

Phúc

Diễm

Tiên

Đào

Mục lục

- Chương 1: Thị Trường Mụ Mụ
- Chương 2: Nữ Hiệu Trưởng
- Chương 3: Nữ Nhân Hung Hãn
- Chương 4: Thục Nữ Hấp Dẫn
- Chương 5: Phong Tình Mê Người
- Chương 6: Làn Đầu Gặp Mỹ Phụ
- Chương 7: Cục Trưởng Phu Nhân
- Chương 8: Mập Mờ Nhân Thê
- Chương 9: Nữ Nhân Thần Bí
- Chương 10: Tâm Tư Thục Nữ
- Chương 11: Phong Tình Thiếu Phụ
- Chương 12: Cục Trưởng Phu Nhân Kiều My
- Chương 13: Cục Trưởng Phu Nhân Hấp Dẫn
- Chương 14: Tà Niệm Với Cục Trưởng Phu Nhân
- Chương 15: Hí Lộng Cục Trưởng Phu Nhân
- Chương 16: Dục Niệm Này Sinh
- Chương 17: Xinh Đẹp Mị Hoặc
- Chương 18: Phòng Ngủ Trộm Tình
- Chương 19: Hồng Hạnh Xuất Tường
- Chương 20: Tình Thiêu Lý Trí
- Chương 21: Mỹ Kiều Nương Tức Giận
- Chương 22: Diễm Mẫu Phong Tình
- Chương 23: Mẫu Tử Trò Chuyện
- Chương 24: Đồng Học Mời Tiệc
- Chương 25: Cục Trưởng Phu Nhân Tức Giận
- Chương 26: Diễm Mẫu Bồng Nhiên Xuất Hiện
- Chương 27: Nữ Thị Trường Thành Thục
- Chương 28: Dã Ngoại Trộm Tình (1)
- Chương 29: Dã Ngoại Trộm Tình (2)
- Chương 30: Dã Ngoại Trộm Tình (3)
- Chương 31: Trí Tuệ Của Thị Trường
- Chương 32: Liều Mạng
- Chương 33: Hiệu Trưởng Yêu Cầu
- Chương 34: Nữ Cảnh Sát Nóng Nảy
- Chương 35: Tâm Sự Trong Mưa
- Chương 36: Khách Sạn Xuân Sắc
- Chương 37: Giày Cao Gót Và Tất Chân
- Chương 38: Nữ Hiệu Trưởng Chủ Động

Chương 39: Mẫu Nữ Xinh Đẹp
Chương 40: Mỹ Nhân Điện Cuồng (1)
Chương 41: Mỹ Nhân Điện Cuồng (2)
Chương 42: Mỹ Nhân Điện Cuồng (3)
Chương 43: Phát Giác
Chương 44: Quyết Định Của Lưu An
Chương 45: Điều Giáo Mỹ Nữ
Chương 46: Điều Giáo Mỹ Nữ (2)
Chương 47: Vụng Trộm Cùng Cục Trưởng Phu Nhân
Chương 48: Lưu An Phát Giác
Chương 49: Gặp Gỡ
Chương 50: Vụng Trộm Bị Bắt Gặp
Chương 51: Mẫu Thân Trách Mắng
Chương 52: Ôn Nhu Yêu Thương
Chương 53: Mỹ Mẫu Nhu Nhược
Chương 54: Xâm Lấn Mẫu Thân (1)
Chương 55: Tâm Tình Hiệu Trưởng
Chương 56: Xâm Lấn Mẫu Thân (2)
Chương 57: Xâm Lấn Mẫu Thân (3)
Chương 58: Xâm Lấn Mẫu Thân (4)
Chương 59: Cô Cô Tới Thăm
Chương 60: Tâm Tư Cô Cô
Chương 61: Một Chút Hương Thơm
Chương 62: Xấu Hổ
Chương 63: Kiêu Thê Bất Đặc Dĩ
Chương 64: Tâm Tình Mâu Thuẫn
Chương 65: Kiêu Thê Khuất Nhục
Chương 66: Diễm Mẫu Đồng Học (1)
Chương 67: Diễm Mẫu Đồng Học (2)
Chương 68: Diễm Mẫu Đồng Học (3)
Chương 69: Mỹ Nữ Hoảng Sợ
Chương 70: Mỹ Phụ Hấp Dẫn
Chương 71: Mỹ Phụ Hấp Dẫn (2)
Chương 72: Thị Trưởng Cô Đơn
Chương 73: Mỹ Phụ Thất Thân
Chương 74: Công Viên Hắc Ám (1)
Chương 75: Công Viên Hắc Ám (2)
Chương 76: Công Viên Hắc Ám (3)
Chương 77: Tâm Sự
Chương 78: Gặp Yakuza
Chương 79: Đụng Độ
Chương 80: Ngự Tỷ Hiếu Chiến

Chương 81: Gặp Lại Mẫu Nữ
Chương 82: Thiếu Nữ Kiên Cường
Chương 83: Bản Tính Tà Ác
Chương 84: Hắc Đạo Thành Phố Hoa Hải
Chương 85: Đánh Bạc
Chương 86: Diệp Ngạo Dương
Chương 87: Nữ Nhi Nghi Hoặc
Chương 88: Dưới Bàn Làm Việc
Chương 89: Dưới Bàn Làm Việc (2)
Chương 90: Thâu Tình Mỹ Phụ
Chương 91: Mang Thai
Chương 92: Hộ Sĩ Xinh Đẹp
Chương 93: Tình Nhân
Chương 94: Phong Vận Thị Trường
Chương 95: Nữ Hiệu Trưởng Mang Thai
Chương 96: Người Vợ Xinh Đẹp
Chương 97: Hấp Dẫn
Chương 98: Tà Tình
Chương 99: Đêm Xuân
Chương 100: Vô Đạo Đức Thiếu Phụ
Chương 101: Cô Mục Tô Nhũ
Chương 102: Lãnh Diễm
Chương 103: Tâm Động Thời Khắc
Chương 104: Ôm
Chương 105: Mẹ Con Mê Hoặc
Chương 106: Hấp Dẫn
Chương 107: Kiêu Diễm
Chương 108: Thân Thế Mẫu Bạn Học
Chương 109: Tình Mê
Chương 110: Hương Diễm
Chương 111: Bạn Mẹ Tình
Chương 112: Không Chi
Chương 113: Già Mẹ Con
Chương 114: Nữ Thị Trường Chi Dụ
Chương 115: Hương Diễm Đào Sinh
Chương 116: Hương Thế
Chương 117: Mùi Thơm
Chương 118: Mỹ Mẫu
Chương 119: Kịch Yêu
Chương 120: Người Vợ
Chương 121: Mỹ Phụ Nhu Tình
Chương 122: Diễm Tình

Chương 123: Hương Phu Ngọc Cốt
Chương 124: BẠN MẪU
Chương 125: VƯU VẬT
Chương 126: Vô Đạo Đức Tình Cảm Mãnh Liệt
Chương 127: Yêu Đường Vụng Trộm
Chương 128: Song Kiều Nữ
Chương 129: Mị Tiếng
Chương 130: Tình Thương Của Mẹ
Chương 131: Này Vừa Hôn
Chương 132: Cấm Yêu
Chương 133: Yêu Say Đắm
Chương 134: Phòng Làm Việc Thùy Mị
Chương 135: Nữ Y Tá Thành Thục
Chương 136: Đen Tối
Chương 137: Tuyệt Sắc
Chương 138: Mỹ Phụ
Chương 139: Kiều Mị
Chương 140: Mẹ Con
Chương 141: Nụ Hôn Nóng Bỏng
Chương 142: Kích Thích Tình Cảm Lưu Luyện
Chương 143: Tình Nhân Cũ
Chương 144: Lén Lén
Chương 145: Mỹ Nhân Vượt Rào
Chương 146: Mê Loạn Tình
Chương 147: Mỹ Nhân Ý Loạn
Chương 148: Người Vợ Xinh Đẹp

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Thị Trường Mụ Mụ

"Ba!", âm thanh một bàn tay dùng sức vỗ xuống mặt bàn truyền ra khỏi phòng. "Ý của người nói là, làm ra một công trình xuống cấp như vậy, làm hại hơn mười người bị thương, chỉ cần bồi thường mấy trăm vạn là được?"

Hàn Tuyết vẻ mặt tức giận trừng mắt nhìn người trung niên trước mắt. Nàng đem một phần tài liệu ném tới, cao giọng nổi giận nói: "Người tự xem một chút! Bao nhiêu người bởi vì công trình mà chết! Bao nhiêu người bởi vì công trình mà bị thương! Trần Duệ, người được lắm!"

Nam nhân được gọi là Trần Duệ cầm lên một phần tư liệu, nhưng nhìn cũng không thèm nhìn, bởi vì trong lòng hắn đều biết, cái công trình này do hắn bớt xén nguyên vật liệu, hiện tại đã xảy ra chuyện, hắn thật sự là khó có thể thoát khỏi trách nhiệm này!

"Em nói, Tuyết tỷ chị không cần phải nghiêm trọng như vậy chứ?" Trần Duệ vẻ mặt cười khổ nói: "Em thừa nhận cái công trình này đích xác là có một chút vấn đề. Nhưng chị cũng biết mấy tháng gần đây có quá nhiều bão lớn, sợ rằng trong chuyện này cũng có chút liên quan đó?"

"Vậy ý của người là, nguyên nhân trọng yếu nhất là do bão?" Hàn Tuyết mang theo ánh mắt sắc bén, phảng phất có thể đem nam nhân này nhìn thấu.

"Ha hả..." Trần Duệ có chút lúng túng gượng cười: "Cái kia... Còn không phải là cần một câu nói của Tuyết tỷ sao, hiện tại chị là nhân vật số một thành phố Hoa Hải! Chị nói xem, ai dám ngỗ nghịch với chị! Huống chi hiện tại tai hại do bão vẫn kéo dài, nếu chúng ta tận dụng một chút... Chị hiểu ý của em mà."

Hắn vừa nói chuyện, một bên len lén đem một cái phong bì đặt ở trên mặt bàn.

"Người đây là ý gì?"Hàn Tuyết lông mày nhướng lên, ánh mắt nhìn chăm chăm vào cái phong bì. Trần Duệ khom người cười nói: "Tuyết tỷ, tất cả đều là người mình, không cần thiết phải làm tất cả bối rối đúng không? Thật ra thì chuyện lần này, chỉ cần một câu nói của chị, còn không phải là thành chuyện nhỏ sao? Chị cũng phải nghĩ cho Vân nhi một chút,nói như thế nào nàng vẫn là muội muội của chị."

"Đừng nói chuyện họ hàng với ta!"Hàn Tuyết vẻ mặt chán ghét nhìn người muội phu này, trong nội tâm nàng thật không rõ, tại sao muội muội của mình lại gả cho hắn! "Còn có, vật này người mang về! Người nói cho người phụ trách công trình, chuyện lần này, ta tuyệt đối sẽ truy cứu tới cùng!"

Nghe được chị vợ giận dữ mắng mỏ mình, Trần Duệ trong lòng vậy bỗng nhiên bùng lên một cơn giận dữ! Mình đã ăn nói khép nép, không nghĩ tới nàng lại bất cận nhân tình như vậy!

Nhưng là, một con cáo già sẽ nhin được!

"Tuyết tỷ, em biết chị vừa được tiền nhiệm chức thị trưởng thành phố Hoa Hải, cần phải có một thành tích tốt!"Trần Duệ nở nụ cười chân thành, "Cái này, em đây làm muội phu thập phần nguyện ý làm ngựa chết cho chị, những quan hệ kia, em có thể giúp chị chuẩn bị hết thảy, tất cả chi phí em đều gánh chịu, như thế nào?"

"Trần Duệ. Người rút ra ngoài cho ta! Nhớ lấy, chính người có thân phận gì, đừng làm cho tiểu Vân thương tâm!". Hàn Tuyết tức giận cũng nhin không được quát!

"Người —— "Trần Duệ trong lòng máy động, trên mặt lại càng lộ ra vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới nàng nói trở mặt liền trở mặt. Nhìn mỹ thiếu phụ

gợi cảm thành thực trước mặt, Trần Duệ trong lòng cũng có chút bất an. Chẳng qua là, lúc này Hàn Tuyết cũng là quắc mắt nhìn trừng trừng, vẻ mặt lạnh như băng, ánh mắt bén nhọn thật sự để cho hắn cảm thấy thập phần không thoải mái!

"Mọi việc nên lưu lại một đường, ngày sau còn hảo hảo gặp nhau! Ta nói như thế nào vẫn là muội phu của người, người không cần thiết tuyệt tình như vậy chứ?" Trần Duệ từ trên ghế đứng lên, hung hăng trừng mắt nhìn Hàn Tuyết, lúc này mới tức giận mà đẩy cửa đi ra! Nhìn hắn rời đi, Hàn Tuyết vẫn mặt lạnh, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Ai..." Sâu kín thở dài một hơi, Hàn Tuyết xoay người nhìn xuyên thấu qua cửa sổ quan sát thành phố. Không nghĩ tới mình vừa lên chức lại gặp phải chuyện như vậy, thật là làm cho nàng cảm thấy phiền não. Chuyện lần này nếu là truy đến cùng, vị muội phu này tuyệt đối khó thoát trách nhiệm! Bởi vì hắn là người trung gian hối lộ cho Phó thị trưởng!

Thiết diện vô tư mà đại nghĩa diệt thân sao? Hàn Tuyết đối với Trần Duệ không có bất kỳ băn khoăn. Nhưng mấu chốt là muội muội mình! Xem ra, phải làm tốt công tác tư tưởng cho muội muội! Bất quá, mấy ngày qua, Hàn Tuyết cũng không cách nào phân thân! Mình mới vừa đi nhậm chức, chuyện gì cũng không có quen thuộc, hơn nữa lại có càng nhiều chuyện cần phải xử lý hơn!

"Xem ra, để cho tiểu Hi đi xem nàng một chút." Trong lòng Hàn Tuyết bỗng nhiên nghĩ vậy. Muội muội bình thường rất yêu quý nhi tử của mình, nếu để nhi tử nói có khi có tác dụng. Nghĩ tới nhi tử của mình, Hàn Tuyết cũng thấy nhức đầu, hai vợ chồng bình thường bởi vì công việc nên căn bản cũng không có thời gian đi dạy bảo hắn, theo thời gian trôi qua, nàng cảm giác nhi tử và mình đã sinh ra vách ngăn vô hình.

Ở một nơi khác.

"Nói! Chuyện gì xảy ra!" Ở một trường học quý tộc nổi tiếng nhất thành phố Hoa Hải, một thanh âm tức giận bỗng truyền ra từ trong phòng làm việc của hiệu trưởng! Nhìn vào bên trong, trên ghế ngồi chính là nữ hiệu trưởng, một mỹ phụ thành thực vô cùng gọi cảm. Nữ hiệu trưởng này nghe nói đã từng là quán quân tán thủ!

"Nói!" Lâm Văn Tình trừng mắt nhìn gã học sinh có vấn đề này, trong lòng giận dữ! "Tuần lễ này người nghỉ ba tiết, đi trễ sáu lần, cơ hồ ngày nào cũng về sớm! Nói đi, hôm nay người nếu không nói rõ, vậy ngày mai gọi phụ huynh của người đến đây!"

Nhưng là, Diệp Hi vẫn không nói lời nào! Hắn đem ánh mắt hướng ra ngoài cửa sổ, cố ý không nhìn sắc mặt của hiệu trưởng!

"Không nói lời nào đúng không?" Lâm Văn Tình cười lạnh nói: "Được rồi! Người biết mình sai, ta cũng không nhiều lời! Ngày mai người để cho bố mẹ tới một chuyến, nếu không, chúng ta sẽ khai trừ người khỏi lớp!".

"Các người cũng chỉ có thể uy hiếp học sinh như vậy!" Diệp Hi cuối cùng vẫn không nhịn được nói: "Chẳng lẽ các người cũng không thèm quan tâm mỗi vấn đề của học sinh? Động một chút là trách mắng xử phạt, động một chút thì gọi phụ huynh! Hừ!".

"Trong lòng người không phục lắm đúng không?"

Diệp Hi khóe miệng hơi nhếch "Ta không dám nói, cho dù ta nói, cũng sẽ bị người coi như không nhìn thấy hoặc hiểu sai ý tứ!" Diệp Hi nói ra một câu mà hẳn cho là rất kinh điển, chẳng qua ánh mắt của hắn cũng không lảng tránh nữa, mà đối mặt với nữ hiệu trưởng. "Chẳng lẽ ta nói không đúng sao?"

"Được rồi! Vậy người nói một chút, tại sao người không tuân theo nội quy của trường học?" Lâm Văn Tình ngồi nghiêm chỉnh, bắt chéo hai chân,

nàng mặc một bộ tây phục màu đen, mang theo mắt kính gọng vàng, thoạt nhìn qua làm người ta cảm giác đây chính là một nữ nhân tri thức hiện đại.

Nhưng Diệp Hi biết nữ nhân này khi tức giận sẽ trở nên thập phần kinh khủng! Đã từng có mấy học sinh bởi vì không tuân theo kỷ luật bị trường học xử phạt mà không phục, cuối cùng muốn "giáo huấn" vị hiệu trưởng này. Nghe nói toàn bộ đều được đưa vào nằm bệnh viện mấy ngày!

Bất quá, để cho người ta kiêng kỵ hơn nữa là thân phận của nàng! Cho dù là công tử thiếu gia gì đó trong trường học cũng không dám trái ý nàng! Nữ nhân này gia thế không đơn giản a! Phụ thân của nàng là chính khách của trung ương, trượng phu của nàng là một đại quan! Hơn nữa nàng còn là một tán đả cao thủ!

"Không lời nào để nói sao?"

Diệp Hi mím môi, không nói lời nào.

"Như vậy, người không cần nói gì nữa! Người không tuân theo nội quy trường học là sự thực!" Lâm Văn Tình bỗng nhiên đứng lên! Vóc người cao gầy thật sự là làm cho người ta sợ hãi than thở, lại đi thêm đôi giày cao gót làm cho nàng cao gần 1m78! Đáng thương cho tiểu tử Diệp Hi mới vừa vặn có 1m65!

"Ta mới chỉ có mười lăm tuổi! Ta còn có thể phát triển!" Hãn y tự an ủi mình như vậy, sau đó lại hướng mắt nhìn nữ hiệu trưởng thách thức.
"Người muốn khai trừ thì khai trừ đi! Ta không có ý kiến!"

"Phanh!" Lâm Uyển Tình dùng sức vỗ cái bàn, trừng mắt nhìn gã học sinh có vấn đề này: "Người đây là đang khiêu chiến sự nhẫn nại của ta đó!"

"Mời hiệu trưởng ngài chú ý một điểm, ngàn vạn không nên sử dụng bạo lực, ta vẫn chỉ là một đứa bé a!" Diệp Hi thật giống như không sợ, ánh mắt đầy vẻ khiêu khích.

"Người đừng tưởng rằng ta không dám khai trừ người!", Nữ hiệu trưởng tức giận thở hển hển làm cho bộ ngực cao ngất của nàng càng thêm nổi sóng phập phồng.

"Thật to!" Ánh mắt đối mặt với đôi nhũ phong cao ngất của mỹ hiệu trưởng, Diệp Hi thầm nghĩ trong lòng như thế.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nữ Hiệu Trưởng

Lâm Văn Tình thấy người học sinh này thế nhưng không e ngại mình, cũng không có làm khó hấn: "Người đi đi! Ngày mai nếu như không đem phụ huynh của người tới, vậy người cũng không cần tới trường học nữa!"

Ha hả, phụ huynh sao! Diệp Hi lúc này rất muốn cười, nhưng là hấn lại cười không nổi!

"Không có chuyện gì nữa thì ta đi trước!"

Diệp Hi thật sự không muốn cùng nàng nói nhiều, chẳng qua là, khi hấn sờ tay lên cửa phòng lại bị hiệu trưởng gọi lại.

"Chờ chút!"

"Ngài còn cái gì phân phó sao?" Diệp Hi xoay người lại.

"Ta nhớ được người thật giống như .. nhi tử của Diệp Ngạo Dương!". Mỹ thiếu phụ hiệu trưởng bỗng nhiên vỗ vỗ gáy, cười nói: "Đúng không?"

Mặc dù Diệp Hi cũng không thừa nhận vị phụ thân này, nhưng đây vẫn là sự thật: "Đúng vậy, ngài có chuyện gì không?"

Diệp Hi nhìn nàng hướng mình đi tới, mùi hương thực nữ nhất thời nhào vào trong lỗ mũi! Đó là một loại mùi thơm rất dễ chịu, chỉ có nữ nhân thành thực nữ mới toát ra được mùi thơm của cơ thể.

"Ân, ta với phụ thân người trước kia coi như là đồng học, không nghĩ tới người là nhi tử của hấn! Trước kia bản thân ta nghe nói qua, nhưng là bây

giờ gặp người, mới phát giác người cùng hăn lớn lên rất giống nhau."

Lâm Văn Tình nhìn Diệp Hi, nói: "Sự tình gia đình người, ta cũng nghe nói qua. Chỉ là không có nghĩ đến công việc của phụ mẫu lại đã kích người lớn như vậy!".

"Vô cùng cảm ơn hiệu trưởng quan tâm, ta nghĩ, ta còn ứng phó được! Hơn nữa, ta cũng không cần người khác đồng tình!". Diệp Hi trả lời rất có lễ phép.

"Ta biết, người từ nhỏ đã bị chuyện này tạo thành bóng ma trong lòng nên không thể nhanh chóng tiêu trừ. Cho tới nay, bọn họ cũng không có thời gian cùng người sao? Nhưng là, người luôn tiếp tục như vậy sẽ chỉ làm người càng thêm phong bế mình!". Lâm Văn Tình hướng về phía nhi tử của lão đồng học chân thành nói.

"Cảm ơn, ta nghĩ ta biết phải nên làm như thế nào!". Diệp Hi liếc mắt nhìn mỹ phụ xinh đẹp trước mặt, chỉ cảm thấy nàng lớn lên quá mức mỹ lệ! Một thân âu phục hình như là vì thân thể nàng mà thiết kế, đem từng đường cong duyên dáng thi triển hết không bỏ sót chút nào!

"Nếu như không có chuyện gì..., ta đây rời đi trước!". Diệp Hi gật đầu, sai bước mà đi ra khỏi phòng làm việc của hiệu trưởng.

Trời chiều đẹp vô cùng, chẳng qua là đã gần hoàng hôn! Những lời vừa nãy của hiệu trưởng tuyệt không sai! Từ nhỏ hăn đã không nhận được sự quan tâm của gia đình nên tính tình ngày càng trầm mặc như vậy. Một mình đi bộ, Diệp Hi lúc này cảm thấy cái thế giới này hình như không thể dung nạp bản thân hăn!

Trời đất bao la, thế nhưng không có người nào có thể hiểu được mình!

"Tình huống như thế nào?". Ở bờ sông, lúc này lại có hai nam nhân ngồi chém gió, nhưng là ánh mắt của bọn hăn nhìn xung quanh cũng tràn đầy

cảnh giác.

"Đã chuẩn bị xong! Đám hàng kia, cũng đã vận chuyển vào thành phố Hoa Hải. Chẳng qua là, chính phủ cũng đang nhìn chăm chăm vào!".

Một người khác nhỏ giọng trả lời: "Hừ! Những người đó chỉ là đám hỗn đản! Hắc hắc, bọn họ lại cho rằng chúng ta hành động vào sáng mai! Đoán chừng bây giờ còn đang chuẩn bị, lại không nghĩ tới chúng ta đã hoàn thành rồi!".

"Còn không phải là có nhiều người đang quan sát chúng ta sao! Chúng ta nghênh ngang, đoán chừng không có bao nhiêu người cũng sẽ nghĩ tới? Đúng rồi, những tư liệu kia đâu?"

"Ở chỗ này!".

Vừa nói chuyện hẳn vừa rút ra một cái USB nho nhỏ.

"Đại ca, nhờ cậy! Cẩn thận một chút, không là chết cả lũ!".

Người này thật cẩn thận hai tay nắm lấy USB, trên mặt lại bỗng nhiên lộ ra vẻ dữ tợn: "Bất quá, hiện tại chính phủ nơi này khó làm a! Nữ thị trường mới nhậm chức thật giống như hòn đá cứng!".

"Vậy thì bỏ qua vụ này sao!"

"Người nghiêm túc?"

"Nói giỡn!"

"..."

"Bất quá, tiếp tục như vậy, đối với chúng ta tổn thất rất lớn a! Một nhóm hàng kia, đoán chừng rất khó xuất cảng! Mặc dù ta chịu trách nhiệm nhập

hàng từ nước ngoài, nhưng thế cục trong nước hôm nay như vậy, ta cũng nên cẩn thận đề phòng! Nữ thị trưởng kia, chúng ta phải —— ".

Sau khi nghe xong, người bên cạnh bỗng nhiên cười khổ nói: "Chuyện này sợ rằng rất khó. Giống như người đòi gặp chủ tịch nước vậy."

"Thế lực sau lưng nàng rất lớn?"

"Nàng là con dâu của lão bất tử Diệp gia ở Bắc Kinh, người thử nói xem?"

"Người là nói, là Phó Chủ..."

"Đúng! Chính là cái lão bất tử đó! Nhiều lần chính phủ đại càn quét cũng là do hắn khởi xướng! Còn nữa, người nên biết nhi tử của hắn, Diệp Ngạo Dương, hắc hắc."

"Tập đoàn IT Diệp Ngạo Dương?"

"Chẳng lẽ không có những biện pháp khác?". Người này nhụt chí hỏi.

"Có! Hiện tại, chúng ta có hai cái lựa chọn, một là chuyển thị trường, từ thành phố Hoa Hải chuyển dời đến những thành thị khác."

"Còn lựa chọn kia?"

"Tựa như người vừa mới nói, giết nàng! Bất quá, chính phủ cũng bảo vệ nàng rất chặt! Còn Diệp Ngạo Dương chúng ta cũng không cần suy nghĩ nhiều! Nghe nói, nàng có một cái nhi tử!"

"Ý của người là —— ".

Bỗng nhiên, phía sau của bọn hắn nghe được tiếng chuông điện thoại di động!

"Người nào?". Bọn họ lập tức xoay người lại, lại thấy một học sinh mặc đồng phục trung học đang nhanh chóng chạy trốn!

"Hông hét! Bị nghe được, đuổi theo!". Hai người gật đầu, một bên đuổi theo, một bên lại móc điện thoại của mình ra.

"Mẹ của ta ơi, vận khí hôm nay thật tốt quá trời!".

Diệp Hi một bên chạy trốn một bên trong lòng thầm nhủ, nếu không phải mới vừa bị mụ mụ gọi điện thoại tới đây hẳn đã không phải chạy trốn! Mới vừa rồi, đang tản bộ không mục đích hẳn lại chợt nghe thấy hai cái tên khất cái đàm tiếu! Lại không nghĩ tới, mình thế nhưng nghe được âm mưu đối phó với chính mình!

"Tiểu tử, đứng lại cho ta! Nếu không người nhất định phải chết!".

"Nghe các người nói ta mới chết chắc đó! Ngu ngốc!".

Diệp Hi cũng sẽ không nghe lời nói ngu xuẩn như vậy! Lúc này hẳn giống như dùng tới toàn bộ sức mạnh, không ngừng chạy như điên!

"Ân? Có trợ thủ?"

Đang cấp tốc chạy trốn Diệp Hi bỗng nhiên ngừng lại, nhìn phía trước mười mấy đại hán lúc này hướng mình đuổi theo, hẳn lập tức chuyển phương hướng, chạy vào hẻm nhỏ bên cạnh!

"Mấy người các người đuổi theo đi!"

Tên dẫn đầu vung tay lên, một nhóm người mãnh liệt tản ra, mấy người truy kích trong hẻm nhỏ, những người khác còn lại hướng chung quanh khuếch tán, muốn đem nơi này bao vây lại!

"Di, người đâu?". Ở trong hẻm nhỏ, lúc này lại không có một bóng người! Bỗng nhiên, một người cảm giác được trước mắt tối sầm, một quả

đấm lại đã sớm đánh vào lồng ngực của hắn!

"Phanh!".

Một tiếng yếu ớt trầm muộn vang lên, một người trung niên thoáng cái bị đánh bay!

Diệp Hi một cước đá vào bụng người phía trước, cái chân còn lại còn lại dùng sức đạp, thân thể lảo đảo không vọt lên, ở trên cao dứt khoát tung chân đá sang hai bên! Thoáng cái liền giải quyết ba người!

"A!".Đại hán kia nổi giận gầm lên một tiếng, quả đấm cũng vung tới!

Chỉ tiếc, một cái đầu gối đã hung hăng đánh vào hạ thể của hắn, một cái tay nắm lấy cổ áo của hắn, còn một cái tay khác nện mạnh vào vị trí trái tim của hắn!

"Hô! Bốn người!".Diệp Hi lắc đầu, may là hắn từ nhỏ đi theo lão đầu tử học qua một chút công phu quyền cước, nếu không thật chết chắc! Hiện tại hắn có chút hối hận, tại sao không có tiếp nhận an bài hộ vệ từ cha mình!

Chẳng qua là, hiện tại cũng không quản được nhiều vì phía xa đã có thanh âm vội vã chạy đến. Thấy nhiều người như vậy, Diệp Hi trong lòng sợ hãi, hắn thấy tình thế không ổn, lập tức xoay người hướng bên kia chạy trốn!

"Mẹ của ta ơi, ở đâu ra nhiều người như vậy a!".Diệp Hi trong lòng âm thầm kêu khổ, nhưng là lúc này lại không thể dừng lại! Thật nhanh từ một cái hẻm nhỏ lao ra, Diệp Hi nhìn trên đường cái yên tĩnh có chiếc Mercedes-Benz đang chuẩn bị xuất phát! Thấy một thân ảnh trên ghế lái, Diệp Hi cũng không quản, vội vàng mở cửa leo lên ghế phụ!

"Nhanh! Nhanh lái xe!". Diệp Hi cũng không có thấy rõ ràng người bên cạnh là ai liền lập tức hô to!

"Ách, là người?". Chẳng qua là, khi ánh mắt của hắn tập trung lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người! Bởi vì, bên cạnh dĩ nhiên nữ hiệu trưởng Lâm Văn Tình!

"Đã xảy ra chuyện gì?". Lâm Uyển Tình nhìn về mặt khăn trương của tiểu nam hài, xuyên thấu qua kính chiếu hậu, lại thấy một đám cầm lưu manh trong tay cầm vũ khí đuổi theo, nàng cũng không có hỏi, thuần thực khởi động, giảm ly hợp, đạp ga!

"Ngồi vững cho ta!". Diệp Hi còn chưa kịp phản ứng đã bị nàng này đột nhiên ngoặt xe, ở dưới tác dụng lực quán tính, thân thể của hắn đụng phải Lâm Uyển Tình!

"Nga!". Diệp Hi chỉ cảm thấy mặt của mình đụng vào hai khối nhục cầu thập phần co dãn, từng trận hương nhũ phả vào mặt, độ co dãn kinh người khiến hắn có chút hít thở không thông!

Bộ ngực hảo mềm mại, hảo căng tròn a!

Sáng chiều tối mỗi buổi 1 ch nhé

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Nữ Nhân Hung Hãn

"Tiểu tử! An phận một chút!". Lâm Văn Tình cảm thấy bộ ngực của mình truyền đến một trận tê dại, vội vàng dung một tay tranh thủ đẩy Diệp Hi ra! Chẳng qua ánh mắt của nàng vẫn liếc gương chiếu hậu, trên mặt lộ vẻ ngưng trọng: "Người tốt cuộc đắc tội người nào!".

Diệp Hi vẻ mặt đau khổ nói: "Ta, ách cái kia, là như vậy, đang ở mới vừa rồi...". Hẳn đem câu chuyện mình nghe được nói ra, nhưng vẻ mặt Lâm Văn Tình vẫn ngưng trọng như cũ.

"Cái kia... Ta nói, hiệu trưởng!". Diệp Hi bỗng nhiên kéo kéo tay áo của mỹ thiếu phụ.

"Chuyện gì?". Ý nghĩ của mình bị cắt đứt, Lâm Văn Tình nhất thời không vui liếc Diệp Hi. Mà Diệp Hi lại chỉ chỉ sau xe: "Người nhanh một chút! Chúng ta sắp bị trùng đuổi kịp rồi!". Đằng sau có năm sáu chiếc xe con đang điên cuồng mà đuổi theo hai người.

Khóe miệng Lâm Văn Tình bỗng lộ ra nụ cười thản nhiên: "Muốn tăng tốc sao?". Diệp Hi thậm chí còn không kịp phản ứng, Lâm Văn Tình cũng đã mãnh liệt đạp chân ga!

"A!"

Diệp Hi thiếu chút mất đi thăng bằng, may là hãn kịp nắm chặt chỗ ngồi!

Lần sau, nhất định không ngồi xe của nữ nhân này!

Trên đường quốc lộ, hơn mười chiếc xe con đang điên cuồng đuổi theo chiếc Mercedes-Benz.

"Sao người đi chậm lại a!". Đang hết sức chăm chú nhìn phía sau, Diệp Hi lại bỗng nhiên cảm nhận được tốc độ xe bỗng nhiên chậm lại, không khỏi có chút tức giận hỏi.

Mà Lâm Văn Tình lại bĩu môi, hừ nói: "Tự nhìn đi! Phía trước đang sửa đường!"

"Không cần quản nó! Đâm thẳng qua!". Diệp Hi bỗng nhiên quát: "Nhanh lên một chút!".

"Người nói cũng dễ nghe nhỉ, vậy chiếc Mercedes-Benz làm sao bây giờ?".

"Đừng nói là Mercedes-Benz, đợi an toàn sau, Ferrari ta cũng bồi thường cho người!". Diệp Hi vội la lên.

"Khách khách, vậy người nắm chắc đi!".

"..."

Ở khu vực sống của cán bộ chính phủ nằm giữa trung tâm thành phố, Hàn Tuyết lúc này đã thay một bộ quần áo ở nhà có chút lo lắng mà cầm lấy điện thoại, tự nhủ nói: "Hôm nay có chuyện gì mà trễ như vậy vẫn chưa về! Hơn nữa, còn không nhận điện thoại của ta!". Nàng mới vừa tắm rửa xong, cả người tản ra một loại mệt mỏi nhưng tràn ngập phong tình, mái tóc ướt nhẹ xoa phía sau, trên khuôn mặt tuyết bạch nhỏ nhắn hơi pha chút ửng hồng.

"Tiểu tử này!". Hàn Tuyết có chút không nhịn được đứng lên, đi về phía sân thượng, hai tay bỗng nhiên hướng về phía sau, đem mái tóc dài vén lên.

Động tác nhẹ nhàng làm hé lộ gương mặt xinh đẹp như hoa phù dung phong tình vạn chủng.

Mái tóc dài mềm mại được búi cao càng tôn thêm vẻ đoan trang xinh đẹp của mỹ phụ! Nhũ phong trước ngực không bị trói buộc càng thêm kiêu ngạo vươn cao khẽ rung động theo từng bước chân!

Vóc dáng hoàn mỹ được che chở bởi áo ngũ màu tuyết trắng, những đường cong ẩn hiện càng thêm hấp dẫn dụ hoặc, bờ vai nhỏ xinh kết hợp một đôi tay bạch ngọc thanh thoảng đung đưa làm tôn lên vẻ đẹp hoàn hảo không tỳ vết của nữ thần. Mông ngọc no tròn đầy đặn kết hợp bờ eo thon nhỏ, mỗi khi xoay người cất bước giống như liễu múa hoa cười làm cho nhân gian điên đảo, một đôi đùi đẹp thon dài duyên dáng yêu kiều, đầy đà yếu điệu, tất cả như tạo nên một kiệt tác hoàn mỹ nhất!

Khí chất của thiếu phụ thành thực mỹ diệu luôn tạo ra một loại mị lực kinh người, cơ hồ tất cả mọi nam nhân nếu nhìn thấy đều không thoát khỏi ảnh hưởng từ vẻ đẹp của nàng, sẽ bất giác bị vẻ đẹp phong tình vạn chủng ấy mê hoặc khiến cho thần hồn điên đảo.

Có thể có được tuyệt sắc vưu vật như vậy, chẳng phải là mộng tưởng của tất cả nam nhân sao?

Chẳng qua, từng động tác cử chỉ của Hàn Tuyết đều tràn đầy một loại uy nghiêm, cảm giác như không giận mà uy, làm cho người ta không dám nhích tới gần.

"Píp píp... Píp píp...".

Vào lúc này, điện thoại rốt cục vang lên!

"Mụ mụ, cứu mạng a!". Vừa nghe điện thoại, Hàn Tuyết thậm chí chưa kịp nói gì, điện thoại bên kia liền vang lên thanh âm của con trai!

"Con nói gì? Con bây giờ đang ở nơi nào?". Trong lòng Hàn Tuyết máy động, nhưng nàng vốn lặn lội trong quan trường nhiều năm giúp cho nàng duy trì được sự trấn tĩnh.

"Trong khoảng thời gian ngắn không nói rõ được! Mẹ bây giờ lập tức cử người tới công trường ở ngoại ô thành phố!". Diệp Hi thanh âm có chút lo lắng.

"Biết rồi! Con hiện tại dừng bối rối!". Hàn Tuyết cũng không có hỏi nguyên nhân, nhưng là nàng vẫn nghe được giọng khẩn trương của nhi tử. Chẳng qua là, vào lúc này, Diệp Hi lại bỗng nhiên tắt điện thoại!

"Này...". Trong lòng Hàn Tuyết vừa nháy, lập tức nhấn vào điện thoại một số khác.

"Uy, là Lưu cục trưởng sao?".

Mà lúc này, đang cảm thụ được cái gọi là "Tốc độ sinh tử", tinh thần Diệp Hi lại bỗng nhiên có chút hoảng hốt! Hắn tắt điện thoại di động, chỉ cảm thấy từng làn hương thơm ùa vào trong mũi!

Thơm quá!

Diệp Hi theo bản năng hít sâu một cái! Hắn ngửi được từng đợt hương thơm như u tựa như lan từ cơ thể thiếu phụ truyền sang! Khứu giác bị kích thích mãnh liệt để cho cả người hắn cũng trở nên nóng rực!

"Cái đuôi phía sau thật là quyến rũ!"

Lâm Văn Tình để cho Diệp Hi có chút da đầu tê dại, bởi vì lúc này nàng đang cười lạnh giống như một đầu đại lang đang nhìn chú sơn dương nhỏ! Hai chân thon dài hơi tách ra cong lên, trên người nhẹ nhàng cúi xuống! Lúc này nàng đang hết sức chuyên chú lái xe, không có chú ý tới học sinh bên cạnh đang dùng một loại ánh mắt say mê nhìn nàng!

Theo cổ áo của nàng trũng xuống, Diệp Hi chỉ thấy một chút da thịt trắng bóc như trứng gà. Nhìn qua, Diệp Hi có cảm giác đầu tiên chính là trắng! Giống như tuyết đọng vụn nằm trên đỉnh Himalaya! Một đôi mỹ nữ bị trói buộc bởi áo ngực ẩn hiện dưới cổ áo, từng đạo sóng ngực đung đưa kích thích mạnh mẽ thị giác của Diệp Hi!

Ừc ừc! Diệp Hi len lén nuốt một chút nước miếng, liền tranh thủ thu hồi ánh mắt của mình! Lâm Văn Tình đối với Diệp Hi rất hấp dẫn. Không thể không nói mỹ thiếu phụ này thật để cho Diệp Hi có chút thần hồn chao đảo!

Cái mông vênh lên tạo thành một đường cong tròn trĩnh, đầy đặn gợi cảm đến nỗi hẳn không nhịn được muốn xông lên hung hăng sờ một chút.

Còn vòng eo thon nhỏ như cành liễu, dáng vẻ thướt tha mềm mại, vóc dáng gợi cảm phong vận, thật đúng là câu hồn đoạt phách! Diệp Hi thậm chí rất muốn tiến lên, đem mỹ thiếu phụ thành thực mỹ điểm đẩy ngã, sau đó hung hăng mà chà đạp!

Nhưng là, hẳn lại không dám. Hoặc là nói, bây giờ còn không có lá gan đó!

"Không có đường!". Lâm Văn Tình thanh âm bỗng nhiên run lên, nhưng là ngay sau đó, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, ra ngoài!". Nàng vừa dứt lời, chiếc Mercedes-Benz đang chạy như bay bỗng nhiên dừng lại, lê chiếc xe đi động hơn 10m, dấu vết bánh xe in trên mặt đất kéo dài đậm đặc!

"Người, người muốn...". Ánh mắt của Diệp Hi nhìn mỹ thiếu phụ bên cạnh, cả người hẳn lại lập tức trở nên nóng rực! Bởi vì, lúc này Lâm Văn Tình đã đem ống tay áo của mình kéo lên, lộ ra một đôi tay trắng như ngọc, mái tóc dài bị nàng dùng một sợi dây tùy tiện mà buộc lên.

"Chậc chậc, nữ nhân này thật là cực phẩm a!"

Ở trong đầu Diệp Hi, một thanh âm thập phần tà ác bỗng nhiên vang lên: "Tiểu tử, xem đi, người động tâm nga! Có phải hay không muốn đem mỹ thiếu phụ áp dưới thân thể hung hăng mà giày xéo nàng?"

Lâm Văn Tình đẩy cửa xe ra, lông mày liền nhíu lại! "Người định ngồi ngu ngốc ở trên xe làm gì thế!". Ngữ khí của nàng rất thản nhiên, nhưng trên mặt cũng lộ ra biểu tình thập phần tức giận!

Bởi vì, có năm sáu chiếc xe con đã đuổi đến! Bọn họ chỉ cách Lâm Văn Tình tầm 50 thước rồi ngừng lại, một đám tráng hán nhìn có vẻ hung thần ác sát tráng hán liền nhảy xuống đuổi theo!

"Nữ nhân này...". Diệp Hi đang ngẩn ngơ vì suy nghĩ trong đầu liền bị nàng đánh tỉnh lại, một lúc sau hấn liền trợn mắt há hốc mồm lên. Bởi vì, những nam nhân kia sắp đi tới trước mặt Lâm Văn Tình, nàng lại bỗng nhiên cử động, thân thủ gọi cảm duyên đáng trở nên thập phần linh hoạt phiêu dật!

Để cho Diệp Hi cảm thấy da đầu tê dại chính là, nữ nhân này chỉ dùng một đôi bàn tay mềm mại không xương để chiến đấu với đám tráng hán vai u thịt bắp!

"Thật con mẹ nó lợi hại!". Diệp Hi nhìn nàng một quyền đánh trúng ngực một người đàn ông, thế nhưng liền làm hấn hôn mê! Hơn nữa cho dù mặc quần bó, nàng lại như không chịu bất kỳ trói buộc nào. Hơn mười tên tráng hán, không ngờ bị nàng xử lý toàn bộ!

Quả đấm của nàng, cũng không phải là đùa giỡn! Chẳng qua là, ánh mắt của Diệp Hi rơi vào nàng đôi chân đẹp cân xứng, dâm tà dục niệm lại bỗng nhiên xuất hiện! Đôi chân này, nếu như có thể bị mình cầm, hoặc là kẹp lấy bờ eo của mình, thật là là tiêu hồn cỡ nào a!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Thục Nữ Hấp Dẫn

Chẳng qua theo từng âm thanh thổng khổ rên rĩ vang lên, Diệp Hi lại thêm một trận trợn mắt há mồm!

"Thiên, đây là người sao?".

Ánh mắt của hắn rơi vào mấy người đại hán trước mắt. Chỉ thấy nàng huy động bàn tay nhỏ nhắn gần như vô lực, nhưng hết lần này tới lần khác mỗi lần đánh vào thân thể của đối phương đều khiến cho bọn họ ngã xuống đất rên rĩ không ngừng!

Lâm Văn Tình mặc váy ngắn, vén ống tay áo lên, động tác như nước chảy mây trôi quả thực có thể được xưng tụng là tuyệt mỹ! Nhẹ nhàng mà quay người lại, vung ra một quyền vào phía sau. Bàn tay trắng nõn bỗng nhiên bắt được cổ tay của đối phương, dùng sức vung về phía trước. Một động tác ném qua vai liền đem người nam nhân kia hung hăng nện xuống mặt đất!

"Còn các người nữa!".

Giải quyết xong một gã đàn ông, Lâm Uyển Tình ý vị liếc về hai người còn lại.

"Tới đây!"

"A!"

Những gã kia bình thường kiêu căng ngạo mạn, lúc này nào có khí khái nam nhân, lập tức muốn chạy trốn!

Chỉ tiếc, Lâm Văn Tình lại nhanh chóng chặn trước mặt bọn họ, thân thủ gợi cảm đẹp xinh đẹp chợt lóe lên,

một gót giày cao gót hung hăng mà đá vào một bên đùi, thời điểm thân thể hơi bay lên không liền thừa cơ vung một quyền đánh trúng huyết thái dương gã còn lại.

"Cha mẹ nó! Hình như là màu hồng phấn!"

Diệp Hi bỗng nhiên kích động cả người run lên! Bởi vì mới vừa rồi hấn nhìn theo dưới váy của nàng, liền thấy một phần quần lót tràn đầy sức hấp dẫn!

"Hô!"

Đối với ánh mắt nóng rực như muốn ăn thịt người của Diệp Hi, Lâm Văn Tình lúc này đưa lưng về phía hấn đương nhiên không phát giác, nàng tùy tiện xoa tóc xuống, cả người đầy mồ hôi, thân thể thành thực phong tình càng làm cho nam nhân bị điên đảo mà kim lòng không được! Sự hấp dẫn của thực nữ làm cho không người nào có thể chống cự! Coi như một tiểu nam hài như Diệp Hi cũng không khỏi sinh ra cảm giác muốn đem mỹ phụ cao ngạo ưu nhã này đẩy ngã dưới thân thể mà hảo hảo giày xéo nàng một phen!

"Nói! Đến cùng là người nào sai sử các người tới!"

Lâm Văn Tình đi tới bên gót chân một đại hán.

"Không, không nên đánh! Không nên đánh!"

"Vậy thì nói mau! Hai người kia đến tột cùng là người nào?"

Diệp Hi liền chạy tới, chặn trước mặt Lâm Văn Tình. Lúc này những người này đang nằm trên mặt đất a, nếu là Lâm Văn Tình đi tới bên cạnh

bọn họ còn không bị bọn họ nhìn sạch sao. Diệp Hi trong lòng vừa nghĩ tới kết quả như thế tựa không thoải mái, hần làm trò trước mặt Lâm Văn Tình, lạnh lùng nói: "Nói đi! Nếu không, các người chết chắc!"

Đưa lưng về phía Lâm Văn Tình, lúc này ánh mắt Diệp Hi bỗng nhiên hiện lên một tia khác thường, giống như là một con dã lang đang ẩn núp trong đêm. Đối với động tác của Diệp Hi, Lâm Văn Tình trước là hơi sững sờ, nhưng là ngay sau đó thật giống như phát giác cái gì đó, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng, sau đó khóe miệng lại cong lên, ẩn tượng đối với hần hơi thay đổi một chút.

Tiểu nam hài này, tựa hồ cũng không phải là hư hỏng như vậy. Về phần Diệp Hi rốt cuộc là nghĩ như thế nào, cũng chỉ có trong lòng hần mới biết.

Mà người kia lúc này vẻ mặt khủng hoảng, cúi đầu khom lưng nói: "Ta nói! Ta cái gì cũng nói! Người nói hai người kia, chúng ta căn bản là không nhận ra a!".

"Không nhận ra?". Lâm Văn Tình lông mày nhướng lên: "Đừng nói láo, người tự biết hậu quả! Không nhận ra, các người tại sao muốn đuổi theo hần?".

"Là như vậy, vốn là chúng ta vốn đứng trông cửa ở hộp đêm, bỗng nhiên có một người đi tới cho chúng ta vài nghìn đồng, bảo chúng ta đi bắt đứa bé trai này!".

"Ân?"

Lâm Văn Tình đem ánh mắt mê hoặc quăng hướng Diệp Hi. Mà Diệp Hi lúc này cũng là không hiểu ra sao, nếu như mình nghe được hai người kia nói là thật, tại sao bọn họ muốn tùy tiện tìm một nhóm người để đối phó mình? Hơn nữa, đúng như bọn họ nói, muốn đối phó mụ mụ, tại sao muốn lựa chọn tại nơi này? Chuyện tình vô lý này nói ra có người nào sẽ tin tưởng chứ! Đầu óc Diệp Hi bỗng nhiên lộn bộn nhảy dựng một cái!

"Chẳng lẽ... bọn họ cố ý để cho mình nghe được?".

Hiện tại nhớ lại, chuyện lần này thật đúng là hết sức cổ quái! Chuyện trọng yếu như vậy, tại sao bọn họ lại nói nơi công cộng? Mà tại sao, bọn họ biết mình nghe được, còn tùy tiện kiếm một đám lôm côm đến tập kích mình?

Như vậy, bọn hắn bây giờ ở đâu? Đây mới là điểm quan trọng nhất!

Vừa nghĩ tới, Diệp Hi càng thêm xác định, hai người kia nói chuyện với nhau, rất có thể là cố ý nói cho mình nghe!

"Nghĩ tới điều gì?". Lâm Văn Tình đứng bên cạnh đột nhiên hỏi.

"Ách, không có gì." Diệp Hi nhẹ nhàng mà lắc đầu, nhưng là ánh mắt nhìn qua mỹ phụ bên cạnh đang lấm tấm mồ hôi, vốn là nàng mặc một bộ màu trắng áo bởi vì vừa mới vận động kịch liệt làm cho phía trước ướt nhẹp, mà theo góc độ Diệp Hi nhìn sang, xuyên thấu qua khe hở nút áo liền thấy được nịt vú bên trong!

"Cha mẹ nó! Cũng là màu hồng phấn!". Diệp Hi trong lòng kích động a! Mặc dù không thể thấy toàn bộ song phong đầy đặn trước ngực, nhưng khi nghĩ đến mỹ phụ cao cao tại thượng lại mặc một bộ quần áo lót màu hồng phấn, loại hấp dẫn này khiến cho tiểu đệ đệ giữa hai chân hắn cũng không khỏi hơi ngẩng đầu lên!

Nhũ phong tràn đầy hấp dẫn, cho dù bị áo lót màu hồng phấn bao quanh kín kẽ lại càng thêm kiêu ngạo cao vút, lúc này theo từng đợt hô hấp của Lâm Văn Tình mà rung động, tựa hồ muốn mời gọi Diệp Hi, để cho hắn hảo hảo thưởng thức một phen!

Chẳng qua là, Diệp Hi cũng không dám để cho Lâm Văn Tình biết. Hắn hơi nghiêng đi thân đi, cố gắng che dấu bộ phận đang không an phận giữa

hai chân của mình, nói: "Chuyện này, hay là giao cho cục công an tới xử lý sao!".

Thật là nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, nơi xa liền truyền tới tiếng còi cảnh sát! Diệp Hi trong lòng mắng thầm: "Cảnh sát đáng chết này, luôn là xuất hiện cuối cùng! Hiện tại không cần bọn họ, hết lần này tới lần khác lại tới nhanh như vậy!". Thị trưởng công tử đã xảy ra chuyện, cục công an sao có thể không nhanh một chút a?

"Người tự mình giải quyết! Ta đi trước!". Thấy xe cảnh sát từ từ chạy tới gần, Lâm Văn Tình bỗng nhiên nhíu mày, xoay người đi về phía mình nói.

"Nhớ lời người vừa nói, bồi thường ta một chiếc Ferrari!".

"Người không ở lại sao? Những người này là do người đánh ngã a!". Diệp Hi hỏi, hần bỗng nhiên muốn có cơ hội chung đụng với mỹ thiếu phụ nhiều hơn một chút, bởi ở bên cạnh nàng luôn có mùi hương thực nữ vô cùng dụ hoặc hấp dẫn hần!

Nghe được Diệp Hi nói, Lâm Văn Tình lại bỗng nhiên nói ra một câu để cho hần cảm thấy không giải thích được: "Ta còn không muốn giáp mặt nàng!".

"Nàng?". Diệp Hi nhìn nàng lái Mercedes-Benz nhanh như chớp, thấp giọng nỉ non nói: "Nữ nhân nào a?"

Lúc này bảy tám chiếc xe cảnh sát đã ủa tới. Đi ở phía trước là một người trung niên thân hình cao lớn.

"Người không sao chứ?". Hần còn không có giới thiệu liền về mặt quan tâm mà đứng nhìn tiểu nam hài này, "Mới vừa rồi xảy ra chuyện gì?"

Nhìn chung quanh, toàn bộ đại hán đều nằm dưới đất không dậy nổi, trong lòng hần liền nghi ngờ, tại sao thị trưởng gấp gáp như vậy gọi điện

thoại cho mình, lại không nghĩ tới chuyện đã sớm giải quyết.

"Bọn họ đều là người đánh ngã?"

"Không phải, mới vừa có một đại ca ca, hắn đem những người này toàn bộ đánh ngã! Không muốn gặp mặt các người nên đi mất rồi!". Diệp Hi nói.

"Là chiếc Mercedes-Benz vừa này?". Lưu An hỏi.

"Uy, người ta không muốn gặp các người. Nga, các người cũng đừng đuổi theo!".

Lưu An nói: "Như vậy đi, chúng ta bây giờ trở về cục cảnh sát rồi hãy nói, các người đem những người này toàn bộ mang đi!".

Cục cảnh sát a, đây là địa phương không một ai muốn tiến vào! Mà Diệp Hi lúc này lại vẻ mặt buồn bực mà ngồi ở văn phòng cục trưởng, tên là Lưu An, một bên ứng phó câu hỏi của hắn, một bên hồi tưởng lại phong tư yếu điệu thực nữ của Lâm Văn Tình!

"Chi nha!". Bỗng nhiên, cửa phòng được mở ra.

"Tiểu Hi!". Một thân ảnh xinh đẹp hiện lên, Diệp Hi cảm thấy cái mũi của mình lại tràn đầy một loại hương thơm quen thuộc!

"Mụ mụ, ta không sao.". Diệp Hi thân thể co lại, nở nụ cười gượng gạo nhìn mỹ phụ nhân trước mắt.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Phong Tình Mê Người

"Mẹ tự mình lái xe tới sao?". Ngồi lên xe, Diệp Hi mới phát hiện tài xế chuyên dụng không có ở đây.

Hàn Tuyết ngồi lên vị trí lái, cười nói: "Phúc bá hấn bỗng nhiên đau bụng, ta liền mình tới."

"Nha.". Diệp Hi khẽ gật đầu, từng làn hương thơm của cơ thể mẫu thân nhẹ nhàng truyền qua mũi hấn làm cho hấn không khỏi cảm thấy một trận tâm viên ý mã. Mà bụng của hấn lại bỗng nhiên "Ọc ọc..."Mà kêu lên!

"Đói bụng lắm sao? Trong nhà món ăn cũng nguội hết rồi, mẹ dẫn con ra phía ngoài ăn đi?". Hàn Tuyết phát động xe con, chậm rãi đi lên đường quốc lộ.

"Mẹ không phải nói đồ ăn bên ngoài rất nhiều chất phụ gia, không để cho con đi ăn sao?". Ánh mắt của Diệp Hi liếc hướng ngoài cửa sổ xe, hấn không thể, cũng không dám nhìn mỹ phụ bên cạnh.

"Đúng rồi, hôm nay con có trốn học hay không?"

"Không có.". Diệp Hi lập tức bật thốt lên. Chẳng qua Hàn Tuyết vừa nghe hấn nói như vậy, trong lòng vẫn hiểu được đại khái, thở dài nói: "Mẹ biết, mẹ có rất ít thời gian bên con, còn để cho ba ba của con thường xuyên làm ăn bên ngoài. Sau này, ta tận lực dành chút thời gian ở bên cạnh con, thế nào?"

"Không có gì, con cũng không phải tiểu hài tử!". Diệp Hi đem ánh mắt tiếp tục quăng ra ngoài cửa sổ xe, không yên lòng nói: "Tùy tiện tìm một

tiệm cơm được không?".

"Không được, những địa phương đó không vệ sinh.".Hàn Tuyết lập tức phản đối.

Mà Diệp Hi lại bủ môi nói: "Lại có chỗ nào vệ sinh đây? Những đại tửu điếm kia không phải chỉ có bề ngoài sạch sẽ một chút mà thôi sao! Mẹ thử nhìn vào bên trong mới thấy nó cũng không được đẹp lắm đâu!"

"Con a! Toàn để tâm vào chuyện vụn vặt!". Đối với nhi tử cứng đầu, Hàn Tuyết cũng bó tay.

"Hào, đến "Hồi hương lộ quán" nhé?".Đó là tên gọi một tửu điếm, coi như được xếp top tại thành phố Hoa Hải. Trang viên được thiết kế làm cho người ta cảm giác thật giống như đi vào một khu vườn nhiệt đới! Nghe nói, xây dựng và trang tu nơi này, hao tốn 6969 vạn!

"Nga, vậy thì đến nơi đó! Có chút nhớ món "Sống động Tiểu Trư'.".Diệp Hi bỗng nhiên nói, quán đó nổi danh nhất là món heo sữa quay, đây chính là cực phẩm mỹ vị trong mắt hần a!

"Vị tiểu thư này, xin hỏi mấy người tới?". Hàn Tuyết dẫn Diệp Hi đi vào, người phục vụ lập tức liền nhiệt tình mà tiến lên đón, Hàn Tuyết mặc một thân thường phục làm ít người biết đây chính là nữ thị trưởng thanh danh vang dội cả thành phố!

"Hai người! Cho chúng ta một căn phòng riêng."

"Tốt, hai vị, mời đi theo ta." Diệp Hi đi theo ở phía sau mù mù, nhưng ánh mắt vẫn lưu chuyển chung quanh, tựa hồ muốn tìm ra một kẻ khả nghi nào đó. Hai nam nhân lúc trước, tuyệt đối không bỏ qua cho mình dễ dàng như vậy! Diệp Hi luôn cảm giác sắp có đại sự gì đó phát sinh.

Có lẽ, cuộc sống vốn bình bình đạm đạm luôn cần một chút kích tình?
Đang suy nghĩ vấn đề vợ vẫn, Diệp Hi bỗng nhiên cảm giác được thân thể của mình đụng vào một thân thể mềm mại tràn đầy co dãn, bàn tay khẽ chạm phải một đoàn ôn nhu, vô cùng thoải mái .

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Lần Đầu Gặp Mỹ Phụ

"A!". Nữ nhân bị hấn bỗng nhiên đụng vào lui về phía sau mấy bước, cuối cùng mới ổn định được thân thể.

"Ách, thật xin lỗi." Diệp Hi vội vàng nói xin lỗi, bất quá khi hấn ngừng đầu lên, nhìn nữ nhân trước mắt bị mình đụng phải, ánh mắt của hấn nhất thời cứng lại!

"Con...".Hấn không dám nhìn Hàn Tuyết đang có chút tức giận cùng xấu hổ, không khí vô cùng ám muội.

"Con có chút không thoải mái, đi vào phòng rửa tay một chút."Diệp Hi trong lòng quýnh lên, vội vàng quay thân chạy trốn. Chẳng qua cảm giác mềm mại mà co dãn vừa nãy vẫn còn lưu lại nơi tay, thật là cực phẩm a! Nghĩ đi nghĩ lại, Diệp Hi bỗng nhiên lộ ra nụ cười thâm tà, bất quá rất nhanh liền biến mất.

"Cầm thú!" Tự trách mắng mình, Diệp Hi đưa bàn tay của mình tự tát mình một cái.

"Cha mẹ nó, tại sao phòng rửa tay không có bồn tiểu thế này?" Làm Diệp Hi đi vào trong phòng vệ sinh, vừa định móc tiểu tử ra thoải mái một phen liền ngậy người.

"Cái này, nhà vệ sinh nam không phải bình thường đều có sao?" Diệp Hi cả người run lên, bỗng nhiên có một dự cảm không hay. Tựa hồ... Nơi này thật giống như không phải là nhà vệ sinh nam.

"Ừc ừc." Hẳn hung hăng mà nuốt nước bọt, vừa muốn xoay người rời đi liền phát hiện phía ngoài đang vang lên âm thanh giày cao gót!

Hông hét! Diệp Hi trong lòng nhảy dựng, hẳn lập tức trốn vào một cửa phòng, hẳn cũng không hy vọng nhìn thấy báo chí ngày mai giật cái tít ở trang nhất: "Công tử thị trường biến thái đầu nhập phòng vệ sinh nữ " để làm trò cho cả thành phố.

"Khanh khách..." Tiếng vang thánh thót làm cho Diệp Hi càng thêm khẩn trương, lúc nữ nhân này đi qua cửa phòng Diệp Hi đang trốn, hẳn thậm chí còn ngửi thấy từng đợt hương thơm nhẹ của hoa lan. Mùi thơm thoang thoang phảng phất cả phòng, Diệp Hi liền biết nữ nhân này sử dụng nước hoa giá trị không rẻ!

"Không biết nữ nhân này trông như thế nào?" Diệp Hi trong lòng nghĩ ngợi, tuy nhiên hẳn cũng không có tinh trùng thượng não mà thò đầu ra khỏi cửa để ngó. Chẳng qua là hẳn vẫn ảo tưởng chủ nhân của mùi thơm đến tột cùng là dạng nữ nhân gì?

Bất quá, đây cũng không phải là thời điểm rình coi, hẳn xác định chung quanh không thấy người nào mới từ từ đi ra ngoài, vội vàng xoay người chạy về hướng cửa ra vào! Chẳng qua lão Thiên tựa hồ rất thích đùa giỡn Diệp Hi, khi hẳn mới vừa chuẩn bị bước ra phòng vệ sinh, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng nói chuyện của hai nữ nhân.

"Chuyện quái gì thế này!" Diệp Hi trong lòng buồn bực! Nhưng là hẳn cũng không dám cứ như vậy tùy tiện đi ra ngoài, chỉ đành lui về sau! Lúc này hẳn mới phát hiện, mình mới vừa núp ở bên cửa thật ra chính là một sai lầm! Bởi vì, từ phía gương đối diện có thể hoàn toàn phát hiện mình!

May mắn là nữ nhân vừa rời không có nhìn gương! Nếu không nhất định sẽ lập tức hô to! Dưới tình thế cấp bách, Diệp Hi không quản được nhiều

như vậy, hần liền hướng bên trong chạy vào! Lại thấy cửa nào cũng bị đóng lại!

"Di, còn có một cái!" Diệp Hi liền không do dự tiến vào!

"A! người, làm sao người —— "Bỗng nhiên, bên tai chợt vang lên tiếng nói thánh thót vô cùng dễ nghe.

"Hừ, đừng nói chuyện!" Diệp Hi trong lòng nhảy dựng, không nghĩ tới nơi này lại có người, bất quá hần vẫn nhanh tay che miệng của nữ nhân trước mắt! Nga, mùi thơm này, Là mùi hương lúc nãy! Diệp Hi trong lòng kích động, nhưng không có quên đem cửa phòng khóa lại!

Nhìn nữ nhân trước mắt, Diệp Hi bỗng nhiên hiện lên một tia cảm giác kinh diễm! Trước mắt là một mỹ thiếu phụ nhỏ nhắn xinh xắn, lúc này nàng cũng đang khiếp sợ nhìn Diệp Hi.

Khi nàng đang đánh giá Diệp Hi, Diệp Hi đã ở đồng thời đánh giá nàng!

Mỹ thiếu phụ trẻ đẹp, là dễ hấp dẫn nam nhân nhất! Nữ nhân này có mái tóc ngắn bắt mắt, mặc một bộ quần áo trắng như tuyết, trước ngực thiết kế cổ thấp để cho Diệp Hi hai mắt tỏa sáng! Bộ ngực trắng hồng mãnh liệt kích thích ánh mắt của hần. Lúc này, bàn tay Diệp Hi đã bưng kín cái miệng nhỏ nhắn của đối phương!

"Người đừng lên tiếng, ta không phải người xấu!" Diệp Hi lúc nói lời này cũng thấy quái dị, hần vừa xông vào trong phòng vệ sinh nữ, cùng người ta tiếp xúc nhạy cảm, lại nói cho người ta hần không phải người xấu?

"Người rốt cuộc là người nào?" Nữ nhân này vội vàng lui về sau một bước, trên lưng chạm phải vách tường, nàng tiếng nói cố ý đè thấp, thật đúng là sợ người cách vách nghe được!

"Ta... Ách, ta vào nhầm nhà vệ sinh nữ!" Diệp Hi trên mặt có một chút đỏ ửng, nhìn qua chính là một tiểu nam hài xấu hổ. Thân thể của hắn chỉ cao hơn mỹ thiếu phụ này một chút, trên khuôn mặt non nớt mang nụ cười lúng túng để cho trong lòng mỹ thiếu phụ giảm đi sự cảnh giác một chút. Dù sao, nữ nhân này vẫn thấy Diệp Hi chỉ là một hài tử mà thôi!

"Ta không muốn biết ngươi là ai, ngươi mau mau đi ra ngoài cho ta!" Nữ nhân trên mặt có điểm tức giận, nhưng cũng không dám nói quá lớn! Nếu tin tức mình chung đụng với một đứa bé trai trong phòng vệ sinh nữ truyền đi, danh tiếng của mình sẽ bị phá hủy hết mất!

"A, ta... Thật giống như ,, thấy ngươi quen quen." Diệp Hi bỗng nhiên nhỏ giọng nói.

"Thối lắm." Nữ nhân nhất thời gắt một cái, lửa giận trong hai mắt đã mơ hồ có một chút bộc phát: "Đừng có dùng những thứ này làm cái cớ! Lập tức cho ta đi ra ngoài! Nếu không, ta —— "

"Nếu không ngươi sẽ như thế nào?" Diệp Hi bỗng nhiên cười tà nói. Hắn cũng không tin, nữ nhân này dám ở chỗ này hô to! Loại chuyện này, nếu là truyền ra ngoài, tổn thất của nữ nhân so với nam nhân muốn lớn hơn nhiều! Huống chi, Diệp Hi lại chỉ là một hài tử! Có khi người ta còn coi nữ nhân này đang câu dẫn tiểu hài tử đâu!

"Ngươi dám?" Nghe được tiểu nam hài nói, trong hai mắt mỹ phụ đã có chút giận dữ, không biết lấy được can đảm ở đâu mà tiến sát về phía Diệp Hi!

"Có cái gì không dám?" Diệp Hi cũng tức giận, nữ nhân này thật sự là không nói đạo lý a! Mặc dù mình sai trước nhưng cũng không cần phải như vậy chứ?

Hắn tiến về phía trước một bước nhỏ. Phòng này vốn là không gian cũng không lớn, hiện tại hai người đồng thời tiến về phía trước, thân thể của bọn

họ lại càng đụng chạm! Diệp Hi thậm chí còn cảm giác được trên lồng ngực bị hai khối nhục cầu mềm mại ma sát.

"Phi!" Cảm giác được trước ngực va chạm, mỹ phụ lúc này mới ý thức động tác của mình có chút quá đáng! Nhưng mà tiểu nam hài này cũng không tránh khỏi quá mức làm càn sao? Vừa nghĩ tới mình đường đường là một cục trưởng phu nhân, thế nhưng dưới loại tình huống này, bị ăn hiếp, trong nội tâm nàng lại càng tức giận, bàn tay không nhịn được dùng sức đẩy tiểu nam hài một cái!

"Ồ, quân tử động khẩu không động thủ a!" Diệp Hi một phát bắt được cổ tay của nàng.

"Buông tay!" Mỹ phụ có chút bối rối muốn rút bàn tay của mình về, nhưng là mình bị hấn nắm rất chặt, căn bản là rút không được! Dưới tình thế cấp bách nàng dùng một cái tay khác, lại muốn muốn hung hăng cho Diệp Hi một bạt tai!

"Đã nói tất cả đừng động thủ!" Diệp Hi phản ứng khá nhanh, hấn vươn tay đem tay khác của nàng bắt được!

"Người —— "

"Hu, đừng nói quá lớn, sẽ bị người khác nghe được!" Diệp Hi lúc này trên mặt vẻ mặt thật giống như đang đóng vai ác, khuôn mặt lộ vẻ dâm tà dữ tợn! Đơn giản là, lúc này hai tay hấn bắt được hai cổ tay của mỹ phụ, thân thể của hấn lại áp lấy thân thể của nàng. Vốn nàng đã dựa vào vách tường nàng, lập tức bị Diệp Hi áp chặt lên cơ thể!

"Ừm." Mỹ phụ chỉ cảm thấy sau lưng của mình hơi đau, nhưng hai tay lại bị tiểu nam hài này khóa cố định, thậm chí, bầu vú rất tự hào của mình cũng bị lồng ngực của hấn nặng nề đè xuống. Hơn nữa, để cho nàng cảm thấy cảm thấy hổ thẹn chính là, hai chân của mình cảm thấy một cây dị vật nóng bỏng chia thẳng vào vùng cấm địa của mình!

"Ôi!" Bỗng nhiên, Diệp Hi cảm giác được bàn chân đau xót, thì ra bị nữ nhân này dùng đôi giày cao gót giẫm hấn một cước. Cảm giác đau đớn để cho Diệp Hi cũng hít một hơi lạnh!

"Nhanh rút ngay cho ta!" Nữ nhân này xem ra thật sự tức giận rồi! Bên trong đôi mắt đẹp đã hừng hực lửa như muốn thiêu đốt Diệp Hi thành tro bụi!

"Ta cho người giẫm ta này!" Diệp Hi bị đau rút chân về, đem mỹ phụ hai tay buông ra, nhưng là ma quỷ lại lấy khí thế sét đánh bóp lên bộ ngực của nàng!

Á! Rất mềm mại, cảm giác rất thoải mái, để cho Diệp Hi có chút không muốn buông tay! Chẳng qua là, ở nơi này hấn cũng chỉ dám sờ nắn song nhũ một cái, ngay lập tức liền quay người chuồn mất!

"Tên khốn kiếp này!" Mỹ phụ giận đến mặt trắng bệch, nhưng là đồng thời vậ nổi lên tia thẹn thùng đỏ ửng. Vừa nghĩ tới mình bị một đứa bé trai đùa giỡn khinh bạc, trong nội tâm nàng cảm giác xấu hổ vô cùng!

Chẳng qua, mới vừa bị một trái kia, loại kia cảm giác khác thường, thật giống như vẫn lưu lại dấu tay trên vú, tê tê dại dại, làm cho nàng cảm thấy cả người không được tự nhiên!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Cục Trưởng Phu Nhân

"Thối lắm!". Mỹ thiếu phụ bỗng nhiên sắc mặt nổi giận mà nghiêng răng nghiêng lợi: "Nếu để cho ta bắt được xú tiểu tử kia, ta nhất định phải hung hăng dạy dỗ hẳn!". Mình cứ nhiên bị một đứa bé trai cho khinh bạc!

"Hô." Hít một hơi thật sâu, bộ ngực phập phồng cao ngất của Lam Thục Nghi lúc này mới từ từ ổn định, lửa giận trong lòng nàng cũng dần được áp chế xuống.

"A, ta ở chỗ này đã lâu rồi a!". Lam Thục Nghi bây giờ mới phát hiện mình đã ở chỗ này thời gian không ngắn!

"Không biết người ta đợi có quá lâu không!". Vừa nghĩ tới nữ nhân kia là lãnh đạo trực tiếp của lão công, Lam Thục Nghi cũng không khỏi tăng nhanh bước chân, lập tức trở về căn phòng.

"Chết tiệt, lại không biết gian phòng đó ở đâu!". Diệp Hi vừa đi vừa buồn bực mà lẩm bẩm, mình vừa mới rời đi vội vàng quên mất không hỏi mẫu thân chọn gian phòng nào! Bất quá, trong lòng hẳn vẫn có chút không dám đối mặt. Nếu là bây giờ trở về, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, mình mới vừa sờ chỗ đó một chút...

"Ừc ừc..." Nghĩ đến cảm giác mềm mại mà tràn đầy co dãn, tiêu đệ đệ của Diệp Hi kìm lòng không được mà trở nên kiên quyết.

"A!". Bỗng nhiên, hẳn tự tát mình một cái, trong lòng thầm mắng: "Diệp Hi a Diệp Hi, người thật đúng là một đầu cầm thú a! Suy nghĩ tà ác như vậy người lại cũng dám nghĩ!".

Trên mặt có chút rát, Diệp Hi bỗng nhiên vươn tay vuốt ve mặt của mình, thấp giọng tự nhủ nói: "Thật ra thì... Cầm thú so với không bằng cầm thú thì vẫn tốt hơn một chút sao? Ha hả...". Nói xong lời cuối cùng, hắn lại bỗng nhiên ngây ngốc cười.

Thật vất vả tìm được người phục vụ, hỏi rõ ràng gian phòng, Diệp Hi lúc này mới đi tới phòng mà Hàn Tuyết đã chọn.

"Bang bang, bang bang." Lúc Diệp Hi chạm tay vào cánh cửa, lại bỗng nhiên dừng lại, nếu là mẹ vẫn tức giận thì làm sao bây giờ?

"Chắc không sao đâu?". Diệp Hi trong lòng thầm nghĩ, mình trước kia khi còn bé cũng không phải đã bú sữa mẹ sao? Huống chi, mình cũng không phải cố tình, nghĩ vậy làm hăn mạnh dạn hơn một chút, nhẹ nhàng mà đẩy cửa vào.

Trong phòng chung, chỉ có một người. Chính là Hàn Tuyết đang ưu nhã uống trà! Tư thế ngồi của nàng thập phần tự nhiên, nhưng lại đánh sâu vào thị giác của Diệp Hi. Vóc người cao gầy cho dù là ngồi, vẫn ưu mỹ như vậy!

"Trở lại rồi?" Hàn Tuyết trên mặt hiện lên một tia khác thường, nàng bỗng nhiên nhìn nhi tử, nói: "Mặt của người sao vậy? Tại sao lại có một dấu bàn tay?"

"Ách... Không có chuyện gì không có chuyện gì!". Diệp Hi chột dạ khoát tay áo, "Mới vừa có con muỗi ở trước mắt ta bay tới bay lui, ta một phát liền đập chết nó."

"Người a, nói dối cũng phải tìm một cái lí do đứng đắn một chút chứ!" Hàn Tuyết kéo cái ghế bên cạnh để cho nhi tử ngồi xuống, một bên khẽ cười nói: " Con gọi thức ăn đi."

Nếu nhi tử không muốn nói, nàng làm mù mù cũng sẽ không hỏi tới. Dù sao, nàng cho là nhi tử cũng phải có chút ít bí mật.

"Ân, con muốn một con heo sữa quay!". Diệp Hi hăng hái bưng bưng mà cầm thực đơn. Hàn Tuyết theo tay của con trai cầm lấy thực đơn, tùy tiện chọn vài món ăn.

"Lại có khách nhân?" Diệp Hi lúc này mới phát hiện, trên bàn để ba bộ bát đũa."Là ai a?"

"Là lão bà của Lưu cục trưởng, không biết người gặp qua chưa." Hàn Tuyết nói.

"Lão bà của Lưu An?" Diệp Hi nhất thời liếc mắt một cái: "Ta làm sao quen lão bà của hãn đợc!". Hãn trong lòng thầm nói: trừ phi ta cùng lão bà hãn có một chân. Hai mẹ con sau khi báo thức ăn cho người phục vụ sau, cửa phòng lại bỗng nhiên bị gõ hai tiếng, sau đó là tiếng mở cửa vang lên. Theo cửa phòng mở ra, Diệp Hi lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người!

"Là người?" Nguyên lai, thiếu phụ này đúng là nữ nhân bị hãn khinh bạc trong phòng vệ sinh nữ!

"Ân? Là người ..."

Lam Thục Nghi vừa định giận dữ mắng mở hãn, lại bỗng nhiên dừng lại! Bởi vì ánh mắt của nàng rơi vào nữ tử bên cạnh Diệp Hi: "Ách, Hàn thị trưởng, đây là nhi tử của người?".

"Ân, đúng vậy!" Hàn Tuyết gật đầu, nhưng ngay sau đó lại hướng về phía nhi tử nói: "Hi nhi, còn không mau chào Lam a di!".

"A, Lam a di hảo!". Diệp Hi bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, lưng hướng về phía mẹ của mình, lại nhìn Lam Thục Nghi chớp chớp mắt, vẻ mặt này thật đúng là để cho Lam Thục Nghi phát điên!

"Hàn thị trưởng thật đúng là có phúc khí, có một nhi tử đáng yêu như thế!". Lam Thục Nghi trong lòng hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không thể không giả bộ nở nụ cười khen ngợi.

Hàn Tuyết nói: "Được rồi! Đừng kêu thị trưởng này thị trưởng nọ, nơi này không có người khác, ta hơn người năm tuổi, người gọi ta một tiếng Tuyết tỷ là được rồi!"

"Ha hả. Tuyết tỷ, ta nếu từ chối thì bất kính." Lam Thục Nghi rất hảo cảm đối với vị nữ thị trưởng trong truyền thuyết này, ai nói là nàng lãnh nhược băng sương không thể tới gần?

"Ngồi xuống trước rồi nói sau." Hàn Tuyết gật đầu.

"Lam a di, uống trà." Diệp Hi bưng lên bình trà rót một chén trà thơm cho nàng, nhưng ánh mắt nhìn nàng có điểm khác thường! Trái phải đều là tuyệt sắc mỹ thiếu phụ, Diệp Hi trong lòng kích động không thôi! Hàn Tuyết vóc dáng cực kỳ gợi cảm thướt tha, mái tóc dài lộ ra vẻ phiêu dật, hơn nữa từng động tác giơ tay nhắc chân luôn toả ra một loại khí chất cao ngạo thanh nhã nhưng không kém phần phong tình mê người. Mà Lam Thục Nghi lại hoàn toàn khác biệt, nàng giống một phu nhân thành thực, mái tóc ngắn bắt mắt lại làm cho người ta một loại cảm giác nàng rất thông minh trí tuệ.

Bất quá, cho dù không phải là hình mẫu cao gầy, vóc dáng của Lam a di vẫn khiến cho nữ nhân ghen ghét! Thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, đôi hào nhũ trước ngực tuyệt đối không nhỏ! Diệp Hi thậm chí còn chứng kiến dấu vết nịt vú bên trong in nhẹ lên áo! Nguồn tại <http://Truyện FULL>

Gian phòng này phục vụ rất được, món ăn đã nhanh chóng được bưng lên.

"Này Tiêu Trư nướng thật thơm quá a!". Diệp Hi một tay nhắc bắp đùi lợn sữa, bắt đầu ăn ngấu nghiến như hổ đói, hẳn cũng đang đói bụng, hiện

tại đã hơn chín giờ mà vẫn chưa ăn cơm đâu!

"Hi nhi, có ai ăn như con không?". Thấy nhi tử như vậy, Hàn Tuyết không khỏi cau mày.

"Ha hả, không có chuyện gì, Tuyết tử chị cứ để hẳn thoải mái! Xem ra hẳn là đói bụng lắm rồi!". Lam Thục Nghi trên mặt mỉm cười làm cho người ta có cảm giác như được tắm gió xuân êm ái, động tác của nàng thập phần ưu nhã dùng dao nĩa cắt một khối nhỏ thịt, chậm rãi mà ăn. Mà Hàn Tuyết cũng từ từ ăn, động tác kia, vẻ mặt kia, vô cùng hoàn mỹ. Tư thái ưu nhã như vậy, vừa nhìn liền biết là là một vị tiểu công chúa sống trong thượng tầng xã hội.

"Con nhìn con a! Thật chẳng ra làm sao!". Hàn Tuyết cầm giấy lau, giúp hẳn lau dầu mỡ ở khóe miệng, không quên trách cứ hẳn: "Nếu để cho gia gia người thấy được, hẳn nhất định sẽ tức giận!".

"Cắt, quản hẳn khi gió! Lão đầu tử lại kể lễ một trận dài dòng cho xem!" Diệp Hi bĩu môi.

Thật đúng là ban ngày không nói người, buổi tối không nói quý! Lúc này, điện thoại Hàn Tuyết bỗng nhiên vang lên. Nàng có chút kỳ quái cầm lấy điện thoại di động, lại theo bản năng mà liếc nhi tử và Lam Thục Nghi một cái, lúc này mới thấp giọng nói: "Uy, ba ba, có chuyện gì sao?"

Điện thoại bên kia, truyền đến một âm thanh của nam nhân. Cũng không biết đối phương nói cái gì, Hàn Tuyết bỗng nhiên mặt liền biến sắc, gật đầu đáp: "Ta biết rồi, chờ một lát ta trở về đi xem một chút!"

Đối diện Lam Thục Nghi không nghe được điện thoại nói cái gì, nhưng Diệp Hi lại nghe được cái thanh âm kia, bỗng nhiên nói: "Là Lão đầu tử sao?"

Hàn Tuyết nhất thời gõ đầu hấn một cái:" Không được gọi gia gia như vậy!" Vừa nói, nàng đem điện thoại đưa tới.

"Tiểu tử, có phải hay không lại muốn lão đầu tử ta cho người biết một chút về cái gọi là huấn luyện quân đội?"

Thanh âm Diệp lão gia tử tràn đầy uy nghiêm, cho dù hấn đang nói đùa, vẫn có một loại áp lực vô hình!

"Ách... Ta nói gia gia, ta đang dùng cơm a!"

"Ta biết. Ai, tiểu tử, người chừng nào lên Bắc Kinh đây?" Diệp lão gia tử đột nhiên hỏi.

"Có lẽ là 1000 năm nữa!" Vừa nghĩ tới mình từng bị thủ hạ của gia gia hành hạ hai năm thống khổ không chịu nổi, hấn hiện tại vẫn thấy cả người tê dại mà suýt thốt ra khỏi mồm câu nói như vậy!

"Mới vừa vận tẩu trường, sau này hãy nói người không có chuyện gì nữa thì cháu treo máy!" Lại cùng gia gia của mình cảm râm mấy câu, Diệp Hi liền tắt điện thoại.

"Tốt lắm, mẹ tạm thời có chút việc muốn rời đi trước." Hàn Tuyết bỗng nhiên đứng lên, hướng về phía Lam Thục Nghi nói: "Nhi tử của chị có thể phiền em đưa trở về được không."

"Tuyết tử yên tâm đi, em nhất định sẽ không bán bảo bối nhi tử của chị đâu!" Lam Thục Nghi trêu ghẹo nói.

"Ân, vậy ta đi trước."Hàn Tuyết thản nhiên cười, đứng ở bên người nhi tử, hơi khom lưng giúp hấn sửa sang lại cổ áo, lúc này mới xoay người rời đi.

"Thơm quá..." Tâm hồn Diệp Hi nhảy nhót, âm thầm thở dài nói.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Mập Mờ Nhân Thê

Chẳng qua Diệp Hi hẳn không dám nghĩ, cũng không được phép nghĩ như vậy!

"Hiện tại, chỉ có hai người chúng ta!"

Một bên Lam Thục Nghi bỗng nhiên nói: "Nói, mới vừa rồi tại sao... làm như vậy với ta!".

Nàng nói chuyện giọng nói rất nhẹ, phảng phất như không hề tức giận nhưng trên mặt lại nổi lên rặng mây đỏ như tố giác nàng! Mặc dù vẫn canh cánh trong lòng, nhưng lúc này Lam Thục Nghi cũng không dám tức giận! Nếu mình đắc tội hẳn, con đường quan lộ của trượng phu sẽ gặp nguy hiểm a! Hơn nữa nhìn Hàn Tuyết lại thương yêu nhi tử này như vậy!

"Ách... Mới vừa rồi...".

Diệp Hi không nghĩ tới nàng bỗng nhiên trực tiếp hỏi mình như vậy, cười khổ nói: "Ai bảo Lam a di dùng sức giảm ta a! Thật đau chết ta!"

"A?". Lam Thục Nghi nhất thời ngẩn ra, chẳng lẽ hẳn bóp bộ ngực của mình bởi vì mình giảm hẳn một cước? Thân thể đứng thẳng lên, Lam Thục Nghi nhìn chăm chăm tiểu nam hài trước mắt như muốn phát hiện sơ hở trên khuôn mặt hẳn.

Không thể không nói, niên kỷ của Diệp Hi còn chưa đủ để nàng coi là nam nhân. Nhưng thân hình của hẳn so với bạn bè cùng lứa cũng không lùn, dù trên mặt vẫn tràn đầy non nớt nhưng Lam Thục Nghi vẫn có thể phát hiện một tia giáo hoạt từ trên mặt của hẳn.

"Ta ăn no rồi, hiện tại có thể đi sao!" Diệp Hi vỗ vỗ bụng.

"A? Ân, vậy đi thôi!"

"Chúng ta còn không có tính tiền đâu!". Lam Thục Nghi bỗng nhiên nói.

Diệp Hi lại cười nói: "Mẹ của ta khẳng định đã tính tiền! Yên tâm đi!"

"Làm sao người biết?". Lam Thục Nghi bỗng nhiên tò mò hỏi.

"Bởi vì, nàng không thích thiếu nhân tình của người khác." Diệp Hi thần nhiên nói.

"Nha." Lam Thục Nghi gật đầu, trong lòng đối với Hàn Tuyết lại kính sợ thêm mấy phần. Dù sao, bằng vào một nữ tử có thể đứng trên vị trí cao như vậy, thật sự không đơn giản!

Ngồi ở ghế kế bên tài xế, Diệp Hi chỉ cảm thấy xe chạy rất êm, hẳn mơ mơ màng màng mà ngủ thiếp đi.

"Đứa nhỏ này!" Lam Thục Nghi nhìn Diệp Hi ngủ say, cười nói: "Ngủ nhanh như vậy!"

Vào giờ khắc này, nàng cảm thấy đứa bé trai này tựa hồ cũng không phải quá hư hỏng. Dù sao, hẳn chỉ là một hài tử! Bất quá, Lam Thục Nghi lại bỗng nhiên khẽ cười, nàng cảm thấy Diệp Hi lớn lên anh tuấn như thế, giống như búp bê đáng yêu khả ái, làm cho nàng không nhịn được muốn hôn một cái.

Đọc theo đường đi, không có chút trở ngại nên Lam Thục Nghi nhanh chóng lái xe trở lại bãi đậu xe.

"Hô!". Tắt động cơ, Lam Thục Nghi thở một hơi, đem cửa xe mở ra, trên mặt nàng nhìn có chút mỏi mệt. Vừa về tới nhà, nàng liền cảm thấy như bị

đề nén! Không biết tại sao, gần đây luôn xảy ra mâu thuẫn với vợ chồng, cuộc sống vợ chồng cuộc sống cũng không có hưởng thụ qua.

Lam Thục Nghi hơi nghiêng thân đi, thân thủ muốn tháo dây an toàn của Diệp Hi. Cũng là nàng không có chú ý tới, có một chiếc xe con đang từ từ chạy lại gần! Text được lấy tại Truyện FULL

"Tiện nhân!" Ở trong xe, không ngờ là lão công của Lam Thục Nghi, cục trưởng cục công an thành phố Hoa Hải Lưu An! Lúc này hẳn thấy lão bà của mình nghiêng người hôn người nam nhân nhìn không rõ kia!

Lưu An lửa giận trong lòng đại thịnh, cũng không có quản phải trái, vội vàng dừng xe, đẩy cửa xe ra sải bước mà chạy tới hướng xe của lão bà.

"Lam —— " Lưu An nổi giận đùng đùng, vừa định chửi ầm lên, ánh mắt lại rơi tiểu nam hài đang ngủ say.

Đây không phải Diệp Hi sao?

"Này, này là chuyện gì xảy ra?" Lưu An giọng nói nhất thời dịu xuống, nhỏ giọng hỏi.

Nhưng lúc này cục trưởng phu nhân bỗng nhiên thấp giọng một tiếng: "Hừ, người có phải cho là ta mang nam nhân về nhà?"

"Ha hả, lão bà người đừng nói giỡn." Lưu An chỉ vào Diệp Hi, nói: "Nhi tử của Hàn thị trưởng tại sao ở trong xe của người thế?"

Cục trưởng phu nhân dùng ánh mắt u oán liếc vợ một cái, rồi mới lên tiếng: "Mới vừa rồi ta gặp Hàn Tuyết, tự ngồi xuống ăn một bữa cơm. Chẳng qua nàng tạm thời có việc gấp, cho nên ta liền đưa nhi tử của nàng trở lại."

"Nguyên lai là như vậy a!" Lưu An búng tỉnh đại ngộ, thấp giọng nói: "Tên tiểu tử này cũng không đặc tội được a! Có thể leo lên chức cao hay không còn phải dựa vào Diệp gia!"

"Thối lắm!" Đối với trượng phu, Lam Thục Nghi cũng không thể trách: "Cả ngày đều nghĩ đến chuyện lợi dụng quan hệ quyền thế, người a, thật đúng là không có một chút khả năng!"

"Người một cái nữ nhân biết cái gì!"

Lưu An nhất thời liếc mắt khinh thường: "Người có biết lão gia tử của tiểu tử này là ai không?"

"Gia gia của hửn?"

Lam Thục Nghi chợt nhớ tới Hàn Tuyết vừa nhận được cú điện thoại kia, "Chẳng lẽ, thế lực rất khổng lồ?"

"Nói nhảm!"

Lưu An đối với thê tử không biết gì liền cảm thấy bất đắc dĩ, "Người cả ngày chỉ biết đi du lịch tiêu khiển, làm sao sẽ biết được những chuyện này! Mụ mụ của hửn là thị trưởng thành phố Hoa Hải, người đã biết! Nhưng ba của hửn, đây chính là tập đoàn IT toàn Trung Quốc Diệp Ngạo Dương!"

"Hửn chính là nhi tử của Diệp Ngạo Dương?" Lam Thục Nghi kinh ngạc nhìn Diệp Hi, Diệp Ngạo Dương cái tên này, cơ hồ toàn Trung Quốc không người nào không biết! Chỉ cần dùng đểtruyenfull.vnputer hay thiết bị điện tử đều phải nhận thức được hửn!

Lưu An bỗng nhiên cười nói: "Gia gia của hửn, càng thêm lợi hại! Hửn là một trong mười Đại Nguyên soái cả nước! Hiện tại tùy tiện đạp một cước, cả nước cũng muốn run rẩy ! Quân ủy phó chủ tịch!"

"Này người có phải hay không muốn bám vào Diệp gia?" Lam Thục Nghi ghét nhất cái vẻ mặt này của trượng phu!

"Hắc hắc, hiện tại Phó thị trưởng làm ra một công trình bã đậu, chỉ cần kẻ thù chính trị của hắn dùng chút thủ đoạn, nhất định có thể kéo xuống! Đến lúc đó..."

"Vậy người tiếp tục giấc mộng tưởng hảo huyền đó đi!" Lam Thục Nghi trợn mắt nhìn trượng phu một cái, lại khom lưng muốn đem Diệp Hi gọi.

"Đừng gọi hắn dậy a!"

Trượng phu Lưu An lập tức ngăn cản, "Như vậy đi, trước tiên đem hắn mang về trong nhà của chúng ta để cho hắn ngủ một lát, ta sẽ gọi điện cho mẹ mẹ của hắn." Lưu An tựa hồ rất muốn Hàn Tuyết thiếu hắn một cái nhân tình, nụ cười trên mặt quả nhiên giống như ánh mặt trời rực rỡ!

"Hừ!" Lam Thục Nghi mặc dù rất không thích trượng phu hành động như vậy, nhưng cũng không muốn hủy tiền đồ của hắn, không thể làm gì khác hơn là theo lời mà nhẹ nhàng đem Diệp Hi bế lên.

"Nặng quá." Lam Thục Nghi ôm Diệp Hi cảm giác có chút cố hết sức. Nhưng là vào lúc này, bộ ngực của mình lại bỗng nhiên va chạm phải cái gì đó!

Nguyên lai, đầu Diệp Hi đã nằm sâu vào trong đôi mỹ nhũ cao ngạo! Bầu vú đầy đặn cao ngất bị khuôn mặt hắn đè ép biến dạng, từng đợt nhiệt khí theo lỗ mũi Diệp Hi phun ra làm cho nàng cảm nhận được từng đợt gió nóng rực!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Nữ Nhân Thần Bí

"Người —— " Lam Thục Nghi vừa định muốn lớn tiếng trách cứ hẳn lại bỗng nhiên dừng lại, nếu để cho trượng phu của mình phát hiện cũng không được! Chẳng qua Diệp Hi bị nàng ôm trong ngực thật đã ngủ sao?

Lam Thục Nghi không xác định, nhưng nàng lại cảm giác được, bộ ngực của mình bị hơi thở nóng rực không ngừng mà phà lên, từng trận tê dại làm cho nàng cảm thấy cả người giống như bị nghìn vạn côn trùng cắn xé! Thậm chí nàng còn cảm giác được đầu vú của mình đang dần dần trở nên cứng rắn!

"Kỳ quái! Điện thoại không gọi được?" Trượng phu đứng bên cạnh vẫn hồn nhiên không phát giác ra tình huống của thê tử, lúc này hẳn còn đang gọi điện thoại di động cho mẹ của Diệp Hi!

"Ta... Trước ôm hẳn về phòng!" Đối với trượng phu, Lam Thục Nghi xem thường hẳn từ đáy lòng! Chẳng qua hẳn dù sao vẫn là nam nhân của mình.

Ôm Diệp Hi, nàng đi về phía căn phòng chỗ mình ở. Lộ trình không xa, nhưng Lam Thục Nghi lại cảm giác được vào giờ khắc này thời gian như trôi qua đặc biệt chậm!

Tiểu nam hài trong ngực thật đã ngủ sao? Nhưng tại sao Lam Thục Nghi lại cảm giác được cánh tay hẳn vẫn ôm lấy vòng eo của mình?

"Diệp Hi! Người đừng giả bộ ngủ!" Lam Thục Nghi thấp giọng nhẹ nói, nhưng Diệp Hi lại vẫn không có nửa điểm phản ứng!

Thật sự là đã ngủ sao?

Dù sao hẳn vẫn chỉ là đứa bé thôi? Lam Thục Nghi đối với hẳn phòng bị cũng không lớn.

"Người chờ một chút nữa gọi lại không được sao? Hẳn rất nặng a, người tới ôm hẳn đi!" Lam Thục Nghi vào giờ khắc này muốn lập tức rời khỏi Diệp Hi, bộ ngực bị mặt của hẳn đè ép ma sát cảm giác thật sự là quá mức kích thích, hạt anh đào cho dù được che chở bởi nịt vú vẫn trở nên cứng rắn như đậu đỏ.

"Chờ một chút, chỉ là một đứa bé nha, người cứ ôm một lúc đi!" Lưu An không yên lòng hồi đáp. Đối với ánh mắt tràn đầy u oán của thê tử coi như không thấy.

"Hừ! Vậy người cứ gọi điện thoại của người đi!" Lưu Thục Nghi nói một câu như vậy rồi cố hết sức độ ôm Diệp Hi đi về phía trước, trong nội tâm nàng đối với hành động của trượng phu cực kỳ khinh thường. Nhưng nàng vẫn không có cách nào khác.

Làm một người cục trưởng, Lưu An cũng có một phòng ốc riêng, mặc dù so ra kém căn hộ của nhà Diệp Hi nhưng cũng rất rộng lớn!

Thật vất vả đem Diệp Hi đặt trên ghế sa lon, Lam Thục Nghi lúc này đã đổ mồ hôi ướt đầm áo."Tên tiểu tử này thật nặng!"

Nàng trợn mắt nhìn Diệp Hi một cái, mà lúc này trượng phu cũng mang vẻ mặt cười hì hì đi tới. Đối với trượng phu nàng coi như không thèm liếc mắt một cái. Thở dài một tiếng, nàng lắc lắc bờ hông to tròn đi vào trong phòng.

Cũng không biết Diệp Hi thật sự có ngủ thiếp đi hay là đang giả bộ ngủ, Lam Thục Nghi vừa rời đi hẳn liền tỉnh lại.

"Ha hả, tiểu Hi người đã tỉnh a!" Lưu An nhìn thấy hãn mở hai mắt ra vội vàng đi tới.

"Ân." Diệp Hi gật đầu, mà Lưu An lại liên tiếp nịnh nọt, quả thực chính là biến tướng của chiêu vượt môn ngựa.

"Người này thật phiền!" Một bên cùng Lưu An lẩm nhảm, trong lòng Diệp Hi đã đem hãn mắng như máu chó xối đầu! Diệp Hi thật sự là không muốn cùng hãn nói nhảm, người này thật là chán ghét quá đi!

Ở trong bóng đêm mịt mờ, tồn tại rất nhiều bí mật không muốn cho người khác phát hiện.

Lúc này, ở trong một tửu điểm thuộc thành phố Hoa Hải, hai nam nhân vẻ mặt cung kính mà ngồi đối diện trước mặt một nữ nhân.

"Chuyện chính là như vậy! Sợ rằng, chuyện này nếu như muốn điều tra rõ ràng, còn cần dùng đến lực lượng chính phủ." Một nam nhân nói.

Mà hai nam nhân này, dĩ nhiên là hai kẻ Diệp Hi từng nghe lén!

Lúc này, nữ nhân đang bắt chéo hai chân, trên mặt lạnh như băng nghiêm túc nói: "Chuyện này, phía trên đã thông báo như vậy, không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không cho phép chính phủ tham dự!" Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn

Mái tóc dài buộc thành một cái đuôi ngựa, nữ nhân này thoạt nhìn thành thực chững chạc, làm cho người ta thấy một loại áp lực vô hình. Chính là hai người đối diện lúc này có cảm giác như đang ngồi trên thảm châm.

"Chúng ta... Đã dựa theo phân phó của ngài làm cho Hàn Tuyết chú ý, kế tiếp khá khó làm a! Người đàn bà kia chúng ta cũng không biết nàng trốn ở địa phương nào! Bất quá, có hồi báo nói đối phương rất có thể trà trộn vào trường trung học Hoa Long! Bởi vì một thời gian ngắn trước đây, trung học

Hoa Long đã tuyển mộ mấy chục công nhân viên. Hơn nữa, lúc ấy người đàn bà kia lại hoạt động ở phụ cận, chúng ta có phải hay không nên vào điều tra một chút?"

"Cái này các người không cần lo, chuyện điều tra ta sẽ đích thân đi!"

Nữ nhân gật đầu, "Nhiệm vụ kế tiếp của các người, chính là giám thị thành phố Hoa Hải, có động tĩnh gì đó, nhất định phải trước tiên cho ta biết!"

"Phanh."

Diệp Hi đã rời khỏi nhà Lưu An, trong lòng lúc này mới thở dài. "Nha, thật phiền phức!"

Nhìn bóng đêm chung quanh, Diệp Hi hướng nhà mình đi tới. Biệt thự lớn như thế, vẫn lạnh lẽo không có một bóng người.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tâm Tư Thục Nữ

Một tiếng sấm từ trên trời giáng xuống phá tan đêm đen yên tĩnh.

Một đêm mờ mịt, nhất định vẫn có người vui kẻ buồn.

"Cuộc sống như thế, thật là vô vị."

Lam Thục Nghi hướng về phía trong gương mình, nhìn gương mặt thành thực diễm lệ, nhưng trong lòng luôn cảm thấy tịch mịch. Trượng phu của mình, thậm chí ngay cả đêm cũng đi ra ngoài, cũng không biết hẳn đi đến địa phương nào. Nhưng Lam Thục Nghi biết, hẳn nhất định sẽ luôn vì của địa vị của bản thân mà bận rộn!

"Ai..."

Lam Thục Nghi lắc đầu, cố gắng bài trừ mấy thứ hỗn loạn trong đầu. Lấy từ trong tủ treo quần áo một bộ quần áo lót màu hồng phấn, Lam Thục Nghi lúc này mới rời phòng, đi vào phòng tắm đi.

Đêm khuya yên tĩnh là lúc nàng cảm thấy tịch mịch nhất. Đáng tiếc không có ai phụng bồi nàng!

Nàng giơ bàn tay trắng nõn lên, chậm rãi đem y phục trên người cởi xuống.

Cho dù đã hơn ba mươi, nàng vẫn duy trì được nét thanh xuân thiếu nữ cùng thân hình duyên dáng thon thả. Bật vòi nước, nàng để mặc cho nước từ trong vòi sen chảy từ trên đầu xuống, thấm ướt thân thể thành thực.

Một làn nước mát mẽ khoái cảm để cho Lam Thục Nghi không nhận được mà nhẹ nhàng run rẩy.

Mỗi khi tịch mịch như vậy, nàng luôn khát vọng nhận được thỏa mãn. Nhưng thân là cục trưởng phu nhân nàng cũng không có suy nghĩ hồng hạnh xuất tường.

Bất quá, cái này cũng không đại biểu nàng không có dục vọng! Ngược lại, trong lý trí của nàng luôn cố ý đè nén nó, dục niệm trong nội tâm nàng còn mãnh liệt hơn phần lớn nữ nhân khác!

Ba mươi như lang bốn mươi như hổ, những lời nói này tuyệt không có sai! Nhưng là nàng có thể làm sao bây giờ? Nàng không phải là một nữ nhân phóng đảng, nhưng cũng chỉ là một nữ nhân bình thường. Thời gian dài đè nén dục hỏa khiến cho nó âm ỉ càng ngày càng kịch liệt! Hiện tại thậm chí có dấu hiệu bộc phát!

Căn môi dưới thật chắc, Lam Thục Nghi không tìm lòng được đưa một tay lên xoa nắn bầu vú to tròn, thủ pháp có chút vụng về.

Ai nói chỉ có nam nhân mới có thể "thẩm du"? Nữ nhân tại thời điểm cần thiết cũng sẽ làm như vậy.

Mà lúc này, Lam Thục Nghi khẽ nhắm mắt lại, trên mặt đỏ ửng, mũi ngọc xinh xắn thở dồn dập, tỏa ra hơi thở nóng rực!

Bất quá, nàng vốn đang nhắm mắt lại đột nhiên mở ra! Bởi vì, mới vừa rồi, ở trong đầu của nàng nghĩ đến một nam nhân, lại dĩ nhiên là...

"Vô sỉ!" Một âm thanh vang lên, Lam Thục Nghi không ngờ tự tát mình một cái!

Đêm đen càng thêm tịch mịch, chỉ còn lại tiếng thở dốc của mỹ phụ xinh đẹp.

Tối qua, Diệp Hi cơ hồ cũng là trần trọc trở mình, căn bản là không cách nào ngủ. Cho đến lúc bình minh lên thì hẳn mới bước vào giấc ngủ say.

Thành thị phồn hoa nhất bắt đầu nghênh đón mới một ngày!

Ngoài cửa sổ mặt trời thập phần này chói mắt, Diệp Hi chỉ ngủ một hai canh giờ, mắt nhắm mắt mở tỉnh lại, cửa phòng lại bỗng nhiên phát ra một tiếng vang nhỏ. Một dáng người gọi cảm nhất thời hiện ra trước mắt Diệp Hi đang mê mê mang mang.

Ánh mắt hướng về phía trước, hai mắt Diệp Hi lập tức tỏa sáng!

Chỉ thấy trước mắt hẳn chính là vị mẫu thân đang mặc một cái váy màu trắng liền thân! Chiếc váy mỏng màu lan trắng dựng nên phong thái rất đẹp, tràn đầy một cảm giác đặc thù ý nhị. Hàn Tuyết vóc dáng rất tốt, gọi cảm nhỏ nhắn mềm mại, không mập cũng không gầy. Đường cong linh lung mê người không một chút bị che dấu. Y phục bó sát khiến song nhũ trước ngực càng thêm cao vút, đầy đặn. Mái tóc dài nhẹ nhàng xõa xuống hai vai, che đi đôi tai nhỏ nhắn.

"Con heo lười, mau rời giường!"

"Mau dậy đi, muốn tới trễ rồi!"

"Ân... Để cho ta ngủ một lát nữa thôi!"

"Được rồi, mụ mụ phải đi làm. người nhanh lên một chút, nếu không lại tới trễ." Hàn Tuyết nhẹ nhàng mà gõ trán của hẳn hạ, lúc này mới xoay người rời đi. [Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn](http://TruyenFull.vn)

Mấy phút đồng hồ sau, hẳn lúc này mới chậm rãi mà bò dậy. Mặt trời lên cao, lúc này Diệp Hi một mắt hai mí cơ hồ đã nhắm tịt lại. Rửa mặt, cho dù tới trễ hẳn vẫn quyết định đi học, nếu không ở nhà một mình quá nhàm chán.

Trung học Hoa Long, trường học quý tộc nổi tiếng nhất Hoa Hải, học sinh bên trong cơ hồ không phú thì quý.

Lúc này Diệp Hi nhìn cổng trường đóng lại, vẻ mặt cười khố: "Đây không phải là buộc ta leo tường sao!"

"Diệp Hi!"

Đang lúc hần chuẩn bị động thủ, phía sau bỗng nhiên vang lên tiếng hừ lạnh: "Người muốn làm gì!"

"Ông." Diệp Hi cả người run lên, bất đắc dĩ mà xoay người lại. Khi ánh mắt của hần rơi vào mỹ phụ phía sau, lại ngây ngẩn cả người.

"Cái kia... Hiệu trưởng đến thật sớm a." Ánh mắt của Diệp Hi khẽ đảo qua bộ ngực sữa mềm mại của Lâm Văn Tình.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Phong Tình Thiếu Phụ

"Hiện tại đã mấy giờ rồi? Còn sớm?" Lâm Vãn Tình lông mày nhướng lên, vẫn dùng giọng lạnh băng khiến người ta cảm thấy xa cách ngàn dặm.

"Ngài cũng biết, tối ngày hôm qua ta bị dọa gần chết còn gì!"

Ánh mắt của Diệp Hi vội vàng thu hồi, nói: "Hiện tại phải cẩn thận một chút."

Chẳng qua, đối với lời hăn nói..., Lâm Uyển Tình cũng không trả lời, mà là lẳng lặng nhìn hăn. Đôi mắt hãnh trong vắt, khiến cho người ta có cảm giác mình bị nhìn thấu.

"Sao, có chuyện gì?" Diệp Hi thân thể co lại, thấy nàng chớp mắt một cái ngó mình, trong lòng bỗng nhiên có chút sợ hãi. Hăn thừa nhận, hiệu trưởng thật sự là một đại mỹ nhân, hơn nữa còn là vợ vật thành thực làm cho nam nhân thần hồn điên đảo!

Nhưng là, nghĩ đến lúc nàng xông pha trong đám đại hán hôm qua...
Diệp Hi lại thấy lưng mình đã ướt sũng mồ hôi.

"Diệp Hi." Nàng hơi mím môi môi anh đào gợi cảm, bỗng nhiên gọi tên của hăn.

"Ồ!"

Diệp Hi không giải thích được nhìn nàng, lại thấy nàng hướng về phía mình gật đầu: "Người hiện tại không cần lập tức trở về phòng học, đi theo ta, ta có lời muốn cùng người nói."

"Nha." Diệp Hi đi theo phía sau lưng của nàng, nhìn nàng để cho bảo vệ mở cửa ra. Hẳn đột nhiên ngửi được từng đợt mùi hương thực nữ.

Thơm quá! Diệp Hi theo bản năng hít sâu một cái! Đây là hương thơm của cơ thể, tối ngày hôm qua hẳn cũng cảm nhận được, mùi hương tựa như hương lan mảnh liệt đánh thẳng vào tâm trí hẳn, để cho cả người hẳn cũng trở nên nóng rực!

"Tối ngày hôm qua, người nói chuyện này cho mẹ của người phải không?"

Lâm Văn Tình cũng không dừng lại, mà là một bên phối hợp vừa đi vừa nói. Lúc này dáng người gợi cảm của nàng đã được tiểu nam hài thu hết vào trong mắt!

Nàng giống như một cái móc treo quần áo trời sinh, cho dù mặc y phục gì đi nữa, đường cong duyên dáng mềm mại vẫn không bị che dấu, thậm chí còn càng thêm lả lướt. Hơn nữa vì nàng thường xuyên rèn luyện, đôi chân kiện mỹ mà thon dài càng thêm linh lung hấp dẫn.

"Chuyện ngày hôm qua... Ta đã nói a!"

"Vậy thì tốt." Lâm Văn Tình đi ở phía trước, Diệp Hi nhìn không ra vẻ mặt biến hóa của nàng. Nhưng ánh mắt của hẳn lại bị bờ hông ngọc to tròn đầy đặn hấp dẫn!

Bờ hông vênh lên kết hợp với đôi chân hoàn mỹ nhún nhảy theo từng bước đi, lại thêm vòng eo thắt tha thon nhỏ dị thường mê người. Tất cả tạo nên một đường cong hoàn mỹ, để cho Diệp Hi trong lòng cũng nhin không được nữa muốn xông lên phía trước sờ một cái, hảo hảo giày xéo bờ hông tuyết trắng của mỹ thiếu phụ! Bất quá cái ý nghĩ này cũng chỉ là suy nghĩ mà thôi.

Trong phòng làm việc của hiệu trưởng, lúc này cũng chỉ có Diệp Hi và mỹ phụ hiệu trưởng. Lúc này Lâm Văn Tình ngồi ở trên ghế nhìn tiểu nam hài này, bỗng nhiên nói: "Người rất khẩn trương sao?" Nhìn Diệp Hi có điểm run rẩy, Lâm Uyển Tình không khỏi buồn cười hỏi.

"Có, có một chút!" Diệp Hi rên rỉ cũng có chút run rẩy. Nhưng là trong lòng hắn cũng không ngừng khẩn trương! Không biết tại sao, giờ khắc này hắn lại sinh ra một loại dự cảm mãnh liệt! Thậm chí hắn còn không chế không được thân thể của mình muốn nhào về hướng mỹ phụ! Thân thể của hắn đang rung động, là bởi vì hắn đang cực lực khống chế chính mình. Nhưng trong mắt Lâm Uyển Tình lại cho là Diệp Hi đang sợ nàng! Dù sao nàng ở trong suy nghĩ đám học sinh luôn như vậy!

"Diệp Ngạo Dương... hắn hiện tại khỏe chứ?" Để cho Diệp Hi cảm thấy ngoài ý muốn chính là, Lâm Uyển Tình lại bỗng nhiên hỏi phụ thân hắn.

"Hắn?"

Diệp Hi hơi sững sờ, không nghĩ tới hiệu trưởng lại hỏi ba của mình. Hắn bĩu môi, "Hắn ở bên ngoài bận rộn làm ăn, một tháng cũng khó về nhà một lần, ta làm sao biết!"

Lúc hắn nói chuyện, lại bỗng nhiên dùng một ánh mắt kỳ quái nhìn người vợ xinh đẹp trước mắt. Chẳng lẽ nàng là tình nhân của ba ba?

"Người là nhi tử của hắn, chẳng lẽ cũng không có liên lạc gì hay sao?" Lâm Văn Tình trong giọng nói hơi dâng lên một tia tức giận, thậm chí nàng cũng không có nhận thấy được. Mà Diệp Hi đối với quan hệ của nàng cùng ba ba lại càng tò mò. Chẳng qua là hắn cũng không dám hỏi, liền cười nói: "Ba ba của ta là người bận rộn, sao có thời gian đi để ý ta! Mẹ của ta còn nói, không cần quản tên khốn kiếp này ở bên ngoài làm gì, kể cả trêu hoa ghẹo nguyệt!"

Lâm Uyển Tình bỗng nhiên kinh ngạc nhìn Diệp Hi: "Mẹ của người thật nói như vậy?"

Nhưng nàng lại lập tức phản bác: "Nói đùa gì vậy! Hàn Tuyết đâu giống loại nữ nhân nói những lời như vậy!"

"..." Diệp Hi nhất thời không phản bác được. Mụ mụ xác thực không có thể nói như vậy, nhưng là mỗi khi mình hỏi vì sao ba ba luôn không ở nhà, mụ mụ luôn vuốt ve đầu của mình, nhưng căn bản không nói. Điều này làm cho Diệp Hi cảm thấy không giải thích được.

"Diệp Hi, chủ nhật, người giúp ta hẹn mẹ của người được không." Lâm Văn Tình hai tay chống cằm, đôi mắt phức tạp nhìn hằm khiến cho Diệp Hi cảm thấy hơi bất an. Nàng sẽ không phải là tình nhân của ba ba thật chứ?

Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên nghĩ đến, lão công của Lâm Văn Tình, nghe nói là một đại quan! Hơn nữa còn là chính khách của trung ương! Hơn ba mươi bốn mươi tuổi, ở trong quan trường tuyệt đối coi như là rất trẻ tuổi! Bất quá Diệp Hi biết Diệp gia cũng không thêm quan tâm đến bọn họ.

"Người gặp mẹ của ta làm gì? nàng rất bận rộn." Diệp Hi nói.

"Có một số việc, không phải là tiêu hài tử như người nên biết."

"Ta là tiêu hài tử thì thế nào?"

Diệp Hi bĩu môi, bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên, hai tay chống trên bàn làm việc, nói từng chữ từng: "Đừng vì thấy nhiều tuổi hơn ta một chút mà coi như ta cái gì cũng đều không hiểu!" Nhìn tiểu nam hài gần ngay trước mắt, Lâm Văn Tình bỗng nhiên cười!

"Người lần trước không phải là nói cho ta biết người vẫn là một đứa bé sao? Tại sao bây giờ lại muốn thành người trưởng thành rồi?" Trong lúc nói chuyện, nàng bỗng nhiên đưa ngón tay như bạch ngọc, gõ gõ trán của Diệp

Hi. Khoảng cách gần như vậy đối mặt với mỹ phụ, Diệp Hi cảm giác được hơi thở của nàng cơ hồ cũng phun lên trên mặt mình, loại hương thơm hấp dẫn khiến lòng người say mê!

Điểm chết người chính là, theo ánh mắt Diệp Hi nhìn xuống , có thể thấy một phần da thịt trắng hồng bên trong cổ áo! Trắng bóc như tuyết, lại mơ hồ như sương. Đường viền hoa của nịt vú thậm chí còn lộ ra một chút, để cho hẳn thấy cặp nhũ phong phồng lên đầy đặn!

Oanh.

Diệp Hi chỉ cảm thấy một trận miệng đắng lưỡi khô, đầu lưỡi không nhin được mà liếm liếm môi của mình.

"Diệp Hi!" Lâm Uyển Tình hai chân nhẹ nhàng đạp, đem cái ghế dời đi, kéo giãn khoảng cách hai người. Trên mặt nàng hai mắt tròn tròn, nhìn chăm chăm hẳn: "Ngồi xuống cho ta!"

Mới vừa rồi ánh mắt thập phần nóng rực của tiêu nam hài sao có thể không bị nàng phát hiện!

"Ách... Nha..." Diệp Hi có chút không biết làm sao đành ngồi xuống một lần nữa, nhưng là trong lòng đã sôi trào! Bụng sinh ra một đoàn nhiệt hỏa, để cho tiểu đệ đệ giữa hai chân hẳn trở nên dữ tợn. Thật khó chịu. Diệp Hi trên mặt đã đỏ ửng.

Mà Lâm Văn Tình cũng đã tái mét như tàu lá, nổi giận nói: "Sau này còn dám nhìn loạn, ta nhất định đem hai mắt ngươi móc xuống!"

Mình cư nhiên bị tiểu nam hài này thấy được cảnh xuân, thân làm người vợ Lâm Văn Tình đương nhiên tức điên không chịu được! Bất quá lúc nàng tức giận, hô hấp dồn dập làm cho bộ ngực càng thêm kịch liệt mà run rẩy, trên dưới lay động, trái phải nhún nhảy, để cho dục hỏa trong lòng Diệp Hi lại một lần tiêu thăng!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Cục Trưởng Phu Nhân Kiều Mỹ

"Ta đây đi ra ngoài trước." Diệp Hi hơi lui một bước, hấn thật đúng là sợ mỹ phụ này bỗng nhiên nhào tới đánh mình một trận! Mặc dù, hấn đối với khả năng của mình rất có lòng tin, nhưng lại cũng không muốn cùng nàng đánh nhau. Trời mới biết nữ nhân này sẽ làm ra chuyện tình kinh khủng gì nữa!

"Phanh." Nhìn cửa phòng bị đóng lại, Lâm Văn Tình bỗng nhiên hừ nhẹ một tiếng: "Tên khốn kiếp này, cùng ba hấn quả thực chính là hai thái cực!". Diệp Ngạo Dương là ôn văn nho nhã, nhất biểu nhân tài, mà nhi tử của hấn, Diệp Hi lại nghịch ngợm gây sự, có đôi khi còn nhỏ lại có biểu hiện háo sắc của sắc lang!

Bây giờ đang là thời gian lên lớp, trên hành lang không có một người nào.

"Linh, linh, linh, linh..."

Chuông tan học vang lên, sân trường vốn an tĩnh thoáng cái trở nên ồn ào. Bất quá hết thầy cùng Diệp Hi không có quan hệ, hấn cứ thế mà đi thẳng tới chỗ lớp học của mình.

Diệp Hi vừa bước vào lớp đã bị một cô bé xinh xắn nhìn thấy, trên mặt mang theo nụ cười ngọt ngào làm cho người ta ngất ngây: "Diệp Hi, tối mai bạn có rãnh rồi không?"

"Có việc gì?" Diệp Hi đột nhiên nói.

"A, thái tử gia thật giống như bề bộn quá đi!" Một thanh âm có vẻ gây hấn xen vào.

"Chuyện gì? người có ý kiến?" Diệp Hi từ trên ghế đứng lên, chân mày cũng nhíu lại.

"Làm sao dám a. Chẳng qua là, Linh Linh ngày mai sinh nhật, chúng ta ở Hân Hoa tửu điểm đặt một gian 'phòng cho tổng thống' để ỗ chức ăn mừng cho nàng, người không rảnh coi như xong."

Người nói chuyện chính là con trai độc nhất của phó thị trưởng thành phố Hoa Hải Từ Văn Lượng. Thị trưởng cùng Phó thị trưởng mâu thuẫn cũng không phải là ngày một ngày hai. Trước kia Hàn Tuyết còn không có thăng chức, hai người bọn họ chính là tử địch! Bởi vì bị gia đình ảnh hưởng nên cả hai đứa con khi gặp nhau cũng như nước với lửa.

"Bạn muốn mình đi sao?" Diệp Hi căn bản là không nhìn Từ Văn Lượng, mà là nhìn về Dương Ngọc Linh.

"Ân, nhiều người náo nhiệt một chút a, ba ba mẹ mẹ của mình hiện tại đang ở Mỹ, không kịp trở lại." Dương Ngọc Linh thanh âm rất dễ nghe, hơn nữa khi nói đến cha mẹ của mình nàng lại lộ ra vẻ mặt buồn rầu, khiến cho người ta hảo hảo thương tiếc.

"Được, tớ đi." Diệp Hi mỉm cười gật đầu, ánh mắt lại bỗng nhiên liếc về hướng Từ Văn Lượng. Mà Từ Văn Lượng mới vừa định phản kích, âm thanh chuông vào học lại bỗng nhiên lại vang lên.

"Hừ." Hắn thấp giọng khẽ hừ, hung hăng trừng mắt nhìn Diệp Hi một cái, lúc này mới xoay người đi trở về chỗ ngồi của mình.

"Cảm ơn bạn, Diệp Hi."

Dương Ngọc Linh hướng về phía hắn vui vẻ cười nói: "Vậy ngày bạn mai nhất định phải tới nga!". Nói xong, nàng mới xoay người sang chỗ khác.

"Hào."

Tiết học nhàm chán nên Diệp Hi chỉ học được một nửa liền chuồn ra ngoài. Diệp Hi không nhớ rõ đây là lần thứ mấy trốn học. Chẳng qua là hắn đối với cái loại lớp học này thật sự chán ghét.

"A..."

Hơi ngáp một cái, Diệp Hi nghĩ tới nên quay về nhà đi ngủ. Bất quá, khi hắn vừa tiến vào cổng của khu dân cư, phía sau hắn lại bỗng nhiên vang lên một thanh âm thánh thót vô cùng dễ nghe: "Phiền toái chờ một chút!"

"Nha." Diệp Hi vội vàng tránh ra, nhưng thấy phía sau mình là một nữ nhân đang cầm bảy tám túi mua đồ!

Nữ nhân này vóc dáng không tính là quá cao, nhưng giày cao gót giúp nàng cao đến mũi Diệp Hi! Tuổi gần mười sáu, mười bảy nên hắn không cao lắm, mới được gần 1m7 mà thôi.

"A! Là Diệp Hi! Hôm nay không lên lớp sao?" Nữ nhân bỗng nhiên hướng về phía Diệp Hi lộ ra nụ cười.

"Ách, là Lam a di! Cháu... cháu có chút chuyện nên xin về trước." Diệp Hi không tự chủ được mà nhìn nữ nhân một cái, đây chính là cục trưởng phu nhân Lam Thục Nghi! Chỉ thấy nàng mặc một thân đồng phục màu trắng, mái tóc dài buộc thành một cái đuôi ngựa sáng ngời ở sau ót, phần cổ hơi lộ ra ngoài, nhỏ nhắn mà trắng mịn!

Trên người mặc áo ngắn tay bó sát trước ngực làm đôi nhũ phong càng thêm cao vút. Hạ thân mặc một chiếc quần jean màu trắng, phối hợp với

giày cao gót màu đen thật vô cùng mê người!

"Cháu, để cháu giúp a đi!" Diệp Hi vội vàng đi tới bên cạnh nàng muốn giúp nàng cầm mấy túi đồ, tuy nhiên hăn trong lúc vô tình đụng phải bàn tay nhỏ bé mềm mại không xương!

Thật trơn!

Diệp Hi trong lòng quả quyết nói!

"A di tự cảm ơn người trước!" Lam Thục Nghi khẽ gật đầu, trên mặt thủy chung vẫn mang nụ cười ngọt ngào! Cho dù kết hôn nàng vẫn không một chút mập mạp mà càng thêm nét thon thả thành thực!

"Không cần!"

Diệp Hi cũng cười nói: "A di làm sao mua nhiều đồ như vậy?" Diệp Hi cùng nàng sóng vai đi về phía biệt thự của cục trưởng.

"Ha hả, ở nhà không có chuyện gì làm, chuyện của công ty ta cũng chẳng muốn để ý. Hơn nữa đang có đợt giảm giá ta liền đi shop mua một chút!" Lam Thục Nghi luôn mang nụ cười thản nhiên, mày ngài mũi cao, mặt ngọc hồng hào. Hơn nữa ánh mắt của nàng giống như vì sao lấp lánh trong bầu trời đêm, thập phần mỹ lệ, động tác của nàng trong lúc bước đi lại càng tỏa ra khí vận mê người của một thiếu phụ đang hoài xuân!

Thật đúng là một vưu vật đáng yêu đến vắt ra nước a!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Cục Trưởng Phu Nhân Hấp Dẫn

Hương thơm của thiếu phụ nhẹ nhàng lan đến mặt Diệp Hi! Diệp Hi có chút say mê mà hít sâu một hơi, tham lam mà hấp thu mùi vị mê người trong không khí! Tiểu huynh đệ của hắn lập tức kháng nghị! Nó đang nổi hồng, tựa hồ muốn cuồng bạo công kích vị thiếu phụ đang cố tình khiêu khích nó!

"Tiểu tử, nhìn cái gì đấy!" Thân làm người vợ, đối với ánh mắt nóng rực của tiểu nam hài kia nàng làm sao có thể làm như không thấy! Nhưng Lam Thục Nghi vẫn nghĩ, Diệp Hi mặc dù đối với mình từng có một lần khinh bạc, nhưng hắn vẫn chỉ là một hài tử mà thôi, ở độ tuổi này chính là thời điểm dậy thì a!

Điểm này, Lam Thục Nghi lại càng rõ ràng! Quan trọng nhất là, mẹ của Diệp Hi lại là lãnh đạo trực tiếp của trưởng phu!

"Không có, không có gì!" Diệp Hi vội vàng gật đầu, thăm mắng mình tại sao lại lộ ra vẻ mặt bất giới như vậy! Cố nén dục hỏa trong lòng, Diệp Hi càng thêm đỏ mặt, giống như một tiểu cô nương đang e thẹn xấu hổ.

"Xì!"

Lam Thục Nghi bỗng nhiên bưng kín miệng nhỏ của mình, cười nói: "Ta vừa rồi không có tức giận, người cần gì phải có bộ dạng như vậy?"

"Ách..." Diệp Hi thoáng cái ngây dại! Bởi vì mới vừa rồi chứng kiến mỹ phụ nở nụ cười ngọt ngào như hoa xuân, cái má hồng hồng làm cho nụ cười càng thêm tỏa nắng dịu dàng và ấm áp!

"Lại nhìn?" Lam Thục Nghi bỗng nhiên sắc mặt nghiêm nghị, ra vẻ tức giận.

"Không nhìn, không nhìn!" Diệp Hi liên tục khoát tay nói.

Bất quá, động tác cùng vẻ mặt của hắn làm cho mỹ phụ lại cười duyên một cái: "Người nói, a di đẹp không?"

Nhìn đại nam hài đang thẹn thùng, nàng không nhịn được muốn trêu chọc hắn! Nàng không biết trong lòng Diệp Hi đang tà ác tới cỡ nào a! Vào giờ khắc này, hắn thậm chí còn muốn đem người vợ xinh đẹp này đẩy xuống mặt đất!

"Cháu... Cháu không nói!" Diệp Hi lắc đầu, nhưng trong lòng thì cười trộm, nữ nhân này quả thật quá mức dụ hoặc rồi!

"Người cái tiêu hồn đản này! Khanh khách, hiện tại cũng định giả bộ đứng đắn!" Đối với Diệp Hi, Lam Thục Nghi thật sự là cảm thấy trêu đùa rất thoải mái. Trêu chọc tiểu nam hài này thật đúng là làm cho nàng tìm thấy cảm giác vui vẻ đã đánh mất từ lâu!

"Răng rắc."

Lam Thục Nghi khom lưng mở cửa. Nhưng động tác này làm cho bờ hông của nàng càng thêm vênh cao tròn trịa, hai chân thon dài lại càng thêm thon thả linh lung!

"A?" Diệp Hi vừa bước một bước đi vào, lập tức sợ hết hồn!

Trên ghế sa lon tại phòng khách không ngờ lại bày đầy đủ áo ngực quần lót sắc sỡ! Màu sắc rực rỡ, đường viền hoa, còn có quần chữ T gợi cảm mê người!

Trời!

Diệp Hi đỏ mặt lên, nhưng trong lòng không khỏi ảo tưởng nếu mỹ phụ mặc vào những thứ này sẽ mê người tới cỡ nào a!

"A!"

Mà khi Diệp Hi đang kinh ngạc, Lam Thục Nghi ngay lập tức đem mấy túi đồ đang cầm trên tay vứt xuống đất, nhanh như chớp thu hết đồ lót lại, cũng không quản Diệp Hi, lập tức trốn vào trong phòng của mình!

"Ách, không đến mức như thế chứ?"

Diệp Hi trên mặt lộ ra một nụ cười, cũng không biết nghĩ tới điều gì, trong lòng thậm chí còn có một loại cảm giác như đang vụng trộm cùng vợ người khác! Hiện tại cô nam quả nữ, mình nếu là làm chút gì, này...

Ực ực!

Nghĩ tới ý niệm trong đầu, Diệp Hi liền không nhịn được mà nuốt nuốt nước miếng! Qua một lúc lâu, cửa phòng mới từ từ mở ra! Hai mắt Diệp Hi lập tức sáng lên!

Lam Thục Nghi đã đổi lại một bộ quần áo ở nhà. Một thân áo sơ mi rộng thùng thình cùng chiếc quần ngắn! Đôi chân đẹp trắng nõn như tuyết hiện lên trước mắt Diệp Hi!

Thật đẹp!

"Người tên tiểu quý này! Mẹ của người còn luôn khen người cái gì mà hiểu chuyện chứ! Nguyên lai là một sắc lang!"

Lam Thục Nghi đối với ánh mắt nóng rực của Diệp Hi không thèm để ý chút nào, ngược lại thoải mái ngồi xuống bên cạnh hắn, bấp đùi thậm chí còn ma sát cùng thân thể của hắn!

Oanh!

Từng trận mùi hương của thiếu phụ lại một lần đánh tới!

Diệp Hi thiếu chút nữa tâm thần thất thủ! Hấn nhẹ nhàng mà cử động thân thể, muốn tạo chút khoảng cách cùng với vị phu nhân xinh đẹp này!

"Ta rất dọa người sao?" Lam Thục Nghi tức giận liếc mắt một cái. Về phong tình vạn chủng dưới cái liếc mắt của nàng càng lộ ra, để cho Diệp Hi thấy vậy mà sững sốt. Hấp dẫn nhất chính là Lam Thục Nghi đang mặc một cái áo mỏng rộng thùng thình, thế nhưng hấn còn thấy được trên bộ ngực sữa của nàng đang nổi lên hai điểm nho nhỏ.

Trời ạ!

Nàng, nàng thế nhưng không có mặc nịt vú!

"Ừc ừc..."

Nàng đây là ý gì? Mới vừa rồi còn mặc! Vào phòng một chút lại cởi ra! Chẳng lẽ muốn cùng mình... Phát sinh một chút bí mật không thể nói sao?

Có lẽ Lam Thục Nghi không có ý tứ kia, nhưng là Diệp Hi lại luôn tìm lòng không được mà đau đầu suy nghĩ! Nam nhân a, ở tình cảnh này luôn có một ảo tưởng tràn đầy hương diễm!

"Diệp Hi!"

Ba lần bốn lượt bị tiểu nam hài này dùng ánh mắt mê đắm nhìn mình, Lam Thục Nghi trong lòng bỗng nhiên có chút tức giận! Nhưng càng nhiều hơn là cảm giác thỏa mãn! Mình cũng đã gả chồng vẫn có thể làm cho tiểu nam hài này thần hồn nát thần tính, lòng hư vinh được thỏa mãn vô cùng!

Đó là nữ nhân tâm! Thật đúng là thiên biến vạn hóa! Người không nhìn nàng, nàng nói người không hiểu phong tình. Người luôn ngó nàng, nàng liền nói người là sắc lang! Đầu năm nay, làm nam nhân không dễ dàng a!

"Ách... Ta, ta còn phải đi về!"

Diệp Hi đứng ngồi không yên, mỹ phụ bên cạnh này đúng là một tồn tại cực đại hấp dẫn đối với hắn!

Chẳng qua là, hắn vừa muốn đứng dậy, cổ tay lại bị Lam Thục Nghi bỗng nhiên kéo lại!

"Chuyện gì?"

Diệp Hi trong lòng nhảy dựng lên!

"Ngồi một chút nữa đi! Hiện tại mới sáu giờ! người không phải là tám giờ mới lên lớp sao?" Lam Thục Nghi thật giống như có ý muốn đùa giỡn hắn!

Mà ánh mắt của Diệp Hi lại không khống chế được, luôn là không tự chủ mà rơi vào song nhũ đầy đặn mà nàng vô cùng tự hào! Cho dù không có đeo nịt vú, bộ ngực sữa của nàng vẫn kiên quyết như cũ! Hai hạt anh đào trên tuyết phong nổi lên để cho Diệp Hi trong lòng ngứa ngáy không thôi! Hắn không được há mồm ra, đem hai khóa anh đào ngậm lại trong miệng mới cam tâm!

"Lại nhìn?"

Lam Thục Nghi một tay để ngang trước ngực, một cái tay khác còn gõ đầu Diệp Hi một cái: "Tiểu tử! Còn nhỏ tuổi, đừng sắc như vậy! Cẩn thận ta nói cho mẹ của người!"

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Tà Niệm Với Cục Trưởng Phu Nhân

Diệp Hi khó khăn nuốt xuống nước miếng, đột nhiên một trận chuông điện thoại dồn dập vang lên.

"Ân, ta đi nghe điện thoại một chút!" Sau khi trừng mắt với Diệp Hi một cái Lam Thục Nghi mới xoáy người rời đi.

Diệp Hi gật đầu, ánh mắt lưu luyến nhìn thân ảnh cục trưởng phu nhân đang rời đi, hắn có chút phiền muộn vì cuộc điện thoại được gọi đến không đúng lúc kia.

"Chết tiệt, rốt cuộc là người nào gọi điện thoại tới ai!"

Thì ra là người gọi là cục trưởng cục công an Lưu An! Lưu An nghe được lão bà của mình nói Diệp Hi đang ở đây thì hơi sửng sốt, Nhưng là hắn rất nhanh liền bảo vợ mình mời Diệp Hi ở lại dùng bữa. Hắn vốn đang chuẩn bị gọi điện thoại nói cho lão bà của mình buổi tối hôm nay không trở về, nhưng hiện tại Diệp Hi đột nhiên ở nhà, điều này làm cho kế hoạch của hắn phải thay đổi.

Muốn tiêu tử này ở trước mặt mù mù hắn nói tốt vài câu, có lẽ Hàn Tuyết cũng sẽ để ý mình một chút!

Lưu An trong lòng vui thích nghĩ như thế, cái này gọi là bắt người tay ngắn, ăn thịt người nhu nhược. Chỉ cần mình lôi kéo Diệp Hi, như vậy cũng không sợ sau này không có cơ hội cùng mẫu thân hắn tiếp xúc, đây cũng là cách để mình thăng quan mau lẹ nhất. Quan trọng nhất là, Diệp gia bọn họ là cự đầu ở Trung Quốc a!

Lam Thục Nghi nghe được mệnh lệnh của lão công càng làm cho nàng thêm chán ghét và phản cảm, bất quá vẫn mời Diệp Hi ở lại dùng bữa, còn Diệp Hi, đương nhiên chuyện ở lại ăn cơm cùng Lam a di thì hẳn cầu còn không được.

Lúc này, đang làm cơm trong phòng bếp chính là cục trưởng phu nhân xinh đẹp thành thực, Diệp Hi cảm thấy không khí như thế này có chút quái dị.

Cô nam quả nữ, sống chung một phòng!

Người vợ làm cơm trong bếp, còn chồng ngồi xem tivi ở phòng khách chờ cơm!

"Hảo... thoải mái."

Diệp Hi cả người cũng không được tự nhiên, giống như bộ não đang bị lửa thiêu. Hơn nữa dưới sự hoang tưởng của bản thân, tiểu huynh đệ tựa hồ cũng chịu không được loại hành hạ như vậy!

Trong phòng bếp, truyền đến từng đợt đinh đinh đang đang.

Trong đầu hẳn sinh ra một loại cảm giác muốn chạy tới bên mỹ thiếu phụ để áp nàng dưới thân thể, hung hăng mà tiến vào nàng, giày xéo nàng.

"Như vậy, có được không?"

Hô...

Hít sâu một hơi, Diệp Hi nhẹ nhàng mà lắc đầu, bước chân muốn tiến vào nhà bếp lại không tự chủ bước sang phòng ngủ của Lam Thục Nghi. Diệp Hi nhìn bên trong phòng, lại quý thần xui khiến mà đi vào.

"Cửa không khóa?"

Hắn hơi kinh ngạc nhìn cửa phòng ngủ không có đóng kín. Không biết bên trong sẽ là tình cảnh như thế nào? Cũng không biết là lực lượng nào đó dẫn dắt hắn, Diệp Hi không ngờ lại bước vào bên trong phòng ngủ.

"Chi nha " một tiếng, cửa phòng bị hắn nhẹ nhàng đẩy ra.

Ánh mắt của Diệp Hi nhìn vào chiếc giường lớn siêu cấp đủ để bốn năm người nằm! Cái giường lớn như thế để cho hắn sinh ra một loại xúc động muốn chạy vào phòng bếp lôi kéo rồi đẩy ngã Lam Thục Nghi xuống mặt giường này!

Mà ở trên vách tường, treo một bức ảnh lớn! Đó là ảnh cưới của Lam Thục Nghi cùng Lưu An! Trong tấm hình Lam Thục Nghi đang mặc một bộ áo cưới màu trắng, trước ngực được thiết kế hơi thấp làm cho một nửa bầu vú lộ ra, hai tòa nhũ phong đầy đặn phồng lên giống như là hai ngọn núi nhỏ, hoặc giống như hai cái chén úp ngược, mềm mại ngọt ngào, đầy đặn hấp dẫn.

"Ực ực..."

Diệp Hi khó khăn nuốt nước bọt.

Mà Lưu An, lúc này rất cao hứng. Vốn là hắn tính toán tối nay cùng mấy người bằng hữu đi vui vẻ một chút. Nhưng nếu biết Diệp Hi dĩ nhiên ở nhà của hắn, hắn lập tức quyết đoán bỏ kế hoạch trêu hoa ghẹo nguyệt bên ngoài.

Chỉ cần vừa nghĩ tới mình có thể bám theo được gót chân của Hàn Tuyết, Lưu An không khỏi lộ ra nụ cười thập phần đắc ý, giống như hắn đã có thể trèo lên chức Phó thị trưởng được rồi.

"Không nghĩ tới a, Hàn Tuyết không thích tiếp nhận lễ vật, ta vẫn có thể cùng bảo bối của nàng lôi kéo chút quan hệ."

Mở xe cảnh sát, hấn thoải mái nhàn nhã mà chạy về nhà.

"Cái giường này thật là thoải mái!"

Lúc này, ở trong phòng Lưu An, Diệp Hi đã đi vào phòng ngủ của hấn, thoáng cái nằm xuống giường, hấn ở trên mặt giường lớn lăn lộn vài vòng, bỗng nhiên hít sâu một hơi.

"Thơm quá!"

Tựa hồ chỗ này vẫn phảng phất mùi hương thực nữ như có như không làm cho hấn càng thêm kích thích.

Nếu như có thể đè lên nữ nhân này, vậy thì thật thoải mái.

Nếu như có thể sờ lên bộ ngực đầy đặn của nàng một cái, vậy thì thoải mái hơn!

Diệp Hi trong lòng thập phần tà ác mà ảo tưởng, lại chợt nghe một tiếng bước chân.

Hấn không cần mở hai mắt ra cũng biết người tiến vào là ai?

"Diệp Hi, làm sao người vào trong phòng của ta!"

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Hí Lộng Cục Trưởng Phu Nhân

Lam Thục Nghi lúc này thật sự tức giận. Tiểu nam hài này chẳng những luôn tỏ ra mê đắm mình, hiện tại lại càng thập phần hưởng thụ nằm trên giường lớn của mình!

"Cháu... Mới vừa tùy tiện đi tới, thấy cửa không khóa, cho nên liền tiến vào."

Diệp Hi nói láo tới mặt không đỏ tim không nhảy. Mà lúc này hẳn thế nhưng vẫn nằm ở trên giường lớn.

"Người đi ra ngoài trước, ta muốn cầm ít đồ."

Lam Thục Nghi vẻ mặt thập phần không vui, nhưng cũng chỉ đành bỏ qua.

"Nha."

Diệp Hi thấy nàng thật giống như đang tức giận, cũng không dám tiếp tục lưu lại nơi này, hẳn bỗng nhiên từ trên giường vùng lên!

Nhưng hai chân nhất thời đứng không vững, vô tình nhào tới trước người vị cục trưởng phu nhân!

"Ôi!"

Diệp Hi cảm thấy mình đang tiếp xúc với một cỗ thân thể mềm mại như bông. Lòng ngực lại càng cảm nhận được cặp nhục đoàn đè ép. Cái loại cảm giác co dãn này, xúc cảm tuyệt vời này, để cho cả người hẳn trở nên

cứng ngắc, tiểu đệ đệ thể nhưng lại vô sỉ vênh lên thập phần dữ tợn, nhục bổng cứng rắn chĩa ngay vào giữa hai chân của cục trưởng phu nhân!

Loại xúc cảm thập phần tuyệt diệu này khiến cho thân thể hắn không thể khống chế được mà run rẩy! Hắn đang bị thiêu đốt, hắn đang kích động.

"Diệp Hi, người đứng lên!"

Bị hắn bổng nhiên bổ nhào lên người, vị cục trưởng phu nhân vội dùng sức đẩy tiểu nam hài ra khỏi thân thể.

"Nha."

Diệp Hi nghe nàng nói chuyện, trên mặt cảm giác tê tê đại đại, từng đợt hương thơm như u như lan từ trong miệng nhỏ của nàng phun lên trên mặt của hắn.

"Thật xin lỗi."

Lúc này, bốn bề vắng lặng, cô nam quả nữ, sống chung một phòng. Ở hoàn cảnh như vậy, tại không khí ngột ngạt như vậy, nếu không có sinh ra dục niệm, như vậy Diệp Hi thật sự là một tên thái giám.

"Diệp Hi!"

Khi tiểu nam hài này nói chuyện, thân thể vẫn không nhúc nhích mà đè ép mình, Lam Thục Nghi bổng nhiên vẻ mặt tức giận nói: "Người nhanh lên một chút bò dậy, rất đau đấy!"

Mỹ phụ phía dưới mang theo vẻ mặt cău giận lại mê người như vậy. Diệp Hi một cái tay chống đỡ ở trên mặt đất, một cái tay khác không ngờ lại đè xuống bả vai của nàng.

Lúc này, Lưu An thật cao hứng lái xe trên lối đi bộ. Chỉ cần vừa nghĩ tới mình có thể thông qua Diệp Hi mà cùng Hàn thị trưởng tiến thêm một

bước, trong lòng hẳn liền không nhịn được một trận cao hứng.

"Chỉ cần Phó thị trưởng Từ Vũ sảy chân, hắc hắc, làm tốt quân hệ với Hàn Tuyết, ta liền hơn có cơ hội."

"Bất quá Hàn Tuyết quả thật là khó dây dưa."

"Không biết, Diệp Hi tiểu tử kia có thể hay không giúp ta thuyết phục được nàng. Cho dù thỉnh thoảng nói tốt cho ta một chút a."

Lưu An nhìn bên cạnh ghế lái có ba tấm vé, trong lòng càng thêm mong đợi. Đây chính là vé vào cửa khi giải trí "Thế giới hoang dã" vừa mới khai trương ở ngoại ô thành phố Hoa Hải, vừa lúc đến Quốc Khánh mời Diệp Hi đi chơi một chút.

"Dù sao vẫn là tiểu hài tử! Ta cũng không tin không thu phục được hẳn!"

Thật đáng buồn chính là, đang lúc Lưu An ảo tưởng mình ngồi lên ghế Phó thị trưởng, thế tử của hắn lại đang ở trong phòng của mình, bị tiểu hài tử đè phía dưới thân thể!

Diệp Hi chỉ cảm thấy lồng ngực của mình đang bị hai khối nhục cầu tràn đầy co dãn mềm mại đè ép.

"Diệp Hi!"

Lam Thục Nghi tức giận trách cứ, tiểu hài tử này thực sự quá phạm. Ba lần bốn lượt khinh bạc mình còn chưa tính. Ở trong nhà mình, ở trong phòng của mình hẳn thế nhưng cũng dám làm như vậy! Nếu để cho lão công của mình trở lại nhìn thấy thì làm sao giải thích được?

"Nha."

Diệp Hi nhẹ nhàng di động thân thể, dùng lồng ngực của mình đè ép cặp nhục đoàn kia một chút nữa mới lưu luyến rời đi.

"Hừ."

Lam Thục Nghi lúc này thật rất muốn dùng sức cho tiểu hài tử này một bạt tai! Nhưng là nàng không thể không nín nhịn!

Nói không chừng, vị nữ cường nhân lãnh nhược băng sương kia còn có thể cho làm khó lão công của mình a! Quan lớn một cấp đê chết người a! Huống chi còn là thị trưởng!

"Lần này coi như xong, lần sau còn làm thế thì đừng trách ta."

Lam Thục Nghi cố nén lửa giận trong lòng, trợn mắt nhìn Diệp Hi một cái. Nhưng lại phát giác, tiểu nam hài lúc này đang nhìn tấm ảnh cưới của mình cùng trượng phu không chớp mắt!

"Lam a di, trong tấm ảnh người thật xinh đẹp a."

Mà Lam Thục Nghi lại tức giận liếc mắt một cái, nhìn tiểu nam hài này: "A di hiện tại già rồi, người có phải hay không đang cố tình châm chọc ta!"

"Đâu có! Ai dám nói Lam a di già, ta liền không buông tha hắn!"

Diệp Hi nói xong lời thề son sắt, vẻ mặt nghiêm túc không có chút nào giả bộ, lại làm cho cục trưởng phu nhân đang tức nhân bỗng nhiên che miệng, "Xì " một tiếng cười duyên: "Người đưa bé này, biết cái gì chứ! Tốt lắm, mau đi ra ngoài. Ta muốn thay quần áo."

"A di người không phải vừa mới thay rồi sao?"

Ánh mắt của Diệp Hi bỗng nhiên tập trung vào đôi nhũ phong trước ngực nàng. Vì lúc này Lam Thục Nghi không có mặc nịt vú, hai điểm nhỏ xinh nhô ra như ẩn như hiện.

"Ta thay lần nữa không được sao? Mau đi ra!"

Lam Thục Nghi bị Diệp Hi nhìn như vậy, cảm giác mình giống như đang trần truồng trước mặt hắn. Mình không có mặc nịt vú, nàng đương nhiên biết Diệp hi đang nhìn cái gì.

"Ân, hảo."

Diệp Hi gật đầu, lúc này mới bất đắc dĩ mà thối lui khỏi gian phòng.

"Phanh."

Nhẹ nhàng đóng cửa, Lam Thục Nghi nhất thời thở một hơi "Tên khốn kiếp!"

Lúc này nàng thật hối hận a, tại sao mình quên mặc áo ngực chứ! Ánh mắt của Diệp Hi làm cho nàng cảm thấy như đang ngồi trên thảm châm.

Nàng hai tay nhẹ nhàng mà đem áo sơ mi cởi ra. Nhất thời, thân thể trắng như tuyết hiện lên. Đôi nhục cầu không có bất kỳ trói buộc nào đang nhẹ nhàng mà đung đưa, thế nhưng không có dấu hiệu sệ xuống! Hai điểm đỏ hồng như anh đào lại càng thêm mê người.

Hướng về phía gương, Lam Thục Nghi nhìn hai vú mà mình rất tự hào, bàn tay vuốt ve lên bộ ngực của mình. Bộ ngực to trong khiến một bàn tay không thể nắm hết, nhũ thịt tràn đầy co dãn nhẹ nhàng biến đổi hình dáng trong tay nàng.

Trong nháy mắt, Lam Thục Nghi lại bỗng nhiên xấu hổ đỏ mặt!

Bởi vì, nàng vừa nhớ lại hình ảnh bộ ngực của mình bị Diệp Hi sờ nắn trong nhà vệ sinh!

"Thối lắm! Lam Thục Nghi người thật không biết xấu hổ a!"

Khi nàng đi ra phòng khách, lại thấy trượng phu của mình thế nhưng đã gấp trở về. Lúc này đang cùng Diệp Hi ngồi chém gió.

"Lão bà, cơm buổi trưa cần phải thêm thức ăn, người nhanh đi nấu cơm a."

Thấy lão bà của mình đi ra, Lưu An không khỏi cười nói, lúc này mới quay đầu đi nói với Diệp Hi: "Tiểu Hi như thế nào? Quốc Khánh hẳn là được nghỉ định kỳ bảy ngày a? Dù sao cũng không có chuyện gì, không bằng cùng đi chơi ở khu giải trí đó?"

"Chỉ có hai chúng ta?"

Diệp Hi lúc nói, ánh mắt lại quăng về hướng cục trưởng phu nhân.

Lưu An cười nói: "Ta chỉ có ba vé a, người đi cùng vợ chồng chúng ta, như thế nào?"

"Như vậy sao, vậy được a."

Diệp Hi vừa nghĩ tới có thể cùng cục trưởng phu nhân chung đụng, trong lòng lập tức cao hứng.

Mà nghe được bọn họ nói chuyện với nhau, Lam Thực Nghi chẳng qua là bĩu môi, nhưng ngay sau đó liền hướng vào phòng bếp. Cái bộ dạng của trưởng phu thật làm cho nàng cảm thấy chán ghét! Mà ánh mắt của Diệp Hi, lại thủy chung rơi vào bờ môn ngọc đang ngúng nguẩy uốn éo của vị cục trưởng phu nhân!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Dục Niệm Này Sinh

"Píp píp..."

Tiếng chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên. Hàn Tuyết hơi sững sờ, khi nàng thấy số điện thoại gọi tới trong lòng bỗng nhiên căng thẳng.

"Uy, ba ba, có chuyện gì không?"

"Tuyết Nhi a, có một số việc ta muốn nhắc nhở người một chút. Gần đây, chuyện của tiểu Hi bị đám côn đồ cắc ké truy đánh, người cũng đừng có hỏi tới."

Thanh âm của Diệp lão gia tử có chút ngưng trọng.

Nghe được như vậy trong lòng Hàn Tuyết run lên: "Tại sao vậy chứ, không lẽ bọn họ là ... "

Nàng vừa muốn hỏi rõ ràng, nhưng là Diệp lão gia tử lại bỗng nhiên ngăn cản nàng nói: "Người cái gì đều không cần biết. Chỉ cần làm tốt bốn phận là đủ rồi. Nhớ kỹ, một thời gian ngắn đừng để cho tiểu Hi gây chuyện thị phi, ta sẽ an bài nhân thủ âm thầm bảo vệ các người."

"Ba ba, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?" Trong lòng Hàn Tuyết bỗng nhiên lo lắng lên.

"Cơ mật quốc gia, ta tạm thời không thể tiết lộ."

Diệp lão gia tử thanh âm vẫn nặng nề: "Bất quá người yên tâm đi, các người cũng không phải nhân vật chính của chuyện này, chỉ cần làm tốt bốn phận là đủ rồi, ta chỉ là phòng ngừa ngoài ý muốn mới để cho người cần thận một chút."

"Nga, ta biết rồi."

"Có một việc nữa, mới vừa rồi ta nhận được điện thoại của lão thông gia, hắn sẽ trở lại vào dịp Quốc Khánh, đến lúc đó ta cùng hắn sẽ đến thành phố Hoa Hải xem các người một chút, ha hả, chúng ta thật lâu không có ở cùng một chỗ rồi!"

"Cha của ta hắn bây giờ đang ở nơi nào a? Ta không gọi điện thoại được cho người?"

"Ha hả, thông gia hắn bây giờ đang ở Paris. Yên tâm đi, thân thể của hắn rất khỏe mạnh."

Diệp lão gia tử giọng nói bỗng nhiên trở nên có chút tức giận: "Còn có, đến lúc đó người nhớ để cho thằng con bất hiếu của ta an phận trở lại nhà!"

"Nha."

Nghe được công công nhắc tới trượng phu của mình Hàn Tuyết trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cảm giác khác thường, thì thầm, "Ta biết rồi."

"Tốt lắm, cứ như vậy đi, quân khu còn có việc cần ta đi xử lý một chút."

"Ai..." Đóng lại điện thoại, Hàn Tuyết lại bỗng nhiên thở dài, trong lòng cũng không biết suy nghĩ cái gì.

"Tiểu Diệp, em đi vào một chút."

"Hàn thị trưởng, có chuyện gì không?" Một nữ nhân tầm hai mươi bảy hai mươi tám tuổi tiến vào, trên mặt luôn mang theo nụ cười ngọt ngào, mái tóc dài buộc thành một cái đuôi ngựa, vóc dáng không cao cũng không thấp, nhưng cũng tương đối nóng bỏng.

Hàn Tuyết cười nói: "Sau này qua năm giờ chiều em có thể tan việc trước, không cần thiết chờ chị ở chỗ này a."

"Không có quan hệ, đây vốn là công tác của em." Diệp Thiên vội vàng khoát tay, nàng là họ hàng xa với Diệp Ngạo Dương, mới vừa tốt nghiệp thạc sĩ, năng lực cũng không tệ. Hàn Tuyết chính là nhìn trúng điểm này mới để cho nàng làm thư ký của mình.

"Em a, cũng đã hai mươi bảy tuổi, nên tìm một đối tượng cho mình đi."

Hàn Tuyết cười nói: "Khuya hôm nay em về sớm một chút, chị có thể sẽ về rất trễ."

"Như vậy..."

Diệp Thiên biết là không lay chuyển được nàng, liền gật đầu nói: "Vây cũng tốt, chị cũng đừng ở lại quá muộn, em đi ra ngoài trước."

Mà nhi tử của Hàn Tuyết, Diệp Hi lúc này lại đang vô cùng phiền não! Cái tên công an cục trưởng Lưu An cũng làm quá rồi, lại từ giữa trưa lôi kéo hẳn hàn huyên tới ban đêm!

"A, cũng đã trễ thế này a?"

Lưu An bỗng nhiên nhìn ngoài cửa sổ, kinh ngạc nói: "Bất tri bất giác đã một ngày a! Cơm trưa mới vừa vặn ăn không lâu a."

Cha mẹ nó, tên khốn kiếp này! Diệp Hi trong lòng đối với hắn một trận khinh bỉ! Người này, buổi trưa vì lưu lại mình, thậm chí ngay cả cục công

an cũng không trở về. Mà vợ của hắn, lúc này nàng ngồi một mình trên ghế salon xem truyền hình, mặc dù trong lòng đối với trượng phu hết sức bất mãn, nhưng nàng vẫn không có nói gì.

"Lão bà, cơm tối vậy cực khổ người rồi." Lưu An bỗng nhiên hướng về phía thê tử cười nói.

"Reng reng... Reng reng..."

Đúng lúc này, điện thoại nằm trong áo khoác của Lưu An đặt bên cạnh Lam Thục Nghi bỗng nhiên vang lên.

"Người nào a?"

Lam Thục Nghi lấy điện thoại di động trong túi ra, mới vừa đề xuống nút trả lời lại nghe được một âm thanh nữ nhân nũng nịu: "Honey, anh ở chỗ nào a? Rõ ràng nói trưa nay dẫn người ta đi ăn cơm, bây giờ còn không có gặp người ta đâu! Người ta nhớ ...!"

"..." Lam Thục Nghi sắc mặt bỗng nhiên trở nên xanh mét, thân thể của nàng đang kịch liệt run rẩy.

"Lão bà, là ai a?" Lưu An thấy thê tử của mình sắc mặt khác thường, trong lòng bỗng nhiên lộ bộ.

"Lưu An! người, người —— "

Lam Thục Nghi tức giận mà đưa điện thoại di động ném tới bên cạnh hắn: "Người tên khốn kiếp này!"

"A?"

Lưu An cầm điện thoại lên vừa nhìn, dĩ nhiên là nữ nhân mình bao nuôi bên ngoài gọi điện thoại tới! Mình không phải là bảo nàng không nên gọi điện thoại cho mình sao?

"Người còn có lời gì muốn nói?" Lam Thục Nghi lúc này trong lòng muốn tức điên lên rồi! Chẳng qua là ngại Diệp Hi nên không tiện phát tác.

"Đây là... Hiếu làm a!" Lưu An đem điện thoại đặt xuống, vừa muốn nói chuyện, chuông điện thoại di động lại vang lên, hắn có chút tức giận nhắc điện thoại lên, cũng không có thấy rõ ràng là ai gọi tới liền mắng: "Đừng gọi cho ta nữa, người gọi nhầm —— Ách, là, là Hàn thị trưởng, a đúng, tiểu Hi lại đang ở chỗ này! Nga, điện thoại của hắn gọi không được sao. Không có a, hắn bây giờ đang ở bên cạnh ta."

Lưu An nghe được tiếng nữ nhân, vốn là muốn bộc phát lửa giận liền như bị bệnh liệt dương mềm xìu xuống. Nụ cười trên mặt giả đến mức làm cho Diệp Hi muốn nôn mửa một trận.

"Tiểu Hi, mẹ của cháu." Lưu An mỉm cười đưa điện thoại di động đưa cho Diệp Hi.

"Uy, mù mù sao? Chuyện gì?"

"Nha, ta biết rồi, không cần lo cho ta. Ân, tốt, bye bye."

"Lưu An!"

Diệp Hi vừa cúp điện thoại, Lam Thục Nghi lại từ trên ghế đứng lên, hai tay ôm ngực, mặt đầy oán hận mà nhìn chăm chăm lão công của mình: "Người đến tốt cùng muốn giải thích thế nào?"

Mà Lưu An vốn là đang nín nhịn một bụng uất ức, hiện tại sao có thể làm trò trước mặt Diệp Hi?

"Câm miệng! Chuyện của ta lúc nào đến phiên người quản!"

Hắn cầm điện thoại di động, bỗng nhiên cười đối Diệp Hi nói: "Tiểu Hi người ngồi đây một lát, chúng ta đi vào thư phòng xử lý một chút chuyện."

"Nha."

Diệp Hi trong lòng bật cười, nhìn hai vợ chồng bọn họ đi vào trong thư phòng, nhưng tiếng Lam Thục Nghi giận dữ mắng mỏ từ trong phòng truyền ra một khắc cũng không có gián đoạn. Cũng không biết qua bao lâu, Diệp Hi chỉ cảm thấy cửa thư phòng bỗng nhiên phát ra một tiếng chói tai, Lam Thục Nghi bỗng nhiên nổi giận ùng ùng mà đi ra.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Xinh Đẹp Mị Hoặc

"Người —— "

Lưu An lúc này cũng từ trong thư phòng đi ra ngoài, nhìn thê tử, bỗng nhiên tức giận nói: "Quả thực không thể nói lý! Lười quản người!"

"Phanh " một tiếng, chính hấn tự khép cửa phòng lại, tựa hồ cũng quên mất Diệp Hi còn ở đây!

"Lam a di."

Diệp Hi thấy đến lúc này cục trưởng phu nhân Lam Thục Nghi bỗng nhiên hướng phòng ngủ chạy đi, trong lòng tà niệm lại như bão tố cuộn trào! Dục hỏa trước nay chưa từng có vào giờ khắc này thiêu đốt cuộn cuộn!

Hấn nhìn một chút cửa phòng đang đóng, hai chân thế nhưng không chế không được mà bước ra, đi vào trong phòng ngủ!

"Ực ực..."

Cửa phòng ngủ khép hờ, ánh mắt của Diệp Hi, đầu tiên là rơi vào mỹ thiếu phụ đang nằm ở trên mặt giường lớn khóc nức nở. Vào giờ khắc này, trong nội tâm hấn đang sôi trào, thân thể của hấn đã không thể khống chế được nữa rồi!

Lúc này, cục trưởng phu nhân đang nằm lỳ ở trên giường cũng không có nhận thấy được Diệp Hi đi vào. lúc này ngay cả ý nghĩ ly hôn với trượng

phu của mình cũng có! Mặc dù biết hẳn luôn ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, nhưng nàng lại chưa từng có chịu ủy khuất như vậy!

Trượng phu của mình, thế nhưng vì một con hồ ly tinh mà tát mình một cái!

Vuốt ve khuôn mặt đang đau rát, Lam Thục Nghi cảm thấy đã hết hy vọng đối với trượng phu.

"..."

Diệp Hi chậm rãi đi tới, để cho cục trưởng phu nhân hơi sừng sờ, bỗng nhiên bật dậy, bàn tay vội gạt đi giọt lệ nơi khóe mắt.

"Người đi ra ngoài cho ta!"

Lúc này không có gì trói buộc, nàng đối với Diệp Hi không chút khách khí đứng lên, "Nam nhân đều không có một người nào tốt! Cút! Cút ra ngoài cho ta!"

Nàng bỗng nhiên cầm lấy cái đồng hồ báo thức cạnh giường ném về hướng Diệp Hi! Mà Diệp Hi vẫn không nhúc nhích!

"Bốp!"

Chiếc đồng hồ báo thức bằng kim loại thoáng cái đập vào trán của Diệp Hi, để lại một vết máu màu đỏ sậm.

"Người —— "

Lam Thục Nghi ngây dại, nàng không nghĩ tới Diệp Hi lại không có tránh né!

"Lam a di chịu khổ sở trong lòng, chỉ cần phát tiết đi ra ngoài là tốt rồi, không cần thiết phải khóc đến thương tâm như vậy, tự làm khổ mình a."

Diệp Hi có chút bị đau vuốt vuốt trán của mình, ánh mắt lại luôn phiêu hốt không dừng, thỉnh thoảng quét qua bộ ngực cao vút, giây lát lại liếc xuống đôi chân thon thả mịn màng. Nghĩ đến trượng phu của nàng đang ở trong một phòng khác, mà mình lại cùng nàng ở trong phòng ngủ, cảm giác kích thích để cho hấn càng ngày càng hưng phấn! Tựa hồ, mình thật đã thật sự khống chế không được bản thân!

"A, thậm chí có chuyện như vậy? Người nói là, người tìm được chúng cứ phạm tội của phó thị trưởng Từ Vũ rồi?"

Trong thư phòng, Lưu An lúc này căn bản cũng không thời gian đi quan tâm vợ mình, nhận được điện thoại của một tâm phúc, hấn liền đem cửa phòng khóa lại. Ngồi trước máy tính, nhìn văn kiện đã được mã hóa, hấn hưng phấn mở ra, ánh mắt không nhúc nhích mà nhìn màn ảnh.

"Cút! Ta kêu người cút ngay đi!"

Lam Thục Nghi đi tới trên người Diệp Hi, hai tay muốn đẩy hấn ra khỏi phòng. Lúc này nàng chỉ muốn tìm một chỗ không người, hảo hảo mà yên tĩnh một chút. Chẳng qua là, Diệp Hi bị nàng đẩy tới trước cửa phòng, lại bỗng nhiên len lén lấy tay khóa cửa lại!

"Lam a di, người thanh tình một chút có được hay không?" Nguồn tại <http://Truyện FULL>

Diệp Hi bỗng nhiên thấp giọng quát: "Chẳng lẽ a di thật sự coi trọng hấn như vậy?"

"Hấn?"

Lam Thục Nghi bỗng nhiên sững sốt, nhưng ngay sau đó lại mặt đầy oán hận: "Ta đối với hấn, đã không có tình cảm. Chẳng qua là, ta còn nuốt không trôi cơn tức này! "

"Nhưng người tức giận cũng có thể làm được cái gì chứ?"

Hai tay Diệp Hi thế nhưng bất tri bất giác đã nắm lấy bả vai của nàng, hẳn chỉ cảm thấy bờ vai thon gọn, xúc cảm tuyệt đẹp mà hấp dẫn, để cho hẳn trong lòng mê say! Lúc này hai người gần nhau như thế, từng đợt mùi thơm cơ thể để cho hẳn cảm nhận được dự niệm điên cuồng trào dâng! Đan điền được nhiệt lưu kích khởi, hội tụ xuống tiêu đệ đệ của mình, khiến nó trở nên cứng rắn hơn bao giờ hết.

"Buông tay!"

Lam Thục Nghi tựa hồ đã nhận ra phản ứng của Diệp Hi, vội vàng lui về phía sau. "Bây giờ lập tức đi ra ngoài cho ta! Lập tức! Nếu không ta sẽ la lên!"

"Lam a di, Lưu thúc thúc tụt ở bên ngoài a."

Gương mặt Diệp Hi trở nên đỏ hồng, cố nén dự hỏa muốn bộc phát. Mà mỹ thiếu phụ trước mắt lại quá mức dụ hoặc khiến cho hẳn cảm thấy càng lúc càng hít thở không thông! Nàng cao xấp xỉ Diệp Hi, lại thêm thân thể thành thực tuyệt đối là cực phẩm trong nữ nhân.

"Người, người muốn làm gì?"

Lam Thục Nghi nhìn Diệp Hi đang từng bước đi tới, vốn chỉ là một tiểu nam hài ở trong mắt nàng, lúc này lại khiến cho nội tâm nàng lại bỗng nhiên hoảng loạn, nàng chưa từng nhìn thấy ánh mắt tham lam như vậy ở những hài tử khác!

"Lam a di, người nghĩ xem, Lưu thúc thúc đối với người thật sự tốt chứ?"

Diệp Hi bước về phía trước một bước, lại nói: "Trong lòng người, thật ra thì đã sớm chán ghét hẳn có phải không?"

"Người nói loạn!"

Lam Thục Nghi bỗng nhiên nổi giận nói: "Người hiện tại nhanh rút ra ngoài cho ta!"

"Người đang nói láo."

Diệp Hi lúc này hướng về phía nàng đi một bước, "Người lừa được người khác nhưng không lừa được bản thân mình. Trong lòng người hiện tại cảm thấy rất tức giận, rất ủy khuất có phải hay không? Trong lòng người cũng cảm thấy rất muốn trả thù hấn có phải hay không?"

Diệp Hi vào lúc này, chỉ cảm thấy trong não của mình đang trào lên từng đợt đục niệam dâm tà, hấn chưa từng có nghĩ tới, mình có thể tà ác như vậy! Hấn thậm chí chưa từng nghĩ mình thật sự không khống chế được thân thể của mình!

Lúc này, trượng phu của Lam Thục Nghi đang trong thư phòng!

Mà hấn đang ở đâu? Chẳng lẽ thật sự dám ở trong phòng ngủ của hấn, làm ra hành động của cầm thú sao? Nghe Diệp Hi nói, Lam Thục Nghi lại lạ thường mà không có phản bác, chẳng qua là quay đầu sang một bên, thân thể của nàng đang run rẩy, trái tim của nàng đã lay động. Tựa hồ, Diệp Hi đã nói trúng nội tâm của nàng.

Đúng vậy, nàng bây giờ đối với trượng phu thật sự đã không còn tình cảm. Bị hấn phản bội, hấn khiến cho mình thất vọng, lòng của nàng đã sớm chết rồi.

Nếu hấn không thềm xin lỗi mình, tại sao mình còn muốn thủ tiết cho hấn?

Thật ra thì, Lam Thục Nghi chỉ muốn một cuộc sống an ổn hạnh phúc mà thôi, nhưng trượng phu ngay cả điểm này cũng không thể cho nàng.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Phòng Ngủ Trộm Tình

"Lam a di..."

Diệp Hi nhìn nàng cúi đầu suy tư, cũng đã đứng ở trước mặt nàng. Cặp mắt hần đầy tia máu, không nhúc nhích mà nhìn mỹ thiếu phụ gợi cảm.

"Đừng tới đây!"

Lam Thục Nghi thấy Diệp Hi gần ngay trước mắt, trong lòng hoảng hốt, vội vàng muốn đẩy ra, nhưng lúc hai tay của mình chống đỡ lên lồng ngực hần, thân thể Diệp Hi giống như một tòa núi lớn đổ ập xuống!

"Không!"

Lam Thục Nghi ở phía dưới không ngừng giãy dụa, hai tay gắng sức đẩy lồng ngực của hần, nhưng không thể làm thân thể hần rung chuyển nửa phần!

"Lam a di..."

Diệp Hi dùng hai tay đè chặt bả vai cực trường phu nhân, thân thể đã bị dục hỏa xâm lấn đến cực đại! Tiểu đệ đệ lúc này đã cứng ngắt, giống như thần thương chĩa thẳng vào phía dưới hai chân mỹ phụ!

"Ầm!"

Bầu trời bao la, bỗng nhiên phát ra một tiếng vang thật lớn!

Tựa hồ, ngay cả lão Thiên cũng muốn dùng thiên lôi đánh chết tiểu nam hài này!

Chẳng qua, Diệp Hi lại vẫn sống tốt như cũ, mà cục trưởng phu nhân dưới thân hẳn vẫn không thể chạy thoát!

"Thình thịch...,thình thịch!"

Tâm hồn Diệp Hi kịch liệt rung động! Hẳn chưa từng có trải nghiệm tình độc ác như thế, hiện tại cảm nhận được thân thể run rẩy, vạn phần khấn trương! Giống như, tim của mình vốn đã tà ác sẵn rồi. Cái loại dục niệm bị áp chế vào giờ khắc này rốt cục không thể chịu được nữa mà bạo phát!

Phía dưới, khuôn mặt cục trưởng phu nhân đã thấm đẫm nước mắt! Mũi ngọc thờ dòn đập tỏa ra từng làn hương thơm.

Thị giác, khứu giác, xúc giác, ba loại kích thích để cho Diệp Hi bỗng nhiên trở nên thô bạo, hẳn bất chấp tất cả mà dùng một tay túm được chiếc ao sơ mi của cục trưởng phu nhân rồi xé ra thô bạo!

"Xoát."

Cái áo sơ mi màu trắng rộng thùng thình, nhất thời rách ra một đường nhỏ. Bên trong là đôi nhục cầu trắng như tuyết, nhũ phong bị nịt vú trói buộc tạo thành một rãnh sâu mê người.

"Được, làm rất khá a!"

Lưu An lúc này vẻ mặt hưng phấn mà nhìn màn hình! Hẳn không nghĩ tới vận khí hôm nay thật tốt! Mặc dù mình bị vợ phát hiện, nhưng hẳn vẫn tương đối cao hứng. Bởi vì, bằng chứng chính xác mà phó thị trưởng tham ô đã bị hắn tìm được rồi!

"Ha ha! Xem ra ngay cả ông trời cũng đứng ở bên ta!"

Lưu An bỗng nhiên nghĩ đến một cái chướng ngại cuối cùng—— Hàn Tuyết! Hiện tại, chỉ cần Hàn Tuyết nguyện ý hỗ trợ, như vậy mình muốn

ngồi lên chức Phó thị trưởng liền năm chắc! Dù sao, thế lực Diệp gia ở trong quan trường tuyệt đối không ít! Đáng tiếc, Hàn Tuyết lại luôn không quan tâm đến hẳn. Hiện tại, Lưu An chỉ có thể đem hy vọng duy nhất đặt ở trên người Diệp Hi! Chỉ cần hẳn trợ giúp, con đường quan lộ của mình sẽ lập tức rộng mở!

"Tiểu hài tử mà thôi, chắc chắn sẽ có biện pháp!"

Lưu An tiếp tục thưởng thức tài liệu trên máy vi tính, trong lòng vẫn đang suy nghĩ rất cuộc muốn thế nào mới có thể mượn hơi Diệp Hi.

Tiểu hài tử! Diệp Hi ở trong mắt của hẳn, chỉ là một đứa bé mà thôi!

Nhưng một đứa bé như vậy, lúc này lại ở phòng ngủ của hẳn, trên giường lớn của hẳn, đẽ lão bà của hẳn!

Bầu trời, tối tăm mờ mịt.

Gió thổi, mưa bay.

Bầu trời dần trở nên xám xịt, giống như tâm tình của Lam Thục Nghi lúc này, đang rơi xuống vực thẳm!

"Lam a di, người nói, hiện tại Lưu thúc thúc đi vào, thấy ta nằm trên thân thể của người, sẽ như thế nào?" Diệp Hi bỗng nhiên cười nói.

"Hẳn sẽ giết người!" Lam Thục Nghi tức giận nói, thân thể của nàng vẫn đang không ngừng mà giãy dụa.

Nhưng là, Diệp Hi lại nói một câu làm cho nội tâm của nàng càng thêm đau đớn: "Nhưng là, ta nghĩ a di cũng biết. Hẳn nghĩ muốn thế nào, a di so với ta càng rõ ràng hơn!"

Mặc dù Diệp Hi còn nhỏ, nhưng đối với chuyện phó thị trưởng, hẳn vẫn rất rõ ràng, chỉ cần tùy tiện thử nghĩ xem, hẳn liền có thể biết Lưu An sẽ

mượn hơi mình.

"Nếu như, ta nói có thể thuyết phục mẹ của ta trợ giúp hãn ngồi lên ghế phó thị trưởng, a di nói hãn sẽ như thế nào?"

Tâm hồn Diệp Hi đang kịch liệt nhảy lên, hãn cảm thấy mình thật là con mẹ nó tà ác! Nhưng là, loại khoái cảm sa đọa, loại kích thích trước nay chưa từng có làm cho hãn lúc này căn bản là muốn ngừng mà ngừng không được!

Hai tay của hãn, túm lấy áo sơ mi một lần nữa, dùng sức mà xé!

Oanh!

Áo lót viền hoa liền hiện ra trước mắt Diệp Hi!

"Không!"

Lam Thục Nghi vào giờ khắc này thật luống cuống! Hai tay liều mạng mà đánh vào ngực Diệp Hi, thân thể thành thực mê người đang không ngừng giãy dụa, nước mắt lã chã đỏ như mưa!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Hồng Hạnh Xuất Trường

Ở trong nhà của người khác, nằm trên giường lớn của người khác, đè lên lão bà của người khác!

Nhìn cục trưởng phu nhân, Diệp Hi cảm thấy dục hỏa không thể nhịn được nữa! Một tay của hắn vội vàng đem y phục trên người của nàng xé nát! Một cái tay khác bắt đầu bối rối mà giải trừ y phục trên người mình! Nhưng là, có lẽ bởi vì lần thứ nhất không có kinh nghiệm, hắn lại thế nhưng không cởi được nút áo! Diệp Hi có chút nóng nảy, nhưng là hắn càng vội lại càng là không tháo được!

Mà Lam Thục Nghi đang bị áp dưới thân thể hắn liền cảm thấy buồn cười. Cái tiểu nam nhân này mới vừa còn chuẩn bị xâm phạm mình, nhưng bây giờ không cởi được quần áo!

Bị hắn nặng nề áp trên người, cục trưởng phu nhân cảm thấy thân thể của mình hình như có một lực hấp dẫn vô hình đang kích lệ nàng.

Dục hỏa, mãnh liệt dục hỏa! Vốn nó bị nàng đè nén đã lâu, lúc này lại không thể khống chế! Thật sự, chính nàng cũng cảm thấy không kiểm soát được nó nữa rồi! Trượng phu ở bên ngoài bao nuôi hồ ly tinh, những năm gần đây nàng đều mắt nhắm mắt mở bỏ qua. Nhưng hiện tại, cái loại vọng động bị đè nén cùng dục niệm bị tích tụ một khi mất đi khống chế sẽ giống như núi lửa bộc phát mãnh liệt!

Đúng vậy, không thể khống chế!

Nàng cảm giác được, thân thể của mình nhanh muốn nổ tung.

Sa đọa sao. Nếu trượng phu phản bội mình, tại sao mình phải tự mình chuốc lấy cực khổ? Tại sao mình không thể tìm nam nhân? Mà tại sao hẳn lại có thể tìm nữ nhân?

Loại ý nghĩ muốn trả thù lão công trong đầu để cho Lam Thục Nghi hoảng hốt.

Mình... Coi như đây là một giấc mộng xuân?

Giờ này khắc này, trái tim Lam Thục Nghi bắt đầu căng thẳng. Bởi vì, lão công chỉ ở trong thư phòng mà thôi! Chỉ cần hẳn hơi đến gần một chút, như vậy mình cùng Diệp Hi nhất định sẽ bị hãm phát hiện.

"Cho dù phát hiện thì đã có sao?"

Lam Thục Nghi trong đầu bỗng nhiên có một âm thanh tà ác thuyết phục nàng: "Đừng vì người nam nhân kia mà thương tâm. Những năm gần đây, người không phải đã sớm có tâm tư chuẩn bị hay sao?"

Nhưng thanh âm đại biểu chánh nghĩa lại lập tức ngăn cản: "Không được! Người đừng quên thân phận của mình! Người đã là phụ nữ có chồng. Làm sao người có thể làm ra chuyện đồi phong bại tục như vậy? Hơn nữa tiểu nam hài này ước chừng còn ít hơn người cả mười tuổi!"

Khoái cảm vụng trộm, cùng với tư tưởng đạo đức của người vợ làm cho nàng cảm nhận được mâu thuẫn ngập tràn. Tư tưởng của nàng giãy dụa, nhưng thân thể của nàng cũng không nói dối. Lúc này nàng đã cảm giác được hai chân của mình bắt đầu hơi ươn ướt.

"Lam a di..." Diệp Hi có chút lo lắng nhìn cục trưởng phu nhân phía dưới thân đã ngừng giãy dụa. Lam Thục Nghi trên mặt vẫn còn vương nước mắt. Nhưng gương mặt của nàng lại nhiều hơn những tia đỏ ửng.

Sa đọa sao...

Dục vọng vô tận trong vực sâu, phảng phất như một ác ma đang dụ dỗ nàng.

"Người... Đừng động!"

Lam Thục Nghi dùng bàn tay nhỏ bé, quỷ thần xui khiến thế nào mà đưa về phía quần của Diệp Hi. Ngón tay như bạch ngọc nhẹ nhàng mà run rẩy, mang theo khẩn trương, mang theo khát vọng, vì hấn mà giải khai khóa quần nút áo.

"A " một tiếng, quần của Diệp Hi đã bị hấn ném xuống đất.

Thật to! Lam Thục Nghi cảm thấy gương mặt của mình giống như bị lửa đốt. Nhìn cây gậy giữa hai chân này thật dọa người, cho dù thân làm người vợ mà nàng cũng không khỏi cảm nhận được cổ họng có từng đợt nóng rực.

"Lam a di, có thể không?"

Diệp Hi hai tay run rẩy với tới bộ ngực lồ lộ. Mà phía dưới, vị cục trưởng phu nhân lại cắn chặt môi dưới, tư tưởng giãy dụa kịch liệt, thân thể đã nhanh muốn nổ tung.

Nàng thật sự muốn chết đi cho xong!

Sa đọa, thân là phụ nữ có chồng, nàng lại nằm trên mặt giường lớn trong nhà mình, vụng trộm sau lưng trưởng phu? Thậm chí, đối tượng vụng trộm còn là một tiểu nam hài?

Vào giờ khắc này, nàng chỉ cảm thấy tâm tư của mình nặng nề vô cùng. Nhưng sự áp bách của luân lý đạo đức khiến cho nàng càng muốn phản kháng tránh thoát khỏi trói buộc. Tựa như lò xo, nhận được áp lực càng lớn, lực bắn ngược lại càng lớn.

Bộ ngực của mình bị một đôi ma trảo nắm trong tay, Cục trưởng phu nhân hô hấp bỗng nhiên ngưng lại, nàng không dám thở, nhưng bộ ngực có thể cảm thụ rõ ràng sự ma sát từ đầu ngón tay nam hài.

Tê tê đại đại, hoặc như giật điện làm cho cả người nàng rùng mình một cái, trong cái miệng nhỏ nhắn không tự chủ được mà phát ra một tiếng ưm, trên mặt lại càng rục rở như hoa đào.

Thật... Đọa lạc rồi! Khoái cảm vụng trộm khiến Lam Thục Nghi trở nên điên cuồng!

Nghĩ đến trượng phu, trong lòng của nàng càng khát vọng trả thù, khát vọng nhận được sự buông thả sa đọa. Bộ ngực sữa của mình, ở trong lòng bàn tay của hắn biến hóa hình dáng, cảm giác bị xoa nắn truyền đến từng luồng điện đánh sâu vào tâm hồn nàng.

Hơi thở của nàng càng ngày càng gấp, lưng áo hơi lỏng, tựa hồ muốn đem toàn bộ ngọc nhũ của mình đưa vào lòng bàn tay Diệp Hi. Thân thể thiếu phụ nhỏ nhắn xinh xắn trở nên nóng rục khó chịu!

"Ta muốn người!"

Diệp Hi cũng chỉ hành động theo bản năng nguyên thủy của con người, quần áo trên người bị hắn cởi ra từng cái từng cái một. Còn cục trưởng phu nhân, lại càng ồm ờ để cho hắn cởi chiếc nịt vú trói buộc bộ ngực của nàng xuống!

Ảnh cưới Lưu An cùng Lam Thục Nghi treo trên vách tường, cùng lúc này ở trên mặt giường lớn lại có một đôi nam nữ giống như hình chiếu để so sánh. Cục trưởng phu nhân so với thời điểm kết hôn càng thêm phong tình vạn chủng! Nàng đã bỏ đi sự ngây thơ của thiếu nữ mà mang theo mệnh lực của thiếu phụ.

"Bang bang, bang bang..."

"Bang bang, bang bang..."

Đó là tiếng tim đập của đôi nam nữ, không ngừng mà chấn động.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Tình Thiêu Lý Trí

Diệp Hi thân thể hướng về phía mấy cái, quy đầu to lớn ma sát mật huyết của cục trưởng phu nhân, hần bỗng nhiên cười khổ nói: "A di, ta... Tìm không được!"

Mà thiếu phụ vốn đang nhắm mắt đợi cho nam nhân tiến vào, nàng lại bị lời nói của tiểu nam hài này mà dờ khóc dờ cười.

"Người tên khốn kiếp này! Ngay... Cái này cũng không biết... Để cho... Ta tới..."

Câu nói kế tiếp, nàng cũng đã nói không nên lời. Luân lý đạo đức nặng nề, Lam Thục Nghi chỉ cảm thấy khoái cảm vụng trộm còn cường đại hơn! Hai tay nhẹ nhàng mà đẩy Diệp Hi xuống, không ngờ nàng lại cười lên trên người Diệp Hi!

Lúc này, Lưu An đáng thương căn bản không biết đỉnh đầu của mình đã được đeo một cái mũ xanh mượt, hần lại hồn nhiên không biết, vẫn chìm đắm trong ảo tưởng thăng quan tiến chức. Mà lão bà của hần lại trong phòng ngủ, làm chuyện tình vợ chồng với người khác, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng cầm nhục bồng to dài của tiểu nam hài, chậm rãi ngồi xuống!

Lam Thục Nghi thật sự là điên mất rồi! Nàng chỉ cảm thấy tay của mình cầm lấy cây nhục bồng cứng rắn quá thô và to, quả thực tựa không giống như một đứa bé trai có thể có. Nhưng cảm giác chân thật, nóng rực, cứng rắn vẫn làm cho nàng run rẩy!

Động tác của nàng không ngừng lại, cầm nhục bồng của Diệp Hi, cái mộng của nàng chậm rãi ngồi xuống. Một ít dâm thủy từ mật huyết chảy

xuống thắm ướt dương vật, theo đầu nhục bồng từ từ gạt mở hai mảnh cánh hoa, Lam Thục Nghi cả người run rẩy!

Nhưng bờ mông của nàng lại tiếp tục ngồi xuống. Quy đầu to lớn nhẹ nhàng gạt mở, cắm vào trong thân thể của mình!

"A..."

Trong thân thể bỗng nhiên cảm một dị vật, Lam Thục Nghi chỉ cảm thấy cả người cũng không được tự nhiên, hơn nữa là, nhục bồng nóng rực cứng rắn đã bịt kín thân thể của mình.

Thời điểm hai người hoàn toàn kết hợp, bên khước mắt nàng bỗng nhiên rơi xuống giọt nước mắt không biết là đau đớn hay hay là hối hận!

Tiến vào, thật sự tiến vào!

"A di, người thật chặt nga!"

Nằm ở phía dưới Lam Thục Nghi, hai tay Diệp Hi ôm bờ eo của nàng, nhục bồng theo bờ mông mà nhẹ nhàng giãy dụa, cảm thụ âm đạo chặt khít ấm áp của mỹ phụ.

"Ân..."

Lam Thục Nghi trong miệng phát ra một tiếng phóng đãng rên rỉ, hai tay chống trên lồng ngực Diệp Hi, mông ngọc đầy đặn nhẹ nhàng vặn vẹo trái phải, tựa hồ đang thích ứng cây nhục bồng đang cắm vào trong thân thể của mình.

Diệp Hi chỉ cảm thấy phần dưới của mình tiến vào một thế giới thập phần ướt át! Thật ấm áp, rất chặt khít! Hai tay hấn cố định trên lưng Lam Thục Nghi, hạ thể nhanh chóng di chuyển, cự long phía dưới bị âm đạo của

mỹ phụ bao vây quá chặt chẽ, thật giống như có một dòng điện thông qua dương vật truyền đi khắp thân thể của hắn.

Lần đầu tiên thể nghiệm tư vị hoan ái, Diệp Hi cũng không có giống đại đa số nam nhân sớm bại trận. Hoặc là nói, thể chất của hắn khác hẳn với thường nhân. Nhục bông cứng rắn theo trên người Lam Thục Nghi lúc lên lúc xuống nhịp nhàng.

"A... Tiểu bại hoại... Đội lên nữa à... Ân..."

Càng là nữ nhân đoan trang, trên giường lại càng phóng dăng. Lúc này Lam Thục Nghi giống như từ bỏ hết thủy luân lý đạo đức, cho dù trượng phu của mình đang ở gian phòng cách vách, nàng lại không nhịn được rên rỉ! Hai chân kẹp vòng eo tiểu nam hài, trên mông đít nàng nhịp nhàng lay động! Cặp nhũ phong tuyết trắng đầy đặn lại càng không ngừng mà đung đưa, hai đầu vú phấn hồng nõn nà trông thập phần mê người!

"Nha... Nha... Đừng như vậy... Nhanh... Ân..."

Cục trưởng phu nhân vô ý thức yêu kiều, thân thể hơi hoạt động, trên hạ thể nghênh hợp, đầu óc của nàng trống rỗng, cảm giác này nàng chưa từng có thể nghiệm qua, đó là một loại khoái cảm tràn đầy tê dại cùng run sợ!

Âm đạo bị nhét kín, theo từ động tác của tiểu nam hài cắm vào cùng rút ra mà dẫn phát ma sát lại càng kích thích thật sâu tâm hồn của nàng!

"A... Hảo bông... Ân... Tiểu bại hoại... Ân... Nhanh một chút... A... Nhanh... A... Á... Vừa đội lên..."

Dần dần, bị nhục bông đút vào, vị cục trưởng phu nhân đoan trang tú khí bắt đầu phóng dăng rên rỉ! Nét mặt của nàng quyến rũ mà phóng dăng cực kỳ, thỉnh thoảng cau mày, thỉnh thoảng nhẹ cắn môi, nhẹ nhàng mà đung đưa cái đầu, không nhịn được mà rên rỉ!

"A... Không... Không được, ta mệt mỏi quá!"

Cưỡi ở trên người Diệp Hi làm Lam Thục Nghi bỗng nhiên vô lực nằm ở trên ngực của hắn, bầu vú to tròn đè ép xuống lồng ngực của hắn.

"Vậy để cho ta ở phía trên!"

Mặc dù này là lần đầu tiên, nhưng là lý luận kinh nghiệm của Diệp Hi đã sớm xuất thần nhập hóa! Ôm mỹ phụ trở mình, đem nàng đặt ở phía dưới.

"A di..."

Cái mộng Diệp Hi không tự chủ được bắt đầu đút vào, nhục bỗng lại càng liên tiếp ra vào phía dưới mật huyết, mang theo từng đợt dâm thủy.

"Đừng... Đừng gọi ta như vậy!"

Lam Thục Nghi hai tay bắt được ga giường, không còn chỗ trốn đành quay đầu đi chỗ khác, nhưng trong âm đạo truyền đến cảm giác thoải mái lại làm cho nàng không nhịn được phát ra tiếng rên rỉ thở gấp: "A... Thật sâu... Ân... Ân..."

Lúc này chỉ cần Lưu An hơi mở ra cửa thư phòng, nhất định sẽ nghe được tiếng vợ mình rên rỉ! Nhưng lúc này hắn lại hồn nhiên vô tư cầm điện thoại của mình, phân phó cho thủ hạ tâm phúc.

Bầu trời vốn bị mây đen che phủ ánh trăng sáng, chẳng biết ánh trăng lúc nào lại lén lút thoát khỏi đám mây chiếu nghiêng xuống, phủ ánh sáng mờ nhạt xuống khu biệt thự cho cán bộ chính phủ.

Tiếng rên rỉ trong phòng ngủ đã từ từ mà yên ổn trở lại! Diệp Hi lúc này khiêng hai chân Lam Thục Nghi, nhục bỗng một lần nữa cắm vào thân thể Lam Thục Nghi. Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn

Theo đầu *** của hắn bắn ra một cỗ tinh dịch thập phần nóng ấm, bắn thẳng vào tử cung của cục trưởng phu nhân!

"A..."

Lam Thục Nghi lúc này thở hỗn hển, đổ mồ hôi lâm ly, giữa hai chân lại càng là một đồng hỗn độn!

Trong phòng ngủ, chỉ còn lại có một đôi nam nữ trần trụi quần lấy nhau thở hỗn hển...

Vụng trộm với một tiểu nam hài ngay sau lưng trượng phu, lúc này đại não Lam Thục Nghi trống rỗng, nàng cảm giác như mình đang bay lên chín tầng mây, sau đó lại từ giữa không trung té xuống, tiếp theo lại bị ném lên!

Chưa từng có cảm xúc ấm áp dễ chịu mà lại lâm ly như vậy, chưa từng có cảm giác phóng túng không thể tự chủ để rồi đọa lạc trong vòng tay nam nhân. Nàng quên mất mình đã là một người vợ, quên mất gian phòng này là phòng ngủ của mình cùng với trượng phu, quên mất trong biệt thự còn có một lão công!

Ở phương diện đạo đức nàng luôn luôn bảo thủ, nhưng lần này... Nàng lần đầu tiên phóng đảng! Ngọc nữ lên cây, lão hán đẩy xe, Quan Âm Tọa Liên, phía trước cửa sổ đốt đèn...

Một đồng tư thế xấu hổ muốn chết, mình chưa từng có được chứng kiến, nhưng từng tư thế cũng làm cho nàng

đạt được hoan ái khoái cảm lớn nhất.

Chẳng qua là, ở khắc cuối cùng, tim của nàng đã rơi xuống đáy cốc!

Ở nơi này, Diệp Hi giống như là một đầu cuồng ngư không biết mệt mỏi, không ngừng mà khai khẩn, đâm chọc vào.

Đến hiện tại, hẳn cuối cùng cũng biết cái gì gọi là bản năng của nam nhân!

Vân tiêu mưa tán, đợi đến đây hết thả bình tĩnh trở lại.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Mỹ Kiều Nương Tức Giận

"Đi xuống!"

Lam Thục Nghi bỗng nhiên dùng giọng nói lạnh như băng mà đẩy Diệp Hi ra. Lúc này trên gương mặt nàng còn vương nước mắt chưa khô kiệt, nhưng biểu tình lãnh nhược băng sương lại làm cho Diệp Hi không biết phải làm gì cho đúng.

Nàng không giống những nữ nhân kia sau khi thất thân muốn sống muốn chết, thậm chí còn muốn giết chết nam nhân đã phá huỷ trong sạch của mình. Lam Thục Nghi lúc này giống như một tòa băng sơn, để cho Diệp Hi căn bản cũng không biết nàng đang nghĩ gì trong lòng!

Sau khi phục hồi tinh thần lại, vào lúc này, mỹ phụ bị hấn áp dưới thân thể lại bỗng nhiên đẩy hấn ra, vội vàng ôm lấy chần che đi thân thể thành thục.

"Lam a di, ta —— "

Diệp Hi trong lòng mặc dù vẫn còn dục động, nhưng hấn lại cố ý cúi đầu, không để cho người vợ xinh đẹp thấy trong hai mắt của mình đang toát ra dục hỏa!

Lam Thục Nghi lấy hai cánh tay che ở trước ngực, hiện tại nàng vẫn cảm giác được mỹ nữ của mình tê tê đại đại. Nàng rõ ràng nhớ được, mới vừa rồi tiểu nam hài này giày xéo bộ ngực sữa của mình như thế nào, dấu vết nước miếng cùng dấu răng hiện tại vẫn rõ ràng có thể thấy được. Thậm chí, giữa hai chân nàng vẫn còn tê tê đại đại, ứt nhẹp!

Nhìn tiểu nam hài trước mắt đã phát sinh quan hệ thân thể với mình, Lam Thục Nghi cũng muốn khóc! Mình rất cục vẩn phạm phải một cái sai lầm không thể vãn hồi!

Có lẽ cho tới nay nàng vẫn chỉ coi Diệp Hi như một tiểu hài tử. Thậm chí hiện tại nàng lại cảm thấy là mình hấp dẫn hẳn! Mới ở khắc cuối cùng, mình rõ ràng có thể khống chế bản thân! Không ngờ mình lại chủ động mà dụ dỗ hẳn!

Nàng bây giờ đầu óc rối loạn, sai lầm lớn đã xảy ra, sau này sao mình còn dám đối mặt với lão công?

Lam Thục Nghi cũng không phải là loại nữ nhân cam chịu mềm yếu, cho dù hiện tại thất thân cho một tuổi tiểu nam hài nhỏ hơn mình cả chục tuổi, nàng vẫn không có nghĩ đến cái chết.

Có lẽ, nếu sai lầm lớn đã đúc thành, phải nghĩ biện pháp đền bù mới là trọng yếu nhất!

Chẳng qua là, nàng thấy vẻ mặt Diệp Hi bỗng nhiên hiện lên một chút hoảng hốt!

Bởi vì, Diệp Hi bất giác đã từ từ nhích tới gần nàng!

Diệp Hi cách nàng càng gần, trong nội tâm nàng càng có loại khát vọng mãnh liệt! Còn không có bị hẳn chạm tới, chỉ là theo ánh mắt của hẳn mà Lam Thục Nghi liền cảm thấy mình như không nhịn nổi nữa! Tình cảnh mới vừa rồi còn nằm dưới người hẳn uyển chuyển hầu hạ một lần nữa đánh thẳng vào trái tim của nàng.

"Diệp Hi!"

Lam Thục Nghi không dám nói quá lớn, nhưng âm thanh nhỏ nhẹ đối với Diệp Hi không đủ để rung chuyển tâm trí hẳn. Bởi vì, người vợ xinh đẹp

này, thiếu phụ thành thực này đối với hắn mà nói quá sức dụ hoặc!

"Lam đi, ta... Còn muốn!"

Diệp Hi hướng nàng từ từ nhích tới gần.

"A!"

Lam Thục Nghi lúc này thật luống cuống!

"Người đi ra ngoài cho ta!"

Lam Thục Nghi vẻ mặt bắt đầu trở nên căm phẫn lên, "Ta muốn yên tĩnh một chút! Thừa dịp hiện tại hắn còn không có phát hiện, người đi mau!"

Mặc dù trong nội tâm nàng hận Diệp Hi phá hư trong sạch của nàng, nhưng vào giờ khắc này nàng cũng không có biện pháp khác. Diệp Hi lại muốn nói điều gì, chẳng qua là nhìn Lam Thục Nghi vẻ mặt nghiêm túc, hắn đành thở dài. "Được rồi, nhưng là Lam a di, người có chuyện gì nhớ gọi điện thoại cho ta!"

Hắn nhặt y phục của mình lên, nhanh chóng mặc vào, lúc xoay người mở cửa lại bỗng nhiên quay đầu hướng về phía mỹ phụ đang nằm vô lực ở trên mặt giường lớn: "Người là... Của ta! Đừng để cho Lưu An động đến! Chờ người bình tĩnh một chút ta lại tới tìm người!"

"Cút!"

Lam Thục Nghi bỗng nhiên cầm cái gối dùng sức ném về hướng cửa phòng, nhưng Diệp Hi đã sớm đóng cửa lại.

"Ô ô..."

Thống khổ vì thất thân làm cho nàng cảm nhận được từng đợt mê võng, trên gương mặt nước mắt rơi xuống như mưa. Chẳng qua mới vừa rồi mình

thật sự đã động tình làm nàng thật không cách nào quên được, nhất là cái khoái cảm chặt chẽ phong phú mà nóng rực đó!

Mà Diệp Hi lúc này lại tràn đầy vui mừng, trong lòng đang suy tư phải như thế nào mới có thể để cho Lam Thục Nghi cam tâm tình nguyện hướng về phía mình mà tách ra hai chân.

Đến hiện tại hần mới biết được, nguyên lai làm nam nhân, là thoải mái như vậy!

Chẳng qua là, khi hần về đến nhà, vốn là tâm tình hưng phấn lại tản đi hơn phân nửa, bởi vì trong nhà chỉ còn lại một mình hần.

"Ai, ngày nào cũng như vậy!"

Diệp Hi thoáng cái ngồi ở trên ghế sa lon, nhưng lúc này hần lại bỗng nhiên phát giác, nguyên lai tiểu đệ đệ đã bộc phát trong thân thể cực trường phu nhân lại vẫn dựng đứng như túp lều!

Trời!

Không phải nói nam nhân sau khi xuất tinh sẽ không có phản ứng sao? Chẳng lẽ mình có thiên phú dị bẩm?

Hần tự nhủ nói, liền cởi quần, thân long không bị trói buộc liền bày ra tư thế nhất trụ kinh thiên!

"A..."

Diệp Hi hai tay đặt trên ghế sa lon, bản thân nằm ngửa, hơi nhắm mắt lại, trong đầu lại ảo tưởng cái cảm giác vụng trộm cùng vợ người khác. Trải qua kịch liệt vận động, Diệp Hi cảm giác được thân thể có chút mệt mỏi, nhắm mắt lại từ từ ngủ, thậm chí ngay cả quần của mình cũng không có nâng lên, cứ như vậy để cho tiểu đệ đệ của mình trần truồng.

Lúc này một chiếc xe con đang từ từ lái vào bãi đậu xe, Hàn Tuyết cũng từ xe bước xuống.

"Tại sao bỗng nhiên tâm thần lại không yên đây!" Trong nội tâm nàng có một loại cảm giác bất an.

"Ai, không biết tiểu Hi đã ngủ chưa?" Hàn Tuyết mang theo một cái túi nhỏ, bên trong là món mà nhi tử thích ăn nhất.

"Răng rắc " một tiếng, cửa chống trộm bị nàng nhẹ nhàng mở ra.

Vốn là muốn tối nay hảo hảo trò chuyện cùng nhi tử, Hàn Tuyết vừa mới đi tới phòng khách bỗng nhiên ngậy ngấn cả người!

Oanh!

Một khắc kia, tư thế ngủ trước mắt của nhi tử đã cường đại đánh sâu vào tâm trí nàng, hấn thế nhưng cời quần xuống quần ngủ ở trên ghế sa lon. Để cho Hàn Tuyết cảm thấy nổi giận chính là, giữa hai chân hấn dĩ nhiên là một cây gậy kinh thiên, nhìn mặt hấn hơi lộ ra vẻ cười dâm, Hàn Tuyết liền biết hấn đang mơ đến cái gì!

"Tiểu Hi! người đứng lên cho ta!"

Hai má Hàn Tuyết liền nổi lên một tia ửng đỏ, nhưng rất nhanh liền biến mất. Diệp Hi là mình từ nhỏ nuôi lớn, trên người hấn nào có địa phương nào mình chưa từng thấy qua?

"A... Sao, chuyện gì?"

Đang trong mộng đẹp tung hoành ngang dọc, Diệp Hi lại bỗng nhiên bị dao động tỉnh. hấn vuốt vuốt hai mắt của mình, có chút nói mớ nói: "Làm sao gọi tỉnh ta a? A —— "

Khi hắn thấy rõ ràng mỹ phụ cao gầy trước mắt, lại bỗng nhiên sững sốt:
"Mụ mụ!"

Mà Hàn Tuyết mang vẻ mặt sương lạnh mà nhìn chăm chăm hắn: "Còn không mau mặc quần vào! Như vậy còn ra thể thống gì!"

"A!"

Diệp Hi bỗng nhiên phát ra một tiếng thét kinh thiên động địa, cúi đầu nhìn tiểu đệ đệ vẫn cứng rắn, lập tức xoay người sang chỗ khác đem quần mặc lại. Nhìn hắn thất kinh, Hàn Tuyết lóe lên một tia vui vẻ. Có lẽ chỉ là biểu hiện của tuổi dậy thì mà thôi!

"Mệt mỏi sao không đi ngủ đi!"

Ngữ khí của nàng vừa sủng ái, vừa có trách cứ. Mà trong lúc nói chuyện, nàng rất tự nhiên cởi áo khoác của mình ra.

"Ực ực!"

Ánh mắt của Diệp Hi thoáng cái trở nên nóng rực!

Bom thể này đã đủ chưa ăn nem

Nơi bình luận góp ý cho tác phẩm Phúc Diễm Tiêu Dao

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Điểm Mẫu Phong Tình

Da thịt trắng hồng để cho Diệp Hi đột nhiên cảm giác được trước mắt của mình là một khu vực tràn ngập tuyết trắng vô tận, giống như hẳn đang đứng trên đỉnh Everest vậy!

Từng đường cong tròn trĩnh, đầy đặn thoạt nhìn một tay cũng không ôm trọn!

"A!"

Chỉ thấy Hàn Tuyết bỗng nhiên che hai tay lại trước ngực của mình, trên mặt lộ ra một tia vẻ giận: "Xoay người sang chỗ khác!"

Thân là lãnh đạo cấp trên, nàng một khi tức giận luôn có cảm giác không giận mà uy, tư thái cao cao tại thượng nhất thời để cho nhi tử cả người run lên. Mặc dù trong lòng hẳn hận không được tiến lên nhìn một chút, nhưng vẫn theo lời xoay người qua chỗ khác. Chẳng qua hẳn vốn đang nằm co quắp tựa trên ghế sa lon đột nhiên xoay người làm hẳn bỗng nhiên rơi xuống đất.

"Ôi!"

Cái trán va chạm ở trên sàn nhà phát ra tiếng vang trầm muện.

"Người đưa bé này!"

Hàn Tuyết mặc vào một bộ quần áo, vội vàng đi tới bên người đỡ hẳn dậy: "Chuyện gì phải hấp tấp như vậy chứ? Để mẹ nhìn xem có sưng hay không."

Hương thơm ngào ngạt, để cho Diệp Hi cảm nhận được một trận tâm hồn ngất ngây, khoảnh khắc mới vừa nảy để cho hấn không cách nào quên được. Đặc biệt là cặp song nhũ đầy đặn lúc này cũng bị áo khoác che dấu, hai tòa núi non cao ngất để cho tất cả mọi nữ nhân khác phải ghen tị lộ ra trước mắt hấn.

"Ai, nhẹ một chút, đau quá!"

Trên trán nổi lên một khối máu bầm, lúc ngón tay Hàn Tuyết đụng vào làm Diệp Hi cả người run lên, vội vàng đẩy ra nàng.

"Đáng đời!"

Nghĩ đến mới vừa rồi nhi tử dùng cái loại ánh mắt làm cho nàng cảm thấy không được tự nhiên, Hàn Tuyết trong lòng chưa kịp tức giận đã nhìn đến trán hấn bị thương, trong lòng vừa giận vừa thương nói: "Con trước tiên ngồi yên không nên cử động, để mẹ đi phòng bếp lấy trứng gà thoa một chút, như vậy máu bầm mới có thể tán nhanh được."

"Nha."

Diệp Hi gật đầu máy móc, nhìn thân ảnh mụ mụ rời đi, dáng người gọi cảm quả thực so với tất cả nữ nhân hấn từng thấy đều muốn tốt hơn nhiều lắm.

"A!"

Một tiếng vỗ tay vang lên, trên gương mặt hấn đã in một bàn tay. Hung hăng mà tát mình một bạt tai, hấn than thở: "Ta sao thế này? Tại sao bỗng nhiên trở nên háo sắc như vậy?".

Trước kia cho dù đối mặt với Hàn Tuyết chỉ quần một cái khăn tắm hấn cũng không có loại phản ứng này, nhưng hấn bây giờ thật giống như trở nên tà ác hơn nhiều lắm.

"Chẳng lẽ nói, đây chính là cái gọi là nam nhân?"

Nghĩ đến mình mới vừa kết thúc thân xử nam, Diệp Hi liền một trận kích động! Ở trên người cục trưởng phu nhân đã để hấn ném được tư vị của nữ nhân! Cái loại cảm giác bị bao quanh thật chặt khít đã kích thích để cho hấn không cách nào quên được!

"Nữ nhân, nguyên lai tốt đẹp như vậy!"

Hiện tại Diệp Hi mới biết được, tại sao nam nhân lại không thể rời bỏ nữ nhân! Nam nữ nam nữ, không có nam cũng không có nữ! Đồng dạng không có nữ cũng không có nam! Nam nhân chinh phục thế giới, nữ nhân thông qua nam nhân khống chế thế giới!

"Nam nhân!"

Diệp Hi bình tĩnh đứng lên, ánh mắt lại rơi vào tấm ảnh gia đình đặt cạnh TV.

"Để cho ba ba biết, hấn không theo ta liều mạng mới lạ!"

Diệp Hi nhìn phụ thân trong tấm ảnh, đó là một thanh niên thoát nhìn rất trẻ tuổi và tràn đầy sức sống, lúc ấy ba ba chỉ có chừng hai mươi tuổi. Diệp Hi lớn lên rất giống hấn, Diệp Ngạo Dương vóc dáng rất cao lớn, nhưng lại không mập mạp. Thân là kết tinh của hấn cùng Hàn Tuyết, Diệp Hi tựa hồ trời sanh đã gặp may mắn, vuaf sinh ra đã mặc định là thiên tử quyền phú ngập trời.

"Ba ba? Ha hả, không biết hấn hiện đang làm gì?"

Ánh mắt của Diệp Hi bỗng nhiên trở nên mê ly lên, cha của mình, cơ hồ chỉ có một hai tháng mới có thể về nhà một lần. Hơn nữa, Diệp Hi rất rõ ràng, cha mẹ của mình có tình cảm cũng không tốt lắm. Cho dù chưa từng thấy bọn họ gây lộn, nhưng hấn không chút nào cảm thụ tình thụ mẫu ấm

áp. Từ nhỏ đến lớn, hắn cũng luôn luôn bị phong bế trong vòng tư tưởng như vậy.

"Ai, không biết, ta sau này có thể hay không cưới một người xinh đẹp giống mẹ mẹ làm lão bà?".

Diệp Hi một lần nữa ngồi ở trên ghế sa lon, chẳng qua là trong đầu của hắn bỗng nhiên vang lên một cái thanh âm thập phần tà ác:

"Một cái? Chẳng lẽ người cũng chỉ muốn một nữ nhân?"

"Nữ nhân a... Thật sự là kiệt tác hoàn mỹ nhất của ông trời!"

Diệp Hi trong lòng thầm nghĩ, nhưng là chỉ cần nhớ tới mấy tiếng trước mình còn nằm trên người cục trưởng phu nhân tung hoành ngang dọc tràn đầy cảm giác chinh phục lại kích thích trong tâm hắn trở nên mãnh liệt mênh mêng!

Ai nói nam nhân chỉ có thể có một nữ nhân?

Những người đó không có thực lực mà thôi!

Mà mình thì sao?

Trong đầu Diệp Hi đã có một ít mầm móng tà ác nảy sinh, vào giờ khắc này bắt đầu nảy mọc rễ! Không lâu trong tương lai, hắn có lẽ sẽ rơi vào vô tận tà ác trong địa ngục.

Nhưng dù như vậy thì sao?

Đúng như một câu kia nói: một khi Thiên Tử ba có nghìn mỹ nữ, đâu thèm nhìn đại hồng thủy ngập trời sau lưng! Cho dù che thiên hạ cũng được, bất quá chỉ là một cuộc phồn hoa! Bản tính con người cũng là ích kỷ, người nào có tinh thần đại công vô tư như vậy!

"Có lẽ, ta còn có thể đem mụ mụ...".

Diệp Hi bỗng nhiên nắm chặt quả đấm, ánh mắt lại nhìn về phòng bếp, vào giờ khắc này trong tâm hần nhảy lên dữ dội, tựa hồ hần đã bắt đầu nhảy xuống vực thẳm rồi.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Mẫu Tử Trò Chuyện

Màn đêm buông xuống bao phủ thành thị phồn hoa nhất Trung Quốc, những dạng người muôn hình muôn vẻ bắt đầu lao vào cuộc sống về đêm. Sinh tồn trong cái thời đại này, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều tồn tại áp lực, ban đêm chính là lúc những người này đi ra ngoài phóng túng thoải mái.

Mà lúc này, ở một tửu điểm thoạt nhìn rất bình thường, một cô gái mặc áo gió lớn màu đen đang đứng ở cửa sổ cầm lấy điện thoại: "Điều tra được thế nào?".

Nàng có một mái tóc ngắn, thoạt nhìn rất bắt mắt thanh lệ, thân thủ thon dài gợi cảm, cặp chân kiện mỹ thon dài vô cùng cân xứng. Bởi vì áo gió che chở nên nhìn không ra vóc dáng của nàng như thế nào, nhưng vẻ mặt nàng lại làm cho người khác không dám nhích tới gần: "Cái gì? Vậy cũng điều tra không được? Không thể nào! Đối phương căn bản không thể nào biết trước. Hơn nữa, thành phố Hoa Hải đã bị người của chúng ta giám thị."

"Trưởng quan, chỉ dựa vào lực lượng của chúng ta có chút khó làm a, tại sao không nhờ lực lượng địa phương?". Giọng nam nhân trong điện thoại có chút oán giận.

Nhưng nữ nhân này lại bỗng nhiên trách cứ: "Người chỉ cần tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh là được! Những chuyện khác không cần hỏi tới!".

Trong nội tâm nàng cũng đang cười khờ, thị trưởng thành phố Hoa Hải hiện tại là con dâu lãnh đạo trực tiếp của mình a, nếu là đem nàng liên lụy đối với nàng mà nói tuyệt đối rất nguy hiểm! Ngày hôm qua Diệp lão lại cố

ý gọi điện thoại dặn dò mình, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể kinh động chính phủ thành phố Hoa Hải!

Gió đêm nhè nhẹ thổi qua thành phố.

Trong một biệt thự xa hoa truyền đến một giọng nữ giận dữ mắng mỏ: "Ta không phải là đã sớm nói cho người không nên cùng những người đó lui tới sao? Người xem một chút, tỷ tỷ đã thật tình điều tra, chuyện người tham ô nhất định trốn không thoát!"

Nữ nhân nói chuyện này không ngờ là Hàn Tuyết!

Nga, không, không phải là Hàn Tuyết.

Ổng kính chậm rãi gần hơn, lại thấy nàng lớn lên cùng Hàn Tuyết có bảy tám phần tương tự. Lúc này nàng mặc một thân đồ ngủ màu trắng, ngồi ở trên ghế sa lon, hai mắt tròn tròn mà nhìn chăm chăm trượng phu: "Có phải hay không mấy năm qua cuộc sống của người quá dễ chịu, đã nghĩ muốn kiếm thêm khoản thu nhập khác?".

Hàn Vân lúc này thật sự đã bị trượng phu chọc muốn điên mất rồi! Hãn thế nhưng dấu mình vụng trộm thu tiền của người khác nhằm lo lót vụ công trình kia, thậm chí còn muốn mình tự đi khuyên nhủ tỷ tỷ của mình!

"Đừng, lão bà. Ta biết người nhất định có biện pháp có phải hay không?"

Trần Duệ vẻ mặt cười khố nói: "Lão bà, bây giờ không phải là tức giận lúc, người đi xem tỷ tỷ của người một chút xem, người là muội muội nàng, lời của người nàng cỡ thể nghe một chút a?".

"Người cũng không phải không biết tính tình tỷ tỷ của ta!".

Hàn Vân hướng về phía trượng phu liếc mắt một cái, bỗng nhiên theo trên ghế sa lon đứng lên.

"Nhưng bây giờ có thể khuyên được nàng cũng chỉ có người mà thôi a!".

Trong lòng Trần Duệ đã sớm đem người phụ trách công trình mắng chết, trong lòng đồng thời cảm thấy hối hận! Mình thật không nên thu tiền của hần a!

Hơn nữa, mình lại để nhược điểm rơi vào trong tay của người kia! Bây giờ lại không thể không hỗ trợ! Nếu như hần lần này bị tố giác..., mình cũng không tốt!

"Hừ!"

Hàn Vân thấp giọng một tiếng, lướt qua trượng phu của mình, vừa nói: "Ta thử khuyên tử tử một chút, người sau này nếu là tái phạm, Trần Duệ người nghe kỹ! Ta nhất định sẽ không quản chết sống của người!".

"Hắc hắc, lão bà ta cũng biết người nhất định phải biện pháp!".

Hàn Vân dừng một chút, rồi mới lên tiếng: "Còn có mấy ngày nữa chính là Quốc Khánh, ta mang nữ nhi đi gặp tử tử xem có thể hay không khuyên được nàng, người cũng nên chuẩn bị tâm lý."

"Ai, thật nóng a." Diệp Hi bỗng nhiên phát ra một tiếng kêu đau.

"Bỏn chết người là tốt nhất!".

Hàn Tuyết trừng mắt liếc hần một cái, nhưng vẫn đem trứng gà luộc chính lấy ra, nhìn trán hần có vết máu bầm, ôn nhu nói: "Tiểu Hi, con nói cho mẹ biết tại sao luôn không lên trên lớp?".

"Con... Không muốn đi."

Ánh mắt của Diệp Hi cùng mù mù nhìn nhau, nhưng lại có chút không được tự nhiên dời đi. Mà Hàn Tuyết nhẹ nhàng mà vuốt ve trán của hần, nói: "Đứa nhỏ ngốc, mù mù cũng biết con cảm thấy bị đè nén. Sau này mẹ

sẽ dành nhiều thời gian cùng con có được hay không? Nhưng là con phải đáp ứng mẹ sau này không cho phép trốn học nữa."

"Thật xin lỗi."

Tâm hồn Diệp Hi, bỗng nhiên bắt đầu gia tốc nhảy lên. hấn không dám cùng mẹ nhìn thẳng, bởi vì hấn biết, lúc này cặp mắt mình đang tràn đầy tham muốn chiếm giữ mãnh liệt!

"Ai..."

Hàn Tuyết bỗng nhiên thở dài than thở: "Ba ba của con luôn bên ngoài, mẹ cũng bận rộn nhiều chuyện, bình thời không có ai phụng bồi con, cũng khó tránh khỏi con học cái xấu. Nhưng là sau này không được như vậy có được hay không?".

Nói đến trọng phụ của mình, Hàn Tuyết bỗng nhiên hiện lên vẻ thất vọng.

"Ân." Diệp Hi gật đầu, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Nga, đúng rồi, mẹ có mua cho con chút đồ ăn vặt con rất thích đấy!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên từ bên người Diệp hi đứng lên, thân ảnh gợi cảm ở trước mắt hấn đung đưa.

"Mẹ..."

Diệp Hi đột nhiên cảm giác được, cổ họng của mình thật giống như có dị vật gây bế tắc không nói nên lời.

"Chuyện gì?"

Hàn Tuyết mỉm cười đi tới bên cạnh hấn, lúc này nàng đã khoogn còn lạnh lùng đoan trang, nụ cười ngọt ngào làm cho người ta cảm giác như tắm

gió xuân.

"Tiểu Hi, mẹ cho con biết nga, gia gia con, còn có ông ngoại vào Quốc Khánh sẽ tới thành phố Hoa Hải đấy!"

"A, bọn họ chuyện đi cùng nhau nữa à? Ông ngoại không phải đang du lịch vòng quanh thế giới sao?"

"Bọn họ chạy tới xem con không được sao?"

Hàn Tuyết hờn dỗi nói, ngón tay nhẹ nhàng mà gõ trán của hần hạ xuống, hơi đứng lên: "Mụ mụ trước đi tắm, con xem TV một lát sao."

"Xem TV?"

Diệp Hi nhìn mẫu thân từ từ rời đi, trong miệng thấp giọng nỉ non nói, ánh mắt lại lóe ra một tia sáng khác thường.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Đồng Học Mời Tiệc

"A!"

Diệp Hi bỗng nhiên hét lớn một câu, hần bỗng nhiên cảm nhận được tâm tình của bản thân bị đè nén trầm trọng, nhưng tà niệm trong lòng vẫn sinh sôi để cho hần luôn có vọng động muốn phát tiết!

"Không lẽ ta thật sự là cầm thú!".

Trong đầu Diệp Hi hiện lên hình ảnh nữ nhân kia, cảm giác thân thể của mình lại trở nên run rẩy. Tựa hồ, có một tiếng gọi thập phần tà ác đang ghé vào lỗ tai hần khích lệ hần hành động càng thêm tà ác, càng thêm cầm thú hơn nữa.

Ầm.

Từng đạo lôi điện phá vỡ màn đêm đen nhánh.

"Tiểu Hi, có chuyện gì a?".

Thanh âm "Đạp đạp đạp " của tiếng bước chân bỗng nhiên theo phòng tắm bên kia truyền tới đây. Chỉ thấy Hàn Tuyết lúc này đang dùng một cái khăn tắm trùm quanh cơ thể! Hình ảnh này cơ hồ khiến cho Diệp Hi cảm thấy hai mắt mê muội, da thịt trắng giống như được bảo dưỡng trong sữa tươi, vóc dáng so với hần càng thêm cao gầy, phong tư động lòng người, thành thực mỹ hoặc. Khí chất thiếu phụ trời sinh quyến rũ, mỗi lần nàng giơ tay nhắc chân đều khiến cho nam nhân bị hấp dẫn trong vô thức.

"Không có, không có gì."

Diệp Hi có chút mất tự nhiên hơi quay người đi, không để cho Hàn Tuyết thấy cặp mắt đang bốc hỏa của mình, còn có ... tiểu huynh đệ giữa hai chân.

Hàn Tuyết nhất thời liếc mắt: "Đã trẻ thế này, không có chuyện gì đừng la loạn, mới vừa rồi làm cho mẹ sợ muốn chết, còn tưởng rằng có chuyện gì rồi! Thiệt là."

"Píp píp... Píp píp..."

Đang lúc Diệp Hi hơi xuất thần, chuông điện thoại lại bỗng nhiên kéo hẳn về thực tế.

"Uy, xin hỏi tìm ai?"

Lại nghe từ trong điện thoại truyền đến thanh âm có chút nhu nhược của nữ hài tử: "Diệp Hi, là mình."

"Dương Ngọc Linh?"

Diệp Hi hỏi: "Chuyện gì? Có chuyện tìm mình sao?"

"Không có chuyện gì không thể tìm bạn sao?"

Dương Ngọc Linh bỗng nhiên sáng giọng.

"Ách, có thể a."

Diệp Hi vừa trả lời, Dương Ngọc Linh lại bỗng nhiên trở nên trầm mặc. Một lúc lâu, Diệp Hi mới không nhịn được mà hỏi lần nữa: "Bạn còn đang ở đó chứ? Có chuyện gì bỗng nhiên lại không nói."

"Cái kia... Diệp Hi, ngày mai bạn thật trở lại sinh nhật của mình chứ?"

"Mình không phải đã nói nhất định đi sao?"

Nghĩ đến nhi tử của phó thị trưởng, tâm hồn Diệp Hi cũng hơi khó chịu! Tiểu tử kia, lão tử của hắn cũng mau muốn bị giết chết, lại còn dám đến trêu chọc mình!

"Hi hi, mình không phải là sợ bạn không đến sao? Hơn một năm trước mình nhớ được hình như cũng mời bạn, nhưng cuối cùng bạn cũng không có xuất hiện."

Thanh âm Dương Ngọc Linh bỗng nhiên có một chút oán giận.

"Một năm trước?"

Diệp Hi chân mày bỗng nhiên nhíu lại, "Một năm... Ách, khi đó mình chán ghét tụ tập. Được rồi, mình đáp ứng tối mai nhất định đi, được rồi chứ? Bất quá, chuyện sinh nhật, cha mẹ bạn không có an bài cho bạn sao?"

"Bọn họ?"

Dương Ngọc Linh trong lòng đau xót: "Bọn họ đều là người bận rộn, cả ngày cũng không ở nhà, sinh nhật của mình cũng chỉ đánh một cú điện thoại về."

Nghe lời của nàng, Diệp Hi lại bỗng nhiên nghĩ tới mình, mình không phải cũng như vậy sao? Phụ thân hàng năm không ở nhà, mẹ vừa bận rộn chuyện chính trị, căn bản cũng không có thời gian quan tâm mình. Nghĩ vậy hắn bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác đồng bệnh tương liên.

"Không sao, bá phụ bá mẫu bọn họ bận rộn, ngày mai không phải là có rất nhiều đồng học đi sinh nhật của bạn sao?"

Diệp Hi vội vàng nói: "Ngày mai mình cũng đi nữa."

"Thật sự?"

"Bạn cho rằng là thật sao?" Diệp Hi bỗng nhiên nói.

"Bạn —— "

"Chỉ đùa một chút thôi, chẳng qua là mình không thích Từ Văn Lượng." Diệp Hi vừa nghĩ tới tên tiểu tử kia luôn là ở trước mặt mình điều vô dương oai, thậm chí coi mình là kẻ địch, trong lòng hẳn đã nghĩ muốn hung hăng đánh cho hẳn một trận!

Đóng điện thoại lại, Diệp Hi thở một hơi dài.

"Lại là cái dạ vũ gì nữa đây!"

Bị vây trong thượng tầng xã hội, hẳn thật sự đối với loại thủ đoạn tràn đầy dối trá, tràn đầy ganh đua so sánh, tràn đầy say mê kim tiền không có chút nào hứng thú!

Chủ nhật, tự nhiên là thời gian nghỉ ngơi, Diệp Hi ngủ thẳng tới đêm mới từ trên giường bò dậy, cũng không biết tại sao hẳn ngủ lâu như vậy, chẳng lẽ là do tối ngày hôm qua mình bận ra nhiều lắm?

"Ai..."

Khẽ lắc đầu, hẳn mới đi vào phòng vệ sinh tắm rửa. vừa bước vào trong phòng tắm liền bị làn hương hoa lài phủ tới mặt.

"Đây là... Mùi thơm từ mẹ."

Diệp Hi hít sâu một cái, tùy tiện rửa mặt, đem đồ ngủ thay ra, đang định bỏ vào trong máy giặt quần áo, hẳn lại bỗng nhiên ngây dại. Bởi vì, trong máy giặt quần áo lúc này lại có một bộ nịt vú cùng quần lót.

"Cằm thú!"

Diệp Hi thấp giọng mắng mình một câu, cố nén cảm giác muốn cầm lấy nội y của mẹ, vội vàng rời khỏi phòng tắm.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Cục Trưởng Phu Nhân Tức Giận

Hân Hoa tửu điểm tọa lạc tại trung tâm thành phố Hoa Hải, chiếm diện tích thập phần rộng lớn, hơn nữa trang tu thập phần xa hoa, là một trong năm Tinh cấp tửu điểm nổi danh nhất Trung Quốc.

"Kháo, lớn như vậy, ta phải đến đâu bây giờ?".

Diệp Hi nhìn người đến người đi mà người thộn cả ra, mình lại quên mất hỏi Dương Ngọc Linh ở tầng lầu nào!

"Điện thoại di động, a, thật là bi kịch."

Diệp Hi lúc này có một loại cảm giác muốn phát điên, hẳn quên không mang điện thoại.

"Vị này tiểu băng hữu ách... Tiên sinh, mời đưa ra thiệp mời."

Người phục vụ rất có lễ phép đối với Diệp Hi, cười nói: "Hôm nay Hân Hoa tửu điểm được một vị khách nhân bao toàn bộ, mời ngài đưa ra thiệp mời, chúng ta sẽ an bài người phục vụ dẫn ngài đi vào."

"Thiệp mời?"

Khóe miệng Diệp Hi hung hăng co giật, Dương Ngọc Linh lúc nào đưa cho mình thiệp mời?

"Không có làm sao bây giờ?"

"Nói như vậy, tửu điểm chúng ta hôm nay không thể chiêu đãi ngài, xin ngài lần sau lại đến sao, tạo thành phiền toái cho ngài thật xin lỗi."

"Thái độ phục vụ thật tốt."

Diệp Hi trong lòng xấu hổ, bất quá hai mắt của hắn lại bỗng nhiên sáng ngời! Bởi vì, ở cách đó không xa, hắn thấy được một mỹ thiếu phụ trẻ đẹp đang chậm chậm bước về phía cửa đại môn! Chỉ thấy nàng mặc một bộ váy màu đỏ sậm, mái tóc được vấn lên bằng một cái kẹp nhỏ xíu màu tím.

Cho dù vóc dáng không cao, nhưng là nàng vẫn có nét gọi cảm duyên dáng hết sức nóng bỏng, hai chân tiêu sái chuyển động làm cho đôi nhũ phong run lên nhẹ nhẹ, hình như là đang hướng về phía nam nhân trước mắt mà vẫy gọi.

"Người —— "

Lúc Lam Thục Nghi đi tới cửa Hân Hoa từ điểm lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người, nàng thế nhưng thấy được tiểu nam hài tối ngày hôm qua đoạt đi sự thanh bạch của người vợ như nàng!

"Lam a di, làm sao người cũng tới?"

Trong mắt Diệp Hi chợt lóe lên tia tham lam, trên mặt lộ ra nụ cười giống như bọn họ căn bản không có phát sinh qua bất cứ quan hệ thân thể nào. Mà Lam Thục Nghi cũng mang vẻ mặt xanh mét, chẳng qua là ngại ngoại nhân, nàng không thể la mắng hắn được.

"Hôm nay thương giới có cuộc gặp mặt nho nhỏ ở chỗ này, ta tới tham gia, chẳng lẽ người cũng là?"

Trong lúc nói chuyện, ngữ khí của nàng tràn đầy một loại tâm tình hết sức phức tạp.

"Cháu đến dự sinh nhật, ở nơi này có một chút hiếu lễ, nhưng là cháu ngay cả thiệp mời cũng không có nên không được đi vào a!" Diệp Hi khoát tay áo.

"Vậy người tiếp tục đứng ở chỗ này đi."

Lam Thục Nghi bỏ lại một câu như vậy rồi nhanh chóng lướt qua Diệp Hi hướng đến đại môn. Lúc này thân thể của nàng không ngừng run rẩy! Tối ngày hôm qua, một màn kia, bị nam nhân không phải trượng phu chà đạp thân thể của mình, hơn nữa người nam nhân này lại chỉ có mười lăm mười sáu tuổi! Kể từ khi tối ngày hôm qua, nàng liền nói cho mình, đây chẳng qua là một cuộc mộng xuân mà thôi, cái gì cũng không có phát sinh qua.

Người phục vụ tựa hồ biết Lam Thục Nghi nên vội vàng hướng nàng khom lưng cười nói: "Lam tiểu thư hôm nay cũng đến sớm a."

Lam Thục Nghi bản thân chính là khách quen của tửu điểm này.

"Ân, hơi có chút việc." Đối với người bán hàng này, Lam Thục Nghi lại làm như không thấy mà lướt qua hắn. Nhưng là Diệp Hi ở phía sau lại mặt dày bám theo.

Khi hắn đi qua người bán hàng kia, lại bỗng nhiên thấp giọng nói: "Sao các người còn không ngăn cản ta đi vào nữa?"

Lúc này Diệp Hi giống như tên trẻ trâu đang cáo mượn oai hùm, mà người bán hàng kia cũng ngây dại. Mới vừa rồi hắn cùng Lam Thục Nghi nói chuyện, hắn tự nhiên biết Diệp Hi cùng vị cục trưởng phu nhân này có quan hệ không giống bình thường. Nhưng là hắn thông minh hiểu cái gì không nên nói, chỉ có thể trơ mắt nhìn Diệp Hi đi theo Lam Thục Nghi vào trong.

Nhìn Lam Thục Nghi nhẹ nhàng ngúng nguẩy cái mông, tâm hồn Diệp Hi lại tiếp tục bay lên! Từ tối ngày hôm qua khi hắn đoạt lấy thân thể của nàng, Diệp Hi liền phát giác được tư tưởng của mình bất tri bất giác đã thay đổi!

Nghĩ tới cục trưởng phu nhân thân thể thành thực động lòng người, còn có mùi hương u lan quyến rũ của thiếu phụ, quả thực để cho Diệp Hi như si như say! Đến hiện tại hẳn đã không cách nào quên mất, cái miệng nhỏ nhắn của nàng mềm mại như vậy, ngọt ngào và thơm ngát như vậy!

Loại xúc cảm kia, Diệp Hi cả đời sẽ không quên! Chỉ cần vừa nghĩ tới cục trưởng phu nhân với thân thể thành thực, Diệp Hi liền bắt đầu nóng lên, hẳn thật đúng là hận không được đẩy té nàng trên mặt đất, hung hăng mà tiến vào nàng, giày xéo nàng ngay lập tức!

"Người đi theo ta làm gì!"

Ở thang máy đi ra, đi vào trong lầu, thừa dịp nhiều người, Lam Thục Nghi bỗng nhiên xoay người lại, một đôi mắt hạnh lúc này hung hăng mà nhìn chăm chăm phía sau Diệp Hi: "Người đi theo ta làm gì!"

Chính diện nhìn qua, vị mỹ phụ thiên sinh mỹ cốt thật làm cho lòng người say thần mê! Mái tóc vấn cao đoan trang tao nhã để cho cổ ngọc của nàng lộ ra ngoài, váy ngực thấp lại càng tạo nên khe rãnh như ẩn như hiện giữa hai vú!

"Diệp Hi!"

Lam Thục Nghi cùng với vẻ mặt tuyệt mỹ lạnh như băng tức giận nói: "Người đừng tưởng rằng, tối ngày hôm qua xảy ra chuyện đó, người sẽ theo ta có quan hệ gì! Ta cho người biết, người tốt nhất quên nó đi!"

"Ta —— "

"Nói chuyện a? Người sao không nói gì hả?"

Thấy Diệp Hi muốn nói lại thôi, cuối cùng hình như là tiểu hài tử làm chuyện xấu mà cúi thấp đầu không đáp lời, Lam Thục Nghi trong lòng lập

tức càng thêm tức giận, tiểu tử này thế nhưng dám trước mặt mình giả bộ ngu! Thức sự quá ghê tởm!

Mình tối ngày hôm qua...

Nghĩ đến tối qua lúc mình khôi phục thanh lúc, giữa hai chân có chút tê dại, phía trên thậm chí còn lưu lại dấu vết bị xâm phạm, Lam Thục Nghi trong lòng chán nản, hơn nữa, lúc ấy bầu vú trước ngực mình cũng có chút trướng đau, rõ ràng cho thấy bị đè ép xoa nắn nhiều lần!

Chính là tiểu nam hài này, lại ở trên giường, đoạt đi sự trong sạch của người vợ như mình!

"Nói chuyện a! người là câm hay là người điếc?"

Kiên nhẫn của Lam Thục Nghi tựa hồ bị Diệp Hi làm cho mất sạch, lửa giận trên mặt một khắc cũng không có giảm bớt qua. Có lẽ là bởi vì thờ ơ, chiếc váy nhấp nhô đem đôi nhũ phong mà nàng rất đỗi tự hào hơn xông ra, khiến cho Diệp Hi có thể rõ ràng nhìn thấy nịt vú bên trong.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Điểm Mẫu Bồng Nhiên Xuất Hiện

"Thật xin lỗi."

"Thật xin lỗi? Người còn xin lỗi?" Lam Thục Nghi cực kỳ tức giận mà chỉ vào Diệp Hi.

Chẳng qua Diệp Hi vẫn cúi đầu không đáp làm cho Lam Thục Nghi quá thực tức chết! Nàng thật muốn dùng sức bóp chết tiểu tử này.

"Diệp Hi, người nghe kỹ cho ta."

"Quên mất chuyện tối ngày hôm qua, hãy coi đó chỉ là một giấc mộng thôi!"

"Lam a di..."

Thấy Diệp Hi vừa muốn mở miệng lại không nói lời nào, Lam Thục Nghi bồng nhiên hỏi: "Chuyện gì?"

"Ách... Cái kia... Ân ta sẽ quên chuyện tối ngày hôm qua, vậy ta có thể mời a di một điệu nhảy được không!".

Nghe được lời này, Lam Thục Nghi hơi sửng sốt, nhưng ngay sau đó lại bồng nhiên nói: "Người lại muốn đánh cái chủ ý gì nữa?"

"Ta chỉ đơn thuần muốn mời a di nhảy mà thôi, không có ý tứ khác! Được chứ?".

Nhìn Diệp Hi trên mặt đỏ bừng, Lam Thục Nghi bồng nhiên cảm giác được một cảm xúc khác thường nổi lên. Mà Diệp Hi lại đưa tay lên trước

mắt ra dấu mời: "Có được hay không?"

"..."

Lam cục trưởng phu nhân không nói gì, nhưng quý thần xui khiến thế nào mà đem bàn tay nhỏ xinh của mình nắm lấy tay của hắn. Có lẽ, đây là một lần cuối cùng đi? Lam Thục Nghi trong lòng lặng yên suy nghĩ. Tựa hồ, tiểu nam hài này, vậy cũng không phải quá mức hư hỏng! Diệp Hi hơi dùng sức kéo, thân thể thành thực của Lam Thục Nghi vô tình dán lên lồng ngực hắn!

"Hảo mềm mại, hảo co dãn."

Diệp Hi rõ ràng cảm giác được đôi hào nhũ co dãn kinh người đang nặng nề đè xuống.

"Anh..."

Cảm giác được hai chân của mình trong lúc này chạm phải nhục bông cứng rắn, Lam Thục Nghi trên mặt trắng bệch: "Người tên tiểu tử ngu ngốc kia!"

Thân làm người vợ, nàng tự nhiên biết chân mình đụng phải vật gì. Tối ngày hôm qua, tình cảnh mình uyển chuyển hầu hạ hắn vẫn rõ mồn một trước mắt! Bất quá, nàng thật sự không nghĩ tới, Diệp Hi còn nhỏ tuổi lại hùng vĩ như vậy, thật sự làm cho nàng cảm thấy kinh ngạc, nghĩ đến cái kia của trượng phu, Lam Thục Nghi lại bị ai phát hiện nếu như so sánh với Diệp Hi, trượng phu quả thực chính là con giun nhỏ!

Tối hôm qua cái cảm giác phong phú, thân thể bị nhét đầy làm cho nàng bất giác run rẩy! Đối mặt với mỹ thiếu phụ, Diệp Hi lại có chút lúng túng nói: "Cháu, cháu không biết... cháu khổng chế không được, chúng ta, hay là đi xuống đi, không nên nhảy nữa. Như vậy... Rất khó chịu."

"Đây là... Một lần cuối cùng."

"Sau này, người coi như chuyện gì cũng không có phát sinh qua!"

"Lam a di người đẹp quá!"

Diệp Hi bỗng nhiên si ngốc nói, hai tay kìm lòng không được mà từ từ ôm chặt, đem thân thể gợi cảm duyên dáng áp chặt lấy cơ thể mình.

"Có chừng có mực! Nếu không ta liền tức giận."

Lam Thục Nghi tùy ý để hấn ôm lấy bờ eo của mình, trên mặt lại giả trang ra một vẻ tức giận.

"Nha."

Diệp Hi nhẹ nhàng hồi đáp, hai người nhẹ nhàng mà ôm lấy nhau, cước bộ theo tiết tấu âm nhạc mà đung đưa, phiêu dật. Vào giờ khắc này Lam Thục Nghi bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác tội lỗi.

"Mình làm như vậy rốt cuộc có đúng hay không?"

Mà Diệp Hi, cũng cố gắng mà làm bộ như một chính nhân quân tử, hai tay thập phần an phận mà ôm ấp vòng eo thon thả của cục trưởng phu nhân, theo bước tiến của nàng mà chuyển động.

"A?"

Bỗng nhiên, hai mắt Diệp Hi trợn lên, ánh mắt nhìn về phía lối đi vào của sà n hay.

"Chuyện gì?"

Lam Thục Nghi nghi ngờ nhìn theo ánh mắt của hấn, cả người run lên! Dĩ nhiên là trưởng phu của nàng, cục công an cục trưởng Lưu An đang mặc

một thân cảnh phục, hẳn tạo sao lại xuất hiện ở nơi này?

"Này..."

Diệp Hi thấp giọng nói: "Chúng ta... Hay là rời đi, nếu không bị lão công của a di thấy được, thật đúng là bị hiểu lầm!"

Hắn thật giống như cố ý cúi đầu, ghé vào bên tai mỹ phụ thấp giọng nói. Vốn là Lam Thục Nghi trong lòng có một chút áy náy, hiện tại bên tai truyền đến từng trận hơi thở nóng rực, hơn nữa nghe được hai chữ "Lão công", trong nội tâm nàng giống như càng thêm đau nhói!

Chẳng qua là, cảm giác vụng trộm tối qua một lần nữa lại hiện lên trong đầu để cho người vợ xinh đẹp bỗng nhiên trở nên lớn mật, nàng dán người lên lồng ngực Diệp Hi, hai vú bị đè ép, hơn nữa, hai tay chủ động mà ôm lấy cổ của hắn, đem thân thể của mình cơ hồ hoàn toàn rúc vào trên người của Diệp Hi. Bất tri bất giác bị nàng ôm chặt, tiểu huynh đệ của Diệp Hi lập tức cứng ngắc, tà ác mà chĩa vào dưới bụng của mỹ thiếu phụ!

"Diệp Hi!".

"Đừng động tay động chân!".

"Ta... Là người ôm cháu trước!".

Diệp Hi có chút dở khóc dở cười mà nhìn thiếu phụ, hai tay vẫn ôm thật chặt vòng eo của nàng, hạ thân lại càng đẩy lên bụng của nàng.

"Vậy người đừng động nữa."

Lam Thục Nghi hiện tại thật hối hận muốn chết. Mình tại sao nhất thời lửa giận công tâm làm ra chuyện tình này! Hơn nữa đối phương lại là một tiểu nam hài mười sáu mười bảy tuổi!

"Chúng ta... Hay là rời đi! Chồng của dì, thật giống như đang phá án?"

Nhìn về trượng phu của nàng, Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên vừa động, hai cánh tay của hắn đem Lam Thục Nghi ôm càng chắc hơn!

"Người làm gì a! Xiết ta đau quá!"

Lam Thục Nghi nhẹ nhàng mà vuốt lồng ngực Diệp Hi, nhưng ánh mắt lại thỉnh thoảng lưu ý trượng phu. Trừ cảm giác thẹn thùng cùng sợ hãi, Lam Thục Nghi lại sinh ra một loại cảm giác thập phần kỳ quái. Cái này giống như có một chút hưng phấn, có một chút kích thích! Cảm giác, giống như, mình thật sự phản bội trượng phu!

"Cháu, cháu thật khó chịu a!"

"Người cử động nữa! Ta sẽ giết người!"

Lam Thục Nghi đỏ mặt, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Cứ như vậy, đừng động."

"Nha."

Diệp Hi ứng tiếng nói: "Nhưng như vậy rất khó chịu a."

"Khó chịu cũng phải nhịn!"

Lam Thục Nghi lúc này thật rất muốn đẩy tiểu nam hài ra! Nhưng là lão công lại làm cho nàng không thể không cùng hắn thân mật một chỗ.

Chẳng lẽ tự chỉ cho phép trượng phu vụng trộm?

Trong nháy mắt này, Lam Thục Nghi hiện lên ý niệm hồng hạnh xuất tường một lần nữa! Nàng muốn nam nhân khác chà đạp thân thể của mình để báo thù trượng phu bất trung! Nếu mình đã ... Một lần, vậy tới một lần nữa thì như thế nào?

Chẳng qua là, đạo đức người vợ khiến trách lại làm cho nàng thủy chung làm không được! Bất quá, hiện tại ở giữa hai chân nàng đang có một cây gậy nóng rực cứng rắn làm cho nàng cảm nhận được từng đợt say mê! Mình đã lâu không có hưởng thụ khoái cảm của tình dục rồi? Tối ngày hôm qua bị Diệp Hi tiến vào làm cho nàng căn bản là khó có thể quên! "Lam Thục Nghi! Người đây là một dâm phụ! Làm sao người có thể sinh ra tà niệm đối với một đứa bé trai!"

Đột nhiên, Diệp Hi vốn đang bị dục hỏa bao phủ, lại thoáng cái dập tắt!

"Mẹ?"

Bởi vì Diệp Hi bỗng thấy Hàn Tuyết đột nhiên xuất hiện làm cho hấn sợ hết hồn, tiểu huynh đệ suýt nữa liệt dương mà xong đời!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Nữ Thị Trưởng Thành Thục

Ách... Cái kia, Lam a di, chúng ta hay là trước tiên tách ra!"

"Vậy người buông tay!"

Lam Thục Nghi trên mặt lộ ra vẻ tức giận, tránh thoát đi ra, xoay người rời khỏi sàn nhảy. Đi giày cao gót quả nhiên bất tiện, dưới chân nàng hơi vấp một chút, Lam Thục Nghi bỗng nhiên mất đi thăng bằng ngã về phía trước. Mắt thấy mỹ phụ nhân sắp ngã xuống, Diệp Hi tay mắt lanh lẹ, bước lên phía trước muốn đỡ lấy nàng, nhưng là bàn tay không biết có phải là vô tình hay cố ý, thế nhưng thoáng cái ôm lấy nữ phong đầy đặn!

"Ba!"

Lam Thục Nghi theo bản năng vung tay hung hăng mà tát lên mặt nam nhân! Chỉ nghe tiếng "Ba " một cái, trên mặt Diệp Hi đã hiện rõ một dấu bàn tay!

"Ta —— "

Diệp Hi che mặt không giải thích được nhìn thiếu phụ, mình mới vừa rồi chỉ là muốn đỡ nàng, không hề muốn làm gì khác!

"Người, ta... Thật xin lỗi!"

"Không sao!"

Diệp Hi vuốt vuốt má đang đau rất, cười mỉa nói: "Bất quá từ nhỏ đến giờ không có bị nữ nhân đánh qua! Thật đúng là có một chút đau!"

"Làm sao sẽ bỗng nhiên phát sinh chuyện như vậy?"

Phía xa, Hàn Tuyết vẻ mặt xanh mét trừng mắt nhìn người phụ trách một cái, "Trước tiên rời khỏi nơi này, ta nghĩ người cũng cần hướng ta giải thích một lần."

Cục trưởng Lưu An có điểm lúng túng: "Chuyện này, ta đã an bài đội hình cảnh đến đây điều tra. Bất quá, nơi này thật không dễ nói chuyện."

Hai người vừa rời đi khỏi đại sảnh, Hàn Tuyết liền lên tiếng.

"Hiện tại, các người ai tới nói cho ta biết, mọi chuyện từ đầu đến cuối?"

Hàn Tuyết nhìn về Lưu An: "Bị khóa ở trong phòng, uống lượng thuốc ngủ số lượng lớn mà chết? Đây chính là bước đầu của kết quả của điều tra?"

"Trước mắt, là như vậy."

Lưu An cũng không dám nói lớn, có chút chậm rãi nói: "Chuyện phát sinh năm giờ trước, bởi vì người phục vụ đưa bữa ăn tối vào liền phát hiện khách nhân kêu bữa ăn tối vẫn không có đáp lại, cho nên mới tìm quản lý. Nhưng bọn hắn lại phát hiện khách nhân từ đầu đến cuối căn bản cũng không có rời phòng! Cho nên mới phải mạnh mẽ mở cửa phòng."

"Kế tiếp, để ta nói."

Quản lý gật đầu, nói: "Chúng ta thấy được khách nhân nằm trên ghế salon, đầu ngửa mặt lên trời, hơn nữa, hô hấp cũng ngưng lại! Phát giác không đúng, chúng ta lập tức báo cảnh sát."

"Cửa phòng thật sự bị khóa từ bên trong?"

Trong lòng Hàn Tuyết bỗng nhiên có một loại bất an dự cảm. Vụ án như vậy vốn không tới phiên nàng để ý. Chẳng qua là, lần này người bị chết lại

chính là người mà nàng đang hạ lệnh điều tra!

Sợ tội tự sát chẳng?

Bốn chữ này chợt lóe lên, bất quá rất nhanh liền bị nàng vứt bỏ. Có thể vì một món đồ như vậy mà tự sát sao? Cho dù hẳn chống án thất bại, tối đa cũng chỉ phải bồi thường một số tiền lớn và mấy năm ăn cơm tù, việc gì phải tự sát?

"Hàn thị trưởng có ý kiến gì không?"

"Đợi nghiệm thi cận kề rồi nói sau."

Hàn Tuyết gật đầu, nói: "Lúc trước, khách nhân không có từ trong phòng đi ra ngoài, các người có camera ghi lại sao?"

"Có."

Quản lý nói: "Ở đâu các hành lang chúng ta đều cài đặt camera. Ta sẽ cho người mang đến ngay bây giờ."

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì a?"

Diệp Hi thấy Lam Thục Nghi bỗng nhiên đi vào trong đám người, hơi phiến não mà muốn rời khỏi tầng lầu này đi tìm Dương Ngọc Linh! Nhưng cửa lại bị cảnh sát phong tỏa! Nguồn tại <http://Truyện FULL>

"Thật xin lỗi, bởi vì ra có chút ít sự cố, cho nên hiện tại các người vẫn không được rời đi."

Một nhân viên cảnh sát đứng chắn trước cửa nhẹ nhàng nói với Diệp Hi.

Hình như có cái gì không đúng. Mẹ buổi tối hẳn là ở nhà a. Tại sao lại bỗng nhiên đi tới nơi này? Hơn nữa lão công Lam Thục Nghi cũng tới, còn mặc một thân cảnh phục.

"Gọi điện thoại cho cục trưởng các người, ta muốn nói chuyện với hẳn." Diệp Hi đột nhiên hỏi.

Chẳng qua tên cảnh sát lại bĩu môi: "Một tiểu hài tử còn muốn nói chuyện với cục trưởng? Đi đi đi, đi qua bên kia chơi đi!".

Phía sau, lại bỗng nhiên vang lên thanh âm Lam Thục Nghi: "Người dẫn hẳn đi đi, nếu không cấp trên của người sẽ trách tội người."

"A? Chị dâu, ngài sao lại ở đây?"

"Lam a di người còn chưa đi?".

"Không đi."

Lam Thục Nghi không nhìn Diệp Hi, lại nói với tên cảnh sát kia: "Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Nga, không cần phải nói, ta không muốn biết, chẳng qua là, ta bây giờ có thể rời đi được chứ?"

"Chị dâu, xin mời, ha hả."

Nhìn Lam Thục Nghi rời đi, ánh mắt của Diệp Hi lưu luyến mà thu hồi, hơi thờ nhẹ một hơi rồi quay đầu lại nói với nhân viên cảnh sát: "Hiện tại dẫn ta đi gặp cục trưởng của các người được chưa?".

Ở phòng quan sát, lúc này Hàn Tuyết đang chăm chú nhìn thẳng vào màn ảnh, tựa hồ sợ bỏ lỡ dấu vết.

"Người có ý kiến gì không?"

Hàn Tuyết bỗng nhiên quay đầu nhìn về Lưu An. Chẳng qua Lưu cục trưởng cũng không nói cái gì, hơi suy đoán nói: "Ta cảm thấy được..."

Hẳn lời còn chưa nói hết, Hàn Tuyết bỗng nhiên hạ giọng: "Là bị giết!"

"Ân, tuyệt đối là bị giết!"

Lưu An gật đầu: "Khả năng tự sát không lớn. Dù sao có nhiều chỗ sơ hở lắm. Mặc dù hiện tại tìm không được chứng cứ, nhưng bằng nhiều năm phá án, ta suy đoán rất có thể là bị mưu sát! Về phần chứng cứ nha, ta tin tưởng nghiệm thi sẽ lấy được kết quả. Nhưng nếu quả thật là bị giết, tội phạm tại sao phải làm như vậy? Người nam nhân kia, rốt cuộc đả tặc tội người nào? Ta nghĩ, ta cần phái người hảo hảo điều tra —— "

"Khanh khách..."

Lưu An đang muốn nói tiếp, ngoài cửa lại bỗng nhiên vang lên tiếng gõ cửa.

"Ta không phải nói không cho người nào tới quấy rầy sao?"

Lưu An trong lòng một trận tức giận! Đây cũng là cơ hội để mình biểu hiện với Hàn Tuyết a, tại sao có thể để cho người ta quấy rầy được! Bất quá, khi hắn thấy được Diệp Hi đi vào lại ngại ngần cả người.

"Tiểu Hi? Người tại sao lại ở chỗ này?" Hàn Tuyết bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên.

"Ta không phải đã nói rồi a, tối nay đi sinh nhật một đồng học, ta đến tham gia!" Diệp Hi trong giọng nói có một tia oán giận. Mình rõ ràng đã nói qua với nàng nhưng mà nàng lại quên mất.

"Nga, như vậy."

Hàn Tuyết gật đầu, nhưng bây giờ không phải là lúc cùng nhi tử nói chuyện, cho nên liền nói ra: "Con đi về trước đi, cái dạ vũ kia cũng đừng có tham gia. Mẹ hiện tại bề bộn rất nhiều việc, những chuyện này không cần con biết."

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Cái này cùng con không liên quan, con hiện tại lập tức rời khỏi nơi này!"

Hàn Tuyết đi tới trước mặt nhi tử, mang một chút vẻ giận: "Mẹ tìm người đưa con về nhà, đừng có chạy lung tung!"

"Nha."

Ánh mắt của Diệp Hi khẽ quét qua hai bầu vú phập phồng trước ngực, cuối cùng gật đầu nói: "Hảo, con đi về nhà là được chứ gì?"

"Đứa nhỏ này! Nghe lời."

Hàn Tuyết thật giống như thấy mình hơi quá lời, bỗng nhiên mỉm cười rồi khom lưng hôn nhẹ lên trán của Diệp Hi một cái.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Dã Ngoại Trộm Tình (1)

Đêm tối thật yên tĩnh.

"Hô."

Trở lại ở lại khu dân cư, Diệp Hi lại bỗng nhiên thờ dài, hẳn không biết mình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, trong đầu vẫn phảng phất thân ảnh cấm kỵ của mẫu thân.

"Ân? Là Lam a di."

Vốn còn đang tự trách, Diệp Hi chợt thấy từ bãi đậu xe phía xa hiện ra thân ảnh Lam Thục Nghi, xem ra nàng vừa mới trở lại, trên người vẫn mặc bộ váy ngắn khi nãy. Nhìn nàng bước đi, tà niệm của Diệp Hi lại bùng lên, hiện tại lão công của nàng không phải là đang ở Hân Hoa tửu điểm sao?

Như vậy, nàng tối nay không phải là chỉ có một mình...Diệp Hi không hiểu bị ma xui quỷ khiến thế nào mà đi theo phía sau cục trưởng phu nhân, đi theo nàng tới trước cửa căn biệt thự, mắt thấy bốn bề vắng lặng, Diệp Hi một bước xông ra, ôm thật chặt lấy cục trưởng phu nhân!

"A!"

Lam Thục Nghi bỗng nhiên căng thẳng, chỉ cảm thấy thân thể của mình bị hai cánh tay ôm lấy thật chặt, trong lòng nàng cả kinh, lập tức bật thốt lên: "Người là ai! Mau buông tay!"

"Lam a di, là ta."

Diệp Hi đã ôm lấy vòng eo thon thả của nàng, miệng lại tiến tới bên tai của nàng nhẹ nhàng mà thổi một ngụm nhiệt khí.

"Ừm."

Lam Thục Nghi cả người run lên nhưng biết là tiểu nam hài liền trầm xuống."Diệp Hi, người muốn làm gì, mau buông tay!"

"Ừc ừc..."

Diệp Hi chỉ cảm thấy cổ họng của mình trở nên khô khốc! Trong ngực ôm một cục trường phu nhân thành thực, khí chất thủy mị nhục cảm để cho hẳn cảm nhận được kích thích vô cùng hưng phấn!

"Lam a di, chớ lộn xộn."

Diệp Hi kéo thân thể của nàng ra khỏi lồng ngực, đẩy nàng lên cánh cửa vào biệt thự "A di, người có phải hay không còn đang giận cháu? Hay là, ai di đang giận Lưu cục trưởng? Hận hẳn ở bên ngoài nuôi gái?".

"Nói loạn!"

Lam Thục Nghi chớp mắt, trong lòng một trận chua xót, rõ ràng là bị Diệp Hi nói trúng tâm sự. Đúng vậy a, lão công của mình thật để cho mình quá thất vọng rồi. Tối ngày hôm qua, Lam Thục Nghi suy nghĩ thật lâu thật lâu, trong đầu cũng đã xuất hiện suy nghĩ muốn li dị rất nhiều rất nhiều lần.

"Người còn nhỏ tuổi biến thái như vậy, nhìn thế nào cũng không phải là một người tốt!" Lam Thục Nghi bỗng nhiên ngưng giã dựa, hai mắt không nhúc nhích mà nhìn tiểu nam hài, hờn dỗi nói. Nàng đương nhiên biết Diệp Hi nói như vậy không hề có ý tốt nào cả.

"Ai bảo Lam a di đẹp như vậy đâu!" Nhìn vưu vật trước mắt đang tức giận mà trở nên càng thêm quyến rũ mị hoặc, ánh mắt của Diệp Hi bắt đầu

trở nên nóng rực.

Mà Lam Thục Nghi vốn đang đau xót, lại nhớ chuyện tối hôm qua mình bị tiểu nam hài này chà đạp, bị hấn tiến vào mật huyết của mình, cảm giác chặt khín vẫn còn lưu lại hai chân, Lam Thục Nghi bỗng nhiên trở nên giận dữ!

Nàng ôm cổ Diệp Hi, dùng thân thể của mình ma sát trên người hắn, một cái tay nhỏ thế nhưng theo hông của hắn trượt xuống trên đùi, cố gắng nắm lấy Thần Long!

"Không —— "

Diệp Hi vừa muốn lên tiếng ngăn cản, tuy nhiên hắn phát hiện mình đã bị cầm, hơn nữa còn bị nắm rất chặt!

"Khanh khách, tiểu tử, người sợ cái gì a, ta còn không có sợ chứ!"

Lam Thục Nghi lúc này gương mặt đỏ rực, bàn tay nhỏ bé run rẩy bắt được tiểu Diệp Hi. Cây gậy nóng bỏng tay, to lớn cứng cáp, quả thực để cho Lam Thục Nghi cảm thấy khiếp sợ và kinh ngạc! Diệp Hi lại chỉ có mười lăm, mười sáu tuổi a! Hắn thế nhưng... Thật quá lớn?

"Đừng, đừng quá dùng sức a!"

Diệp Hi thân thể căng thẳng, không dám lộn xộn sợ nàng tức giận mà hủy luôn tương lai của mình, hai tay chỉ đành dùng sức mà ôm vòng eo nàng, nhưng hắn cảm giác tiểu đệ đệ cũng không đến nỗi bị nàng bẻ gãy. Thậm chí hắn còn cảm giác vô cùng thư thái! Bị bàn tay mềm mại không xương cầm nắm, hắn cảm thấy một loại sáng khoái đang cuộn cuộn kéo tới!

"Người nói, a di ta xinh đẹp không? Nếu không nói... "

Lam Thục Nghi hình như còn muốn đùa giỡn Diệp Hi, trên tay bỗng nhiên hơi dùng sức nắm chặt, nhất thời khiến Diệp Hi đầu đổ mồ hôi lạnh: "Đừng, cháu nói còn không được sao?"

"Vậy người nói, người có phải hay không thích thân thể của ta?"

Lam Thục Nghi trong lòng tức giận, nhưng là trên mặt vẻ mặt càng mỉa mai hoặc phóng túng. Lúc này bị Diệp Hi thân mật ôm ấp, nàng lại cảm thấy thật kích thích! Quan trọng nhất là trượng phu còn đang ở nơi cực khổ làm việc! Còn mình lại bị một tiểu nam hài mười mấy tuổi thân mật mà ôm ấp, mà mình lại càng không xấu hổ mà cầm lấy cây đồ đăng của tiểu nam nhân đó!

"A di thân thể của người... Rất mê người! Nhưng cháu cũng muốn... Muốn trái tim a di." Nguồn tại <http://Truyện FULL>

"Thật?"

Lam Thục Nghi lúc này mới nới lỏng tay, dường như còn nhẹ nhàng mà vuốt ve, thủ pháp mới lạ vô cùng, hiển nhiên nàng chưa từng có kinh nghiệm làm chuyện này, khuôn mặt xinh đẹp hiện lên từng đợt rặng mây đỏ, mũi ngọc khép mở, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch.

Thiếu phụ phong tình vạn chủng thật để cho Diệp Hi mê say!

"Thật là đẹp, thật... thật là đẹp!"

Ánh mắt của Diệp Hi có chút si ngốc mà chăm chú nhìn thiếu phụ mỹ lệ, đôi môi đã từ từ tiến về phía môi hồng gợi cảm của nàng.

"Bang bang, bang bang..."

Tiếng tim đập kịch liệt để cho thân thể của hắn bắt đầu run rẩy!

"Hắn thật muốn hôn tới, ta nên làm cái gì bây giờ?"

Diệp Hi từng điếm từng điếm mà nhích tới gần lại bỗng nhiên ngừng lại! Bởi vì, một bàn tay trắng nõn đã chặn bờ môi của hắn.

"Không được."

Lam Thục Nghi có chút xấu hổ lắc đầu, mới vừa rồi mình bị lửa giận làm váng đầu, hiện tại hơi tỉnh táo lại nàng tại sao có thể làm tiếp chuyện đồi phong bại tục như vậy!

Huống chi, Diệp Hi lại chỉ là một đứa bé a!

"Lam a di..."

Thanh âm Diệp Hi trở nên khàn khàn, đột nhiên miệng của hắn vượt qua bàn tay nhỏ nhắn, thoáng cái hôn lên đôi môi người vợ xinh đẹp. Diệp Hi chỉ cảm thấy môi của mình khẽ tiếp xúc với hai mảnh mềm mại mà thơm ngát! Từng làm hương thơm của cơ thể thiếu phụ truyền tới thật sâu kích thích khứu giác thần kinh của hắn!

Không nhịn được!

Hai tay hắn tìm lòng không được mà ôm chặt lấy thân thể thành thực động lòng người, để cho thân thể mềm mại của nàng càng thêm thân mật dán lên lồng ngực của hắn!

"Nha..."

Lam Thục Nghi lấy hai tay ôm cổ Diệp Hi, vốn là muốn đẩy Diệp Hi ra, nàng chỉ cảm thấy mình thật giống như không thể cự tuyệt, không ngờ lại nhiệt liệt nghênh hợp với hắn! Môi anh đào mở ra, để cho đầu lưỡi Diệp Hi đắc ý thuận lợi mà xông vào miệng nhỏ, cái lưỡi dính hương lại càng mềm mại ngọt ngào, chủ động thăm thấu ở trong miệng của tiểu nam nhân.

Thật lâu thật lâu!

Diệp Hi cứ như vậy ôm lấy cục trưởng phu nhân, tất cả suy nghĩ ưu tư không biết đã bay tới phương nào!

"Ân..."

Cuối cùng, cho đến khi mỹ nhân trong ngực truyền đến tiếng nước nở, Diệp Hi lúc này mới lưu luyến không rời mà đem cục trưởng phu nhân buông ra, lại thấy nàng trong khi hôn hít đã rơi lệ đầy mặt, mỹ nhân như hoa như ngọc khi rơi nước mắt càng làm cho nàng thêm kinh diễm, xinh đẹp !

"Ta..."

"Buông ra!"

Không biết tại sao, Lam Thục Nghi cảm thấy tâm tình áy náy trước nay chưa từng có xông lên đầu, nàng đẩy Diệp Hi ra, sải bước về phía bãi đậu xe.

"Lam a di, người muốn đi đâu?" Diệp Hi thấy nàng không nói không rằng đi mất liền vội vã chạy theo.

"Người không cần để ý!"

Không biết tại sao, Lam Thục Nghi lúc này trong lòng mặc dù vô cùng xấu hổ, nhưng một loại cảm giác khác làm cho nàng cảm thấy dự niệm đang từ từ lớn mạnh.

"Nha."

Diệp Hi sợ nàng nóng nảy mà làm liều thì không biết có hậu quả gì xảy ra nữa, nghĩ vậy nên hăn nhanh chóng đi theo. Nữ nhân đầu óc không tỉnh táo thật vô cùng đáng sợ a. Hai người rời khỏi khu dân cư, nhanh chóng hướng bãi đậu xe đi tới. Chẳng qua là, Lam Thục Nghi lại đang không

ngừng mà run rẩy. Mỗi một bước, nàng luôn là dừng lại một chút xuống, khiến cho Diệp Hi không biết nên làm thế nào cho phải.

"Cái kia, a di, người không sao chứ?" Diệp Hi cùng nàng sóng vai mà đi.

"Đừng nói gì!" Lam Thục Nghi nghiêng răng nghiêng lợi đáp.

Nhìn thiếu phụ xinh xắn đang run rẩy không ngừng, tiểu Diệp Hi càng thêm run run, dục hỏa vốn đã cố ý áp chế lại điên cuồng tiêu thăng!

"Diệp Hi!"

Trên mặt Lam Thục Nghi đã tái nhợt, trong hai mắt tràn đầy một loại thân sắc hết sức phức tạp nhìn hẳn!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Dã Ngoại Trộm Tình (2)

"A di?" Diệp Hi có chút không được tự nhiên đi tới bên cạnh nàng, nhưng không biết phải nói cái gì cho tốt.

"Lên xe!"

Lam Thục Nghi chỉ vào một chiếc Ferrari màu đỏ, thanh âm lạnh như băng: "Nhanh lên một chút!"

"Ách, nhưng là —— "

Diệp Hi còn muốn nói gì nữa, chẳng qua là lời vừa muốn nói đành nuốt xuống. Trong lòng Diệp Hi đang bị đục hỏa hoành hành, tựa hồ nghĩ tới điều gì đó, chỉ thấy khóe miệng của hãn cong lên một tia cười gian, theo lời ngồi lên chiếc Ferrari.

"Ngồi cho vững!"

"Chúng ta muốn đi đâu?"

Diệp Hi ngồi ở ghế kế bên tài xế, nhưng ánh mắt lại rơi vào trước ngực mỹ phụ, nhìn song nhũ tràn đầy sức hấp dẫn đang liên tục phập phồng.

"Đừng nói chuyện!"

Lam Thục Nghi không nhìn ánh mắt của Diệp Hi, luôn luôn chuyên tâm nhìn về phía trước. Diệp Hi không biết mình bị nàng dẫn tới địa phương nào. Thời điểm xe ngừng lại, ánh mắt của hãn vẫn như cũ nhìn chăm chú vào bộ ngực đầy đặn!

Mà Lam Thục Nghi lại bỗng nhiên mở cửa sổ xe ra, nghiêng đầu đi, nhìn khung cảnh phía ngoài đến ngẩn ngời, đối với ánh mắt của Diệp Hi, nàng không phải là không rõ ràng, nhưng vào giờ khắc này nàng thế nhưng không muốn ngăn trở.

Mệt mỏi! Quá mệt mỏi!

Sống như vậy thật quá mệt.

"Lam a di, ngài sẽ cho ta sờ một chút bộ ngực chứ! Một chút mà thôi!"

Ánh mắt của Diệp Hi rơi vào khuôn mặt nàng, chỉ thấy sắc mặt nàng hơi trắng bệch, bờ vui khẽ run nhưng vẫn tràn đầy sự hấp dẫn say lòng người. Thấy nàng không nói gì, hấn cả gan đưa hai tay tới, run rẩy hướng vào trước ngực cục trưởng phu nhân! Nhìn mỹ phụ liếc về mình, thế nhưng không có mở miệng ngăn cản, Diệp Hi tim đập thình thịch! Nàng có phải hay không đã ngầm đồng ý hành vi của mình?

Gần! Rất gần! Càng thêm gần!

Mấy centimet mà thôi!

Chỉ cần tay hấn vươn ra một chút, liền có thể chạm vào đôi nhũ phong đã khiến thần hồn mình phải điên đảo kia! Sờ một chút thôi! Cũng đã đến tình trạng này rồi thì sờ thêm một chút cũng không sao a!

"A di..."

Trong miệng khẽ gọi cục trưởng phu nhân, Diệp Hi cắn răng một cái, năm ngón tay thoáng cái nắm lấy bầu vú cao ngạo!

"Ân..."

Âm thanh vô cùng mê người phát ra từ bờ môi mọng kiêu diễm! Diệp Hi suýt sợ hết hồn! Trên bàn tay tràn đầy nhục cảm, tuyết phong tràn đầy co

dẫn khiến hần kìm lòng không được mà gia tăng độ mạnh yếu! Bộ ngực truyền đến cảm giác hơi đau đớn, Lam Thục Nghi khẽ nhú mày! Bất quá nàng vẫn không có trách cứ hoặc là có ý tứ ngăn cản! Xúc cảm đầy đặn tràn đầy co dẫn để cho Diệp Hi không muốn bỏ tay ra, một tay sờ cảm nhận sự mềm mại nhưng lúc này đầu óc hần đã bay lên chín tần mây rồi!

"Píp píp... Píp píp..."

Đang lúc Diệp Hi hưởng thụ lão bà của người khác thì điện thoại di động để ở ghế sau lại vang lên!

"A di,... Điện thoại?"

"Ân..."

Trong miệng khẽ rên một tiếng, Lam Thục Nghi khép hờ hai mắt, cũng không để ý điện thoại của ai, nàng căn bản là thờ ơ. Diệp Hi dùng một ma trảo vẫn không bỏ được bộ ngực sữa dồi đi, một cái tay khác cầm lấy điện thoại di động! Khi hần nhìn thấy người gọi cũng bị dọa cho một trận!

"Ách, a di, phải.. Là chồng của người?"

Diệp Hi có chút run rẩy cầm lấy điện thoại di động, mình tay khác vẫn sờ nắn bộ ngực sữa! Trời ạ! Nếu để cho Lưu An biết mình hiện tại khinh bạc lão bà của hần, không biết hần sẽ có phản ứng như thế nào đâu! Nghĩ tới đây, ma trảo của Diệp Hi bệnh hoạn không khỏi mạnh thêm! Thật đúng là thú tính a!

"Á..."

"Người nhẹ tay một chút!"

Lam Thục Nghi trừng mắt liếc hần một cái, vẫn không có ngăn cản!

Nàng rốt cuộc đang suy nghĩ gì? Diệp Hi không biết tại sao nàng có thể ngẫm đồng ý mình làm loạn như vậy. Nhưng điện thoại vẫn đang vang lên! Lại là lão công của nàng!

Nghe hay là không nghe?

"Này điện thoại... A di người có nghe hay không?"

Diệp Hi tay vẫn hành động, bỗng nhiên dùng sức ngắt nhũ phong một cái, dù cách một lớp nịt vú nhưng vẫn tràn đầy co dẫn!

"Không nghe!"

Lam Thục Nghi cắn răng, trên mặt rặng mây đỏ một trận đón một trận. Trương phu gọi điện thoại, tựa hồ làm cho nội tâm nàng áy náy, nhưng càng làm cho cơ thể nàng dâng lên khoái cảm vô tận! Phản bội trương phu, trả thù trương phu không ngờ lại làm cho nàng cảm nhận được hưng phấn và kích thích chưa từng có!

"Không nghe... Sao?"

Diệp Hi khóe miệng hơi nhếch, cuối cùng quý thần xui khiến thế nào mà nhấn xuống nút trả lời! Mà một cái tay khác vẫn không kiêng sợ mà xoa nắn bầu vú! Cảm giác mềm mại co dẫn khiến cho hãn yêu thích không buông tay!

"Uy, lão bà! Có chuyện anh muốn hỏi em một chút, lão tổng của tập đoàn kiến trúc thành phố, có phải em quen hãn hay không?"

Trời ạ!

Mình phải nói sao?

Diệp Hi một bên xoa nắn bộ ngực ngạo nhân, nhưng trong lòng thì như đang có thiên nhân giao chiến! Mình làm như vậy, rốt cuộc có đúng hay

không? Đây cũng là một nữ nhân đã có chồng a! Mà mình lại đang làm gì thế này?

"Ách, cái kia... Lưu thúc thúc, là cháu a! Diệp Hi a!"

Diệp Hi cuối cùng vẫn là hướng về phía điện thoại nói chuyện! Điện thoại bên kia nghe được Diệp Hi cũng hơi sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền cười nói: "Diệp Hi? Tại sao là cháu nghe điện thoại đâu! Không phải là đã đưa cháu về nhà sao? Điện thoại của vợ chú tại sao lại ở trên tay của cháu?"

"Lam a di nàng... Ách, mới vừa ở khu dân cư nàng liền ra vườn hoa tản bộ. Hiện tại nàng đi vào phòng rửa tay rồi!"

Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên cực độ hưng phấn! Mình một bên cùng hắn nói chuyện, nhưng là bên kia cũng khinh bạc vợ của hắn, sờ sờ nắn nắn bộ ngực thê tử của hắn!

"Như vậy a! Nếu nàng không có ở đây, vậy coi như xong! Một chút nữa chú gọi lại!"

Nam nhân này rõ ràng không biết thê tử của mình bây giờ đang bị đại nam hài xâm phạm! Mặc dù tối ngày hôm qua chuyện mình bao nuôi tình phụ bị thê tử phát hiện, nhưng là hắn cũng không quản được nhiều như vậy. Hiện tại hắn đang bề bộn đến sứt đầu mẻ trán, nếu mà hắn biết được còn không tức chết!

"Nga!"

Diệp Hi gật đầu, đóng điện thoại, nhưng kích thích vụng trộm lại làm hắn bỗng nhiên ngây ngẩn cả người! Nghĩ đến mình mới vừa rồi hôn đôi môi mềm mại quyến rũ kia, tiểu huynh đệ giữa hai chân càng trở nên dữ tợn ngẩng đầu lên! Diệp Hi vào giờ khắc này cảm giác được trong thân thể của mình tiềm ẩn vô tận dục hỏa!

"Ừc ừc!"

Lại một lần nữa nuốt nước bọt, Diệp Hi dùng một tay từ từ hướng hai chân cục trưởng phu nhân sờ soạn! Bắp đùi thon dài đầy đà không sờ thì không biết, vừa mới sờ Diệp Hi liền bốc lên dục hỏa! Nguyên lai cục trưởng phu nhân mặc tất chân khiêu gợi màu da!

Sờ lên có chút thô thô, nhưng lại càng có cảm giác câu hồn đoạt phách! Hai chân nhỏ nhắn mềm mại trắng mịn, đường cong nhu hòa, quả nhiên là cực phẩm! Hai chân thon dài nếu kẹp lấy bên hông, tư vị như vậy thì tiêu hồn cỡ nào?

"Thật... Nóng..."

Đang bị Diệp Hi khinh bạc, thiếu phụ lúc này lại bỗng nhiên nói một câu như vậy! Trên mặt phong tình vô hạn, đôi mắt hồ thu như được bao một làn hơi nước, lúc này trên gương mặt cũng như cơ thể nàng đã chảy đẫm mồ hôi, không biết là do trong xe nóng nực hay là cơ thể nàng bị dục hỏa thiêu đốt! Lam Thục Nghi thân thể lay động, lại bỗng nhiên tránh thoát Diệp Hi, đẩy cửa xe đi xuống.

Ở trong bóng đêm, thân ảnh nhỏ bé của nàng cô đơn lạc lõng, nàng đang hoảng sợ, nàng đang run rẩy.

"Ta không ngờ... thế mà..."

Lam Thục Nghi từ từ đứng lại, hai tay ôm thân thể của mình, nhẹ nhàng nức nở khóc: "Ta không ngờ thật sự mê luyện cảm giác vụng trộm này!"

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Dã Ngoại Trộm Tình (3)

Bi thương! Mới vừa rồi nàng cũng một mực nhẫn nhịn để cho Diệp Hi khinh bạc. Sau khi cùng hắn quan hệ, lại bị hắn sờ qua một chút, nàng chỉ muốn biết rốt cục cảm nhận thật sự của mình là như thế nào, rốt cuộc đâu mới là con người thật sự của nàng!

Đến tận lúc này, nàng mới đau đớn phát hiện mình thế nhưng lại thích phản bội trượng phu!

Nhìn người vợ xinh đẹp, Diệp Hi từng bước từng bước tiến về phía nàng!

"A di..."

Thanh âm của hắn đang run rẩy, thân thể cũng run rẩy theo, từ từ đi tới bên người Lam Thục Nghi!

"Người..."

Lam Thục Nghi hơi ngẩng đầu lên, hai mắt đắm lệ nhìn tiểu nam hài, lúc này Diệp Hi muốn làm gì, nàng như thế nào lại không biết!

"Mau tránh ra, đừng đi qua đây!"

"Không, ta muốn ngươi! Lam a di, a di cho ta đi!" Diệp Hi bỗng nhiên nhào tới ôm chặt lấy tấm lưng của Lam Thục Nghi.

"Ầm!"

Bầu trời đen âm u lại bỗng nhiên đánh xuống một đạo thiểm điện! Mà thân thể cả hai đồng thời trở nên run rẩy! Cảm giác... Giống như sắp có một

đại sự sẽ phát sinh.

"Này..."

Lúc này tại Hân Hoa tửu điểm chỉ còn thị trưởng Hàn Tuyết và bên cạnh là quản lý tửu điểm, Lưu An đã đi ra ngoài, cửa phòng được đóng chặt lại.

Lúc này, nữ thị trưởng tao nhã mê người đang tập trung tinh thần mà nhìn màn ảnh. Trong clip, nam tử tiến vào phòng "tổng thống", sau đó cửa phòng luôn luôn đóng. Trong lúc đó cũng không có bất kỳ người nào ra vào. Mà ước chừng mấy giờ sau, một người phục vụ gõ cửa, tuy nhiên hẳn không thấy ai trả lời. Người phục vụ chờ mấy phút đồng hồ rồi rời đi. Tiếp theo, người phục vụ dẫn theo quản lý tiến đến phòng, người quản lý hạ lệnh mạnh mẽ khai mở gian phòng, dẫn theo mấy người phục vụ, hẳn là người đầu tiên vội vàng mà tiến vào. Sau đó, liền truyền đến tiếng la của hẳn: "Tại sao có thể như vậy, hẳn, hẳn đã chết!". Text được lấy tại Truyện FULL

Hàn Tuyết chau mày thật chặt. Chẳng qua nàng không có chú ý tới trông mắt vị quản lý kia, cặp mắt kia bỗng nhiên hiện lên một tia sát cơ! Nhìn đồng hồ, trong lòng Hàn Tuyết hơi mất mát, đã hơn mười giờ. Xem ra tối nay mình thật sự phải thức đêm, nàng còn chuẩn bị tối nay cùng nhi tử hảo hảo nói chuyện một chút bởi lúc này nàng hơi nặng lời với hẳn. Chính vì chuyện đó mà đến bây giờ trong lòng nàng vẫn không thấy yên tâm.

Diệp Hi là tất cả đối với nàng!

Nếu nhi tử chẳng may có chuyện gì, như vậy Hàn Tuyết thật không thể tha thứ cho bản thân mình! Vào giờ khắc này, lòng của nàng luôn luôn có chút căng thẳng, tựa hồ có dự cảm bất an nào đó. Bất quá, vào lúc này, điện thoại trong tay nàng lại bỗng nhiên vang lên! Hàn Tuyết vừa nhìn tên người gọi, trái tim không khỏi vui vẻ, là nhi tử gọi đến.

"Tiểu Hi, con hiện tại sao rồi?"

Vừa bắt điện thoại, Hàn Tuyết liền hỏi tới.

Bất quá, làm cho trái tim đang căng thẳng của nàng liền giãn ra: "Mẹ, con có thể có chuyện gì? Con bây giờ đã về đến nhà rồi! Thật mệt chết!".

Trong lúc nói chuyện, Hàn Tuyết thậm chí còn nghe được tiếng nhi tử thở dốc, tựa hồ như minh chứng hẳn vừa về nhà!

"Về nhà là tốt rồi! Về nhà là tốt rồi!"

Hàn Tuyết thở một hơi, một bàn tay nhẹ nhàng mà vỗ bộ ngực phập phồng, lo lắng bất tri bất giác mà tan thành mây khói.

"Con a, lại ngủ trễ như vậy, lúc nghỉ ngơi thì cần phải nghỉ ngơi!"

"Biết rồi! Mẹ cứ yên tâm đi! Con cũng không còn nhỏ, tự biết chiều cố mình! Mẹ cũng đừng quá mệt mỏi, sớm trở về ngủ một chút, nếu không sẽ sinh nếp nhăn đó!".

"Tiểu tử thú vị, hiện tại ngại mẹ già rồi có phải hay không?"

Nghe nhi tử giọng hơi khàn khàn trả lời, Hàn Tuyết nhất thời cười kiêu diễm như hoa, tóm lại, nhi tử không có chuyện gì thì mọi chuyện đều tốt!

"Ai nói mẹ già rồi!"

Diệp Hi nhất thời phản bác: "Mẹ của ta là nữ thần xinh đẹp nhất trên đời này! Mấy nữ sinh mới lớn kia căn bản cũng không có bằng một nửa mẹ a!"

"Được rồi! Cũng biết nói ngọt! Mẹ nào có xinh đẹp như vậy đâu!"

Hàn Tuyết trên mặt lộ ra thân sắc vui mừng, dù là được nhi tử khen nàng cũng càng cao hứng, khuôn mặt hơi thẹn thùng mà đỏ bừng, diễm lệ bức người, thành thực hấp dẫn!

"Ân, biết rồi. Con đi ngủ, tắt điện thoại nga!"

"Ngủ ngon!"

Chẳng qua là, lúc này Hàn Tuyết cũng không biết, thời điểm gọi điện thoại cho mình, nhi tử đang đứng trước mặt thê tử của người khác, dục hỏa để cho hẳn nhất trụ kinh thiên!

Diệp Hi đem điện thoại trong tay vứt sang một bên, cười nói: "Hình như cũng đặc biệt kích thích!"

Lúc này trước mặt của hẳn, Lam Thục Nghi đang chống hai tay xuống đất, cái mông tuyết trắng vểnh lên. Mà Diệp Hi còn đang ôm lấy bờ eo của nàng! Nếu như lúc này Lưu An biết lão bà của mình đang giống như là một mẫu cầu tùy ý để Diệp Hi giày xéo thân thể thành thực của mình, không biết hẳn thân làm trượng phu có thể hay không bị sôi máu mà chết?

Cái nón xanh lớn như thế chụp vào đầu, có thể thấy được Lưu An thật sự là nam nhân nổi bật nhất năm nay rồi! Hiện tại thê tử của Lưu An đang nóng rực như hỏa thiêu! Bởi vì Diệp Hi theo phía sau ôm lấy thân thể của nàng, một tay thế nhưng nhẹ nhàng chui vào làn váy!

Không!

Lam Thục Nghi ở trong lòng kêu cứu, nhưng cũng không có người nghe được. Nàng cũng không dám la lên, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi mà thừa nhận tiểu nam hài trêu chọc! Nàng bỗng nhiên cảm giác được, thân thể của mình mới bị Diệp Hi đụng chạm đã bắt đầu xuất ra âm thủy! Có lẽ là do mình đã sớm thất thân cho hẳn sao. Vụng trộm kích thích sau lưng trượng phu, đột phá trói buộc của người vợ làm cho khoái cảm càng thêm mãnh liệt!

"Lam a di,, hai tay chống ở phía trước!" Diệp Hi từ phía sau cắn lỗ tai nàng, để cho hai tay của nàng chống xuống mặt giường, vểnh cao cái

mông!

Tư thế này thật sự là xấu hổ muốn chết! Lam Thục Nghi muốn phản kháng, nhưng vô luận như thế nào cũng đánh không lại Diệp Hi. Cuối cùng nàng cắn răng kìm nén dục hỏa trong lòng, bỗng nhiên xoay người lại đối mặt với Diệp Hi, dùng một tay nắm chặt nhũc điểm của hắn.

"Người cử động nữa, ta liền bẻ gãy nó!"

"Hô..."

Diệp Hi cũng hít một hơi khí lạnh, chỗ sơ hở của mình bị cầm thật sự là đòn trí mạng! Nhưng hai cánh tay của hắn vẫn không buông mỹ phụ đang không ngừng giãy dụa, cuối cùng hất một tay đem làn váy của nàng vung lên, thoáng cái liền kéo quần lót xuống!

Không nên! Lam Thục Nghi thật sự hoảng loạn rồi, nàng ra sức giãy dụa, mái tóc dài tán loạn vô cùng thảm hại nhưng hai má ửng hồng càng làm tăng thêm vẻ kiều diễm. Bắp đùi thon dài bị tiểu nam hài nâng lên mà tách ra, bởi vì Lam Thục Nghi mặc váy nên khi Diệp Hi hất váy lên liền làm lộ ra một cái áo ngực màu trắng! Hai tòa tuyết phong trắng mịn, một đạo rãnh sâu giữa hai vú lại càng mãnh liệt kích thích thị giác Diệp Hi!

Trời ạ!

Diệp Hi nhanh muốn điên mất rồi! Hắn ôm vòng eo Lam Thục Nghi, chuẩn bị phát ra công kích nguyên thủy nhất đối với nàng!

Lam Thục Nghi trong lòng cuồng loạn!

"Xì " một tiếng, Lam Thục Nghi đang bị Diệp Hi ôm lấy eo bỗng nhiên cảm giác được sự phong phú giữa hai chân! Bởi vì nhũc bông của Diệp Hi lúc này đã nhét kín mật huyết của nàng!

"A..."

Hai tay của Diệp Hi giữ bắp chân cục trưởng phu nhân, dán chặt thân thể đút vào, rút ra làm cho nàng thở hổn hển, hai tay nắm chặt lấy cánh tay Diệp Hi.

"Ngô... Ân... Đừng... A... A... Thật sâu nha... Ân..."

Bên tai nghe được âm thanh rên rỉ của người vợ xinh đẹp, Diệp Hi kìm lòng không được mà dùng thêm sức nhấp xuống, cự long ở trong âm đạo của nàng một vào một ra càng thêm nhanh chóng liên tục. Làn da trắng như tuyết của cục trưởng phu nhân đã dần biến thành màu phấn hồng.

"A di, người thật thâm đặng nga!"

Diệp Hi bỗng nhiên cúi đầu, hôn hạt anh đào đang không ngừng đung đưa. Đầu vú bị cái lưỡi của Diệp Hi không ngừng bú liếm từ từ trở nên đỏ ửng cứng ngắc. Mà nhục bồng của Diệp Hi vẫn rút ra đẩy vào không ngừng nhục bích. Bất chợt quy đầu to lớn mạnh mẽ đụng chạm phải tử cung nàng!

"Lại đội lên nữa à... A... Thật giỏi... A... Tiểu hổn đản... Ân... Dám làm chết ta... A..."

Hai tay cục trưởng phu nhân bắt được cánh tay tiểu nam hài, đầu ngửa về phía sau, mái tóc dài đen nhánh rũ xuống tán loạn điểm tuyết trên thân thể trắng muốt như bạch ngọc.

Nàng bị Diệp Hi đút vào mãnh liệt càng cố gắng mà giãy dựa vươn thẳng cái mông lên, kịch liệt nghênh hợp với côn thịt của tiểu nam hài! Âm thủy chảy mỗi lúc một nhiều, nhục bồng của Diệp Hi không ngừng mà chuyển động. Khi hân đâm xuống, Lam Thục Nghi liền cố nhếch mông hướng về phía trước để cho thân thể của bọn họ kết hợp được càng thêm chặt chẽ!

"A... Ta... Không được... Ân... Thật không được... Nha... A... Thả ta ra... A... Muốn chết a..."

Bị nhục bồng của Diệp Hi đội lên tử cung, cục trưởng phu nhân liều mạng vụn vụn thân thể, thật chặt mà ôm lấy lưng Diệp Hi, hai khối nhục cầu đè ép lên ngực Diệp Hi bị biến dạng liên hồi. Dâm thủy bốn phía khiến cục trưởng phu nhân như tiến vào mê võng, càng thêm phóng dăng!

Ở vùng ngoại ô, từng đợt thở gấp kèm theo tiếng va chạm liên tiếp của hai thân thể văng vẳng mãi không dứt!

Mà ở Hân Hoa tửu điểm, Hàn Tuyết vẫn không biết nhi tử lại làm ra chuyện tình vi phạm đạo đức xã hội như vậy! Vụng trộm lão bà người khác, tất bị sét đánh!

Oanh!

Hình như thật sự ứng với câu này, giữa đêm đen mù mịt đột nhiên xuất hiện một đạo kinh thiên thần lôi từ trên trời giáng xuống, hào quang chói mắt!

Chẳng qua, tiểu tử vụng trộm cùng vợ người khác là Diệp Hi lại vẫn hồn nhiên vô sự!

Xem ra, câu nói người tốt có hảo báo, ác nhân có ác báo cũng không chính xác a!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Trí Tuệ Của Thị Trường

Gió thổi rì rào.

Diệp Hi ánh mắt ngơ ngác nhìn thiếu phụ trước mắt đang xụi lơ vô lực co rúc ở trên cỏ, trang phục nửa kín nửa hở làm trong lòng hấn bỗng nhiên chứa đầy cảm giác chinh phục! Tựa hồ, mới vừa ở trên người nàng phát tiết căn bản là không đủ để hấn hưởng thụ!

Mà cục trưởng phu nhân vẫn còn lưu lại dư vị của cuộc chiến, cả người đỏ ửng, gương mặt thoát nhìn thật kiều diễm mỹ lệ, làm cho người ta không nhìn được muốn hảo hảo mà hôn một cái!

Hơi ngồi chồm hồm xuống, Diệp Hi bỗng nhiên hương thân thể Lam Thục Nghi đưa ra một đôi ma trảo!

Chẳng qua là, tay của hấn đưa tới giữa không trung lại bỗng nhiên dừng lại!

Bởi vì, trong đầu của hấn bỗng nhiên hiện lên một cái nụ cười hiền lành!

"Mẹ?"

Diệp Hi tận lực để cho thanh âm của mình trở nên bình tĩnh, nhưng là cổ tay của hấn lại đang run rẩy! Nếu để cho mẫu thân luôn luôn thương yêu mình biết mình làm ra chuyện tình cảm thú như thế, nàng nhất định sẽ rất tức giận!

Hấn không muốn như vậy!

Hắn không muốn phải nhìn mẫu thân của mình thương tâm!

Một cảm giác áy náy khiến cho tà niệm trong lòng hắn từ từ tiêu tán! Mẫu thân rất kỳ vọng vào mình! Nàng từng nói với mình: "Chờ con sau này trưởng thành a, mang cho mẹ một cô con dâu xinh đẹp hiền lành, sinh mấy tiểu mập mập để cho mẹ giúp các con bông bế! Tương lai a, hài tử của ta phải tuyệt đối là nhân trung long phượng! Những kẻ xem thường con, bọn họ sớm muộn sẽ nhìn đến rưng mắt kiếng! Bởi vì rồi bọn họ sẽ biết, ánh mắt của bọn họ, là kém như thế nào!"

Hiện tạ nhớ lại mẫu thân ngay lúc đó nở nụ cười, Diệp Hi trong lòng liền dâng lên một cảm giác vô lực!

"Ân?"

Mà lúc này, Diệp Hi ở trong lòng lại mơ hồ có một loại dự cảm bất an. Cảm giác có thể tối nay sẽ gặp chuyện không bình thường. Cảm giác như thế, không có chút thực tế nhưng lại khiến Diệp Hi càng thêm bồn chồn!

"Nhanh! A di mau dậy đi! Chúng ta lập tức trở lại Hân Hoa tửu điếm!"

"Nơi này..."

Lúc này, ở Hân Hoa tửu điếm, Hàn Tuyết hai tay khoanh trước ngực, không chớp mắt ngắm đoạn phim đã được lập lại vô số lần, trong lòng thật giống như bắt được dấu vết gì đó, nhưng là vừa bắt được lại để vuột mất.

"Cảm giác, cảm giác có cái gì không đúng."

Nàng xem đến đoạn tên quản lý mập mập kia sau khi đi vào, trong lòng trầm tư. Người chết, tại sao lại muốn tới nơi này, rốt cuộc thật sự là tự sát? Hay là bị mưu sát?

"Tựa hồ... Thật sự là... mưu sát!"

Hàn Tuyết hơi nâng cằm của mình, lộ ra vùng cổ cao thẳng mà trắng. Hai tay vẫn ôm ở trước ngực, lại vô tình đem bộ ngực căng tròn càng thêm cao vút! Đang tập trung tinh thần suy nghĩ, Hàn Tuyết cũng không có phát giác, tên quản lý chẳng biết lúc nào đã di động đến phía sau của nàng! Hai mắt của hắn đều là hung quang kinh người!

Tựa hồ, hắn cũng không có bị sắc đẹp của mỹ phụ thị trường mê hoặc, thật muốn đem vưu vật của tạo hóa nghiền nát ngay lập tức! Hai tay của hắn, từ từ đưa lên, ánh mắt lại ngó cổ của Hàn Tuyết! Lúc này, chỉ cần hắn dùng lực nắm được cổ của nàng, như vậy mập mạp quản lý tuyệt đối tin tưởng, bằng vào sức lực của mình có thể làm cho nàng không phát ra động tĩnh mà bị bóp chết!

"Ừc ừc..."

Hắn bỗng nhiên phát ra âm thanh làm cho Hàn Tuyết tỉnh lại!

"Chuyện gì?"

Hàn Tuyết hơi quay đầu, lại thấy nam nhân phía sau lộ ra một đầu đầy mồ hôi, này thân thể to béo đang run rẩy không ngừng.

"Không có, không có gì."

Nam nhân vội vàng khoát tay. Mà Hàn Tuyết, đôi mắt hạnh lại bỗng nhiên phát sáng, não hải vốn mơ hồ không rõ ý niệm trong đầu bỗng nhiên trở nên có chút rõ ràng! Nàng vội vàng xoay người sang chỗ khác, để truyệnfull.vnputer một lần nữa phát video, nàng tựa hồ thật sự đã tìm được dấu vết! Mà phía sau nàng, mập mạp vốn có chút khân trương bỗng nhiên trở nên trấn định lên! Hắn hít sâu, không tiếng động tiến về phía Hàn Tuyết một bước.

"Phanh, phanh..."

Ngoài cửa lại bỗng nhiên vang lên tiếng gõ cửa làm cho mập mập suýt chút nữa đứng tim mà chết!

"Răng rắc " một tiếng, người tiến vào là công an cục trưởng Lưu An.

"Tra được cái gì sao?" Hàn Tuyết đột nhiên hỏi.

Lưu An lộ ra một tia khổ sở: "Đúng, mới vừa xét nghiệm tử thi. Người giúp việc trong nhà hẳn nói, nạn nhân trước khi đi ra ngoài luôn ngồi ngây ngốc trong thư phòng. Sau đó có một người giúp việc ở ngoài cửa đi qua, lại nghe được tiếng điện thoại vang lên. Sau, nạn nhân liền đến Hân Hoa tửu điểm thuê một "phòng cho tổng thống'. Nhưng là căn cứ điều tra của chúng ta, điện thoại di động nguyên vốn phải nằm trong túi áo của hẳn lại không thấy! Thực kỳ quái!"

"Người là nói..."

Hàn Tuyết cả người run lên, ánh mắt thoáng cái rơi vào người Lưu An: "Nhanh, người đi điều tra xem nạn nhân trước khi tới đây, cùng người nào tiếp xúc qua!"

"Được!" Lưu An gật đầu, lập tức xoay người rời đi.

"Phanh." Cửa phòng nhẹ nhàng mà đóng kín.

Trong phòng quan sát chỉ còn lại nữ thị trưởng Hàn Tuyết cùng mập mập quản lý đang có chút khẩn trương! Mà lúc này, Hàn Tuyết lại bỗng nhiên xoay người, tiếp tục xem video. Mập mập bỗng nhiên cắn răng, thân thể mập mập thoáng cái nhào tới!

"Phanh."

Nhưng để cho hẳn kinh ngạc là, Hàn Tuyết vốn còn đang hết sức chăm chú nhìn video lại linh xảo tung mình, tránh thoát một cái bổ nhào! Thân

thể mập mạp thoáng cái đụng phải máy vi tính, phát ra tiếng vang trầm muộn! Lui về phía sau, Hàn Tuyết vẫn duy trì trấn định: "Quả nhiên là người!"

"Thật không nghĩ tới, nhanh như vậy tự đã phát giác a?"

Mập mạp đang bị ngã trên bàn máy tính lại đứng thẳng thân thể, thế nhưng không có một tia kinh hoảng!

"Cái điện thoại di động kia còn đang trên người của người sao?" Hàn Tuyết trên mặt đột nhiên lộ ra nụ cười, tựa như có lẽ đã thấy được thắng lợi.

Nghe vậy, cái tên mập mạp này lại cũng cười, bàn tay to dò vào trong túi áo, đem cái điện thoại di động móc ra ném xuống đất. "Người phát hiện khi nào?"

Trong lòng Hàn Tuyết thấy đối phương có thể bình tĩnh như vậy bỗng nhiên có một loại dự cảm bất tường. Chẳng qua tình thế vào lúc này lại không cho phép nàng lùi bước!

"Là trực giác."

Hàn Tuyết cố ổn định tâm thân, bình tĩnh nói: "Nếu người chết ở trong mật thất tử vong, như vậy trừ tự sát cũng không có nguyên nhân khác đi? Nhưng là, vừa bắt đầu ta lại suy nghĩ một chút, người là người thứ nhất xông vào người, vậy là người thứ nhất tiếp xúc người chết, hơn nữa là người đầu tiên hô to người khách đã tử vong! "

"Ha ha!"

Mập mạp bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to nói: "Hảo! Hảo! Tốt! Ha ha! Bất quá, cho người phát hiện, thật ra thì cũng không sao."

Trên mặt hần, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười dữ tợn! Hơn nữa, hai tay thế nhưng thoáng cái đem y phục của hần mở ra!

"A!"

Hàn Tuyết kìm lòng không được mà la lên một tiếng! Bởi vì, trên người tên mập mập...Trên người của hần lại mang một quả bom đếm ngược!

"Người..."

Hàn Tuyết lần đầu tiên thấy một quả bom sắp nổ trong khoảng cách gần như vậy, tâm tình của nàng vô cùng hoảng hốt nhưng vẫn cố bình tĩnh nói:"Người tại sao muốn làm như vậy?"

"Người biết cái gì!"

Mập mập bỗng nhiên hô to: "Đây coi như là ta báo đáp đại ân của hần! Ha ha! Nghĩ tới mập mập ta không có làm gì sai, sau khi giết một người, không nghĩ tới cuối cùng trước khi chết còn có thể giết thêm một nữ thị trưởng!"

Lộp bộp! Nghe lời của mập mập, Hàn Tuyết trong lòng bỗng nhiên nghĩ tới một cái vấn đề: cái tên mập mập này nói báo ân, chẳng lẽ là có người sai khiến hần giết người?

"Hắc hắc, đây là bom thủy ngân!"

Trên mặt mập mập hung hăng mà co quắp, "Phịch một tiếng, ta dám cam đoan cả tửu điếm nổi danh nhất thành phố Hoa Hải tuyệt đối có thể bị tàn phá hơn một nửa! Đến lúc đó, tất cả mọi người nơi này đừng nghĩ có thể chạy trốn!"

"Kẻ điên!" Hàn Tuyết tức giận mắng.

"Bất quá, trước khi chết bên cạnh còn có một mỹ nữ thị trường, lão thiên thật quá con mẹ nó quyến luyến ta!" Mập mập lúc này giống như là một đầu ngựa lang hướng Hàn Tuyết đánh tới!

"Cút ngay!" Thấy hấn tiến về phía mình, hai chân Hàn Tuyết vội vàng di chuyển, nhưng áo khoác của mình lại bị hấn kéo lại, trực tiếp kéo xuống!

"Phanh!"

Mập mập đang muốn nhào tới lần nữa, lại chỉ thấy phía sau truyền đến một âm thanh đình tai nhức óc!

"Mập mập chết bầm!"

Tiếng gầm lên giận dữ, hấn thậm chí còn chưa kịp quay đầu đã cảm giác được cái ót đau nhói, thoáng cái mất đi tri giác!

"Hỗn đản! Lão tử giết chết ngươi!"

Diệp Hi giống như là một con sói điên cuồng, cầm cái ghế hung hăng mà dùng sức đập xuống người mập mập! Mỗi một nhát đều dùng toàn lực, khuôn mặt mập mập trong phút chốc đã be bét máu. Quả nhiên linh tính của hấn không sai, vừa chạy đến tửu điểm đã lập tức gặp tình cảnh này.

"Dừng, tiểu Hi, nhanh dừng tay!"

Sau khi qua cơn kinh sợ phục hồi lại tinh thần, Hàn Tuyết vội vàng đi tới kéo cánh tay hấn: "Dừng tay, người đánh nữa hấn sẽ chết!"

"..."

Nhưng Diệp Hi lúc này hai mắt đầy máu, giống như hoàn toàn không nghe thấy âm thanh của Hàn Tuyết, cánh tay dùng sức đập vỡ cả cái ghế công kèn! Lúc này, cặp mắt Diệp Hi rất kinh khủng, hiện đầy tia máu, giống như là một đầu dã thú điên dại mất hết lí trí.

"Được rồi! Đừng đánh! Đừng đánh nữa! Tiểu Hi mau dừng tay lại!"

Nhưng là Diệp Hi đối với lời của nàng vẫn làm như không nghe thấy.

"Tiểu Hi, đừng như vậy! Đừng làm mẹ sợ!"

Chỉ thấy Hàn Tuyết bỗng nhiên mở hai cánh tay, từ phía ôm thật chặt nhi tử, thì thào khẽ nói với nhi tử.

Thời gian thật giống như dừng lại.

Cảm giác được hai nhục cầu mềm mại mà tràn đầy co dãn dán vào lưng, cái chân ghế trong tay Diệp Hi bỗng nhiên rơi xuống.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Liều Mạng

"Con... Không có chuyện gì."

Diệp Hi hít sâu một cái, nhưng cảm giác đè ép sau lưng truyền đến làm cho hắn có chút cảm giác muốn phát điên. Rất mềm mại, rất co dãn, nhưng lại để mềm mớng tà ác trong tâm trí hắn bắt đầu sinh trưởng. Nhìn mập mạp té trên mặt đất cả người toàn là máu, Diệp Hi lại bỗng nhiên cảm thấy hoảng sợ, mình thật đúng là không nương tay a. Nếu không phải Hàn Tuyết ôm mình, không biết mình có hay không động thủ đánh chết hắn!

Trời mới biết, lúc mình phá cửa mà vào liền bị tình cảnh đó hù chết. Còn tưởng rằng Hàn Tuyết gặp chuyện gì bất trắc!

Hiện tại, bình an không có chuyện gì là tốt rồi, bình an không có chuyện gì là tốt rồi! Chẳng qua là, Hàn Tuyết lại bỗng nhiên thả hai cánh tay, thân thể vốn dựa vào lưng nhi tử cũng chầm chậm rời đi, hơn nữa bỗng nhiên kinh ngạc nói: "Hồngбет, bom thủy ngân!"

"Cái gì?"

Diệp Hi kinh hãi, theo ánh mắt của nàng nhìn tên mập mạp chết bầm này có một quả bom cột vào ngang hông, hắn bỗng nhiên cảm thấy chân mềm nhũn ra, may mắn là mình không có nện vào cái hộp.

Vận khí, thật tốt a!

Chẳng qua là, không có nện vào bom, nhưng cũng vẫn phải đối mặt với nó!

Bom thủy ngân! Bên trong, đựng hai loại chất lỏng hóa học, chỉ cần hai loại chất lỏng tiếp xúc vừa đủ sẽ sinh ra phản ứng hoá học kịch liệt mà nổ tung!

"Nhanh, chúng ta đi tìm người!"

Trong lòng Hàn Tuyết mặc dù khiếp sợ, nhưng vẫn cố gắng vẫn duy trì trấn định, hai tay có chút run rẩy mà cầm lấy điện thoại di động gọi. Tuy nhiên nàng bỗng nhiên bị tay của con trai giữ lại.

"Không, không có thời gian!"

Diệp Hi cơ hồ là rống lớn, bởi vì hắn nhìn được trên đồng hồ tính giờ chỉ còn lại có năm mươi lăm giây!

Năm mươi lăm giây a!

Oanh!

Mỹ phụ thị trưởng cho dù bình thường vẫn duy trì nét lãnh nhược bằng sương cao quý, vào giờ khắc này cũng không khỏi có chút cảm giác ưu tư, giống như đang đối mặt với tử vong. Loại cảm giác tuyệt vọng đáng sợ làm cho nàng cảm thấy hít thở không thông!

"Tĩnh táo! Muốn tĩnh táo!"

Diệp Hi hung hăng mà cắn đầu lưỡi của mình, đau đớn để cho đại não của hắn không bị đình trệ. Chẳng qua nhìn cái máy tính giờ, trong tâm hắn tựa hồ đã nhảy lên dữ dội!

Phanh, phanh!

"Chất lỏng... Bom..."

Diệp Hi chỉ cảm thấy cặp mắt của mình có chút mông mông lông lông, nhưng đau đớn trên đầu lưỡi truyền đến lại làm cho lý trí của hắn tỉnh táo!

"Chỉ cần không để cho hai loại chất lỏng hỗn hợp này tiếp xúc là được sao!" Diệp Hi run rẩy dùng tay cởi cái hộp nhỏ trên người của đối phương xuống.

"Không nên!"

Hàn Tuyết muốn ngăn cản, nhưng nhi tử lại bỗng nhiên khoát tay nói: "Mẹ, không có thời gian! Bây giờ rời đi căn bản là không còn kịp nữa! Chỉ có thể liều một lần! Ta cũng không tin mạng của mình ngăn như vậy!"

Lúc này Diệp Hi đưa lưng về phía Hàn Tuyết, hai tay có chút run rẩy đem vỏ hộp từ từ đỡ xuống. Mà lúc này, nhìn bóng lưng nhi tử, Hàn Tuyết lại bỗng nhiên thấy an tâm. Diệp Hi còn nhỏ tuổi, nhưng bây giờ nhìn lại phía sau lưng của hắn sao cao lớn như vậy.

Đây là lần đầu tiên Hàn Tuyết có cảm giác như thế.

Thật sự đã trưởng thành!

Tiểu nam hài ngày xưa, hiện tại đã tại bất tri bất giác trưởng thành, trở thành một nam nhân thực sự. Có lẽ hiện tại hắn còn chưa đủ thành thực, nhưng tương lai không lâu Hàn Tuyết tựa như có lẽ đã thấy được hình ảnh nhi tử oai hùng một bước lên trời!

Hai mươi giây!

Trái tim Diệp Hi tựa hồ cũng nhanh muốn nhảy ra ngoài! Một đồng dây điện, thật ra cũng chỉ có hai cái hữu dụng. Đủ mọi màu sắc làm cho người ta thấy hoa cả mắt.

"Rốt cuộc là cái nào?"

Hàn Tuyết ngồi xồm xuống, nhưng hoàn toàn không có bất kỳ phương pháp xử lý! Nàng chưa từng có khẩn trương như thế. Hai tay ôm lấy cánh tay của con trai, không giấu được thần sắc lo lắng.

"Ta... Cũng không biết."

Diệp Hi níu lấy này một sợi dây điện, nhưng lại không biết có nên cắt hay không.

Tử vong, vào giờ khắc này lại gần như thế!

Mười giây!

Bắt đầu đếm ngược!

Chín!

Tám!

Bảy!

"Liều mạng!"

Diệp Hi tùy tiện cầm một sợi dây nhỏ, một cái tay khác cầm kéo liền muốn cắt bỏ!

"Không nên!" Chẳng qua là Hàn Tuyết lại bỗng nhiên quát hấn. Diệp Hi làm như thế cũng quá tùy tiện sao!

Năm giây!

Vén vén chỉ còn lại năm giây đồng hồ!

Hiện tại không để ý tới lý trí được rồi! Thanh tỉnh sau vài giây đồng hồ, Diệp Hi trở nên càng điên cuồng! Hấn thậm chí muốn ôm quả bom này đè trên mặt đất!

Hàn Tuyết lúc này lại trở nên bình tĩnh, nhẹ nhàng vỗ về vuốt ve khuôn mặt con trai, ánh mắt nàng vào giờ khắc này chỉ còn lưu lại một hình bóng duy nhất, hình bóng của người nam tử quan trọng nhất cuộc đời nàng.

Mà Diệp Hi cũng đã nhanh muốn mất đi khống chế!

Hắn muốn điên rồi!

Thật điên rồi!

Phải chết... Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên vang lên một thanh âm. Thật phải chết sao...

Ba giây!

"Tiểu Hi!"

Lúc này, Hàn Tuyết lại bỗng nhiên đem ôm chặt Diệp Hi vào trong ngực! Có lẽ, sau khi tử vong, hết thảy mọi phiền não sẽ không tồn tại nữa sao? Không biết tại sao, trong lòng Hàn Tuyết bỗng nhiên có một loại cảm giác được giải thoát. Cho tới nay, cuộc sống của nàng quá mức bị đè nén! Cơ hồ mỗi một việc, mình cũng phải biểu hiện được đầy đủ sự thành thực cùng tinh táo!

Nàng luôn nói cho mình, hết thảy cũng phải kiên cường đối mặt. Đúng vậy, cho nên nàng mới làm được. Cho dù ngồi lên địa vị thị trường thành phố Hoa Hải, nàng vẫn không có đặc chí. Nhưng nàng cũng là một nữ nhân, một nữ nhân bình thường. Vào lúc mình gặp khó khăn nhất, nàng vẫn hy vọng có thể dùng một lồng ngực ấm áp an toàn để cho nàng có thể dựa vào!

"Ta... Cắt!"

Diệp Hi cầm sợi dây màu xanh biếc muốn cắt một phát, ánh mắt lại chột thấy hình ảnh mẫu thân trước mắt.

Áo khoác của nàng bị kéo xuống. Lúc này quần áo có chút xốc xếch, theo góc độ Diệp Hi nhìn sang có thể thấy chiếc áo lót màu vàng nhạt!

Màu vàng!

Tâm hồn Diệp Hi bỗng nhiên sửng sốt, vốn là cầm sợi dây xanh lại bỏ xuống, cầm sợi dây màu vàng!

"Có chết hay không, liều mạng!"

Bị mẫu thân ôm thật chặt, Diệp Hi dùng hết sức của mình nhắm mắt cắt một cái!

"Răng rắc!"

Một thanh âm dây điện bị cắt bỏ vang lên....

Yên tĩnh! Căn phòng thoáng cái trở nên quỷ dị mà an tĩnh, chỉ còn nghe thấy tiếng tim đập của một đôi mẫu tử!

"Chúng ta... Chưa chết sao?"

Diệp Hi có chút không dám tin mà dụi dụi con mắt, nhìn đồng hồ dừng lại ngay giây số "1", cả thân trở nên mềm nhũn!

"Đã xảy ra chuyện gì!"

Mà đúng lúc này, ngoài cửa lại xông vào mấy nam nhân! Cầm đầu chính là Lưu An!

"Làm sao người không tới trễ một chút còn nhạt xác chúng ta a!".

Diệp Hi liếc mắt, nhưng là thân thể đều thoát lực, nằm trong ngực mẫu thân, tùy ý để hai cánh tay của nàng ôm lấy mình, đầu của mình lại tựa trên song song nhũ đầy đặn.

Thật sự rất đầy đặn, rất co dãn! Tâm hồn Diệp Hi bỗng nhiên nghĩ tới một cái ý niệm tà ác: nếu như mình có thể đem đôi nhũ phong đầy đặn mềm mại này nắm trong tay, tùy ý thưởng thức, để cho bọn chúng theo bàn tay của mình mà biến hóa đủ loại hình dáng...nếu được như vậy ...

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Hiệu Trưởng Yêu Cầu

Một đêm tràn đầy mạo hiểm.

"Xem ra, hành động đã thất bại."

Trong một khu nhà cách Hân Hoan Tửu Điểm chừng 300m, một nữ nhân đang đứng gần cửa sổ nhìn đồng hồ, lúc này rõ ràng đã qua thời gian nổ, nhưng Hân Hoa tửu điểm vẫn không chút thay đổi.

"Thành phố Hoa Hải... Chật chạp, Trung Quốc đệ nhất thành thị!" Nữ nhân này có thanh âm rất ngọt ngào, tiếng trung vô cùng lưu loát.

"Không biết, Trung Quốc quân bộ làm sao chơi đùa với ta được đây? Thật là có một chút mong đợi!" Nhẹ nhàng mà lắc đầu, nữ nhân đưa cánh tay ra kéo rèm cửa sổ lại.

"Con không có chuyện gì chứ?" Hàn Tuyết vẫn ôm lấy nhi tử, cảm giác được hăn cả người giống như vô lực liền vội vàng hỏi, mà lưng của nàng lúc này cũng đã ướt đẫm mồ hôi!

"Mới vừa rồi, con còn tưởng rằng chúng ta chết chắc chứ!"

Diệp Hi lắc đầu, hữu khí vô lực mà từ trong ngực mẫu thân ngẩng đầu lên: "Nguy hiểm thật, thật làm con sợ muốn chết!".

Nói xong, hăn lại lần nữa vùi đầu vào hai tòa tuyết phong của mẹ. Gương mặt khẽ ma sát lên bộ ngực sữa, Diệp Hi liền ngửi được mùi hương nhũ say lòng người tỏa ra từ mẫu thân.

Khuya hôm nay, thật là làm Diệp Hi đủ sợ! Chẳng qua là, chuyện xa xa không có đơn giản như vậy! Cái tên mập mạp này mặc dù bị bắt, nhưng hung thủ sau màn là ai? Động cơ của hắn là cái gì? Hoặc là nói, giết chết người kia, người nào sẽ được lợi?

Hàn Tuyết bỗng nhiên nghĩ tới một người, đó chính là Phó thị trưởng Từ Vũ! Từ Vũ bị ảnh hưởng bởi công trình bã đậu, nếu như theo xu thế này để điều tra mà nói..., sợ rằng còn có thể khai quật ra nhiều bí mật không thể cho ai biết! Mà hiện tại, người đang bị điều tra đã chết.

"Thật sự là Từ Vũ sao?" Trong lòng Hàn Tuyết đang hoài nghi, chuyện thật giống như cũng quá mức đơn giản?

Trời trong nắng ấm, vạn dặm không mây.

"Hô... Lại một ngày mới!" Diệp Hi hai tay dụi dụi con mắt không muốn dậy. Phía ngoài, ánh mặt trời đã chiếu sáng khắp phòng ngủ của hắn!

"Cái thời tiết quý quái này! Cũng đã nhanh đến tháng mười mà còn nóng như vậy!" Diệp Hi thấp giọng than vãn, rồi lại hơi nhắm hai mắt lại, hưởng thụ nốt giấc ngủ.

Nằm trên giường lăn lộn thêm nửa giờ, cuối cùng hắn mới bất đắc dĩ mà bò dậy. Hơi ngáp một cái, Diệp Hi nhìn lịch treo tường, tự nhủ nói: "Hôm nay là ba mươi tháng chín, ah, ngày mai là Quốc Khánh được nghỉ, cuối cùng thì cái thế giới này cũng có chút tốt đẹp rồi!"

"Tiểu tử này thật không an phận a!" Diệp Hi vẽ mặt cười khổ mà cúi đầu nhìn cái lều cao cao đứng vững giữa hai chân.

"Tiểu Hi!" Bỗng nhiên, bên ngoài cửa vang lên tiếng gọi của mẫu thân.

"A, chuyện gì?"

"Mẹ đi ra ngoài trước. Nhớ kỹ không được nghỉ học, nhanh đi đến trường học đi!"

"Nha." Diệp Hi không yên lòng gật đầu.

Mặc quần áo xong, hăn mới không nhanh không chậm rời khỏi khu dân cư, chạy một mạch tới trường học. Không biết tại sao mà hăn không thích ngồi xe buýt mà thích tản bộ để ngắm nhìn khung cảnh tấp nập trên đường tới trường.

"Bíp bíp —— "

Phía sau, bỗng nhiên vang lên tiếng còi xe hơi. Đầu óc Diệp Hi còn chút mông lung nên căn bản cũng không có nghe được. Lúc này hăn vẫn bước đi ra về vô cùng tiêu sái.

"Bíp —— " Lần này, một chiếc Mercedes Benz dừng ngay bên người hăn.

"Diệp Hi!"

Lần này, Diệp Hi ngừng lại, quay đầu nhìn, bỗng nhiên kinh hô: "Ách... Lâm hiệu trưởng, ngài có chuyện gì bỗng nhiên lại hiện ra ở chỗ này? Làm ta sợ muốn chết."

"Người nói hiện tại là mấy giờ rồi? Thế nhưng còn đi dạo?"

Lâm Uyển Tình giọng nói có chút tức giận. Lúc này nàng mặc một chiếc áo mỏng màu lan rất tri thức, thân hình hơi nghiêng tựa hồ đem nút áo trước ngực mở ra một lỗ nhỏ, nếu nàng không cúi đầu thì tuyệt đối sẽ không phát hiện được! Nhưng Diệp Hi đứng ở bên ngoài lại loáng thoáng có thể nhìn thấy da thịt trắng hồng!

"Ách, ta đây không phải là..."

Diệp Hi nuốt nuốt nước miếng, nói: "Ta đây không phải là vôi vàng đi tới trường học sao, hôm nay không đợi được xe buýt."

Biên soạn một cái có nhiều sơ hở, ánh mắt của Diệp Hi lại trở nên có chút nóng rực nhìn cảnh xuân của mỹ phụ.

"Lên xe!"

Lâm Uyển Tình cũng không có phát hiện, lặng lẽ trợn mắt, thanh âm mang vẻ ra lệnh nói. Diệp Hi bĩu môi, mở cửa xe, lại thấy nàng mặc một cái váy tây làm cho đùi đẹp thon dài khép lại một chỗ khiến đôi chân ngọc càng thêm cân xứng hoàn mỹ.

"Hôm nay nghỉ phải không, chuyện gì mà hiệu trưởng lại đi trễ như vậy?" Diệp Hi có chút không yên lòng, ánh mắt lại luôn lén nhìn mỹ phụ.

Trong xe, tràn đầy hương thơm nhàn nhạt vô cùng dễ chịu, Diệp Hi không khỏi hít thêm một hơi. Hương thơm của mẫu thân là mùi hoa thanh tao ừ nhã, tựa như Mẫu Đan ung dung cao quý! Mà Lâm Uyển Tình lại giống như một đóa thủy tiên, thanh lệ thoát tục, lại càng thành thực xinh đẹp.

Tựa hồ, vóc dáng của cả hai người không kém nhau là bao nhiêu, so với mình thì cao hơn gần một cái đầu a.

Nghĩ tới đây, Diệp Hi liền có chút không cam lòng. Bất quá, hẵn mới chỉ có mười sáu tuổi, mới bắt đầu trở mã không lâu!

"Di?" Diệp Hi bỗng nhiên phát ra một tiếng nghi ngờ.

"Chuyện gì?" Đang lái xe Lâm Uyển Tình không khỏi xoay đầu lại.

"Không có, không có gì. Ta chỉ lẩm bẫm mà thôi."

Diệp Hi có chút xấu hổ cười cười, nhưng trong lòng lại sợ hãi than, bởi vì hần đột nhiên phát hiện cả Hàn Tuyết cùng Lâm Uyển Tình, thân hình của các nàng cũng đều rất bốc lửa!

"Ực Ực..."

Diệp Hi nuốt nuốt nước miếng, hần phát giác mình sau khi phát sinh quan hệ với cục trưởng phu nhân, suy nghĩ tà ác càng thêm nhiều, mỗi khi nhìn thấy nữ nhân thành thực xinh đẹp hần đều kì lòng không được mà suy nghĩ vấn đề này!

"Diệp Hi!"

"Ách, chuyện gì?"

"Ta trước đây không phải là đã nói với người sao? Ta nghĩ muốn gặp mẹ của người một lần sao!".

Lâm Uyển Tình bỗng nhiên nói, nhưng trên mặt của nàng luôn luôn hiện lên một tia oán hận cùng bất đắc dĩ.

"Mẹ của ta nàng..." Diệp Hi con người nhanh như chớp mà chuyển động.

Lâm Uyển Tình thật giống như sớm biết tâm tư của hần, bỗng nhiên nói: "Đừng có nói cho ta mẹ của người luôn luôn không rảnh!"

"Hiệu trưởng không phải là muốn nói với mẹ của ta về thành tích học tập của ta sao?" Về mặt Diệp Hi có chút chột dạ.

"Loại chuyện đó ta mới không có hứng thú đi làm!"

Lâm Uyển Tình phủ nhận nói: "Đây không phải chuyện mà tiểu hài tử xấu xa như người biết được, người chỉ cần nói cho mẹ của người một tiếng, ta Lâm Uyển Tình muốn gặp nàng là được rồi!".

Nói xong, nàng lại bỗng nhiên nghĩ tới chuyện cũ hơn mười năm trước. Tựa hồ, chuyện này luôn cần phải giải quyết. Dù sao, đã qua lâu như vậy, mình đã sớm thấy không cần thiết!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Nữ Cảnh Sát Nóng Nảy

"Ta nói hiệu trưởng, ngài sẽ không phải là tình nhân của ba ba chứ?"

"Két —— " Chiếc Mercedes-Benz màu đỏ bỗng nhiên phanh lại!

"Diệp Hi!"

Ánh mắt Lâm Văn Tình trở nên có chút căm phẫn: "Người thử nhắc lại một lần nữa xem?"

"Ngài biết hiện tại trông ngài như thế nào không?"

Diệp Hi thế nhưng cũng không có sợ hãi, liếc mắt đối mặt với nàng, cười nói: "Giống như một lão xử nữ đang xấu hổ!"

Diệp Hi giọng nói cố ý cường điệu hai chữ " Xử nữ", ánh mắt không cố kỵ nhìn thẳng vào song hào nhũ cao ngất của nàng!

"Hỗn đản!" Lâm Văn Tình mặt đỏ bừng bừng nhìn Diệp Hi, bỗng nhiên đạp chân ga tăng tốc. Chẳng qua nàng vừa phóng được một đoạn thì bên ngoài xe lại bỗng nhiên vang lên tiếng còi cảnh sát ra hiệu cho Lâm Văn Tình dừng lại .

"Khanh khách!" Một xe cảnh sát liền tiến lên đỗ phía trước chiếc Mercedes-Benz.

"Tắt máy dừng xe, yêu cầu xuất trình giấy lái xe, giấy căn cước!" Theo âm thanh hết sức dễ nghe vang lên, một nữ cảnh sát liền từ trên xe đi xuống.

"Lại có chuyện như vậy, có ý tứ a."

Ánh mắt của Diệp Hi nhìn ra ngoài cửa xe, bỗng nhiên che miệng cười nói: "Này nữ cảnh sát thật là không biết tốt xấu, thậm chí ngay cả xe của hiệu trưởng lão nhân gia cũng dám cản! Thật là chán sống!"

Hung hăng trừng mắt nhìn Diệp Hi một cái, Lâm Văn Tình không nghĩ tới đây là tiểu tử vài ngày trước còn nơm nớp lo sợ khi đối mặt với mình, vậy mà bây giờ lại trở nên can rở như vậy! Bất quá, đối với nữ cảnh sát giao thông, Lâm Văn Tình cũng nảy sinh oán khí, bình thời ai dám ngăn cản xe của mình? Những tên cảnh sát giao thông khác vừa nhìn cái biển số xe tựu hiểu được quy tắc ngầm đó rồi!

Bất quá, Lâm Văn Tình không phải là người đàn bà chanh chua, cũng không phải nữ nhân muốn ý thể hiếp người, nàng theo lời tắt động cơ, đem giấy cản cước còn có giấy lái xe đưa cho nữ cảnh sát giao thông.

"Ồ, cảnh sát tỷ tỷ, người muốn dính phải xui xẻo a! Tỷ tỷ thậm chí ngay cả hiệu trưởng trung học Hoa Long cũng dám phạt?"

Diệp Hi lúc này giống như kẻ thích bới móc chuyện người khác, hai tay ôm sau gáy, hướng về phía cảnh sát giao thông nói: "Cẩn thận trở về bị cấp trên của tỷ cho nghỉ phép vô thời hạn a!"

"Bộp!"

Bỗng nhiên, nữ cảnh sát đập một tay vào cửa xe, "Nơi này không cho phép dừng xe, các người rõ ràng không tuân theo luật giao thông! Nếu còn ầm ĩ nữa ta liền tạm giữ xe của các người!"

Nữ nhân này tính tình thập phần nóng nảy, quả nhiên là không chết không nghỉ!

"Cảnh sát giao thông có quyền tạm giữ xe cộ sao?" Diệp Hi đột nhiên nở một nụ cười của kẻ hay đóng vai ác.

Lý Dao nghe một thằng nhóc xấc láo như vậy càng thêm giận dữ! Nàng vốn thuộc đội hình cảnh bị điều tới đây làm cảnh sát giao thông cũng đã làm cho nàng cảm thấy buồn bực! Bây giờ lại bị một tiểu hài tử xấu xa vặn hỏi!

"Ta bây giờ hoài nghi xe của các người giấu vật gây nguy hiểm!"

Nàng đem mũ của mình bỏ xuống, nhìn chăm chăm vào chiếc Benz đời mới. Một khắc khi nàng vừa bỏ mũ xuống, Diệp Hi lại bỗng nhiên ngây dại, bởi nữ cảnh sát này thật quá xinh đẹp, thậm chí còn không thua kém Lâm Văn Tình chút nào.

"Cả hai xuống xe cho ta!" Giọng của Lý Dao trở nên cường ngạnh. Khuôn mặt tinh xảo thanh tú có vẻ uể oải, lúc này lại càng tăng thêm vài phần tức giận. Bất quá, khi mặc cảnh phục càng làm cho nàng tăng thêm mấy phần phong tình.

"Tỷ tỷ thật trâu bò a!"

Dù ngạc nhiên vì nhan sắc của nàng nhưng Diệp Hi cũng nhanh chóng khôi phục tinh thần, hần bỗng nhiên cười nói, hần chưa từng gặp qua cảnh sát giao thông như nàng! Ở thành phố Hoa Hải, chín thành cảnh sát nhìn thấy biển số xe của Lâm Văn Tình đều làm bộ như không thấy! Còn dư lại một thành chính là cái loại đầu to óc hạt nho!

Quả nhiên, nữ nhân đều là loại ngực lớn nhưng không có óc! Ánh mắt của Diệp Hi tập trung trước ngực nữ cảnh sát giao thông, nhất thời ngẩn ra!

"Ta kháo! Thật con mẹ nó to!"

Bởi hẳn phát giác dù nàng đã mặc một thân cảnh phục nhưng trước ngực nàng vẫn nổi lên hai ngọn núi cao chót vót! Thật sự rất lớn! Đây là bộ ngực lớn nhất mà Diệp Hi từng nhìn thấy!

"A, hai vị, thật xin lỗi!"

Lâm Văn Tình đang muốn nói thì có một chiếc xe cảnh sát giao thông chạy tới! Một người trung niên vội vàng đi tới, cúi đầu khom lưng nói: "Lâm tiểu thư, thật là xin lỗi, tiểu Dao là mới tới phòng cảnh sát giao thông nên không hiểu chuyện."

Trong lúc nói chuyện, hẳn len lén lôi kéo ống tay áo Lý Dao.

"Lão Triệu, người làm cái gì vậy!"

Lý Dao lại đối với cái người trung niên này lờ đi, chỉ vào Mercedes-Benz cả giận nói: "Ta muốn lục soát xe của bọn hắn!"

"Câm miệng!"

Trung niên nhân đột nhiên lộ ra thần sắc tức giận mà nói: "Lý Dao người nghe cho ta! Hiện tại người đã không còn là cảnh sát hình sự! người cũng không có quyền lục soát xe người khác! Hiện tại, người là thuộc hạ của ta! Hiểu chưa?"

"Nga, như vậy chúng ta có thể đi chưa?" Diệp Hi vẫn dán chặt mắt vào bộ ngực của nữ cảnh sát ngực, hai tròng mắt tham lam làm cho Lý Dao thấy chán ghét vô cùng! Bị tiểu nam hài này nhìn suông sẽ như vậy, nàng luôn luôn có một loại cảm giác như mình bị lột trần trước mặt hắn!

"Thật to!"

Diệp Hi rót một chút nước miếng, trong lòng bỗng nhiên nảy sinh suy nghĩ muốn đem nữ cảnh sát này ép dưới thân thể mà hung hăng giày xéo

xoa nắn hai viên nhục cầu! Thân hình của nàng thoát nhìn còn cao hơn Lâm Văn Tình, trọng yếu là cặp hào nhũ của nàng tuyệt đối lớn hơn Lâm Văn Tình rất nhiều!

Hai vú đầy đặn phong mãn, ở dưới y phục của nàng mà nhộn nhạo. Hơn nữa, cả người nàng đều tản ra vẻ phong vận của thiếu phụ. Tựa hồ đã bỏ đi nét thanh thuần của thiếu nữ, mỹ phụ cảnh sát giao thông như vậy thật sự tràn đầy một loại hấp dẫn đặc thù!

"Không có chuyện gì, các người có thể đi. Thật là xin lỗi!" Trung niên nhân hướng về phía Diệp Hi nói! Lâm Uyển Tình từ đầu đến cuối cũng không có nói một câu, nàng hừ nhẹ một tiếng bày ra vẻ bất mãn, chiếc Mercedes-Benz lập tức vút đi!

"Lão Triệu! Lão tại sao muốn ngăn cản ta?" Nhìn Mercedes-Benz rời đi, Lý Dao thấy không cam lòng lên tiếng.

"Ai, tiểu Dao a, ta nói với người bao nhiêu lần rồi a! Ở thành phố Hoa Hải người không có thể đắc tội quá nhiều người! Vị Lâm Văn Tình kia chính là một trong số đó!"

Lão Triệu giọng nói có chút thốn thức: "Ta từ nhỏ đã nhìn người lớn lên, ba ba của người năm đó cũng trải qua hoạn nạn với ta! Người hiện tại cũng không còn nhỏ a! Làm sao lại thích hành động theo cảm tình như vậy?"

"..."

Lý Dao nhẹ nhàng ngoảnh đầu đi, cũng không nói chuyện. Đúng vậy, mình cũng đã là mẹ của một bé gái năm tuổi rồi. Mà mình cũng không còn là cảnh sát hình sự nữa, bị điều đến nơi đây, mặc dù làm cho nàng ủy khuất, nhưng nếu muốn phát tiết cũng không thể tìm những người mình không thể đắc tội được!

"Chồng người cả ngày đều mãi mê điều tra các vụ án, thật ra thì người đại khái có thể từ chức về nhà hưởng thụ cuộc sống thư thái a! Tiểu Vương hẳn có đủ tiền lương cho người chi tiêu đi? Ở nhà chăm sóc tiểu hài tử không phải là càng tốt sao?"

"Lão Triệu, lão cũng biết tại sao ta lại rơi vào tình trạng này!"

Lý Dao căn môi, nói: "Ta không phải là trong lúc vô tình đắc tội cục trưởng kia sao! Hừ, cảnh sát hình sự thành phố vẫn còn cần ta!"

"Người có thể nghĩ như vậy chính là tốt nhất! Ta cũng hy vọng người có thể trở lại làm cảnh sát hình sự. Đại đội không có người thật đúng là không được a! Nghe nói hôm qua, vụ án ở Hân Hoa tửu điểm còn đang làm cho chồng người đang loay hoay bế đầu sút trán?"

Lúc này, ở trong khu làm việc của chính phủ.

"Tại sao sẽ như vậy chứ?"

Hàn Tuyết vẻ mặt không dám tin mà nhìn máy tính! Vừa rồi, mình nhận được một bưu kiện ẩn danh. Mà trong bưu kiện ghi lại đầy đủ bằng chứng Phó thị trưởng tham ô nhận hối lộ!

Hàn Tuyết thật nhức đầu. Mình mới tiền nhiệm không bao lâu liền gặp bao nhiêu phiền toái. Đầu tiên là cầu vượt khu vực thành thị là một công trình xuống cấp, tiếp theo là nhi tử của mình bị tên côn đồ cắc kè truy đánh, sau đó nữa là án giết người tại Hân Hoa tửu điểm! Hiện tại lại nhận được chứng cứ tham ô của phó thị trưởng!

"Rốt cuộc là ai gửi tới?"

Vuốt vuốt huyết Thái Dương, Hàn Tuyết thở nhẹ, bưng tách cà phê lên nhấp một ngụm, đôi môi mỏng manh gợi cảm mê người khẽ thở ra một hơi.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Tâm Sự Trong Mưa

Vuốt vuốt mái tóc dài của mình, Hàn Tuyết lại đột nhiên cảm giác được như có một bàn tay vô hình nào đó dẫn dắt hết thảy mọi sự việc !

Nàng không thích như vậy, không thích cái cảm giác bị dắt mũi.

"Uy, Lão Lưu, người hiện tại có thời gian không, qua chỗ của ta một chuyến."

Lưu An vừa bước vào cửa, Hàn Tuyết liền đem những tư liệu kia giao cho Lưu An, mặc dù mình cũng không thập phần tin tưởng hẳn, nhưng vấn đề này Hàn Tuyết biết Lưu An là thông thạo nhất.

"Cái này... Khó mà nói a."

Lưu An mặt lộ vẻ khó khăn, nhưng trong lòng thì hết sức kích động! Những chứng cứ phạm tội này là do thân tín của hẳn gửi cho Hàn Tuyết! Hẳn muốn làm gì ư, tự nhiên là đem Từ Vũ kéo xuống ngựa!

"Ngày mai, nếu như ta nhận được thông tin xác nhận những bằng chứng này, người nói có đủ để bắt Từ Vũ hay không?" Hàn Tuyết thử dò xét hỏi.

"Nếu đúng là thật, như vậy Từ Vũ sẽ trốn không thoát!"

Lưu An tận lực để cho ngữ khí của mình trở nên bình thản. Bởi vì, đối với hẳn mà nói, đây là cơ hội trọng yếu để hẳn thăng quan tiến chức!

"Cứ làm như vậy đi!" Hàn Tuyết quyết đoán nói.

Bất quá Lưu An lại có chút lo lắng: "Chuyện này, hẳn là xin chỉ thị một chút —— "

Nói tới đây, hẳn bỗng nhiên chỉ chỉ trên đỉnh đầu.

Mà Hàn Tuyết chỉ mỉm cười nói: "Người cứ tùy tiện làm việc, vấn đề phía trên ta sẽ giải quyết!"

"Ân, nói như vậy là ta an tâm."

Lưu An gật đầu nói, nhưng trong lòng đã vui mừng như nở hoa! "Không có chuyện gì, ta đây rời đi trước."

"Quả nhiên là hẳn!"

Lúc Lưu An đi ra khỏi phòng làm việc, sắc mặt Hàn Tuyết bỗng nhiên biến đổi! Mới vừa rồi nàng luôn chú ý đến nhất cử nhất động của hẳn. Mặc dù hẳn cử động rất khá, nhưng một ít động tác khác thường vẫn bị nàng phát hiện được! Lưu An muốn lên chức, nàng cũng biết. Chẳng qua nàng lại không rõ, chứng cứ phạm tội của phó thị trưởng Từ Vũ, hẳn rốt cuộc lấy từ chỗ nào?

"Xem ra vẫn có chút phiền toái a!"

Hàn Tuyết cười khổ, một lần nữa ngồi xuống, lấy điện thoại vừa gọi cho nhi tử, nhưng điện thoại bên kia lại không thu được tín hiệu.

"Đứa nhỏ này, mai cũng là Quốc Khánh, không phải lại đi đâu chơi rồi chứ?"

Hàn Tuyết đã gỡ khuôn mặt nghiêm túc lạnh như băng xuống, thay vào đó là một loại ôn nhu tràn đầy mẫu tính.

"Năm đó... Ha hả, thật không nghĩ tới, chuyện lại phát triển như ngày hôm nay!"

Lúc này cả Diệp Hi và nữ hiệu trưởng đã đứng trên sườn núi ở vùng ngoại ô thành phố, Lâm Văn Tình bỗng nhiên cảm khái: "Người cùng phụ thân người, lớn lên thật rất giống, rất giống! Chẳng qua là, năm đó hẳn cũng không có nghịch ngợm như người!"

Nhẹ nhàng mà vuốt ve gương mặt Diệp Hi, Lâm Văn Tình nhưng không phát giác điểm không ổn, thậm chí ngay cả khi ánh mắt Diệp Hi gắt gao nhìn chăm chăm vào bộ ngực cao ngất của nàng!

"Chẳng qua hiện tại hết thầy cũng đã là mây bay. Không quan trọng, thật muốn cùng mẹ của người hảo hảo nói chuyện một chút! Có lẽ, nàng cũng không có lỗi trong chuyện này..."

"Àm!"

Đang lúc Lâm Văn Tình cảm khái chuyện xưa thì trời bất chợt có tiếng sấm, sắc trời vốn đang trong xanh bỗng nhiên trở nên mờ mịt. Một đám mây đen nhanh chóng che phủ bầu trời, che đậy hơn phân nửa ánh sáng. Sắc trời xám xịt để cho Lâm Văn Tình bỗng nhiên ngừng nói, nàng rút bàn tay đang vuốt ve hai má của Diệp Hi về, trong lòng tự trách tại sao mình lại không khống chế được tình cảm!

"Cái kia... Hiệu trưởng, ngài có phải hay không, thích cha của ta?" Diệp Hi đột nhiên hỏi.

Chẳng qua để cho hẳn thất vọng chính là nữ hiệu trưởng cũng không có xuất hiện vẻ mặt thất kinh như lúc trước. Thiếu phụ thùy mị thành thực chỉ mỉm cười một tiếng, nói: "Người biết cái gì. Chuyện giữa nam nhân và nữ nhân cũng không nhất thiết phải là tình yêu."

Nói ra một câu như vậy, Lâm Văn Tình cũng cảm thấy bất khả tư nghị, mình lúc nào lại trở nên khẩu thị tâm phi như vậy, vì sao phải nói dối hẳn?

"Ào ào..."

Không để cho Diệp Hi kịp nói chuyện, trên bầu trời đã trút xuống từng hạt mưa to!

"Nhanh, trở về trong xe."

Lâm Văn Tình trong lòng thở một hơi, tại sao vừa rồi nàng lại cảm thấy hoảng hốt? Là bởi vì cái gì?

"Oh, shit!"

Lúc Diệp Hi sờ lên cửa xe, lại bỗng nhiên cười khở nói: "Sao ta mở ra không được?"

"Chìa khóa của ta, mới vừa rồi không biết rơi nơi nào."

Lâm Văn Tình vẻ mặt bất đắc dĩ, "Bất quá trong xe còn có chìa khóa sơ cua."

"Ta nói hiệu trưởng, ngài tại sao lại đem xe khóa lại chứ?"

"Thói quen."

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

Diệp Hi ngẩng đầu nhìn mưa càng lúc càng lớn, trong lòng bỗng dâng lên một loại tình cảm khác thường. Ngoại ô hoang tàn vắng vẻ, cô nam quả nữ... Hơn nữa, mỹ phụ này luôn làm cho hấn tìm lòng không được mà mê muội! Diệp Hi luôn không tự chủ mà đem Lâm Văn Tình so sánh với nữ nhân kia. Hấn phát hiện, cả hai đều là nữ cường nhân, Lâm Văn Tình cùng nàng thật sự quá mức giống nhau!

Mình không dám làm gì nữ nhân đó, nhưng đối với Lâm Văn Tình thì Diệp Hi lại căn bản không có chút nào cố kỵ! Kể từ khi mình đem cục trưởng phu nhân đè dưới thân thể, hấn đã bắt đầu trở nên tà ác!

Cảm giác tà ác, luôn có một sự kích thích và khoái cảm khó nói!

Đó là thói hư tật xấu của con người! Lúc này, tâm hồn Diệp Hi đã hình thành tư tưởng tà ác như vậy. Chỉ cần mình phong lưu khoái hoạt, đâu cần phải quan tâm cách nhìn của những người khác?

Mưa, càng lúc càng lớn!

Ánh mắt của Diệp Hi lại trở nên càng ngày càng nóng rực! Bởi vì, ở bên cạnh hẳn là một thiếu phụ xinh đẹp! Y phục trên người nàng đã ướt nhẹp, làm nổi bật dấu vết của áo lót bên trong! Cặp song nhũ đầy đặn như ẩn như hiện ở trước mắt làm miệng hẳn cảm thấy khô khốc.

"Xem ra không có biện pháp khác. Người mau tránh ra một chút."

"Này..."

Diệp Hi có chút thấy buồn cười mà nhìn Lâm Văn Tình, không ngờ nàng liền lấy một viên đá đập vỡ của kính phía sau xe!

"Còn đứng ì làm gì, lên xe!"

Có chút cực khổ lấy được cái chìa khóa mở cửa xe, lúc Lâm Văn Tình ngồi lên trên xe thì cả người đã ướt đẫm! Chiếc áo mỏng dán lên người nàng, đem từng đường con thốt tha duyên dáng, nóng bỏng khêu gợi từ từ bại lộ trong mắt Diệp Hi!

"Thật khó chịu!"

Diệp Hi cũng đã ướt như chuột lột, leo lên ngồi ở ghế kế bên tài xế, nhìn Lâm Văn Tình nói: "Hiệu trưởng, không ngờ ngài lại nhân tâm chà đạp chiếc Mercedes-Benz như vậy?"

"Người không phải đã nói tặng cho ta một chiếc Ferrari sao?"

Lâm Văn Tình thu hồi nét lạnh lùng, đem khăn lau cho Diệp Hi, nói: "Có phải hay không?"

"Ách, ngài thật đúng là nhớ dai a. Nhưng là ta không có tiền mà!"

"Tiểu tử thúì." Lâm Uyển Tình khởi động xe, nụ cười trên mặt cũng càng thêm ngọt ngào.

"..."

Diệp Hi có chút mê muội mà nhìn nàng: "Hiệu trưởng, lúc ngài cười trông thật là đẹp."

"Sau này lúc không có người, không nên gọi ta là hiệu trưởng, cứ gọi là Tình đi."

"Tình đi? Tình ý?"

"Người tiểu quý này! Nói lung tung nữa cẩn thận ta ném người ra ngoài!"

Lâm Văn Tình nhất thời trợn mắt lên. Bất quá, bộ dáng hơn dỗi của nàng làm cho Diệp Hi càng thêm say mê.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Khách Sạn Xuân Sắc

"Mưa càng lúc càng lớn, thật phiền phức."

Lâm Uyển Tình bỗng nhiên thấp giọng oán giận một câu, tốc độ xe cũng đành chậm lại. Bởi vì cửa kính phía sau xe đã bị phá nát hiện tại đã thành một mảnh đồng hồ đồng. Một chiếc Mercedes Benz cứ thế mà trở nên thâm thắm.

"Tầm nhìn quá ngắn a, có phải chúng ta nên dừng lại một chút."

Diệp Hi lưu luyến thu hồi ánh mắt đang nhìn mỹ phụ hiệu trưởng, có chút lo lắng nói: "Lái xe như vậy rất nguy hiểm. Nơi đây lại là vùng ngoại ô, cách khu vực thành thị khá xa!"

"Không có biện pháp, cũng chỉ có thể như vậy." Lâm Văn Tình gật đầu, tốc độ xe liền chậm lại.

"Ha ha!"

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói: "Vận khí thật không kém, phía trước lại có một khách sạn!"

Hắn chỉ vào khách sạn nhỏ ven đường. Nếu như là bình thường, Lâm Văn Tình chắc chắn không vào chỗ như thế. Nhưng hiện tại nàng như thấy được cọng cỏ cứu mạng, trong lòng thở dài. Dù sao, cảm giác cả người ướt nhẹp thật là khó chịu! Quần áo toàn thân cũng bị ướt đẫm khiến thân thể nàng vừa ngứa ngáy vừa lạnh lạnh.

"Cho ta hai phòng."

Đem chứng minh thư đặt ở trên quầy, Lâm Văn Tình có chút mất tự nhiên để hai tay khoanh trước ngực, nói với người phục vụ. Hiện tại nàng chỉ muốn cởi một thân y phục này ra, hảo hảo mà tắm rửa.

Người phục vụ mỉm cười: "Vị tiểu thư này, thật không tốt. khách sạn chúng ta đang trang tu, trước mắt chỉ còn một gian phòng có thể ở."

"Vậy thì lấy một gian đó!"

Lâm Văn Tình quay đầu lại nhìn Diệp Hi, trong lòng nàng vẫn coi hăn chỉ là một tiểu nam hài mà thôi, căn bản không thể coi là nam nhân. Huống chi, hăn còn là nhi tử của Diệp Ngạo Dương, mình đương nhiên là một trưởng bối, không có gì phải sợ.

"Tốt, tiểu thư, xin chờ một chút."

Người phục vụ nhận chứng minh thư của Lâm Văn Tình, chỉ chốc lát sau liền an bài một người phục vụ dẫn hai người đang ướt sũng tới một gian phòng, Lâm Uyển Tình có chút khẩn cấp mở cửa phòng ra.

"Gian phòng rất lớn."

"Người... Chờ một chút. Ta ... muốn đi tắm một cái."

Lâm Văn Tình vội vàng quay đầu hướng Diệp Hi nói, nhưng lại không có phát hiện trong đôi mắt hăn đang có một ngọn lửa nóng rực toát ra!

"Ừc ừc."

Nhìn bóng lưng của nàng, Diệp Hi phảng phất cảm thấy trước mắt có ma quỷ đang dụ hoặc mình. Cái loại kích thích này trực tiếp khiến thần thương trở nên cứng như thép, cảm giác ngứa ngáy để cho hăn có chút khó chịu!

Diệp Hi nhìn chung quanh một chút, thấy Lâm Văn Tình cầm một cái khăn đi vào phòng tắm, hăn cũng chẳng cố kỵ nữa, thuận thực mà đem y

phục trên người cỡi ra.

"A, như vậy vẫn là thoải mái nhất!" Hãn thoáng cái nằm dài trên mặt giường lớn, căn phòng vốn đang yên tĩnh

đột nhiên bị phá vỡ bởi âm thanh róc rách của vôi sen truyền từ trong phòng tắm ra

"A!"

Hai tay của hãn bỗng nhiên bịt tai, xoay người nằm gục ở trên mặt giường lớn, không muốn nghe thấy cái thanh âm róc rách đầy mê hoặc từ phòng tắm truyền đến. Chẳng qua cái cảm giác kích thích cùng ham muốn mãnh liệt thâm hoan lão bà của người khác vẫn đánh thẳng vào tim hãn, nhất là khi tâm hồn Diệp Hi đã in đậm hình bóng mỹ phụ tựa như nữ thần kia.

Nữ nhân kia cùng Lâm Văn Tình có nhiều điểm tương tự. Không phải chỉ là dung mạo, mà là cả tính cách, các nàng khiến cho Diệp Hi cảm giác được khí chất lạnh như băng đầy cao ngạo của nữ cường nhân, không để cho bất kỳ nam nhân nào dám đến gần. Chẳng qua đối với nam nhân mà nói, nữ nhân biểu hiện càng kiêu ngạo bao nhiêu, dục vọng chinh phục của nam nhân càng lớn bấy nhiêu. Đây chính là tà niệm ẩn sâu trong nội tâm mỗi một người đàn ông.

Chinh phục!

Đem một người vợ xinh đẹp luôn luôn tao nhã đoan trang, lãnh diễm tuyệt luân chinh phục ở dưới háng của mình, đón nhận thần thương của mình, tận tình đắm vào nhục huyết của nàng, cái loại cảm giác này làm cho nam nhân vô cùng hưng phấn! Chẳng qua là, hiện tại dục vọng đã bành trướng khiến hãn cảm giác vô cùng khó chịu. Thân thể của mình cơ hồ muốn bạo phát rồi!

Thật quá khó chịu rồi! Trong ý thức hỗn loạn, hai tay Diệp Hi trong vô thức bắt lấy tiểu huynh đệ đang nóng rực cứng ngắt, theo bản năng muốn xoa dịu thân thương một chút ...

"Hô —— "

Tắm rửa xong, đóng vòi sen lại, Lâm Văn Tình thở dài, gần đây mình tựa hồ có chút đa sầu đa cảm, luôn có khuynh hướng nhớ tới chuyện cũ trước kia. Lấy khăn tắm lau khô nước trên người, thân thể thành thực của thiếu phụ rất nhanh bị khăn tắm bao quanh.

"Y phục này..."

Nàng có chút khó khăn mà nhìn xem chỗ quần áo đã ướt sũng, nhất thời cảm thấy đau đầu. Cái này..., nếu như chỉ có một người thì không nói làm gì. Nhưng là phía ngoài còn có một Diệp Hi! Bất quá, nghĩ đến đối phương là tiểu nam hài, sự cảnh giác của Lâm Văn Tình nhất thời mất đi rất nhiều. Dù sao ở trong mắt của nàng, Diệp Hi chỉ là hài tử hơn mười tuổi, lại còn là nhi tử của bạn cũ.

"Chi nha."

Chỉ trùm khăn tắm lên người, nàng chậm rãi đẩy cửa ra khỏi phòng tắm. Mà lúc vừa đi ra khỏi phòng tắm, nàng liền ngây dại.

"Đáng chết, thật khó chịu!"

Lúc này Diệp Hi cũng đang vùi đầu khổ chiến, tựa hồ muốn đem vô số tử tôn bắn chết hết ở trong tay của mình mới cam tâm. Chẳng qua là, khi hẳn nghe thanh âm lạ, không khỏi ngẩng đầu lên.

Oanh!

Trong nháy mắt đó, đối mặt với mỹ phụ chỉ được che chở bởi lớp khăn tắm mỏng manh, Diệp Hi chỉ cảm thấy mình như rớt vào hầm băng. Một cái tay của hắn vẫn cầm đại vũ khí giữa hai chân!

"Ta... A!"

Diệp Hi vội vàng chồm chắn đem mình che lại. Mà Lâm Văn Tình, khuôn mặt xinh đẹp lạnh như băng nhưng cũng không tự chủ được mà đỏ bừng, thoạt nhìn vô cùng động lòng người.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Giày Cao Gót Và Tất Chân

Mây đen phủ kín bầu trời, chính là thời điểm buồn chán nhất của một ngày. Mây đen làm cho người ta cảm thấy ngột ngạt, khiến cho cảm xúc bị đè nén.

Lúc này tâm tình của Từ Lâm chính là như vậy, nàng thật sự cảm thấy mình quá bí bách, không biết phải làm gì! Trong nhà đã không có tiền gửi ngân hàng, thậm chí còn thiếu một khoản nợ! Trượng phu lại càng đi làm sớm về trễ, cực khổ liều mạng mà kiếm tiền!

Làm như vậy là vì cái gì? Nữ nhi duy nhất của nàng đang bị ung thư giai đoạn đầu có dấu hiệu chuyển biến xấu, mà gia đình lại không thể kiếm được đủ tiền phí giải phẫu!

Xã hội luôn khắc nghiệt như thế! Nàng cảm thấy mình thật rất vô dụng! Trượng phu mỗi ngày đều mệt mỏi vì công việc, nhưng còn mình lại không thể giúp một chút nào cả!

"Ta thật vô dụng!"

Nàng nằm trên mặt giường lớn, dùng chăn che dấu thân thể của mình, lại bất chợt khóc nức nở. Trượng phu của mình đi làm sớm đến tận khuya mới trở về, nhưng mình căn bản không thể vì hăn mà chia sẻ một chút! Quan trọng nhất là, nàng không thể để cho nữ nhi biết bệnh tình của mình! Nữ nhi vẫn luôn là niềm kiêu ngạo của gia đình! Thành tích của nàng rất tốt, cũng rất hiếu thuận.

Nhưng cũng bởi vì như vậy, nàng mới không muốn để cho nữ nhi chỉ có hơn mười tuổi thừa nhận thống khổ như thế. Hiện tại chính là thời kỳ thanh

xuân của thiếu nữ, đây là thời gian vui sướng nhất của con gái!

Hơn nữa, nữ nhi cũng rất thông minh, nàng thi đậu trường học quý tộc của thành phố! Hơn nữa còn lấy được học bổng miễn học phí của trường! Điều này làm cho người làm cha mẹ như nàng cảm thấy hết sức vui mừng! Hơn nữa, trung học Hoa Hải là nơi tụ tập của tất cả hài tử giàu có nhất thành phố!

Con gái của mình có thể theo chân bọn họ tạo quan hệ là điều tốt nhất. Nói nàng ham lợi cũng được, nói nàng tham tài cũng tốt, Từ Lâm càng thêm hy vọng, con gái của mình có thể tìm được một công tử, như vậy cả đời nữ nhi đều hạnh phúc!

Đây cũng là tâm tư của người làm mẹ! Nhưng ông trời lại phủ mây đen xuống gia đình của nàng! Phải Làm sao bây giờ?

Vì con gái của mình, vì cái gia đình này, trượng phu đã thập phần cực khổ! Hăn hiện tại một ngày nghỉ ngơi không quá bốn giờ! Vốn là một thanh niên trẻ tuổi nhưng bây giờ mái tóc hăn đã lấm tấm bạc!

Mình thân làm người vợ người mẹ, lại không giúp đỡ được cái gì! Tự oán trách bản thân, cảm giác vô lực luôn giày vò lấy nàng! Cho nên, nàng nghĩ tới bản thân mình chỉ còn một thứ, đó chính là thân thể của chính mình! Nhưng là, mình có thể làm như vậy sao? Nàng có thể làm như vậy sao? Nếu như bị trượng phu của mình phát hiện, nếu như bị con gái của mình phát hiện, như vậy gia đình nhất định sẽ bị phá nát trong tay nàng!

Lựa chọn như thế nào?

Nếu như, mình giữ bí mật?

Chỉ cần một lần, một lần là đủ rồi! Từ Lâm tin tưởng, lấy nhan sắc hiện tại của mình, tuyệt đối có thể làm cho một lão bản cam tâm tình nguyện

cho mình một cái giá vừa ý! Như vậy, mình chỉ cần một lần, một lần mà thôi!

"Chỉ cần, ta giữ bí mật lời nói..."

"Lão công, nữ nhi, tha thứ cho ta!"

Từ Lâm co rúc ở trong chăn, bởi vì nàng không thể không có nữ nhi. Nếu như có thể làm cho nàng lựa chọn, nàng tình nguyện để cho trượng phu cùng con gái hận nàng cả đời, nàng không muốn cả cuộc đời nữ nhi phải sống trong thống khổ!

Lại nói đến khách sạn vùng ngoại ô.

"Thật... Quá con mẹ nó hấp dẫn ta!"

"Lâm tiểu thư, đây là y phục... A... Tiểu thư..."

Nữ phục vụ nhìn thấy Lâm Văn Tình chỉ trùm khăn tắm, bỗng nhiên sửng sốt một chút, nhưng ngay sau đó trên mặt xuất hiện nét ghen tỵ với vẻ hâm mộ: "Lâm tiểu thư, da ngài thật trắng nga!"

"Bao nhiêu tiền?"

Lâm Văn Tình thanh âm có chút lạnh như băng, đối với ánh mắt của nữ nhân này làm nàng cảm nhận được một tia không vui.

"Ách, cái này... Y phục cũng không đắt."

Lâm Văn Tình liền xoay người đi về phía ví tiền ướm nhẹ đặt trên ghế, lấy vài trăm nguyên đưa cho nữ phục vụ viên.

"Này..."

Người phục vụ nhận lấy tiền, nhưng ánh mắt của nàng lại không nhúc nhích rơi vào tiểu nam hài trần truồng nằm trên mặt giường lớn! Trời! Hai người bọn họ rốt cuộc đang làm gì đó? Nữ phục vụ viên không khỏi có ý nghĩ kỳ quái.

Trời ạ, chẳng lẽ mới vừa... Mỹ thiếu phụ này cùng tiểu nam hài ... Nàng không dám nghĩ tiếp liền nói cảm ơn rồi vội vàng rời đi!

"Ha ha! Ha ha! Chết cười! Mặc cười chết ta rồi!" Diệp Hi bỗng nhiên ôm bụng cười to, nhìn thái độ của nữ phục vụ viên hẳn đương nhiên biết cô ta đang nghĩ gì, điều này làm hẳn vô cùng thích thú.

"Câm miệng của người lại!"

Trên mặt Lâm Văn Tình tức giận hơi lộ ra chút đỏ ửng, nhưng lại làm cho nàng càng thêm lãnh diễm phong vận. Nàng cầm túi y phục, trực tiếp mà đi về phía phòng tắm. Mới vừa rời suy nghĩ của nữ phục vụ viên làm sao mà nàng có thể không biết!

Mình tại sao có thể cùng tiểu nam hài này phát sinh loại chuyện đó? Thật là vô liêm sỉ! Hiện tại nàng ngay cả suy nghĩ bóp chết Diệp Hi cũng có!

"Phanh."

Hung hăng mà đóng cửa lại, lòng của nàng lại bỗng nhiên dâng lên một ý niệm kỳ quái. Đó chính là, đứa bé trai phía ngoài là nhi tử của mối tình đầu!

Lấy ý phục ra, Lâm Văn Tình liền trợn mắt há hốc mồm lên:"Y phục này... Làm sao mặc?"

Chiếc áo lông không có tay áo bó sát người, vòng eo được thiết kế hở ra, để cho Lâm Văn Tình cảm thấy vô cùng khó chịu, y phục gợi cảm hở hang như vậy nàng mới nhìn thấy lần đầu!

Còn cái quần short jean màu trắng này nữa! Đây là model năm nay rất được các thiếu nữ ưa thích! Nhưng đối với Lâm Văn Tình mà nói, những quần áo này nàng thật sự không chấp nhận được, gợi cảm như vậy, hở hang như vậy... Nghĩ đến ánh mắt lúc này của tiểu tử làm nàng càng thêm phiền não.

"Bất quá, cái này còn có thể miễn cưỡng mặc vào."

Lâm Văn Tình liếc cái váy ngắn màu trắng bên cạnh. Chẳng qua trong túi lại còn dư một cái hộp nhỏ. Lâm Văn Tình vừa mở cái hộp nhỏ ra, nhất thời trợn tròn mắt! Bên trong, dĩ nhiên là một bộ nội y sexy màu đen sẫm! Áo lót trong suốt, quần lót cũng thế, còn có tất chân!

"Đây chính là cái áo lót nàng nói sao?"

Lâm Uyển Tình bỗng nhiên có một loại cảm giác bị chơi xỏ. Cái này nàng làm sao có thể mặc? Dù sao, áo lót ở bên trong, cũng sẽ không làm cho người ta thấy, nàng đành tự an ủi mình như vậy.

"Không bằng... Thử một chút?"

Cầm lấy áo lót, trong nội tâm nàng lại có chút tâm tư tò mò! Nhìn trong gương, tóc dài xõa xuống nhưng không thể che đi khuôn mặt đã đỏ bừng, thoát nhìn thập phần mê người! Hai tay của nàng, bỗng nhiên run rẩy, bởi vì nàng từ từ cởi khăn tắm xuống.

"Chi nha."

Lại nói Diệp Hi, lúc cửa phòng tắm phát ra một tiếng vang nhỏ, hai mắt Diệp Hi nhất thời mở thật to! Bởi vì, hắn lại thấy một mỹ thiếu phụ mang khí chất thành thực ý nhị lại mặc một mà các thiếu nữ năm nay rất ưa thích!

Phối hợp như vậy...

"Ngài... Làm gì vậy... Lại mặc thành như vậy?"

Diệp Hi hơi cong người, bởi vì tiêu đệ đệ vào giờ khắc này đã bắt đầu nhất trụ kinh thiên nên hẳn không muốn để cho nữ hiệu trưởng phát giác! Chỉ thấy Lâm Văn Tình dùng một sợi dây thun nhỏ buộc lại mái tóc dài, đôi nhục cầu trước ngực bị áo lông bó sát người trói buộc mà trở nên càng thêm cao vút rất kiêu ngạo, nhấp nhô theo từng đợt hô hấp của nàng.

Áo lông hở eo đem phần bụng của nàng phơi bày toàn bộ ra, vùng rốn tinh xảo mê người là điểm nhấn ở chính giữa. Bờ hông vênh lên khiến cho đường cong càng thêm nóng bỏng, thấp xuống một chút chính là cặp đùi đẹp tuyệt đại hấp dẫn được mặc bởi một đôi tất chân màu đen khiến bất kì nam nhân nào liếc qua cũng sẽ có ý nghĩ kỳ quái!

Nếu là có thể sờ một chút, như vậy thật sự là điểm phúc không cạn!

"Nhanh sửa sang lại một chút, chúng ta phải rời đi."

Lâm Văn Tình lại bỗng nhiên trợn mắt nhìn Diệp Hi một cái, đi về phía đôi giày cao gót mình đặt ở cạnh ghế.

"Thật là đẹp..."

Bỗng nhiên, Diệp Hi chuyển động! Khi Lâm Văn Tình đưa lưng về phía hẳn đi giày cao gót, Diệp Hi lại bước nhanh đuổi theo!

Lâm Văn Tình tựa hồ cũng không có lập tức phát hiện tiểu nam hài tiến tới gần, chẳng qua là khi nàng còn chưa kịp xoay người, liền bị Diệp Hi từ phía sau ôm lấy!

"Nha..."

Trong nháy mắt, thân thể nàng bỗng nhiên run rẩy, bởi vì nàng rõ ràng cảm giác được cái mêng của mình bị một cây gậy thập phần cứng rắn và

nóng rực ma sát!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Nữ Hiệu Trưởng Chủ Động

Mưa đang không ngừng rơi xuống. Một bầu trời tối tăm mờ mịt làm cho người ta cảm thấy một loại cảm giác vô hình đang đè nén bản thân.

"Nhanh như vậy đã có tin tức?"

Hòa Nhi đang cầm lấy điện thoại, cặp mắt của nàng tràn đầy lo lắng, còn pha chút ưu sầu. Đi tới thành phố Hoa Hải đã được một thời gian ngắn, đối với nhiệm vụ lần này của mình làm nàng thật sự có một loại cảm giác vô lực.

Ở trong quân ngũ, nàng là một nữ nhân lãnh khốc vô tình. Năng lực xuất sắc cơ hồ khiến tất cả nam nhân đều cảm thấy không đất dung thân. Chẳng qua nhiệm vụ lần này mình nhận được dĩ nhiên là ngăn cản mẹ của mình!

"Nói, người đàn bà kia hiện tại ở địa phương nào?" Hòa Nhi hơi kích động! Nàng nhất định phải tìm được mẫu thân, ngăn cản hành động điên cuồng của nàng!

"Xin lỗi, chẳng qua vẫn không tìm được vị trí cụ thể. Bất quá chúng ta từng theo tung tích của nàng đến phụ cận trung học Hoa Long. Xem ra, những quý tử kia sắp tới đây rồi! Nếu như đến lúc đó chúng ta vẫn còn bị động thì rất phiền toái!"

"Ta biết!"

Hòa Nhi bỗng nhiên cao giọng cả giận nói: "Người lập tức truyền mệnh lệnh của ta xuống, bất kể sử dụng phương pháp gì cũng phải tìm ra nàng!"

Tắt điện thoại, Hỏa Nhi lại hết sức phiền não. Tại sao một gia đình êm ấm lại biến thành như vậy? Kể từ khi phụ thân bất hạnh qua đời, mẹ của mình đã thay đổi trở thành một người khác. Hơn nữa, nàng lại nói là quân đội hại chết ba của mình! Một nữ nhân điên cuồng là đáng sợ cỡ nào! Mẫu thân thậm chí còn cố gắng liên lạc với thế lực nước ngoài chuẩn bị phá hoại thành phố Hoa Hải!

Sau khi nhận được tin tức, Diệp Long liền lập tức phái nàng đến đây. Phải chăng, cũng chỉ có Hỏa Nhi nàng mới có thể ngăn cản nữ nhân đó sao?

"Trung học Hoa Long? Chẳng phải là trường học quý tộc nổi danh cả nước sao?"

Hỏa Nhi nhìn ra ngoài cửa sổ, tâm tình càng thêm phiền não, da thịt trắng mịn giống như trứng gà mới bóc vỏ, bóng loáng nhẵn nhụi. Nàng vốn đang chỉ mặc áo ngực cùng quần, nhanh chóng tìm tới một bộ quần áo thể thao màu đen, thân thể vốn là làm cho nam nhân điên cuồng từng điểm từng điểm mà biến mất bên trong lớp y phục.

Ầm, một tia lôi điện phá không lồ xé ngang bầu trời bao la mờ mịt.

"Lá gan của ngươi không nhỏ a!"

Lúc này, Diệp Hi đang xếp thành hình chữ đại mà nằm ngay ngắn trên mặt giường lớn, trước mặt là mỹ phụ nhân với vẻ mặt tức giận đang nhìn chăm chăm hẳn!

"Ngài thật nặng tay!"

Diệp Hi có chút cười khở, không ngờ chỉ trong tích tắc nàng đã ném mình qua vai mà ngã xuống mặt giường lớn.

"Thật không rõ Diệp Ngạo Dương cùng Hàn Tuyết tại sao lại sinh ra một nhi tử xấu xa như vậy!"

Lâm Văn Tình một lần nữa khinh thường nhìn Diệp Hi, nhưng ánh mắt lại không tự chủ được mà rơi vào túp lều giữa hai chân của hắn.

"Lớn không?"

Diệp Hi bỗng nhiên cười tà, thị uy mà khoe khoang tiền vốn của mình, đối với một hài tử mười lăm mười sáu tuổi mà nói, cây gậy kinh người như vậy tuyệt đối là làm cho người ta kinh ngạc! Huống chi, Lâm Văn Tình lại chưa từng thấy qua dương vật của nam nhân khác ngoài trượng phu, nàng không khỏi len lén so sánh.

"Muốn ta bẻ gãy nó sao?"

"Ách... nếu ngài muốn thì xin mời!"

"Người thử nói thêm một câu nữa xem?"

Lâm Văn Tình đột nhiên mỉm cười quái dị, khẽ liếm liếm môi, bàn tay bỗng nhiên vuốt ve bắp đùi của Diệp Hi. Cái này gọi là áp lực càng lớn, lực bản ngược lại càng lớn! Nữ nhân lẳng lơ nhất, cũng không phải là những nữ nhân bình thường luôn phóng đảng dâm loạn, ngược lại là những nữ nhân luôn đoan trang tao nhã! Bỏ đi cái mặt nạ lạnh như băng ấy, nữ nhân đó mới thật sự là điên cuồng nhất!

Nhìn Diệp Hi, Lâm Văn Tình lại bỗng nhiên nhớ lại quá khứ, mỗi tình đầu của mình như nằm ở trước mắt. Gương mặt Diệp Ngạo Dương, vào giờ khắc này, thế nhưng từ từ cùng Diệp Hi dung hợp lại.

Lâm Văn Tình đột nhiên cảm giác được hưng phấn!

Bởi vì, tiểu nam hài này là nhi tử của hãn. Hiện tại mình lại có thể tùy ý lăng nhục tiểu nam hài này! Nàng cảm thấy được trong lòng có sự khoái cảm của trả thù!

Đúng! Trả thù! Mặc dù trong lòng cũng chưa từng căm hận hãn, nhưng vào lúc này lại làm cho nàng trở nên điên cuồng! Một khi cởi ra lớp áo nguyệt trang, nàng sẽ trở nên càng thêm điên cuồng!

"Này... ngài nghĩ muốn thế nào?"

Ánh mắt của Diệp Hi một khắc cũng không có rời khỏi thân thể mỹ phụ, hãn nuốt nuốt nước miếng, hãn đang định từ trên giường bò dậy.

"Ai bảo người động?"

Lâm Văn Tình đột nhiên làm một động tác lại để cho não của Diệp Hi lập tức trì trệ hoạt động! Bởi vì, hãn chỉ thấy được nàng nhẹ nhàng trèo lên giường, đùi đẹp mặc tất chân màu đen sải bước lên trên mặt giường lớn, đùi trắng như tuyết để cho hãn cảm thấy sâu trong đáy lòng có một loại dục hỏa đang kịch liệt thiêu đốt!

"Người nhìn, có phải hay không đang có suy nghĩ ý niệm tà ác gì rồi?"

Ánh mắt Lâm Uyển Tình rơi vào giữa hai chân Diệp Hi. Thứ đe dọa người của hãn làm cho nàng cảm nhận được một trận miêng đắng lưỡi khô. Trong thân thể có một sự trống rỗng không thể thỏa mãn làm cho suy nghĩ của nàng có chút tà ác. Nàng thậm chí cảm thấy được mình nên làm như vậy! Ở cùng Diệp Hi, nàng muốn nắm giữ quyền chủ động.

Nàng nghĩ muốn trả thù phụ thân hãn đã vứt bỏ mình. Ý niệm tà ác, sau khi tìm được một cái cớ liền trở thành mãnh thú, làm cho người ta mất đi lý trí!

"Này..!"

Diệp Hi xuất kỳ bất ý từ trên giường tung mình lên, thoáng cái đem mỹ phụ này đặt ở phía dưới! Một bắp đùi hấn dấm xâm nhập giữa hai chân của nàng, đem bộ ngực sữa của nàng đè ép.

"A —— "

Khoái cảm tới càng lúc càng mạnh!

Nhưng là, còn không được hưởng thụ đầy đủ, Diệp Hi liền bỗng nhiên phát giác thân thể mất đi thăng bằng, tiếp theo, một thân thể thành thực phong vận liền đặt ở trên người của mình!

"Ngô —— "

Trên mặt Diệp Hi là hai bầu vú tràn đầy co dãn mềm mại, cảm giác thư thái khiến cho hấn cảm thấy hít thở không thông.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Mẫu Nữ Xinh Đẹp

"Ngô —— "

Bị hai tòa núi mềm mại như bông đè lên mặt khiến Diệp Hi nhất thời có cảm giác hít thở không thông. Giống như hô hấp không được bình thường, nhưng hương nhũ tràn đầy mê người lại làm cho phía dưới thân thể của hắn nổi lên bản năng nguyên thủy của con người!

"Tiểu tử, lúc ta trưởng thành thì ngươi còn chưa phải là tinh trùng đâu!"

Ngồi trên người Diệp Hi, Lâm Văn Tình quả nhiên là vẫn mạnh miệng. Một thực phụ vốn đoan trang ưu nhã không nghĩ tới lúc phóng túng lại có nói ra ngôn từ kinh người như vậy. Mỹ phụ này, thân thể của nàng đang run rẩy nhẹ, tựa hồ có một loại lực lượng đáng sợ đang dẫn dắt nàng. Hơn nữa, nàng thậm chí còn dùng đôi song hào nhũ đè ép lên lồng ngực của tiểu chính thái!

Nàng ước chừng cao hơn Diệp Hi nửa cái đầu, thân thể thiếu phụ tràn đầy xúc cảm mịn màng thoải mái! Cho dù cách một lớp y phục, Diệp Hi cũng có thể cảm giác làn da bạch ngọc nàng vô cùng mịn màng tràn đầy co dãn.

Trên bầu trời, giọt mưa cuối cùng cũng đã rơi xuống. Ánh mặt trời đang từ từ ló ra sau đám mây đen, ánh nắng ấm áp chiếu sáng khắp mọi nẻo đường, len đến từng góc nhỏ trên vùng đất mới trải qua một cơn cuồng phong bạo vũ! Sau cơn mưa trời lại sáng, phảng phất rửa sạch bụi bặm làm cho không khí càng thêm trong lành.

"Mẹ, chờ một chút nữa! Điện thoại rất nhanh sẽ gọi được."

Ở phi trường Phố Đông, trong phòng chờ, một nữ hải tử đang cầm lấy điện thoại, ánh mắt của nàng có một chút thất vọng, có một chút khổ sở, cũng có một chút gấp gáp.

"Được rồi, người cũng đã gọi lâu như vậy, đoán chừng đối phương cũng sẽ không nghe!"

Bên cạnh nàng là một mỹ phụ mặc tây phục, nàng trông khá giống tiểu cô nương.

Ách, hẳn là tiểu cô nương này rất giống nàng.

Chỉ bất quá, không giống với tiểu cô nương, nữ nhân này luôn toát ra khí chất thành thực phong tình làm cho người ta mê luyến, đó là khí chất mà chỉ có thể có ở những nữ tử đã trải qua thăng trầm trong cuộc sống.

"Diệp Hi, người rốt cuộc có chuyện gì a!"

Dương Ngọc Linh cầm lấy điện thoại, nàng thấy thật thương tâm! Không nghĩ tới đêm hôm đó, sinh nhật của mình nhưng Diệp Hi lại không có đến! Hơn nữa, hiện tại mình gọi điện thoại cho hắn lại luôn nhận được tín hiệu không kết nối được!

"Đến giờ rồi, chúng ta đi thôi, phi cơ không đợi người đâu!"

Trương Ngọc Thiển kéo tay nữ nhi, có chút không vui nói: "Cái tiểu tử kia là Diệp Hi phải không, đợi mẹ tìm một cơ hội hảo hảo dạy dỗ hắn một chút! Lại dám can đảm thả bồ câu với Linh Linh nhà chúng ta!"

"Mẹ! Mẹ đang nói linh tinh cái gì đấy!"

Dương Ngọc Linh có chút đỏ mặt: "Chúng ta... Chẳng qua là đồng học thôi, không có tình cảm khác a!"

"Ồ, Tiểu Linh Linh nhà chúng ta lúc nào lại biết thẹn thùng a!"

Mỹ phụ hơi khom lưng, khẽ nắm má của con gái, cười nói: "Mẹ vừa rồi không có nói gì, tại sao con phải giải thích làm gì? Nhất định là giấu đầu lòi đuôi!"

"Không có!"

Dương Ngọc Linh trái tim run lên, vội vàng phủ nhận. Bất quá, theo ánh mắt của nàng, lại thấy được khi mẫu thân khom lưng, theo cổ áo mở rộng liền nhìn thấy được đôi nhục đoàn trắng mịn bên trong! Thật to! Ánh mắt vừa nhìn thấy rõ ràng bộ ngực của mẹ, Dương Ngọc Linh trong lòng bỗng nhiên sợ hãi than thở. Da thịt trắng mịn, còn có một đường rãnh sâu giữa hai vú vô cùng thu hút người nhìn.

"Hắc hắc, bộ ngực của mẹ thật to nga!"

Nghe con gái cảm thán, khuôn mặt xinh đẹp của Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên trở nên đỏ bừng vô cùng động lòng người, bất quá nàng cũng không để ý vì đây luôn là chuyện mà hai mẹ con hay đùa giỡn với nhau.

"Ách, chúng ta nên vào máy bay nhanh một chút! Quốc Khánh này mẹ sẽ dẫn con đi Mỹ Quốc chơi mấy ngày."

"Nha."

Dương Ngọc Linh có chút không yên lòng mà cúi đầu, ánh mắt lại rơi đôi bánh bao nhỏ xinh trước ngực mình, so sánh với vòng một của mẹ, bộ ngực của mình thật sự là quá nhỏ! Nam nhân đều thích nữ nhân ngực lớn, ta cũng muốn cho nơi này trở nên to lớn! Dương Ngọc Linh trong lòng âm thầm quyết định.

Chẳng qua Diệp Hi tại sao lại không mở máy đầu!

"Đều do tên khốn kiếp này! Để cho tâm tình của mình thật không tốt!"

Dương Ngọc Linh trong lòng ủy khuất, rúc vào người mẹ, nói: "Mẹ, người không phải là rất bận rộn ư, tại sao lần này lại trở về gấp như vậy?"

"Đứa ngốc! Con cũng biết ta là mẹ của con, mẹ không quan tâm con còn quan tâm người nào nữa? Con là nữ

nhỉ bảo bối của mẹ đó!"

So với con gái của mình, Trương Ngọc Thiển cao hơn ra rất nhiều, hơi ôm con gái của mình, ôn nhu nói: "Không nên suy nghĩ nhiều quá. Mùa hè này, mẹ sẽ chơi cùng với con có được hay không?"

"Mẹ!"

"Chuyện gì?"

"Ba ba đâu? Hẳn tại sao lại không về?"

"Đừng nhắc đến ba ba của con nữa. Quốc Khánh này được nghỉ, mẫu thân chúng ta hảo hảo mà chơi đùa thỏa

thích a."

Nói đến vợ của mình, mẹ lại bỗng nhiên có một cảm giác tức giận, bất quá nàng che dấu rất khéo, cũng không có để cho con gái của mình phát hiện.

Nhẹ nhàng mà ôm con gái của mình, Trương Ngọc Thiển cười nói: "Mẹ quyết định đem tổng bộ công ty di chuyển đến thành phố Hoa Hải. Sau này, mẹ ngày ngày phụng bồi con, có được hay không?"

"Ân! Thế thì tốt quá!"

Mẹ con hai người vừa nói chuyện vừa đi về phía máy bay. Bất quá, các nàng cũng không có chú ý tới, chung quanh những người đó cái loại này

ánh mắt khác thường! Hơn nữa tất cả ánh mắt đều là của nam nhân. Không thể không nói, Trương Ngọc Thiển thật sự rất biết hưởng thụ, cũng rất biết bảo dưỡng. Đứng cùng con gái một chỗ, người ngoài nhìn như một đôi tỷ muội! Hơn nữa, làn da của nàng vẫn trắng hồng mịn màng như thiếu nữ.

Quan trọng hơn là, trải qua năm tháng đổi thay, trải qua nhân tình lạnh ấm, nàng đã mang theo một khí chất thành thực, lúc u oán hay khi mỉm cười, đều làm cho nam nhân hận không được đem nàng ôm vào trong ngực hảo hảo yêu thương người vợ xinh đẹp này.

Mà ở vùng ngoại ô, lúc này đang diễn ra một vở kịch vi phạm luân lý đạo đức của một người vợ xinh đẹp với tiểu nam hài.

"Như thế nào? Tiểu tử, có phải hay không, không nhịn được nữa?"

Hai tay chống trên lồng ngực Diệp Hi, Lâm Văn Tình hơi cúi đầu, lời nói từ miệng nàng tỏa ra từng đợt u lan phà xuống mặt của Diệp Hi! Cảm giác hồi hộp, tê tê đại đại khiến cho hắn cảm nhận được cảm xúc nhanh đến không thể khống chế được thân thể của mình!

Thậm chí nhục bồng giữa hai chân hắn đã muốn phá tan sự trói buộc của lớp vải, hung hăng đâm vào trong người thực nữ xinh đẹp, tận tình chạy nước rút! Một ngón tay của Lâm Văn Tình từ từ vuốt ve trên ngực của hắn, sau đó chậm rãi di động dọc theo thân thể xuống dưới.

"A —— "

Cuối cùng, nàng đã cầm tiểu đệ đệ của Diệp Hi trong tay của mình!

"Tuổi còn trẻ, không nghĩ tới lại lớn như vậy..."

Lâm Văn Tình vừa nói phân nửa, nàng bỗng nhiên cảm giác được vật kia đang run rẩy giật mình. Loại cảm giác trước nay chưa hề có làm cho nàng muốn trầm luân!

Tiểu nam hài này, chính là nhi tử của mỗi tình đầu!

Mà mình lại còn cười ở trên người hắn! Thậm chí, Lâm Văn Tình còn cảm thấy thân thể của mình nhanh muốn nổ tung. Tay của nàng bị quỷ thần xui khiến mà nghĩ muốn cởi quần Diệp Hi xuống!

Khoái ý trả thù càng ngày càng mãnh liệt!

Diệp Ngạo Dương, người vào giờ khắc này có biết không? Bạn gái năm đó của ngươi, giờ phút này đang cười trên nhi tử của ngươi, thậm chí còn nắm lấy dương vật to lớn của hắn!

Lâm Văn Tình trở nên càng thêm kích động.

Thân thể của nàng còn run rẩy hơn suy nghĩ trong đầu. Hai chân thon dài, làm cho người ta không nhìn được tưởng tượng đem bắp đùi này khiêng lên trên bờ vai?

"Nóng quá..."

Ở phía dưới thân thể thực nữ, Diệp Hi cảm thấy trong lòng bốc lên một ngọn lửa dục niệm! Hai tay của hắn không nhìn được mà từ bờ eo nhẹ nhàng mà leo lên, một tay bắt được viên nhục cầu trước ngực của nàng cảm giác mềm mại tiêu hồn làm dục hỏa của hắn chuẩn bị bạo phát!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Mỹ Nhân Diên Cường (1)

To lớn, mềm mại, tràn đầy co dãn!

Đây là cảm giác đầu tiên! Hai vú mềm mại, cho dù bị nịt vú ngăn cản cũng không có để cho xúc cảm tuyệt vời ấy biến mất, ngược lại càng nhiều thêm nét mông lung thần bí!

"A..."

Bộ ngực truyền đến từng đợt tê dại, Lâm Uyển Tình cảm thấy thân thể đang trống không càng thêm nóng rực!

"Tiểu quý đầu!"

Hai chân Lâm Uyển Tình kẹp lấy phần eo của Diệp Hi, một tay bắt lấy bàn tay tà ác của hắn đang ôm trọn bầu vú của mình, càng thêm ra sức nắm chặt lấy, tựa như muốn đem tòa nữ phong dính chặt lấy ma trảo của hắn!

"Píp píp... Píp píp..."

Đang lúc một đôi thực nữ cùng chính thái có chút tình mê ý loạn, điện thoại trong phòng lại vang lên!

Oanh!

Hai trái tim vốn đang mê muội thoáng cái tỉnh táo lại!

"Người nào a? Không lẽ là cảnh sát kiểm tra phòng!"

Lúc này Diệp Hi cũng không dừng lại mà có một chút hưng phấn, hẳn dùng một tay đỡ lấy vòng eo của mỹ phụ, một tay khác sờ nắn hai vú đầy đặn, để cho nhũ phong ở trong tay của mình biến hóa đủ các loại hình dáng! Text được lấy tại Truyện FULL

Vào giờ khắc này, Lâm Văn Tình hiện lên vô số ý niệm trong đầu!

Áp lực đạo đức lại làm cho nàng muốn trở nên càng thêm điên cuồng hơn! Lúc nào cũng phải đóng vai một mỹ phụ đoan trang, lạnh lùng khiến nàng luôn bị bao vây, bị đè nén trong nhiều năm, một khi phóng túng tuyệt đối là không có cách nào có thể ngăn cản được nàng!

"Không cần quản nó!"

Lâm Uyển Tình hô hấp dồn dập, lúc này nàng bỗng nhiên đem người của mình cúi xuống, hoàn toàn nằm trên người tiểu chính thái, đôi môi mỏng manh không ngờ lại hôn lên môi Diệp Hi!

Lúc này, tại tòa nhà thị chính thành phố Hoa Hải.

"Uy, tỷ tỷ, là ta."

Mới vừa ấn nút trả lời, điện thoại liền truyền tới thanh âm: "Buổi trưa này chị có rảnh rồi hay không? Có thể đi ra ngoài không?"

"Tiểu Vân? Em cũng không phải không biết chị hiện tại đang loay hoay bề đầu sứt trán rồi sao!"

Vừa nghe giọng muội muội của mình, Hàn Tuyết trong lòng cũng đã đoán được mục đích của nàng tìm đến mình. Hiện tại, chồng của nàng đang gặp nguy hiểm, thân làm vợ nàng như thế nào lại có thể ngồi nhìn! Hơn nữa hiện tại Hàn Tuyết đã thu thập được chứng cứ phạm tội của phó thị trưởng. Chỉ cần tìm hiểu nguồn gốc, trượng phu của nàng Trần Duệ tuyệt đối trốn không thoát!

"Chị, hai chị em chúng ta đã lâu không nói chuyện. Dù sao buổi trưa được nghỉ ngơi, vậy trưa nay em đến nhé!" Hàn Vân lúc này có điểm giống tiểu cô nương đang làm nũng.

"Được rồi, ở địa phương nào?"

Trong lòng Hàn Tuyết thờ dài, dù sao cũng phải đối mặt với muội muội. Cho dù hiện tại nàng còn không biết ứng xử thế nào với vị muội phu của mình.

"Hắc hắc, tỷ tỷ chị nhìn xuống dưới lầu."

"A!"

Hàn Tuyết cầm lấy điện thoại đi tới cửa sổ, lại thấy bên cạnh tòa nhà chính phủ đã đỗ một chiếc xe con màu đen, đứng bên cạnh xe là một nữ tử trẻ trung!

Đúng! Chính là một nữ tử trẻ trung!

Hàn Vân mặc một đôi giày bó màu đen theo phong cách Châu Âu! Trên người của nàng mặc loại váy liền thân hiện tại đang rất được lưu hành, váy đen giày đen, còn đeo một đôi kính lạnh lùng màu đen!

"Em làm gì mà mặc thành như vậy?" Hàn Tuyết vừa buồn cười, vừa tò mò nhìn muội muội của mình

"Bất quá, nếu em không nói cho chị biết, chị còn thật không nhận ra!"

"Hi hi, được rồi tỷ tỷ! Nhanh xuống đây đi!" Hàn Vân thúc giục.

"Không được. Chị cũng không muốn tin tức ngày mai giật tít "Nữ thị trưởng cùng thiếu nữ áo đen mập mờ trên phố" a !"

"Cho em xin, ai dám viết như vậy, em lập tức để cho hắn đi cải tạo!"

Hàn Vân giơ giơ quả đấm của mình, lấy từ trong xe một cái túi giơ giơ lên, nói: "Chị nhìn này, y phục em cũng giúp chị chuẩn bị xong. chúng ta lại không phải đi làm chuyện xấu, chẳng qua là đi thăm mỹ viện SPA mà thôi! Chẳng lẽ nữ thị trưởng thì không thể đi thăm mỹ viện sao?"

"Được rồi, chị nói không lại em!"

Hàn Tuyết một bên lắc đầu, một bên nhìn muội muội của mình. "Em cầm quần áo lên đây."

Bất quá, nàng vẫn có chút lo lắng, nàng lo lắng muội muội của mình sẽ ứng xử thế nào. Đối với Trần Duệ, Hàn Tuyết căn bản không có ý nghĩ muốn bỏ qua cho hắn! Muội muội của mình ở chung một chỗ với hắn sớm muộn cũng phải chịu thương tâm! Hắn là người như thế nào nàng đều hiểu rõ.

Hoặc, lúc mới bắt đầu, Trần Duệ đích xác là một nam nhân tốt. Nhưng trải qua quyền lợi và kim tiền hun đúc đã tạo thành một người đàn ông tham vọng! Hiện tại, làm cho nàng cảm thấy nhức đầu là muội muội của mình và cô cháu gái.

"Hai vị, mời đi bên này!"

Nữ phục vụ viên dẫn các nàng vào sương phòng hào hoa nhất, nàng không biết hai người này là ai, nhưng cấp trên của mình đã thông báo, cho dù hai nữ nhân này muốn đập phá thẩm mỹ viện này thì cũng không thể ngăn cản mà còn phải tận tình giúp đỡ, cho nên thái độ của nữ phục vụ vô cùng kính cẩn, giọng nói êm dịu hơn ngày thường vô số lần!

"Người đi ra ngoài trước, chúng ta trước tiên ngâm sữa tắm một chút." Hàn Vân vẫy tay với nữ phục vụ viên, khi nàng đóng cửa lại, nàng mới bỏ kính đen xuống.

Hàn Tuyết đột nhiên hỏi: "Em mang chị ra ngoài chỉ là muốn cùng nhau đi SPA sao?"

"Khanh khách, nếu không tỷ tỷ còn tưởng em muốn tìm chị có chuyện gì nữa?"

Nghe muội muội của mình nói như thế, Hàn Tuyết tự nhiên thấy đau xót. Nhẹ nhàng mà thở dài, nàng đi vào một phòng thay đồ, hai tay nhẹ nhàng mà đem mình y phục trên người từng điếm cởi ra.

"Tỷ tỷ, làm sao chị lại chậm chạp như vậy a!"

Lúc Hàn Tuyết đi ra, muội muội Hàn Vân cũng đã ngâm mình vào bồn tắm chứa nòng đậm mùi sữa thơm.

"Em a, thật sự là quá mức xa xỉ!"

Hàn Tuyết trợn mắt nhìn vẻ mặt say mê của muội muội một cái, nhưng cũng từ từ để cho thân thể của mình ngâm xuống làn nước. Một khắc ngâm xuống, nàng cảm thấy sữa tắm ôn hòa thật sự rất thư thái. Hương sữa say lòng người làm cho trong nội tâm nàng cảm nhận được thập phần thích thú.

"Chị!"

Hàn Vân tựa sát vào tỷ tỷ của mình, ôm lấy một cánh tay của nàng. Bất quá, Hàn Tuyết lại đột nhiên cảm giác được, khuỷu tay của mình đụng phải song nhũ to không kém bản thân. Nàng có chút xấu hổ không dám nhìn muội muội.

Trong lúc Hàn Tuyết đang phiền lòng, Diệp Hi lúc này lại ở trong tình cảnh trái ngược hoàn toàn, hắn đang cảm nhận được một nụ hôn say mê! Lâm Văn Tình thật sự đã vong tình! Nàng cảm thấy mình hiện tại rất tà ác!

Bởi vì dưới người nàng là một đứa bé trai mà thôi! Hẳn thậm chí còn không có cao bằng mình! Quan trọng nhất là, Diệp Hi là nhi tử của mối tình đầu đã từng vứt bỏ mình! Nàng cảm thấy, mình hiện tại giống như đang trả thù, xâm phạm nhi tử của hắn!

Trong lúc điên cuồng, không ngờ nàng lại vứt bỏ khăn tắm trên người Diệp Hi xuống! Nàng nằm ở trên người Diệp Hi, cả người cảm thấy càng ngày càng khó chịu!

Cảm thấy thân thể nhanh muốn nổ tung! Nàng không khống chế được thân thể của mình! Mặc dù nàng biết mình cùng Diệp Hi hành động như vậy sẽ bị nghìn người thóa mạ, nhưng vào giờ khắc này, nàng đã không thể ngưng! Bất giác nàng hơi ngồi dậy, bàn tay búp măng lần mò bắt lấy tiểu đệ đệ đã cứng rắn và nóng hổi của Diệp Hi.

Theo thân thể run run, nàng từ từ trầm xuống, chỉ thấy nhục bồng cứng rắn đang từng điểm từng điểm mà biến mất ở giữa hai chân nàng! Mật huyết đã lâu không được trượng phu động tới, lúc này đã bị đâm thủng thấm ướt, hai mép *** đang từng điểm từng điểm mà tách ra, dẫn theo đầu *** to lớn của tiểu nam hài!

"Thật...lớn!"

Lâm Văn Tình kì lạ không được mà rên rỉ, hai tay chống lên lồng ngực Diệp Hi làm điểm tựa, bắt đầu chuyển động cái mông của mình! Mật huyết chặt cắn nuốt toàn bộ nhục bồng của Diệp Hi!

"A... Cảm giác như bị thiêu đốt... Cứng quá... Thật lớn... Ân... Toàn bộ đều cắm vào... A... A... Hào... A... A..."

Quyết định muốn phóng túng làm Lâm Văn Tình thật thập phần đắm đuối, lúc này nàng vận vẹo toàn thân, dùng mật huyết của mình không ngừng nuốt chửng côn thịt của hắn!

"A... Thật đẹp... A... Thật sâu... Ân... Tiểu tử... Ân... Thật to... A... A...
Làm chết ta... A... Cái đó nóng quá... Ân..."

Theo dục hỏa phát tiết, Lâm Văn Tình gia tăng cường độ chuyển động của bờ mông, để cho âm đạo của nàng cắn hút nhục bồng của Diệp Hi, trong cái miệng nhỏ nhắn vô ý thức rên rỉ: "Á... Không được... Muốn... Đến..."

Đang khi nói chuyện, thân thể của nàng dồn dập mà co rút, run rẩy, mị nhãn nhắm thật chặt, má lúm đồng tiền bị kích tình đỏ hồng, lực đẩy sâu trong âm đạo càng thêm áp bách.

Nghĩ tới nữ nhân cười trên người mình chính là mối tình đầu của ba ba ngày xưa, Diệp Hi cảm giác được thập phần kích thích, hai tay ôm bờ eo của nàng, tiểu thanh long từ dưới đội lên mà lên tháo nước, quy đầu to lớn ấn vào tận tử cung mỹ phụ hiệu trưởng!

"A... Muốn chết! Nhanh... Nhanh rút..."

Đâm đến chỗ sâu nhất, Lâm Văn Tình cảm thấy nhục bồng của Diệp Hi trở nên bành trướng, tựa hồ đến thời điểm xuất tinh! Nhưng nàng lại phát giác giữa hai chân của mình đã không có khí lực để đứng lên! Mà Diệp Hi còn đang tháo nước mình!

"Không được! Không nên bắn ở bên trong!"

Lâm Văn Tình chống lồng ngực Diệp Hi, tuy nhiên hẳn không để cho dương vật rời khỏi âm đạo của mình!

"A di... Ân... Ta bắn cho ngài!"

Diệp Hi bồng nhiên tăng động tác dứt vào, mãnh liệt tháo nước khiến quy đầu bắn luồng tinh dịch như núi lửa phun trào, toàn bộ bắn vào sâu trong tử cung nàng!

"Thật nóng!"

Mỹ phụ cả người đều co rút, không ngờ ở thời điểm Diệp Hi xuất tinh lại một lần nữa đạt đến cao trào!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Mỹ Nhân Diên Cường (2)

"Tỷ tỷ." Hàn Vân ôm lấy tỷ tỷ của mình, trên mặt mang nụ cười bỗng nhiên thay bằng nét u oán khổ sở.

"Thật ra thì chị cũng rõ hôm nay em đi tìm chị rốt cuộc là vì chuyện gì a?"

Thân thể của nàng có chút run rẩy: "Chẳng lẽ chị không thể để cho hẳn một con đường thoát sao?"

Hàn Tuyết hơi nhắm mắt lại, trong lòng của nàng cũng đang mâu thuẫn. Thân là tỷ tỷ, nàng đương nhiên không muốn thấy muội muội của mình thương tâm khổ sở. Nhưng nàng vô luận như thế nào cũng sẽ không bỏ qua cho Trần Duệ!

"Tiểu Vân, em nên biết, quốc có quốc pháp. Trần Duệ, chuyện của tên khốn kiếp này quả thực làm cho người ta tức giận!"

Hàn Tuyết nhẹ nhàng lắc đầu, ở trên phương diện này, nàng tuyệt đối không thể nào thối lui, cũng không được phép thối lui!

"Chị!"

Hàn Vân cả người run lên, nước mắt thấm ướt khuôn mặt mỹ lệ: "Chẳng lẽ chị... Tuyết tình như vậy?"

"Tiểu Vân! Em hãy nghe chị nói!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên ôm lấy muội muội của mình, nói: "Đứng ở trên lập trường của em, em tự nhiên hy vọng hẳn có thể đủ bình an vô sự! Nhưng chúng ta hiện tại cũng không phải tiểu hài tử! Rất nhiều chuyện không phải là có thể dựa theo cảm tính của chúng ta để hành động! Em hiểu không?"

"Em... Hiểu được."

Hàn Vân khe khẽ gật đầu, bỗng nhiên từ trong bồn tắm đứng lên, nói: "Chẳng qua em vẫn không tiếp nhận được! Chị biết không? Dĩnh Dĩnh mới chỉ có mười hai mười ba tuổi, nàng còn cần có phụ thân!"

"Vậy em có biết, Trần Duệ hẳn đến tột cùng đã làm chuyện gì không? Hẳn đã lừa gạt em như thế nào không?" Hàn Tuyết cũng đứng lên, không chút yếu thế nhìn vào muội muội của mình.

"Chị, ... Có phải là có chuyện gì giấu em? Tên khốn kiếp này, ngoại trừ tham ô nhận hối lộ ở ngoài, còn có chuyện gì nữa?"

Lúc này, thanh âm Hàn Vân bỗng nhiên có chút run rẩy lên. Thật ra thì nàng đại khái đoán được cái gì đó. Chẳng qua trong lòng của nàng vẫn tồn tại một tia hy vọng. Nàng hy vọng suy đoán của mình là sai lầm.

"Em theo chị trở về tòa thị chính, chị cho em xem một chút." Trong lòng Hàn Tuyết thở dài nói.

"Ân."

"A —— "

Trong khách sạn bỗng nhiên phát ra một tiếng rên rỉ cao vút! Kèm theo thanh âm này, tất cả tiếng động ma sát va chạm của hai thân thể cũng tiêu tán!

"Hắc hắc, hiệu trưởng đại nhân của ta, mới vừa rồi ngài thật dâm dăng nga!"

Giờ phút này, Lâm Văn Tình vẫn giạng hai chân áp bên hông, Diệp Hi lại bỗng nhiên cảm thấy buồn cười, hẳn tưởng tượng mới vừa rồi Lâm Văn Tình giống như một nữ kỹ sĩ ngồi ở trên người của tiểu nam hài.

"Làm sao người... Còn không có..."

Lâm Văn Tình thở gấp, hô hấp của nàng rất gấp rút, động tác vừa rồi khiến nàng cảm thấy vô lực. Nhưng nhục bồng vẫn dâm trong thân thể lại vẫn cứng rắn, nóng hổi! Quả nhiên, làm loại chuyện này, quả nhiên là để cho nam nhân chủ động mới được.

"Ngài thấy tò mò sao!"

Diệp Hi được tiện nghi liền khoe mẽ, hai tay vẫn cố định vòng eo nàng, ánh mắt tập trung nhìn hai tòa nhũ phong kiêu ngạo trước ngực nàng!

"Lần này, đến lượt ta ở phía trên!"

Diệp Hi dùng sức muốn tung mình dựng lên. Nhưng Lâm Văn Tình vội kẹp chặt hai chân của mình: "Không được!"

Hai tay của nàng đè xuống lồng ngực Diệp Hi, trên mặt vẫn còn đỏ ửng! Bắp đùi đi tất chân màu đen lại càng thập phần mê người!

"Nhưng ngài còn khí lực sao?" Ánh mắt của Diệp Hi tràn đầy tà ý.

"Cho dù không có cũng không được!"

Lâm Văn Tình là quyết tâm không để cho tiểu nam hài này cười trên người mình, bởi ý niệm trả thù làm cho nàng muốn mình là người nắm giữ cục diện chứ không phải tiểu tử kia. Bất quá lúc này trong thâm tâm nàng vẫn có một tia hy vọng, một khát vọng bị chinh phục! Là một nữ cường

nhân cao cao tại thượng, luôn đứng trên tất cả, khiến cho nam nhân chỉ dám đứng cách xa ngưỡng mộ không dám tới gần, nàng lại hết sức khát vọng có thể bị một người đàn ông tới chinh phục nàng!

Mà người nam nhân này, lúc này cũng không phải là mối tình đầu của mình, cũng sẽ không là lão công của mình. Lại dĩ nhiên là... Nhi tử của mối tình đầu! Một tiểu nam hài chỉ có mười lăm mười sáu tuổi!

"Người... Như vậy." Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn

Lâm Văn Tình cảm thấy rã rời vô lực, nhưng nàng vẫn chuyển động thân thể của mình, rời khỏi người Diệp Hi, không ngờ lại đưa lưng về phía hắn bày ra một tư thế kiểu mẫu câu! Mông ngọc đầy đặn trắng mịn như đang ngoe nguẩy trước mặt Diệp Hi.

"Dâm phụ!" Diệp Hi thấp giọng mắng một câu, lập tức tung mình nhào tới!

"Ân... Ân..."

Lâm Văn Tình giãy dụa thân thể, cái mông ve vẩy như hòa theo động tác của hắn. Ở phía sau Lâm Văn Tình, Diệp Hi một tay cầm lấy nhục bồng, tay kia giữ lấy bờ mông của nàng căn chỉnh vị trí chuẩn xác nhất rồi liều mạng cắm vào.

"A, a..."

Hai bờ mông va chạm liên hồi.

"A... A... Hào... Nhanh nha... Ân..."

Lâm Văn Tình phóng đặng càng làm tăng dục hỏa của Diệp Hi! Hai tay hắn bắt được bầu vú của Lâm Văn Tình, nhục bồng không ngừng mà từ phía sau cắm vào thân thể của nàng!

"A... Thật sâu nha... Đội lên... Lại đội lên lần nữa..."

Theo Diệp Hi di chuyển, thân thể nàng không tự chủ được mà giãy dựa trái phải, hạ thể phập phồng nghênh hợp, cái miệng anh đào nhỏ nhắn nhẹ nhàng rên rỉ yêu kiều. Mình tựa như tiểu mẫu cầu nằm úp sấp xuống, tiểu nam hài phía sau lúc này càng rút ra đâm vào mạnh mẽ, liên tục tháo nước khiến cho Lâm Văn Tình giống như một chiếc thuyền lá nhỏ cuộn sóng nhấp nhô giữa đại dương bao la.

Theo từng tiếng rên rỉ vang lên, trong phòng lại bắt đầu một trận phiên vân phúc vũ.

Tòa thị chính thành phố Hoa Hải.

"Này, đây là —— "

Lúc này Hàn Vân với vẻ mặt trắng bệch nhìn tư liệu trên tay, còn có những tấm hình kèm theo! Đều là trượng phu của mình! Trong tấm ảnh là trượng phu đang ôm một nữ nhân đi về phía một ngôi biệt thự! Không ngờ hẳn lại ... Hàn Tuyết nhìn biểu tình của muội muội mà trên mặt tràn đầy sự thương xót.

"Tiểu Vân?"

Nhìn muội muội si ngốc mà nhìn tài liệu, cũng không có một chút phản ứng, Hàn Tuyết vội vàng đi tới bên người muội muội ôm lấy thân thể của nàng.

"Chị! Ô ô!"

Bỗng nhiên, Hàn Vân hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, thế nhưng lại tiếp tục nhào vào trong ngực tử tử của mình: "Chị, em... nên làm như thế nào?"

"Đứa ngốc! Không có hẳn, em vẫn sống tốt. Làm như thế nào sao... Những lời này em căn bản là không cần phải nói! Nam nhân như vậy đáng giá để cho em thương xót sao?"

Nhìn muội muội phản ứng như thế, xem ra chỉ muốn khóc mấy trận giải tỏa uất ức, sẽ không có gì đáng ngại.

Bất quá, hai người có vóc dáng cùng chiều cao cơ hồ giống nhau như đúc, lúc này ôm nhau ở chung một chỗ quả nhiên là mê người! Bộ ngực của các nàng lúc này bị đối phương đè ép, tứ đoàn hào nhũ ma sát thậm chí còn làm thay đổi hình dáng!

"Cách!"

Cửa phòng tắm đang đóng lại được mở ra. Lúc này Lâm Văn Tình vẫn mặc bộ trang phục khi nãy cùng Diệp Hi đã chiến!

"Thật muốn đi?"

Diệp Hi nhìn mỹ phụ vừa cùng mình phát sinh quan hệ! Còn ánh mắt Lâm Văn Tình lại rơi vào giường lớn đang bị ướt nhẹp! Cho dù cố ý giả trang ra một bộ mặt lạnh như băng, gương mặt của nàng vẫn không thể khống chế mà đỏ bừng!

"Đi!" Lâm Uyển Tình cắn môi dưới, chém đinh chặt sắt nói.

"Nếu phóng túng, như vậy để cho nó được hoàn thành đi!" Trong lòng của nàng tự nói.

Ánh mắt của Diệp Hi nhìn xuống mông ngọc của Lâm Uyển Tình, bờ mông đầy đặn vênh cao mới vừa bị mình nắm trong tay! Thậm chí, hẳn còn biết rõ trên mông nhất định lại lưu lại dấu ấn bàn tay của hẳn!

"Nếu không đi, người có thể lăn về nhà! Nhớ kỹ, chuyện mới vừa phát sinh nếu để cho người thứ ba biết, ta tuyệt đối sẽ đích thân... Giết người!"

"Đi! Khuya hôm nay, ta sẽ..."

Diệp Hi vội vàng đi theo, nhưng trong lòng lại thấp giọng nỉ non nói:
"Bản thân ta muốn nhìn, rốt cuộc là người nào chinh phục người nào?"

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Mỹ Nhân Diên Cường (3)

"Đi đến nhà ta!" Không ngờ nàng thật sự mang Diệp Hi trở lại nhà của mình!

Gian phòng rất lớn, ở giữa để một cái giường cũng lớn không kém!

"Chúng ta... tắm yên ương!"

Diệp Hi cả người trần truồng không nhẹn được mà theo sát Lâm Uyển Tình, một tay ôm bờ eo của nàng, một tay khác lại nắm lấy tòa nhũ phong mà nàng rất đổi tự hào! Bất quá, Lâm Văn Tình cũng không có ý định tắm rửa, nàng thở ra một hơi nóng rực, hai tay liền đẩy Diệp Hi lên trên mặt giường lớn!

"Chi nha."

"Người lại muốn cười ở trên người ta?" Diệp Hi cảm giác được hết sức buồn cười, ánh mắt lại rơi vào mỹ thiếu phụ trước mắt!

"Người thử nói xem?"

Ánh mắt Lâm Văn Tình nóng rực nhìn Diệp Hi, nàng cảm thấy thân thể của mình đều thiêu đốt nóng rực... Dòng điện tê dại không ngừng mà từ đáy lòng chui lên. nàng hơi bước về phía trước một bước, cái lưỡi đình hương đưa ra ngoài, thập phần hấp dẫn mà liếm liếm môi của mình.

Thật là đẹp. Diệp Hi chỉ cảm thấy thân thể của mình đã nhanh muốn bạo phát! Ở khách sạn, hãn căn bản cũng không có phát tiết được toàn bộ! Hiện

tại, ở nơi này, cô nam quả nữ mập mờ để cho đục hỏa trong đáy lòng hấn thoáng cái bạo phát ra!

"Đừng động."

Chẳng qua Lâm Văn Tình lại bỗng nhiên cúi người xuống, ngón tay như bạch ngọc điểm trúng ngực hấn, môi anh đào thở ra từng đợt nóng rực: "Nhớ lấy, hiện tại... Là ta giày xéo người!"

Lâm Văn Tình, bỗng nhiên đưa đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm lên môi Diệp Hi. Nghĩ đến mối tình đầu của mình, trong lòng của nàng lại cũng có chút đau đớn. Hiện tại, nhi tử của mối tình đầu lại ở trên giường lớn của mình! Thậm chí, mình lại cùng hấn kết hợp một cách thân mật nhất!

"Hiệu trưởng... ngài đây là... Hấp dẫn ta!" Diệp Hi bỗng nhiên đưa ra hai cánh tay ôm cổ Lâm Uyển Tình, đem đầu của nàng kéo về phía mình.

"Ngô —— "

Bị hài tử hôn một cái, Lâm Văn Tình bỗng nhiên giẫy người một cái phản kháng theo bản năng. Bất quá cũng chỉ có như vậy, sau một khắc nàng liền đã bắt đầu vong tình phối hợp hôn lên môi Diệp Hi! Đôi môi mỏng manh, gợi cảm mà nhu nhuận. Lúc này lại càng nhẹ nhàng mà mở ra đón đầu lưỡi của tiểu nam hài.

Một cái tay của hấn từ trên cổ của nàng bỗng nhiên ôm lấy vòng eo thon nhỏ! Trước ngực bị song nhũ cao cao mềm mại đè ép, xúc cảm co dãn, để cho thân thể của hấn cảm nhận được từng đợt khó chịu!

Nàng đã phóng túng, không chỉ về mặt đạo đức.

Lại nói ở phi trường, hai mẹ con vốn định đi Mỹ Quốc lúc này cũng không có rời khỏi thành phố Hoa Hải, lúc này các nàng đang ngồi trên một chiếc xe cao cấp rời khỏi phi trường.

"Được rồi. Con đã vui chưa, không đi Mĩ Quốc, mẹ liền phụng bồi con ở thành phố Hoa Hải nhé?"

Trương Ngọc Thiển ôm con gái của mình, vẻ mặt hiền lành: "Ngày mai, để cho mẹ gặp một lần tên tiểu suất ca mà con gái nhớ mãi không quên xem nào?"

"Mẹ, người nói nhăng cuội gì đấy! Người ta nào có!"

"Con xem một chút, hai má cũng đỏ như thế này rồi!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên sờ sờ hai má nữ nhi rồi thất thanh kêu: "A! Nóng phồng tay rồi!"

"A, không để ý tới mẹ!"

Cô bé quần bách xấu, thoáng cái vùi đầu vào lồng ngực mẫu thân, hai tay ôm bờ eo của nàng không dám ngẩng đầu lên. Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn

"Được rồi, mẹ không chê cười con nữa còn không được sao?"

Trương Ngọc Thiển nhẹ nhàng mà vuốt ve mái tóc nữ nhi của mình, ôn nhu nói: "Bất quá, cái kia Diệp Hi kia, tình huống trong nhà rốt cuộc như thế nào?"

"Mẹ hẳn là thị trưởng thành phố Hoa Hải Hàn Tuyết." Dương Ngọc Linh lí nhí nói.

"Là Hàn Tuyết?"

Trương Ngọc Thiển hơi sững sờ, "Chính là nữ nhân được gọi là 'Băng sơn nữ thanh thiên' Hàn Tuyết sao? Nhìn chưa ra nga, Tiểu Linh Linh nhà chúng ta lại thích quan nhị đại!"

"Mới không phải đâu!"

Dương Ngọc Linh không thuận theo giãy dựa thân thể, nhưng là vô tình để cho gương mặt của mình cọ sát cặp tuyết phong màu mỡ của mẫu thân!

"Ngô —— "

"Người cái nha đầu chết tiết kia." Trương Ngọc Thiển cảm giác được trước ngực của mình có chút tê dại.

"Bộ ngực của mẹ thật to nga!"

Trương Ngọc Thiển lúc này nằm sát bên trong ngực mẫu thân, ánh mắt lại tràn đầy hâm mộ mà nhìn thẳng hai vú phập phồng. Thật thật to!

"Nói cái gì đó!"

Trương Ngọc Thiển bị nữ nhi nói cho một trận đỏ mặt, không nhin được hờn dỗi mà nhìn nàng: "Con còn nói, mẹ liền đánh cái mông của con!"

"Hi hi, mẹ sẽ không đánh đâu!"

Dương Ngọc Linh một lần nữa rúc vào ngực mẫu thân: "Nhưng người ta bây giờ còn nhỏ như vậy. Nam nhân... cũng chỉ thích nữ nhân ngực lớn?"

"Nha đầu ngốc, đừng nói mấy tên xú nam nhân nông cạn đó!"

Trương Ngọc Thiển nói: "Con mới mấy tuổi đâu! Sẽ tiếp tục trở mã! Con quá không biết xấu hổ, thế nhưng ở trước mặt mẹ lại nói như vậy, xem ra Tiểu Linh bắt đầu nghĩ đến nam nhân rồi a!"

"Mẹ lại khi dễ ta!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên cù nách nữ nhi, cười nói: "Nhìn mẹ hảo hảo giáo huấn người!"

May mắn tài xế taxi là nữ, nếu không chứng kiến cảnh xuân sắc của hai mẹ con chắc chắn sẽ làm hấn gây tai nạn giao thông ngay trên đường quốc lộ không biết chừng.

"Phanh."

Ở trong phòng ngủ Lâm Văn Tình, lúc này Diệp Hi rốt cục thu hồi được vị trí chủ đạo! Lúc này hấn đứng ở bên trên giường, mà Lâm Uyên Tình đang nằm ở trên mặt giường lớn, bấp ùi đi tất chân màu đen bị tiểu nam hài thấp hơn nửa cái đầu dùng hai tay giữ chặt!

"Mau buông tay! Ta muốn ở phía trên!"

Chẳng qua là, sau một khắc, đầu óc của nàng cũng đã lâm vào cảm giác trống rỗng. Bởi vì, tiểu nam hài này đã ôm bấp ùi của nàng, dùng tư thế lão hán đẩy xe phát khởi tiến công! Thậm chí, giày cao gót của nàng còn không có cỡi ra!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Phát Giác

"Chi —— " Âm thanh thắng xe vang lên trong bãi đậu xe.

Lưu An rất hưng phấn mà xuống xe. Trong lòng hẳn chưa từng có kích động như vậy, hưng phấn như vậy! Bởi vì, chứng cứ phạm tội của phó thị trưởng đã được mình nộp lên Ban Kỷ Luật Thanh Tra, lần này cái ghế Phó thị trưởng nhất định giữ không được!

Hiện tại là cơ hội của mình! Lưu An là một người rất biết tính toán. Hiện tại hẳn lại bắt đầu dốc sức nghĩ cách chiếm được cảm tình Hàn Tuyết.

Thế lực sau lưng nàng tuyệt đối không phải là hẳn có thể tưởng tượng được. Đáng tiếc Hàn Tuyết lại nổi danh là "Nữ thanh thiên"! Hiện tại hẳn thật đúng là có cảm giác con chuột đang kéo con rùa!

"Đúng rồi! Diệp Hi! Hiện tại cũng chỉ có hy vọng vào tên tiểu tử kia! Nếu là hẳn nói giúp ta với Hàn Tuyết, ta đây rốt cuộc không cần lo lắng." Lưu An vừa đi một bên vừa lẩm bẩm.

"Diệp Hi, rốt cuộc thích cái gì đây?"

Dường như, Diệp Hi cũng không giống như thiếu tiền a! Như vậy, nữ nhân...

"Nữ nhân sao? Tiểu hài tử, hiểu được cách chơi nữ nhân sao?"

Lưu An một trận cười khồ. Lưu An ngồi ở trên ghế, ánh mắt lại rơi vào cái di động của lão bà trên ghế sa lon.

"Thiệt là, cũng không cất kỹ."

Hắn tiện tay cầm điện thoại di động lên, nhưng nghĩ lại, bỗng nhiên có chút tò mò về thân tử của mình bình thời gặp gỡ hạng người nào đây? Chẳng qua là, khi hắn mở tin nhắn lại bỗng nhiên ngây dại!

"Người nào a?"

Lúc này, một mỹ phụ mặc đồ ngủ màu trắng đi ra, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn luôn thu hút nam nhân, khí chất phong vận làm cho người ta phải mê muội, Lam Thục Nghi sau khi nghe tiếng cửa mở liền vội vã chạy ra xem.

"Là ta."

"Nha."

Mà Lam Thục Nghi thấy trượng phu của mình ngồi trên ghế, mặc dù trả lời với giọng rất nhạt nhẽo, nhưng trái tim lại chợt bắt đầu kịch liệt gia tốc! Bởi vì điện thoại di động của mình vừa vận giống như để quên để ở chỗ này! Nếu là đổi lại bình thời sẽ không có gì, nhưng là hiện tại...

"Ta có chút mệt mỏi, về thư phòng trước đi!"

Lưu An trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cỗ hận ý, chẳng qua là bị hắn cố ý áp chế xuống. Lướt qua thân tử của mình, trong tâm hắn càng thêm run rẩy!

"Phanh."

Đóng cửa thư phòng, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng thân thể của hắn lại không ngừng run rẩy. Bàn tay lấy ra cái di động của lão bà, ánh mắt không nhúc nhích mà nhìn tin nhắn nho nhỏ trên màn hình!

"Lam a di a, chồng người lúc nào buổi tối cũng không trở về nhà, người có thể gọi điện thoại cho ta nha"

Diệp Hi thế nhưng nhẫn cho thê tử của mình một tin như vậy! Bất quá, làm Lưu An an lòng bởi vì hắn thấy được lão bà của mình trả lời: "Người tên khốn kiếp này! Cút đi cho ta!"

"Diệp Hi... Chẳng lẽ... Thích lão bà của ta?"

"Diệp Hi hắn, có phải hay không thật sự yêu thích lão bà của ta?"

Lưu An đột nhiên cảm giác được mình giống như cầm thú! Thiên, mình mới vừa suy nghĩ cái gì a! Đối phó với một ít nam nhân háo sắc, Lưu An đều dùng mỹ nữ để hạ thủ! Nhưng Diệp Hi lại không giống với lúc trước! Bởi vì, mình còn phải dựa vào mẹ của hắn để lên chức!

"Nếu như..."

Lưu An trong đầu bỗng nhiên tưởng tượng ra tình cảnh thê tử của mình vụng trộm với tiểu nam hài này ! Hắn không biết thê tử của mình có phải hay không vẫn duy trì trinh tiết, không bao giờ phản bội lại mình, nhưng đáy lòng hắn lại luôn luôn khát vọng quyền lực!

Thật quá mâu thuẫn

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Quyết Định Của Lưu An

Thật là nam nhân vô sỉ! Không ngờ hẳn lại có ý nghĩ như vậy, đó là thể tử của mình a, hẳn lại tính toán vì quyền lực mà bán nàng? Hẳn cầm chặt điện thoại trong tay, trong lòng tràn ngập mâu thuẫn.

Mình làm cái chức cục trưởng này đã nhiều năm, nếu như không nắm lấy cơ hội lần này, tương lai rất có thể bị kéo xuống ngựa! Không thể! Đây là điều mà hẳn tuyệt đối sẽ không để xảy ra. Mình thật vất vả mới leo lên chức vụ này a.

Mà lúc này, Lam Thục Nghi lại đột nhiên cảm giác mình đã bị phát hiện! Mình rõ ràng nhớ để điện thoại di động trên ghế sa lon, tại sao hiện tại không thấy đâu?

"Chẳng lẽ —— "

Nghĩ đến rất có thể là trượng phu của mình lấy được, mỹ thiếu phụ trẻ đẹp bỗng nhiên run rẩy một hồi, thân thể thành thực nhẹ nhàng mà đứng đờ, hô hấp cũng có chút dồn dập.

Chẳng qua là, lòng của nàng từ từ trầm xuống.

Trượng phu vô tình làm cho nàng rất thất vọng. Cho dù hẳn ở bên ngoài tiếp tục bao nuôi vợ bé, mình cũng không muốn đi quản. Sự thương tâm khiến cho Lam Thục Nghi thậm chí còn nhớ lại tình cảnh mình phản bội trượng phu.

Bị một tiểu nam hài mười lăm, mười sáu tuổi tách hai chân, đâm vào thân thể của mình! Bất quá, khoái cảm đó cũng nàng cũng chưa từng gặp

trước đây, cảm giác chật chội phong phú, cảm giác tê dại, còn có cái cảm giác khuất nhục khi bị chinh phục, thật sâu kích thích nàng.

"Nữ nhân! Chỉ cần có tiền có quyền thì muốn bao nhiêu nữ nhân cũng có!"

Lưu An bỗng nhiên tự nói, lão bà của mình so với con đường làm quan, thật sự là quá mức bé nhỏ không đáng kể! Chỉ bất quá, thân là nam nhân, lại muốn lão bà của mình ở dưới thân người khác để bị giày xéo? Không thể không nói đó là một loại bi ai! Không có nam nhân nguyện ý để nữ nhân của mình bị người khác nhúng chàm. Chẳng qua Lưu An lúc này lại làm ra quyết định trọng yếu.

Oanh!

Lúc này ở gian phòng bên ngoài Lam Thục Nghi, dựa lưng vào cửa, cả người vô lực mà co quắp ngồi dưới đất. Trượng phu lâm bầm đều bị nàng nghe được. Lão công của mình, vì có thể lôi kéo quan hệ với Hàn Tuyết mà tính toán bán đứng mình!

"Lưu An, người tàn nhẫn!"

Cục trưởng phu nhân thần thờ, đối với lão công, nàng thật sự tuyệt vọng. Hoặc là, hẳn vẫn luôn xem mình chỉ là một công cụ mà thôi. Nếu người đã nói như vậy, ta sẽ làm theo điều mà người mong muốn!

"Ách —— "

"Hỗn đản, mau dừng lại. Ta... Không còn khí lực!"

Lâm Văn Tình bỗng nhiên ôm lấy Diệp Hi, hai chân kẹp lại hông của hắn. Nàng dồn dập mà thở hổn hển, trên mặt đỏ bừng. Áo lót lúc này đã rơi xuống đất. Đôi nhục cầu nặng trĩu mất đi trôi buộc nhưng không có một chút rủ xuống, vẫn mềm mại đầy đặn mà đứng vững ở trước ngực của

nàng. Da thịt trắng như tuyết vô cùng mịn màng lúc này lại càng thêm hồng hào điểm sắc.

"Hiệu trưởng đại nhân, ngài không phải nói muốn giày xéo ta sao?"

Diệp Hi trên mặt lúc này là nụ cười đắc ý. Nhìn mỹ phụ đang ngồi ở trên người mình, hai tay của hắn lại hết sức không an phận mà vuốt ve bấp đùi mang tất chân màu đen. "Hãy để cho ta ở phía trên nga."

"Không được cử động!"

Lâm Văn Tình lấy hai tay đè chặt lồng ngực tiểu nam hài, mị nhãn như tơ mà trừng mắt một cái: "Trước hết để cho ta... Nghỉ ngơi một chút."

Nàng thật đúng là mệt muốn chết rồi. Mới vừa rồi kích tình triền miên làm cho nàng lúc này không còn chút sức lực nào, cũng chỉ có hai chân có chút khí lực kẹp lại phần eo của hắn mà thôi.

Diệp Hi còn không có phát tiết được dục hỏa, trên mặt cười khố: "Nhưng như vậy rất khó chịu a, người sung sướng cũng không nên bắt kẻ sống chết của ta chứ!"

Vừa nói, hắn giật giật phần eo của mình.

"Ừm."

Lâm Văn Tình trên mặt lại càng đỏ bừng vô cùng kiêu diễm, cảm giác dị vật bên trong thân thể, nàng bỗng nhiên néo hông tiểu nam hài: "Kêu người đừng động!"

Nhưng Diệp Hi lại bỗng nhiên dùng sức ôm thắt lưng mỹ phụ hiệu trưởng, từ trên ghế salon đứng lên!

"Người làm gì!"

Lâm Văn Tình chỉ cảm thấy thân thể của mình bỗng nhiên mất đi thăng bằng. Cặp đùi đẹp vô thức mà dùng sức kẹp chặt eo tiểu nam hài, hai tay ôm lấy cổ của hắn để phòng ngừa mình ngã xuống.

Tình cảnh này có chút tức cười. Bất quá lại tràn đầy vẻ đẹp khác thường. Đôi nam nữ thân phận khác biệt, chênh lệch tuổi tác, chiều cao bất đồng!

Một người là phụ nữ có chồng, người vợ thành thực. Một người là học sinh trung học chưa trưởng thành. Phối hợp như vậy quả thực là không thể nghĩ đến. Hơn nữa đôi chân thon dài của mỹ phụ hiệu trưởng mang theo tất chân màu đen hấp dẫn đã thi triển hết được nét phong vận, nàng dùng chút sức lực cuối cùng kẹp lấy eo tiểu nam hài, hai vú thỉnh thoảng mà đè ép ở trên người của hắn, mà nhục bồng của Diệp Hi, lại ở trong thân thể nàng, được âm đạo che chở!

"Chúng ta, đi tắm uyên ương!"

Diệp Hi trên mặt xuất hiện nụ cười tà ác, cứ như vậy kết hợp thân thể với nữ hiệu trưởng, từng bước đi về phía trong phòng tắm. Mỗi bước đi, Diệp Hi đều cố ý nhún nhảy, bước thấp bước cao khiến cho nhục bồng càng thêm đâm sâu vào mỹ huyết, mà mỗi lần như vậy, Lâm Văn Tình đều không nhận được mà rên rỉ, âm thanh khoái hoạt vang vọng cả căn phòng.

"Ào ào..."

Đài sen chảy xuống dòng nước ấm, đánh thẳng vào hai thân thể đang dính sát vào nhau. Không có tiếng nói, vền vền chỉ có tiếng nước chảy cùng với tiếng thở gấp của đôi nam nữ.

"Đủ rồi!"

Lâm Văn Tình hai tay chống trên bồn tắm, cái mông nhếch lên, quay đầu lại trợn mắt nhìn Diệp Hi một cái:

"Nhanh dừng lại!" Nàng thật sự có điểm chịu không được.

"Ân."

Ngoài dự tính của nàng, Diệp Hi thế nhưng không có tiếp tục, mà rất nghe lời mà ngừng lại. Tùy ý để nước ấm cọ rửa thân thể, cuối cùng Diệp Hi mới lấy khăn lông choàng lên thân thể thành thực của nữ hiệu trưởng.

Động tác của hắn rất ôn nhu, giống như đang che chở bảo bối quý giá nhất. Thậm chí để cho Lâm Văn Tình cũng có cảm nhận sự trân trọng thương tiếc của hắn. Cho tới nay, nàng vẫn luôn cao ngạo, thậm chí trượng phu ở trước mặt còn nơm nớp lo sợ nàng. Chưa từng cảm nhận được cái cảm giác nữ nhân được chăm sóc, không ngờ nàng lại nhận được nó từ nhi tử của mối tình đầu! Đây không thể không nói là một loại châm chọc.

"Lạnh?"

Diệp Hi hơi cúi người xuống, cảm giác được mỹ phụ đang run rẩy, hắn lại bỗng nhiên bế nàng lên. Lúc này Lâm Văn Tình, lại hơi nhắm hai mắt lại, tùy ý để nam hài tháp hơn mình ôm lấy.

"Thình thịch... Thình thịch..."

Tiếng tim đập của cả hai như cùng vang lên, giống như một loại ma lực dụ dỗ, lôi kéo trái tim nàng.

"Ôm ta trở về phòng, ta mệt mỏi." Nàng thấp giọng nói.

Diệp Hi ôm nàng, nhẹ nhàng mà đem nàng đặt trên mặt giường lớn, không biết là do lạnh hay xấu hổ, Lâm Văn Tình liền chui vào trong chăn. Từ đầu đến cuối, Lâm Văn Tình cũng không nói gì nhưng cũng không có khóc lóc thảm thiết. Nàng đang suy nghĩ, mình đến cùng có phải là mặt ngoài thánh khiết, bên trong là nữ nhân lăng lợ?

Diệp Hi có chút bất đắc dĩ nhìn mỹ phụ trong chăn, Lâm Văn Tình đã xoay người sang chỗ khác không tạo cơ hội cho tiểu nam hài tiếp tục giày xéo mình.

Bất quá, lòng của nàng lại đang chảy máu.

Thân thể của nàng, lúc này đã hoàn toàn mất hết khí lực. Giữa hai chân vẫn còn sưng đỏ! Còn một chút đau đớn và ngứa ngáy. Trên người của nàng trần như nhộng, cũng chỉ có cái chăn che chở. Dáng vẻ thướt tha mềm mại, tư thái quyến rũ phập phồng, hai chân thon dài khép lại, cái mông rất tròn và đầy đặn hơi đội lên chiếc chăn.

"Ực ực..."

Diệp Hi giống như một đầu ác lang còn ăn không đủ, ánh mắt gắt gao nhìn mỹ thiếu phụ đang nằm nghiêng đưa lưng về phía mình.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Điều Giáo Mỹ Nữ

"Người còn nhìn ta như vậy, ta sẽ giết người!".

Lâm Văn Tình cũng không có động, nhưng âm thanh giả vờ lạnh băng lại làm cho Diệp Hi thấy được một tia hy vọng. Đó là nội tâm của nàng đang tranh đấu mâu thuẫn. Lâm Văn Tình là một nữ cường nhân kiêu ngạo, nếu như muốn chinh phục nàng, đơn thuần dựa vào trên nhục thể là tuyệt đối không đủ. Trọng yếu hơn phải chinh phục được trái tim của nàng.

Có lẽ bình thường nàng đều cao cao tại thượng, người khác lúc nào cũng tỏ ra ngưỡng mộ vây bám nàng. Cho nên trong nội tâm nàng luôn chán ghét những tên nịnh nọt, những kẻ đạo đức giả đó.

Nếu muốn chinh phục nữ nhân như vậy, đầu tiên tự tuyệt đối không thể ở trước mặt nàng yếu thế.

Nhất định không được yếu thế hơn nàng!

"Ba!"

Trong phòng, bỗng nhiên vang lên một tiếng vỗ trầm muện, không ngờ Diệp Hi lại lấy được dũng khí ở đâu, bàn tay mạnh mẽ đánh vào mông ngọc của thực nữ xinh đẹp đang nằm trên giường!

Cái mông tràn đầy co dãn bị Diệp Hi hạ thủ. kèm theo đó là tiếng kinh hô của Lâm Văn Tình

Thân thể của nàng bỗng nhiên run rẩy. Chẳng qua là nàng vừa muốn xoay người lại bỗng nhiên cảm thấy cơ thể bị đè lên không nhúc nhích nổi.

Diệp Hi nhảy lên trên giường, một cái tay đè lưng Lâm Văn Tình, một cái tay khác thế nhưng hung hăng mà đánh một cái trên bờ mông nàng.

"Diệp Hi —— "

Đôi mắt Lâm Văn Tình tức giận muốn phun lửa nhìn tiểu nam hài dám ngược đãi mình, nàng không ngờ thằng khốn này lại dám cả gan đánh mình!

Lần đầu tiên trong cuộc đời nàng bị một nam tử đánh. Không những thế, nam tử đó chỉ mới mười mấy tuổi mà thôi.

Chẳng qua là, trong lòng của nàng lại bỗng nhiên có một tia hưng phấn cùng cảm giác sa đọa. Áp lực trầm trọng của đạo đức chẳng những không có làm cho nàng sợ hãi, ngược lại càng trở nên kích thích!

"Ba!" Diệp Hi lại vung tay đánh một cái nữa, không hề có chút thương hương tiếc ngọc.

"Ân —— "

Thân thể của nàng đang run rẩy! Làn da bạch ngọc nổi lên từng vầng vàng đỏ. cả người trần như nhộng liên tục co rút, hai tay nắm thật chặt lấy ga giường, lại kìm lòng không được mà đem bờ mông phong mãn to tròn vênh cao lên!

"Ai..."

"A!"

Thêm một cái vỗ nữa vang lên, lúc này mỹ phụ nằm trên mặt giường lớn, cái mông cong lên về phía sau của Lâm Văn Tình đã in dấu bàn tay đỏ rực, ngọc thể trắng như tuyết, khuôn mặt lúc này cũng đã đỏ bừng mà run rẩy

liên tục. Mỗi một cú đánh như đâm thẳng vào tâm can nàng, xuyên thủng qua lớp tường lạnh lẽo mà nàng cố gắng gây dựng bao năm qua.

"Hiệu trưởng muốn sao?"

Diệp Hi kéo hông của nàng, đem mỹ phụ đang nằm lỳ ở trên giường kéo lên, tư thế giống như tiểu mẫu câu đang nằm úp sấp ở trước mặt của mình!

Lâm Văn Tình lúc này căn thật chặt môi dưới, hai tay vẫn nắm lấy ga giường, gương mặt lại chôn trên gối đầu, như chờ đợi cái gì đó.

Bất quá Diệp Hi cũng không có động tác gì nữa. Sau khi đánh vào mông, bàn tay của hắn lại nhẹ nhàng vuốt ve vết sưng đỏ khiến cho nàng run rẩy không thôi. Cảm giác ngứa ngáy quả thực làm cho Lâm Văn Tình vô cùng khó chịu.

"Người mau tới... Ta muốn ...ô ô ...nhanh cắm vào!"

Nàng thật sự không nhịn được, nước mắt vống kìm nén rồi cuộc cũng đã lăn chã rơi trên gương mặt mỹ lệ kiều diễm, thân thể cũng hướng về phía sau mong chờ cây đờ đảnh của Diệp Hi tàn phá.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Điều Giáo Mỹ Nữ (2)

"Hắc hắc, ngài nói, ngài muốn ta sao!"

Diệp Hi lúc này giống như là một con ma quỷ giày vò thiếu phụ đang bị dục hỏa công tâm, hấn nửa quỳ ở phía sau Lâm Văn Tình, hai tay cũng từ dưới nách của nàng xuyên qua, dùng hai đầu ngón tay nắm lấy hai khóa anh đào, nhẹ nhàng xoa nắn.

"Mơ ...tưởng!"

Lâm Văn Tình quay đầu lại trợn mắt nhìn tiểu nam hài này một cái, nhưng là thân thể của mình đã bị dục hỏa đánh sâu vào mà nhanh muốn nổ tung.

"Thật không muốn?"

Diệp Hi hơi ngả người lên lưng nàng, đưa đầu lưỡi của mình nhẹ nhàng liếm, hai tay lại dùng sức giày xéo cặp nhục cầu đầy đặn. Vô tận dục vọng, rốt cục vẫn phải đã đốt cháy toàn bộ luân lý đạo đức!

"Ân..."

Thân thể Lâm Văn Tình bỗng nhiên run rẩy, hai tay chống ở trên giường, đầu quay về phía sau, tóc dài toán loạn làm nàng càng thêm phóng đảng phong tao! Hai chân của nàng hơi mở ra, cái miệng giờ lên: "Nhanh cho ta, ta... muốn!"

Bất quá Diệp Hi cũng không để nàng được như ý, hấn khẽ dùng một tay lần mò đến bích huyết, nhẹ nhàng ma sát. Nhục huyết bị ngón tay Diệp Hi

mài tới mài lui, giày vò Lâm Văn Tình rên rỉ liên tục, thân thể vụn vẹo, giống như đang chịu hành hạ thống khổ.

"A... Tiểu bại hoại! Van cầu người! Đừng cọ xát nữa... Nhanh, van cầu người nhanh đâm ta... Nhanh cầm... A ~~~~ "

Lâm Văn Tình sau khi nói xong liền bị đại nhục bông thô to cắm vào mật huyết đã ứ đọng, nhìn Lâm Văn Tình dâm dâng, bộ dạng khát khao không chịu nổi, Nhục bông của Diệp Hi, lúc này như được đại xá, một cây nhục bông lại lần nữa cắm vào trong âm đạo mỗi tình đầu của phụ thân! Chất đầy thân thể đang trống rỗng của nàng! Hơn nữa hoa tâm mềm mại giống như một cái miệng nhỏ nhắn, trực tiếp bao chặt lấy đầu *** của Diệp Hi!

"A... A... Ô ô... Đau quá! Tiểu bại hoại! Hận người chết đi được! Chậm lại! "

Lâm Văn Tình đau đớn thống khổ khiến cho nước mắt chảy ròng, ai oán nhìn Diệp Hi! Nhưng Diệp Hi cũng không để ý, lại bắt đầu rút vào rút ra, nhất thời làm cho Lâm Văn Tình kêu thảm thiết không dứt, nhưng từ từ bị kích phát dâm tính, thống khổ dần dần được thay bằng cảm giác tê dại kích thích.

"A... A... Tiểu bại hoại! Người... người khiến cho ta sáng khoái... Ta thoải mái chết... A... Vừa đội lên hoa tâm!

A... A... Nha... Nha...A... Tiểu oan gia... Ta chịu không nổi, ai u... Thật thoải mái! Cắm vào hoa tâm! Nhẹ chút... Không nên dùng sức đụng... Ô ô... "

Lâm Văn Tình điên cuồng kêu lên dâm dâng, Diệp Hi tựa như máy đóng cọc làm việc liên hồi, mỗi một nhát đâm đều tiến vào hoa tâm, cảm giác tê dại từ đầu *** lớn truyền tới trong đầu Diệp Hi làm hấn khoái chết!

"Tiểu tử khốn kiếp... Đâm thật sâu... Ta... Thật khoái hoạt a... Hừm... Á... Á... Không được... Lại muốn tiết... Tiết... ra... Ta chịu... chịu không được... A... Á... Hào... Tiểu lão công... trước tiên... chậm lại... Từ từ... A...Ta chịu không được... Của người... to quá ...Ân...Ta muốn tiết...Không...Mau bắn ra ngoài...A...A..."

Rất nhanh, Lâm Văn Tình lại tới cao trào, thân thể co rút, âm đạo càng không ngừng co thắt đè ép, nhưng ngay sau đó một cỗ nhiệt lưu theo trong hoa tâm phun ra, tưới lên quy đầu Diệp Hi, cảm giác nóng ẩm vô cùng thoải mái.

Diệp Hi đè lên người Lâm Văn Tình, ôm nàng, động đậy dương vật, đem nàng cao trào kéo dài lâu một chút, tay vuốt ve vú của nàng, miệng từ từ thân môi anh đào của nàng, làm cho nàng hưởng thụ ôn nhu lớn nhất.

Lâm Văn Tình tịch mịch nhiều năm, sau lại bị hấn cường bạo rồi lại ôn nhu làm tâm tình nàng như từ địa ngục bay lên thiên đàng, đạt được khoái hoạt vui sướng, ngọc thể của nàng run rẩy, mị nhãn híp lại, bắn ra ánh mắt mê người, tư thái mị hoặc pha chút dâm đãng thật sự quá câu Hồn Đoạt Phách, diêm dúa lăng lơ mê người.

Nam nhân cùng nữ nhân, động tác nguyên thủy cuồng dã phá vỡ đêm đen yên tĩnh. Trong phòng lúc này chỉ có một đồng bừa bãi. Không có tiếng nói, nếu có thì cũng là tiếng thở dốc của đôi nam nữ. Chiếc giường lớn vốn không ngừng phát ra tiếng "Cót két " đã an tĩnh trở lại.

Sau cuộc mây mưa, trong phòng tràn ngập mùi hương dâm mị. Lúc này, người thực nữ xinh đẹp đã không còn sức để cử động dù chỉ là một ngón tay, hai chân thon dài hơi mở ra mà gục ở trên mặt giường lớn. Trên người nàng này vốn là da thịt trắng như tuyết lúc này đã đỏ ửng, vẫn còn lưu lại dấu hôn cùng với dấu răng!

Mà Diệp Hi lại gục ở trên lưng mỹ phụ, lồng ngực dán vào sống lưng của nàng, hai tay vẫn ôm lấy vòng eo mảnh khảnh.

"Không phải đã... Bảo người đừng bắn vào bên trong sao?"

Lâm Văn Tình nhìn tiểu nam hài vừa mới tùy ý giày xéo mình, âm thanh vô lực nói: "Nhanh xuống cho ta!"

Miệng nói như vậy, nhưng thân thể nàng không chút giây dựa nào.

"Không, ta cứ thích đè lên ngài!"

Diệp Hi lúc này trở nên vô cùng bá đạo, hai tay ôm chặt thân thể thực nữ, cầm tựa vào vai của nàng, miệng lại tiến tới bên tai của nàng thổi một ngụm nhiệt khí: "Mới vừa rồi hiệu trưởng ngài hình như còn gọi ta là tiểu lão công nga? Chẳng lẽ hiện tại đã quên mất?"

Nói xong, hãnh há hốc miệng ra, ngậm vành tai xinh đẹp của nàng lại.

"Ân..."

Lâm Văn Tình hơi nhắm hai mắt lại, tựa hồ muốn hưởng thụ tiếp xúc nhạy cảm như vậy, nhưng trên gương mặt vẫn ửng hồng như cũ.

"Chớ lộn xộn... Để như vậy... Để cho ta nghỉ ngơi một chút..."

Mệt mỏi, thật mệt chết đi. Bất kể là thân thể, hay tâm hồn của nàng cũng đã rất mệt mỏi. Hiện tại, nàng muốn một chuyện duy nhất đó chính là nghỉ ngơi. Nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, nàng cứ như vậy mà ngủ thiếp đi!

Có lẽ, lúc nàng tỉnh lại sẽ trở lại làm một mỹ phụ thành thực đoan trang. Nhưng ít ra hiện tại nàng đã khuất phục. Ở sâu trong trái tim của nàng đã lưu lại một thân ảnh không thể xóa nhòa! Từng hình ảnh tối nay nàng vô luận như thế nào cũng không thể quên được.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Vụng Trộm Cùng Cục Trưởng Phu Nhân

"Ân..."

Thân thể Lâm Văn Tình bỗng nhiên co lại, dụi dụi mắt, ánh sáng ngoài cửa sổ rạng rỡ và chói mắt đã xóa nhòa một đêm giông bão ngày hôm qua.

"Diệp Hi?"

Lâm Văn Tình theo bản năng nhìn xung quanh, không còn bóng dáng hần, chỉ thấy bên cạnh bàn đặt một bộ y phục được xếp ngay ngắn như nhắc nhở nàng những chuyện phát sinh tối hôm qua cũng không phải là một cuộc mộng xuân.

Nàng mê man, mình nên làm như thế nào bây giờ? Tại sao trong lòng có một cảm giác mất mát không giải thích được? Mình có thể nói là trường bối của hần a! Thân làm người vợ, thế nhưng nàng lại phát sinh mối quan hệ cùng một tuổi tiểu nam hài.

"Hồngбет!"

Bỗng nhiên, trong lòng Lâm Văn Tình trầm xuống, ngày hôm qua không phải là kỳ an toàn! Mà tiểu tử kia lại bắn rất nhiều lần vào trong thân thể của mình!

Trời! Trong đầu Lâm Văn Tình "Oanh " một tiếng, cảm giác trở nên trống rỗng! Nếu mình mang thai hài tử của hần, vậy phải làm thế nào?

Lại nói Diệp Hi lúc sáng sớm tỉnh lại nhìn điện thoại di động của mình, không ngờ thấy hơn mười tin nhắn của mẫu thân. Lâm Văn Tình lúc ấy còn

không có tình lại, hăn cũng không ở lại, vội vàng đi về nhà. Chuyện này, chỉ có thể từ từ giải quyết. Dù sao, Lâm Uyển Tình sẽ sớm tìm mình để hưng sư vấn tội.

"Mẹ... Hăn là đã ngủ dậy?."

Diệp Hi rón rén mở cửa nhà mình ra, không cần nhìn cũng đoán được khung cảnh bên trong. Phòng khách, trên bàn trà để một tờ giấy nhỏ: "Tiểu hổn đản, chuyện tối hôm qua không về ngủ buổi tối mẹ sẽ tìm con tính sổ. Trong phòng bếp có bữa ăn sáng, nếu như lạnh cũng đừng có ăn, đi ra ngoài mua một chút đi. Còn nữa, Quốc Khánh được nghỉ định kỳ, không cho phép chạy lung tung, gia gia cùng ông ngoại con sắp tới đây rồi. Mẹ."

Diệp Hi có chút bất đắc dĩ lắc đầu, chạy đến phòng bếp vừa nhìn liền trợn tròn mắt: "Mẹ cũng không phải đã biết ta không thích ăn trắng cháo sao. Ân, bất quá mùi vị vẫn hoàn hảo."

Trải qua cuộc liên hoan xác thịt tối hôm qua, Diệp Hi thật sự rất đói bụng. Một trận lang thôn hổ yết, hăn vẫn còn thấy chưa no.

"Chuyện kia thật không phải là dành cho người làm, thật là con mẹ nó mệt."

Nữ nhân chỉ mở hai chân nằm xuống hưởng thụ là được. Còn nam nhân phải khổ cực xuất lực như vậy.

"Ọc ọc..." Bụng hăn lại bắt đầu kháng nghị.

"Ta phải ra ngoài tìm ít đồ ăn được." Diệp Hi đi ra phòng bếp, nhưng điện thoại lại bỗng nhiên vang lên.

"Uy, ai đấy?"

Diệp Hi lại thanh âm bên kia có vẻ sửng sốt: "Diệp Hi..."

Đó là thanh âm một cô bé.

Diệp Hi có chút cười khổ hồi đáp: "Là mình, đêm hôm đó, thật xin lỗi. Rõ ràng nói muốn đi sinh nhật của bạn nhưng mình lại không có xuất hiện. Thật xin lỗi rồi."

"Không sao."

Dương Ngọc Linh thanh âm ôn nhu: "Bạn khi đó nhất định đang bận phải không? Không sao đâu."

Thanh âm nũng nịu làm cho người ta không khỏi sinh lòng thương tiếc.

"Ân." Diệp Hi ứng một câu, nhưng lại không biết nói gì. Hai người cứ như vậy hướng về phía cái loa nghe tiếng hít thở của đối phương một lúc.

"Mình..."

"Mình..."

Hai người bỗng nhiên lại không hẹn mà cùng mở miệng.

"Bạn nói trước đi." Diệp Hi nói.

"Cái kia... Diệp Hi." Dương Ngọc Linh thanh âm có chút ngập ngừng, nghe giống như nàng đang xấu hổ đỏ mặt.

"Ân? Chuyện gì?"

"Bạn, buổi trưa có rảnh không?" Tựa hồ là cố lấy hết dũng khí, trên khuôn mặt Dương Ngọc Linh đã đỏ bừng giống như quả táo mê người.

"Mình muốn mời bạn sang nhà mình chơi."

"A? Buổi trưa sao?"

Diệp Hi suy nghĩ một chút, cười nói: "Hắn là có thể sao. Vậy nhà bạn ở đâu?"

"Mình trước kia không phải là đã nói qua cho bạn sao?"

"Nga, là bên Đông Hưng phải không?"

"Ân."

"Hào, mình lúc đến đó nơi sẽ gọi cho bạn."

"Hào. Mình tắt điện thoại nha."

Lúc này khuôn mặt Dương Ngọc Linh đã đỏ hồng rất mê người, trái tim cũng sắp nhảy ra khỏi lồng ngực. Bất quá, nàng rất cao hứng.

"Con nhìn con a, cùng người ta nói điện thoại đã vui vẻ như vậy. Xem ra, trái tim của Linh Linh nha đầu cũng bị người ta lấy mất rồi."

Phía sau lưng nàng liền vang lên giọng trêu đùa của mẫu thân: "Linh Linh chưa nói cho hắn biết là mẹ muốn gặp hắn sao?"

"A, mẹ lại khi dễ ta!"

Dương Ngọc Linh đỏ bừng mặt hờn dỗi dậm chân một cái liền vội vàng trốn về phòng của mình.

"Đứa nhỏ này!"

Trương Ngọc Thiển nhìn nữ nhi, nhưng trong lòng cũng thấy hơi chua, giống như con gái của mình đã bị người ta đoạt mất rồi. Diệp Hi rốt cuộc là người như thế nào đây? Nàng thật rất mong đợi. Thế nhưng để cho nữ nhi của mình bị mê dục như vậy, mình làm mẹ nhất định phải hảo hảo trừng phạt hắn một chút mới được.

"Không biết, Lam a đi thế nào rồi."

Diệp Hi đi ra khỏi ngôi biệt thự, lại xoay người đi về phía khác, chính là ngôi nhà của cục trưởng Lưu An. Hiện tại hẳn hẳn là đi làm rồi!

Nghĩ tới đây, trên mặt của Diệp Hi liền lộ ra nụ cười có phần ma quỷ. Diệp Hi nghĩ vậy, cũng từ trong túi mình móc ra một cái chìa khóa. Lần trước hẳn đã len lén cầm chìa khóa nhà bọn họ ra ngoài để làm thêm một cái khác!

"Răng rắc..."

Một tiếng giòn vang, trái tim Diệp Hi bỗng nhiên đập nhanh một chút! Cảm giác lén lén lút lút thật sự để cho hẳn hưng phấn!

"A? Cũng đã trễ thế này a!"

Lưu An đang ở trong thư phòng của mình nhìn máy tính, bỗng nhiên vươn người một cái. Hơi sửa sang lại y phục, hẳn đứng lên định chuẩn bị đi làm. Chẳng qua khi hẳn mở tay vịn cửa phòng lại bỗng nhiên dừng lại!

"Diệp Hi!"

Cánh cửa hé mở làm hẳn nhìn thấy Diệp Hi đang rón rén bước vào!

"Hẳn muốn làm gì?"

Trong lòng bỗng nhiên có một dự cảm bất an, Lưu An đợi đến khi Diệp Hi đi về phía gian phòng của vợ chồng mình mới từ thư phòng đi ra!

Tâm hồn Diệp Hi đang đập bịch bịch.

Cửa phòng nhẹ nhàng được mở ra, trong phòng lúc này là vị cục trưởng phu nhân từng bị mình áp dưới thân thể, nàng đang ngồi đối diện bàn trang điểm!

"Thật là mê người."

Diệp Hi nuốt nuốt nước miếng, bình tĩnh đi vào! Từng bước mà tới gần mỹ thiếu phụ, bóng lưng của nàng yếu điệu mảnh mai làm cho người ta muốn ôm lấy để che chở! Lam Thục Nghi đang suy nghĩ những ngày qua, chuyện mâu thuẫn với trượng phu, chuyện tình cầu thả của mình và Diệp Hi, tất cả thật làm nàng vô cùng phiền muộn.

"Ừm..."

Bỗng nhiên, nàng run người, hai cánh tay từ dưới nách của nàng xuyên qua, một đôi bàn tay đã ôm trọn bộ ngực căng tròn mềm mại! Vốn là đang suy nghĩ lung tung, cục trưởng phu nhân lập tức giật mình hoảng hốt khi cảm nhận phía sau xuất hiện hai bàn tay: "Đừng, buông tay!"

Ở trong nhà mình, nàng đương nhiên tưởng rằng đó là lão công! Kể từ khi cùng Diệp Hi phát sinh quan hệ, nàng luôn theo bản năng mà tránh né trượng phu. Nhưng lúc nàng đang muốn giãy dụa, chủ nhân của đôi bàn tay lại bỗng nhiên đem miệng tiến tới sát lỗ tai của nàng mà thổi nhiệt khí; "Lam a di, là ta."

Tiểu nam hài trong miệng thở ra nhiệt lưu, giống như mang theo ma lực đánh thẳng vào thâm tâm nàng, vành tai cảm nhận được từng trận tê dại, cả người run lên, đột nhiên quay đầu lại. Nhưng Diệp Hi cách nàng gần như thế, môi của nàng thoáng cái chạm lên trên mặt tiểu nam hài.

"A!"

Khi cục trưởng phu nhân thấy được cái vẻ mặt cười nham hiểm của tiểu nam hài, trái tim thiếu phụ giống như rơi xuống vực thẳm.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Lưu An Phát Giác

Chẳng qua là, nàng lại phát giác mình đã nói không ra lời. Bởi vì, đôi môi Diệp Hi đã dùng sức hôn lên miệng của nàng. Rất mạnh mẽ, rất dùng sức. Diệp Hi giống như một mãnh thú điên dại, hai tay lại càng bừa bãi xoa nắn nhục cầu, dù cách một lớp y phục và áo lót nhưng núm vú nhạy cảm của nàng vẫn bị đè xuống.

"Ngô —— "

Lam Thục Nghi rối loạn, lúc này lão công của mình còn không có đi ra khỏi cửa, nếu để cho hắn thấy được thì xong rồi. Diệp Hi dùng hai tay luồn qua dưới nách của nàng, một tay bỗng nhiên chui xuống áo ngủ dò xét đi vào.

Bàn tay chạm đến da thịt trắng mịn, đem nịt vú của nàng đẩy lên. Diệp Hi động tác bỗng nhiên trở nên cuồng dã. Thậm chí có điểm thô lỗ mà giày xéo nhục cầu của cục trưởng phu nhân, hung hăng mà đè xuống, xoa nắn, ngón tay nhẹ nhàng vân vê núm vú.

Có lẽ, Diệp Hi cũng không phát hiện, bất tri bất giác hắn đã đọa lạc rồi, trong tâm hắn bắt đầu trở nên thập phần tà ác. Có lẽ, tương lai không lâu nữa, hắn sẽ biến thành một cuồng ma.

Ân, có lẽ đo là chuyện tương lai, ai cũng nói không chính xác. Bất quá Diệp Hi so với trước kia đã thật sự đọa lạc rồi, hắn đang từng bước từng bước mà đi vào vực sâu.

Ngậm đôi môi của cục trưởng phu nhân, Diệp Hi cũng chưa thỏa mãn mà dùng đầu lưỡi của mình liếm láp hàm răng ngà, cố gắng khai mở hàm răng.

Động tác trên ngón tay càng ngày càng làm càn. Một cái tay thăm dò vào y phục của nàng, vuốt ve nhũ phong, trắng mịn, co dãn, tràn đầy để cho hẳn cảm giác mỹ diệu vô cùng. Mà một tay khác, cũng từ trên bộ ngực đời xuống, xâm nhập giữa hai chân nàng.

"Hắt xì —— "

Hàn Tuyết vuốt vuốt cái mũi của mình, có chút không thoải mái lắc lắc mái tóc dài."Gần đây thân thể yếu đi rất nhiều a, đầu có chút đau."

Bên trong phòng nhiệt độ không cao, nhưng nàng lại cảm thấy có chút lạnh. Hai tay ôm chặt ở trước ngực của mình, cảm giác có chút khó chịu. Trước ngực là đôi song nhũ mà mỗi một người đàn ông đều mơ tưởng dùng bàn tay của mình hung hăng xoa bóp hai vú, từng đợt sóng ngực run rẩy, nhộn nhạo phập phồng vô cùng mê người.

"Đã thật lâu không có ngã bệnh."

Hàn Tuyết có chút bất đắc dĩ sờ sờ trán của mình, rất nóng, cả đầu nặng trĩu, thập phần khó chịu. Đầu của nàng rất đau, còn cả người đều cảm thấy lạnh giá. Bất quá kỳ quái chính là trong lòng của nàng lại cảm nhận được trước ngực như có một đống lửa đang thiêu đốt.

Lúc lạnh lúc nóng làm cho nàng chảy đầy mồ hôi, trên mặt nổi lên tia đỏ ửng cùng tái nhợt. Rất khó chịu, thật sự muốn đem y phục của mình toàn bộ cởi xuống.

"Ngô —— "

Cảm giác được hàm răng bị tiểu nam hài này dùng đầu lưỡi quấy mở, cực trường phu nhân thân thể nhất thời cứng đờ, hai nắm tay vẫn đánh vào lồng ngực của hẳn, nhưng càng ngày càng chậm, càng ngày càng nhẹ. Nàng không dám quá giãy dụa, bởi vì trượng phu của mình lại đang ở trong thư phòng! Nhưng Diệp Hi thật sự là quá đáng, lại lên vào trong nhà mình, còn

xâm phạm phòng ngủ của mình! Để cho nàng cảm thấy sợ hãi là lão công của mình còn không có rời đi! Khoái cảm vụng trộm mãnh liệt làm nàng hơi vô ý mà thất thủ, cái lưỡi đình hương bị Diệp Hi cuốn lấy, tham lam mà mút lấy mút để.

"Ân..."

Thân thể của nàng nóng lên, hai tay kìm lòng không được mà vuốt ve tiểu nam hài, xuân ý trên mặt càng ngày càng đậm. Hoặc là trong bất tri bất giác, nàng đã sớm mê luyến cái cảm giác phản bội trượng phu, trả thù trượng phu. Tiểu nam hài này, vật kia tuyệt không nhỏ. Hồi tưởng lại thân thể bị hấn nhét đầy làm cho trong lòng của nàng không tự chủ mà bắt đầu có chút mong đợi.

"Oanh!"

Lưu An lúc này giống như là bị chùy nặng ngàn cân đập trúng thân thể. hấn nhìn thấy gì? Đó là từ khe cửa chưa đóng kín, thấy được lão bà của mình ngồi ở trước bàn trang điểm, tiểu tử kia không ngờ đứng ở phía sau lưng nàng, hai tay xoa bộ ngực sữa của nàng, hung hăng mà hôn hít lấy nàng!

Trong nháy mắt đó, Lưu An thiếu chút nữa liền không nhịn được mà muốn xông vào chém chết tiểu nam hài dám xâm phạm lão bà của mình! Nhưng ý niệm trong đầu này cũng chỉ trôi qua rồi biến mất, bởi vì hấn nghĩ tới quyết định lúc trước!

Vì mình có thể thuận lợi lên chức, bán đứng thể tử của mình! Hiện tại, hấn cần làm là đem quá trình lão bà của mình bị xâm phạm ... Chụp được một tấm hình!

"Ừc ực..."

Lưu An chưa từng cảm thấy lưng rét run như bây giờ. hắn không biết mình làm như vậy là đúng hay không, nhưng hắn lại biết ít nhất có thể đem chuyện này mặc cả cùng Hàn Tuyết!

Có thể?

Không thể?

Giãy dựa, trong lòng giãy dựa càng ngày càng mãnh liệt. Lưu An thật giống như đã nhìn thấy cảnh mình ngồi lên ghế phó thị trưởng kia. Nhưng lại nghĩ tới lão bà của mình ở nơi này uyển chuyển hầu hạ tiểu tử kia mà khuất nhục!

Đúng, là khuất nhục! Đối với nam nhân mà nói, còn bi thương nào lớn hơn chuyện nhìn nữ nhân của mình bị người khác thảo phạt phía dưới? Không có! Tuyệt đối không có! Bất kỳ một nam nhân bình thường nào cũng không thể nhìn nữ nhân của mình bị lăng nhục!

Chẳng qua là, nếu như lợi ích có thể bù được...

"Ân..."

Tiếng thở dốc của thê tử mặc dù rất nhỏ nhưng Lưu An vẫn nghe được. Trong phòng ánh sáng cũng không đầy đủ, nhưng lại đủ cho hắn quan sát. Lúc này, Diệp Hi để cho thê tử của mình đứng lên, hai tay chống ở trước bàn trang điểm, đem bờ hông phong mãn to tròn vênh về phía sau!

"Ken két..."

Lưu An nắm chặt quả đấm của mình, trong tâm hắn giống như đang bị thiên đao vạn quả hành hình! Rất đau, rất đau. Chẳng qua sau một khắc, dục niệm lại chi phối được hắn! Tay run rẩy cầm điện thoại di động của mình lên!

Thân thể của hắn run rẩy! Linh hồn của hắn như rơi xuống vực thẳm... Đạo đức đang vấn tội hắn! Trách hắn vẫn không hoàn thành trách nhiệm của một trưởng phu, không lập tức xông vào ngăn cản tiểu tử kia xâm phạm thể tử, ngược lại lén lút cầm điện thoại quay lại cảnh tượng bên trong! Chiếc điện thoại được hắn để ở một góc dưới tủ cạnh cửa ra vào, chế độ quay phim đã được bật lên!

"Hô!"

Làm xong hết thảy, Lưu An cũng không dám nhìn tiếp! Mà cửa phòng lại bị gió thổi một cái, nhẹ nhàng mà khép lại.

"Đừng, đừng quá đáng, chồng ta hắn đang ở nhà!"

Trong phòng, thanh âm ngọt ngào của cục trưởng phu nhân truyền ra.

"Vậy chúng ta giảm thanh âm một chút là được rồi. Hắc hắc, đóng cửa lại, hắn cũng không vào được a!"

Diệp Hi nói lời này làm cho Lưu An thật sự có một loại xúc động muốn lập tức xông vào giết hắn! Mình từ lúc nào đã mang cái nón xanh mà không biết? Vào giờ khắc này, vốn là lại đang sợ hãi run rẩy, Lưu An lại trở nên căm phẫn tức giận! Chẳng qua hắn cũng chỉ dám tức giận trong lòng, hắn không thể xử lý Diệp Hi được. Nếu không, kết quả nhất định rất thảm.

Trong thư phòng, rất an tường, rất an tĩnh. Lưu An vào lúc này lại không thể bình tĩnh trở lại! Thật không thể! Chỉ cần vừa nghĩ tới tình cảnh trong phòng ngủ của mình hắn liền cảm thấy mình thật uất ức muốn chết! Chẳng qua là, đại trưởng phu có được dẫn được không phải sao? Nữ nhân rất nhiều nhưng cơ hội cũng chỉ có lần này!

"Diệp Hi! Mau dừng tay! Hắn tùy thời cũng sẽ tiến vào!"

Gục ở bàn trang điểm đã thương đem cái mộng của mình vênh lên, cục trưởng phu nhân bỗng nhiên cảm nhận được một loại kích thích vụng trộm hết sức mãnh liệt! Phảng phất tùy thời cũng sẽ bị mình lão công phát hiện để cho lòng của nàng càng kịch liệt nhảy múa, càng khát vọng trượng phu nhanh tiến vào!

"Bất quá, chồng người xem ra thật đúng là ở chỗ này đây!"

Vốn là đang dán thân sát vào cái mộng ngọc của mỹ phụ, hai tay bắt được đôi hào nhũ, Diệp Hi bỗng nhiên ngừng lại, ở dưới ánh mắt Lam Thục Nghi, đi tới bên cạnh cái tủ gần cửa, cũng không biết hẳn làm cái gì, Lam Thục Nghi chỉ thấy hắt hướng về phía dưới tủ làm gì đó.

"Người làm gì đó?"

"Đương nhiên là làm a di!" Diệp Hi bỗng nhiên quay đầu lại nở nụ cười tà ác.

"Người —— "

Nghe tiểu nam nhân nói lời suồng sã, Lam Thục Nghi cảm nhận được vô tận khuất nhục cùng kích thích!

"Đến nhà của ta đi! Nhà của ta không ai!" Diệp Hi bỗng nhiên kéo tay nàng.

"Không được, có lẽ hôm nay ta nên trở về nghỉ ngơi một chút."

Hàn Tuyết vượt vượt huyết Thái Dương, lúc này nàng thật không cách nào tập trung tinh thần. Cho dù công việc nhiều như vậy, nàng vẫn không có cách nào khác.

"Ngài không sao chứ?" Nữ tài xế trung niên nhìn Hàn Tuyết bộ dáng tái nhợt, không khỏi quan tâm hỏi.

"Không có, về nhà nghỉ ngơi một chút là tốt rồi."

Hàn Tuyết gật đầu, nhưng thân thể của nàng cũng thập phần khó chịu, một cảm giác nóng rực từ trước ngực truyền đến liên miên không ngừng.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Gặp Gỡ

Ngoài cửa sổ, ánh mặt trời vẫn tỏa ánh nắng ôn hòa.

Lâm Văn Tình lúc này vẫn dùng chăn phủ kín thân thể xích lữa, hai mắt vô thần mà nhìn trần nhà. Thân thể của nàng vẫn không có bao nhiêu khí lực, tối hôm qua quá điên cuồng, làm cho hai chân nàng tê dại, giữa hai chân còn hơi sưng đỏ.

"Tên khốn kiếp này, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn."

Lâm Văn Tình trong lòng nghĩ tới tối hôm qua, Diệp Hi ở trong thân thể của mình bấy nhiêu lần! Hơn nữa, mấy ngày qua còn là giai đoạn nguy hiểm của nàng! Vạn nhất ra "Ngoài ý muốn", đó là điều nàng không nguyện ý nhất!

Tắm rửa một chút, nàng cố nén cảm giác đau mỏi giữa hai chân của mình, mặc một cái quần jean màu trắng, một áo sơ mi rồi vội vàng đi ra khỏi cửa hướng về hiệu thuốc gần nhà.

Lại nói, Hàn Tuyết lúc này đang trên đường trở về nhà. Tuy nhiên nàng bỗng nhiên phát giác thân thể của mình có chút nóng rực, hơn nữa cảm giác đó lại bắt nguồn từ đôi nhục đoàn trước ngực.

"Vương đại tỷ, phiền toái người đưa ta đến tiệm thuốc phụ cận." Hàn Tuyết bỗng nhiên nói.

"Được rồi!"

"Ngài muốn mua cái gì, ta giúp ngài đi mua." Tài xế đại tỳ bỗng nhiên nói.

Hàn Tuyết phát phát tay: "Chỉ là một vỉ thuốc mà thôi, chính ta đi mua là được rồi, cũng không phải là ai cũng biết ta."

"Hy vọng, không phát sinh chuyện đó!"

Lúc này Lâm Văn Tình đang chạy tới tiệm thuốc, trong lòng nàng có chút lo lắng, một ngày chưa thể xác định, nàng ở mỗi thời khắc đều căng thẳng! Nàng không nên! Không nên sanh con! Hơn nữa là vì nhi tử của mối tình đầu!

"Hoan nghênh quang lâm, xin hỏi tiểu thư muốn mua gì?" Cô bán hàng vừa thấy Hàn Tuyết đi vào lập tức lộ ra nụ cười nghề nghiệp.

"Ân, ta nghĩ mua một hộp aspirin."

"A? A! Tốt, xin ngài chờ một chút, ta lập tức lấy."

"Hoan nghênh quang lâm, xin hỏi tiểu thư muốn tìm mua gì?" Một cửa vào khác, Lâm Văn Tình cũng nhận được câu nói tương tự! Xem ra thái độ phục vụ của tiệm thuốc này tương đối tốt.

"Xin hỏi tiểu thư muốn tìm mua gì?"

Nghe vậy, Lâm Văn Tình có một chút cứng nhắc, nhưng nàng luôn luôn thanh cao cũng không có để ý, mà lạnh nhạt nói: "Ta muốn mua thuốc tránh thai."

"A?"

Cô bán hàng hình như nghe được cái gì đó, lần nữa xác nhận nói: "Tiểu thư, ngài muốn mua cái gì?"

"Thuốc tránh thai khẩn cấp."

"A, như vậy a."

"Có vấn đề?"

"Không có, không có vấn đề gì. Tiểu thư xin ngài đi theo ta, ở nơi này có quầy thuốc cao cấp ngài có thể chọn mua."

Bên kia, Hàn Tuyết đang đợi cô bán hàng trở lại, nhưng ánh mắt lại chợt thấy một thân ảnh.

"Di?"

Nàng lập tức quay đầu nhìn kỹ, tuy nhiên lại phát hiện bên kia không có người, "Chẳng lẽ là ảo giác?"

Hàn Tuyết trong lòng bỗng nhiên nghĩ tới nữ nhân đã mười năm không gặp.

"Không biết, có phải là nàng không?"

"Tiểu thư, đây là aspirin, xin hỏi ngài cần gì nữa không?"

"Không có, tính tiền đi." Hàn Tuyết mỉm cười nói.

""Tiểu thư, đây là thuốc ngài cần."

"Tính tiền đi."

Lâm Văn Tình vẫn dùng giọng lạnh như băng, phảng phất muốn cự tuyệt người ngoài cả ngàn dặm. Bỗng nhiên ánh mắt nàng lại thoáng nhìn sang cửa ra vào đối diện. Có đôi khi, vận mệnh chính là như vậy, luôn trêu đùa nhân sinh.

"Là cô!"

"Là cô!"

Hai người này, vóc dáng cơ hồ giống hệt nhau, đều toát ra khí chất nóng bỏng thành thực của mỹ phụ, cả hai cùng bật thốt lên. Cả hai đều thành thực, đều xinh đẹp, một người lạnh như băng, một người thì cao cao tại thượng. Hai nữ nhân này, ánh mắt của các nàng tràn đầy tình cảm phức tạp.

"Hỗn đản, ngươi muốn làm gì!"

Ở căn biệt thự của thị trưởng, lúc này Diệp Hi lại đem mỹ phụ quần áo xốc xếch đặt trên ghế sa lon!

"Lam a di, a di không phải là nói nhảm sao? Tự nhiên là muốn làm người rồi!"

Diệp Hi đột nhiên cảm giác được mình thật sự đã thay đổi, trở nên rất tà ác. Tối ngày hôm qua, hắn còn đang nằm trên thân thể Lâm Văn Tình hung hăng mà phát tiết, lại không nghĩ tới buổi sáng nay dục hỏa lại trở nên kịch liệt bành trướng! Hắn từ từ đi tới bên cạnh cục trưởng phu nhân, hai tay khoác trên vai nàng, thanh âm có chút khàn khàn nói.

"Lam a di, ta rất muốn a di giúp ta việc này có được không!"

Vừa nói, ngón tay của hắn, bỗng nhiên lướt qua môi Lam Thục Nghi.

"Không được!"

Lam Thục Nghi vội vàng lắc đầu, nhưng thân thể của nàng lại bị Diệp Hi cố định, lúc này nàng đang quỳ trên ghế sa lon, gương mặt đối diện giữa hai chân tiểu nam hài! Túp lều phía trước như mời gọi bên tai của nàng:
"Làm đi! Các ngươi không phải là đã làm qua mấy lần sao? Tại sao còn giả bộ thanh thuần làm gì!"

"Ừm..."

Gương mặt ửng đỏ, cục trưởng phu nhân bỗng nhiên run rẩy, dục vọng trong nội tâm đã không kìm nén được, bởi vì một đôi ma trảo đang hung hăng nắn bóp đôi nhũ phong đầy đặn của nàng!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Vụng Trộm Bị Bắt Gặp

"Hảo nha, Lam a di nhanh giúp ta một chút." Vừa nói, hấn dùng một tay bắt được cổ tay mỹ phụ đặt tại dưới háng của mình!

"A!"

Bàn tay của mình chạm đến đến nhục bồng của tiểu nam hài, Lam Thục Nghi đột nhiên run rẩy, nàng muốn rút tay của mình về nhưng Diệp Hi vẫn nắm chặt lấy, đè vào giữa hai chân hấn.

"Nhanh buông tay!"

Lam Thục Nghi cố nén cảm giác khác thường, tựa hồ muốn dùng tiếng nói vô lực để trách cứ nam hài, nhưng tay của nàng lại bỗng nhiên giật giật, thế nhưng dùng sức nắm một chút!

"Ôi, đau!"

Nhược điểm trên người mình bị mỹ thiếu phụ bắt được, Diệp Hi bỗng nhiên hô một câu.

"Xì! Đáng đời người."

Lam Thục Nghi nhìn tiểu nam hài này vẻ mặt đau khổ không khỏi cười nói: "Biết đau sao!"

Vừa nói, tay nàng lại nhẹ nhàng mà bắt đầu vuốt ve.

"Ân, đau quá, Lam a di người được hảo hảo giúp ta an ủi nó một chút."

Diệp Hi buông tay của mình ra, bàn tay của hắn bỗng nhiên thăm dò vào bên trong quần áo, vuốt ve da thịt của nàng, cuối cùng đẩy nút vú của nàng ra, nắm được tòa tuyết phong đầy đặn mềm mại. Cảm giác để cho hai tay hắn thoải mái không bỏ được buông ra, hai ngón tay kẹp núm vú mềm mại, nhẹ nhàng mà xoa nắn đùa nghịch.

"Nhanh, Lam a di!"

Tay nàng thế nhưng kìm lòng không được mà leo lên đũng quần tiểu nam hài, có chút run rẩy mà kéo khóa quần của hắn xuống: "Nhẹ một chút, có chút đau!"

Cặp mí nhãn ngập nước mí lúc này nhộn nhạo như mặt nước hồ thu, lay động hồn phách. Hơn nữa trên mặt của nàng hơi đỏ hồng thoát nhìn rất mê người! Bàn tay xinh đẹp run rẩy, cũng từ từ giải khai đũng quần tiểu nam hài.

Trên mặt của nàng giống như cây đào mật chín mọng, kiều diễm ướt át. Cuối cùng, nàng kéo mép quần lót xuống, từng chút tụt xuống đất.

"Thật to!"

Mặc dù không phải là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng Lam Thục Nghi lại vẫn kinh sợ như cũ. Lúc này cục trưởng phu nhân gương mặt đã ửng đỏ, bàn tay nhỏ bé không tự chủ mà cầm nhục bồng của tiểu nam hài vốn còn to hơn người trưởng thành, khẽ vuốt ve.

"Hàn Tuyết, thật lâu không gặp."

Ở tiệm thuốc, hai người nhìn nhau thật lâu, cuối cùng Lâm Văn Tình cũng nói trước: "Không nghĩ tới lại gặp lại người ở đây."

Trên mặt của nàng hiện lên một tia tái nhợt, giọng nói cũng không lạnh như băng, thay vào đó là ngôn từ bình thản.

"Đúng vậy a, thật không nghĩ tới. Những năm gần đây, biến hóa của người... lại lớn như vậy!"

Hàn Tuyết thân thể nhẹ nhàng mà run rẩy, đến hiện tại nàng vẫn rõ ràng nhớ được, Lâm Văn Tình trước khi rời đi điên cuồng như thế nào! Khi đó, nếu như không có lão công của mình ngăn cản, sợ rằng Diệp Hi đã bị nàng hại chết. Bằng chứng để lại là vết sẹo nhỏ còn lưu lại trên lưng Diệp Hi.

Chẳng qua là, Hàn Tuyết lại không biết nhi tử của mình tối ngày hôm qua đã đem nàng đặt ở phía dưới, hung hăng mà giày xéo nàng!

"Người... Hiện tại thế nào?"

Hàn Tuyết khẽ mím môi, cuối cùng vẫn là không nhịn được hỏi: "Ta nghe nói người đã kết hôn, phải không?"

"Ân."

Lâm Văn Tình giọng nói có chút khác thường, bàn tay nàng đang cầm một hộp thuốc tránh thai đã toát mồ hôi lạnh.

"Bất quá, bản thân ta là không nghĩ tới, tiểu oa nhi hơn mười năm trước hiện tại cũng lớn như vậy!"

Chỉ cần vừa nghĩ tới nhi tử Hàn Tuyết, Lâm Văn Tình cảm giác được mình giống như ở phương diện nào cũng thất bại trước Hàn Tuyết! Hơn mười năm trước, bạn trai của mình bỗng nhiên bị nàng cướp đi, hơn mười năm sau, mình lại bị nhi tử của nàng tiến vào thân thể, thậm chí còn để lại tiểu sinh mạng! Mấy ngày qua là giai đoạn nguy hiểm a! Nếu có chuyện gì xảy ra, này... Hàn Tuyết thấy sắc mặt nàng cũng không tốt lắm, ánh mắt lại rơi vào túi màu đen đựng thuốc: "Người bị bệnh rồi?"

"Không có, chỉ hơi có chút không thoải mái mà thôi!"

Lâm Văn Tình thản nhiên nói, chỉ là trái tim của nàng không tự chủ bắt đầu gia tăng tốc độ! Nàng bây giờ thật sự có một loại cảm giác không dám đối mặt với Hàn Tuyết!

"Ta cũng thế."

Hàn Tuyết ánh mắt tràn đầy áy náy: "Hiện tại, người còn hận ta sao?"

"Hận người?"

Lâm Văn Tình khóe miệng bỗng nhiên giật giật, nhưng ngay sau đó lại lắc đầu nói: "Ta tại sao lại hận người? Trước kia là ta quá ngu ngốc, quá đơn thuần! Hiện tại nhớ lại chuyện tình trước kia, thật đúng là có một chút ấu trĩ!"

"Nha."

Nhẹ nhàng mà ứng một câu, Hàn Tuyết lại không biết mình phải nói cái gì cho tốt, dù sao năm đó mình giống như là một tên trộm, một cường đạo cường đoạt hạnh phúc vốn thuộc về nàng! Chẳng qua là, trên thế giới này cũng không thể biết trước được điều gì. Chuyện năm đó, ai đúng ai sai, ai nói chính xác được?

"Người hiện tại như thế nào?"

Nói chuyện, Hàn Tuyết luôn luôn có một loại áy náy, cho dù năm đó, nàng thiếu chút nữa giết chết nhi tử của mình cũng không cách nào thay đổi cảm giác trong lòng mình.

"Hiện tại?" Lâm Văn Tình khóe miệng bỗng nhiên nở một nụ cười khổ, hiện tại nàng như thế nào?

"Ta rất tốt."

Hàn Tuyết lại muốn nói điều gì, nhưng Lâm Văn Tình lại bỗng nhiên phất tay nói: "Chuyện năm đó đã qua. Người cũng không cần suốt ngày giắt nó ở khoe miệng! Lúc ấy, có lẽ ta quá ngốc rồi. Hiện tại nhớ lại ta cũng cảm thấy buồn cười."

"Ta có chút chuyện, đi trước!"

Lâm Văn Tình một khắc cũng không muốn cùng Hàn Tuyết ở chung một chỗ! Bởi vì, nàng đang sợ! Trái tim của nàng đang run rẩy! Thân thể của nàng đã hơi lay động! Nàng bây giờ, rất muốn chạy về nhà uống một liều thuốc tránh thai! Chỉ có như vậy, mới có thể làm cho nàng cảm thấy an tâm một chút!

"Ai nha!"

Một cô bé đang chạy vào bỗng nhiên đụng vào Lâm Văn Tình! Nguyên vốn đang hoảng hốt, thân thể của nàng hơi lui về phía sau một bước, dưới chân lão đảo, túi thuốc cũng rớt xuống!

"Di?"

Hàn Tuyết bỗng nhiên tò mò nhìn hộp thuốc lộ ra! Ánh mắt của nàng vừa nhìn liền cảm thấy không thể tưởng tượng được!

Dĩ nhiên đó lại là một hộp thuốc tránh thai khẩn cấp!

"Thật xin lỗi! Thật là thật xin lỗi a!"

Mẹ của cô bé áy náy hướng về phía Lâm Văn Tình khom thân thể, kéo đứa bé xoay người rời đi! Mà Lâm Văn Tình thì có chút không được tự nhiên cúi người xuống, đem hộp thuốc tránh thai cất vào túi đen! Từ đầu đến cuối, nàng cũng không có nhìn Hàn Tuyết, dựng cái túi lên rồi lập tức bước nhanh rời đi.

"Nàng... Hiện tại hẳn là rất hạnh phúc sao!"

Nhìn bóng lưng Lâm Văn Tình, Hàn Tuyết lúc này trong lòng cũng bồn chồn. Còn mình thì sao? Có lẽ, ban đầu nghe theo ba ba an bài là lựa chọn sai lầm! Nhẹ nhàng mà lắc đầu, Hàn Tuyết lúc này mới đi ra khỏi phòng thuốc. Đi ra khỏi bãi đậu xe, Hàn Tuyết lúc này liền có điểm mệt mỏi! Hiện tại nàng rất muốn nhào tới giường của mình, nghỉ ngơi thật tốt!

"Răng rắc..."

Mở cái chìa khóa, sắc mặt Hàn Tuyết bỗng nhiên trở nên như tro tàn! Bởi vì nàng nghe được trong phòng khách truyền đến tiếng nhi tử thỏa mãn la lên! Còn có, thanh âm nữ nhân phát ra tràn đầy mỉa mai hoặc hờn dỗi: "Đau! người nhẹ một chút!"

Oanh! Trong đầu Hàn Tuyết như bị đình trệ, thậm chí nàng suýt ngã xuống! Thân thể của nàng đang run rẩy! Thân là người từng trải, nàng đối với âm thanh của nữ nhân kia hiểu thật sự là quá sâu! Thế cho nên, trong đầu của nàng tưởng tượng ra một màn tình cảnh như thế này: trong phòng khách, lúc này nhi tử của mình đang ôm nữ nhân y phục xốc xếch, hai tay bắt được chân của nàng hướng hai bên tách ra, dứt khoát vận động!

Thiên, điều này sao có thể!

Chợt lắc đầu, Hàn Tuyết thật sự không thể tin được lỗi tai của mình! Nàng thậm chí hy vọng giờ phút này lỗi tai của mình xuất hiện ảo giác! Chẳng qua cái giọng nữ rên rỉ vẫn tiếp tục vang lên thật sự để cho tâm cảnh của nàng bình tĩnh không được!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Mẫu Thân Trách Mắng

"Tại sao lại như vậy chứ?"

Lúc này Hàn Tuyết vẫn không dám tin! Nhi tử của mình làm sao có thể làm ra chuyện như vậy, hẳn chỉ có mười lăm mười sáu tuổi a! Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Cho dù trong lòng nói như vậy, nhưng lỗ tai vẫn nghe thấy âm thanh tràn đầy kiêu my và dục niệm rên rỉ của nữ nhân, còn có tiếng va chạm của hai thân thể vô cùng chân thật, giống như áp lực vô hình làm cho tâm trí Hàn Tuyết rung động, Hàn Tuyết hô hấp càng ngày càng dồn dập! Trên mặt của nàng cũng đã hiện lên một tia ửng đỏ! Nàng đối với thanh âm của con trai quá mức quen thuộc!

"Mau nằm úp xuống để ta làm từ phía sau."

Đó cũng là tiếng nói của nhi tử mà Hàn Tuyết nghe được! Lúc này Hàn Tuyết cảm thấy đại não trống rỗng! Nàng không thể tưởng tượng được nhi tử sẽ nói ra ngôn từ dâm uế như vậy! Hẳn vẫn luôn tỏ ra ngoan ngoãn khi đứng ở trước mặt của mình a!

Phòng khách có chút u ám, mờ ảo do rèm cửa sổ đã bị kéo xuống, đèn cũng không được mở, làm cho người ta có một loại cảm giác quái dị! Hòa theo từng tiếng rên rỉ ngọt ngào của nữ nhân làm thân thể Hàn Tuyết cũng trở nên mẫn cảm! Hai nhục cầu đầy đặn trước ngực lúc này giống như nhận lấy kích thích, hai núm vú từ từ trở nên cứng rắn.

Mà hai chân của nàng có chút tê dại ngứa ngáy mà nhẹ nhàng cọ sát lẫn nhau, trên khuôn mặt đỏ ửng cũng do từ đó truyền đến. Nghe tiếng phóng

đang rên rỉ, nàng sao có thể không có nửa điềm phản ứng!

"Tiểu lão công...Ân...Chậm lại chút...Của người ...quá to... Ân... A... Ta sắp chịu không được...Ân..."

Trong phòng khách, người đàn bà kia lại bỗng nhiên trở nên càng thêm phóng đảng! Thanh âm của nàng tràn đầy thỏa mãn cùng khát vọng! Điềm này dù Hàn Tuyết không có tận mắt nhìn thấy nhưng vẫn suy đoán được!

"Tại sao... Thanh âm này có chút quen tai?"

"Thật ra... Rốt cuộc là người nào?"

Hàn Tuyết lúc này tâm tình càng thêm tò mò! Rốt cuộc là nữ nhân nào mà để nhi tử làm ra chuyện như vậy Mang theo nỗi bất an cùng sợ hãi, Hàn Tuyết dùng hai tay nhẹ nhàng mà đẩy cửa phòng, từng chút từng chút, rón rén bước vào.

Trái tim của nàng đang run rẩy, nhưng nàng cũng không có dừng lại. Mà từ từ nhích tới gần địa phương phát ra tiếng rên rỉ đó! Mượn ánh sáng yếu ớt, Hàn Tuyết chỉ thấy mình căn bản là không nhìn rõ phòng khách! Bất quá, ánh mắt của nàng lại bỗng nhiên lóe lên một cái: "Đó là —— "

Theo ánh mắt của nàng, hai thân ảnh không nhìn rõ mặt lúc này đang kết hợp ở chung một chỗ! Một hắc ảnh lúc này đứng trên mặt đất, hai tay ôm lấy người đàn bà đang nằm úp sấp ở trước mặt hắc, mà thân ảnh phía trên đang không ngừng chuyển động mờ mờ về phía trước! Hàn Tuyết cũng chỉ thấy được như vậy! Bên trong phòng ánh sáng lờ mờ, Hàn Tuyết không nhìn thấy rõ! Bất quá, tiểu hắc ảnh kia lại dĩ nhiên là nhi tử của mình!

Lúc này, dã chiến giống như đã tiến vào giai đoạn gay cấn! Âm thanh va chạm xuất hiện nhiều hơn, tiếng rên rỉ phóng đảng cũng to hơn không ngừng mà truyền vào bên tai Hàn Tuyết! Cho dù nàng là một mỹ phụ thành thực đoan trang cũng cảm nhận được mặt đỏ tới mang tai!

Khoảng cách gần như vậy mà cảm nhận cảnh tượng dâm mỹ như thế, nàng thật sự không biết làm sao! Hơn nữa nhi tử của nàng lại là một trong hai người đó!

Trời ạ! Cái bóng đen kia, thật sự là nhi tử của mình sao?

"Tiểu Hi, hửn..."

Hàn Tuyết lúc này hai mắt đã phún hỏa, nhưng trong lòng lại đang sợ hãi! Không biết tại sao nàng luôn cảm thấy, mình thật giống như hoàn toàn không thể tiếp nhận!

"Sảng khoái!"

Hình như là cố ý nhắc nhở mẹ của mình, Diệp Hi vào lúc này bỗng nhiên bật thốt lên!

Thanh âm này...

Hàn Tuyết không có khả năng nhận lầm giọng nói của con trai! Đây thật sự thanh âm của con trai! Chẳng qua vì sao hửn lại làm ra chuyện tình phóng túng sa đọa như vậy!

Lại thấy hai cái chân đang đứng bên cạnh ghế sa lon bị nhi tử khiêng lên, hai tay nữ nhân liền ôm lấy cổ hửn! Một tiếng rên rỉ thỏa mãn trước nay chưa từng có vang lên làm cho trái tim Hàn Tuyết như bị đóng băng!

"Răng rắc..."

Cũng không biết Hàn Tuyết đụng phải địa phương nào, thế nhưng phát ra một tiếng động!

"Người nào?"

Nghe được thanh âm này, Diệp Hi lập tức run rẩy, ánh mắt quăng về hướng phát ra giọng nói!

"Mẹ..."

"Diệp Hi!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên đem thanh âm của mình tăng thêm đê-xi-ben, hai mắt gắt gao nhìn nhi tử của mình: "Người làm chuyện rất tốt!"

Nhất thời trong cơn giận dữ, nàng bỗng nhiên sai bước mà đi về phía cửa sổ, muốn đem rèm cửa sổ kéo ra! Chẳng qua một bóng đen cũng không cao vào lúc này lại chạy ra đại môn!

"Hô —— "

Hàn Tuyết dùng một tay đem rèm cửa sổ kéo ra! Ngoài cửa sổ ánh sáng chói mắt thoáng cái chiếu vào phòng, để gian phòng khách trở nên sáng ngời rõ ràng! Nhi tử của nàng lúc này đang lúng túng muốn mặc một chiếc quần đùi!

"Nữ nhân kia đâu? Nàng đâu rồi? " Hàn Tuyết hai mắt tròn tròn mà nhìn chăm chăm nhi tử của mình, lại không thấy nữ nhân nào khác! Chẳng lẽ là ảo giác? Có thể sao? Mới vừa mình nghe được rõ mồn một!

"Nói chuyện với người a! ", thấy nhi tử cúi đầu, lửa giận trong lòng nàng vào lúc này đề thăng tới cực điểm!

"Ba ", Hàn Tuyết dùng bàn tay búp măng giương lên, tát vào mặt nhi tử một cái! Cảm giác đau đớn làm cho Diệp Hi thấy vô cùng khó chịu!

"Còn không mau mặc quần vào!"

"Nha."

Diệp Hi gật đầu một cách máy móc, lúc này mới đem quần mặc vào gọn gàng, nhưng đầu vẫn cúi thấp không để cho mẫu thân nhìn thấy vẻ mặt.

"Nói, người đàn bà kia đi đâu rồi? Nàng là ai?"

Hàn Tuyết đặt móng ngời trên ghế sa lon, đùi đẹp thon dài, đường cong thướt tha nhu hòa, chân ngọc nhẹ nhàng mà đung đưa làm cho người ta mê say! Lúc này hai cánh tay Hàn Tuyết khoanh trước ngực khiến cho cặp nhũ phong càng thêm nhọn nhọn cao vút.

Bất quá lúc này Hàn Tuyết lại rất tức giận, má ngọc kiều diễm xinh đẹp lúc này phủ một lớp sương lạnh, mũi ngọc thanh tú thờ dốc làm cho hai ngọn tuyết phong càng thêm phập phồng hấp dẫn!

"Ừc ừc..."

Diệp Hi len lén lau nước miếng, trong lòng vẫn đang suy nghĩ một cái lý do.

"Nàng là... Đồng học của ta."

Hắn cũng không dám nói cho mẹ của mình đó là cục trưởng phu nhân!

"Đồng học?"

Hàn Tuyết lông mày nhướng lên, lạnh lùng nói: "Người mới mấy tuổi? Dĩ nhiên đã làm ra chuyện như vậy?"

Diệp Hi lại cúi đầu không nói gì.

"Hảo! Người... người rất được! Còn nhỏ tuổi cũng biết làm chuyện như vậy!"

Lửa giận trong lòng Hàn Tuyết lại một lần nổi bão: "Con làm như vậy thật làm mẹ thất vọng? Các con vẫn chỉ là học sinh trung học mà thôi!"

"Con... sẽ chịu trách nhiệm!"

Diệp Hi cố gắng nói xạo. Nhưng Hàn Tuyết lại càng thêm tức giận:
"Chịu trách nhiệm? Con lấy cái gì để chịu trách nhiệm?"

Diệp Hi lại một lần nữa cúi đầu, tình huống như thế này tốt nhất là không nên mở miệng thì tốt hơn! Hàn Tuyết ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm không rời mắt, thật lâu thật lâu!

Giống như, một thế kỷ đã trôi qua.

"Ai —— "

Hàn Tuyết thở nhẹ, giọng nói lại có một chút tự trách: "Cũng trách ta bình thường không có hảo hảo dạy con! Đây là lỗi của ta! Lỗi của ta!"

Thương tâm, giọng nói của nàng tràn ngập sự đau xót, thương tâm.

"Mẹ, thật xin lỗi."

Diệp Hi vẫn cúi đầu, nhưng ánh mắt vẫn thỉnh thoảng lướt qua đôi mày nhũ cao ngạo, phập phồng nhấp nhô, khiến nam nhân tràn đầy động cơ phạm tội!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Ôn Nhu Yêu Thương

Lúc này Hàn Tuyết bị nhi tử chọc giận đến điên lên! Nàng cũng chưa từng nghĩ qua, nhi tử lại mang nữ nhân về nhà, lại ở phòng khách làm chuyện đó! Sau khi vân tiêu mưa tán sau, phòng khách lại tràn ngập một mùi hương đậm mị khiến Hàn Tuyết cảm thấy cả người không được tự nhiên, thậm chí hô hấp của nàng càng ngày càng nặng nề.

Thấy nhi tử chỉ cúi đầu mà không để ý tới mình, trong lòng Hàn Tuyết bỗng nhiên có chút tức giận, nàng hai tay chống nạnh trừng mắt nhìn Diệp Hi, cả giận nói: "Sao người không nói gì hả? Nói mau, cô gái kia có thân phận gì! Người từ nơi nào học được cái hư hỏng như vậy!"

"Con học ...ách...trên truyenfull.vn a."

"truyenfull.vn?"

Hàn Tuyết chân mày bỗng nhiên nhíu lại, lại vỗ vỗ vị trí bên cạnh, nói: "Tới đây."

Chiếc ghế sa lon rất lớn, bờ mông ngọc to tròn của nàng căn bản là ngồi không hết. Tâm hồn Diệp Hi bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác thập phần kỳ quái! Nhẹ nhàng mà ngồi xuống bên mẫu thân, Diệp Hi bỗng nhiên cảm nhận được từng tia điện truyền khắp người hẳn!

"Con nói cho mẹ, tại sao phải làm chuyện như vậy!"

Hàn Tuyết giọng nói tràn đầy ôn nhu và ấm áp, nhưng lại vừa hàm chứa một chút trách cứ!

"Con..."

Diệp Hi muốn nói, chẳng qua ngôn từ trượt đến khóe miệng lại dừng lại, bởi vì hẳn thật sự không biết mình nên nói cái gì!

"Ai. Đây cũng là lỗi của mẹ, là mẹ không có thời gian hảo hảo dạy dỗ con!"

Hàn Tuyết vào giờ khắc này cảm nhận được một sự thật đáng buồn, mình là một đứa người mẹ thất bại! Cho dù hiện tại nàng muốn trách cứ Diệp Hi cũng làm không được. Dù sao, giáo dục hài tử, nếu đánh chửi rất dễ phản tác dụng. Hơn nữa, hiện tại sai cũng đã sai rồi, cho dù mình đánh hẳn, mắng hẳn thì có tác dụng gì? Thanh thiếu niên là thời kỳ phản nghịch nhất.

"Hôm nào, con mang nữ đồng học kia về nhà nơi để cho mẹ xem một chút!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên mở hai cánh tay đem Diệp Hi ôm trong ngực, giống như khi còn bé thường dỗ hẳn đi ngủ. Diệp Hi nghe câu này mà chột dạ, không lẽ lại dặt ...ách... dặt Lam a di đến trình diện mẫu thân.

"Hi nhi, mẹ không muốn con trở nên sa đọa, với mẹ không có thứ gì có thể thay thế được con đâu."

"Con biết."

Diệp Hi co thân thể của mình lại, để cho mẫu thân càng thêm dùng sức mà ôm ấp lấy mình, cùng hưởng thụ cảm giác ấm áp, ngọt ngào, yên tĩnh, an nhàn, hạnh phúc...

Hoặc, đây chính là thứ mà người ta gọi là tình mẫu tử.

Diệp Hi cảm thấy được mẫu thân ôm lấy rất thoải mái, vô cùng thoải mái. hẳn thậm chí cũng không muốn rời đi! Chẳng qua trong lòng hẳn đồng

thời tồn tại một loại áy náy hết sức mãnh liệt! Mình nói như vậy, nếu như bị mẹ phát hiện nói dối, nàng liệu có thất vọng không?

Hàn Tuyết lúc này ôm Diệp Hi, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ gì. Mà Diệp Hi vẫn cúi đầu, tựa vào trong ngực nàng, lộ ra vẻ rất thoải mái. Bỗng nhiên, Diệp Hi cảm thấy thân thể của mẫu thân đang run rẩy! Từ trong ngực hơi ngẩng đầu lên, hẳn bỗng nhiên ngậy ngấn cả người! Một giọt lệ nóng đã rơi xuống má hăn.

Hàn Tuyết đang khóc.

Diệp Hi rất muốn hỏi nàng tại sao lại khóc? Chẳng lẽ bởi vì chuyện mình làm.

"Con xin lỗi."

Hăn đem khuôn mặt của mình chôn ở trong ngực nàng, thanh âm có một tia run rẩy, nhưng càng nhiều hơn là cảm giác tự trách! Mình làm như vậy rốt cuộc có đúng hay không?

"..."

Hàn Tuyết cũng không có lên tiếng, cũng không có phát ra tiếng khóc. Chẳng qua trên mặt của nàng, làn nước hồ thu trong hai mắt như vỡ òa, nước mắt chảy xuống thành hàng, vài giọt lện chảy xuống mặt Diệp Hi, mỗi giọt như đang cháy trên hăn, rung động tâm hồn hăn. Toàn bộ thế giới dường như cũng chỉ có hai người bọn họ! Nước mắt của mẫu thân làm cho hăn cảm nhận được tình yêu vô bờ bến của nàng đối với hăn.

Thật ra thì mẫu thân nào cũng như thế? Hài tử trốn đi, thân là mẫu thân nàng liền tìm khắp thế giới, tìm đến phát điên; hài tử nếu như rơi xuống đại hải, nàng cho dù không biết bơi lặn cũng sẽ lập tức nhảy xuống. Tình thương của mẹ luôn vĩ đại như vậy. Là thứ tình cảm đáng trân trọng nhất

trong thiên hạ, Diệp Hi lại càng thêm hận bản thân lại nói dối nàng, nhưng nàng lại hồn nhiên không biết!

"Tiểu Hi, tiểu Hi!"

Bỗng nhiên một bàn tay nhẹ nhàng mà vuốt ve má Diệp Hi. Diệp Hi thu hồi hàng vạn hàng nghìn suy nghĩ, vừa ngẩng đầu liền chạm đến ánh mắt mầu thân, chỉ thấy trên mặt của nàng, nước mắt vẫn còn vương lại, nụ cười lê hoa đái vũ: "Đang nghĩ cái gì?"

Mà hắn thì đồng dạng cười trả lời: "Không có gì, chẳng qua cảm thấy được mầu thân ôm trong ngực làm con không muốn xa rời."

"Con còn nói!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên nhìn chăm chăm hắn, ngón tay như bạch ngọc dí lên trán của hắn, gắt giọng: "Người làm chuyện như vậy thì phải chịu trách nhiệm! Cô bé kia, mấy ngày nữa đợi nàng tâm tình bình phục một chút nhất định phải mang nàng trở về nhà để cho mẹ xem một chút!"

"Nga, biết rồi."

Diệp Hi có chút mất tự nhiên hồi đáp: "Con... sẽ nói với nàng."

Chẳng qua Diệp Hi cũng đang kêu khổ trong lòng, hắn biết tìm nơi nào một nữ đồng học trở lại đây! Chẳng lẽ muốn hắn thừa nhận: người đàn bà kia cũng không là đồng học, mà là lão bà của cục trưởng cục công an Lam Thục Nghi sao? Làm sao có thể! Diệp Hi đánh chết cũng không nói ra!

"Con cũng không sai biệt lắm, đã trưởng thành rồi."

Hàn Tuyết vẫn ôm ấp lấy hắn, một tay nhẹ nhàng vuốt ve tóc của hắn, nụ cười trên mặt làm cho người ta mê muội, nàng vừa rút tay của mình về

muốn lau nước mắt trên mặt. Nhưng Diệp Hi lại vào lúc này lại bắt được cổ tay của nàng.

"Ân?"

Ánh mắt Hàn Tuyết nghi hoặc rơi vào trên mặt của hắn. Nhẹ nhàng mà lắc đầu, Diệp Hi cũng không nói lời nào, mà là vươn một cái tay, từ từ vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp, da thịt trắng mịn tràn đầy xúc cảm để cho hắn có một loại cảm giác lâng lâng!

"Đứa nhỏ này!"

Cảm nhận được tâm tình của hắn, Hàn Tuyết bỗng nhiên cười: "Có phải thấy đau lòng với mẫu thân hay không?"

Ở trong mắt của nàng, Diệp Hi vĩnh viễn cũng chỉ là một hài tử chưa trưởng thành. Diệp Hi gật đầu, lại xuất kỳ bất ý mà đưa môi ra! Ở dưới ánh mắt kinh ngạc của Hàn Tuyết, hắn đưa đầu lưỡi ra nhẹ nhàng liếm giọt lệ vương trên má nàng!

"Ừm..."

"Mặn quá." Diệp Hi có chút tính trẻ con mà le lưỡi.

"Xì!"

Nhìn vẻ, Hàn Tuyết bỗng nhiên che miệng cười nói: "Ngươi a, thật là làm loạn! Nước miếng bắn như vậy!" Liếc hắn một cái, nhưng là Hàn Tuyết lại không chút cảm thấy bẩn, trong lòng tràn đầy một cảm giác ngọt ngào.

"Con hãy nghe cho kỹ, sau này không cho phép làm loạn!"

"Ân."

"Ân cái đầu của ngươi!"

Hàn Tuyết nhẹ nhàng mà gõ nhi tử một cái: "Đừng chỉ gật đầu. Nhớ lấy, con bây giờ còn nhỏ, chuyện nam nữ đối với con còn quá sớm! Biết không? Con hiện tại chỉ được tính là một tiểu nam nhân! Nhưng trách nhiệm của mình vẫn phải gánh lấy!"

Hàn Tuyết vừa nói đến "Tiểu nam nhân", trên mặt đột nhiên nổi lên hai đóa hoa đào rực rỡ.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Mỹ Mẫu Nhu Nhược

Thời tiết tháng mười dễ chịu giống như nụ cười của mỹ nhân, làm cho người ta cảm giác được thập phần thích ý. Cuối thu khí trời sáng khoái, từng chiếc lá cây cũng dần lui sắc, trở nên khô vàng. Chẳng qua những chiếc lá vẫn bám trên cây, chỉ khi gặp cơn gió thu hiu hiu mới thuận theo tự nhiên phiêu tán giữa không trung.

Nhưng dù cho khí trời mát mẻ như vật nhưng Diệp Hi lại cảm thấy cả thân thể mình đang trở nên nóng rực! Bởi vì ngồi bên cạnh hắn là mẫu thân thành thực xinh đẹp! Hương thơm ngào ngạt, tràn đầy khí chất thực nữ tỏa ra từ thân thể thủy mị khiến cho hắn mê say.

Chẳng qua hắn bỗng nhiên phát giác có chút không ổn. Bởi vì lúc này Hàn Tuyết sắc mặt thập phần không tốt, có chút tái nhợt lộ ra vẻ yếu đuối hiếm có!

"Mẹ làm sao vậy?"

Diệp Hi có chút lo lắng hỏi, hai tay của hắn ôm lấy vòng eo của mẹ, thân thể của mình nhẹ nhàng mà ma sát, đè ép! Hắn thậm chí còn có thể cảm giác được, trên ngực của mình thỉnh thoảng đụng vào bầu vú đầy đặn phong mãn!

"Không có chuyện gì, mẹ có chút nhức đầu mà thôi. Nghỉ ngơi một chút là tốt rồi."

Hàn Tuyết có gượng cười, nhưng mồ hôi lấm tấm trên mặt của nàng lại chảy ra ngày càng nhiều. Diệp Hi thấy mẹ mẹ sắc mặt tái nhợt có chút dọa người, hô hấp cũng dồn dập. Diệp Hi dùng bàn tay sờ trán của nàng.

"Thật nóng!" Trán Hàn Tuyết rất nóng làm cho Diệp Hi cả kinh!

"Tiểu hài tử biết cái gì!"

Hàn Tuyết nhẹ nhàng cười nói: "Mẹ có chút mệt mỏi, uống thuốc rồi ngủ một giấc là khỏe rồi."

Vừa nói, thân thể thướt tha mềm mại chậm rãi đứng lên. Chẳng qua khi nàng vừa muốn đi một bước, trong đầu truyền đến cảm giác đau mỏi làm cho thân thể của nàng mất đi thăng bằng. Dưới chân đi lảo đảo, thân thể cao gầy thoáng cái ngã về phía trước.

"Cẩn thận!"

Diệp Hi dùng hai tay vội vàng kéo cổ tay mù mù lại làm cho nàng vốn đang muốn ngã về phía trước lại đảo về phía sau, hai chân cảm thấy không có một chút khí lực liền dựa vào người hắn.

"Ừm..." Nguồn tại <http://Truyện FULL>

Lúc thân thể của mình đụng vào ngực nhi tử, Hàn Tuyết cả người tê dại. Bởi vì nàng cảm giác được cây dị vật giữa hai chân Diệp Hi đang chống vào hông của mình. Nàng còn nhớ rõ trước kia tiểu Diệp Hi cũng chỉ to như củ lạc mà thôi.

Nhưng hiện tại nó lại trở nên to lớn nóng rực như vậy! Cho dù không phải tự mình nắm vật kia trong tay để đo đạc thì Hàn Tuyết vẫn có thể cảm nhận được một phần to lớn của nó!

Đó là đại biểu cho sự tồn tại của một người đàn ông! Cứng rắn, to lớn, nóng rực.

Tiểu Diệp Hi đều thỏa mãn ba yếu tố đó làm cho Hàn Tuyết kinh ngạc! Nhi tử lại chỉ là một hài tử a, làm sao... làm sao có thể có kích thước như

vậy được?

"Không sao chứ?"

"Không sao."

Hàn Tuyết có chút hoảng hốt mà nhẹ nhàng đẩy Diệp Hi ra, nhưng lại hơi sững sờ, trong lòng thầm thầm mắng mình tại sao lúc này còn để ý đến nó. Từ từ xoay người lại, Hàn Tuyết nhẹ nhàng cười nói.

"Con đi giúp mẹ mang một cốc nước ấm đến đây đi, mẹ uống thuốc là được rồi."

"Nha."

Diệp Hi gật đầu đáp, nhưng lại đối với mụ mụ thân thể có chút lưu luyến không rời. Nhưng vẫn nghe lời xoay người đi về phía phòng bếp. Lúc Diệp Hi bưng cốc nước ra phòng khách lại thấy mẹ lúc này vẫn ngồi ở trên ghế sa lon, nàng hơi nhắm mắt lại, hô hấp có chút dồn dập.

"Có muốn đi bệnh viện khám không mẹ?"

Diệp Hi vội vàng đi tới bên cạnh nàng, lại thấy Hàn Tuyết lắc đầu: "Con a, không nên hốt hoảng, mẹ chỉ hơi có choáng đầu thôi."

"Nga, vậy mẹ phải hảo hảo ngủ một giấc."

Diệp Hi đem cốc nước đặt ở một bên, đi tới bên người Hàn Tuyết, hơi khom người xuống, một tay luồn xuống dưới đầu gối nàng, một cái tay khác ôm lấy vòng eo thon gọn, bắt chợt bế nàng lên!

"A —— "

Hàn Tuyết chỉ cảm thấy thân thể của mình mất đi thăng bằng, tiếp theo liền rời khỏi ghế sa lon, tựa vào lồng ngực Diệp Hi."Đứa nhỏ này, thật

không biết lớn nhỏ!"

Ngón tay Hàn Tuyết gõ trán Diệp Hi, trên mặt lại toát ra vẻ phong tình vụn vặt, hơn nữa đôi nhũ phong trước ngực đang không ngừng nhấp nhô, thỉnh thoảng lại đè nén lên lồng ngực Diệp Hi!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Xâm Lấn Mẫu Thân (1)

"Đừng động."

Thanh âm Diệp Hi run rẩy mà khàn khàn, hai tay của hắn lúc này đã ôm lấy mẫu thân vào trong ngực, cảm nhận được thân thể đầy nhục cảm của mẫu thân. Lúc này hắn thật sự có cảm giác vô cùng hạnh phúc, giống như mình chính là nam nhân của nàng.

Hàn Tuyết nhất thời liếc mắt nhìn hắn. Dù sao ở trong mắt nàng, Diệp Hi chỉ là một hài tử mà thôi. Cho dù hắn vừa cùng "Nữ đồng học" làm chuyện người lớn nhưng nguyên nhân cũng là do mình thiếu trách nhiệm, không có hảo hảo quản giáo hắn.

"Hảo, đại nam nhân."

Hàn Tuyết có chút nói giỡn: "Tiểu Hi đã trưởng thành a, cũng có thể ôm được nương nương!"

Vừa nói, hai cánh tay bạch ngọc liền ôm lấy cổ của hắn! Thân thể thực nữ lại càng dựa vào người Diệp Hi. Diệp Hi cảm giác thân thể đang từ từ bốc cháy. Dục hỏa vô danh, ý niệm tà ác, cấm kỵ kích thích hưng phấn làm thân thể hắn run rẩy.

Bất quá, Diệp Hi đang sợ, hắn sợ mình làm ra chuyện tình không bằng cảm thú. Mà Hàn Tuyết đối với nhi tử lúc này lại hồn nhiên vô tư, bởi vì nàng cảm thấy rất nhức đầu. Kim lòng không được, hai tay của nàng càng thêm dùng sức mà ôm lấy cổ Diệp Hi, đem thân thể thành thực động lòng người rúc vào trong ngực của hắn.

"Ôm ta trở về phòng đi."

Nàng đem mặt của mình dán lên lồng ngực nhi tử. Hàn Tuyết khép hờ mắt, nàng thật sự là quá mệt mỏi. Nàng bây giờ chỉ muốn muốn hảo hảo ngủ một giấc, cái gì cũng không cần suy nghĩ, cái gì cũng không cần làm. Bất quá nàng không có phát hiện hai mắt nhi tử đang từ từ trở nên nóng rực và tham lam!

Hắn ôm nàng ngang ngực, thấy nàng nhắm hai mắt lại, ánh mắt càng thêm càn rỡ gắt gao nhìn thẳng bầu vú phập phồng đang không ngừng nhấp nhô lên xuống. Hai vú to tròn mềm mại khẽ rung rinh, cho dù bị nịt vú cùng y phục trói buộc, Diệp Hi vẫn không hoài nghi độ co giãn đàn hồi của bọn chúng.

Hắn kìm lòng không được mà ảo tưởng, nếu như đôi nhũ phong thanh khiết của vưu vật mỹ phụ này hầu hạ huynh đệ của mình, thật là tốt a! Ảo tưởng như vậy tuyệt đối mỗi nam nhân đều từng nghĩ đến!

Dù là... Diệp Hi, cũng không ngoại lệ!

Không có có nam nhân đối mặt với thực nữ như vậy mà không động tâm. Diệp Hi lúc này có một loại mãnh liệt tham muốn cướp đoạt nàng. Bất quá hắn lại cố gắng khống chế mình, không để cho mình làm ra chuyện tình khiến cho nhân thần công phẫn.

Cứ ôm nàng như vậy, Diệp Hi từng bước từng bước mà đi về phía phòng ngủ của nàng. Chẳng qua từ đầu đến cuối ánh mắt của hắn cũng không rời mỹ phụ trong lòng ngực. Vưu vật thành thực như vậy thật là làm cho hắn mê luyến!

Khuôn mặt mẫu thân rất đẹp. Từng đường nét trên mặt tinh xảo đẹp mắt, cảm giác giống như kiệt tác của Thượng Đế để cho ánh mắt của người khác không cách nào rời khỏi khuôn mặt của nàng, gương mặt ấy phối hợp cùng thân thể thành thực duyên dáng, đây quả thực là một nữ nhân hoàn mỹ!

Một bước. Nguồn tại <http://Truyện FULL>

Diệp Hi đi về phía trước một bước, mà mấu thân trong ngực vẫn nhắm hai mắt ôm cổ của hắn, không một chút phát hiện ánh mắt bệnh hoạn của nhi tử!

"Nếu như... Mình có thể..."

Diệp Hi trong đầu nghĩ tới ý niệm tà ác nhất. Cứ như vậy ôm Hàn Tuyết, từng bước từng bước mà đi về phía phòng ngủ. Chẳng qua là, mỗi một bước đi nhích tới gần phòng ngủ một chút, tim của hắn sẽ đập nhanh một chút!

Phòng ngủ!

Đây là từ ngữ làm cho người ta mơ màng!

Vừa nghĩ tới "Phòng ngủ" tự nhiên sẽ liên tưởng đến "Giường lớn", điều này làm cho Diệp Hi làm sao mà không liên tưởng đến phương diện kia? Lúc Diệp Hi ôm Hàn Tuyết đến gần phòng ngủ, hắn lại bỗng nhiên đi chậm. Cảm giác ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực làm cho hắn lưu luyến ngơ ngẩn.

Hàn Tuyết lại bỗng nhiên mở hai mắt ra: "Sao bỗng nhiên dừng lại?"

Lúc này vẻ mặt cùng động tác của nàng thật câu hồn đoạt phách, thiếu phụ thành thực phong tình vạn chủng thật sự không để cho nam nhân có thể chống cự!

Hai cánh tay của nàng vẫn ôm chặt cổ Diệp Hi!

"Không có gì."

Diệp Hi cố bình ổn tâm trạng đi tới cửa phòng ngủ, Hàn Tuyết dùng một tay mở tay vịn cửa phòng một cái. Diệp Hi ôm mấu thân đi tới bên cạnh

giường lớn, nhẹ nhàng mà đem nàng đưa lên mặt giường lớn.

"Con đi ra ngoài mang cốc nước vào dùm mẹ."

Vừa nói, hấn liền xoay người muốn rời khỏi phòng ngủ để cho hấn cảm nhận được dự niệm vô hạn. Nhưng Hàn Tuyết lại kéo cổ tay hấn lại:

"Mẹ mua một hộp aspirin, con mang giúp mẹ vào luôn nhé."

"Ân."

Diệp Hi lúc này chỉ muốn lập tức rời đi! Lập tức! Nếu tiếp tục ở lại hấn thật không biết mình có thể khống chế được bản thân mình hay không.

Lúc Diệp Hi mang thuốc tới, hấn chợt phát hiện y phục mẫu thân có chút xốc xếch, hấn không dám nhìn tiếp mà vội vàng quay mặt đi chỗ khác. Nàng uống thuốc xong liền nằm xuống, giọng nói có chút mệt mỏi.

"Được rồi, con đi ra ngoài trước đi. Mẹ ngủ một giấc là được."

Chẳng qua hô hấp của nàng vẫn dồn dập, giống như có chút rên rỉ, giống như muốn cố ý câu dẫn Diệp Hi, cặp hào nhũ lại đang không ngừng mà run rẩy nhấp nhô!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Tâm Tình Hiệu Trường

"Ân, biết rồi."

"Hô."

Diệp Hi ra khỏi phòng, đem cửa phòng đóng kín, nhưng tim của hắn vẫn loạn nhịp không thể bình tĩnh trở lại. Thân thể của hắn đang bị thiêu đốt, tiểu đệ đệ mãnh liệt kháng nghị, tựa hồ muốn kêu gọi chủ nhân của mình nhanh chóng tìm cho nó một hắc động ấm áp ấm ướt chặt khít!

Ra khỏi phòng, Diệp Hi cũng không có đi xa, lúc này dựa lưng vào cửa phòng, trong lòng tràn ngập ý niệm tà ác. Hắn biết như vậy không đúng, nhưng hắn không khống chế được suy nghĩ!

Chỉ là hơi ảo tưởng một chút mà thôi, không quá đáng lắm phải không? Diệp Hi trong lòng tự bào chữa như vậy. Đúng, chẳng qua là suy nghĩ mà thôi. Chỉ cần không nói ra thì người nào biết được?

Nghĩ thế, tay của hắn kì lưng không được mà rơi vào giữa hai chân của mình vốn đã biến thành hình túp lều phình trướng!

Diệp Hi theo bản năng dùng tay nắm chặt cự long, hơi nhắm hai mắt lại, đầu óc của hắn bắt đầu xuất hiện một mỹ phụ thành thực! Đùi đẹp gợi cảm thon dài, đường cong mê người thướt tha để cho Diệp Hi cảm nhận được từng đợt mê luyến!

Mẫu thân!

"Không nhịn được!" Diệp Hi vội vàng mà trở về phòng của mình rồi khóa cửa phòng lại.

Lúc này mặt trời đã lên cao rả ánh nắng chói chang. Lâm Văn Tình nhẹ nhàng mà khép cửa phòng lại, đem mình khóa trong phòng ngủ, gian phòng lúc này vẫn tồn tại mùi hương đậm mỹ. Trên giường lớn vẫn còn lứu một vết nước chưa khô! Nàng cầm trong tay một hộp thuốc tránh thai, ngơ ngác nhìn cái hộp.

"Hiện tại uống... Có thể hữu hiệu sao?"

Thân thể của nàng nhẹ nhàng mà run rẩy, nghĩ tới mình tối hôm qua điên cuồng và phóng đảng mà thấy xấu hổ! Nhưng cảm giác lén lút kích thích không ngờ lại làm cho nàng có chút mê luyến!

Quan trọng hơn nữa là thân phận của Diệp Hi. Chỉ cần vừa nghĩ tới cha mẹ hẳn, Lâm Văn Tình liền cảm thấy khoái ý trả thù trong lòng mình! Đúng, chỉ cần nghĩ đến chuyện tình nhân hẳn tâm đối đãi với mình, Lâm Văn Tình cho dù hiện tại đã bắt đầu quên đi nhưng vẫn không thể hoàn toàn buông bỏ!

Nhìn viên thuốc nho nhỏ, Lâm Văn Tình bỗng nhiên đem nó bỏ vào trong miệng của mình, uống một một ngụm nước ấm.

"Ngô..."

Nhưng khi nàng muốn nuốt vào lại bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác nôn mửa, không ngờ làm cho nàng đem thuốc nôn ra.

"Tại sao!"

Lâm Văn Tình bỗng nhiên ngấy ngốc, đem hộp thuốc tránh thai vứt tới góc tường!

"Diệp Hi! Ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua người!"

Lâm Văn Tình nhào người lên trên mặt giường lớn, nàng muốn khóc, khóc thật to để giải tỏa ảm ức trong lòng. Có lẽ, sẽ không may mắn "một thương trúng đích" đâu?

Đây là ý nghĩ trong lòng Lâm Văn Tình.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Xâm Lấn Mẫu Thân (2)

Ở một khu nhà cao cấp trong thành phố Hoa Hải, Trương Ngọc Thiển có chút tức giận nói: "Hiện tại cũng giữa trưa, tiểu tử kia làm sao còn chưa tới?"

Dương Ngọc Linh nhìn vẻ mặt xanh mét của mẹ, trong lòng cũng thấp thỏm bất an. Diệp Hi rõ ràng đáp ứng mình sang ăn, nhưng hiện tại đánh điện thoại của hắn lại thủy chung không ai nhận! Hắn sẽ không phải muốn thả chim bồ câu lần nữa chứ?

"Bản thân ta muốn nhìn tên quan nhị đại kia lớn lối đến đâu! Lại dám ba lần bốn lượt thả chim bồ câu với Linh nhi nhà chúng ta!" Trương Ngọc Thiển cơ hồ nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Mẹ! Cũng không phải là ba lần bốn lượt. Chẳng qua là... Hai lần mà thôi..."

Dương Ngọc Linh cúi đầu thấp xuống, có chút ủy khuất nói: "Con thử gọi điện thoại cho hắn lần nữa xem."

"Linh nhi, con nói cho mẹ, có phải hay không thích hắn?"

"Con..."

Nghe mẫu thân nói toẹt ra như vậy, khuôn mặt Dương Ngọc Linh nhất thời trở nên đỏ bừng, vô cùng xinh đẹp khả ái. Cùng Trương Ngọc Thiển đứng chung một chỗ, một đôi mẫu nữ đúng là làm cho người ta mê muội!

"Không biết."

Dương Ngọc Linh có chút xấu hổ mà lắc đầu, có chút ủy khuất nói:
"Nhưng hẳn luôn lạnh nhạt đối với con."

"Nha đầu ngốc! Có muốn mẹ dạy con mấy chiêu không?"

"A? Mẹ lại nói nhảm gì đó!"

Dương Ngọc Linh bị lời nói của mẹ làm mắc cỡ đỏ mặt một trận, chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

"Không muốn học sao? Nga, như vậy coi như xong!"

Trương Ngọc Thiển ra vẻ muốn xoay người rời đi, nhưng cổ tay của nàng lại bỗng nhiên bị kéo lại: "Mẹ... mẹ nói đi. Con nghe..."

Thanh âm của nàng rất nhỏ như muỗi kêu, bất quá Trương Ngọc Thiển vẫn nghe được!

"Nữ nhi ngốc! Loại chuyện này có cái gì phải xấu hổ!" Nàng hơi cúi người xuống, nhẹ nhàng thì thầm vào tai con gái của mình.

"Như vậy... Có thể được không?" Nghe xong mẫu thân nói, nét hồng trên mặt Dương Ngọc Linh càng thêm đậm, thậm chí cả lỗ tai của nàng cũng đỏ lên!

"Đó là đương nhiên! Hừ, nam nhân nào cũng có cái đức tính xấu xa đó! Nếu không được, mẹ sẽ thay con ra tay!" Trương Ngọc Thiển nở nụ cười đầy tự tin giống như đang trở lại thời kỳ thiếu nữ, lúm đồng tiền rục rờ mê người.

"Ách, mẹ có phải cũng muốn nói làm nữ nhân của Diệp Hi?"

Dương Ngọc Linh nghe mẫu thân nói bậy bạ, bàn tay nhỏ bé bỗng nhiên bắt được hai vú trước ngực mẫu thân: "Mẹ thật xấu hổ muốn chết nga! Trâu già gặm cỏ non! Hắc hắc!"

"Người cái nha đầu chết tiệt kia!"

Trên mặt Trương Ngọc hiện lên một tia đỏ ửng, lại bỗng nhiên cười nói:
"Cẩn thận mẹ đoạt Diệp Hi nga!"

"Mẹ cứ làm như vậy đi! Con cũng không ngần ngại để cả hai mẹ con chung một phu đầu!" Dương Ngọc Linh trêu ghẹo nói.

"Thối lắm! Chỉ biết nói bậy!".

Khấp biệt thự tràn đầy tiếng trêu đùa của hai mẹ con.

"Hắt xì!"

Diệp Hi lấy tay lau nước mũi, thầm nghĩ có phải bị lây bệnh của mẹ hay không, bất quá hẳn vẫn lấy giấy lau đi chất lỏng màu trắng đục trên bàn! Không ngờ lúc này hẳn thật sự nghĩ đến mẫu thân để tự sướng. Từ trên ghế đứng lên, Diệp Hi cũng cảm thấy khó chịu, đáy quần lưu lại một bãi dấu vết vô cùng rõ ràng.

"Chi nha."

Nhẹ nhàng mà đóng cửa lại, Diệp Hi chuẩn bị xuống phòng tắm hào hào tắm rửa một cái. Nhưng khi hẳn đi qua gian phòng của Hàn Tuyết, lại quý thần xui khiến ngừng lại.

"Thình thịch, thình thịch!"

Trong tim hẳn lại bắt đầu tăng tốc! Giống như ở trong phòng có bảo vật hấp dẫn nhất của hẳn vậy.

"Không biết... Mẹ có ngủ thiếp đi không?"

Diệp Hi thấp giọng lẩm bẩm, nhưng tay của hẳn lại bỗng nhiên hướng tay vịn mở khê, cửa phòng nhất thời được mở ra một đạo khe hở, ánh sáng

từ từ tiến vào. Diệp Hi loáng thoáng nhìn thấy mỹ phụ đang ngủ say trên mặt giường lớn. Bộ đồng phục làm việc đã được đổi thành bộ đồ ngủ, bờ vai thon gọn lóa lồ lộ ra vẻ mịn màng.

"Ực ực!"

Diệp Hi có chút nóng ran người mà nuốt nước miếng, hai chân giống như không được khống chế mà từ từ đẩy cửa phòng, thân thể của hắn từng chút tiến vào!

Thành thịch, thành thịch! Tâm hồn Diệp Hi đang kịch liệt nhảy lên! Hắn cảm giác được mình hiện tại giống như một tên trộm, nhưng loại hành vi vi phạm luân lý đạo đức lại càng đè ép mãnh liệt làm hắn có chút không thở nổi!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Xâm Lấn Mẫu Thân (3)

Một bước về phía trước! Chân của hắn vừa bước thêm một bước về phía trước. Chỉ là một bước mà hắn thấy như đi cả vạn dặm!

Thêm một bước! Thân thể của hắn lại gần giường thêm một bước! Chỉ là một bước nhỏ.

Rất gần! Lúc này Diệp Hi đã tiếng đến rất gần, rất gần!

Lúc này cách mẫu thân cũng chỉ có mấy bước! Chỉ là mấy bước mà thôi. Nếu như lúc này Diệp Hi tiến về phía trước một bước dài, chắc chắn sẽ có thể chạm lên thân thể Hàn Tuyết, thân thể thành thực động lòng người của thiếu phụ thành thực phong vận!

Lúc này nữ thị trưởng nằm nghiêng, quay lưng về phía Diệp Hi. Cái mông to tròn hơi nhô lên, đường cong linh lung tự nhiên bại lộ trước mắt của hắn. Bả vai thon tròn, eo nhỏ nhắn như rắn, cái mông hơi đội lên, cho đến bắp đùi thon dài tinh tế.

Từng phân lồi lõm lộ ra vẻ duyên dáng thướt tha, thập phần mê người!

"Thật là đẹp!"

Chỉ nhìn bóng lưng mù mù, Diệp Hi lúc này có một loại dục động sớm trào ra. Thân thể của hắn hiện tại đang cùng lý trí đấu tranh, tựa hồ muốn tranh đoạt quyền khống chế thân thể của hắn.

"Cầm thú! Người thật con mẹ nó cầm thú! Người rốt cuộc muốn làm gì?"

Trong đầu, thanh âm lý trí đang trách cứ mình, có lẽ Diệp Hi lúc này thật sự quá mức tà ác! Dù là cầm thú cũng sẽ không bỉ ổi như vậy?

Hắn hiện tại đang làm gì?

Hắn thừa dịp mẹ ngủ say mà len lén chui vào gian phòng của nàng! Hắn định làm gì?

"Ân..."

Bỗng nhiên, Hàn Tuyết phát ra một tiếng nói mê, vốn đang nằm nghiêng liền quay người ngửa ra!

Bất quá !

Oanh!

Diệp Hi lúc này đầu óc đã trống rỗng! Bởi vì kiện áo ngủ được Hàn Tuyết mặc lúc này đã rơi một bên dây áo xuống, tạo nên một cái khe hở nho nhỏ. Đúng, là một khe hở! Y phục cùng thân thể của nàng đã có một phần tách ra hết sức gợi cảm!

"Đây không phải là dụ dỗ ta tội phạm sao?"

Dưới bờ vai thon gọn là một làn da trắng mịn, mặc dù phía dưới đã bị che dấu bởi lớp áo ngủ mỏng tang nhưng Diệp Hi lại hết sức kích động! Bởi vì, hắn thấy được hai điểm nho nhỏ nổi lên trên lớp áo ngủ mỏng!

Mẹ thế nhưng không có mặc nịt vú!

Trời ạ! Diệp Hi lúc này cảm thấy mình nhanh muốn điên mất rồi! Thấy được rãnh sâu giữa hai vú, hắn quả thực muốn điên mất rồi! Nhục cầu tuyết trắng như ẩn như hiện là thứ hấp dẫn trí mạng nhất!

Nếu như, có thể sờ một chút...

"Ừc ừc."

Sờ một chút, chỉ sờ một chút là tốt rồi! Chỉ là sờ một chút, chẳng lẽ sờ một chút cũng quá đáng sao? Thanh âm tà ác trong lòng giống như là hàm chứa ma lực đánh thẳng vào lý trí Diệp Hi. Chẳng qua là sờ một chút mà thôi! Chỉ cần không làm nàng tỉnh giấc, như vậy cũng không quá phận phải không?

Bất quá, cho dù lý trí đang gãy dựa, ma trảo của hắn đã sớm vươn ra. Lúc này, Diệp Hi bỗng nhiên nghĩ tới cảnh tượng mà mình vừa "thủ dâm", lúc đó mình cũng không phải đem đôi nhục cầu đầy đặn này tùy ý xoa nắn đấy sao?

Có thể sao?

Hiện tại, mình phải đem xúc cảm hư ảo tuyệt đẹp kia biến thành sự thật! Nếu mình lúc này nhào tới, không để ý hậu quả mà tách hai chân của nàng, hung hăng tiến vào thân thể của nàng, sau đó sẽ có hậu quả gì đây.

Có lẽ, Hàn Tuyết biết được sẽ tự sát chẳng? Hay là nàng giết mình trước? Sau đó lại tự sát? Hay nàng sẽ bỏ rơi mình mà rời khỏi nơi này? Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn

Nếu như, có thể có được thân thể của nàng, còn có... tâm hồn của nàng! Như vậy có phải quá mức tà ác, quá mức tham lam rồi?

"Người quả thực không phải là người!"

Thôi thì chỉ sờ một chút, một chút mà thôi! Có thể chứ?

Không được sao? Bất kể có thể hay không, Diệp Hi lúc này cũng đã lựa chọn! Bởi vì, ma trảo của hắn đã tiếp tục đi về phía trước. Chỉ có mấy centimet khoảng cách!

"Ngàn vạn... Không nên tỉnh lại! Ngàn vạn không nên!"

Diệp Hi trong lòng cầu nguyện, ánh mắt gắt gao nhìn thẳng mỹ phụ, bàn tay của hắn từ từ đè xuống.

"Tiểu Hi..." Bỗng nhiên, Hàn Tuyết mở miệng kêu tên Diệp Hi!

Xong!

Vội vàng thu hồi bàn tay của mình, Diệp Hi nhắm hai mắt lại, cũng không có nghe được lời tức giận trách mắng! Thậm chí, hắn vẫn nghe được tiếng hít thở nhẹ nhàng.

"... Chỉ là nằm mơ mà thôi?"

Thật là trời cũng giúp ta? Diệp Hi thở một hơi, bàn tay một lần nữa vươn ra!

"Ta... Sờ một chút."

Bất chấp tất cả, hắn như dồn hết sức lực vào động tác tiếp theo, lúc lòng bàn tay cảm giác được sự mềm mại của đỉnh tuyết phong, thân thể của hắn trở nên tê dại! Thiên, chính là cảm giác như vậy! Thứ khát vọng hắn đã muốn từ lâu!

Hảo mỹ diệu!

Bàn tay Diệp Hi đang run rẩy, nhưng đã từ từ đè xuống! Rất mềm mại, cũng rất có co dãn!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Xâm Lấn Mẫu Thân (4)

Trong tâm mỗi người đều có một mặt tối, khi gặp phải kích thích những thứ đó sẽ giống như núi lửa bộc phát mãnh liệt ra!

Diệp Hi chưa từng có hoảng sợ như bây giờ, trái tim hắn đang đập kịch liệt như muốn từ trong lồng ngực nhảy ra ngoài. Thân thể run rẩy khiến cho hắn không dám quá mức dùng sức, bàn tay nhẹ nhàng mà bao trùm bộ ngực sữa đầy đặn đang phập phồng theo nhịp thở của mẫu thân.

Ngón tay của hắn nhẹ nhàng di chuyển, từ từ bao lấy ngọc phong mềm mại. Cũng không biết là do bàn tay của hắn quá nhỏ hay bộ ngực Hàn Tuyết quá mức to lớn nên cả tay hắn cũng không ôm được quá nửa bầu vú co dãn. Hơn nữa, chēt người chính là Hàn Tuyết lúc này cũng không có mặc nịt vú, núm vú nhỏ xinh hơi nhô ra được ngón tay Diệp Hi nhẹ nhàng mà đè ép ma sát.

Sảng khoái, hảo kích thích!

Bàn tay hắn không ngừng nhẹ nhàng di động, năm ngón tay lại ấn lên đôi thỏ ngọc. Động tác của hắn rất nhẹ, rất chậm vì lo sợ đánh thức mỹ phụ.

Chỉ bất quá, thật đúng là ứng với câu nói: trời cũng giúp ta!

Lúc này Diệp Hi nửa quỳ trên mặt giường mềm mại bên cạnh Hàn Tuyết. Một cái tay sờ một bên vú, một cái tay khác lại vô thức dò đường xuống bắp đùi đang hơi tách ra. Lúc này, trên người Hàn Tuyết vẫn được đắp một cái chăn, Diệp Hi cũng không dám đem tay của mình tiến vào. Chẳng qua cho dù cách một lớp chăn cùng đồ ngủ, hắn vẫn cảm nhận được bắp đùi

nàng thập phần co dãn! Đôi chân đẹp, thon dài kiêu mỹ, nếu như bị đôi chân ấy kẹp lấy cái hông của mình, đó là sung sướng cỡ nào!

"Thật... Khó chịu!"

Diệp Hi trong lòng giãy dụa, nhưng hai tay của hắn vẫn không ngừng vuốt ve thân thể Hàn Tuyết. Cách một lớp y phục, hai ngón tay hắn lớn mật kẹp lấy hạt anh đào nhỏ xinh.

"Anh..."

Cũng không biết Hàn Tuyết đang mơ cái gì, lúc này trên mặt của nàng đỏ bừng, má đào ửng mồn hôi vô cùng động lòng người! Cho dù là phản ứng vô tình vẫn dẫn dụ người khác phạm tội.

Bất quá, Diệp Hi lúc này cũng đã phạm tội rồi! Đúng vậy, hắn đã bị hấp dẫn!

"Thật... thật khó chịu!"

Tâm hồn Diệp Hi mê mẩn, lúc này hắn rốt cục hiểu được tại sao có một số ít người sẽ không ngừng sa đọa, nguyên lai cảm giác sa đọa thật kích thích và hưng phấn!

"Thật là mềm mại!"

Bàn tay của hắn bất tri bất giác gia tăng lực xoa bóp! Một tay hắn nắm nhũ phong, nhưng một tay khác lại cố gắng thăm dò vào trong chần, tiến đến đôi chân thon dài kiêu mỹ! Không khí trong phòng như đọng lại, tràn đầy hơi thở tà ác cùng dâm mỹ. Hàn Tuyết nằm trên giường lớn vẫn không tỉnh táo! Cho dù bộ ngực sữa của nàng đã bị nghi tử giày xéo thật lâu, bắp đùi của nàng vậy cũng sắp sửa rơi vào ma trảo của nghi tử.

"Píp píp —— "

Diệp Hi chợt nghe thấy tiếng chuông điện thoại từ phòng khách truyền tới! Tiếng chuông bình thường vào giờ khắc này giống như vũ khí đoạt mạng làm cho Diệp Hi cảm thấy hoảng sợ!

Ma trảo của hắn vẫn nắm lấy bầu vú thập phần đầy đặn, nhưng lại không dám cử động! Một tay khác chuẩn bị leo lên bắp đùi Hàn Tuyết cũng đành chỉ động tác!

"Píp píp —— "

Điện thoại trong phòng khách vẫn vang lên như muốn đánh thức mỹ phụ đang ngủ say!

"Ừc ừc..."

Hắn khó khăn nuốt nuốt nước miếng, không dám thở mạnh, ánh mắt rơi vào gương mặt mù mù! Chỉ thấy đôi mắt nàng hơi nhú lại một chút.

"Ngàn vạn không nên tỉnh lại!"

"Ngàn vạn không nên!"

Mà lúc này, Hàn Tuyết hơi rung mình một cái, thân thể run lên nhưng vẫn không có mở mắt ra! Có lẽ ngay cả ông trời già cũng đang giúp Diệp Hi sa đọa, Hàn Tuyết lúc này vẫn không có một chút dấu hiệu tỉnh lại! Cho dù, bộ ngực sữa của nàng bị nhi tử nắm thật chặt trong tay!

Chuông điện thoại đã tắt! Tựa hồ, ông trời thật quyền uy tiểu hồn đàn này rồi!

"Sao không nghe máy a!"

Một nữ nhân đang đứng ở bên đường thu hồi điện thoại di động của mình, vẻ mặt vô cùng buồn bực, nàng phát tay gọi một chiếc Taxi. Nữ nhân này rất cao, không hề thua kém Hàn Tuyết một chút nào! Mỗi động tác giờ

chân nhắc tay của nàng đều lộ ra vẻ mê người, khí chất của nàng tuyệt đối không thể có ở một nữ nhân bình thường, đó là khí chất cao quý trang nhã mà chỉ có tầng lớp quý tộc mới sở hữu. Mà chiếc taxi chở nàng lúc này không ngờ lại đang tiếng về phương hướng khu biệt thự của Diệp Hi.

"Ta chịu không được!"

Diệp Hi lúc này chỉ cảm thấy tiểu đệ đệ của mình tưởng đau đến khó chịu! Vốn đã phát tiết một lần, lúc này lại vẫn cao cao bành trướng! Hắn đem quần của mình kéo xuống để cho côn thịnh cứng rắn nhảy ra ngoài! Diệp Hi lưu luyến buông tay khỏi ngọn nhũ phong cao ngạo, một chân đứng lên bước qua người Hàn Tuyết, cứ như vậy đứng ngay phía trên Hàn Tuyết! Phía dưới là tuyệt sắc mỹ phụ chỉ mặc đồ ngủ, thậm chí ngay cả nịt vú cũng không mặc, Diệp Hi từ từ ngồi xuống.

"Thật là thoải mái!"

Lúc này Diệp Hi thật là không bằng cảm thú! Không ngờ hẳn lại dùng hai tay đang run rẩy kéo áo ngủ trên vai của nàng xuống, cho đến khi song nhũ tuyết trắng đầy đặn hoàn toàn hiển lộ trước mắt của hắn!

Kích động! Hưng phấn!

Hai điểm đỏ hồng thập phần mê người, giống như cây đào mặt thành thực và đầy mọng ngào quyến rũ!

Từ từ...

Diệp Hi chậm chạp đem dương vật của hắn ấn vào giữa khe ngực sâu giữa hai vú của nàng... Đầu óc của hắn thậm chí đã trở nên trống rỗng! Vào giờ khắc này, hắn cảm giác được mình nhanh muốn điên mất rồi!

Thậm chí, hắn còn chưa kịp động mấy cái, eo liền truyền đến cảm giác tê dại không thể kháng cự!

Nham tương nóng rực mãnh liệt bắn ra!

Chất lỏng màu trắng đục liền phun lên khuôn mặt tinh xảo của mẫu thân!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Cô Cô Tới Thăm

"Thảm rồi!"

Trong đầu Diệp Hi oanh một tiếng, sau khi phát tiết sau hãn cảm giác cả người như lâng lâng. Tà ác dự vọng vào giờ khắc này đã vô cùng thỏa mãn.

Nhưng khi ánh mắt của hãn nhìn về phía mẫu thân liền sợ hết hồn. Bởi vì lúc này trên khuôn mặt tuyệt mỹ xinh đẹp đều là này chất lỏng bạch sắc. Còn có trước ngực của nàng cũng đã đỏ bừng. Hai hạt anh đào nho nhỏ lúc này cứng ngắc, đồ ngủ đã bị kéo tụt xuống ngang hông.

"Ực ực..."

Diệp Hi phát giác đạo này số lần nuốt nước miếng của mình ngày càng nhiều. Hiện tại trên mặt giường lớn là hình cảnh vô cùng dâm mị. Nữ thị trưởng luôn cao quý đoan trang lúc này đã cởi áo ngủ xuống, để cảnh xuân hiển lộ rõ ràng! Bầu vú to mềm mại không có bất kỳ trói buộc, nhưng vẫn không hề bẹp xuống mà cao ngất tràn đầy co dãn, vô cùng dụ người phạm tội.

Hiện tại Diệp Hi đang sợ hãi, nếu để cho Hàn Tuyệt phát hiện ..., nàng không giết mình hơi phí. Tay chân có chút luống cuống tay chân mà sửa sang lại y phục của mình, hai tay run run cầm khăn giấy, nhẹ nhàng mà lau dọn chất lỏng vương trên người mỹ nữ. Ở trong sợ hãi cực độ nhưng hãn vẫn cảm nhận được vô hạn kích thích. Chuyện tình kinh tâm động phách, không bằng cầm thú này thật sự khiến cho hãn quá hưng phấn!

Đem hết thảy dọn dẹp sạch sẽ, Diệp Hi cũng từ từ mà bình tĩnh lại. Lúc này mẫu thân nằm trên giường vẫn lả lờ như trước. Hô hấp của nàng rất đều đặn, tựa hồ hành động của Diệp Hi cũng không có quấy rầy mộng đẹp.

Hai vú run rẩy vẫn làm cho Diệp Hi mê luyến. Hai điểm đỏ hồng càng lộ vẻ mê người, giống như đang mời gọi Diệp Hi.

Đối mặt với hấp dẫn như vậy, Diệp Hi nào chịu đựng nổi, hần bất giác đi tới cạnh mỹ phụ, mở miệng đưa đầu lưỡi của mình ra!

Đầu lưỡi ấm áp mà ẩm ướt nhẹ nhàng liếm hạt anh đào đỏ hồng! Diệp Hi cảm thấy trong lỗ mũi đều tràn đầy hương nhũ nồng đậm! Hạt nho nhỏ xíu bị Diệp Hi liếm một cái khiến Hàn Tuyết bỗng nhiên run rẩy!

"Ân..."

Theo cổ họng của nàng phát ra âm thanh kiều mỹ động lòng người nhưng rơi vào tai Diệp Hi chẳng khác nào tiếng sấm sét!

"Hồngбет!"

Diệp Hi trong lòng nhảy dựng, vội vàng bò xuống, nhìn chung quanh xác định không có gì bất thường mới rón rén rời khỏi phòng ngủ.

Nếu vừa rồi mẹ tỉnh lại, vậy mình phải làm thế nào? Nghĩ tới hậu quả làm Diệp Hi lạnh cả sống lưng. Đi vào trong phòng của mình, Diệp Hi nhào xuống mặt giường lớn rồi lại ngược nhìn trần nhà, trong lòng cũng không có bình tĩnh trở lại! Bởi vì cảm kỳ kích thích thật sự là quá mức rung động! Có lẽ, cả đời hần không quên được cảm giác đọa lạc đó!

"Hô!"

Thay y phục, Diệp Hi mặc một cái quần sịp trần truồng đi ra khỏi phòng ngủ.

"Cảm giác như mình đang bị đè nén!"

Hắn đi tới trong đại sảnh, trong lòng thốn thức: "Hiện tại ta rốt cục đã hiểu tại sao, trước kia Hoàng Đế chỉ thích giai nhân mà không yêu giang sơn! Ha hả, máu nhuộm giang sơn sao bằng một cái nhú mày của mỹ nhân!"

"Đình đình..."

Đúng lúc Diệp Hi đang yy trong tâm cảnh nhiệt huyết sôi trào thì lại có người tới quấy rầy!

"Thật là hỗn đản!"

Lúc này Diệp Hi mặc một cái quần cộc liền ra hướng đại môn.

"Thật con mẹ nó —— ách, a!"

Lúc Diệp Hi nhìn thấy người đứng bên ngoài, câu chửi thề thô tục lập tức thu trở lại, hắn bị người đàn bà kia làm sợ hết hồn!

"Thanh âm này .. Tiểu Hi phải không? Nhanh mở cửa cho ta!" Bỗng nhiên, người đàn bà ngoài cửa dùng sức vỗ vào cửa chống trộm.

"Đừng, ta mở cửa còn không được sao?" Tiếng gõ cửa làm cho Diệp Hi có chút lo lắng sẽ đánh thức Hàn Tuyết trong phòng ngủ.

"Răng rắc " một tiếng, cửa phòng được mở ra. Nhất thời, một nữ nhân ăn mặc thời trang xuất hiện trước mắt Diệp Hi.

"Mấy tháng không gặp, tiểu Hi ngày càng cao nha?"

Nữ nhân bỗng nhiên bước một bước về phía trước, không chờ Diệp Hi phản ứng gì liền mở hai cánh tay ôm hắn vào trong ngực!

"Có nhớ ta hay không?"

"Ách... cô cô buông tay ra đã, ta không thờ nổi!"

Diệp Hi hai tay ôm vòng eo của mỹ phụ, khuôn mặt lại càng bị hai nhũ cầu trước ngực đè ép cho hít thở không thông!

"Khanh khách, tiểu tử thúi, hiện tại ngay cả đậu hủ của cô cô cũng dám ăn phải không?"

Trước ngực truyền đến cảm giác khác thường cũng không khiến cho nữ nhân này mất hứng, bất quá nàng vẫn buông lỏng hai cánh tay của mình, để cho Diệp Hi trước ngực của nàng ngẩng đầu lên:

"Cô cô muốn mưu sát sao?"

"Tiểu tử thúi còn dám mạnh miệng!"

Nữ nhân có vóc dáng so với Hàn Tuyết còn cao hơn một chút bỗng nhiên giơ tay gõ đầu Diệp Hi một cái: "Tại sao ta gọi điện thoại nhiều lần như vậy cũng không có nghe?"

Diệp Hi hơi lui về phía sau một bước, ánh mắt lúc này mới bắt đầu tinh tế đánh giá nữ nhân cao nhất trong số những mỹ nữ hắc đã nhìn thấy này. Trong ấn tượng, nữ nhân này... Ân, nói đúng ra, mỹ phụ này, tính cách hiếu động, hơn nữa không câu nệ tiểu tiết, lúc thì ôn nhu hiền thực động lòng người, có khi lại thô bạo như nữ bạo long.

"Cô cô, làm sao người đột nhiên tới thành phố Hoa Hải vậy?" Diệp Hi đột nhiên hỏi đã đánh lạc chủ đề. Chẳng qua là, Diệp Thần Linh vốn đang tươi cười lại lập tức tái mặt, có chút tức giận nói: "Chuyện người lớn, tiểu hài tử đừng có chen vào! Mẹ của cháu đâu?"

"Mẹ cháu..."

Tâm hồn Diệp Hi nhảy một cái, bỗng nhiên nói: "Mẫu thân không phải là đi làm sao? Cô cô cũng không phải không biết."

"Nha. Như vậy a."

Đối với lời của Diệp Hi, Diệp Thần Linh cũng không quá mức để ý, mà chỉ nói: "Trước tiên sắp xếp cho cô cô một gian phòng, ta nghỉ ngủ một giấc."

"A?"

Diệp Hi bị làm cho sợ không ít: "Cô cô không phải là ở Bắc Kinh —— "

"Còn nhiều lời!"

Diệp Thần Linh mở tròng hai mắt, lại lướt qua Diệp Hi đi về phía phòng của hắn: "Cô cô mệt mỏi, ta tới phòng của ngươi một lát thôi, đừng cãi ta!"

"Đây là... Cái dạng gì a?"

Diệp Hi nhìn mỹ phụ trước mắt đi về phía gian phòng của mình, trong lòng bỗng nhiên có một loại dự cảm bất tường. Nữ nhân này là tỷ tỷ của phụ thân. Vị cô cô hi nộ vô thường này luôn làm Diệp Hi nhức đầu không thôi.

Đi tới trước máy điện thoại, Diệp Hi lập tức bấm điện qua Bắc Kinh.

"Bật nội tuyến, mật mã 391."

Chờ một chút, điện thoại bỗng nhiên truyền đến âm thanh tràn đầy uy nghiêm lại có chút hiền lành: "Hảo tiểu tử, có chuyện gì lại bỗng nhiên gọi điện thoại cho gia gia? Ta không phải nói Quốc Khánh này sẽ đi qua thành phố Hoa Hải sao?"

"Cháu mới không quản gia gia có tới hay không., cháu muốn hỏi là tại sao cô cô bỗng nhiên hiện ra trước cửa nhà ta, còn chiếm phòng của ta?"

"Nàng đến thành phố Hoa Hải coi như là giải sầu đi, chút nữa ta sẽ gọi cho mẹ của ngươi, ngươi cũng đừng quản. Ân, ta nói tiểu Hi, ông ngoại của cháu ngày mai sẽ trở lại Bắc Kinh, chúng ta sẽ —— "

"Được rồi, gia gia đã nói rồi còn gì, ngày mai hai người sẽ tới thành phố Hoa Hải chứ gì. Tốt lắm, lão đầu tử tiếp tục làm việc đi. Cháu gác máy đây." Vừa nói xong, Diệp Hi liền buông điện thoại xuống.

"Tiểu tử này càng ngày càng không đặt lão gia hỏa này vào trong mắt! Xem ra lần này phải hảo hảo dạy dỗ nó một chút, hảo cho nó biết cái gì gọi là tôn kính gia gia!"

Diệp Long buông điện thoại xuống, nhưng trong lòng lại nghĩ tới nữ nhi của mình đã làm mẹ mà tính khí như trẻ con lại thêm đau đầu.

"Ai, con cháu tự có phúc của con cháu, hi vọng hai vợ chồng chúng nó không mâu thuẫn quá lâu."

Mấy hôm nữa bận nên pót trước

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Tâm Tư Cô Cô

"May là, mẹ còn không có tỉnh lại!"

Diệp Hi quay lại phòng mẫu thân quan sát một chút, nhìn thấy mỹ phụ vẫn yên giấc ngủ say, trong lòng thở một hơi, nhưng là khi hần mới vừa đóng lại cửa phòng ngủ, bả vai lại bỗng nhiên bị vỗ một cái!

"A!"

Hần phản xạ có điều kiện mà thân thể co rụt lại, lại thấy phía sau chính là vẻ mặt tươi cười của cô cô Diệp Thần Linh.

"Mới vừa rồi người đang nhìn cái gì? Có phải bên trong có đồ vật gì đó hay không?"

Diệp Thần Linh tò mò liếc vào cánh cửa phòng của Hàn Tuyết để cho Diệp Hi cảm nhận da đầu tê dại. Có tật giật mình, hần lúc này cũng không dám vọng động hay giải thích! Nếu để cho cô cô phát hiện mình mới vừa làm chuyện cầm thú, có lẽ tất cả coi như xong!

Nhưng Diệp Thần Linh lúc này đột nhiên đem cửa phòng mở ra!

"Không —— "

Diệp Hi mới vừa muốn ngăn cản tuy nhiên hần đã không còn kịp rồi! Bởi vì cô cô đã thấy được trong phòng ngủ một tuyệt sắc mỹ phụ đang ngủ say!

"Hỗn tiểu tử, mẹ của người rõ ràng ở đây tại sao nói không có? Di, kỳ quái, Tiểu Tuyết không phải là làm sao?"

"Được rồi, đừng ở chỗ này nói nữa, nàng ngã bệnh rồi , để cho nàng nghỉ ngơi thật tốt một chút đi."

Diệp Hi chặn trước mặt Diệp Thần Linh, đem cửa phòng một lần nữa đóng kín, bỗng nhiên nói: "Cô cô không phải đến phòng của ta ngủ sao? Tại sao lại đi ra?"

"Chuyện của ta lúc nào đến phiên người tới quản?"

Diệp Thần Linh bỗng nhiên liếc mắt một cái, nhưng lại bỗng nhiên kéo cổ tay Diệp Hi, nói: "Đi, mang ta đến hộp đêm đi dạo một chút?"

"Cho cháu xin, hiện tại mới chỉ là năm giờ chiều, hộp đêm cũng phải tám giờ mới mở cửa?" Diệp Hi có chút bất đắc dĩ nói.

"Hảo tiểu tử a, người thậm chí ngay cả cái này cũng biết! Nhanh thành thật khai báo, có phải hay không thường xuyên đi đến địa phương đó?"

Diệp Thần Linh thả cổ tay Diệp Hi, lại như cũ đi ở phía trước, tiếp tục nói: "Hiện tại xuất phát là được rồi, tiện đường đi ra bên ngoài ăn một chút!"

"Chẳng lẽ cô cô tới thành phố Hoa Hải chính là vì đi hộp đêm?"

Diệp Hi thầm nghĩ trong lòng, như vậy tạm thời theo cô cô rời khỏi Hàn Tuyết, ít nhất sẽ không để cho Diệp Hi cảm thấy áp lực. Con người khi phạm phải sai lầm luôn cảm thấy bất an. Cho dù, rõ ràng không có gì lo lắng, nhưng trong lòng của bọn họ lại sợ sệt như cũ, sợ sự việc bại lộ.

Lúc Diệp Hi cùng Diệp Thần Linh vừa mới rời đi, Hàn Tuyết vốn đã nhắm mắt ngủ say lại bỗng nhiên có chút dấu hiệu tỉnh lại, chân mày hơi giật, mi mắt nhắm lại cũng từ từ mở ra.

"A..."

Nàng hơi ngáp một cái, bàn tay bỗng nhiên vuốt vuốt hai mắt của mình, mông lung tỉnh táo. Từ trên giường bò dậy, chần mền trên người nhất thời rơi xuống, lúc này bộ đồ ngủ của nàng đã bị kéo xuống một nửa, vốn không mang theo nịt vú, bầu ngực đầy đà mềm mại nhất thời cảm thấy lạnh lẽo.

"Chuyện gì, cảm giác có chút đau ngực?"

Hàn Tuyết lúc này mới vừa tỉnh lại, hai má ửng hồng, bô dáng xấu hổ thật sự có một phen phong tình! Nhẹ lắc lắc đầu, kéo tóc mai ra phía trước che đậy hai vú.

Cảnh xuân tiết ra nhưng không có nam nhân nào có thể thương thức. Bàn tay nàng nhẹ nhàng mà dán lên bộ ngực, cảm thấy da thịt nơi đó có một chút tê nhức, giống như bị cái gì đó chèn ép ma sát! Hơn nữa, Hàn Tuyết lại cảm thấy, trên mặt mình thật giống như có đồ vật gì đó bám dính, dù rất nhỏ nhưng mùi hương quái dị làm cho nàng khẽ cau mày.

"Mùi vị này.."

"Kỳ quái, rốt cuộc làm sao lại cảm thấy bộ ngực có chút đau?"

Hàn Tuyết hơi cúi đầu, nhìn đôi thỏ ngọc trước ngực mình, nàng bỗng nhiên có chút xuất thần. Phía trên làn da mềm mại có một chút dấu vết mơ hồ, giống như đã bị bàn tay nắm qua!

"Chẳng lẽ mình mới vừa rời nằm mơ..."

Hàn Tuyết trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng, nhưng điểm nghi ngờ không có tiêu tán. Khuôn mặt xinh đẹp đỏ ửng rất là mê người! Hàn Tuyết chỉ cảm thấy mình hiện tại toàn thân nhót nháp, cảm giác thập phần khó chịu! Mình, đầu của mình đã không còn đau. Cảm giác, so với lúc trước tốt hơn nhiều. Nàng vén chăn lên, đi xuống giường.

"Tiểu Hi?"

Hàn Tuyết đi tới gian phòng Diệp Hi, nhưng không thấy thân ảnh của hắn. "Lại không biết đi nơi nào rồi?"

Nàng nhẹ nhàng mà lắc đầu, trực tiếp đi thẳng tới phòng tắm. Hàn Tuyết vừa mở cửa phòng tắm, từng đợt nhiệt khí nhất thời chạm tới mặt! Vừa nhìn liền biết là có người mới vừa tắm rửa. Trừ Diệp Hi còn ai vào đây? Hàn Tuyết không nghi ngờ gì mà đóng cửa lại, hai tay vuốt vuốt bả vai của mình, mở ra đài sen hướng bồn tắm rót nước.

Hàn Tuyết đem bộ đồ ngủ duy nhất trên người cởi ra. Nhất thời, một thân tuyết trắng hiện trong không khí! Bờ vai nhỏ xinh lúc này hơi ôm ở trước ngực, mái tóc dài xõa xuống đem cặp vú đầy đặn che dấu hơn phân nửa, vòng eo nhỏ nhắn tạo thành đường cong hoàn mỹ kéo dài tới hông ngọc! Phối hợp với một đôi chân thon dài cân xứng, quả thực là chính là một tuyệt thế vũ vật! Phong hoa tuyệt đại, thành thực động lòng người!

Dựa vào bồn tắm, Hàn Tuyết hơi nhắm hai mắt lại, hai tay nhẹ nhàng mà đem nước nóng lên trên người của mình, cặp vú đầy đặn kiên quyết hơi lộ trên mặt nước, thỉnh thoảng khẽ rung động tạo thành cơn sóng nhỏ lan tỏa khắp bồn tắm!

"Thật là kỳ quái, chuyện gì luôn có cảm giác đau rát nhỉ?"

Thật lâu thật lâu, Hàn Tuyết rồi mới từ trong bồn tắm đứng lên. Hàn Tuyết cầm lên khăn tắm, đem thân thể lau khô sạch sẽ, lúc này mới cầm bộ đồ ngủ đi về phía máy giặt quần áo. Nhưng khi ánh mắt của nàng rơi vào bên cạnh máy giặt quần áo, lại phát hiện một cái quần lót của nàng bị vứt ở bên cạnh.

"Tên tiểu tử kia, luôn đem y phục ném loạn!"

Hơi khom người xuống nhặt chiếc quần lót, trong đầu của nàng bỗng nhiên "Oanh " một tiếng vang thật lớn!

Thân thể hoàn mỹ thành thực cứ như vậy đứng ngẩn ngơ!

"Làm sao sẽ... Như vậy?"

Hàn Tuyết cầm cái quần lót tự nhủ nói, nhưng thấy trên đũng quần lúc này đang có một ít dấu vết ẩm ướt! Để cho Hàn Tuyết cảm thấy kinh ngạc là, mình thế nhưng người được mùi hương thập phần đậm mỹ!

Mùi hương này mình mới vừa ở trong phòng cũng người được! Rất giống nhau!

"Tại sao còn muốn đi xe buýt? Cô cô không biết lúc này là giờ cao điểm sao?"

Lúc này bị người chung quanh đè ép không nhúc nhích được, Diệp Hi có chút oán trách mà nói với nữ nhân sau lưng mình.

"Đừng dài dòng!"

Lúc này, Diệp Thần Linh một cái tay nắm bả vai tiểu chính thái, một cái tay khác lại bỗng nhiên ở sau ót của hấn gõ một cái, nói: "Không biết lớn nhỏ —— á!"

Nàng lời còn chưa nói hết, một nữ nhân mập mạp lại bỗng nhiên hướng Diệp Thần Linh bên này dựa tới: "Phiền toái đi lùi vào bên trong một chút, ta không có vị trí đứng!"

"Á, thật là mềm mại!"

Diệp Hi thân thể bỗng nhiên nhẹ nhàng lui, hấn chỉ cảm thấy trên lưng mình truyền đến từng đợt đè ép mãnh liệt, nhục cầu tràn đầy co dãn, hấp dẫn kinh người chia vào trên lưng mình!

"Còn tới?"

Diệp Thần Linh có chút tức giận trợn mắt nhìn nữ nhân mập mạp một cái, bất quá, Diệp Thần Linh lại cũng không có tâm tư đi trách cứ nữ nhân này. Bởi vì nàng cuối cùng cảm thấy trước ngực của mình truyền đến một loại áp lực cường đại!

Theo xe buýt chạy, theo thân thể Diệp Hi di động, Diệp Thần Linh cảm thấy từng trận dòng điện tê dại từ bộ ngực của mình truyền tới.

"Đây không phải là dụ dỗ phạm tội sao?"

"Tiểu quý đầu, thành thật một chút cho ta!"

"Cháu nào có?"

Diệp Hi nhất thời hô to oan uổng, nhưng là thân thể của hắn lại luôn khắc chế không được mà len lén mà di động tới, cố gắng dùng lưng của mình đè ép thực nữ gợi cảm phía sau!

"Hơn nữa, cũng là cô cô nói muốn ngồi xe buýt có phải hay không?"

Diệp Hi vẻ mặt vô tội, nhưng là trong tim của hắn lại hồi hộp! Mình ở trên người Hàn Tuyết không chiếm được thỏa mãn cấm kỵ kích thích, lại có một chút muốn chuyển dời đến trên người thực nữ xinh đẹp này!

Có lẽ, loài người chính là như vậy. Lúc này Diệp Hi lại bỗng nhiên có một loại cảm giác: "Vì cô cô thành thực xinh đẹp này, mình nhất định có thể... chinh phục nàng!"

Xem ra, cấm kỵ hấp dẫn, quả nhiên không phải mỗi người đều có thể chống cự!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Một Chút Hương Thơm

Cái loại cảm giác khác thường để cho Diệp Hi cảm nhận được một trận mê muội, hẳn thậm chí rất muốn xoay người lại, đem cặp nhục đoàn kia nắm thật chặt trong tay!

Diệp Thần Linh dùng một cái tay khoác lên bả vai Diệp Hi, tận lực để cho thân thể của mình rời đi hẳn một chút, cứ dựa vào như vậy, cái cảm giác ma sát thật sự là để cho Diệp Thần Linh cảm thấy có chút chịu không nổi.

Bởi vì, cho dù cách y phục, nàng lại như cũ cảm giác được từng dòng khác thường, đột ngột và tê dại như vậy thậm chí làm cho nàng cảm giác được một tia hoảng hốt. Cảm giác rất kỳ quái! Tại sao mình đối mặt với Diệp Hi cũng sẽ có cảm giác như thế? Cái này thật không nên! Nhưng mình lại thật sự rõ ràng cảm nhận được. Có lẽ, mình cũng...

Bất quá, nàng cũng sẽ không giống như đám nữ nhân tối ngày then thùng đầy mặt. Diệp Thần Linh bàn tay bỗng nhiên rời đi Diệp Hi bả vai, cong ngón tay thon dài, không nhẹ không nặng gõ đầu tiểu nam hài này một cái, "Đừng là quá đáng nga!"

Nàng có thể cảm giác được, Diệp Hi hơi giãy dựa thân thể.

"Nha."

Vị cô cô thành thực vừa nói như thế, Diệp Hi nhất thời an phận xuống. Nhưng sau lưng vẫn cảm giác được nữ phong đè ép, theo xe buýt mỗi lần đột nhiên phanh lại, luôn là chia vào trên lưng của hẳn.

Ở thành phố Hoa Hải, khu căn cứ quân sự, lúc này đang có một đoàn phi cơ trực thăng từ từ hạ xuống trên bãi đáp máy bay. Lúc phi cơ trực thăng dừng lại, trong trực thăng đi ra khỏi hai nam nhân trung niên.

"Thủ trưởng hảo!"

Ở phía ngoài sân bay, lúc này hai bên binh sĩ vừa thấy được bọn họ liền lập tức chào theo kiểu nhà binh.

"Các đồng chí hảo."

Diệp Long cười vui vẻ chào hỏi đám binh sĩ, lúc này mới nghiêng đầu lại cười nói với nam nhân bên cạnh: "Chúng ta không có trước báo cho Tuyết Nhi tới đây, ha ha, không biết có mang cho bọn họ chút kinh hỉ hay không đây?"

Hàn Bằng liếc mắt nhìn hẩn một cái: "Kinh thì có, hỉ thì không nhất định."

"Ha ha ha ha! Ta liền thích cảm giác như vậy, hơn nữa ta lại có một việc cần xử lý trước."

"Còn ta đi xem tiểu Hi một chút." Hàn Bằng bây giờ đang rất khẩn cấp mà muốn ôm ấp ngoại tôn đã nửa năm chưa gặp.

"Ân, người đi trước đi. Chuyện của ta cần xử lý một ngày nữa."

"Lão chiến hữu."

Diệp Long lẳng lặng nhìn lên bầu trời ngấm đám mây lơ lửng trôi, giọng nói trở nên rất là trầm trọng: "Người nói nếu như ta từng thương tổn qua một nữ nhân, ta vẫn có thể bù đắp cho nàng sao?"

Nghe vậy, Hàn Bằng bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

"Người bao nuôi vợ bé?"

"Ách, lão già này!"

Diệp Long trên mặt hiện lên một tia khó chịu, "Chúng ta biết nhiều năm như vậy, người còn không hiểu được cách làm người của ta sao?"

"Cái rắm, người biến thành người từ khi nào vậy?"

Hàn Bằng đẩy bờ vai của hắn, bỗng nhiên tò mò hỏi: "Chơi nữ nhân có thể, bất quá người cẩn thận một chút, đầu năm nay nữ nhân đều coi trọng tiền."

"Không phải như thế."

Diệp Long nhẹ nhàng mà lắc đầu nói: "Năm ấy ta ở thành phố Hoa Hải quen biết nàng. Lão chiến hữu, người vĩnh viễn cũng không biết, lúc ấy Ngạo Dương cùng Tuyết Nhi mới vừa kết hôn, khi đó ta cũng đã hơn ba mươi nhanh muốn bốn mươi tuổi. Nhưng lúc ta gặp được nàng giống như cảm thấy mình thoáng cái biến thành một tiểu tử chịu tiếng sát ái tình vậy."

"Nàng lúc ấy mấy tuổi?" Hàn Bằng đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Diệp Long sắc mặt hơi có chút co quắp, chỉ nghe hắn ấp úng nói: "Thật giống như... Cùng Ngạo Dương và Tuyết Nhi bọn họ không sai biệt lắm."

"Đéo đỡ được!"

Hàn Bằng bỗng nhiên kinh hãi hét thất thanh, nhưng ngay sau đó nhỏ giọng nói: "Người cái lão súc sinh này, người ta cũng có thể làm nữ nhi của người... Ách còn sau đó thì sao?"

"Sau đó, chúng ta thật sự yêu nhau, người cũng không cách nào tưởng tượng được lúc đó ta kích động như thế nào đâu! Nhưng là sau đó trung

ương muốn ta triệu hồi Bắc Kinh." Nói tới đây, trên mặt của hắn bỗng nhiên lộ ra một vẻ mặt chán nản.

"Nàng không cùng người rời đi?"

"Không có."

Diệp Long thật sâu thở dài một hơi, "Lúc ấy, ta phải thi hành nhiệm vụ thuộc về quốc gia cơ mật, ta không thể nào nói cho nàng biết. Qua nhiều năm như vậy, ta luôn luôn không dám liên lạc nàng, thậm chí cũng không dám đi tìm nàng."

"Như vậy hiện tại, người lại muốn bù đắp cho nàng?"

"Ân, nếu như có thể mà nói. Hy vọng, nàng sẽ không quên ta sao?"

"Hỏi thế gian tình là gì, ai!"

Hàn Bằng lắc đầu, hắn chợt nhớ tới vong thê của mình, "Mẹ của Tuyết Nhi, ta cũng rất yêu nàng, có thể lão Thiên cũng ghen tỵ với chúng ta. Đi đi, người quen cũ, hảo hảo mà bù đắp cho người ta."

Hàn Bằng bỗng nhiên vỗ vỗ bả vai Diệp Long, ngay sau đó xoay người rời đi, để lại Diệp Long với vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ.

"Nàng nhất định hận chết ta sao?"

Diệp Long cảm thấy mình thật là nghiệp chướng nặng nề, nếu là nàng năm đó mang thai con của mình, hiện tại hắn là ngang tuổi cùng Diệp Hi sao? Nghĩ tới đây, Diệp Long cả người cũng nhin không được run rẩy giật mình, bởi vì quan hệ như vậy quá rối loạn! Con của mình, thế nhưng bằng tuổi tôn tử? Bất quá, đây cũng là Diệp Long tự suy đoán mà thôi, nàng cũng chưa chắc mang thai con của mình?

Đổi vào gia gia của mình làm chút ít chuyện hoang đường, thân là tôn tử Diệp Hi lại không nghĩ tới. Mà lúc này hấn lại tại âm thầm cầu nguyện chiếc xe buýt vĩnh viễn dừng dừng lại!

"Chuyện gì còn chưa tới?"

Diệp Thần Linh hơi chau mày lộ ra vẻ mê người, lúc này thân thể của nàng cơ hồ cũng đã tựa sát vào trên người Diệp Hi. Cái cảm giác kia... Cảm giác bị áp bách cùng đè ép làm cho nàng có chút hoảng hốt.

"Ai bảo cô cô hết lần này tới lần khác muốn đi ra ngoài đây?"

Diệp Hi bỗng nhiên xoay đầu lại, nhưng là sau một khắc, hấn cũng đã nói không ra lời. Bởi vì, Diệp Hi nhất thời vô ý, dưới chân căn bản là đứng không vững, hai người thân thể dán vào nhau cùng hướng buồng xe ngã xuống.

"Phanh " một thanh âm cũng không thập phần vang dội va chạm nhớ tới, trên lưng Diệp Hi đụng vào sàn xe, nhưng là hấn cũng không có cảm giác được đau đớn.

Bởi vì...Lúc này khuôn mặt của hấn, thế nhưng bị chôn thật sâu vào trong ngực Diệp Thần Linh! Cặp nhũ phong tràn đầy co dãn, bầu vú mềm mại to tròn cơ hồ khiến hấn có một loại cảm giác hít thở không thông, hương nhũ nhàn nhạt lại càng thập phần thanh thản mê người.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Xấu Hổ

"Không khí thật thoải mái!"

Diệp Long bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to. Bởi vì hắn đang đứng ngắm thành phố lúc về đêm, rất đẹp, hơn nữa là cảnh biển đêm càng mê người.

Diệp Long lúc này mặc đồng phục bình thường, đơn giản làm cho người ta nhìn không ra thân phận người nam nhân này, hơn nữa không biết, hắn chính là vị nguyên soái có ảnh hưởng tới hơn phân nửa chính trị của Trung Quốc.

"Hơn mười năm, thật là không nghĩ tới. Không biết, nàng hiện tại thế nào?"

Diệp Long lúc này đang đứng trước một tiểu khu, thân hình thập phần cao lớn cũng đang khẽ run rẩy trong gió lạnh. Giờ phút này Diệp Long đang lo lắng, thật không ngờ hắn cũng biết sợ. Chẳng qua hắn lại rất muốn lập tức tìm được nàng.

Từng ấy năm tới nay, nàng nhất định chịu rất nhiều cay đắng sao? Bản thân nàng chính là một cô nhi rất kiên cường, nàng tạo cho Diệp Long cảm giác chính là một cô bé quật cường, không bao giờ chịu rơi lệ.

Nhưng là hôm nay hơn mười năm trôi qua, tiểu cô nương ngây thơ ngây ngô cỡ lẽ đã biến thành một mỹ phụ thành thực diễm lệ rồi? Chẳng qua là không biết nàng hiện tại như thế nào? Có còn ở nơi này không? Đã quên mình sao? Liệu nàng có gả cho người khác hay không? Năm đó rốt cuộc mang thai con của mình?

Liên tiếp nghi vấn ở trong đầu Diệp Long vang lên. Nhưng là hãn nhưng không cách nào xác định. Ít nhất trước khi nhìn thấy nàng, hãn sẽ không biết.

"Chậm, người! Dừng lại báo tên."

Lúc Diệp Long bước đến cửa đại môn liền bị an ninh ngăn lại, "Mặt lạ hoắc, nghĩ muốn tìm ai. Trước tiên hãy ghi danh vào đây."

Tên an ninh này đang hút thuốc chơi flappy bird trên điện thoại di động, căn bản cũng không thèm nhìn tới Diệp Long, chẳng qua là mang một quyển sách ghi danh bỏ xuống trước mặt Diệp Long.

Đối với vị an ninh tỏ thái độ ác liệt như vậy, Diệp Long cũng không có tức giận. Chẳng qua là khi hãn cầm lấy bút, tay lại đang run rẩy.

Bởi vì, trong tâm hãn vào giờ khắc này thế nhưng sợ hãi, hãn thật sợ nghe được tin tức khiến cho mình tuyệt vọng. Nhưng là, hãn rất muốn một lần nữa nhìn thấy người từng yêu.

"Trình Mẫn?" Tên an ninh thấy được Diệp Long điền tên bỗng nhiên có chút địch ý mà nhìn chăm chăm hãn.

"Chuyện gì? Nàng đã không ở nơi này rồi?"

Diệp Long trong lòng trầm xuống, Sự tĩnh táo và bình tĩnh cũng không trông thấy, bây giờ lão nhân gia đã hơn năm mươi tuổi lại giống như một người tuổi trẻ không có kinh nghiệm đang loay hoay không biết làm sao.

Tên an ninh không nhìn được mà phát phát tay "Đi đi. Nàng không có ở đây nữa."

"Không có ở đây... sao?"

Diệp Long nhất thời sửng sờ ngay tại chỗ, chẳng qua là khi hắn nghe được tên an ninh lăm bằm lại làm hắn giận tím mặt: "Lại thêm một tên đam mê sắc đẹp Trình tiểu thư!"

Bỗng nhiên, Diệp Long xoay người lại, có chút bình tĩnh mà nhìn an ninh.

"Chuyện gì? Muốn đánh nhau phải không?"

An ninh này quá là lợi hại, dám ở trước mặt Diệp Long kiêu ngạo như vậy!

"Ta hỏi lại lần nữa xem, Trình Mẫn có phải hay không ở nơi này?"

Diệp Long bỗng nhiên dùng hai tay níu lấy vạt áo gã an ninh, mà phía sau hắn mấy người bộ hạ lập tức cùng móc ra một khẩu súng lục chuyên dụng!

"Người... người..."

Gã an ninh này đương nhiên chưa từng nhìn thấy qua tình cảnh như thế? Vào lúc này hắn mới biết trước mắt mình là người không dễ chọc, tuyệt đối mình không thể đắc tội được rồi.

"Trình, Trình tiểu thư nàg... ở khu E số nhà 55."

"Các người không cần đi theo."

Diệp Long thở dài một hơi, hướng về phía bộ hạ gật đầu, thả an ninh xuống rồi sải bước mà đi vào, để lại gã an ninh đối mặt với một đoàn tráng hán ánh mắt lạnh như băng.

"Tiểu Hi!"

Lúc này, ở trong xe buýt thập phần chật chội, Diệp Thần Linh bỗng nhiên lấy tay đem gương mặt Diệp Hi chôn ở trước ngực mình đẩy ra, chật vật đứng dậy, trên mặt nàng âm tình bất định, tựa hồ còn đang tức giận.

"Cô cô, người phải chú ý! Cháu... Cũng không phải là cháu đụng vào cô."

"Người nếu là dám suy nghĩ lung tung, ta ngay lập tức đem người ném ra khỏi xe!"

Diệp Thần Linh tàn bạo mà nhìn chăm chăm Diệp Hi, nàng thật sự có chút hoảng hốt. Bất quá, may là lão Thiên cũng không phải cố ý cùng nàng đối nghịch. Xe buýt từ từ lái vào trạm xe.

"Đến nơi."

Diệp Hi nuốt nuốt nước miếng, có chút không yên lòng. Theo hành khách xuống xe, vốn là buồng xe thập phần chật chội trở nên rộng rãi, Diệp Thần Linh cũng tách được khỏi Diệp Hi. Cũng không nói lời nào, chỉ trừng đôi mắt giận dữ nhìn hằm một cái rồi xoay người đi xuống xe.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Kiêu Thê Bất Đắc Dĩ

Hộp đêm vĩnh viễn là nơi để con người theo đuổi sự sa đọa, nổi loạn. Cho dù hiện tại mới chỉ là hơn bảy giờ đã bắt đầu lục tục có người đi ra đi vào.

Hắc ám có thể bị đè nén trong lòng mọi người rất nhiều, những thứ hắc ám đó là tính khí táo bạo, bực mình, tức giận, cùng hưng phấn. Có khi bọn họ lại không hiểu chính bản thân mà lại tự hỏi mình thực sự là con người như thế nào? Tại sao lại phải đè nén dục vọng vào sâu trong tim làm gì? Thật ra thì những tâm tình bị đè nén kia luôn có tác dụng kích thích, để người ta thêm muốn với lấy nó, thêm muốn được sử dụng nó!

Diệp Thần Linh căn bản cũng không có chú ý tới Diệp Hi, lại bỗng nhiên nói: "Người hay là trở về đi thôi. Chưa đủ mười tám tuổi là không thể tiến vào."

Diệp Hi cười cười, vẫn theo đuôi Diệp Thần Linh đi vào. Mặc dù hiện tại thời gian lại rất sớm, nhưng đã có không ít người ở chỗ này. Lúc Diệp Hi cùng Diệp Thần Linh đi vào tiền điện, quản lý đại sảnh lý lập tức chú ý đến cặp đôi, bất giác để ý đến tiều hài tử kia.

Là quản lý trong hộp đêm của thành phố, hẳn đương nhiên phải biết được hầu hết các gia đình quyền quý, vờ nhìn thấy Diệp Hi hẳn lập tức xoay người sang chỗ khác, làm bộ như không có việc gì. Bất quá trong lòng hẳn lại đổ mồ hôi lạnh: "Mẹ của ta ơi, tại sao lại tới một người nữa!".

Nghĩ đến đám công tử ở trong phòng kia, người quản lý này nhất thời cảm thấy tối nay đặc biệt dài a. Lâu lắm hộp đêm của hẳn mới đón tiếp

nhiều trẻ trâu chưa vị thành niên thế này. Mà Diệp Thần Linh, nhưng căn bản cũng không đi quán Diệp Hi, một mình đi đến quầy bar thập phần vắng vẻ.

"Diệp Hi!"

Lúc Diệp Hi đang muốn đi tới theo cô cô lại nghe được phía sau mình truyền đến tiếng kêu. Cái thanh âm này thật sự là quá mức quen thuộc.

"Người cái tiểu tử này sớm như vậy đã tới đây rồi?"

Diệp Hi quay lại nhìn tiểu nam hài tầm độ tuổi như mình, nói "Hiện tại cũng tám giờ rồi còn gì!"

Chu Thụy bỗng nhiên vỗ vai Diệp Hi, ánh mắt hướng về phía vị mỹ phụ đang ngồi trong quầy bar, trên mặt tràn đầy mập mờ: "Hắc hắc, Diệp tử người tốt cục cũng khai khiếu. Chậc chậc, thực nữ đủ mùi vị a. Vóc dáng thật cay, cặp chân kia, cái hông này, bộ ngực này, a —— "

Chu Thụy còn chưa nói hết, liền thấy được một quả đấm vung đến trước mặt hắn. Diệp Hi nhìn chăm chăm hắn, trên mặt đã lộ ra tức giận vẻ mặt.

"Được! Được! Là ta sai lầm rồi không được sao."

Chu Thụy vội vàng phát phát tay, cười mỉa nói: "Ta sẽ không cùng người tranh giành, đừng có dùng cái loại ánh mắt như muốn giết cả nhà ta ngó chừng ta có được hay không?"

Chu Thụy nói xong, vừa thấp giọng thầm nói: "Đều nói huynh đệ như tay chân, nữ nhân như y phục, không ngờ người lại ngược lại, vì nữ nhân đánh ta."

"Ngứa da sao? Đây chính là cô cô của ta!"

Diệp Hi hiện tại tựa như muốn dùng lực bóp chết tên hồ bằng câu hữu này. Bất quá, bị hấn hiều lắm... Diệp Hi lại đột nhiên cảm giác được, thân thể có chút lằng lằng.

"A? Người, người đang nói đùa sao?"

Chu Thụy trợn to đôi mắt nhìn Diệp Hi, hung hăng mà nuốt nuốt nước miếng, ôm bờ vai của hấn, cười nói: "Ha ha! Khó trách nàng đối với người hờ hững a, mới vừa là ta sai lầm rồi., chúng ta vào trong phòng nói chuyện."

Nếu như muốn nói, ở thành phố Hoa Hải có thể cùng Diệp Hi so sánh bối cảnh, cũng chính là gã Chu Thụy này. Cùng Diệp Hi giống nhau, gia gia của Chu Thụy cũng là một trong mấy lão Đại ở Bắc Kinh. Gia gia của hấn là thuộc về phái trung lập, cũng theo Diệp gia có mấy phần giao tình.

"Lão Chu, ta hỏi người, sớm như vậy tự tới nơi này, không phải là muốn làm gì mờ ám đó chứ?" Diệp Hi thật giống như vô cùng quen thuộc gã đồng học này.

"Cho xin đi! Ta luôn là công dân biết tuân thủ pháp luật a!"

Chu Thụy nắm vai Diệp Hi, cười mỉa nói: "Người nhưng chớ nói lung tung, nếu để cho mẹ của ta biết, nàng còn không bẻ gãy cổ của ta! Đến đây đi, hôm nay sinh nhật một huynh đệ của ta, vừa vặn không muốn đi KTV cho nên mới tới nơi này. Dù sao chúng ta là được miễn phí!"

"Gia gia người là chính khách của trung ương, ba ba của người quan hệ với bọn họ cũng không mỏng, bọn họ dám lấy tiền của người sao?" Diệp Hi nhất thời liếc mắt, ánh mắt lại như vô tình hữu ý rơi về phía quầy Bar.

"Răng rắc " một tiếng, Chu Thụy mở cửa phòng ra, "Hắc hắc! everybody! Xem một chút, chúng ta có thêm một băng hữu, a, thật đúng là hi hữu a!", vừa nói hấn vừa cười vỗ vỗ lưng Diệp Hi.

"Á..."

Chỉ thấy trong phòng đều là nam hài đầu tóc nhuộm màu sắc rực rỡ, nhìn số tuổi cùng Diệp Hi không sai biệt lắm, nhưng trên miệng phì phèo khói thuốc để cho Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác chán ghét.

"Diệp thiếu gia, ngồi đi, uống chút rượu chứ?". Một tiểu tử tóc đỏ dựng đứng lên vội vàng chạy tới bên cạnh Diệp Hi cười nháy mắt.

Diệp Hi ngồi ở trên ghế salon thập phần xa hoa, hai mắt quét một vòng, bỗng nhiên cười nói: "Đem thuốc đi đi, không nên ép ta đánh cho người không thể sinh hoạt tình dục được nữa!"

Chén rượu này có vấn đề gì, Diệp Hi như thế nào lại không biết đâu!

"Được rồi, các người thiệt là, không biết Diệp tử hãn không thích đồ chơi này sao?"

Chu Thụy giống như có một chút muốn nổi giận, hắt vội vàng cười nói: "Hiện tại đã gần đêm, chúng ta tối nay tìm chút kích thích, như thế nào?"

"Cái dạng gì mới là kích thích?" Diệp Hi hỏi ngược lại.

"Hắc hắc, Diệp tử, người sẽ không phải lại là xử nam chứ?"

"..."

Trước cửa hộp đêm, lúc này một mỹ nhân mặc một bộ áo gió lớn đang dừng cước bộ của mình, run rẩy tiến về phía cánh cửa. Nhưng là, Từ Lâm lúc này lại đang kinh hoàng, nếu mình đi qua cánh cửa này, như vậy vĩnh viễn cũng không thể quay đầu lại!

Vì con gái của mình, nàng phải bán đứng thân thể của mình? Điều đó có đáng giá không?

Đáng giá!

Thân là mẫu thân, trong lòng của nàng luôn luôn có một thanh âm như vậy vang lên. Nhưng nếu phản bội trượng phu, như vậy thân thể của mình tự vĩnh viễn cũng không thể trở về trước đây nữa!

"Thình thịch, thình thịch..."

Trái tim nàng đang kịch liệt mà run rẩy, nàng đến cùng làm như vậy là đúng hay không, đến hiện tại nàng vẫn mâu thuẫn. Nhưng là khi nàng lựa chọn đến nơi đây, không phải nàng đã chuẩn bị thất thân, không phải sao?

Tối nay Từ Lâm ăn mặc tương đối bảo thủ. Một cái quần jean màu trắng đem đùi đẹp thon dài bao lấy, lại làm cái mông tròn trịa đầy đặn vểnh cao lên. Trên người là áo sơ mi có cổ, nếu thoát nhìn căn bản không thấy xuân sắc bên trong!

Chẳng qua, không người nào biết ở bên trong bộ quần áo mộc mạc đó tồn tại một cơ thể thiếu phụ thướt tha thành thực, gợi cảm đến tận xương tủy!

Vào giờ khắc này, ở trong đầu Từ Lâm bỗng nhiên hiện lên gương mặt khả ái của nữ nhi. Nữ nhi chữa trị rất tốn kém, trong nhà mình mặc dù không phải là giàu có, nhưng nữ nhi lại thủy chung cũng không có để cho phụ mẫu phải lo lắng, nàng lại bằng vào thành tích của mình trúng tuyển học bổng của trung học Hoa Long. Nơi đó là nơi tụ tập phần lớn con cháu quan lớn!

"Ai."

Cuối cùng, Từ Lâm thật sâu thở dài một hơi, thân thể run rẩy, chậm chậm bước tiếp. Nàng bây giờ chỉ có hy vọng duy nhất là mình có thể nhận được một khoản tiền lớn, sau đó có thể đem con gái của mình chữa hết! Về phần

tối nay, Từ Lâm hạ quyết tâm nhất định không thể để cho lão công của mình và nữ nhi biết! Nếu không, gia đình của mình chắc chắn tan vỡ!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Tâm Tình Mâu Thuẫn

"Ha hả, cái kia, xin hỏi Diệp thiếu gia muốn dạng mỹ nữ nào đây?"

Ở trong một gian phòng hào hoa nhất, lúc này ở trước mặt Diệp Hi là một nữ nhân trung niên mập mạp đang mỉm cười nịnh nọt. Thấy Diệp Hi không nói lời nào, nữ nhân bỗng nhiên cười quyến rũ nói: "Diệp thiếu gia có phải hay không lo lắng các nữ hài tử không sạch sẽ? Điểm này ngài có thể yên tâm, nếu là không sạch sẽ chúng ta cũng không dám tìm đến hầu hạ ngài a!"

Nghe vậy, sắc mặt Diệp Hi bỗng nhiên trở nên xanh mét. Nhưng là không đợi nói chuyện, Chu Thụy lại lập tức mắng: "Người cho Diệp thiếu gia là hạng người gì! Cái hàng nát cũng dám đưa tới sao?"

"Ha hả, cái này, đương nhiên không dám!"

Nữ nhân này vội cười khan nói: "Chúng ta nơi này cũng là lấy tự nguyện làm nguyên tắc. Không biết... Diệp thiếu gia có thích hay không thiếu phụ a? Chúng ta nơi này vừa vặn tối nay có một người vợ tới! Bất quá các người yên tâm, tuyệt đối có thể bảo đảm nàng là lần đầu tiên tới đây! Bởi vì nàng trong nhà cần tiền, nếu không thì dạng hiền thê lương mẫu như nàng sẽ không bao giờ tới đây làm chuyện như vậy nga!"

"Thiếu phụ?"

Một bên Chu Thụy luôn ngó chừng Diệp Hi, thấy hẳn nghe cái danh xưng kia thân thể khẽ run một chút, trong lòng Chu Thụy vui như mở cờ, hẳn vốn thiếu Diệp Hi một cái nhân tình, xem ra hiện tại có thể trả rồi a!

"Píp píp... Píp píp..." Tiếng chuông điện thoại trong túi áo Diệp Hi bỗng vang lên.

"Uy, mẹ."

"Tiểu Hi, tại sao luôn gọi không thông điện thoại của con? Con hiện tại ở địa phương nào? Nhanh lên một chút trở lại, đã trễ như vậy rồi!"

"Ách...Bởi vì tín hiệu không tốt a."

"Mẹ hỏi con đang ở địa phương nào a? Đã trễ thế này còn ra ngoài!"

"Con, muộn một chút trở lại nha. Cái kia, mẹ gọi cho cô cô đi, nàng đã tới thành phố Hoa Hải, ách, con có chuyện nên tắt máy trước!" Diệp Hi quả thật không dám nói nhiều với mẫu thân, nếu để nàng biết hẳn đến hộp đêm với đám công tử lêu lổng kia còn không đánh chết hẳn.

Đêm đã bao phủ thế giới. Lúc này một mỹ nhân tuyệt sắc đang mang theo tâm tình thấp thỏm mà chờ đợi, nàng đang chờ đợi phán quyết nghiệt ngã của cuộc đời. Thế giới mà nàng từng tràn đầy hy vọng hiện tại đã trở nên xám xịt u tối!

Đêm, khá dài mà còn rét lạnh.

Đợi chờ thời gian, là cái đợi dài nhất. Hơn nữa lại phải đợi trong tâm trạng lo lắng bất an, cơ hồ mỗi một phút mỗi một giây cũng như dài vô tận, thời gian giống như đang dừng lại ở chỗ này, làm cho người ta cảm thấy sợ hãi, ngơ ngẩn và mê hoặc.

Lúc này Từ Lâm chỉ cảm thấy mình thật sự là sống một ngày dài như một năm. Ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn căn phòng được trang tu rức rỡ, nàng đột nhiên cảm thấy hoảng hốt. Thân thể của nàng không có lúc nào là không run rẩy.

Bờ eo của nàng nhỏ nhắn, hai chân thon dài khép lại một chỗ, nhưng lại vẫn đang run rẩy không ngừng. Hiện tại, nếu mình quay lại vẫn còn kịp! Hiện tại mình còn có cơ hội chạy đi, chạy ra khỏi chốn phong nguyệt sa đọa này. Nhưng là nàng lại phát giác hai chân của mình thật giống như không thể động đậy, giống như đang bám chặt lấy mặt đất phía dưới.

Còn thân thể của nàng, vẫn đang run rẩy! Bởi vì nàng đang sợ! Không có này một người vợ người mẹ nào khi đối mặt với chuyện như vậy lại không sợ hãi. Cho dù trong lòng nàng mang tình thương của mẹ, làm cho nàng phải hi sinh to lớn. Từ Lâm vẫn cảm thấy sợ! Chờ một lát nữa, có phải hay không có một nam nhân tai to mặt lớn đi tới trước mặt mình? Sau đó mình sẽ bị yêu cầu cởi hết y phục, dùng thân thể đi hầu hạ hắn?

Chỉ cần nghĩ đến đây, tâm của Từ Lâm lại thêm kinh hoàng, nàng thật sự không dám đối mặt tình cảnh như vậy! Nếu thật là như thế, mình phải làm thế nào? Có thể phản kháng? Hay là... Hàng phục?

Nàng không biết! Thật không biết. Nhưng nếu như mình không thể chuẩn bị đầy đủ phí giải phẫu, như vậy con gái của mình, một nữ nhi xinh như hoa như ngọc sẽ phải nghênh đón căn bệnh nan y hành hạ!

Nàng không thể đợi thêm nữa! Nếu lãng phí thêm thời gian, cho dù đến lúc đó mình chuẩn bị đầy đủ phí giải phẫu, nữ nhi có thể sẽ cứu không kịp!

Không phải chỉ là... Nằm ở trên giường, nhắm mắt lại coi rằng đây là một cơn ác mộng sao? Từ Lâm ở trong lòng tự nói như vậy. Chẳng qua là, như vậy cũng không phải là tự lừa mình dối người sao? Điểm này nàng rõ ràng nhất! Thân thể của mình, chỉ cần bị điểm một chút ô uế, sẽ vĩnh viễn cũng không thể trở nên thuần khiết!

Mình cũng sẽ tự tay đánh rơi hạnh phúc của một gia đình! Nhưng nếu không làm như vậy, không chỉ đơn thuần là gia đình không có hạnh phúc, thậm chí còn trở nên tan nát vỡ vụn!

Hai tay của nàng, theo bản năng mà kéo chặt áo gió, tựa hồ muốn giấu kín thân thể lại mới cảm thấy có cảm giác an toàn.

Bỗng nhiên! Từ Lâm trở nên căng thẳng đứng lên! Bởi vì, nàng nghe được tiếng bước chân từ xa đang tiến gần đến! Chẳng lẽ, nhanh như vậy tụt có nam nhân...

"Phanh... Phanh..."

Tiếng bước chân, từng chút nhích tới gần, mà tinh thần của Từ Lâm cũng càng thêm hỗn loạn, trái tim đập càng thêm gia tốc. Lúc này nàng bỗng nhiên nghĩ tới trượng phu của mình, một người rất yêu mình, rất yêu nữ nhi, luôn vì cái gia đình này mà vất vả đến nỗi mái tóc cũng điểm bạc.

Mình thân làm vợ, làm như vậy, đến tột cùng có phải sẽ bị thiên lôi đánh xuống hay không? Nhưng trong nháy mắt, nàng lại nghĩ tới con gái của mình, nữ nhi rất khả ái kia.

"Lão công... Thật xin lỗi!"

Đạp —— tiếng bước chân, cuối cùng cũng dừng lại! Bởi vì, người kia đã đi tới trước cửa phòng.

"Lão công, lão công! Ta... Ta sợ!"

"Răng rắc!" Một tiếng vang nhỏ, cửa phòng được mở ra.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Kiều Thê Khuất Nhục

Đêm đã xâm nhập toàn bộ thành phố Hoa Hải. Lúc này Diệp Long, thân thể của hắn đang rung động, đứng ở trước cửa phòng, hắn cũng không dám đề xuống chuông cửa. Bởi vì, hắn đang sợ sẽ xuất hiện chuyện tình mà hắn không muốn nhất.

Có lẽ, năm đó mình đã thương nàng quá sâu, nàng hiện tại có lẽ còn đang hận mình sao? Hay là đã sớm quên mình? Bất quá, vô luận như thế nào, Diệp Long cũng rất muốn gặp lại nàng!

Nhưng là, nàng rất có thể, đã lập gia đình! Nếu thật như vậy, mình xuất hiện phải chẳng sẽ lại một lần nữa phá đi hạnh phúc của gia đình nàng. Bất quá, sau một hồi đấu tranh tư tưởng Diệp Long cuối cùng vẫn nhấn chuông cửa.

"Đình linh..."

Thật lâu thật lâu, Diệp Long cứ đứng như vậy, nhưng căn bản cũng không có nghe được bên trong có động tĩnh gì!

"Chẳng lẽ không có người?" Trong tâm hắn bỗng nhiên trầm xuống.

"Trình Mẫn, người ở đâu? Đáp lại ta!" Diệp Long bỗng nhiên hô to, bàn tay đập cửa, nhưng lại vẫn không có bất kỳ âm thanh nào đáp lại.

"Người đang ở đây có phải hay không? Ta biết người đang ở đây!"

Diệp Long lớn tiếng nói: "Trình Mẫn, người mở cửa được chứ? Là ta, Diệp Long!"

Đáp lại Diệp Long vẫn là sự yên tĩnh đáng sợ kia!

Bầu trời tối tăm mờ mịt! Lúc này ở một không gian khác, Từ Lâm đã căng thẳng tới cực điểm! Người tiến vào, là một nữ nhân trung niên mập mạp.

"Ai nha, cô nãi nãi của ta, không phải bảo người đổi lại một bộ ý phục tương đối kêu gọi sao?"

Nữ nhân mập bỗng nhiên đi tới bên người Từ Lâm, kéo nàng nói: "Người mặc như vậy những lão bản kia còn tưởng rằng người là một thôn nữ đấy, gian phòng trong có rất nhiều y phục mới, người đi tìm một bộ mặc vào.

Nhớ kỹ, là một bộ đầy đủ nga! Không được, ta phải đi tìm người tới giúp người trang điểm, đẹp một chút! Hắc hắc, mục đích của người, rất có thể sẽ đạt được vào tối nay, đến lúc đó người cũng không cần tới phải không? Chúng ta nơi này cũng không phải là cưỡng bức người làm cái gì, hết thấy cũng là bản thân người tự nguyện a." Nguồn tại <http://Truyện FULL>

"Ta —— "

Từ Lâm lúc này vẫn đang chìm trong mâu thuẫn thống khổ kịch liệt, nàng rất muốn hỏi rốt cuộc là người nam nhân nào?

"Lại làm gì đó? Đi nhanh một chút chọn một bộ y phục tốt nhất cho ta!"

Nữ nhân mập lôi kéo Từ Lâm đi vào bên trong, một bên cũng không quên thở dài nói: "Ta đã thấy thực nữ nhiều lắm, nhưng là đến lúc này để cho ta hài lòng nhất cũng là người! Cơ thể này, chắc chắn, còn có làn da trắng mịn, ân vốc dáng lại càng nóng bỏng!"

Đối với nữ nhân này khen ngợi, trong lòng Từ Lâm càng cảm thấy khổ sở, nàng cảm giác mình giống như một món hàng tùy ý để khách nhân đến mua bán.

Trong gian phòng, Từ Lâm nhìn thấy đủ y phục đắt tiền sặc sỡ! Nơi này, thật sự là nơi để nữ nhân mộng tưởng rồi, rất nhiều trang phục cao quý, cũng có những bộ trang nhã, gợi cảm!

"Ách, để ta xem rốt cuộc nên chọn dạng y phục nào?"

Nữ nhân mập thả tay Từ Lâm, bỗng nhiên lấy trên vách tường một bộ váy màu đỏ có thắt lưng màu đen xuống, nhưng là khi nàng xoay đầu lại thời điểm, rồi lại bỗng nhiên lắc đầu: "Không được không được, bộ y phục này quá tục khí! Không xứng với khí chất của người...A! Chậc chậc, thực nữ luôn có khí chất đặc biệt mê người, cần tìm một trang phục thật hoàn mỹ để tôn vinh nó!"

Từ Lâm, lúc này nàng thật giống như quên mất nữ nhân mập tồn tại. Nhìn những quần áo này, lòng của nàng cũng trầm xuống, mình ăn mặc xinh đẹp như vậy, rốt cuộc là vì cái gì? Là vì chờ một lát nữa để cho người nào đó thỏa mãn sao!

"Một bộ này..."

Bỗng nhiên Từ Lâm nhìn một bộ quần áo, nàng chợt nhớ tới con gái của mình, thật giống như cũng có một bộ tương tự. Chỉ bất quá, bộ quần áo này càng thêm cao quý, càng thêm xinh đẹp, chất liệu vải cũng tốt hơn rất nhiều!

Đó là một bộ váy màu hồng phấn bó sát người. Bộ váy thiết kế để tôn vinh đường cong cơ thể, đai lưng mang nơ con bướm nhỏ xíu làm cho bờ hông càng thêm vênh cao!

"Cái này không tệ! A, thật là tốt! Phối hợp không tệ a! Ánh mắt của người thật là tốt a! Nhanh một chút thay xuống! A, nhớ mặc thêm tất chân màu đen, à còn có giày cao gót, như vậy mới lộ ra vẻ thực nữ hấp dẫn nga!"

Nàng hướng về phía Từ Lâm mặt mờ cười cười, lúc này mới thối lui ra khỏi phòng.

"Ta..." Từ Lâm nhìn bộ y phục, trong lòng bỗng nhiên trở nên vô cùng nặng nề!

"Thiếu chút nữa quên mất, người cần phải nhanh một chút! Chờ một chút, người cần thận một chút! Lần này nam nhân thật không đơn giản a, người nếu là đắc tội hắn, hộp đêm của chúng ta ở thành phố Hoa Hải cũng làm không nổi nữa!"

"Ta phải làm sao bây giờ?"

Lúc này, đầu óc Từ Lâm một mảnh trống không, nàng căn bản là không nghĩ tới bất cứ chuyện gì, trong lòng cũng khẩn trương tới cực điểm! Làm sao bây giờ? Rốt cuộc làm sao bây giờ?

Hai tay run run, Từ Lâm cuối cùng vẫn là từ từ đem áo gió trên người cởi ra! Bên trong nàng mặc một áo sơ mi ngắn tay. Nhũ phong cao ngất như chống đối cái áo sơ mi mà nhô lên, phập phồng theo từng hơi thở của nàng!

Chính là cặp vú đầy đặn ấy, một khắc nữa sẽ bị nam nhân không phải trượng phu dùng sức nắm trong tay, tùy ý để hắn thưởng thức xoa nắn hay sao? Chỉ nghĩ đến đó cũng để cho Từ Lâm thêm run rẩy! Trong lòng đang khóc, đang giãy dụa. Nhưng là đã đến một bước này, nàng có thể hối hận sao? Cho dù, nàng bây giờ thống khổ như vậy, khẩn trương như vậy! Nhưng nàng đã bất lực, thật sự sinh không nổi ý niệm phản kháng.

Bởi vì, nàng làm mọi thứ hết thảy cũng là vì gia đình mình!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Điểm Mẫu Đồng Học (1)

Nếu, vận mệnh lựa chọn mình phải làm như vậy, mình... cũng chỉ có thể lặng yên mà chịu đựng!

"Thật, thật xin lỗi! Em... Em không có cách nào khác!"

Từ Lâm trong lòng lặng yên nghĩ tới trượng phu của mình, hai tay của nàng đang run rẩy, nhưng vẫn đem áo gió đặt sang một bên! Nhìn y phục trong tay, Từ Lâm chỉ thấy cảm giác khuất nhục cùng cảm giác tội lỗi dâng trào trong lòng. Mình, lúc nào trở nên hạ tiện như vậy, không ngờ lại cố ý mặc trang phục thật đẹp để chờ một lát nữa bị một nam nhân không quen biết tới chà đạp?

"Lão công, em hy vọng... anh vĩnh viễn vậy không biết!"

Từ Lâm trong lòng lặng yên cầu nguyện. Cho dù, nàng biết mình làm như vậy sẽ khiến cho thân thể của mình bị chịu sự tổn thương vĩnh viễn cũng không cách nào quên được, nhưng nàng vẫn lựa chọn con đường này! Vì con gái của mình, vì gia đình của mình, nàng đã không có biện pháp nào khác!

"Ha ha, Diệp tử người có phải có chút không nhịn được hay không?" Chuy Thụy bỗng nhiên vỗ vai Diệp Hi mà cười cười: " Người yên tâm, chuyện này ta sẽ ko nói cho ai đâu, chỉ có ta và người biết, được chứ!"

"Ta cảm giác, cảm thấy, người thật giống như đang thiết kế một cái lồng để cho ta đi vào nga."

Nhìn Chu Thụy, Diệp Hi trong lòng chợt nhớ tới một số tin đồn từng nghe trước đây! Gã Chu Thụy này thoát nhìn không có gì phải chú ý, nhưng là Diệp Hi cũng nghĩ không thông, tại sao mình có đôi khi cảm thấy hằn là người có lòng dạ khó lường đây?

Bất quá, hiện tại cùng Diệp Hi vẫn không có quan hệ, không phải sao? Chỉ cần hằn không chọc tới mình, Diệp Hi cũng lười quản hằn có cái khi gió gì. Cho dù không quan tâm đến chuyện quan trường, nhưng Diệp Hi đối với chuyện hắc ám này vẫn biết chút ít đại khái.

"Khanh khách, mấy vị công tử hài lòng an bài tối nay chứ?"

Ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa, sau đó nữ nhân mấp một lần nữa trở về, nàng cười hì hì nhìn đám thanh niên đang chèn chèn kia, cuối cùng mới đem ánh mắt quăng về hướng Chu Thụy cùng Diệp Hi.

"Cái kia, xin lỗi Diệp thiếu gia, thật không tốt a, người vợ kia là lần đầu tiên đến, có thể không quá quen hoàn cảnh như vậy, ngài xem, có thể hay không đổi một phòng khác?" Nàng có chút lo lắng nhìn Diệp Hi, vị công tử số một của thành phố Hoa Hải.

"Được rồi."

Thật ra thì, Diệp Hi trong lòng đã muốn rời khỏi nơi này. Nhưng lại có một loại thanh âm ở bên tai của mình vang lên: "Người nếu đi khỏi nơi này..., tuyệt đối người sẽ phải hối hận!" Nguồn tại <http://Truyện FULL>

Thật ra thì, nam nhân đều rất xấu. Vợ không bằng thiệp, thiệp không bằng trộm. Nam nhân phong lưu như vậy, mưu đồ vì cái gì? Rất nhiều nam nhân, thật ra thì cũng không phải là không có nữ nhân, chỉ là bọn hằn muốn tìm kích thích mà thôi!

Cho dù, những nơi này nữ nhân cũng không sạch sẽ, nhưng bọn hằn lại thích. Tại sao? Cũng bởi vì tìm kiếm cảm giác lạ mà thôi!

Không có bất kỳ nam nhân có thể phủ nhận điểm này. Mà những nữ nhân tư vị thành thực luôn khiến bọn họ thích hơn so với thiếu nữ ,hoặc là người vợ, hoặc là thực nữ. Chính là loại cảm giác chinh phục ấy, đối với nam nhân mà nói, chinh phục nữ nhân thành thực luôn có sức hấp nhất lớn nhất!

"Diệp thiếu gia, ngài tự mình vào đi thôi."

Nữ nhân mập dẫn Diệp Hi tới một gian phòng vô cùng xa hoa, nàng chỉ vào phòng ngủ, mập mờ mà cười nói: "Diệp thiếu gia, không nói gạt người, nữ nhân kia là cực phẩm đại mỹ nhân nga! Còn là mỹ thiếu phụ thành thực, ngài tựu chậm chậm hưởng thụ đi! Nếu có chỗ nào không hài lòng, kính xin ngài giơ cao đánh khẽ a."

"Ân."

Diệp Hi không thể không gật gật đầu, nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chú vào bên trong phòng, cửa phòng khép hờ để cho hẳn một loại cảm giác mơ màng vô định. Ở trong phòng đến tột cùng là dạng nữ nhân nào? Đến tột cùng là loại người vợ gì đây?

Là ôn nhu nhàn thực? Hay là phóng đảng phong tao? Hoặc là lãnh diễm cao ngạo?

Diệp Hi hẳn không biết, nhưng là hẳn lại cảm giác được, trong lòng hẳn đã bộc lộ thú tính nguyên thủy nhất!

Trong phòng ..Một người vợ! Một mỹ phụ!

Một người vợ xinh đẹp đang ở trong phòng, đang đợi hẳn tiến vào. Chẳng qua là, đứng ở nơi này một lúc, điện thoại Diệp Hi lại bỗng nhiên lại vang lên!

"Lộp bộp!"

Có chút giật mình, Diệp Hi móc ra điện thoại vừa nhìn, trong lòng nhất thời nhảy lên. "Lại là... Mẹ?"

Hắn có chút khó khăn nuốt nước miếng, suy nghĩ rất cuộc muốn hay không đón cú điện thoại này. Nếu như bị mẹ của mình biết mình tới chỗ như thế, thậm chí còn làm ra chuyện như vậy, nàng nhất định sẽ chuẩn bị chôn sống mình luôn! Diệp Hi trong lòng đang sợ, nhưng hắn vẫn phải hít sâu một cái, lúc này mới nhấn xuống nút trả lời.

"Tiểu Hi, bây giờ con không phải là đang cùng cô cô ở chung một chỗ chứ?" Điện thoại vừa tiếp xúc thông, bên kia liền truyền đến thanh âm như chuông bạc thanh thúy dễ nghe.

"Không có, không có a, nàng đi hộp đêm, con tự mình đưa đi. Xế chiều lúc cô cô tới thì mẹ còn đang ngủ a! Cho nên con cũng không có đánh thức mẹ." Diệp Hi có chút chột dạ ứng phó.

"Con cũng không thể đi đến loại địa phương đó nga! Con đã không theo cô cô ở chung một chỗ, ta đây trước treo máy. Trễ như vậy, con nhanh trở lại nhà đi!"

"Ân, biết rồi."

Diệp Hi có chút ưu tư mà đóng điện thoại, thở phào nhẹ nhõm! Bất quá sau đó hắn lại nhanh chóng hướng cửa phòng đi tới! Cửa phòng khép hờ, cũng không thể ngăn cản tầm mắt Diệp Hi!

"Nàng là..."

Lúc ánh mắt của Diệp Hi vừa nhìn vào trong gian phòng, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người! Bởi vì bên trong là một mỹ phụ đang ngồi ở trên giường, nhìn thật giống với mẫu thân của một nữ đồng học cùng lớp với mình!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Điểm Mẫu Đồng Học (2)

Bất kể là quầy rượu, hay là hộp đêm, cũng là địa phương rông rảnh lẫn lộn. Bất đồng là hộp đêm so với quầy rượu mà nói thì cao cấp hơn một chút. Quầy rượu là ai cũng có thể vào, mà hộp đêm còn có hạn chế này.

"Thình thịch, thình thịch..."

Ở trong phòng, ngồi ở trên mặt giường lớn Từ Lâm chợt nghe tiếng cửa mở, tiếp theo chính là tiếng bước chân càng ngày càng nhích tới gần, trái tim nàng cũng càng nhảy lên dữ dội. Chưa từng có âm thanh nào làm cho nàng cảm nhận được sợ hãi như thế, đối với chuyện kể tiếp sắp xảy ra, nàng thật sự rất sợ.

Thậm chí, vào giờ khắc này nàng cũng đã có ý niệm lâm trận lùi bước trong đầu. Thân thể run rẩy, hai chân thon dài khép lại, hai tay đặt ở trên đùi, cúi đầu nhìn tay của mình, hàm răng trắng tinh cắn thật chặt môi dưới.

"Lão công... hănh muốn tiến vào gian phòng này, em nên làm cái gì bây giờ?"

Từ Lâm đang run rẩy, nhưng hai chân của nàng giống như bị thứ gì đó quẩn lấy, muốn đứng lên cũng không có khí lực! Rất yên tĩnh, rất yên tĩnh, căn phòng yên lặng đến quái dị, chỉ còn nghe được tiếng thở dồn dập của nàng.

Lúc này, ở khu dân cư nào đó Diệp Long lại có vẻ mặt chán chường mà tựa vào vách tường, hănh không biết Trình Mẫn rốt cuộc còn ở đó hay không, nhưng là hănh lại như cũ thấp giọng nói: "Người đã không muốn gặp

ta, như vậy không có quan hệ. Ta chỉ muốn vì chuyện năm đó mà chuộc lại lỗi lầm mà thôi."

Nói xong, Diệp Long thật sâu thở dài một hơi, lại bỗng nhiên nói: "Nếu như người có cái gì khó khăn..., hãy đi tìm thị trưởng thành phố Hoa Hải Hàn Tuyệt." Nói xong hắn cũng xoay người rời đi, thân ảnh đơn bạc trong đêm lại càng thêm cô đơn nặng nề.

Gió mát vẫn thổi.

Đang ở trong phòng, nghe được tiếng bước chân rời đi, một nữ nhân đang dựa lưng vào cửa bỗng nhiên vô lực mà ngã xuống đất, nhưng là trên mặt của nàng lại tràn đầy kiên cường, còn có một chút xiu oán hận. Nàng chỉ mặc đồ ngủ đơn bạc, thoạt nhìn có chút nhu nhược, cho dù ngồi xuống vẫn có thể nhìn ra được vóc dáng lồi lõm duyên dáng.

"Mẹ, mới vừa rời rớt cuộc là người nào a?"

Lúc này, cửa phòng bỗng nhiên được mở ra, một cô bé mặc đồ ngủ đi ra, mái tóc dài của nàng lúc này cố ý buông xuống, bàn tay vuốt vuốt mí mắt ngái ngủ, bộ dáng vô cùng khả ái.

Nếu như Diệp Hi ở đây, nhất định sẽ thất kinh! Bởi vì, tiểu cô nương này thật sự có rất nhiều nét giống hần!

Giống như... Giống như muội muội của hần. Nhưng là, tiểu cô nương này lại không phải muội muội hần. Nếu Diệp Long thật sự là phụ thân của nàng, như vậy nàng chính là...

Cô cô của Diệp Hi!

Thiên, nếu để cho Diệp Hi biết mà nói..., ngay cả tâm tình giết gia gia hần cũng sẽ có.

"Không có gì, mới vừa rồi người kia đi nhầm cửa."

Mỹ phụ mặc một cái đồ ngủ thừa dịp nữ nhi không chú ý liền tranh thủ lau khước mắt đã hơi đã ươn ướt, mỉm cười nói: "Tốt lắm, mau đi ngủ đi. Hiện tại mặc dù nghỉ, nhưng cũng không thể ngủ quá muộn nga!"

Cô bé khẽ gật đầu, nhưng là trong lòng của nàng lại bỗng nhiên đau xót. Bởi vì, nàng hết sức tinh tường thấy được khước mắt mẫu thân còn một chút nước mắt!

Tại sao mẹ lại khóc? Mặc dù nàng rất muốn biết, nhưng nàng biết mình không nên hỏi nhiều. Chỉ cần mẹ của mình sau này được vui vẻ là tốt rồi. Cho tới nay, nàng luôn thỉnh thoảng phát hiện mẹ của mình len lén khóc trong đêm. Mà nàng rất hiểu chuyện, thật biết điều mà không bao giờ hỏi vì sao mẹ nàng lại phải khóc như thế.

"Con lên phòng đi ngủ trước nga! Mẹ ngủ ngon!"

Nhìn nữ nhi xoay người rời đi, lúc này bàn tay Trình Mẫn bỗng nhiên vuốt ve gương mặt của mình như muốn bình ổn tâm tình hỗn loạn trong lòng. Khuôn mặt xinh đẹp lúc này vẫn vô cùng bối rối, một tia thống hận và đau khổ đan xen làm cho nàng hết sức mâu thuẫn.

Lúc này ở một địa phương khác, Diệp Hi, cũng đang ngây dại bởi vì mỹ phụ trong phòng!

Một thân y phục tràn đầy cao quý ưu nhã mà thành thực, một gương mặt xinh đẹp linh lung mang theo tư thái đau khổ phiền muộn! Nữ nhân này phảng phất như có ma lực nào đó khắc dấu ở trong đầu Diệp Hi! Mái tóc dài không gió dựng lên, ngũ quan xinh xắn quả thực là thiên y vô phùng, nhân gian căn bản không người nào có thể so sánh với!

Nữ nhân như vậy, tuyệt đối có thể được xưng tụng là hoàn mỹ! Vô luận là vóc dáng, hay là tướng mạo, nữ nhân này đối với Diệp Hi mà nói chính

là vưu vật kích thích hẳn nhất! Thân thể mềm mại duyên dáng thướt thai, thân làm người vợ người mẹ, trên người nàng luôn toát ra khí chất phong vận thành thực, để cho Diệp Hi nghĩ tới nếu được chạm vào đôi nhũ phong cao cao đứng vững tuyệt đẹp kia thì xúc cảm tiêu hồn cỡ nào!

Nhìn mỹ phụ thành thực động lòng, còn có mùi hương của thiếu phụ phảng phất trong không khí, quả thực để cho hẳn như si như say! Hẳn thậm chí còn có thể cảm giác được cái miệng nhỏ nhắn của nàng mềm mại, tràn ngập hương thơm! Loại xúc cảm ấy làm tâm hồn Diệp Hi thập phần hưởng tới!

Chính diện nhìn qua, mỹ phụ thiên sinh mị cốt thật làm cho lòng người say mê! Mỹ nữ đoan trang tao nhã búi tóc cao để cho cổ ngọc của nàng triển hiện đi ra ngoài. Váy ngực thấp lại càng cho thấy một đường rãnh sâu mơ hồ hiện ra giữa hai vú!

"Chắc chắc, nữ nhân này thật là cực phẩm a!"

Ở trong đầu Diệp Hi, một thanh âm thập phần tà ác bỗng nhiên vang lên: "Tiểu tử, xem đi, người động tâm nga! Có phải hay không muốn đem nàng áp dưới thân thể hung hăng mà giày xéo nàng?"

Trong lòng phát ra tà niệm, tựa hồ đang khuyên bảo Diệp Hi nhanh chóng nắm lấy cơ hội. Có lẽ là bởi vì kích cỡ vòng một quá lớn, lại thêm hô hấp dồn dập làm cho bộ ngực phập phồng liên tục, khiến cho một đôi nhũ phong mà nàng rất tự hào như được ủy thác mà muốn xông ra ngoài, dấu vết áo ngực lại càng thấy rõ ràng.

Từ Lâm bất đắc dĩ xấu hổ mà nhắm đôi mắt đẹp lại, hít một hơi thật sâu mong bình ổn tâm tình. Nhưng chính là vào lúc này, Diệp Hi đứng bên ngoài đang chăm chú nhìn mỹ phụ, ánh mắt gắt gao ngó bầu ngực đang được bao bọc quá chặt chẽ kia.

Bầu nữ phong cao vút, đầy đặn mà to tròn, Diệp Hi thậm chí có điểm hâm mộ cái áo lót kia có thể đem một đôi cự nữ trói buộc thành công. Có thể thân mật tiếp xúc cùng người vợ xinh đẹp cực phẩm như vậy, thật sự là làm cho nam nhân vĩnh viễn đều không thể chống cự!

Diệp Hi, cuối cùng vẫn là nhẹ nhàng mà đẩy cửa phòng đi vào, thậm chí còn có tật giật mình đem cửa phòng đóng lại. Tựa hồ, cô nam quả nữ nên làm như vậy để tránh không bị người khác phát hiện.

Oanh!

Lúc này đang cúi đầu, Từ Lâm chợt nghe tiếng đóng cửa. Vốn là thập phần sợ hãi, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, lại cũng là có chút điểm không dám tin hai mắt của mình! Trước mắt, dĩ nhiên là một tiểu nam hài còn thấp hơn mình?

"Người... người... Là người sao?" Lúc này Từ Lâm trong lòng vẫn khẩn trương như thế, nhưng giọng nàng nói chuyện cũng đã yếu ớt hơn.

"Hình như trừ ta ra ở đây không có người khác?" Diệp Hi nhìn chăm chăm vào thiếu phụ, con quái thú tà ác trong lòng một lần nữa trở dậy.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Điểm Mẫu Đồng Học (3)

Ánh mắt của Diệp Hi rơi trên người mỹ phụ, cảm thấy nàng thật rất giống như một vị mẫu thân của đồng học nào đó! Diệp Hi bây giờ còn nhớ được, khi đó, mở cuộc họp phụ huynh, mình đã từng thấy một lần!

Trời ạ! Hiện tại đang nhớ lại, Diệp Hi cũng nhớ tới một nữ hài tử sáng sủa hoạt bát trong lớp, vị mẫu thân của đồng học tại sao gặp ở loại địa phương này? Tại sao... nàng phải bán thân?

Từ Lâm hai tay nắm thật chắc làn váy, nàng bây giờ là sợ cỡ nào! Bởi vì hiện ở trước mắt mình lại là một tiểu nam hài so với tuổi của nữ nhi mình không sai biệt lắm! Ở lúc mình đi tới, nữ nhân mập đã nói với nàng, bất luận đi vào là người nào, cao thấp mập gầy cũng tốt, cũng tuyệt đối không phải là người mà nàng có thể đắc tội!

Hai mắt Diệp Hi gắt gao chia vào mỹ phụ trước mắt đang cúi đầu, cho dù ngồi nhưng nàng cũng không thấp hơn mình bao nhiêu, nhìn nàng mặc trên người một kiện váy hồng thập phần khêu gợi, còn có cặp đùi khép lại ở chung một chỗ mang theo tất chân màu đen làm đôi chân như càng thêm quyến rũ gợi cảm chết người. Từng đợt nóng bỏng ở cổ họng của hắn bắt đầu thiêu đốt.

"Người là —— " Text được lấy tại Truyện FULL

Thanh âm Diệp Hi có một chút run rẩy, hắn rất nghĩ nếu hỏi mỹ phụ điều này, nàng đến cùng có phải hay không là mẫu thân của đồng học, nhưng lời nói đến khoe miệng hắn lại không nói ra được! Bởi hắn biết nếu nói ra thì rất có thể mỹ nữ trước mắt lập tức bỏ chạy.

Tại sao mình bước chân vào trong căn phòng này? Trong tâm hồn Diệp Hi, bỗng nhiên có một loại thanh âm ở nói cho hắn một câu như vậy.

Nếu như...

Nghĩ đến mình đem mẫu thân của đồng học áp dưới thân thể, Diệp Hi càng thêm nóng rang. Thậm chí, ngay cả thân thể của hắn đã nhẹ nhàng mà run rẩy lên. Không thể không nói, nữ nhân ở trên giường đích xác là để cho hắn mê muội! Cho dù đã là mẫu thân, Từ Lâm vẫn xinh đẹp như vậy, thành thực tuyệt mỹ như vậy.

Lúc này, có lẽ phải đối mặt với chuyện sắp xảy ra khiến cho nàng bất an cùng sợ hãi, nhưng là nàng cũng không dám nhúc nhích. Bởi vì, cho dù nàng không có ngẩng đầu lên, lại như cũ có thể cảm nhận được trước mắt mình là một đứa bé trai mang theo cặp mắt tràn đầy nóng rực đang ngó chừng đôi chân của mình.

"Người..."

Cảm giác được tiểu nam hài này đứng ở trước mặt của mình lại không nói lời nào, vậy không có bất kỳ hành động, Từ Lâm cho dù trong lòng ở sợ hãi, đang sợ lại cũng chầm chậm ngẩng đầu.

Nhưng là, khi nàng đối mặt ánh mắt của Diệp Hi lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người!

Trời ạ! Đây chỉ là một đứa bé trai cùng con gái của mình không sai biệt lắm mà thôi! Hơn nữa, lúc này ánh mắt là cỡ nào nóng rực, tràn đầy nồng đậm tham muốn giữ lấy, làm cho từ đáy lòng nàng cảm thấy bất an. Chẳng lẽ, thân thể của mình sẽ bị chà đạp trong tay tiểu nam hài này sao? Còn có một điều chính là, hắn rốt cuộc là người nào?

Những thứ này, Từ Lâm cũng không biết. Bởi vì không biết, mà cảm thấy sợ hãi!

Đô thị phồn hoa, bóng đêm lại mê người như vậy! Thành phố Hoa Hải ban đêm, luôn kèm theo đủ mọi màu sắc của đèn nê ông rực rỡ lóe lên trong đêm, khiến đêm đen càng thêm mờ ảo lôi cuốn.

Nhìn phồn hoa quốc tế đại đô thị, lúc này ở một khu nhà rất cao có một đôi mắt tràn đầy oán hận nhìn xuống.

"Rất nhanh, ta sẽ khiến cho các người những thứ này chỉ biết ăn uống vui đùa lâm vào tuyệt vọng! Nỗi thống khổ của ta, ta tuyệt đối sẽ làm cho các người hứng chịu gấp mười lần!"

Trong căn phòng này, không có mở đèn. Bởi vì, Tần Nhã sớm đã tạo thành thói quen sống trong hắc ám. Kể từ khi trượng phu của mình chết thảm, nàng vẫn luôn tự một mình gắng gượng! Nàng hận a, tại sao, chuyện như vậy, sẽ phát sinh ở trên người của mình? Tại sao, lão Thiên hết lần này tới lần khác không quyến luyến mình? Tại sao muốn đem hạnh phúc của mình, vô tình tước đoạt đi?

Hiện tại, trượng phu đã chết. Mà con gái của mình, lại muốn trợ giúp đám cừu nhân để đối phó mình? Đây là điều Tần Nhã không thể...tiếp nhận nhất!

Không thể! Nếu, bọn họ để cho mình bị thảm như vậy, như vậy mình nhất định muốn hảo hảo trả thù bọn họ! Để cho bọn họ biết, khi bọn họ mỉm cười, có một nữ nhân luôn lâm vào trong thống khổ!

Thật ra thì, Tần Nhã sở dĩ liên lạc Nhật Bản Yakuza, cũng là bởi vì thấy được bọn họ có giá trị lợi dụng. Như vậy, để cho cả hai bên cùng lưỡng bại câu thương, đây là điều Tần Nhã hy vọng nhìn thấy nhất. Bởi như vậy, mình chẳng những có thể trả thù cái thành phố này, thậm chí còn có thể trợ giúp nàng giết chết những tên Nhật Bản chết tiệt kia!

"Các người những người này, ta nhất định phải làm cho các người biết, rốt cuộc ai mới là chánh nghĩa! Diệp Long! Cả tên hung thủ giết người nhà

người nữa!"

Nói đến Diệp Long, Tần Nhã liền hận đến nghiến răng nghiến lợi! Bởi vì, cũng bởi vì ban đầu Diệp Long ra lệnh, trượng phu mới có thể mất mạng!

"Ngày kia sẽ tiến hành sao?"

Nhìn lại tư liệu trên tay, khóe miệng Tần Nhã hiện lên một tia cười lạnh, "Chỉ mong các người đừng làm cho ta thất vọng!"

Nàng khẽ gật đầu, nhưng trong lòng nghĩ tới người đàn bà bên Nhật Bản lần trước cùng mình gọi điện thoại. Nàng cũng hơi thắc mắc từ lúc nào mà Yakuza đã để cho một nữ nhân nắm quyền lực?

"A di, người muốn ngồi tới khi nào?"

Trong phòng ngủ, bỗng nhiên, Diệp Hi luôn luôn không có mở miệng nói chuyện lại lên tiếng nói: "Đứng lên... Cho ta xem một chút?"

Lúc nói câu này, Diệp Hi thật ra thì hẳn đang run rẩy! Không phải bởi vì hấn sợ, mà là bởi vì hấn hưng phấn! Mỹ phụ này lại là mẫu thân của đồng học a! Nhưng hiện tại nàng thật giống như một con sơn dương nhỏ ở trước mắt tùy ý mình xâm lược, đợi chờ mình đến giết thịt.

"Ừc ực!"

Hắn khó khăn nuốt nước bọt, ánh mắt nhìn người vợ xinh đẹp. Từ Lâm hiện tại thật rất tưởng muốn chạy ra gian phòng này, nàng thật sự không muốn, thân thể của mình, bị tiểu nam hài này chà đạp! Độ tuổi của hắn vẫn chỉ ngang nữ nhi của mình a!

Nhưng nếu mình chạy đi, vạn nhất tiểu nam hài này nổi giận thì làm sao bây giờ? Mình được cho biết, tiểu nam hài này có bối cảnh tuyệt đối không

đơn giản như vậy. Từ Lâm, cũng không có cái dũng khí đặc tội hấn, vì sau lưng nàng còn có gia đình, còn có nữ nhi!

Hai tay của nàng, chống đỡ trên đầu gối của mình, nhưng thân thể, lại nhẹ nhàng mà đứng lên. Khi nàng thẳng thắn đứng lên, Diệp Hi ngây ngẩn cả người. Bởi vì, mỹ phụ này lại cao hơn mình một cái đầu! Tất chân màu đen, giày cao gót, phối hợp như vậy, dễ dàng đem vẻ phong tình vạn chủng dụ phát ra toàn bộ ra.

Nhìn thực nữ cao gầy đang run rẩy, Diệp Hi bỗng nhiên đưa ra ma trảo của mình!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Mỹ Nữ Hoảng Sợ

"Trùng!"

Nhìn ma trảo của tiểu nam hài này hướng trước ngực mình từ từ vươn tới, thân thể của nàng theo bản năng co rụt lại, thân thể lui về sau một bước cố gắng tránh thoát hẳn xâm nhập. Nhưng là nàng tựa hồ quên mất phía sau mình chính là một cái giường lớn có thể đủ cho sáu bảy người nằm xuống! Chỉ thấy nàng này đụng phải mép giường, bỗng nhiên chao đảo ngã về phía sau.

"Ôi."

Hai tay của nàng chơi với cố gắng bắt được cái gì, nhưng phía trước lại không có vật gì.

Phanh! Thân thể mềm mại mà tràn đầy co dãn ngã trên mặt giường lớn phát ra một thanh âm trầm thấp, nhưng là ở hoàn cảnh như vậy làm cho người ta cảm giác được nồng đậm mập mờ. Hoàn cảnh như vậy, nghe mỹ nữ thấp giọng rên rỉ. người đàn ông nào có thể không chế được thú tính?

Nhật Bản, Tokyo.

Mười mấy nam tử mặc Tây phục màu đen chỉnh tề đứng hai bên tạo thành một lối đi trang nghiêm. Lúc này trên lối đi là một nữ nhân mặc áo gió lớn màu đen, dù chiếc áo gió cổ cao đã che nửa khuôn mặt nhưng vẫn có thể nhìn ra khuôn mặt thanh tú cùng đôi mắt sắc sảo. Giày cao gót đập trên mặt đất phát ra âm thanh "Khanh khách ". Text được lấy tại Truyện FULL

Mái tóc dài ở sau ót, ánh mắt của nàng lộ ra vẻ nghiêm túc mà lạnh như băng: "Các người chuẩn bị xong chưa..., chúng ta hiện tại tựu xuất phát."

Nữ nhân này lúc nói chuyện mang khí lạnh vô hình làm cho người ta cảm thấy thuyết phục và có chút áp lực.

"Đại tiểu thư, không chờ Nhị tiểu thư sao?" Một người trong đó bỗng nhiên thấp giọng nói: "Nàng rất mong đợi chuyến đi này!"

"Đủ rồi!" Nữ nhân xinh đẹp bỗng nhiên lạnh lùng nói: "Chúng ta lần này cũng không phải là đi chơi! Để tiểu nha đầu kia ở lại Tokyo đi. Hiện tại chúng ta lên đường." Vừa nói nàng vừa cất bước lên xe con đã chờ sẵn

"Ai! Chờ ta một chút! Chờ ta một chút!" Đang lúc này mấy chiếc xe con định rời đi, một thanh âm trong trẻo lại ở phía sau vang lên khiến nữ nhân kia không khỏi chau mày, bất quá nàng vẫn nói " Xuất phát, không cần để ý đến nàng."

Mà trong cùng lúc đó, ở thành phố Hoa Hải, Tần Nhã đã đón nhận được tin tức "Đồng minh " sắp đến.

"Diệp Hi? Chớ có trách ta, muốn trách thì trách người là tôn tử của Diệp Long!"

Tần Nhã nhìn trong tay mình một phần đó tài liệu, trong lòng vẫn đang suy nghĩ một kế hoạch. Có lẽ, nghĩ muốn trả thù một người, có đôi khi để cho hắn từ từ lâm vào tuyệt vọng so với một súng bắn vỡ đầu của hắn càng thêm thống khổ hơn!

Lúc này, Diệp Hi hắn không biết, mình đã trở thành mục tiêu của nữ nhân điên kia! Lúc này hắn đang bị mỹ phụ ngã trên mặt giường lớn hấp dẫn lấy! Từ Lâm ngã xuống giường, để cho cặp đùi đẹp mặc tất chân màu đen nhẹ nhàng mà đung đưa.

Hơn nữa lúc này hai tay của nàng đặt sang hai bên, để cho y phục trước ngực trở nên chật chội. Thở hổn hển khiến cho cặp nhũ phong bị trói buộc giãy dụa, kịch liệt run rẩy! Từng đạo sóng ngực, từng trận mùi thơm mê người, thật sâu kích thích thị giác cùng khứu giác thần kinh của Diệp Hi!

"Ừc ừc..."

Hắn khó khăn nuốt nước miếng của mình, từ từ đi về phía trước một bước, nhưng ánh mắt lại thủy chung không có dời khỏi mỹ phụ!

"Người... Có một nữ nhi?" Diệp Hi đột nhiên hỏi.

Lộp bộp! Thấy tiểu nam hài này tiến đến, để cho Từ Lâm vốn muốn đứng lên giãy dụa chạy trốn liền ngậy ngấn cả người! Nàng còn nhớ rõ, mục đích mình đi vào gian phòng nà! Chính là vì con gái của mình! Đúng, là con gái của mình!

"Trả lời ta!"

Thanh âm Diệp Hi trở nên càng ngày càng khàn giọng! Ở trên người Hàn Tuyết không có được phát tiết thú tính, ở trên người Diệp Thần Linh bị kích thích tà tính, tựa hồ vào giờ khắc này toàn bộ đều tập trung trên người mỹ phụ này!

"Có..." Lúc này Từ Lâm hai tay nắm chặt chắn đơn phía dưới, nàng cảm môi dưới thật chặt không để cho chính hắn thấy bộ dáng đáng thương của mình!

"Đừng động." Diệp Hi bỗng nhiên nói, hắn từng điem từng điem mà nhích tới gần, cho đến sát mép giường mới ngừng lại.

"Người... Người muốn làm gì?"

Nàng thật khó có thể tưởng tượng, tiểu nam hài này là "Khách nhân" tối nay, chỉ cần nghĩ đến bị tiểu nam hài thấp hơn một cái đầu áp lên thân thể, tách ra hai chân của mình, Từ Lâm cảm giác được một trận thật sâu khuất nhục!

Nhưng là, bây giờ không phải là rất tốt sao?

Trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cái thanh âm an ủi: "Chẳng lẽ người còn muốn đi vào là nam nhân càng thêm thấp, vô cùng mập mạp? Hoặc là một tên biến thái tới già yếu người? Tiểu nam hài này không tốt sao? Có thể, hẳn cái gì cũng không biết đâu!"

"Người rất thiếu tiền?" Làm cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn chính là, tiểu nam hài này chỉ đem thân thể nhích lại gần, nhưng cũng không có ý gì xâm phạm nàng.

"Đúng vậy." Từ Lâm cắn môi dưới, nhưng lại cúi đầu không dám nhìn Diệp Hi, giống như mất đi hy vọng bình thường: "Người... Nếu muốn thì nhanh một chút..."

Nàng cứ như vậy nằm xuống, nhưng là hai tay của nàng lại thật chặt mà nắm lấy chân đờ, một trái tim vẫn đang kịch liệt nhảy lên, thế cho nên ánh mắt của Diệp Hi, lần nữa rơi vào trước ngực của nàng! Bầu vú phình trướng đỉnh nhọn lên y phục để cho Diệp Hi cảm nhận được từng đợt miệng đắng lưỡi khô!

"Người muốn bao nhiêu tiền?" Diệp Hi cố nén dục hỏa đã lan khắp toàn thân mà khản giọng nói, nhưng là mang theo chút châm chọc: "Chẳng lẽ người rất cần tiền để mua quần áo xinh đẹp sao? Hoặc là đồ trang điểm?"

"..." Từ Lâm không nói lời nào, nhưng là vẫn nằm im không nhúc nhích.

"Người muốn bao nhiêu tiền?" Diệp Hi lần nữa hỏi. Bỗng nhiên, Từ Lâm mở cặp mắt đang nhắm, lúc này vành mắt đã ướt đẫm, nhiều tia nước mắt

theo bên khóe mắt chảy xuống không ngừng.

"Ba trăm vạn!"

Từ Lâm lại từ từ mà nhắm mắt lại. Lúc này nàng cảm thấy mình là thiên hạ đệ nhất tiện nhân! Thân thể của mình, tựa trị giá ba trăm vạn? Ba trăm vạn! Diệp Hi trên mặt hốt nhiên đột nhiên lộ ra một nụ cười khổ, đừng nói là ba trăm vạn, coi như là ba trăm đồng, trên người của mình cũng không có! Cho dù là mẫu thân một năm tiền lương cũng chừng mười vạn. Gia gia của hắn, có thể nhiều hơn một chút.

Bất quá, ba hắn là có tiền! Tập đoàn IT Diệp Ngạo Dương, giá trị bản thân vượt qua trăm tỷ USD! Quan trọng nhất là, không nói gia gia, chỉ cần mẹ hắn nói một câu, có thể cũng chỉ cần chính bản thân Diệp Hi mở miệng, tùy thời sẽ có người cam tâm tình nguyện mà đưa lên ba trăm vạn!

Hơn nữa đừng nói là ba trăm vạn, coi như là ba trăm triệu, cũng sẽ có người nguyện ý xoay đủ, vị, chẳng qua là cùng Diệp gia nhận lấy một cái giao tình! Cho nên, Diệp Hi chưa bao giờ thiếu tiền.

"Người muốn nhiều tiền như vậy, làm như vậy là vì cái gì?"

"Ta vì căn bệnh của nữ nhi." Từ Lâm lúc này vẫn nhắm hai mắt, nàng đang đợi thân thể của mình bị tiểu nam hài này đè lên! Cảm thấy then thùng, lén lút, tội ác! Tất cả cảm giác, đánh thẳng vào trái tim của nàng!

"Lão công, thật xin lỗi!"

"Ta... Thật không có biện pháp nào khác!"

Diệp Hi bỗng nhiên phát giác, cho dù Từ Lâm hành động giống như một kỹ nữ mà ai cũng có thể lấy làm chồng, nhưng là tựa hồ so sánh với mình, nàng ít nhất còn có tâm hồn thuần khiết. Nhưng còn mình thì sao? Rất tà ác. Thật không biết từ lúc nào bắt đầu, mình đã trở nên đọa lạc rồi!

"Ba trăm vạn, ta cho người!"

Diệp Hi bỗng nhiên nói, nhưng là, hắn cũng từ trên mặt giường lớn đứng lên, quay lại hướng cửa phòng đi tới, vừa đi lại vừa nói: "Hiện tại, người có thể trở về nhà theo theo nữ nhi của người! Tiền ta sẽ đưa đến trên tay người!"

"Người..."

Từ Lâm bỗng nhiên mở cặp mắt của mình ra, tiểu nam hài trước mắt thành thật mà nói, ở trong mắt của mình hắn cũng không cao. Bởi vì mình so với hắn cao hơn một cái đầu. Nhưng Từ Lâm lại bỗng nhiên phát giác, bóng lưng của hắn không ngờ lại trở nên cao lớn như vậy.

"Vì... Cái gì?"

Diệp Hi bỗng nhiên xoay đầu lại, cười khố nói: "A di, người đã quên sao? Lần trước ở trung học Hoa Long, chúng ta đã gặp mặt rồi! Ta là đồng học của Đình Đình!"

Oanh!

Một khắc kia, trên mặt Từ Lâm bỗng nhiên trở nên tái nhợt! Mà Diệp Hi đã từ từ mà xoay người sang chỗ khác, nhưng trong lòng lại âm thầm trách mắng mình: thật con mẹ nó dối trá, mình thế nhưng làm xú quân tử! Buông tha một mỹ nữ như vậy, đó là tiệc nuôi lớn bực nào a!

Nhưng đúng lúc hắn định bước ra ngoài, lại bỗng nhiên bị Từ Lâm từ phía sau ôm lấy! Hắn cảm thấy, trên lưng bị một đôi nhục cầu co dãn, thật sâu đè xuống, nhàn nhạt mùi hương thực nữ từ phía sau truyền tới khiến tâm hồn rung động!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Mỹ Phụ Hấp Dẫn

"Người mới vừa... Nói gì?"

Lúc này Từ Lâm sắc mặt tái nhợt một mảnh, nàng không biết tại sao mình bỗng nhiên ôm lấy nam hài này, nhưng lúc này nàng quá hốt hoảng nên có vẻ như không nghe được hẳn nói đến con gái của mình! Diệp Hi hơi hai mắt nhắm lại, cảm thụ được sau lưng mình truyền đến xúc cảm mềm mại "Ta là nói, ta chỉ là ở chỗ này một chút, hiện tại đồng học còn đang chờ ta!"

"Người... Có thể buông tay sao?"

Mặc dù hẳn không muốn xa rời cảm xúc mỹ diệu kia, nhưng là Diệp Hi lại ra vẻ quân tử mà nói: "Người muốn tiền, ta sẽ đưa cho người!"

Mà mỹ phụ hơi phục hồi tinh thần mới biết được hiện tư thế của mình là mập mờ cỡ nào, nàng liền xấu hổ tranh thủ buông ra, nhưng là lại không dám tin mà nhìn hẳn: "Tại sao người làm như vậy? Chẳng lẽ... người cũng không muốn..."

"Vậy... A di có thể cho ta cái gì?" Diệp Hi từ từ xoay người lại, mỉm cười nhìn nàng.

"Ta..."

Đối mặt với tiểu nam hài hỏi ngược lại, Từ Lâm đột nhiên cảm giác được mình lúc này hạ tiện cỡ nào! Mình đã là gái có chồng! Mình lại còn có một nữ nhi thập phần khả ái! Nhưng là hiện tại? Cái gọi là vận mệnh để cho mình không thể không... Bán đứng thân thể của mình!

Hơn nữa, đối tượng lại là một tiểu chính thái! Trời ạ! Chẳng lẽ ông trời thật sự muốn mình đem thân thể giao cho tiểu nam hài này chà đạp sao? Bất quá, nếu như đắc tội nam hài này, Từ Lâm thật sợ gia đình mình sẽ chịu không nổi đối đãi! Còn một chuyện trọng yếu hơn, mình thật sự rất cần một khoản tiền này!

"Thân thể của ta!"

Từ Lâm nghiêng răng nghiêng lợi nói, nàng cũng không tin một người xa lạ nguyện ý cho mình ba trăm vạn! Cho dù trong nhà hẳn vô cùng có tiền, cũng sẽ không có lý do mà trợ giúp mình! Về phần mục đích của Diệp Hi, Từ Lâm nàng còn không biết sao?

Bất quá, lúc này Từ Lâm thật đúng là oan uổng Diệp Hi. Nếu như không phải bởi vì con gái nàng là bạn học, Diệp Hi có lẽ sẽ ngay lập tức đem mỹ phụ đẩy ngã xuống giường khẩn cấp mà nhào tới! Nhưng hẳn lại quen biết con gái của nàng!

Mặc dù Diệp Hi cùng nàng cũng không phải là rất quen thuộc, nhưng trong lòng đối với nàng thật hâm mộ. Bởi vì khi bọn họ vào lớp học kia, học sinh luôn có bối cảnh hiển hách. Nhưng là tiểu cô nương kia lại không có một chút tự ti, vẫn theo chân bọn họ chung đụng hòa hợp. Riêng điểm này sẽ làm cho Diệp Hi đối với nàng sinh ra hảo cảm.

"Thân thể của người? Ba trăm vạn, ta tự có thể có được thân thể của người?"

Diệp Hi bỗng nhiên buồn cười nói: "Người biết không? Hiện tại muốn chơi một xử nữ, cũng không cần một vạn đồng! Chính là khá nhìn một chút cũng chỉ chừng mười vạn, người nói cho ta nghe một chút đi, thân thể của người, rốt cuộc nơi nào trị giá ba trăm vạn rồi?"

Đúng vậy! Lúc này Từ Lâm bỗng nhiên vẻ mặt như tàn tro, nàng tựa hồ quên mất, ba trăm vạn chỉ là mình cần, nhưng là đối phương có nguyện ý

hay không tuyệt đối lại là một chuyện khác!

"Các người những nam nhân này, không phải lúc nào cũng muốn kích thích hay sao?"

Từ Lâm lúc này thân thể đang run rẩy, bởi vì nàng đang sợ! Nhưng là nàng rồi lại không thể không nói: "Có lẽ, các người muốn, cũng không phải thân thể nữ nhân, chỉ có chẳng qua là... Một chút tham muốn chiếm giữ mà thôi! Chẳng lẽ... người không cảm thấy cùng một nữ nhân lớn tuổi hơn mình, như vậy... Rất kích thích sao?"

Từ Lâm mặt dày mày dạn nói ra những lời không biết liêm sỉ..., nhưng là thân thể nàng run rẩy, không thể che dấu nội tâm mình đang sợ hãi! Mình lúc nào lại hạ tiện đến thuyết phục một đứa bé trai tới chà đạp thân thể của mình như vậy?

Nhưng nàng còn có thể có biện pháp khác sao? Hoặc là, trong lòng của nàng, chẳng qua coi Diệp Hi chỉ là một đứa bé thôi! Hẳn có phải hay không bị xúi giục mới có thể muốn nữ nhân? Nếu là nói như vậy, Từ Lâm cũng cảm thấy một tia may mắn.

Bởi vì, nàng không cần bị những nam nhân mập mạp có tiền áp dưới thân thể! Có lẽ, tiểu nam hài này ngay cả tình yêu nam nữ là thế nào cũng không biết đâu? Nhưng đây cũng chỉ là có lẽ mà thôi.

"Đúng là như vậy! Nếu thế ta muốn làm gì cũng được sao?"

Diệp Hi lúc này trong lòng vô cùng vui mừng. Bởi vì, nếu để cho mỹ phụ này biết mình là đồng học của nữ nhi nàng, nàng còn dám như vậy không? May là mới vừa Diệp Hi nói chuyện, Từ Lâm nàng cũng không hết sức tinh tường.

Nghe Diệp Hi nói, trong đôi mắt Từ Lâm đã tràn ngập nước mắt đau khổ! Mà nàng như muốn minh chứng cho câu hỏi của Diệp Hi, không ngờ

đưa một cái tay bắt được cổ tay Diệp Hi, từ từ dẫn dắt hắn, từng điểm từng điểm mà nhích tới một đôi nhũ phong tràn đầy co dẫn!

"Người có thể... Làm gì người thích!"

Căn môi dưới, thời điểm Từ Lâm nói ra một câu kia, thật cảm thấy hận chết bản thân! Nếu để cho trưởng phu của mình biết, nếu để cho con gái của mình biết, bọn họ sẽ nghĩ như thế nào, bọn họ sẽ làm thế nào?

"Người có thể... Ở trên thân thể của ta... Muốn làm gì thì làm!" Bàn tay nàng như cũ bắt được cổ tay Diệp Hi, từng điểm từng điểm mà tiến tới bộ ngực của nàng!

"Ừc ực..."

Gần, gần! Càng thêm gần Lúc này Diệp Hi rất tưởng muốn lập tức xoay người rời khỏi gian phòng này. Nhưng hai chân của hắn, thân thể của hắn, lại không một chút hành động.

Một chút nữa! Khi bàn tay Diệp Hi hơi cảm nhận được nhũ phong, cho dù chỉ có một chút nhi đè ép, cũng đã để cho Diệp Hi cảm nhận được vô cùng hưng phấn!

Ừm...

Lúc vú của mình bị tiểu nam hài này đụng chạm đến, Từ Lâm bỗng nhiên đánh rùng mình một cái! Một dòng điện cực kỳ nhỏ, nhưng là lại không thể nào làm cho nàng quên liền truyền ra khắp cơ thể nàng! Kích thích như vậy, tà ác như vậy để cho Diệp Hi trở nên hưng phấn! Bởi vì, năm ngón tay hắn bỗng nhiên mở ra, đem nhục cầu, nhẹ nhàng mà đè xuống. Loại xúc cảm tuyệt vời thập phần co dẫn để cho tiểu nam cảm nhận được hưng phấn!

"Phác thông " một tiếng, trên mặt giường lớn bỗng nhiên lún xuống. Bởi vì Diệp Hi bỗng nhiên dùng sức đem mỹ nhân thoáng cái đẩy ngã xuống giường! Cảm giác được trên thân thể của mình bị đè ép, Từ Lâm nhắm hai mắt thật chặt, hai tay lại càng nắm chặt chắn đờn, tựa hồ chuẩn bị đón nhận vận mệnh nghiệt ngã.

"Người đây là hấp dẫn ta!"

Diệp Hi dùng hai tay đè chặt bàn tay nàng, sau đó bỗng nhiên vươn một tay cố gắng muốn đem ma trảo của mình xâm nhập trong quần áo mỹ phụ!

"Người... Có thể nhanh một chút không?"

Hiện tại Từ Lâm chỉ muốn hết thủy tội ác sớm kết thúc! Chẳng qua là, Diệp Hi một tay cũng đang không hấp tấp mà nhẹ nhàng vuốt ve đùi ngọc mặc tất chân màu đen. Đùi đẹp cân xứng không ngờ vào lúc này mở ra! Hai chân cân xứng kiện mỹ đang chủ động mà kẹp lấy hông tiểu nam hài!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Mỹ Phụ Hấp Dẫn (2)

Đêm tối, đã bắt đầu bao phủ toàn bộ thành phố Hoa Hải! Ở một câu lạc bộ đêm xa hoa nhưng bên trong cũng thập phần sa đọa và tà ác.

"Thật sự không thể có biện pháp khác sao? Thật muốn... để một tiểu nam hài xâm phạm mình?"

Lúc này Từ Lâm cảm giác được tâm mình nhanh muốn chết đi! Hiện tại, nằm trên người của nàng lại là một nam hài làm cho nàng thân làm người vợ người mẹ cảm nhận được xấu hổ! Đúng vậy, nàng thẹn đối với trượng phu của mình, nàng thẹn đối với con gái của mình!

"Thân thể của người, run rẩy rất lợi hại! Đang sợ sao?"

Diệp Hi lúc này đang áp ở trên thân thể mẫu thân của đồng học, cảm thụ được thân thể linh lung bay bổng, thành thực duyên dáng, lồng ngực đè xuống song nhục đoàn, một chân lại chen vào giữa hai chân nàng!

"Ta không có."

Từ Lâm muốn cắn môi dưới thật chặt, không để cho nước mắt của mình chảy xuống. Nhưng là đôi mắt đẹp nhọn nhọn như hai khóa trên châu lúc này đã ngập nước, càng không ngừng nhọn nhọn! Tựa hồ rất có thể sẽ bể tan tành!

"Người... Thật sự có ba trăm vạn cho ta?"

Đây là chuyện mà Từ Lâm quan tâm nhất! Nếu mình thất thân mà còn không có được, so sánh với giết nàng càng thêm thống khổ! Bởi vì, nàng

thật rất cần khoản tiền đó! Nhưng ngay cả một chút biện pháp đảm bảo mà nàng cũng không có!

"Ta nói, có tặc nhất định có! Nếu không, người cho rằng nữ nhân mập kia mang ta đi vào làm gì?"

Diệp Hi dùng hai tay nhẹ nhàng mà chạm lên bờ vai mỹ phụ, nhẹ nhàng nói: "Người thật không sợ? Nhưng là thân thể của người đang rất sợ đấy!"

Bả vai Từ Lâm rất trơn, mềm mại nhẵn nhụi. Diệp Hi nhìn mỹ thiếu phụ trước mắt tùy ý để cho mình muốn làm gì thì làm, kìm lòng không được mà mở hai tay đem thân thể thành thực phong vận ôm vào trong ngực của mình!

"Ợc ợc!"

Diệp Hi không nhịn được nuốt nuốt nước miếng, nhưng là hai mắt lại phảng phất bị mỹ nữ đang kịch liệt nhấp nhô hấp dẫn. Đường cong tròn trĩnh, đầy đặn mà mềm mại! Hơn nữa nàng mặc một bộ váy màu hồng bó thân, thoát nhìn đơn giản mà lại càng tôn lên từng đường cong của cơ thể.

Tất chân màu đen bao quanh đôi chân đẹp kết hợp cùng với giày cao gót quả thực là muốn mạng Diệp Hi! Vòng eo nhỏ nhắn như dương liễu, phía trên là hai đôi nhũ phong cao ngạo, hướng xuống dưới là một đôi đùi đẹp thon dài, tất cả như kết hợp thành từng đường cong gợi cảm nhất, hoàn mỹ nhất!

"Người... Xiết ta chặt quá!"

Từ Lâm sắc mặt khẽ biến thành ửng đỏ, lúc này không biết phải làm gì! Chẳng lẽ nhất định phải hàng phục hẳn? Nhưng là nếu như phản kháng? Rất có thể đưa hậu quả mình không thể tiếp nhận! Bất quá, làm cho nàng cảm giác được chút yên tâm chính là, tiểu nam hài này đè xuống đôi mỹ nhũ, chẳng qua là nhìn chăm chăm vào nàng, cũng không nói lời nào.

"Người nhìn cái gì đấy!" Từ Lâm lúc này có chút không biết làm sao!

"A di..." Diệp Hi ôn nhu gọi nàng.

"Làm ra... Làm gì..."

Từ Lâm chỉ cảm thấy trái tim của mình thế nhưng ức chế không được bắt đầu kịch liệt nhảy lên! Không ngờ Diệp Hi làm một động tác làm cho nàng càng kinh ngạc! Chỉ thấy Diệp Hi bỗng nhiên từ trên người của nàng tung mình đứng lên cạnh mép giường, sau đó thân thủ đem nàng thoáng cái kéo lên!

"A!"

Từ Lâm chỉ kịp phát ra tiếng hô như vậy một tiếng duyên dáng gọi to, thân thể thành thực phong vận đã rơi vào trong ngực Diệp Hi! Diệp Hi làm cho nàng ngồi xuống bấp đùi của mình, một cái tay ôm bờ eo của nàng, một cái tay khác còn lại là chiếm hữu má ngọc đang đỏ bừng!

"Đừng... Đừng như vậy a!"

Từ Lâm cũng không có quá giãy dụa, bởi vì nàng không dám! Hơn nữa trên mặt là một trận đỏ bừng! Cảm giác mãnh liệt xấu hổ vì áp lực đạo đức, cảm giác phản bội trượng phu cùng nữ nhi làm cho nàng thật chắc mà cắn môi dưới, quay đầu đi chỗ khác, song chường lại chống đỡ ở trên lồng ngực Diệp Hi.

"Xem ta."

Diệp Hi thân thủ nâng cằm của nàng, nhìn chăm chăm vào hai tròng mắt nàng, bỗng nhiên cười tà nói: "Chẳng lẽ, a di muốn đem thân thể hoàn mỹ của mình để cho ta chà đạp?"

Oanh!

Lời Diệp Hi nói bỗng nhiên để cho mỹ phụ cả người run lên! Tựa hồ, Diệp Hi nói đã chạm đến tiếng lòng của nàng! Nhưng là, cho dù biết sai lầm như vậy, vĩnh viễn cũng không cách nào thay đổi, nàng chỉ có thể yên lặng thừa nhận thời khắc bi thống đến!

"Người để—— ngô!"

Từ Lâm lại muốn nói điều gì, nhưng là lời nói đến khoe miệng đã nói không được nữa! Bởi vì Diệp Hi đã ngăn miệng nhỏ của nàng lại! Cái miệng nhỏ nhắn bị Diệp Hi hôn thật sâu, mùi hương hoa lan thật sự là để cho Diệp Hi động tâm!

"Ngô —— "

Đầu óc Từ Lâm lúc này đã sớm trống rỗng! Mình lại bị một nam nhân cường hôn! Hơn nữa còn không phải tượng phu! Trời ạ! Hiện tại nàng bị Diệp Hi hôn, chỉ có thể phát ra âm thanh "Ô ô " hừ nhẹ! Mà nàng một đôi bàn tay trắng như phấn liêu mạng đánh với ngực hẵn nhưng không thể làm Diệp Hi dừng lại! Từ Lâm ở trong lòng tự nói cho mình: "Mình muốn chạy trốn sao?"

Nhưng là nếu như chạy, sau này nàng phải sống như thế nào! Miệng của nàng rất mềm mại, mùi hương hoa lan ngào ngạt để cho Diệp Hi lập tức bị lạc phương hướng! Hơn nữa thân thể nàng cũng rất mềm mại, Diệp Hi ôm vào trong ngực chỉ cảm thấy dục hỏa hỏa bị kích phát tới cực độ!

Một loại cảm giác rất kỳ quái. Từ Lâm thậm chí đã không sinh ra lòng phản kháng! Bị người nam nhân như vậy ôm ấp khiến nàng bỗng nhiên có cảm giác an toàn mà ấm áp!

Nàng là một nữ nhân! Nàng là một nữ nhân bình thường! Nàng cũng cần một ước mơ, một hoài bão! Nàng cũng cần bờ vai của nam nhân! Kể từ khi biết được nữ nhi có bệnh, nàng luôn mang gánh nặng nuôi dưỡng nữ nhi, loại tâm tình cực khổ đó nàng chỉ có thể chôn dưới đáy lòng! Mà hiện tại,

Diệp Hi xuất hiện lại làm cho trái tim yên tĩnh đã lâu một lần nữa khôi động!

Môi của mình bị nam nhân dùng sức ngậm tại trong miệng mút lấy, Từ Lâm say! Say đến rồi tỉnh rồi mù! Nàng cảm giác được thân thể của mình đang không ngừng mà nóng lên! Tựa hồ muốn đem thân thể của cả hai hoàn toàn hòa tan!

"Ân..."

Trong lỗ mũi phun ra hơi thở nóng rực vô cùng, để cho Diệp Hi thật sâu kích thích! Hai tay của hắn ôm lấy vòng eo của Từ Lâm, đầu lưỡi tận tình trêu chọc cái lưỡi của nàng. Trong ngực là diễm mẫu của đồng học a! Mỹ phụ thành thực mà kiều mỹ, gợi cảm mà phong vận!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Thị Trường Cô Đơn

Người vợ thành thực xinh đẹp như vậy, thử hỏi thiên hạ có người nào nam nhân nào không động tâm đây! Thậm chí, lúc này Diệp Hi đã bắt đầu có chút khống chế không được bản thân mình! Bởi vì, trong thân thể của hắn đã xuất hiện dục hỏa nộ hồng!

Lúc này trong ngực là mỹ phụ đang khép hờ mắt, hàm răng trắng tinh cắn chặt bờ môi ướt át kiều diễm, hai tòa mỹ phong lại càng liên tiếp phập phồng, mùi hương nhàn nhạt của thực nữ thật sâu kích thích khứu giác của hắn. Nhìn mỹ phụ nhân mê người với đôi má ngọc hồng phấn có lẽ cũng là một loại hưởng thụ với thị giác!

"Người thật là làm cho ta có chút khống chế không được!"

Vừa nói, Diệp Hi bỗng nhiên đem đầu mình dán lên cặp mỹ nhũ đang nhấp nhô! Gương mặt tựa vào bầu vú to tròn, Diệp Hi cảm thấy ngực của nàng vô cùng ấm áp, trong mũi ngửi mùi thơm của cơ thể khiến cho tâm cảnh trở nên càng thêm ba đào mãnh liệt!

Bóng đêm, vẫn u ám như vậy!

Lúc này đang có một máy bay từ Nhật Bản đang dần tiến vào địa phận Trung Quốc. Quan sát phong cảnh màn đêm từ trên không trung cũng có một tư vị khác! Phía dưới là một mảnh đại dương mênh mê, lúc này ngồi ở khoang phổ thông là một nữ nhân xinh đẹp, cũng đang nâng cằm phấn của mình, hai mắt nhìn ngoài cửa sổ không nháy mắt.

Cũng không ai biết nàng suy nghĩ cái gì, nhưng lúc này trong lòng của nàng cũng từng đợt lạnh như băng.

"Trung Quốc..." Nàng nhẹ nhàng mím đôi môi, không ngờ lại có thể nói lưu loát Trung văn!

"Không biết, lữ hành lần này có quá mức thuận lợi hay không?"

Đối với Tần Nhã, Lạc Mỹ vô luận như thế nào cũng sẽ không yên tâm. Nhưng nàng lại càng thêm mong đợi, bởi vì như vậy mới có kịch tính! Rất lâu nay, điều mà Lạc Mỹ theo đuổi cũng không phải là thắng lợi, nàng thích quá trình tiến đến thắng lợi hơn!

Nhớ tới mình bảy năm đi qua thành phố Hoa Hải, trong nội tâm nàng không khỏi hồi tưởng lại đất nước thần bí kia. Không biết tại sao, nàng cảm giác, cảm thấy, hành trình lần này sẽ không thuận lợi như vậy. Hơn nữa, nàng thậm chí còn mong đợi có một đối thủ xuất hiện! Khiêu chiến, không phải là điều mà mình cảm thấy hưng phấn nhất sao?

Mà tại Nhật Bản, lúc này từ trong phòng đi ra một cô bé, cũng là vẻ mặt oán khí mà nhìn phi trường: "Không ngờ lại không đợi nhân gia! Thật xấu!" Nàng chu khuôn mặt nhỏ bé, thoát nhìn, quả thực giống như là một búp bê, khả ái đến làm cho người kìm lòng không được mà nghĩ muốn sờ gương mặt của nàng.

Nhưng là, nếu như nhìn thẳng cặp mắt to tròn kia..., sẽ phát giác, trong hai mắt tiểu cô nương này tràn đầy một loại giao hoạt.

"Người không để cho ta đi, ta càng muốn đi!" Nàng cười cười, nhưng ngay sau đó lại xoay người sang chỗ khác đi vào nhà.

Thành phố Hoa Hải, khu biệt thự cho cán bộ chính phủ.

Đứng một mình cô đơn bên cửa sổ, trong lòng mỹ phụ thị trưởng không nhìn được xông ra một cổ thập phần ai oán ưu sầu. Ban đêm khó ngủ luôn dài như vậy, liều mạng mà bắt mình ngủ lại vô ích.

Hàn Tuyết nắm thật chặt cánh tay của mình, có chút lạnh mà co rụt thân thể. Ánh trăng cô đơn trên cao là đồng tình, hay là sầu não cho tình cảnh của mình? Gió không biết, ánh trăng cũng không biết, cửa sổ cũng không biết.

Lại một đêm trăng khuyết, vầng trăng cong cong giống như cái thuyền nhỏ chở đầy giấc mộng của nàng. Nhưng thuyền quá nhỏ, mơ ước lại quá nhiều, thuyền nhỏ chịu không được, từ từ chìm hướng chân trời.

"Ai."

Hàn Tuyết thật sâu thở dài than thở: "Đây là đêm thứ mấy?"

Không biết từ lúc nào bắt đầu, mỗi khi nàng ở một mình, tâm tình cô đơn liền ảnh hưởng nàng, nàng thậm chí, lại không biết mình muốn cái gì! Trong đêm khuya yên tĩnh, nàng luôn luôn cảm thấy mình như trống không.

"Tiểu Hi cái tên kia, lại đã trở như vậy! Còn có..."

Nghĩ tới tỷ tỷ của trượng phu, trong lòng Hàn Tuyết than thở, cũng không biết Diệp Thần Linh lần này không lý do tới thành phố Hoa Hải vì cái gì. Bất quá, hiện tại Hàn Tuyết lại không có thời gian đi lo lắng. Theo cửa sổ đi trở về, nàng bỗng nhiên ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn đồng hồ trên vách tường ngân người. Bỗng nhiên, nàng cảm thấy, thân thể của mình, đang từ từ nóng lên.

Giống như, có một con bàn tay vô hình đặt trên cơ thể thành thực duyên dáng vuốt ve, nàng kim lòng không được mà kẹp chặt hai chân, hô hấp lại có chút tụt dồn dập! Hàn Tuyết hiện tại mặc một kiện đồ ngủ, bên trong lại không có gì cả.

Cho dù không có áo ngực trời buộc, hai khóa nữ phong vẫn cao vút lại vô cùng mềm mại, cũng không có ý tứ rủ xuống. Núm vú béo mập chống

đổi quần áo mà nổi lên chút xíu, lúc này theo hô hấp của nàng run lên một cái, thật là mê người!

Bỗng nhiên, nàng từ từ đưa một bàn tay búp măng, từng điểm từng điểm mà nhích tới gần trước ngực của mình. Bởi vì hô hấp dồn dập không ngừng khiến mỹ nữ càng kịch liệt run rẩy! Lúc bàn tay Hàn Tuyết chạm vào một bên vú, thân thể của nàng hung hăng mà run rẩy. Hơn nữa, quan trọng nhất là, trên mặt của nàng cũng là hồng ngất như vậy!

Không có ai biết, một mỹ phụ bình thời lãnh diễm đoan trang, nữ thị trưởng cao quý thành thực lại có một mặt phóng đảng như vậy! Nghĩ tới mình mới vừa trong phòng tắm nhìn thấy kia cái quần lót kia, trái tim Hàn Tuyết giống như bị thứ gì đâm xuống.

Nhưng là, cảm kị kích thích, sau lưng trượng phu ... Kích thích lại làm cho nàng cũng không giải thích được. Cho dù nàng cũng không có nam nhân khác từng có tiếp xúc. Nhưng là nàng lại nhớ tới Diệp Hi.

Ngón tay thon dài, nhẹ nhàng mà mở ra, đem tòa nhũ phong nắm trong tay, bấp đui vẫn khép lại, bởi vì nàng sợ cảm giác như vậy! Nhưng là ước mơ trong lòng lại làm cho nàng cảm nhận được hưng phấn!

"A di thật không muốn chạy trốn sao?"

Lúc này, Diệp Hi đang nằm ở trên mặt giường lớn, hai tay gối ở sau ót, nhìn mỹ phụ nửa quỳ ở bên cạnh mình, hai cánh tay đan lấy nhau, hẳn cảm giác được lúc như vậy tà ác, như vậy kích thích!

"Mình, không thể nào nhận được bữa trưa miễn phí!"

Từ Lâm lúc này căn môi dưới thật chặt, hai tay lại bắt đầu run rẩy! Mặc dù Diệp Hi đã nói cho nàng ba trăm vạn, nhưng nàng cũng không cho là như thế, nếu như mình cái gì cũng không làm, hẳn sao có thể tuân thủ hứa hẹn!

Thật ra thì căn bản là Từ Lâm tự nghĩ sai lệch mà thôi. Cho dù Diệp Hi trong lòng đã dục hỏa phần thân, nhưng hẳn cũng không muốn chà đạp diễm mẫu của đồng học!

Nhưng lúc này Từ Lâm căn bản cũng không biết? Thân thể run rẩy, nàng chậm chạp dây lưng cởi ra! Phía sau lưng, là thiết kế váy mang khóa kéo. Không ngờ nàng đem một tay, từ từ đưa tới sau lưng của mình.

"Bá..."

Một tiếng thập phần trầm thấp, cái váy hồng nhất thời nổi lông rơi xuống!

Oanh! Gần trong gang tấc nhìn bộ ngực tuyết trắng để cho Diệp Hi thấy từng đợt mê muội! Nhưng Từ Lâm lại bỗng nhiên không có làm động tác kế tiếp! Lúc này nàng cắn môi thật chặt, tựa hồ cảm nhận lấy khuất nhục! Mình là gái có chồng, một người vợ người mẹ, thế nhưng bò lên trên giường một tiểu chính thái xấp xỉ tuổi của nữ nhi.

Vừa nghĩ, Từ Lâm liền cảm thấy mình là hạ tiện như vậy! Nhưng nàng còn có biện pháp khác sao?

Không có! Vì nữ nhi, vì một ít hạnh phúc, nàng chỉ có thể gạt trượng phu, gạt nữ nhi, bán đứng thân thể cho tiểu nam hài này!

"Đừng, đừng đem giày cởi ra!"

Lúc Từ Lâm muốn đem giày cao gót cởi xuống, Diệp Hi lại bỗng nhiên giữ cổ tay nàng, nuốt nước miếng: "Mặc như vậy mới gọi cảm mê người a!"

Ánh mắt của hẳn, từ đầu đến cuối cũng đều nóng rực! Ánh mắt đó, hàm chứa dục hỏa nồng đậm, mãnh liệt tham muốn chiếm giữ để cho mỹ phụ này cảm nhận được sự sợ hãi! Nàng thật giống như thấy được một đầu

Cuồng Sư, thân thể đang run rẩy, thậm chí lại còn là ảo tưởng ra một chút nữa mình mặc giày cao gót, tất chân màu đen cùng với váy bị tiểu nam hài này áp dưới thân thể khuấy nhục một phen!

Đọa lạc rồi, mình thật đọa lạc rồi! Trừ thật sâu cảm giác tội lỗi, mỹ phụ này không ngờ lại cảm thấy một cái gì đó kích thích từ sâu trong nội tâm...

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Mỹ Phụ Thất Thân

"Lão công, em thật, thật xin lỗi anh!"

Trong lòng Từ Lâm đang chảy máu, nhưng tay của nàng lại như cũ bắt được bàn tay Diệp Hi đặt lên mỹ nhũ tràn đầy co dãn!

Ừm!

Mãnh liệt kích thích, để cho Từ Lâm có thể cảm nhận được vô hạn cảm giác tội lỗi! Nàng thật sự không biết, qua tối nay, như thế nào để đối mặt với trượng phu của mình, còn có con gái của mình! Bàn tay Diệp Hi cách y phục cùng áo ngực, cầm một đôi mỹ nhũ, nhẹ nhàng mà xoa nắn, trên mặt của hắn lộ ra mê say cười tà: "A di người nơi này thật to, hảo mềm mại!"

"Chớ nói..."

Hai tay Từ Lâm run rẩy mà cầm cổ tay tiểu nam hài, hàm răng lại cắn môi dưới, chính một thân thể cũng đang run rẩy! Bởi vì, nàng thật sợ! Trong phòng, tràn ngập xuân sắc.

Gian phòng ở ngoài, không có ai biết, ở bên trong có hai người mỗi một cái động tác rất cuộc đại biểu cái gì. Nhưng là, người nào có thể tưởng tượng ra, cô nam quả nữ sống chung một phòng, rất cuộc sẽ phát sinh chuyện gì!

Nhân vật chính lại là một tiểu Chính Thái cùng một người vợ thành thực gợi cảm.

Hết thầy hết thầy, phát sinh cũng là như vậy. Để cho Từ Lâm căn bản cũng không có thời gian đi lo lắng, không có thời gian đi phản kháng! Nhưng lúc này nàng lại đột nhiên cảm giác được, mình thật sự rất phóng đảng! Nghe từ miệng phát ra âm thanh rên rỉ mềm mại, nàng nhất thời xấu hổ không đất dung thân!

Cho đến khi đôi chân thon dài mang giày cao gót cùng với tất chân màu đen bị tiểu chính thái tách ra, nàng mới ý thức tới, chân chính nguy cơ mới bắt đầu đến!

Không nên!

Trong lòng của nàng reo hò! Nhưng lại phát không ra một chút thanh âm nào. Hai tay, nắm chặt ga giường, răng ngọc cắn môi căng thẳng, trên mặt đỏ bừng kịch liệt.

"A di, ta muốn cắn vào!"

Diệp Hi lúc này cũng đang run rẩy! Cư nhiên dè lên diễm mẫu đồng họ, cái mộng hãn hơi đưa về phía trước! Nhục bồng đã sớm cứng rắn men theo dâm thủy, từng điểm từng điểm mà cắn vào trong mật huyết của nàng!

"A..."

Lúc thân thể của mình bị quy đầu to lớn tiến vào, Từ Lâm bỗng nhiên kịch liệt run run, hai tay càng thêm dùng sức bắt được phía dưới ga giường!

"Xì!" Theo Diệp Hi dùng sức, dương vật của hãn thoáng cái cắn vào hơn phân nửa!

"A... Đau!" Thật lâu không có tình yêu, Từ Lâm chỉ cảm thấy thân thể của mình như muốn nứt ra rồi, nàng trăm triệu không nghĩ tới tiểu nam hài gần như bằng tuổi nữ nhi lại có nhục bồng khổng lồ như vậy!

"Người... Nghe một chút! Ân..."

Lúc này bị Diệp Hi áp dưới thân thể, Từ Lâm hoảng sợ vắn vẹo uốn éo, thân thể của nàng bắt đầu nhẹ nhàng mà lay động, mắt của nàng giác đã tràn đầy nước mắt!

Lão công, ta thật thật xin lỗi người! Ta bị tiểu nam hài này xâm phạm! Trong lòng rên rỉ, cũng không có khiến cho lão Thiên đồng tình.

"A di, người nơi đó kẹp chặt ta thật thoải mái!"

Hai tay đem bắp đùi mỹ phụ mở ra, Diệp Hi cúi đầu thè lưỡi trơn trượt lướt qua gương mặt của nàng, vừa dọc theo một đường đi xuống du tẩu, nhiệt tình hôn bờ vai mỏng manh yếu đuối. Hoặc liếm, hoặc hút, hoặc cắn.

Đầu lưỡi một đường xua thẳng xuống dưới, như vào chỗ không người! hấn một miếng ngậm chặt đầu vú run rẩy nhạy cảm, nhẹ nhàng mút vào, cắn xé, giống như là bình thường hay bú sữa mẹ nhẹ nhàng hút vào!

"A..."

Giống như bị chạm điện để cho Từ Lâm kim lòng không được mà gãy dựa thân thể mềm mại, hơi thở thổi ra nhiệt khí càng ngày càng trầm trọng. Diệp Hi ôm hai chân của nàng, hạ thân nhục bồng cứng rắn to và dài theo trong mật huyết của nàng từ từ lui đi ra ngoài, rồi sau đó vừa ma sát lấy âm thủy từ từ tiến vào, mượn tác dụng của âm thủy ướt át, âm đạo đã lâu không đón khách dần dần mà thích ứng dương vật của hắn, phân bố ra càng ngày càng nhiều ái dịch.

"A... A... Ân... Chân của ta... Mệt mỏi quá... A... Người đừng làm nhanh quá... Ân... Ân..."

Bên tai nghe mỹ phụ yêu kiều rên rỉ, Diệp Hi không khỏi tận tình mà dùng đưa cái hông, để cho nhục bồng ở trong âm đạo nàng một vào một ra

một cách tuần hoàn.

Côn thịt vừa cảm xuống, Từ Lâm bắt đầu phóng đặng mà giãy dựa vươn thẳng cái mông của nàng nghênh hợp, để Diệp Hi cảm thấy vô hạn khoái cảm mỹ diệu, lỗ chân lông cơ hồ cũng thư mở ra, hưởng thụ cảm giác bị âm đạo nàng vây quanh chặt chẽ co thắt!

Mỹ phụ từ từ mở ra đôi mắt xấu hổ, khi thấy ánh mắt nam nhân đang ở trên thân thể mình đút vào, bối rối mà cảm thấy thẹn vội vàng quay đầu nhắm mắt lại.

Diệp Hi cười, hãnh cú người ở bên tai nàng dùng âm thanh tràn ngập tình ý cùng hấp dẫn nói: "A di, người mở mắt xem ta." Trong lúc nói chuyện, cái mông của hắn bỗng nhiên rút ra trên phạm vi lớn, sau đó dụng lực đem nhục bông cắm vào trong mật huyết của nàng!

"A! Thật sâu... A..."

"A di, người xem ta!"

Chẳng qua là, Từ Lâm nàng vẫn lắc đầu, không dám mở hai mắt ra. Mà Diệp Hi dùng ngón tay bắt được đầu vú nàng, từ từ thêm đại lực lượng, nàng cảm giác được tiểu nam hài này chấp nhất, trong miệng nói: "Đau."

Cuối cùng vẫn từ từ mở mắt đối mặt tiểu nam hài áp phía trên mình! Nhìn nhục bông của Diệp Hi từ từ nhích tới gần âm đạo sinh ra tiếng kêu bép bép nho nhỏ khiến cho nàng khẩn trương và xấu hổ không ngừng thờ dốc, nàng đột nhiên hai tay ôm lấy cổ của hắn, đem miệng hôn thật chặt lên cái miệng của hắn, le lưỡi ra liếm môi, tìm kiếm đầu lưỡi của hắn!

"A di!"

Diệp Hi nuốt nuốt nước miếng, ngay lập tức đem đầu lưỡi đón nhận, cùng mỹ phụ này dây dưa ở chung một chỗ. Lúc này Từ Lâm bị động tác

tiểu nam hài này đút vào khiến cho thư thích rồi lại khỗ sở, lúm đồng tiền xinh đẹp tràn đầy xuân tình nhộn nhạo, thở gấp liên tục, thật sự có một loại cảm giác không nói nên lời.

"A... Hào... Sướng chết... A... A..."

"Thật sâu nha... Lại dùng lực... Ân... Ân... A... Người tốt... A... Ân... A..."

Trong âm đạo rõ ràng cảm giác được nhục bồng nóng bỏng xâm nhập càng làm cho nàng toàn thân tê dại, bị xung kích khiến mị nhân bay ngang, phóng đặng thấu xương mà uốn éo thân thể thành thực đẩy đà, cái miệng anh đào nhỏ nhắn lại càng thình thoảng lại truyền ra một hai tiếng sóng my mê người!

"Ai nha... Tiểu oan gia... Đừng... A... Đừng lại... A... Linh hồn của ta cũng... Bị người... Lấy mất... Ân... Van cầu người... Đừng nữa... Ai nha... người nhẹ chút... Hào... A... Ta... Nếu bị người làm chết khô... A... A..."

"Ai nha... Nha... Tiểu tâm can... Tiểu hồn đản... Ta muốn bay... A..."

Theo phía dưới thân thể Từ Lâm run rẩy, nhục bồng của Diệp Hi đút vào được càng thêm hăng say! Cuối cùng, thân thể cả hai người đồng thời kịch liệt run rẩy! Tựa như hai khóa bom hẹn giờ, đồng thời nổ tung, nổ cho cả hai người cũng phiêu nhiên bay tán loạn! Bay lên chín tầng mây!

Trên quy đầu Diệp Hi bắn ra tinh dịch thập phần nóng ấm, đem tử cung mẫu thân của đồng học lấp tràn ngập, tinh dịch màu trắng sữa, thậm chí còn theo địa phương hai người kết hợp chảy xuống!

Thành phố lúc đêm, vẫn là say lòng người như vậy!

Đêm là náo nhiệt như vậy! Trong bóng đêm, những thứ không thể giao dịch mới có thể được tiến hành. Nhưng là không ai cảm thấy kỳ quái. Có lẽ

là thói quen, cũng có lẽ là quy luật.

Lúc mất đi đồ vật trọng yếu, con người luôn là sẽ cảm thấy bi thương bất lực. bọn họ nguyện ý trở lại quá khứ, cứu vãn tổn thất của mình. Nhưng là, lại không có một người có thể thành công. Dù sao, mất đi cũng là mất đi, cho dù đền bù, cũng không giải quyết được chuyện gì!

"Răng rắc " một tiếng, theo cửa phòng bị đóng lại, lúc này cả người rã rời vô lực, trên người chỉ có một cái chấn mông, Từ Lâm lại bỗng nhiên từ từ co rúc! Hai cánh tay của nàng, thật chắc mà ôm lấy thân thể run rẩy. Nước mắt, theo khóe mắt thương rơi xuống.

Xong, hết thầy cũng xong!

Mới vừa rồi kích thích, hiện tại từ từ tản đi, thay vào đó là cảm giác tội lỗi trước nay chưa từng có! Nàng cảm giác được, mình vào giờ khắc này, thân thể không bao giờ... thuần khiết được nữa! Nàng đã không có tư cách đi yêu lão công của nàng, con gái của nàng!

Mới vừa một màn kia, giống như là bộ phim bình thường được quay lại ở trong đầu của nàng. Từ Lâm hai tay bưng kín huyết Thái Dương, nhưng là lại vẫn không ngăn cản được cảm giác tà ác ấy!

Trời ạ. Mình mới vừa làm những gì?

Nàng hiện tại hoàn toàn hiểu rõ, mình giống như là một dâm phụ chưa từng thấy qua nam nhân, không ngờ dâm đảng như vậy! So với những kỹ nữ vạn người cười, quả thực chỉ có hơn chớ không kém!

Để cho nàng cảm thấy sỉ nhục chính là, mình thế nhưng mặc giày cao gót cùng với hai khúc tất chân màu đen cười trên một nam tử còn thấp hơn mình một cái đầu, tuổi thậm chí cùng con gái của mình không sai biệt lắm!

"Ô ô..."

Thân thể của nàng hiện tại đã để lại này dấu vết của một đứa bé trai!
Giữa hai chân tê dại trướng đau, cùng với là cảm giác ẩm ướt, hiện tại thời khắc nhắc nhở nàng !

"Người là của ta!"

Đây là lời tiểu nam hài nói sau khi hắn nhận được một cú điện thoại rồi chạy ra ngoài, Từ Lâm hiện tại vẫn nhớ được, hắn ở thân thể của mình bộc phát nham tương, tràn đầy giữa hai chân của mình!

"A di cũng đừng để cho chồng người đụng người nga! Ba trăm vạn này, người dùng để trị liệu cho con gái của người, như vậy, ta có thể trực tiếp an bài nàng bệnh viện tốt nhất Trung Quốc!"

Là cái này... Vì nó mà Từ Lâm bán đi thân thể của mình! Chẳng qua là mấy câu nói mà thôi! Tại sao?

Từ Lâm nàng bỗng nhiên có một loại cảm giác bị lừa. Nhưng là, tiểu tử kia, giờ tay nhắc chân luôn tràn đầy một loại ưu nhã của thượng tầng xã hội, điều này làm cho nàng không thể không đi tin tưởng.

Chẳng qua là, mình thế nhưng thất thân cho một nam hài!

"Lão công, em... Bị hắn bắn vào."

Từ Lâm vẫn co rúc ở trên mặt giường lớn, thân thể của nàng bây giờ còn không có bao nhiêu khí lực! Mới vừa "Vật lộn " tiêu hao quá nhiều khí lực! Hơn nữa là giữa hai chân tê dại trướng đau thật sâu kích thích nàng! Nhắc nhở nàng, thân làm người vợ, thân làm mẹ người nàng, nàng đã mất đi sự trong sạch!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Công Viên Hắc Ám (1)

"Ách, ai tới nói cho ta biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Lúc Diệp Hi nhận được điện thoại của cô cô lập tức hùng hục đi xuống tầng thứ nhất, lại thấy lúc này trên mặt đất năm năm sáu nam nhân đang rên rỉ.

"Diệp thiếu gia, này..."

Quản lý đại sảnh vẻ mặt u sầu nhìn Diệp Hi, chỉ chỉ Diệp Thần Linh, cười khổ nói: "Mong ngài giúp chúng ta hưởng vị nữ sĩ kia gửi đến lời chân thành xin lỗi."

Người quản lý này biết Diệp Thần Linh là theo Diệp Hi tiến vào! Mặc dù hẳn không biết Diệp Thần Linh là ai, nhưng là hẳn chỉ cần biết Diệp Hi là đủ rồi! Hẳn hiện tại sở dĩ nói như vậy, cũng không phải thật muốn hưởng Diệp Thần Linh nói xin lỗi, chẳng qua là biến tướng về phía Diệp Hi lấy lòng mà thôi.

Mà chuyện đã xảy ra, vậy đại khái là bởi vì Diệp Thần Linh quá mức xinh đẹp quý phái, để cho những nam nhân này xuân xuân dục dục sao! Nhưng bọn họ không biết, con gái quân nhân thế gia làm sao có thể không biết một chút thuật phòng thân!

"Cái gì, mới là vĩnh hằng?"

Lúc này Diệp Thần Linh, sống lưng thẳng tắp, thân thể cao gầy thướt tha ngồi ở trên ghế, lại đem đường cong mềm mại triển hiện đi ra ngoài! Hơn nữa bờ mông to tròn đầy đặn, phối hợp cùng với kia đôi chân đẹp cân

xúng! Lúc này thấy Diệp Hi đi tới, nàng lại loạng choạng cầm chén rượu, tự nhủ hỏi.

"Cõi đời này không có vĩnh hằng, nếu như nó tồn tại, nó sẽ ở lại, nếu như nó đi động, nó sẽ rời đi..." Diệp Hi nói, bỗng nhiên đoạt lấy chén rượu.

Diệp Hi bỗng nhiên nói: "Đã muộn, chúng ta đi thôi."

"Này, nếu như nó sinh trưởng?"

Diệp Thần Linh hỏi, trên mặt của nàng, bỗng nhiên sinh ra vài tia ưu sầu, ánh đèn ngũ sắc từ quỳ rượu đánh vào gương mặt của nàng phía trên, tràn ngập các loại màu sắc.

Diệp Hi thở dài nói: "Nếu như nó sinh trưởng, nó sẽ khô héo!"

"Xin hỏi vị đạo trưởng nào đó?" Diệp Thần Linh bỗng nhiên cười cười cau mũi ngọc, ở trên người Diệp Hi hít hà, đôi mắt hạnh rực rỡ được giống như minh châu! Nhìn ánh mắt xinh đẹp của thực nữ, Diệp Hi bỗng nhiên có một loại ảo giác. Tối nay, trên trời rớt cuộc có sao hay không, hẳn không biết. Nhưng là hẳn lại chợt phát hiện, ở trước mắt mình chính là hai ánh sao sáng ngời nhất.

"Uy, chúng ta đi thôi! Nên trở về! Nếu không quá muộn ..., mẹ của người gặp lo lắng! Nga, nàng mới vừa gọi điện thoại cho ta!" Diệp Thần Linh bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên, nhưng lại phối hợp mà đi tới bên cạnh Diệp Hi.

"Cô cô tự mình đi về trước đi! Cháu có chút việc."

Diệp Thần Linh nghe vậy cũng không quản ánh mắt của Diệp Hi, nhấc hai chân, thân thủ gọi cảm duyên dáng thướt tha liền từ từ biến mất ở trước mắt.

"Này, cái gì cùng cái gì a!"

Nhìn mỹ phụ loạng choạng vì say rượu đi mất, Diệp Hi bỗng nhiên có một loại xúc động muốn đem nàng lập tức đẩy ngã dưới thân thể. Bất quá, sau đó hẳn lại lập tức nghĩ tới diễm mẫu của đồng học, liền đi trở về phòng mình. Nhìn trên mặt giường lớn in lại dấu vết, Diệp Hi lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người: "Người đâu?"

Lúc này, nào còn có thân ảnh Từ Lâm! Ở trên đường phố gần hộp đêm, lúc này nàng đang cất bước tập tễnh mà đi. Bởi vì, giữa hai chân bị thương, đối với nàng mà nói thật sự là quá khó tiếp thu rồi! Thậm chí so với đêm đầu của mình, còn muốn đau đớn! Nàng thậm chí không nghĩ tới, tiểu tử kia lại có tiền vốn hung hậu như vậy, làm nàng chết đi sống lại! Bất quá cảm giác chặt chẽ nóng bỏng kia nàng cũng chưa bao giờ cảm nhận thấy.

"Thối lắm!"

Từ Lâm ở trong lòng mắng mình một câu, cúi đầu nhìn tất chân màu đen, lúc này đã bị tiểu tử kia xé thành từng mảnh nứt ra! Thậm chí, áo ngực của mình lại để lại trong phòng! Không có trói buộc, cặp nhục đoàn bị giày xéo lúc trước, đang không ngừng mà đung đưa. Thậm chí, trên núm vú, dấu vết bị mút cắn vẫn lưu ở phía trên, loại cảm giác tê dại, làm cho nàng không khỏi rùng mình một cái.

"Đợi đã!"

Bỗng nhiên, một thanh âm nàng vĩnh viễn cũng không thể quên vang lên ở sau lưng! Đang đi, Từ Lâm bỗng nhiên cả người run lên, thế nhưng muốn lập tức chạy trốn! Nàng thật sự không cách nào đối mặt nam tử từng xâm phạm một người vợ người mẹ như nàng!

Nhưng là, lòng của nàng, lại bỗng nhiên có vẻ mong đợi. Bởi vì, Diệp Hi còn không có thực hiện lời hứa của hắn!

"Ta..."

Diệp Hi hướng mỹ phụ từ từ đi tới, nói: "Ta đưa a đi trở về đi thôi! Nhìn người xem, đi lại thật không không tiện."

Nghe vậy, Từ Lâm bỗng nhiên thoáng cái đỏ mặt! Bởi vì, nàng một lần nữa nghĩ tới mình mới vừa ở trên giường, đem tiểu nam hài cười dưới thân thể tại hạ, còn có tình cảnh bị hãm khiêng hai chân!

"Không cần."

Từ Lâm bỗng nhiên cắn răng, bắt buộc ngữ khí của mình biểu hiện được bình tĩnh: "Người chỉ cần, làm được lời của mình đã nói, như vậy đủ rồi!"

"Ta biết."

Diệp Hi gật đầu, nhưng là ánh mắt lại rơi vào bóng lưng mỹ phụ! Bóng lưng của nàng, là tốt như vậy, dáng vẻ thướt tha mềm mại. Hơn nữa cho dù mặc tất chân màu đen đã bị mình xé nát, nhưng lại càng tăng thêm vẻ mê người! Đường cong cân xứng, đùi đẹp hấp dẫn con mắt! Hơn nữa, bờ mông to tròn đầy đặn lúc này dưới ánh trăng càng thêm hấp dẫn mê người!

"Ngày mai! Bệnh viện Hoa Long, ngày mai nữ nhi của người có thể đi vào phòng chăm sóc đặc biệt!"

Diệp Hi ở trong lúc nói chuyện, lại mở ra cước bộ của mình, đi tới mỹ phụ không nhúc nhích phía trước! Cảm giác được tiểu chính thái càng ngày càng gần, Từ Lâm hiện tại rất tưởng muốn lập tức chạy trốn! Nhưng là, đúng lúc này, một đôi cánh tay lại bỗng nhiên theo phía sau của nàng xuyên qua, bàn tay không ngờ ôm trọn đôi nhũ cầu không bị trói buộc!

"A!"

Thân thể bỗng nhiên bị một trảo như vậy, Từ Lâm cả người nhất thời đánh rùng mình một cái, theo bản năng mà muốn tránh thoát song trảo từ phía sau lưng."Buông tay!"

Nàng dùng sức vặn bung bàn tay Diệp Hi , bỗng nhiên chạy về phía trước!

"Chờ một chút!" Diệp Hi lập tức đuổi theo.

Nhưng là, theo hẳn quan sát, mượn ánh trăng mờ lung, Diệp Hi lại thấy được trên mặt mỹ phụ tràn đầy lệ quang khiến người ta thương tiếc. Thân thể gọi cảm thuyệt tha lúc này khập khểnh cố chạy về phía trước. Cho dù giữa hai chân sưng đau làm cho nàng cảm nhận được khó chịu, nhưng Từ Lâm lại chỉ muốn đem tiểu nam hài này vứt ở phía sau! Nàng thật không muốn gặp lại hắn! Tình cảnh vừa rồi, giống như một bộ phim hiện ra không ngừng trong đầu nàng.

Lúc này thành phố Hoa Hải, cũng không có bởi vì màn đêm buông xuống mà trở nên vắng lạnh, ngược lại là càng thêm phần hoa! Trong bóng đêm, ở công viên, một đôi đôi đích tình lữ đang ôm nhau đi ngang qua. Bất quá, lúc này ở một góc tương đối yên lặng, trên một chiếc ghế đá lại nghênh đón một đôi tất chân màu đen, giày cao gót a, mỹ nữ vì chạy quá nhiều nên bất đắc dĩ phải dừng lại, hô hấp vẫn còn dồn dập.

"Người còn tới đây làm gì! Cút! Cút cho ta a!"

Từ Lâm hai tay ôm ở trước ngực của mình, ý đồ bảo vệ mỹ nữ, nhưng là ánh mắt tiểu chính thái, lại thật chặt mà ngó chừng nàng, ánh mắt nóng rực lại làm cho Từ Lâm cảm nhận được sợ!

"Người... Hay là về nhà sao."

Diệp Hi nghĩ tới nàng mà đi tới, nhưng là nhưng trong lòng vô bỗng nhiên có một loại ý niệm tà ác! Mình cơ hồ cũng có thể làm nhi tử của

nàng! Tuy nhiên hẳn lại cùng nàng xảy ra cái loại quan hệ này!

"Không cần người quan tâm!"

Thanh âm Từ Lâm có chút run rẩy, bởi vì nàng đang sợ! Nàng thật không muốn cùng tiểu nam hài tiếp xúc quá đáng! Nhưng trong lòng của nàng lại khát vọng Diệp Hi, lập tức thực hiện lời hứa của hắn!

"Hiện tại, người hối hận sao?"

"Ta biết người đang lo lắng cái gì. Yên tâm đi, ta Diệp Hi đã nói, tuyệt đối sẽ làm được! Hơn nữa, chuyện này, ta cũng sẽ không khiến những người khác biết."

"Tốt nhất là như thế." Từ Lâm lúc này nắm tay chặt chẽ, nàng cảm thấy không khí như vậy quả thực làm cho nàng thở không nổi!

Diệp Hi? Từ Lâm lúc này chợt nhớ tới mình thật giống như nghe cái tên này ở đâu rồi. Nhưng là, cụ thể ở địa phương nào, nàng lại không nhớ nổi! Bất quá, lại làm cho nàng cảm nhận được vô hạn run sợ! Nếu mình biết tiểu nam hài này, như vậy mình còn có mặt mũi nào sống ở thành phố Hoa Hải nữa?

Trầm mặc.

Sau một khắc, một tiểu chính thái cùng mỹ thực nữ đồng thời trầm mặc lại. Từ Lâm lúc này muốn đứng lên rời đi nơi này, rời đi cái nơi mới vừa giày xéo qua nàng, bất quá liếc ánh mắt nóng rực của Diệp Hi lại làm cho nàng chột dạ.

"Thối lắm!"

Nhìn tiểu nam hài này ở trước mắt ngơ ngác nhìn mình, trên mặt lộ ra nụ cười thâm tà, Từ Lâm trong lòng cảm thấy vô cùng tức giận! Cho dù không

biết hẳn đang suy nghĩ gì, nhưng Từ Lâm có thể từ vẻ mặt của hẳn đoán được!

Trong lòng tràn đầy khuất nhục, nàng lập tức từ trên ghế đứng lên, mới vừa muốn sải bước rời đi tuy nhiên nàng bỗng nhiên sững sờ ngay tại chỗ!

Oanh!

Vào giờ khắc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được, thế giới của mình, vào giờ khắc này hồng mất! Trời ạ, nàng thế nhưng thấy được, nữ nhi đang hướng này một vừa đi tới!

"Làm sao bây giờ?"

Từ Lâm không biết tại sao lại thấy nữ nhi vào lúc này, nhưng nàng lại giống như trên con kiến trên lò lửa, tiếp tục hướng đi về trước? Như vậy nhất định sẽ bị nữ nhi phát hiện. Nhưng là nếu như đi núp...

"Đi núp!"

Từ Lâm theo bản năng mà nhìn chung quanh một vòng, khu vực sau bụi cây thập phần vắng vẻ, hơn nữa, phía sau có biển cấm chà đạp trên cỏ, lại còn trồng mấy cây cao lớn, hoàn cảnh u ám dễ dàng che chở mình!

"Nhanh! Bên này!"

Từ Lâm cũng không biết tại sao mình lại kéo cánh tay tiểu nam hài, hướng phía sau rừng cây trốn đi. chính nàng đi núp không phải là được rồi sao? Tại sao, còn muốn kéo Diệp Hi đâu? Bất quá, lúc Diệp Hi cùng mỹ nhân trốn vào địa phương thiếu ánh sáng, dục vọng của hẳn lại trở nên mãnh liệt!

Lúc này, Từ Lâm lại căn bản cũng không có phát hiện Diệp Hi mang về mặt tham lam, mà là lo lắng ưu tư núp vào bóng đêm, nhô đầu ra nhìn trộm.

Diệp Hi, tựa đứng ở phía sau của nàng, nhìn nàng kia một thân linh lung duyên dáng đường cong, trong lòng tà niệm tăng nhiều! Bất quá, làm Diệp Hi thấy được người đến, cũng là ngây ngẩn cả người: "Thậm chí có chuyện trùng hợp như vậy?"

Ánh mắt của hắc ngơ ngạc nhìn cô bé đi tới! Chỉ thấy nàng mặc một cái quần jean cùng áo sơ mi, tựa hồ tâm sự nặng nề mà đi tới. Một bên cúi đầu nhìn hai chân của mình, cuối cùng ngồi ở trên ghế mà mẹ của nàng mới vừa ngồi!

Cùng mẫu thân của nàng so sánh, Trần Nhã Đình thoát nhìn vóc dáng nhỏ xinh, vóc dáng cũng không có thành thực nóng bỏng. Nhưng lại có một phen phong tình khác. Giống như là, phiên bản bỏ túi của Từ Lâm! Mái tóc dài nhẹ nhàng mà xoắn ở sau ót, vóc dáng cũng thon thả. Gương mặt xinh đẹp khả ái, vừa nhìn chính là mỹ nhân bại hoại! Nếu là trưởng thành ..., tuyệt đối sẽ không sai biệt với mẫu thân xinh đẹp!

"Thật sự là nàng!" Diệp Hi trong lòng một ít cổ tà niệm, càng thêm mãnh liệt!

"Người... người đừng dựa vào gần như vậy!"

Đang ở ngó chừng nữ nhi, Từ Lâm lại phát hiện tiêu chính thái thế nhưng đem thân thể dán lên trên lưng mình!

Thậm chí, nàng lại cảm thấy giữa hai chân, trên bờ mông một cái dị vật thập phần nóng rục! Bất quá, nàng cũng không dám nói quá lớn, bởi vì nàng thật sợ con gái của mình nghe được!

"A di, đó là nữ nhi của người sao? Thật đáng yêu nha!"

Diệp Hi lúc này thập phần càn rỡ đem hai tay của mình, đặt ở sau lưng mỹ phụ cao gầy, đem thân thể của mình tựa vào trên người của nàng, cảm thụ được thân thể đầy đà!

"Người, người muốn làm gì! Không cho người đối với nàng càn quấy!"

Từ Lâm có thể hạ giọng, nhưng lại tránh thoát không được tiểu nam hài này kiểm chế. nàng cũng không dám quá mức dùng sức! Hơn nữa, chỉ cần nghĩ đến mình phản bội lão công, cùng hấn từng phát sinh câu thả, lòng của nàng liền phản kháng không được.

Mà nhưng vào lúc này, làm cho nàng thêm sợ hãi lại xảy ra! Chỉ thấy điện thoại bên hông của nàng, bỗng nhiên phát ra tiếng chuông càng ngày càng vang dội!

Trời!

Từ Lâm cũng không để ý tiểu chính thái đang vuốt ve vòng eo, nàng vội vươn tay đưa điện thoại di động ra ngoài, đầu tiên là nhấn xuống nút yên lặng, nhưng là khi nàng thấy được người điện tới, lại giống như rơi vào hầm băng!

Điện thoại, lại thế nhưng là lão công của mình đánh tới! Điện thoại, ở trên bàn tay của mình không ngừng chấn động, giống như từng nhát đao đánh vào tim của Từ Lâm!

"Ừm..."

Mà lúc này đây, trước ngực của mình, lại đột nhiên nhận lấy tiểu nam hài này xâm nhập, hấn dùng một đôi ma trảo, một lần nữa leo lên đôi nhũ phong đầy đặn! Cho dù không có áo ngực trói buộc lại như cũ mềm mại, lúc này tựa ở trong bàn tay tiểu nam hài, biến hóa các loại hình dáng, hơn nữa, còn bị hấn tùy ý giày xéo!

"Người buông tay!"

Thật chắc mà căn môi dưới, Từ Lâm lại bỗng nhiên phát giác, mình thật giống như có một tia đam mê... Cảm giác phản bội lão công xuất tường, lại

còn cùng tiểu nam hài này để cho thân thể của nàng, đang run rẩy!

Cho dù, trong lòng của nàng là nghĩ muốn lập tức né ra, nhưng thân thể căn bản cũng không nghe sai sử.

"A di, người tự lại cho ta một lần sao!"

Diệp Hi bỗng nhiên kiễng chân căn lỗ tai mỹ phụ, hai tay lại như cũ theo dưới nách của nàng xuyên qua, cầm nhục đoàn run rẩy, chính một cái thân thể, cơ hồ cũng muốn đặt ở trên người của nàng!

Bị Diệp Hi đè lên lưng khiến hai tay Từ Lâm không thể không chống lên thân cây to phía trước, hơi nằm úp sấp xuống! Nhưng là nàng cũng không dám quá mức dùng sức giãy dụa, bất quá, điện thoại lại như cũ vang không ngừng!

Nghe, hay là không nghe? Nếu để cho lão công phát hiện, vậy làm sao bây giờ?

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Công Viên Hắc Ám (2)

Rốt cuộc, phải làm sao bây giờ?

Lúc này Từ Lâm chỉ cảm thấy cả người cũng đang run rẩy, tà niệm trong lòng bị tiểu nam hài ở phía sau ảnh hưởng càng thêm bộc phát. Chẳng qua nàng biết, mình đã là một nữ nhân phản bội trượng phu! Thân thể của nàng, đã không còn thuần khiết! Bởi vì, tiểu nam hài này, ở trong thân thể của mình để lại dấu vết cực kì sâu đậm!

"Người... Đừng động!"

Từ Lâm trợn mắt nhìn Diệp Hi một cái, cho dù hiện tại nàng rất muốn đem tiểu nam hài này bầm thây vạn đoạn, lại cũng không khỏi không cố ý hạ giọng, bởi vì vì con gái của mình đang ở cách đó không xa đâu! Trượng phu gọi điện thoại tới, vẫn chưa ngắt.

"Nghe đi, nếu không lão công của a di sẽ rất lo lắng đấy!"

Lúc này Diệp Hi, giống như là một đầu ác ma thập phần tà ác, muốn để cho một hiền thê lương mẫu biến thành một dâm phụ chưa thỏa mãn dục vọng. Hơn nữa hiện tại hắn đem thân thể của mình từ phía sau dán lên lưng mỹ phụ, hai tay theo dưới nách của nàng xuyên qua, ôm trọn lấy đôi viên thịt đang nhấp nhô theo hô hấp của nàng.

Ở bầu trời đêm yên tĩnh, lúc này cũng không có quá nhiều tầng mây, ánh trăng không bị che phủ càng thêm sáng ngời. Trên bầu trời bao la, ánh trăng giống như mở sải tỏa ánh sáng nhu hòa đến khắp mọi nơi. Dưới bầu trời đêm, một máy bay đang từ Nhật Bản hướng bay về phía thành phố Hoa Hải.

Phía dưới, là đô thị hết sức phồn hoa. Phi cơ từ từ hạ xuống, bởi vì không trung đón gió to mà sinh ra áp lực, để cho thân thể Lạc Mỹ cũng cảm thấy có chút khó chịu. Bất quá quá trình hạ xuống cũng rất nhanh, hơi nhin một chút liền trôi qua.

Thành phố Hoa Hải, cuối cùng đã tới!

"Đến rồi sao?"

Lúc này, Tần Nhã đã ở sân bay, nhìn đồng hồ một chút, ánh mắt lại bỗng nhiên quét chung quanh một vòng. Cho đến khi nàng thấy được một nữ nhân thập phần gợi cảm dẫn đầu mười mấy nam nhân tiến về phía này, Tần Nhã mới lộ nụ cười!

Nữ nhân kia từng bước từng bước mà đi tới. Lúc này Tần Nhã mới có cơ hội nhìn mỹ nhân cao gầy này. Chỉ thấy một nữ nhân đem mái tóc buộc thành đuôi ngựa, trên vẻ mặt lãnh nhược băng sương làm cho người ta không dám nhích tới gần. Quan trọng nhất là, nữ nhân này có vóc dáng thật đúng là thập phần nóng bỏng!

Có lẽ, nữ nhân này, phải chăng là người cầm quyền hiện tại? Một ý niệm trong đầu Tần Nhã chợt lóe lên. Nhưng cước bộ của nàng cũng không có dừng lại. Nàng hơi mở ra môi anh đào, thấp giọng nói một câu với đám người bên cạnh, rồi nhanh chóng đi về phía cửa ra vào.

"Thành phố Hoa Hải ban đêm, thật là đẹp!"

Một chiếc xe con ở trên đường lớn phóng đi, Lạc Mỹ nhìn ngoài cửa sổ, bỗng nhiên có một loại vọng động: "Nếu là, mình thật sự có thể để cho thế lực khuếch trương đến nơi đây mà nói..., thật là làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào a!"

Lôi kéo áo gió trên người mình, trên mặt của nàng, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười âm lãnh pha chút hưng phấn: "Người đàn bà kia... Thật là một cái

kẻ điên!"

Nghĩ tới kế hoạch của Tần Nhã, Lạc Mỹ cảm thấy tương đối kích thích, nhưng cũng có vô vàn áp lực!

"Mục tiêu, đầu tiên chính là nhi tử của Hàn Tuyết ... Diệp Hi sao? Thật thú vị!"

Lạc Mỹ nhìn tài liệu, liếc qua khuôn mặt non nớt của Diệp Hi "Cái tiêu hài tử rất khả ái a! Trưởng thành nhất định là một suất ca! Thật đáng tiếc!"

Ở trong một góc tối ở công viên, bỗng nhiên phát ra âm thanh "Hắt xì!". Diệp Hi cảm giác được lỗ mũi hơi ngứa. Bất quá, hai tay của hắn lúc này vẫn ôm trọn vòng eo của thực phụ xinh đẹp, bàn tay còn cơ hồ muốn luồn vào trong áo! Hắn càn rỡ như vậy nhưng Từ Lâm cũng không dám vọng động. Bởi vì, mỹ phụ nhân đang cầm lấy điện thoại di động, lúc này đang đang run rẩy mà nhấn xuống nút trả lời!

"Uy, là lão bà sao?"

Điện thoại vừa bật, Từ Lâm mới kịp phát giác, mình hiện tại mập mờ như thế nào! Song phong lúc này đã biến thành đủ loại hình dáng trong tay tiểu hài tử!

Ưm...

Từng đạo như giạt điện chảy khắp thân thể thực nữ xinh đẹp!

"Là em."

Lúc này trên khuôn mặt nàng đều đã đỏ ửng! Nam nhân xoa nắn đè ép, trước ngực nàng cảm nhận được một tia trướng đau, càng nhiều hơn là kích thích khoái cảm! Giữa hai chân có nhục bông nóng rực chà xát, càng làm cho nàng cảm nhận được hoảng hốt!

"Lão bà, em ở địa phương nào a, Đình Đình cũng không có nhà! Chuyện gì xảy ra?" Bên kia truyền tới thanh âm lo lắng.

"Anh... anh không phải là tối nay làm thêm giờ không trở lại sao?"

Từ Lâm trong lòng đang đang run rẩy, nhưng là nàng cũng không dám động, cũng không dám phát ra âm thanh. Để cho nàng cảm thấy chịu không nổi là, con gái của mình đang ngồi ở phía xa, mà mình lại cùng trượng phu nói chuyện điện thoại.

Phía sau, là một thiếu nam hài lớn bằng nữ nhi đang dán vào cái miệng của mình, hai tay nắm đôi bầu vú không có trời buộc. Từng đạo dòng điện, làm cho nàng cảm nhận được thân thể bất ngờ có chút hưng phấn!

Thân thể kích thích, thật sâu rung chuyển lý trí của nàng. Có lẽ, mình thật sự là một nữ nhân phóng đảng sao?

"Anh quên mất một chút giấy tờ quan trọng. Nhưng trở lại không thấy hai người a."

Lúc này bên đầu kia điện thoại vẫn là âm thanh hào sảng của một người đàn ông, hẳn còn không biết, thể tử của mình, lúc này lại bị một đứa bé trai xâm phạm mà không dám phát ra âm thanh!

"Em... Em cùng Đình Đình ra ngoài mua đồ!"

Dưới tình thế cấp bách, Từ Lâm bỗng nhiên nói dối lão công của mình! Chẳng qua trên mặt của nàng, từng đợt ửng hồng lại không ngừng mà dâng lên, hô hấp càng thêm dồn dập! Cặp nhũ phong mềm mại đã trở nên nhạy cảm như vậy, hạt anh đào nho nhỏ mềm mại cũng đã cứng lên.

"Vậy sao? Vậy em nhanh lên một chút trở về đi! Trẻ như vậy, em cũng biết Đình Đình, đừng làm cho nàng ngủ quá muộn! Lão bà, tin tưởng anh, anh nhất định có thể ở trong thời gian ngắn kiếm đủ tiền giải phẫu! Anh

cho em biết nga, anh mới vừa nhận được một hạng mục lớn! Nếu là thành công, công ty cho tiền thưởng cũng đã có hai trăm vạn! Còn dư lại một trăm vạn chúng ta cũng có thể từ từ suy nghĩ biện pháp giải quyết? Ha ha, lão bà, em yên tâm đi, bệnh của Đình nhi sẽ sớm được chữa khỏi?"

Người nam nhân này rõ ràng cảm thấy thập phần hưng phấn! Bởi vì hắn đang thật cao hứng!

"Đã muộn..."

Nghe được lời trượng phu nói..., tâm Từ Lâm nhất thời chìm đến đáy cốc! Chẳng lẽ, đây chính là lão Thiên cùng mình đùa giỡn? Mới vừa để cho tiểu nam hài này chà đạp thân thể của mình, hiện tại trượng phu lại nói có biện pháp thấu đủ tiền? Tại sao...

"Lão bà? Lão bà? Em làm sao vậy? Chẳng lẽ em không cao hứng sao?"

"Em... Cao hứng! Cao hứng!"

Từ Lâm một cái tay cầm lấy điện thoại di động, một cái tay khác vạch lớp lá cây, ánh mắt nhìn nữ nhi ở phía xa. Nhưng là nàng lại cảm giác được, làn váy bao lấy hông đang bị Diệp Hi vén lên!

Hai chân Từ Lâm run rẩy giật mình, đầu vội vàng quay lại, chột lắc đầu! Trong hai mắt đều đã đầm lệ. Đó là nước mắt khuất nhục, đó là đau thương, đó là tuyệt vọng, đó là...

Đó là một cái gì đó hưng phấn!

Nàng thật hận thân thể của mình, vào lúc này, vậy mà lại cảm thấy hưng phấn! Hơn nữa còn là hưng phấn trước nay chưa từng có! Phản bội trượng phu, cảm giác tà ác càng phát ra cường đại, kích thích cũng càng ngày càng mạnh!

Diệp Hi lúc này cảm thấy mình chính là một ác ma! Một ác ma khi dễ phụ nữ đang hoang, một người vợ người mẹ hiền thực! Hắn dùng một tay nhẹ nhàng mà đỡ vòng eo của mỹ phụ, một cái tay khác cũng đang vuốt ve bắp đùi đi tất chân màu đen. Cho dù tất chân đã bị hắn xé thành rách mướp, nhưng vẫn tràn đầy hấp dẫn!

Giày cao gót ống dài, đôi tất chân màu đen, cùng với cái váy thướt tha duyên dáng. Phối hợp như vậy, nhất thời để cho mị lực thiếu phụ phát huy tối đa! Hương thơm nhàn nhạt, lại càng thật sâu kích thích khứu giác thần kinh.

"Thơm quá a!"

Diệp Hi vẻ mặt say mê nhắm mắt lại, tham lam hít sâu một cái, nhưng hai tay của hắn lại chợt bắt đầu du tẩu trên người mỹ phụ. Loại vụng trộm cùng vợ người khác, còn có cấm kỵ xâm phạm mẫu thân đồng học để cho hắn cảm thấy, từng tế bào cũng thập phần hưng phấn! Hoặc là, mình thật đã hoàn toàn đọa lạc rồi!

"Lão bà, anh quyết định, đợi đến lúc chúng ta đem Đình Đình trì liệu thật tốt, kiếm một chút tiền rồi đi Hoa Hải được chứ? Chúng ta hãy đến một nơi thật yên tĩnh, cuộc sống xô bồ nơi thành thị quả thực không thích hợp với chúng ta!"

Thanh âm nam nhân, tràn đầy một loại ước mơ, nhà có kiều thê ái nữ, nhân sinh hạnh phúc, viễn cảnh tươi đẹp ấy thật làm cho hắn muốn hưởng tới!

Thật xin lỗi, lão công...

Từ Lâm nghe trượng phu của mình nói lời ấy, bỗng nhiên nước mắt lại trào ra không ngừng, thế nhưng nàng lại hoảng sợ phát hiện, thân thể bỗng nhiên nhận lấy tiểu nam hài công kích, nhục bồng to và dài đột nhiên cắm thật sâu vào trong thân thể!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Công Viên Hắc Ám (3)

"A..."

Mậ huyết mới lúc này bị Diệp Hi xâm phạm đùa giỡn còn có chút sưng đỏ, hiện tại lại đột nhiên nhận lấy xâm nhập, Từ Lâm không khỏi phát ra một tiếng rên rỉ.

"Ân?"

Điện thoại bên kia, nam nhân chợt nghe lão bà của mình duyên dáng gọi to, liền vội vàng hỏi: "Em làm sao vậy? Lão bà? Chuyện gì phát sinh? Em đừng dọa anh."

"Không có, không có gì."

Bên đầu điện thoại bên kia, lão bà của hắn lại bỗng nhiên nói, thanh âm có chút ngập ngừng: "Chẳng qua em nhìn thấy một con gián mà thôi."

Bất quá hô hấp của nàng thật giống như có chút dồn dập. Nam tử cũng không có phát hiện, hắn vẫn nói với giọng tràn đầy ước mơ: "Thành phố Hoa Hải, xem ra thật không thích hợp với chúng ta a! Cuộc sống có tiết tấu quá là nhanh, anh cũng không có thời gian chăm sóc em và Đình nhi. Đợi bệnh của Đình Đình tốt lên, chúng ta đi đến địa phương khác nhé? Đến lúc đó, anh sẽ giành nhiều thời gian bên cạnh em."

"Ân."

Nam nhân nghe được âm thanh trong điện thoại có cái gì đó không đúng, thanh âm lão bà của mình tràn ngập một loại cảm giác khó hiểu để cho hắn

nói không ra lời, giống như...Giống như nàng đang làm cái gì đó mà phải kịch liệt vận động! Hơn nữa, điện thoại thỉnh thoảng lại truyền đến một chút dị thanh.

"Cái đó là... Thanh âm gì?"

"Không có a, anh nghe lầm sao!"

Thanh âm Từ Lâm, giống như rất nhẹ nhàng bình thường: "Anh nhanh đi làm việc đi! Đừng làm cho bệnh của nữ nhi để quá lâu nga!"

"Tuân lệnh! Lão bà đại nhân!"

"... Thật xin lỗi!"

Từ Lâm vừa muốn nói xin lỗi hẳn, nhưng lão công của nàng đã đóng lại điện thoại lại! Nước mắt, từ trên gương mặt kiều diễm nhẹ nhàng chảy xuống! Mà lúc này ở phía sau của nàng, cũng là một đứa bé trai đang ôm bờ eo của nàng, hai tay nhẹ nhàng mà vuốt ve, động tác xâm phạm để cho nàng cảm nhận được vô hạn khuất nhục...

Nhục bồng của Diệp Hi đâm thật sâu vào mật huyết của nàng, lúc chạm vào hoa tâm lại đột nhiên rút ra, sau đó lại hung hăng tiếng vào! Loại khoái cảm kịch liệt để cho Từ Lâm như rơi xuống vực thăm rồi lại bay lên mây.

Hai cái chân ngọc thon dài trắng mịn khẽ run, lại kìm lòng không được mà đem cái mộng của mình vẩy lên, khiến mật huyết mê người chật khít lại càng xông ra mà nghênh đón thần thương của tiểu nam hài, thân thể thành thực đầy đặn của thực phụ càng không ngừng giãy dụa, trong cái miệng nhỏ nhắn mê người hừ hừ rên rỉ: "A... A... Thật sâu... Ân..."

Diệp Hi nhìn bộ dáng của nàng, biết nàng đã xuân tâm đại động, cho nên càng thêm dùng sức vuốt ve hông của nàng, để cho dương vật của mình không ngừng mà ở trong mật huyết của nàng tháo nước! Một tay ôm bầu vú

của nàng, một cái tay khác còn lại là đem đầu của nàng quay lại, đôi môi mãnh liệt hôn lấy môi anh đào của nàng!

"Ngô..."

Diệp Hi hôn một ngậm lên môi nàng, đem đầu lưỡi đưa vào trong miệng của nàng, không lâu sau nàng lại đem đầu lưỡi đưa vào trong miệng Diệp Hi hấp mút, mỹ phụ trở nên phóng đảng, lúc này cái mông chuyển động càng thêm hăng say!

"A... Ân... Van cầu người... Nhanh... Nhanh lên một chút sao... Sẽ bị con gái của ta nhìn qua! A... A... Ân..."

"A di, người thật dâm đảng nga!"

Diệp Hi đối với lời cầu khẩn của nàng chẳng thềm quan tâm, hai tay giữ ở bờ eo của nàng, thời điểm nhục bồng tiến về phía trước đút vào liền dùng sức đem cái mông của nàng kéo xuống. Quy đầu nặng nề định ở trên tử cung, Từ Lâm chỉ cảm thấy lý trí của mình đều nhanh muốn tan rã!

"A di, người xoay người lại!"

Diệp Hi đem tay xoay nàng lại, mà Từ Lâm hai tay giống như rắn quấn lấy cổ của hắn, hai chân nâng lên quấn thật chặt ngang hông, cặp mông vắn vẹo ưỡn lên. Nàng chỉ cảm thấy nhục bồng của tiểu nam hài giống như một cây thiết bồng bị nung đỏ cắm ở trong khe *** nàng, mặc dù tưởng đau, nhưng lại vừa tê dại vừa ngứa, vừa đau vừa sí, thật là thoải mái cực kỳ!

Càng để cho nàng tê dại chính là đầu *** lớn đó khi dính vào sâu trong tử cung, khoái cảm đó chảy khắp toàn thân, cái cảm giác thư sướng này là nàng từ lúc sanh ra chưa bao giờ hưởng thụ qua.

"Lão công, ta không nhịn được! Thật không nhịn được! hử... Thật lợi hại!"

Trong lòng Từ Lâm, tất cả lý trí đã không tồn tại nữa! Lúc này khuôn mặt nàng hàm xuân, dâm thanh hừ nói: "Hào... Kích thích... Ân... Nhanh một chút... A..."

Bộ dạng dâm đăng kiều mỹ cùng dâm thanh kích thích dục hỏa Diệp Hi bay cao, bộc phát nhục dục nguyên thủy nhất, cũng không cách nào ôn nhu thể thiếp, thương hương tiếc ngọc được nữa. Hắn dùng sức đâm vào mãnh liệt, mỗi lần đều vào đến tận cùng hoa tâm.

"Ân... Nha... Thật thoải mái... A... Thật sâu... Thật to... A..."

Khi tiểu nam hài này đút vào, nàng toàn thân co quắp run rẩy, khuôn mặt trái xoan vụn vẹo, trên mặt đã chảy đẫm mồ hôi, một cỗ dâm dịch xuôi dòng chảy xuống, chảy tràn cái mông của nàng cùng nhục bồng của Diệp Hi, bờ mông còn không ngừng nhấp nhô như muốn để cho cái mông của nàng cùng nhục bồng của tiểu nam hài kết hợp càng thêm chặt chẽ.

Lúc này Diệp Hi đang liều chết đút vào, dương vật của hắn cảm thấy âm đạo mỹ phụ ấm áp chặt chẽ kẹp lấy tiểu huynh đệ của mình, khiến cho hắn thoải mái, toàn thân thư sướng vô cùng.

"Ai..."

Ở trong ánh mắt Từ Lâm, nàng phát giác nữ nhi cách đó không xa lại bỗng nhiên thở dài than thở, Trần Nhã Đình lúc này trong lòng cũng không tốt, bởi vì, cho dù cha mẹ của mình giấu diếm mình, nàng vẫn biết, mình bị ung thư!

May là nàng mới bị ung thư giai đoạn đầu! Nàng biết trị liệu khá dễ dàng, nhưng chi phí giải phẫu thật sự là quá cao! Nàng biết, cha mẹ của mình là tuyệt đối không kiếm được nhiều tiền như vậy!

"Ta sẽ... Kiên cường!"

Nàng cắn chặt hàm răng ngọc, không để cho nước mắt chảy xuống, nàng là một nữ hài tử kiên cường, cho dù biết nếu như phụ mẫu không lo đủ tiền, bệnh của mình có thể sẽ biến thành bệnh nan y! Ung thư giai đoạn cuối, bây giờ còn không có phương pháp nào có thể trị liệu! Nhưng nàng cũng không vì thế mà tỏ ra yếu đuối!

Bất quá, lúc này tiểu cô nương kiên cường lại không biết, tựa ở phía sau mình, cách đó không xa, mẹ của mình đang để hai tay chống ở trên thân cây, hàm răng cắn chặt môi dưới, thân thể cũng đang kịch liệt lay động, thừa nhận nam hài tử phía sau đánh sâu vào. Tóc của nàng, xoắn xếch, gương mặt của nàng đỏ lên, hô hấp của nàng dồn dập!

Hết thảy mọi thứ cũng chỉ có thể kích thích đến như vậy, tội ác cũng chỉ có thể lớn đến như vậy mà thôi...

Đây là hình ảnh thực phụ cùng chính thái điển hình! Hai người lúc này đã đổi tư thế! Hai cánh tay Từ Lâm, không thể không ôm lấy nam hài còn thấp hơn mình, thân thể cũng tựa vào trên người của hắn. Trên mặt là từng mảnh đỏ ửng, lỗ mũi, cái miệng không ngừng mà thở ra từng đợt nhiệt khí.

Y phục của nàng, mặc dù không có bị cỡi ra, nhưng lại thập phần xoắn xếch. Trước ngực là một đôi nhũ phong nặng nề đè nén lên trên lồng ngực Diệp Hi, một ít sợi tóc tán loạn làm cho nàng thoát nhìn càng thêm phóng đảng!

Đôi môi mỏng manh, thỉnh thoảng mím môi, giây lát khẽ cắn, vẻ mặt này, bộ dáng kia, đôi khi không kìm nén được mà rên rỉ, quả thực bộ dáng mười phần giống một dâm phụ chuyên đi câu dẫn nam nhân!

Hơn nữa, nàng mặc váy bao hông, lúc này đã bị Diệp Hi vén đến trên bụng. Đi một đôi giày cao gót, tất chân màu đen bao quanh bắp đùi, trong đó một chân đứng trên mặt đất, chống đỡ thân thể của mình, một... chân khác bị tiểu nam hài xách lên.

Gió mát... Nhẹ nhàng mà thổi lất phất. Chung quanh, im ắng, không có một bóng người.

"Không! Không thể bắn ở bên trong!"

Bỗng nhiên, một tiếng hô to phá vỡ chung quanh yên lặng! Nhưng Diệp Hi lại căn bản cũng không có nghe lời của nàng, vẫn phối hợp vùi đầu làm việc.

"A —— "

Một tiếng rên rỉ cao vút, kết thúc trận chiến thân thể thập phần tà ác.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Tâm Sự

Không có ai biết, lúc này, mỹ phụ quần áo xốc xếch đang đi khập khiễng trên đường cái rớt cuộc đang suy nghĩ cái gì. Nước mắt trên mặt nàng tựa hồ đã hòa theo từng giọt nước mưa, mặc dù mưa cũng không lớn.

"Ta..."

Diệp Hi đứng ở cửa công viên, bàn tay vuốt ve cái má đã in dấu bàn tay đỏ lòm, nhìn mỹ phụ trước mắt đang từ từ biến mất ở trong bóng đêm, thấp giọng lẩm bẩm: "Ta sẽ bảo vệ nàng."

"A! Hồngбет! Hiện tại đã muộn, phen này lại bị mẹ mắng rồi!" Hẩn nhìn lên trước mắt xác định Từ Lâm đã rời đi, lúc này mới hướng trạm xe chạy về.

"Lão thiên chết tiệt! Tự nhiên mưa lại to!" Diệp Hi một bên chạy trốn một bên nguyền rủa, nhưng chung quanh không có địa phương có thể che mưa.

"Bíp —— " Bỗng nhiên, phía sau vang lên tiếng còi xe chói tai!

"Ta káo!"

Diệp Hi vội vàng xoay người né tránh! Chiếc xe phía sau càng ngày càng gần!

Gần! Càng thêm gần! Sẽ đụng vào Diệp Hi!

Nhưng là...

"Phân phật..."

Tốc độ xe con theo sát bên người Diệp Hi, bánh xe quét nước văng đến trên người hắn. Nguyên lai y phục vốn đã ướt nhẹp, hiện tại biến thành ướt sũng!

"Con bà nó, đừng làm cho ta bắt được người, nếu không giết cả nhà người!" Diệp Hi bỗng nhiên chửi ầm lên. Nhưng chiếc xe con giống như nghe được, không ngờ lại lùi lại!

"Không ngờ dám quay lại?" Diệp Hi nhìn xe con, bỗng nhiên có một loại vọng động muốn đập xe.

"Bíp..."

Bỗng nhiên, xe con, ở trước mắt hắn ngừng lại.

"Ân? Cái biển số xe này là...?"

Lại thấy bên trong xe, quả nhiên là thân ảnh để cho hắn cảm thấy da diết nhớ nhung, mỹ phụ —— nữ hiệu trưởng Lâm Văn Tình! Nhưng Lâm Văn Tình cũng không nhìn Diệp Hi, cũng không lái xe đi. Bất quá, Diệp Hi lại bỗng nhiên mở cửa xe, thoáng cái ngồi xuống.

"Diệp Hi."

Bỗng nhiên, mỹ phụ hai tay ôm lấy tay lái, mắt nhìn thẳng mà lạnh lùng nói: "Xuống xe cho ta!"

"Mưa lớn như vậy, không được."

Diệp Hi cũng mặc kệ nàng, thậm chí ánh mắt càng thêm suồng sã nhìn mỹ phụ. Nhưng ánh mắt của hắn lại bỗng nhiên lưu ý đến cái túi cạnh chỗ ngồi.

"Quần áo bà bầu?"

Diệp Hi bị bộ quần áo bà bầu sợ hết hồn, kìm lòng không được mà rơi vào trên bụng nàng, lại thấy bụng của nàng vẫn thon nhỏ như cũ.

"Người nếu dám nhìn một chút nữa, ta lập tức hủy cặp mắt của người!"

Lâm Văn Tình bỗng nhiên trợn mắt nhìn Diệp Hi một cái, mặc dù nàng không muốn thừa nhận, nhưng là hiện tại trái tim của nàng lại bỗng nhiên đập nhanh nửa nhịp!

"Cái kia, ta nói này hiệu trường. Ngài không phải là... mang thai đó chứ?"

"Nói loạn!"

Lâm Văn Tình trong hai mắt cơ hồ có thể toát ra ngọn lửa tức giận "Ta không có! Mới bao nhiêu ngày? Hơn nữa, cũng không có khả năng một lần tựu —— " Nói tới đây, nàng lại bỗng nhiên ngậy ngấn cả người, tại sao mình muốn giải thích?

"Vậy ngài mua quần áo bà bầu làm gì!"

Diệp Hi có chút hy vọng nhìn cái túi. Tuy nhiên hẳn bị Lâm Văn Tình một tay đoạt trở về: "Đó là mua cho một người bạn!" Đúng là, đây là nàng mua cho băng hữu.

Lâm Văn Tình bỗng nhiên có một loại cảm giác bất an, mình ngày đó rõ ràng tính toán uống thuốc tránh thai, nhưng cuối cùng lại không uống. Mặc dù nói, trong khi đấu súng xác suất rất thấp, nhưng nàng vẫn lo lắng. Vạn nhất, mình thật...

"Nha."

Đôi mắt Lâm Văn Tình như hàm chứa hàn băng để cho Diệp Hi cảm giác được có chút run rẩy.

"Nhưng là, ngài không cách nào phủ nhận, đêm hôm đó, chúng ta —— "

"Đủ rồi!"

Diệp Hi đang nói..., bỗng nhiên bị Lâm Văn Tình cắt đứt: "Diệp Hi! người tốt cuộc muốn ta nói bao nhiêu lần! Người vẫn còn con nít! Đêm hôm đó, người nếu không quên mất đi..., sẽ chỉ làm người càng thêm sa đọa mà thôi!"

Ta vốn đã đọa lạc rồi. Diệp Hi lăm bắm trong lòng, bỗng nhiên có một loại cảm giác thập phần kỳ quái.

Phải chăng đây mới là con người của mình! Chỉ vì thỏa mãn thú tính mà làm nhưng chuyện thương thiên bại lý! Diệp Hi trầm mặc, quả thực gần đây hẳn đã không còn là hẳn nữa rồi.

Nhưng lời nói kế tiếp của hắn lại làm cho nàng ngây ngẩn cả người: "Hiệu trưởng ngài... Bây giờ còn thích ba ba ta?"

"Không."

Lâm Văn Tình lắc đầu, nhưng cũng không giải thích. Nàng bây giờ, đã sớm đem chuyện kia quên mất. nàng muốn trả thù cái nam nhân vứt bỏ mình. Nhưng hiện tại, hết thấy xem ra lại cũng đã không còn quan trọng.

Diệp Hi nhận được câu trả lời cũng trầm mặc không nói gì, khẽ quay đầu ra nhìn cửa sổ, thấp giọng lăm bắm: "Có lẽ... kích thích mới là bản chất của ta!"

Mưa, càng không ngừng rơi xuống, bao phủ thành phố Hoa Hải.

"Chi nha..."

Một tiếng mở cửa nhẹ nhàng, cái lạnh của mưa làm Diệp Hi có chút phát run đi vào nhà. Trong nhà im ắng không có một người. Lâm Văn Tình sau khi chờ hẵn về liền lập tức rời đi, suốt đoạn đường về cả hai đều không nói với nhau thêm một lời nào.

"Người đâu? Cũng không ở đây?"

Diệp Hi lầm bầm lầu bầu nói, nhưng là trong phòng khách không có một người. Bất quá, hẵn lại phát hiện ánh đèn trong thư phòng.

"Ân?"

Lúc Diệp Hi mở cửa thư phòng liền thấy một mỹ phụ đang khoác một áo ngoài, ngồi ở trên ghế hướng về phứtruyenfull.vnputer, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu lên nhì hẵn "Tiểu Hi, làm sao con hiện tại mới trở về!"

Hàn Tuyết vừa thấy được Diệp Hi cả người ước nhẹp, lập tức từ trên ghế đứng lên, đi tới bên cạnh hẵn: "Sao cả người lại ước hết rồi, nhanh đi tắm đi."

"Ân. Đúng rồi, cô cô đâu? Nàng chưa có trở về sao?"

"Con còn nói, dám dẫn cô cô đi rồi để nàng trở về một mình, thật không biết xấu hổ?" Trên mặt Hàn Tuyết bỗng nhiên có chút tức giận, bởi vì, nàng đột nhiên nghĩ tới lúc mình thức dậy, ở phòng tắm phát hiện một màn kia.

"Gia gia cùng ông ngoại của con mới vừa qua đây!"

"A?"

"Cô cô của con theo chân bọn họ tạm thời rời đi. Ngày mai, cả nhà chúng ta hảo hảo tụ họp lại."

Hàn Tuyết không biết trong lòng là dạng cảm giác gì, nàng rất muốn trách mắng Diệp Hi, nhưng là nàng cũng biết, đây là thời kỳ trưởng thành

luôn luôn sẽ xuất hiện hành động như vậy. Điều mình muốn làm hiện tại cũng không phải là mắng to hấn, mà là hướng dẫn hấn đi đúng đường.

Dù sao, tên thiếu niên nào không có tình yêu. Hiện tại hấn đang mông lung trong thời kỳ trưởng thành, đối với thân thể nữ nhân cảm thấy hứng thú cũng là không thể tránh được. Nhưng vừa nghĩ tới Diệp Hi làm chuyện xấu xa đó với mình, nàng cảm giác được cả người run rẩy.

"Nha."

Diệp Hi không yên lòng gật gật đầu. Nhưng lúc xoay người, ánh mắt cũng quét qua một đôi nhũ phong cao cao đứng vững.

"Con đây đi trước tắm rửa."

Diệp Hi có chút lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt của mình, khi hấn vừa muốn đi, Hàn Tuyết lại bỗng nhiên nói: "Chờ một chút."

"Chuyện gì?"

"Người đưa nhỏ này!"

Hàn Tuyết thập phần cứng chiu nhìn hấn, tựa hồ trách cứ, lại như ở khai đạo: "Người a, đừng nghĩ chuyện đó nữa, hảo hảo đi học cho tốt!"

Lộp bộp!

Diệp Hi bỗng nhiên cả người run lên, hấn ngẩng đầu lên, ánh mắt lúng túng nhìn xinh đẹp thực nữ trước mặt: "Mẹ, mẹ đang nói cái gì a?"

Chẳng lẽ, việc mình hành động trong phòng ngủ, cũng bị nàng phát hiện?

"Còn giả bộ!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên liếc mắt, thanh âm lại nhu hòa nói: "Con còn nhỏ! Chuyện nam nữ, sau này trưởng thành tự sẽ từ từ hiểu, hiện tại không nên hưởng phương diện này suy nghĩ, biết không?"

"Nha."

Diệp Hi có chút chột dạ cúi đầu, nhưng ỗ mũi người thấy được một mùi hương thực nữ, quả thực để cho trong lòng hấn lật ra cơn sóng gió động trời!

"Nhớ lấy, không cho phép suy nghĩ lung tung! Cũng không được làm tiếp những chuyện... Chuyện xấu xa đó!"

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Gặp Yakuza

Nằm ở trên giường, trong lòng Diệp Hi vẫn thấy hỗn loạn vì lời mẩu thân nói. Hắn không biết có phải đã bị nàng phát hiện chuyện trong phòng ngủ hay không, nhưng nếu quả thật bị phát hiện, có lẽ hắn đã bị dạy dỗ một trận nhừ tử rồi.

Bên ngoài, gió vẫn gào thét giống như từng tiếng cười nhạo nhân thế. Mưa tí tách rơi như ngưng kết thành một tòa băng sơn, nặng nề đè vào lòng của hắn.

"Ta đối với người quá thất vọng rồi " "Người quá dễ cho ta thất vọng "... Bên tai truyền đến lời trách cứ lời của mẹ...

"A!"

Diệp Hi bỗng nhiên hoảng sợ mở hai mắt ra, đập vào mắt là ánh nắng ấm áp rạng rỡ.

"Nguyên lai, là cơn ác mộng?" Diệp Hi lấy tay nhẹ nhàng mà lau đi mồ hôi, đôi mắt nhìn ra cửa sổ. Lúc này sắc trời đã sáng.

Diệp Hi đưa tay ra đằng sau gãi lưng, lập tức từ trên giường nhẩy dựng lên, mắt nhắm mắt mở đi ra khỏi phòng! Nhưng ngôi biệt thự lớn như thế, lúc này lại không thấy một bóng người.

"Kỳ quái, mẹ đi đâu rồi?" Diệp Hi hơi sửng sốt một chút, nhưng gọi điện thoại cho mẫu thân lại đánh không thông.

"Sớm như vậy tự đi làm sao?"

"Píp píp... Píp píp..." Bỗng nhiên chuông điện thoại lại vào lúc này vang lên.

"Uy, xin hỏi tìm ai?" Diệp Hi nắm điện thoại nghe, tuy nhiên hẳn chỉ nghe đến tiếng hít thở của bên kia.

"Tìm ai a?" Diệp Hi vừa hỏi một câu, nhưng là vẫn nghe được tiếng hít thở.

"Píp píp —— "

Sau một khắc, đối phương lại đập máy!

"Thần kinh!". Diệp Hi thấp giọng mắng một cái.

"Nơi này, chính là khu dân cư của quan viên thành phố Hoa Hải sao?"

Lúc này trên đường phố, một nữ nhân xinh đẹp đang đi tới. Chỉ thấy nàng mặc một quần jean ngắn bó sát người, tựa hồ đang chạy bộ! Chẳng qua ánh mắt của nàng lại luôn hữu ý vô tình liếc một ngói biệt thự. Thân hình của nàng rất cân xứng, cũng rất gợi cảm. Mặc giày thể thao đem cặp đùi đẹp thon dài hoàn toàn triển lộ ra ngoài. Hơn nữa khi nàng chạy chậm, từng đường cong trên cơ thể như đang uốn lượn, thật sự là dụ người phạm tội!

"Cái gì?"

Ở trung tâm quân sự thuộc thành phố Hoa Hải, lúc này Hàn Tuyết vẻ mặt khiếp sợ nhìn tư liệu: "Ba ba, người nói Yakuza thật sự muốn ở thành phố Hoa Hải thành lập thế lực? Chuyện này sao có thể, bọn họ tại sao có thể lộ liễu như vậy?"

"Vốn là chuyện này, ta cũng không có ý định nói cho người. Nhưng mục tiêu của bọn họ, dĩ nhiên là tiểu Hi!" Diệp Long kéo một hơi thuốc, nhìn

lão thông gia Hàn Bằng, cười khở nói: "Hiện tại chúng ta ở trong bóng tối đả kích bọn họ, bên ngoài thì phải nhờ vào người! Người cũng biết, bọn Yakuza, lần này là đánh vào chiêu 'Kinh tế hợp tác' mà đến, chúng ta cũng không thể đóng cửa không cho vào a?"

"Nhưng tại sao bọn họ muốn đối phó tiểu Hi?"

"Tuyệt Nhi, người trước tỉnh táo một chút!"

Hàn Bằng nhìn cô con gái: "Có một số việc, cũng là do lão gia hỏa này gây ra. Bất quá người cũng không cần lo lắng quá mức. Tiểu Hi mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng rất thông minh! Những người đó nghĩ muốn tính kế hắn, cũng không phải là dễ dàng như vậy đâu!"

"Ba ba, làm sao người lại như vậy bình tĩnh! Tiểu Hi là ngoại tôn của người a!"

"Tiểu Hi hắn cũng là của Tôn Tử của ta a!"

Diệp Long cắt lời con dâu, nói: "Yên tâm đi, nếu ngay cả chuyện như vậy mà tiểu Hi cũng ứng phó không được, tương lai làm sao làm nổi nghiệp ta!"

"Người thật sự muốn để tiểu Hi tiếp nhận chén cơm của mình sao?" Hàn Bằng không khỏi hướng về phía Diệp Long trợn trắng mắt.

"Tóm lại, tiểu Hi chắc chắn không có việc gì, các người yên tâm đi." Diệp Long cũng không thèm trả lời đồng sự.

"Các người bỗng nhiên để cho ta biết những thứ này, bảo ta làm sao yên tâm được!" Hàn Tuyệt vẫn có chút nóng nảy nhìn hai lão già trước mắt, Diệp Hi là mệnh căn của nàng. Nếu như hắn có việc gì, có lẽ nàng cũng không còn động lực sống tiếp.

"Hắt xì!"

Đi trên đường, Diệp Hi bỗng nhiên cảm giác được có chút rét, nhảy mũi một cái.

"Mới tháng mười, làm sao lại lạnh vậy? Có lẽ tốt nhất nên đi tìm một chút đồ ăn cho ấm bụng!"

Diệp Hi nuốt nuốt nước miếng, bước nhanh hơn. Hẳn lúc này mới nhớ tới, mình thật giống như đã đáp ứng Dương Ngọc Linh đến nhà nàng đi! Tuy nhiên hẳn cũng thả cho nàng khá nhiều chim bồ câu rồi! Như vậy thật ngại a, Diệp Hi lại không nhận được bước nhanh hơn, tuy nhiên hẳn đi tới chỗ rẽ, bỗng nhiên cả kinh! Bởi vì, bất ngờ từ ngã rẽ nhảy ra một thân ảnh, không ngờ còn tung một cước về phía bụng Diệp Hi!

"Phanh!"

Diệp Hi tay mắt lạnh lẽ, vội vàng dùng bàn tay của mình ngăn chặn một chút, nhưng đối phương phát lực rất mạnh làm cho bàn tay Diệp Hi tê dại, rõ ràng đối phương cũng không phải vô tình đụng vào hẳn!

"Người nào?" Diệp Hi theo bản năng mà lùi về sau mấy bước. Bất quá lúc hẳn ngừng đầu quan sát thì thân ảnh đó đã biến mất. Hẳn cảnh giác xoay qua chỗ khác, tuy nhiên hẳn phát hiện nơi đó cũng không có người.

"Con bà nó, rốt cuộc là người nào?"

Diệp Hi vốn có chút buông lỏng thân thể, bỗng nhiên lại đột nhiên có cảm giác căng thẳng!

Phía sau!

"Con mẹ ngươi!"

Diệp Hi dùng sức hét lên, lại xông về phía đối phương! Chỉ thấy một tiểu tử đầu nhuộm đủ mọi màu sắc bị Diệp Hi đấm một quyền, hấn bị phát hiện liền vội vàng xoay người chạy trốn!

"Nha, rốt cuộc là ai!"

Diệp Hi cũng sẽ không để cho hắn trốn. Hai người ở trên đường phố một đuổi một chạy, Diệp Hi cũng đã càng ngày càng áp sát! Nhưng phía trước lại là một chỗ rẽ! Lúc Diệp Hi đuổi theo đến ngã rẽ đã không còn thấy thân ảnh nào?

"Rốt cuộc, chuyện gì xảy ra! Ai muốn tập kích ta! Ân?"

Đang nổi giận đùng đùng, Diệp Hi lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người. Bởi vì, ở trước mặt hắn là một mỹ nữ tầm hơn hai mươi tuổi, nàng mặc áo sơ mi không có tay áo bó sát người cùng với quần jean ngắn đem đôi chân thon dài tuyết trắng triển lộ ra vô cùng gợi cảm!

"Thật là cực phẩm!" Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên toát ra một câu như vậy.

"Ách, người nhìn ta như vậy làm gì?"

Ngự tử gợi cảm lại bỗng nhiên chạy tới Diệp Hi trước mặt, hướng về phía hắn nói: "Tiểu đệ đệ, ta thật giống như không có đặc tội người đi?"

"Kỳ quái, mới vừa rồi người không nhìn thấy một người chạy qua đây sao?"

"Không có —— "

Nữ nhân này vừa muốn nói chuyện, nhưng Diệp Hi lại bỗng nhiên vọt lên, hướng về phía bụng của nàng đá một cước! Vốn cho là mình đã đắc thủ, nhưng một cước của Diệp Hi lại đánh hụt!

"Quả nhiên!"

Nhìn mỹ nhân dễ dàng tránh công kích của mình, Diệp Hi lại cười lạnh nói: "Mặc dù người nói được Trung văn rất tiêu chuẩn, nhưng người lại quên mất, giọng nói quê hương rất nặng, ta cũng từng nghe qua người Nhật Bản nói Trung văn!"

"Vậy thì như thế nào?"

Ngự tử gợi cảm xinh đẹp cũng không vì Diệp Hi phát hiện mà cảm thấy khiếp sợ, ngược lại ưỡn ngực hếch cao hai vú, bộ dạng khiêu khích nhìn hần.

"Ta làm sao biết người muốn thế nào đâu!"

Vừa nói, Diệp Hi lại đột nhiên hướng nàng nhào tới! Lạc Mỹ dùng một chân làm điểm tựa lui về phía sau, một quyền cũng hướng về phía Diệp Hi, quả đấm mặc dù không lớn, nhưng lại thật giống như rất có lực. Nàng vốn cho rằng Diệp Hi sẽ tránh, nhưng không ngờ quả đấm lại hung hăng mà đập vào bả vai Diệp Hi!

"Làm người!"

Thân thể Diệp Hi lại không ngừng lại, vẫn hướng về phía nàng! Đụng một cái, quán tính khiến cho hai người nhất thời ngã trên mặt đất.

"Ừm..."

Diệp Hi chỉ nghe được bên tai truyền đến như vậy một tiếng kêu, trên mặt đờ xuống song nhục cầu co dãn, mềm mại, để cho hần cả người thoải mái, hơn nữa còn có mùi thơm say lòng người phả vào mặt hần!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Đụng Độ

"Không được, ta phải đi về xem một chút."

Hàn Tuyết bỗng nhiên từ trên ghế salon đứng lên, xoay người muốn rời khỏi. Nhưng Hàn Băng lại bỗng nhiên gọi lại nàng: "Tuyết Nhi, chờ một chút."

"Đúng, Tuyết Nhi, trước tiên con hãy tỉnh táo một chút." Diệp Long nói.

"Tỉnh táo? Cha lại bảo con tỉnh táo sao? Tiểu Hi là mệnh căn của ta, nếu hãn có chuyện gì, các người để cho ta sau này làm sao bây giờ?" Text được lấy tại Truyện FULL

Lúc này đầu óc Hàn Tuyết thật sự không còn tỉnh táo nữa. Nhưng người làm mẹ, không phải đều như vậy sao, luôn quan tâm hài tử, bảo hộ hài tử.

"Tuyết Nhi! Chẳng lẽ con không cảm thấy, mấy năm nay đối với tiểu Hi có chút phóng túng sao?"

Diệp Long vẫn ngồi ở trên ghế sa lon ôm cánh tay: "Con làm như vậy, sẽ chỉ làm tiểu Hi biến thành một con chim hoàng yến mà thôi."

"Nhưng bây giờ không phải là vấn đề chim hoàng yến! Đối phương là ai? Xã hội đen! Tiểu Hi lại chỉ là một hài tử mà thôi! Nếu là hãn có cái gì bất trắc, các người ai có thể đền cho ta một nhi tử!"

"Tuyết Nhi! Cha đây là có ý tốt với tiểu Hi!"

"Đối với hẳn tốt? Cha đem ý chí của mình áp đặt đến trên người của hẳn là vì muốn tốt cho hẳn?" Hàn Tuyết trợn mắt nhìn công công và phụ thân một cái, xoay người liền vội vàng rời đi.

"Lão già này, người có phải hơi quá mức hay không?"

Hàn Bằng nhìn nữ nhi có chút lắc lư rời khỏi, thở dài nói: "Đúng là, người làm vậy có lẽ thật sự là vì tiểu Hi, nhưng người liệu có biết tiểu Hi có thích hay không đâu?"

Đáp lại hẳn chỉ là sự trầm mặc của Diệp Long.

"Thật to, hảo mềm mại!"

Lúc này Diệp Hi đang ôm một thân thể gợi cảm thành thực, Diệp Hi chỉ cảm thấy cả người thư thái, cái loại xúc cảm mềm mại, hơn nữa trên mặt mình là song nhục cầu tràn đầy co dãn, quả thực để cho hẳn không nhìn được dục vọng!

"Đứng lên cho ta!"

Ngự tử lại bỗng nhiên đẩy tiểu nam hài thoáng cái đẩy ra!

"Chật chạt, tử tử trở mã không tệ a!"

Diệp Hi có chút đăm mê mà nhìn hai tay của mình, cười nói: "Nói đi, người rốt cuộc muốn thế nào?"

"Diệp Hi đúng không?"

Lạc Mỹ lúc này trên mặt lạnh băng, nhìn ánh mắt của Diệp Hi tràn đầy tức giận, nhưng nàng lại bất động thanh sắc nói: "Sau này mời chỉ giáo nhiều hơn, hôm nay là lần đầu tiên gặp mặt!"

"Thế nhưng không có phát điên? Nữ nhân này..."

Diệp Hi âm thầm nhớ kỹ bộ dáng Lạc Mỹ, theo thường lệ nói, một nữ nhân bị nam nhân bóp lấy bộ ngực lồi mà nói, tuyệt đối sẽ lập tức phát điên! Nhưng nữ nhân này quả thật lại tỉnh táo lạ thường! Điều này làm cho Diệp Hi thật tò mò, nàng rốt cuộc là ai đó? Tiếp cận với mình vì mục đích gì?

"Không nên hỏi ta là ai, người rất nhanh tự sẽ biết! Hôm nay tới chào hỏi người thôi!"

Lạc Mỹ cao ngạo, lúc này giống như là nữ hoàng cao tại thượng, khinh thường nhìn tiểu nam hài thấp hơn mình nửa cái đầu.

"Thật kiêu ngạo!"

Diệp Hi bỗng nhiên nở nụ cười, nhưng trong lòng đã có một tia lửa giận! Hận ghét nhất là bị người khác đùa bỡn, mình giống như trở thành con cờ cho người khác điều khiển! Đây là chuyện hắn không thể...tiếp nhận nhất!

"Ta bất kể người là người nào, chọc ta, ta nhất định sẽ làm cho người sinh hoạt tình dục không được yên ổn!"

Không nghĩ tới tiểu nam hài này cũng nói ra lời để cho mình kinh ngạc nói, Lạc Mỹ hơi sững sờ, thậm chí còn hướng về phía tiểu nam hài này dấy ngoắc ngoắc đầy mỉa mai hoặc: "Tiểu tử, tỷ tỷ đối với người ấn tượng rất sâu nga!"

Nàng nụ cười chân thành, nhưng là cũng tuyệt đối là tiểu lý tàng đao!

"Đúng không, ta đối với người cũng có ấn tượng rất "To lớn"!" Diệp Hi nhấn mạnh hai chữ "To lớn", ánh mắt lại rơi vào song nhũ mình mới vừa nắm trên tay.

"Nếu vậy, lần sau gặp mặt, tin tưởng chúng ta vẫn có thể giữ hòa khí như vậy."

Nhìn Diệp Hi mang vẻ mặt bí ối, trong lòng Lạc Mỹ bỗng nhiên có một loại cảm giác chán ghét, nhưng nàng cũng không động thủ mà xoay người đi, phảng phất như chuyện gì cũng không có phát sinh qua!

"Nữ nhân này, rốt cuộc là ai?"

Diệp Hi nhìn thân ảnh từ từ biến mất, nhưng trong lòng bỗng nhiên dâng lên một tia tà niệm thập phần cường lực .

"Người đã muốn, ta liền ăn người!"

"Ừc ừc..."

Bỗng nhiên bụng phát ra một tiếng thật to kháng nghị, lúc này Diệp Hi mới phát hiện mình còn không có ăn điểm tâm! Buổi sáng tại thành phố Hoa Hải, lúc này trên đường đã bắt đầu có người đến người đi, thật vất vả mới tìm được một quán ăn để lấp đầy bụng, Diệp Hi mới trở về nhà, hăn vừa mở cửa liền ngay ngăn cả người!

"Tiểu Hi!"

Hăn chỉ có thấy được một thân ảnh bỗng nhiên lao đến, thoáng cái ôm chặt lấy mình!

"A?"

Diệp Hi hơi sững sờ, thân thể cũng không có phản ứng nào. Bởi vì hăn nghe được âm thanh liền biết phụ nhân này là ai, còn có xúc cảm truyền đến từ trước ngực do bị một đôi nhục đoàn đè ép.

"Con không có chuyện gì thật sự là quá tốt! Mới vừa làm mẹ sợ muốn chết!"

"Ách, mẹ xiết con thật chặt a! Chuyện gì a? Con vừa mới tỉnh ngủ lại không nhìn thấy mẹ!"

"Không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi!"

Mỹ phụ cũng không trả lời Diệp Hi, mà càng thêm dùng sức mà ôm lấy hãn, ôm chặt hãn, giống như muốn đem thân thể của hãn dung nhập vào thân thể của mình! Một người là mỹ phụ thành thực, một người là tiểu nam hài!

Diệp Hi bỗng nhiên rùng mình một cái! Vốn là trong lòng bởi vì Lạc Mỹ xuất hiện mà sinh ra tà niệm, hiện tại càng trở nên hung mãnh. Hơn nữa là, lúc này đang ôm mẹ của mình, thân thể của nàng lại mê người như vậy! Mùi hương thực nữ nhẹ nhàng, còn có thân thể thập phần tuyệt mỹ làm cho Diệp Hi cảm thấy tâm hồn hãn như bay lên chín tầng mây!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Ngự Tỷ Hiếu Chiến

Tại đại sứ quán Nhật Bản.

"Yamada tiên sinh, người nên biết, chúng ta là tổ chức hợp pháp."

Ngồi ở trên ghế sa lon nói chuyện chính là ngự tỷ vừa mới bị tiểu nam hài sờ soạng bộ ngực sáng nay! Lúc này nàng đã thay bộ đồ thể thao bằng một bộ y phục tương đối cao quý trang nhã.

"Ta biết."

Nam nhân tên Yamada tiên sinh lại cười khở: "Tiểu Mỹ, hiện ở chỗ này không có những người khác, người cũng không cần câu nệ đi! Ta với ba ba của cháu cũng là bằng hữu, cháu không nên làm quá, trở về Nhật Bản đi!"

"Yamada thúc thúc, nếu như lần này chưa hoàn thành nhiệm vụ mà nói..., cháu sẽ không rời đi!" Trên mặt Lạc Mỹ lúc này tràn đầy một loại kiên định, còn có vài tia oán khí.

"Ai, nói như vậy, mẹ của cháu rất lo lắng đấy!"

"Thúc đừng nói nữa! Bà ta không phải là mẹ của cháu! Người đàn bà kia... Tuyệt đối không phải là mẹ của cháu! Mẹ của cháu đã chết rồi!"

"Được rồi, chúng ta không nói mẹ kế của cháu nữa, nhưng là cháu phải nói cho ta biết, tại sao làm như vậy? Cháu cũng đã biết, Trung Quốc không hề giống Nhật Bản sẽ mặc cho các người càn quấy!"

"Cháu biết!"

Lạc Mỹ bỗng nhiên hít sâu: "Nhưng là có khiêu chiến không phải càng tốt sao? Cháu sẽ đem nam nhân Trung Quốc dẫm ở dưới chân!"

"Ai, đứa nhỏ này!"

Yamada cười khố nói: "Ta nói, Trung Quốc cũng không phải đơn giản. Những năm gần đây quan hệ mặc dù có cải thiện, nhưng cũng chỉ ở ngoài mặt như vậy! Nếu là xảy ra chuyện gì để cho bọn họ không thể chấp nhận được, ai, tao ương sẽ là Nhật Bản! Trung Quốc bây giờ đã không phải là Trung Quốc trước kia!"

"Nếu như thế thì cháu càng phải lưu lại!"

Lạc Mỹ cắn môi dưới, nói: "Bản thân cháu muốn nhìn, hắc đạo Trung Quốc rốt cuộc có thể chống đối chúng ta được hay không?"

"Cháu muốn làm căng chuyện này sao? Nga, Thượng Đế, Tiểu Mỹ cháu đừng nói giỡn! Đây cũng là Trung Quốc! Chỉ một người đi ra, các người cũng liền chịu thua!"

"Yamada Thúc Thúc, không sao. Người Trung Quốc, không phải là rất thích nội đấu sao? Cháu đã sắp đặt một kế hoạch theo đúng sở thích của họ rồi!"

Lạc Mỹ nói xong lời này liền từ trên ghế đứng lên, hướng về phía người trung niên này khom người: "Cháu xin phép đi trước!" Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn

"Này..."

Yamada còn có mấy lời muốn nói nhưng Lạc Mỹ lại nghênh ngang rời đi!

"Uy..."

Lúc Lạc Mỹ đi ra khỏi đại sứ quán vừa bước lên xe, điện thoại lại vang lên.

"Cái gì? người nói cái tiểu nha đầu kia len lén tới Trung Quốc rồi?"

Thanh âm Lạc Mỹ bỗng nhiên tức giận: "Vô dụng, không phải là cho các người chú ý nàg sao?"

"Chúng ta... chúng ta là thời khắc để ý nàg! Nhưng là sau khi nàg đi vào phòng vệ sinh lại không ra, đợi đến lúc chúng ta xô cửa mà vào, đã sớm không thấy nàg!"

"Toàn một đám ăn hại."

Lạc Mỹ hung hăng tắt điện thoại, nàg có chút lo lắng nếu để tiểu nha đầu kia sang Trung Quốc, kế hoạch có lẽ phải thay đổi một chút. Mà lúc này Diệp Hi lại không biết cuộc sống an tĩnh của mình sắp bị phá vỡ! Bất quá lúc này hã cũng không rảnh để quan tâm đến chuyện đó.

Bị một mỹ phụ cao gầy ôm ấp, tiếp xúc cùng thân thể mềm mại, thậm chí trước mắt của mình chính là mỹ nữ cao vút tràn đầy co dãn! Cặp nhục đoàn mềm mại to tròn lúc này ở gần trước mắt Diệp Hi, theo hô hấp của nàg mà run lên một cái, cực độ dụ hoặc tâm hồn Diệp Hi! Hương thơm nhàn nhạt cùng với thân thể tràn đầy thành thực, ý nhị thực nữ tạo thành phong cảnh dụ người nhất!

"Tiểu Hi, Quốc Khánh này, con tự ở lại nhà, không nên tùy tiện đi ra ngoài!"

Hàn Tuyết vẫn ôm chặt lấy hã, thậm chí giống như không có phát hiện, trong ngực, nhĩ tử đã dùng khuôn mặt của hã hơi dán lên cặp vú mềm mại kia!

"Tại sao?"

Diệp Hi có chút không yên lòng, hai tay của hắn ôm vòng eo của mẹ, trong lỗ mũi đều là hương thơm thập phần hấp dẫn hắn. Khuôn mặt của mình cùng bộ ngực sữa của nàng hơi tiếp xúc, lại càng thêm để cho hắn động tâm.

"Không nên hỏi tại sao, người tự nghe mẹ nói."

"Nha."

Diệp Hi bỗng nhiên ngẩng đầu lên: "Nhưng là con muốn biết lý do. Nếu ở nhà sẽ rất buồn bực! Hơn nữa, tại sao con không nên đi ra ngoài?"

"Được rồi, con không có chuyện gì là tốt rồi. Có lẽ là mẹ lo xa, mẹ không nên cấm con đi chơi!"

Hàn Tuyết biến chuyển rất kỳ quái, nàng cũng không biết nghĩ tới điều gì, thế nhưng không nói: "Bất quá con nhưng phải nhớ kỹ, thời khắc giữ vững điện thoại di động, hơn nữa khi mẹ gọi điện thoại cho con, con nhất định phải nghe!"

"Ân." Diệp Hi khẽ gật đầu.

"Đúng rồi, tối ngày hôm qua, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, con nói rõ ràng cho mẹ!"

"Tối hôm qua?"

Diệp Hi đầu óc chuyển động, nhưng là ngay sau đó lại cười mỉa nói: "Cái này, có cái gì hảo giải thích đây này! Ta không phải là mang cô cô đi hộp đêm —— ôi!"

Diệp Hi còn chưa nói hết liền bị Hàn Tuyết gõ một cái: "Tốt lắm, con không cần nói tiếp. Nhưng là con cần phải bảo đảm, không nên làm ra cái gì chuyện gì quá phẫn!"

Mặc dù không biết tại sao nàng có thể như vậy nói, nhưng Diệp Hi vẫn gật đầu. Bất quá, khi nói chuyện cả hai vẫn chưa tách ra, vì vậy động tác của Diệp Hi làm cái trán của hắn hung hăng ma sát vào đôi nhũ phong đầy đặn!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Gặp Lại Mẫu Nữ

Lễ quốc khánh hôm nay trời trong nắng ấm, vạn dặm không mây. Hôm nay đích xác là một ngày đẹp để đi chơi. Nhưng úc này Từ Lâm lại căn bản cũng không có một chút tâm tình đi ra ngoài, thậm chí tâm tình của nàng từ tối hôm qua đến bây giờ luôn ở trong trạng thái căng thẳng!

Vừa nghĩ tới mình bị thất thân cho một tiểu nam hài, nàng liền cảm thấy thân thể của mình đã không còn thuần khiết nữa! Đúng, bên trong thân thể của nàng đã lưu lại dấu vết một nam nhân không phải lão công, ấn ký rửa không thể sạch, ký ức không thể xóa nhòa.

Đi vào trong phòng tắm, Từ Lâm nhớ được đây là lần thứ năm nàng tắm rửa! Từ tối ngày hôm qua đến hiện tại, nàng đã tắm rửa năm lần! Nhưng vô luận nàng có làm như vậy thêm bao nhiêu lần, nàng biết mình không thể trở lại như trước!

"Mẹ, mẹ ở bên trong tắm sao?"

Bỗng nhiên, một thanh âm để mỹ phụ tinh táo lại vang lên: "Mẹ?"

"Ân, đúng vậy a, mẹ mới vừa đứng lên cảm thấy thân thể có chút dính nên đi tắm rửa một chút!"

Từ Lâm không yên lòng mà trả lời, chẳng qua thanh âm nữ nhi lại làm cho nàng cảm nhận được từng đợt xấu hổ! Mình hiện tại căn bản cũng không có tư cách làm mẫu thân! Chính nàng là một tội nhân, phản bội trượng phu, bán đứng thân thể, bị một đứa bé trai làm bẩn, căn bản là không xứng với nữ nhi tinh khiết đáng yêu!

"Người làm mọi thứ hết thầy cũng là vì nữ nhi!" Trong đầu nàng bỗng nhiên có một thanh âm vang lại như để tự an ủi bản thân.

"Nhưng tối ngày hôm qua đến hiện tại mẹ đã tắm nhiều lần rồi a!"

Một nữ hài nhỏ nhắn xinh xắn, cùng Từ Lâm có bảy tám phần tương tự, chính là một thiếu nữ xinh đẹp, lúc này trên mặt có chút ít nghi ngờ, nàng chỉ nói đùa một chút mà không nghĩ tới, mẫu thân bình thời thương yêu nhất của mình, tối ngày hôm qua cứ nhiên bị đồng học chà đạp!

Trần Nhã Đình, thật sự là người cũng như tên. Một cô bé thanh nhã thoát tục khả ái, kế thừa ưu điểm của mẹ, nàng lớn lên giống như một tiểu mỹ nhân bại hoại! Cho dù thân thể của nàng còn không có hoàn toàn trở mã, nhưng lại đã tương đối mê người. Kiều nữ nhỏ nhỏ giống như là một đôi bánh bao, đứng vững ở trước ngực, càng thêm khả ái.

"Mẹ, chúng ta đi ra ngoài một chút như thế nào a? Hôm nay là Quốc Khánh a!"

Trên mặt Trần Nhã Đình bỗng nhiên lộ ra nụ cười mê người, nhưng vừa nghĩ tới ba của mình ngay cả lễ quốc khánh cũng không có nghỉ ngơi mà làm việc khiến nụ cười của nàng từ từ biến mất: "Ba ba thật giống như đã lâu không có cùng chúng ta đi chơi!"

"Ba ba của người có công việc bận rộn mà!"

Từ Lâm chỉ cần vừa nghĩ tới trạng thái của mình, liền lòng như đao cắt, rất đau rất đau! Mình vốn cũng có một gia đình thập phần tốt đẹp! Có một lão công yêu mình, còn có một nữ nhi khả ái! Cho dù cũng không phải là rất giàu có nhưng lại rất hạnh phúc.

Nhưng bản thân mình lại phá hủy nó! Tối ngày hôm qua, nàng phản bội lão công, đem thân thể của mình cho người khác chà đạp! Hơn nữa còn là một hài tử nhỏ tuổi nhất! Nghĩ đến tiểu tử kia từng ở trong thân thể của

mình bắn hai lần, Từ Lâm liền không khỏi lo lắng, vạn nhất... Vạn nhất mình mang bầu hài tử của hã, làm sao bây giờ?

Mặc dù nói tỷ lệ rất nhỏ, nhưng cũng đã đủ làm Từ Lâm lo lắng!

"Mẹ?"

Trần Nhã Đình bỗng nhiên lắc lắc tay mẫu thân, "Mẹ, mẹ làm sao vậy? Thật giống như có tâm sự gì?"

"Đứa ngốc, mẹ có thể có tâm sự gì chứ!" Đọc Truyện Online mới nhất ở TruyenFull.vn

Trên mặt Từ Lâm cố gắng nặn ra vẻ tươi cười, nhưng trong lòng đang chảy máu.

"Nga, vậy chúng ta đi ra ngoài đi một chút có được hay không?" Trần Nhã Đình ôm lấy mẹ mẹ cánh tay, làm nũng giống như khi còn bé.

"Không được, hôm nay mẹ có chút không thoải mái."

"Nga, như vậy. Vậy cũng tốt!"

Trần Nhã Đình là một hài tử rất hiểu chuyện, chẳng qua lúc này trong lòng của nàng cũng không sung sướng! Bởi vì, chuyện của mình, nàng bị bệnh ung thư, nàng hết sức tinh tường! Đó là một đêm đi qua gian phòng phụ mẫu nghe được! Nàng biết, ba ba sở dĩ cố gắng kiếm tiền hoàn toàn là vì bệnh của mình!

"Con trở về phòng học tập!"

"Đình Đình!"

Bỗng nhiên, Từ Lâm gọi lại nữ nhi, nàng hơi há miệng ra, nhưng lại phát không ra một câu nào! Có một số việc, nàng rất tưởng muốn nói cho con

gái của mình nhưng lại không có dũng khí! Bởi vì nàng sợ nếu mình nói ra, sẽ gặp cảnh gia đình tan vỡ!

"Chuyện gì?"

"Ân, không có, không có gì."

Từ Lâm lắc đầu, lại hơi trốn tránh ánh mắt nữ nhi, bởi vì nàng không muốn bị nữ nhi thấy ánh mắt mình lúc này đã có một điểm ướm át!

"Mẹ!"

Bỗng nhiên, Trần Nhã Đình lại ôm lấy mẹ của mình

"Con yêu mẹ!"

"Nữ nhi ngốc!"

Từ Lâm khẽ lau giọt lệ chảy trên má của mình, nhẹ nhàng mà cười nói:
"Được rồi, xế chiều, xế chiều mẹ mang con đi ra ngoài một chút, được không?"

"Ân!"

Trần Nhã Đình gật đầu.

"Con trước tiên đem bài hôm nay làm xong nga!"

Vừa nói nàng kiễng chân thơm một cái trên mặt mẫu thân, lúc này mới cười cười rời đi.

"Tha thứ cho mẹ!"

Nhìn nữ nhi biến mất ở trước mắt, tâm của Từ Lâm khẽ thở dài, nghĩ đến thân thể dơ bẩn, nàng liền cảm thấy không đất dung thân! Nhưng nàng

cũng không biết, lúc này nữ nhi đang ở hành lang, dựa lưng vào tường, nhẹ nhàng mà nước nở.

"Đình linh, đình linh..."

Bỗng nhiên, một tiếng chuông rung lên chấn tỉnh hai mẹ con.

"Tới đây!"

Từ Lâm hít sâu, đem ưu thương giấu diếm, lúc này mới đi về phía đại môn. Nhưng vừa thông qua mắt mèo nhìn, nàng lại ngây ngẩn cả người!

Dĩ nhiên là hẳn!

Lúc này ở ngoài, lại dĩ nhiên là tiểu tử tối ngày hôm qua vô tình giày xéo mình, chà đạp mình hai lần! Đêm đó tràn đầy sỉ nhục, thân làm người vợ người mẹ, Từ Lâm vĩnh viễn cũng không có khả năng quên mất!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Thiếu Nữ Kiên Cường

"Đình linh, đình linh..."

Tiếng chuông dồn dập đang không ngừng vang lên, nhưng Từ Lâm, một người vợ xinh đẹp lại ngậy ngấn cả người, thân thể của nàng nữa cũng đang run rẩy! Mình rốt cuộc có nên mở cửa hay không? Tiểu hài kia tối hôm qua đã nói, hẳn trợ giúp mình liên lạc một bệnh viện ở thành phố Hoa Hải! Nếu được như vậy, con gái của mình cũng có thể trị liệu!

"Nhưng là..."

Sắc mặt Từ Lâm có chút tái nhợt, hơn nữa thân thể đang run rẩy, tựa hồ đang sợ, nàng thật sự không muốn cùng đứa bé trai này có tiếp xúc lần nữa, bởi vì nàng vĩnh viễn không cách nào quên được tình cảnh mình giống như một dâm phụ cười ngang hông hẳn, còn có cảnh mình bị hẳn áp dưới thân thể khiêng hai chân lên vai!

"Mẹ!"

Bỗng nhiên một thanh âm vang lên: "Chuyện gì chuông cửa vang lâu như vậy cũng không mở cửa? Là ai a?"

Nguyên vốn đã đi vào trong phòng, Trần Nhã Đình lúc này lại đi ra, lệ trên mặt nàng đã sớm mất đi bóng dáng! Nàng là một cô bé kiên cường, cho dù biết mình bị ung thư nàng vẫn không muốn để cho người khác thấy mình mềm yếu, hơn nữa là mẫu thân của mình!

"Không có, không có gì."

Từ Lâm thấy con gái của mình, liền tranh thủ cười khoát tay nói: "Không cần lo hẳn! Có thể là nhân viên chào hàng, chúng ta không cần để ý hẳn!"

"Nhưng là người ta rất kiên trì a, bị hẳn nhấn chuông cửa lâu như vậy cũng không phải là biện pháp!"

Trần Nhã Đình căn bản tự không biết tâm tình mẫu thân đang loạn, lướt qua người nàng xuyên thấu qua mắt mèo nhìn, lại bỗng nhiên thất thanh kêu lên: "Diệp Hi!"

"Cái gì, cái gì?"

Nghe được nữ nhi của mình nói, trong đầu Từ Lâm giống như có một viên đạn hạt nhân nổ tung một cái ầm vang! Con gái của mình lại biết tiểu tử kia!

Chẳng lẽ...

Tâm tình Từ Lâm thoáng cái chìm đến đáy cốc!

Quả nhiên, nghe nữ nhi nói tiếp đi: "Hẳn... là đồng học của ta a! Chuyện gì đã tìm tới cửa? Ta cùng hẳn cũng không quen thuộc lắm."

Mặc dù là cùng lớp, nhưng Trần Nhã Đình lại không có bao nhiêu lần cùng Diệp Hi nói chuyện. Dù sao, nàng cũng là một nữ hài tử kiên cường, tuyệt đối sẽ không nịnh nọt người khác.

"Xong!"

Trong lòng Từ Lâm bỗng nhiên hiện lên một câu như vậy! Hiện tại nàng giống như có chút hỏng mất, mình thế nhưng... Để cho đồng học của nữ nhi, tiểu tử kia chà đạp! Thân thể của mình, thân làm người vợ người mẹ, nàng lại bị một tiểu nam hài cùng lớp với nữ nhi lăng nhục!

"A. Mẹ! Người làm sao vậy?"

Trần Nhã Đình đỡ mẫu thân suýt ngã nhào, vẻ mặt ân cần mà dò hỏi:
"Mẹ làm sao vậy? Sắc mặt không tốt lắm!"

"Không có, không có chuyện gì. Mẹ đột nhiên cảm giác được có chút choáng váng đầu. Mẹ về phòng trước nghỉ ngơi một chút!"

Từ Lâm đẩy nữ nhi, lập tức hướng gian phòng của mình đi tới, nàng thật sự không muốn gặp được Diệp Hi!

"Mẹ?"

Trần Nhã Đình không biết mẫu thân của mình rốt cuộc là vì cái gì mà trở nên như vậy kỳ quái. "Răng rắc " một tiếng, Trần Nhã Đình vẫn mở cửa chống trộm ra!

"Diệp Hi... bạn tới làm gì?"

Trần Nhã Đình nhìn nam đồng học đứng ở trước mắt, nhưng trong lòng bỗng nhiên có chút không được tự nhiên, mình cùng Diệp Hi có thể nói là người xa lạ cũng không quá đáng. Dù sao, suốt cả năm học đến hiện tại, bọn họ nói chuyện với nhau cũng không vượt quá mười câu.

"Ta là —— "

Diệp Hi vừa muốn nói chuyện, tuy nhiên hần bỗng nhiên dừng lại, hần nhìn đồng học mình cũng không quá quen thuộc, nói: "Đi ngang qua, tựu tới thăm bạn một chút!"

"Bạn không cảm thấy lấy cơ này rất không có sức thuyết phục sao?"

Trần Nhã Đình không khỏi buồn cười mà nhìn xem hần, nhưng trong lòng bỗng nhiên miên man bất định. Cũng không phải là nàng không muốn quen biết các công tử giàu có. Người thiếu nữ nào không có ước mơ? nàng cũng từng hy vọng, có một lớn vương tử anh tuấn tiêu sái đi tới trước mặt

của mình. Có lẽ, mỗi một nữ nhân ở thời thiếu nữ cũng sẽ có ước mơ? Chẳng qua nàng lại không rõ, Diệp Hi rốt cuộc muốn làm gì đâu?

"Không mời mình đi vào ngôi một chút được sao?"

Cặp mắt Diệp Hi quét qua nữ đồng học, cảm thấy, ở trên người của thiếu nữ này có thể nhìn thấy bóng dáng mỹ phụ tối ngày hôm qua cùng mình kích tình triền miên.

Không hổ là hai mẹ con! Mẹ nàng lớn lên thành thực gợi cảm, xinh đẹp động lòng người. Thân là nữ nhi nàng lại càng trò giỏi hơn thầy. Nếu để thêm mấy năm, tiểu mỹ nữ này nhất định sẽ trưởng thành một mỹ nhân! Thật là một đôi mẹ con kiêu mỹ!

"Ta có thể nói không sao?" Trần Nhã Đình thập phần khả ái mà cau cái mũi nhỏ.

"Trong nhà của bạn hôm nay không ai sao?" Diệp Hi nhìn chung quanh, nhưng không thấy mỹ nhân mình muốn tìm kia.

"Bạn hỏi cái này làm gì vậy?"

Trần Nhã Đình theo bản năng mà cảnh giác một chút. Nàng mang vẻ mặt này làm Diệp Hi chọc cười: "Bạn sợ mình làm gì với bạn sao? Mình rất giống như hạng người đó à?"

"Không giống."

Trần Nhã Đình bật thốt lên, bất quá sau khi nói xong, gương mặt của nàng lại có một ti ửng đỏ: "Đừng nói giống hay không giống, nói mau bạn tới nhà của mình làm gì vậy, mình sắp phải học rồi!"

"Bạn không để cho ta tới thăm đồng học một chút sao?"

"Thôi đi, chúng ta vốn không quen."

Trần Nhã Đình tức giận đem một chén nước đặt ở bên cạnh Diệp Hi, còn bản thân ngồi xuống đối diện với hắn.

"Trần Nhã Đình, bạn —— "

Diệp Hi vốn là muốn nói "Bệnh của bạn ", nhưng lời nói trượt đến khóe miệng, hắn lại bỗng nhiên ngậy ngấn cả người, bởi vì hắn thấy được một mỹ phụ cao gầy đang hướng bên này đi tới!

"Mẹ!"

Trần Nhã Đình vội vàng đứng lên: "Hắn là đồng học của ta, Diệp Hi."

"Ân."

Từ Lâm mang bộ dạng trưởng bối gật đầu, lại đối con gái của mình nói: "Đình Đình con xuống nhà bếp cầm chút ít bánh lên chào hỏi người ta, sao lại không lễ phép như vậy!"

"Nha."

Trần Nhã Đình hướng về phía Diệp Hi lè lưỡi, lúc này mới rời đi.

"Người muốn làm gì!"

Lúc nữ nhi rời đi, vẻ mặt Từ Lâm tựa trở nên bối rối! Vốn là nàng không muốn gặp được Diệp Hi. Nhưng sợ hắn nói lung tung, như vậy mình tựa xong đời!

"Ta nói, hôm nay mang bọn người đi bệnh viện!"

Diệp Hi cố ý đem thanh âm của mình áp xuống, nhưng là ánh mắt của hắn, lại không tự chủ được mà rơi vào trên người mỹ phụ. Bởi vì bối rối, Từ Lâm thậm chí vẫn mặc bộ đồ ngủ.

"Người nói thật?"

Vốn là còn đang cảnh giác Diệp Hi, người vợ lại bỗng nhiên tràn đầy mong đợi mà nhìn hẳn, đây không phải là điều nàng muốn sao? Mình ở sau lưng lão công cùng nữ nhi bán đứng thân thể, đến tột cùng là vì cái gì? Không phải là vì nữ nhi của mình sao?

Mặc dù không biết Diệp Hi bối cảnh, nhưng là nàng lại mơ hồ biết, ngay cả hộp đêm lớn nhất thành phố cũng không dám chạm trễ tiểu nam hài, đến tột cùng là bối cảnh cỡ nào!

"Đó là dĩ nhiên! Dù sao Đình Đình cũng là đồng học của ta đâu!"

Diệp Hi gật đầu, nhưng ánh mắt của hẳn lại thủy chung rơi ở bên người Từ Lâm!

"Người —— "

Nghe được câu "Đồng học ", nàng thật sự hung hăng mà run rẩy giật mình! Diệp Hi nói giống như là ở cố ý nhắc nhở nàng, tối hôm qua đã phát sinh giao dịch hết thảy không có đạo đức! Theo như số tuổi, mình rõ ràng có thể làm mẫu thân Diệp Hi! Mình tối ngày hôm qua lại...

"Mẹ!"

Bỗng nhiên, Trần Nhã Đình hét lên, đồ trong tay cũng rơi xuống đất!

"Đình Đình?"

"Mẹ, có phải mẹ đang ở đây van xin hẳn?"

Trần Nhã Đình bỗng nhiên đi tới bên cạnh mẹ, nàng vốn kiên cường, tuyệt đối không cho phép mạng của mình để cho những thứ như quan hệ đại gia bố thí!

"Con... Bệnh của con, con cũng biết?" Từ Lâm hoảng hốt nhìn con gái của mình!

"Ân, rất sớm, đã biết!"

Trần Nhã Đình lúc này cặp mắt đã hơi đã ươn ướt. Nhưng là nàng lại như cũ cố nén nước mắt của mình, chỉ vào Diệp Hi thấp giọng quát: "Diệp Hi, người cút đi cho ta! Ta không cần người bố thí!"

Trần Nhã Đình thật ra thì nàng không biết, mẹ của mình, đến tột cùng là cùng Diệp Hi đạt thành hiệp nghị gì! Nàng còn tưởng rằng mẹ của mình ăn nói khép nép mà đi cầu tên quan nhị đại này!

"Ta không có bố thí người!"

Diệp Hi đứng lên, lại bỗng nhiên kéo tay Trần Nhã Đình: "Người đây không phải là kiên cường! Người đây là thể hiện! Ta lúc nào bố thí cho người? Hết thầy cũng là người tự cho mình là đúng! Hiện tại biết điều một chút đi theo ta, đến bệnh viện rồi hãy nói!"

"Không! Ta không đi! Ta mới không gì lạ đâu!"

"Đủ rồi!"

Từ Lâm bỗng nhiên thấp giọng nức nở nói: "Đình Đình, nghe mẹ, bệnh của con thật sự không thể kéo dài được nữa! Mẹ, mẹ không thể không có con!"

"Mẹ!"

"Người nghe ta nói, Trần Nhã Đình, ta Diệp Hi cũng không có xem thường người, cũng không có bố thí người! Chẳng qua nghĩ phải trợ giúp người, không hơn! Có lẽ sau này, người sẽ trả lại cho ta!"

Diệp Hi lôi kéo cổ tay của nàng, nhưng trong lòng đang nhớ lại mình từng đứng ở phía sau mù mù của nàng, ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn ấy!

Ta... Đã bỏ ra cái giá rất lớn, không phải sao? Từ Lâm trong lòng bỗng nhiên cảm giác được thập phần bi ai! Mình, thật không cách nào quên mất sỉ nhục tối hôm qua! Mà hiện tại, nàng mới sợ, mình cùng tiểu nam hài này đã làm chuyện đó hai lần! Hai lần hãn cũng ở trong thân thể của mình bắn ra, vạn nhất...

Không! Sẽ không trùng hợp như vậy! Từ Lâm chợt lắc đầu, "Người... Các người chờ ta một chút, ta đi đổi quần áo một chút!"

"Ta..."

Trần Nhã Đình nhìn mù mù, lại thấp giọng hỏi: "Diệp Hi, người là thật tâm muốn giúp ta sao?"

"Ân."

Diệp Hi buông cổ tay nàng ra, nặng nề gật gật đầu.

"Ta...Ta cũng trở về phòng cầm ít đồ."

Trần Nhã Đình không dám cùng Diệp Hi nhìn nhau, bởi vì nàng không muốn làm cho Diệp Hi thấy cặp mắt đã tràn đầy nước mắt! Bất quá khi nàng hướng về phía Diệp Hi, lại bỗng nhiên ôn nhu nói: "Cảm ơn người!"

"Đừng nói như vậy, sẽ chỉ làm ta cảm thấy càng thêm áy náy mà thôi!"

Diệp Hi cười khổ trong lòng. Bất quá hãn lại bỗng nhiên lén lút đi tới gian phòng Từ Lâm! Có lẽ là Từ Lâm quá mức hoảng hốt, hoặc là quá không cẩn thận, lại thế nhưng quên đóng cửa! Nhẹ nhàng đẩy khe cửa, Diệp Hi lập tức thấy được một thân thể thập phần gợi cảm duyên dáng bên trong!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Bản Tính Tà Ác

"Người nào?"

Mỹ phụ đang mặc vào một cái áo sơ mi hết sức bình thường bỗng nhiên xoay người lại, chợt đối mặt với ánh mắt tham lam của Diệp Hi!

"Đi ra ngoài đi!"

Nàng lẽ ra phải giận dữ, nhưng lúc này lại tràn đầy ưu sầu mà thở dài than thở, nàng không dám làm Diệp Hi phật ý, có lẽ đây là số mệnh sao!

"Thật xin lỗi."

Nhìn mỹ phụ mang theo vẻ mặt đau đớn, đây là lần đầu tiên Diệp Hi cảm thấy hẳn thật sự sai lầm rồi! Vốn là một gia đình hạnh phúc lại bị hủy diệt ở trên tay của mình.

"A di, mong a di hãy quên chuyện tối ngày hôm qua, bắt đầu lại cuộc sống mới được không! Bệnh tình của Đình Đình chắc chắn sẽ được chữa trị!"

"Người..."

Nhìn tiểu nam hài này biến chuyển, từ đáy lòng Từ Lâm vừa ngạc nhiên lại vừa cảm thấy cao hứng. Dù sao, tiểu hài tử này có thể hối cải để làm một con người mới, nàng tự đáy lòng cao hứng. Bất quá, chuyện đêm hôm đó tại sao có thể nói quên liền quên đi được!

Chẳng qua là Từ Lâm xem Diệp Hi chỉ vừa tiến vào thời kỳ trưởng thành! Có lẽ, hẳn đối với thân thể nữ nhân rất cảm thấy hứng thú. Nếu như lúc này nhận được xúi giục của người xấu, rất có thể hẳn sẽ từ đó mà đời bại. Bất quá, hoàn hảo là hẳn biết mình làm sai rồi!

"A di."

Diệp Hi nhìn diễm mẫu đồng học, tựa hồ muốn nói gì, tuy nhiên hẳn cũng không biết nên nói cái gì.

"Ta đi ra ngoài trước!"

"Kháo, Diệp Hi người con mẹ nó dối trá!"

Ra khỏi phòng Diệp Hi bỗng nhiên thấp giọng mắng mình một câu, mới vừa rồi mình rõ ràng muốn đem người vợ xinh đẹp đẩy ngã ở trên mặt giường lớn, nhưng không ngờ lại nói ra những thứ trái lương tâm! Xem đi! Giữa hai chân cũng đã dựng lên cái lều rồi!

"Diệp Hi, người làm bầm lều bầu cái gì đó?"

Lúc này, Trần Nhã Đình mặc một thân y phục của nữ đồng học từ trong phòng đi ra, hai mắt lại hơi sưng đỏ, tựa hồ đã trốn ở trong phòng khóc.

"Mắt của bạn?"

"Không có chuyện gì, hạt cát bay vào mắt."

Bỗng nhiên, cửa phòng sau lưng Diệp Hi bị mở ra, mỹ nhân gợi cảm mặc quần jean bó bước ra, ánh mắt của nàng đầu tiên rơi vào con gái, nhưng ngay sau đó lại nhìn Diệp Hi, tiếng nói so với lúc trước nhu hòa hơn rất nhiều.

"Chúng ta... Thật sự có thể đi đến bệnh viện đệ nhất thành phố Hoa Hải ư?"

"Ân, đương nhiên."

Diệp Hi gật đầu: "Đi thôi! Bệnh của Đình Đình hưng không thể để lâu!"

"Diệp Hi, người tốt cuộc là ai?" Từ Lâm đi ở phía sau bỗng nhiên thấp giọng hỏi.

"Ta?"

Diệp Hi bỗng nhiên thả chậm cước bộ: "Mẹ của ta là thị trưởng thành phố Hoa Hải!"

"Khó trách!"

...

"Ha hả, tiểu Hi người đã đến rồi a!"

Lúc Diệp Hi mang theo hai mẹ con đi vào đệ nhất bệnh viện của thành phố, một trung niên nam nhân lập tức cười đi ra, thập phần nhiệt tình cùng Diệp Hi chào hỏi.

"Hai vị này chính là..."

"Đây là đồng học của ta, Trần Nhã Đình, nàng là mẹ của Đình Đình."

"Các người hảo!"

Trung niên nhân rất có lễ phép gật đầu, đối với Diệp Hi nói: "Bác sĩ ta cũng đã sắp xếp xong xuôi, Đình Đình, ta có thể gọi người như vậy chứ!"

"Có thể."

"Ân, các người hiện tại mang Đình Đình đi làm xét nghiệm cận kề."

Trung niên nhân hướng về phía hộ sĩ nói, "Như vậy tiểu Hi, Từ nữ sĩ, chúng ta đến phòng làm việc của ta nói đi! Ha hả, người nhìn, đều quen giới thiệu! Ta họ Chu, là viện trưởng ở đây."

Nói xong nam tử họ Chu liền dẫn hai người tiến vào phòng làm việc của hắn.

"Ngồi đi."

"Chu thúc thúc, người nói giải phẫu có bao nhiêu năm chắc?" Diệp Hi vội vã hỏi.

"Cái này phải đợi xét nghiệm cận kề đã mới có thể kết luận. Nếu như là giai đoạn cuối..., chúng ta cũng không thể ra sức. Bất quá nếu thật sự là giai đoạn đầu, chỉ cần còn trong phạm vi khống chế, chúng ta còn có tám phần năm chắc! Đây là tính toán còn bảo thủ, đoán chừng có lẽ lớn hơn nữa! Chủ yếu còn phải dựa vào ý chí bệnh nhân."

"Vậy thì không thành vấn đề!"

Diệp Hi thở phào một hơi, tính cách Trần Nhã Đình hẳn rất rõ ràng!

"Có thật không?"

Từ Lâm lúc này cảm thấy tim của mình đều nhanh muốn nhảy ra ngoài, nàng rất sợ nghe được tin tức không tốt, chỉ có thể hy vọng kỳ tích phủ xuống.

"Thật ra thì Từ nữ sĩ không cần thiết lo lắng như vậy! Ung thư giai đoạn đầu mặc dù có điểm khó giải quyết, nhưng lại hoàn toàn có thể trị liệu!"

"Nhưng còn phí giải phẫu —— "

Từ Lâm vừa muốn nói, Chu viện trưởng lại bỗng nhiên phát tay cười nói: "Cái này người đừng lo lắng. Đình Đình là đồng học của tiểu Hi a!"

"Viện trưởng."

Lúc này, ngoài cửa lại truyền đến thanh âm của một nam nhân.

"Ha hả, các người trước nói hạ xuống, ta có chút chuyện rời đi một lát!"

Chu viện trưởng mỉm cười đứng lên rời phòng, chỉ để lại Diệp Hi cùng Từ Lâm hai người.

"A di, người cứ yên tâm đi."

Diệp Hi nhìn nữ nhân ngồi đối diện cười nói. Nàng mặc quần jean bó sát đùi, cặp chân rất tự nhiên khép lại chung một chỗ. Màu áo sơ mi trắng đem thân thể của nàng che dấu, nhưng trước ngực vẫn nổi lên một đôi nhũ phong cao ngất! Đó là một đôi mỹ nhũ tràn đầy co dãn, tràn đầy xúc cảm!

Bởi vì, Diệp Hi từng áp trên người mỹ phụ, tận tình hôn đôi mỹ nhũ đó, thậm chí dùng hàm răng cắn xé.

Hiện tại, trên núm vú có lẽ còn giữ dấu răng của hắn!

Cảm giác được ánh mắt của Diệp Hi, Từ Lâm bỗng nhiên hơi sửng sốt, nàng mới phát hiện, cái gọi là biết sai của Diệp Hi chỉ là một chút lời hoa ngôn xảo ngữ mà thôi! Trên thực tế, nhưng hắn vẫn tà ác như vậy, theo ánh mắt tràn đầy dâm dục là có thể nhìn ra được! Nghĩ đến đây, Từ Lâm mơ hồ có chút tức giận: "Diệp Hi!"

"Ân? Chuyện gì?"

"Ta rất cảm kích người trợ giúp chúng ta! Nhưng người cũng nên chú ý một chút thân phận của mình!"

"Ách, ta lúc nào không chú ý thân phận?"

Diệp Hi cũng cảm thấy có chút mà tức giận, mình bất quá là nhìn nàng mấy lần, như vậy cũng có sai sao? Được rồi, mặc dù rất không lễ phép, nhưng cũng không nên mắng mình a? Cảm giác như mình đang thiếu nợ nàng không bằng! Hình như nàng đã quên mất, rốt cuộc là ai đánh bán thân để kiếm chi phí giải phẫu cho nữ nhi!

"Người —— "

Từ Lâm vẻ mặt phần hận mà nhìn chăm chăm hẳn, tức giận làm nàng lại có một phen phong tình khác! Nhục nhã, bi phần, đủ loại mặt trái tâm tình để cho Từ Lâm bỗng nhiên dùng sức tát Diệp Hi một cái!

"Người tại sao có thể như vậy? Một đứa bé lại học được thói hư hỏng như vậy! Không lẽ cha mẹ người không có thời gian hảo hảo giáo dục người sao?"

"Không có thì sao!"

Diệp Hi bỗng nhiên đứng lên, hẳn bỗng nhiên cười tà nói: "A di người còn nhớ rõ chuyện tối ngày hôm qua của chúng ta không? Ta nghĩ, người thoát nhìn đoạn trang hiền lành, không nghĩ tới thời điểm làm chuyện kia lại có thể phóng đảng như vậy!"

"Câm miệng!"

Từ Lâm đầy xấu hổ và giận dữ nói, nhưng nàng lại phát giác thân thể của mình cũng đang nhẹ nhàng mà run rẩy!

"Diệp Hi, ta cho người biết, đừng tưởng rằng không có có trợ giúp của người thì bệnh của Đình Đình không thể trị liệu!"

Nhớ tới trượng phu đã nói, trong nội tâm nàng cảm giác được có lo lắng.

"Nhưng là người có thể bảo đảm, những bệnh viện khác có đủ kỹ thuật cùng trang thiết bị sao?"

Đúng vậy! Lời Diệp Hi nói đã đánh trúng lo lắng của Từ Lâm. Hơn nữa, nếu như mình đắc tội Diệp Hi, như vậy ở thành phố Hoa Hải muốn sinh tồn sẽ rất khó khăn! Hơn nữa, tối ngày hôm qua, chuyện mình phản bội trượng phu là sự thực!

Từ Lâm hiện tại thậm chí còn cảm giác được hai chân của mình vẫn còn hơi đau đớn. Vì gia đình của mình, vì con gái của mình... Năm thật chắc bàn tay, nàng dùng sức cắn môi, đầu óc của nàng đã tràn ngập phần uất và đau khổ. Trên mặt đã rơi đầy nước mắt nhục nhã.

Bất quá, sau một khắc!

Vốn là mỹ phụ nhân đang quay đầu đi chỗ khác lại bỗng nhiên đứng lên! Dáng người gợi cảm, hoàn mỹ vóc dáng nhất thời để cho hai mắt Diệp Hi phát sáng! Chỉ thấy nàng nện bước chân thon dài cân xứng đi về phía cửa phòng.

Lúc Diệp Hi nghĩ nàng muốn lúc rời đi, không ngờ lại thấy Từ Lâm đột nhiên khóa cửa phòng lại! Một cái tay đặt trên cửa phòng, Từ Lâm đưa lưng về phía Diệp Hi, thanh âm run rẩy: "Người chỉ muốn thân thể của ta có phải không?"

Diệp Hi rất muốn nói không phải, nhưng là ánh mắt của hắn cũng trở nên càng ngày càng nóng rực! Thân thể thành thực để cho hắn có chút nặng nề muốn vụng động! Kể từ khi ăn trộm trái cấm, hắn liền phát giác mình trở nên càng ngày càng khống chế không được mình! Thấy mỹ lệ nữ nhân xinh đẹp, luôn luôn muốn chiếm giữ làm của riêng! Nghe không được Diệp Hi trả lời, Từ Lâm từ từ mà xoay người lại đi về phía Diệp Hi!

Một bước, hai bước. Lúc này trên mặt nàng đã nhìn không ra là bi phần hay xấu hổ, nhưng lại rất kiên định! Cho đến khi tới trước mặt Diệp Hi

đang ngồi ở trên ghế sa lon mới ngừng lại!

"Thình thịch!"

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Hắc Đạo Thành Phố Hoa Hải

"Người không phải đều hy vọng như vậy sao?"

Lúc này hiện ra trước mắt Diệp Hi là mỹ phụ cao gầy mang vẻ mặt khuất nhục mà nhìn hẳn.

"Ta hy vọng?"

Diệp Hi hơi sững sờ, nhưng lại bỗng nhiên cảm giác được nội tâm mình thật tà ác. Trước mắt là mỹ phụ thành thực gợi cảm, quả thực giống như là một cây đào mật chín mọng, hơn nữa tuổi của nàng thậm chí có thể làm mẹ của mình. Còn trọng yếu hơn, nàng là mẫu thân của đồng học, một người vợ người mẹ!

Trên mặt lộ ra khổ sở nụ cười, Từ Lâm lại hướng Diệp Hi đưa tay tới, bắt được cổ tay của hẳn. Mặc dù Từ Lâm đang cực lực duy trì trấn tĩnh, nhưng Diệp Hi lại rõ ràng cảm giác được cơ thể của nàng đang run rẩy, thân thể mềm mại càng làm cho người muốn đem mỹ phụ này ôm vào trong ngực mới an tâm.

"Những thứ này, cũng là người muốn. Không phải sao?"

Bắt được cổ tay Diệp Hi, Từ Lâm không ngờ lại dẫn dắt hẳn theo hướng mỹ nữ nhấp nhô trước ngực! Bầu vú rất tự hào, lúc này bị Diệp Hi ấn bàn tay lên nhất thời bị lún xuống!

Ừm!

Tiếp xúc khác thường tràn đầy si nhục và khuất phục khiến cho Từ Lâm chảy hai hàng nước mắt lãn dài trên má! Nhưng là nàng lại như cũ căn môi dưới, cố gắng không để cho mình phát ra thanh âm nức nở!

Lúc này ở một gian nhà hàng rất bình thường, hai nữ nhân đang ngồi đối mặt với nhau. Một trong hai người mặc tây phục màu đen bó sát người, để cho đường cong lộ ra vẻ càng thêm mê người! Mà đối diện là một thiếu nữ thập phần xinh đẹp.

"Bước kế tiếp muốn làm sao?"

Lạc Mỹ tựa hồ thấp giọng lầu bầu, nhưng mỹ phụ kia lại nói tiếp: "Người muốn tư liệu, ta sẽ từ từ cho người! Nhưng không phải lập tức!"

"Nga, xem ra người đối với chúng ta cũng không phải là rất yên tâm."

Tần Nhã mím môi, đem trà thơm nuốt vào, thập phần thích ý nói: "Chờ các người có thể khiến cho hắc đạo thành phố Hoa Hải coi trọng, hơn nữa chiếm một chỗ nhỏ nhoi, ta sẽ toàn bộ đưa cho người!"

"Người thật giống như muốn xem chúng ta cùng thế lực hắc đạo của thành phố Hoa Hải chém giết lẫn nhau nga!"

"Phải không? Nếu đúng vậy thì sao."

"Tần tử tử nói cũng rất đúng ý ta, ta luôn thích được khiêu chiến!"

"Đúng thế, tựu xem các người rốt cuộc có dũng khí tiếp nhận nó hay không!"

"Nếu như ta cự tuyệt?" Lạc Mỹ bỗng nhiên híp mắt.

"Như vậy ta sẽ tìm kiếm một người khác hợp tác! Bất quá đến lúc đó, các người cũng đừng nghĩ muốn nhúng chàm khối thịt béo này!"

"Tần tử tử thật biết nói đùa, ha hả! Hảo, ta tiếp nhận! Chẳng qua ta hy vọng người có thể đem một phần tư liệu giao trước cho chúng ta!"

"Thành phố Hoa Hải hắc đạo có một nhân vật số một, nghe nói tuần trước đã chết bởi tai nạn xe cộ!"

"Cái này chúng ta biết."

"Vậy người cũng biết trong tương lai, hắc đạo sẽ đại loạn? Bất quá ít nhất trước khi Diệp Long rời đi Hoa Hải cũng sẽ không xuất hiện hiện tượng này. Chẳng qua là có một người, người hẳn là nghe nói qua." Tần Nhã vẫn giữ vẻ mặt bình thản nói.

"Người nào?"

"La Phách Đạo!"

"Ân?"

"Thế lực của hắn phát triển nhanh nhất, cũng là thế lực mạnh nhất! Người biết tại sao không?"

"Người muốn nói hẳn là người của chính phủ?"

"Đúng! Hắc đạo là không thể nào vĩnh viễn biến mất! Nơi nào có người, nơi đó có hắc ám!"

"Ha hả, chuyện này càng ngày càng thú vị rồi. Cảm ơn tử tử đã cho ta biết thông tin này!" Lạc Mỹ cười ngọt ngào, nhẹ nhàng đứng lên, ở dưới ánh mắt Tần Nhã đi ra khỏi quán trà.

"Kế tiếp, bản thân ta muốn nhìn tôn tử của Diệp Long rốt cuộc có năng lực thừa kế gia gia của hắn hay không! Ha hả, năm đó là Đại Nguyên soái, hôm nay hẳn có thể bị mất mặt vì tôn tử hay không?" Tần Nhã trong lòng

thầm nói, nàng bưng chén trà, thập phần ưu nhã uống một ngụm, nhưng trong lòng đã nghĩ kỹ kế hoạch trả thù như thế nào!

Không biết bản thân đang bị mỹ phụ ác độc tính toán, Diệp Hi lúc này cả người run run! Bởi vì theo bàn tay của mình truyền đến từng trận xúc cảm tuyệt đẹp, thật sự là khiến cho hần cảm giác vô cùng hưng phấn! Hần không nghĩ tới, Từ Lâm lại có thể làm việc điên rồ nhất trong loại địa phương này! Có lẽ, nàng đã không cách nào cự tuyệt! Bởi vì, nữ nhi của mình, không thể không được chữa bệnh!

Nàng hận, hận tại sao mình sẽ có vận mệnh như vậy! Nàng hận, hận lão Thiên tại sao chọc ghẹo nàng! Nàng hận Diệp Hi, tiểu nam hài này đã làm ô uế thân thể của mình! Bị bàn tay Diệp Hi ôm lấy bộ ngực phập phồng, trên mặt Từ Lâm không thể ức chế mà nổi lên từng đạo đỏ ửng!

"A di, nơi này thật rất lớn rất mềm mại!"

Diệp Hi vẻ mặt hưởng thụ mà nhẹ nhàng xoa nắn đôi nhũ phong to tròn. Mà lúc này Từ Lâm cũng đã ngoảnh đầu dang chỗ khác, không thèm nhìn hần.

"Vô sỉ."

Ngữ khí của nàng rất bình tĩnh, nhưng là hô hấp của nàng cũng đang từ từ gia tốc, hai ngọn núi trước ngực liên tiếp biến đổi hình dạng, phảng phất như những con sóng biển hấp nhô xô vào bờ liên miên không dứt, mê người cực kỳ!

"A di..."

Diệp Hi bỗng nhiên thấp giọng ní non, thân thể của hần từ từ đứng lên, từng điểm từng điểm mà nhích tới gần thân thể thành thực thướt tha đầy đà!

"..."

"A di nhìn người đỏ mặt thật là đẹp mắt!"

Nhìn mỹ phụ vẻ mặt ủy khuất, bộ dáng khuất nhục, Diệp Hi càng thêm mãnh liệt tham muốn chiếm giữ, hãnh hơi cúi đầu, cố ý đem hơi thở trong miệng mình phun lên gáy ngọc.

"Tim của người đang đập rất nhanh a!"

Một cái tay của hắn nhẹ đưa đến trên vai thơm của nàng, nhẹ nhàng mà ma sát. Mặc dù cách một tầng y phục, nhưng là Diệp Hi lại như cũ cảm nhận được làn da trắng mịn như tơ!

"Không... Không có!"

Bị nam nhân khê vuốt, Từ Lâm cả người phảng phất giống như bị chạm điện, nhịn không được đánh một cái run run, thân thể mềm mại hơi lay động, nhưng là nàng lại nói không ra lời trách cứ nào. Một dòng điên thần bí lại làm cho nàng cảm thấy càng thêm kích thích, trái tim ý loạn tình mê!

Nhưng là, đạo đức khiển trách, cấm kỵ của người vợ người mẹ lại đè nén nàng. Hơn nữa, vì con gái của mình, mình lại thế nhưng phóng dăng mà để một đứa bé trai tới lăng nhục thân thể của mình?

Sỉ nhục, tuyệt đối là sỉ nhục!

Vì con gái của mình, vì gia đình của mình, nàng chỉ có thể làm như vậy! Không... không có biện pháp khác! Đã bị điểm ô một lần, một lần nữa để cho hắn... thì có quan hệ gì?

"A!"

Bỗng nhiên, cánh tay Từ Lâm bị Diệp Hi dùng sức lôi kéo, toàn thân nhào vào trong lồng ngực của hắn!

"Nga —— "

Mãnh liệt đụng nhau để cho Từ Lâm nhịn không được phát ra một tiếng duyên dáng, nàng chỉ cảm thấy vòng eo căng thẳng, nhất thời bị một cánh tay ôm lấy, thân thể của mình áp lên người tiểu nam hài.

"A di người ép tới ta thở không nổi!"

Diệp Hi ôm thật chặt vòng eo mỹ phụ.

"Thối lắm!"

Từ Lâm hàm chứa nước mắt, phẫn hận trừng mắt nhìn Diệp Hi một cái, nhưng là đôi má càng thêm đỏ ửng, phảng phất như tiên tử say rượu, làm cho người ta không thể kìm chế được thú tính trong lòng.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Đánh Bạc

Trần Hoa hiện tại vô cùng thấp thỏm lẫn bất an, trong lòng giống như muốn nói không được làm thế, tim đập chân run nhìn gã đồng nghiệp bên cạnh: "Thật sự không có vấn đề gì sao? Loại địa phương này, nếu như bị côn an phát hiện sẽ bị đi tù đó!"

"Sợ cái gì, chúng ta vừa mới tới nha, sẽ không xui xẻo như vậy đâu! Hơn nữa, ta biết người không phải đang cần tiền gấp sao? Hiện tại nếu người muốn nhận được khoản tiền lớn này, chỉ có một cách nhanh nhất mà thôi, đó chính là đánh bạc!"

"Đánh bạc?"

Trong đầu Trần Hoa run rẩy, nhớ lại nữ nhi bị ung thư, chính hẳn là phụ thân lại không thể cứu được con gái! Tối hôm qua hẳn còn cam đoan với lão bà của mình là mình có thể kiếm được một số tiền lớn, nhưng kết quả chỉ được một chút ít!

Trích phần trăm doanh thu không có, chia hoa hồng cũng không có! Như vậy bệnh của nữ nhi phải làm sao bây giờ?

"Liệu chúng ta có thể có ... cơ hội sao?"

Nam nhân kia vỗ vỗ Trần Hoa, cười nói: "Đi đi, tiền bạc nơi này đang tùy ý cho người lấy đi đó!"

Dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là Trần Hoa phải có vận khí!

"Ừc ực!"

Nuốt nước miếng một cái, nghĩ đến con gái của mình, lão bà của mình, vì cuộc sống sau này có thể hạnh phúc mỹ mãn, Trần Hoa rốt cuộc bất chấp tất cả. Căn cứ theo các nhà khoa học gia nghiên cứu, con người khi đánh bạc là lúc tinh thần nhận được kích thích nhất, so với chuyện nam nữ hoan ái còn mạnh mẽ hơn mười lần!

Đây là một cơn kích thích không thể quay đầu, không thể trở về!

Nhưng lúc này Trần Hoa cũng không có khả năng biết, lão bà thành thực xinh đẹp của hắn đang cùng một tiểu chính thái ở chung một phòng, hơn nữa thân thể của nàng còn dựa ở trên người của hắn!

"A di, thân thể của người đang run nha!"

"..."

Đối với lời Diệp Hi nói..., Từ Lâm lúc này đã mặt đỏ ửng, nhưng lại có một tia bất đắc dĩ! Nàng cắn chặt môi dưới, cố ý không để ý nhìn tiểu nam hài, hai tay chống trên ghế sa lon muốn đem thân thể của mình đứng dậy, đồng thời đẩy tiểu tử kia rời khỏi thân thể mình nhưng cuối cùng dưới đôi cánh tay của Diệp Hi, nàng vẫn không thể để cho đôi mỹ nữ nặng trĩu rời khỏi lồng ngực nam hài!

"Người buông tay!"

Từ Lâm mím môi nói, mùi hương hoa lan nhẹ nhàng phả lên mặt Diệp Hi.

"Người có phải... Muốn... Ta như vậy không!"

Ngữ khí của nàng tràn đầy một loại cảm giác tuyệt vọng! Nhưng một tay lại bất ngờ đưa đến ngang hông cời thắt lưng xuống, nhưng khi nàng đang muốn vén vạt áo lên lại bỗng nhiên dừng lại!

Bởi vì, nàng đang nhớ lại tùy thời nữ nhi có thể trở lại, còn có người khác chẳng may phát hiện! Nếu để cho bọn họ biết mình là một nữ dâm phụ, như vậy gia đình sẽ bị phá hủy!

Chẳng qua Diệp Hi vào lúc này lại bỗng nhiên nhúc nhích cơ thể, thối nhe một hơi bên tai của nàng: "Đừng cỡi quần áo!"

"Người..."

Từ Lâm vừa muốn nói gì đó, nhưng Diệp Hi lại đột nhiên dùng miệng đôi môi ngọt ngào của nàng lại. Từ Lâm mặc dù đã là mẹ của một cô bé, nhưng phong thái vẫn luôn thành thực xinh đẹp! Thật sự là một vưu vật, lúc này máng lúm đồng tiền đỏ rực, mắt phượng mày ngài, một đôi mắt thật to trong veo như nước, tựa hồ đã bị nước mắt thấm ướt!

Đây là một vưu vật mê người tuyệt sắc! Thành thực phong vận, đoan trang thanh tú, tao nhã thành thạo, một thân thiếu phụ thủy mị làm cho người ta kìm lòng không được mà dâng lên ngọn lửa dục vọng!

Cả cơ thể phong vận cơ hồ đều đã bày ra, đường cong ôn nhu linh lung bay bổng hiện ra hình chữ S hoàn mỹ, trước ngực bị trói buộc quá chặt chẽ làm cho hai vú càng thêm cao vút, khi tòa nhũ phong khẽ rung rinh vừa giống như mây bay lại vừa nặng trĩu như núi, một thân da thịt trắng hồng, hai chân lại càng đầy đà thanh tú, thon dài mà cân xứng!

Hơn nữa nàng lại cao hơn Diệp Hi không ít, lúc này cùng Diệp Hi tạo thành hình ảnh tương phản mãnh liệt! Một tiểu chính thái cùng một thực nữ thành thực phong vận!

Diệp Hi lúc này cảm thấy thần trí say mê, tâm thần chập chờn, hai cánh tay của hắn kìm lòng không được mà dùng sức co rút lại, càng thêm ôm chặt người vợ thành thực này vào trong lòng, bầu vú to tròn bị đè ép mà hơi bệt, kiêu nữ tràn đầy co dãn làm cho hắn có một loại khoái cảm phiêu diêu dục tử.

Từ Lâm bỗng nhiên phát ra một tiếng ưm, thân thể mềm mại rã rời vô lực. Tiểu nam hài này mặc dù thấp hơn so với mình, nhưng cái khí tức nam nhân tham muốn chiếm giữ nồng đậm lại làm cho nàng cả người tê tê dại dại, tựa giống như có ngàn vạn con kiến ở trong thân thể của mình tán loạn cắn xé.

Diệp Hi ôm eo Từ Lâm, hôn thật sâu lên đôi môi anh đào, đầu lưỡi như linh xà dò xét đi vào, ở trong cái miệng nhỏ nhắn lặn lộn, thăm dò, tham lam thưởng thức.

Thưởng thức đôi môi mềm mại ướt át, Diệp Hi cảm giác mình tựa như bị liệt Hỏa đốt cháy, đầu lưỡi của hắn liếm hàm răng bóng loáng ngà ngọc thơm ngọt cùng cái lưỡi đình hương, càng ra sức hút liếm nước miếng trong miệng nàng.

Đầu óc Từ Lâm lúc này đã trống rỗng! Trời ạ, nàng lại để cho nam nhân khác hôn thật sâu lên đôi môi đỏ mọng của mình! Cảm thụ được Diệp Hi cuồng dã, nóng rực, khí tức nam tử nồng đậm, khiến cho nàng cả người vừa đau vừa tê dại, tình ý nhộn nhạo, thân thể mềm mại nóng lên, rã rời vô lực.

Cảm giác khác thường theo dục hỏa ẩn sâu trong nội tâm dâng lên, khiến cho thân thể mềm mại không khỏi run run, nghĩ muốn đẩy tiểu nam hài ra. Nhưng từng trận khoái cảm không ngừng mà xâm nhập nàng khiến thân thể càng kịch liệt run rẩy, áp lực đạo đức trầm trọng, nhân thần cộng phản càng đè ép nội tâm nàng...!

Nhưng cảm giác tội lỗi đó nhanh chóng bị một dòng điện truyền ra từ môi tiểu nam hài lan khắp cơ thể, cảm giác tê dại nhanh chóng mà xóa đi áp lực sợ hãi trong lòng.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Diệp Ngạo Dương

Hiện tại, Diệp Hi cái gì cũng không biết. Bởi vì lúc này ở trong lồng ngực của hắn là một thực nữ xinh đẹp vừa mới bị mình hôn say đắm, nàng đang thở hổn hển, trên cái miệng nhỏ nhắn còn lưu giữ dấu ấn hàm răng của hắn!

Chỉ thấy lồng ngực của nàng lộ ra một mảng da thịt tuyết trắng băng cơ, áo ngực bao quanh kiêu nhã ép tạo ra một đạo rãnh sâu giữa hai vú, da thịt bạch ngọc làm cho người ta dục hỏa phân thân, hận không thể nhào tới hôn một cái!

Bộ ngực căng phồng, vòng eo nhỏ nhắn, mông ngọc đầy đặn, ba vòng xinh đẹp tạo thành phong cảnh duyên dáng thướt tha linh lung, tựa như đôi núi trập trùng liên miên không dứt, thật sự là cực kỳ mê người!

"Diệp Hi, nếu người... muốn ... thì nhanh lên một chút!"

Lúc này mỹ phụ mang vẻ mặt khuất nhục, hai tay chống ở trên lồng ngực tiểu nam hài, bờ eo của mình bị nam nhân ôm ấp, cặp nhũ phong co dãn kiêu ngạo cũng nặng nề áp lên lồng ngực Diệp Hi!

Mà trong lòng Diệp Hi dục hỏa đã hừng hực thiêu đốt, ham muốn mãnh liệt chiếm giữ cơ hồ khiến hắn không nhận được muốn đem vị thực nữ diễm lệ quyến rũ trước mắt đẩy ngã trên mặt đất, áp ở dưới thân thể của mình để tận tình giày xéo một phen!

Đối với ánh mắt nóng rực của nam nhân này, thân làm người vợ người mẹ, Từ Lâm lại không biết mình phải làm gì! Chẳng lẽ lại bị hắn vấy bẩn một lần nữa hay sao?

Từ Lâm lúc này tim đập mãnh liệt, thanh âm bang bang vang lên, nàng cảm nhận được một ít lực cánh tay ôm vào bờ eo của mình, thân thể đầy đặn thành thực phảng phất phiêu động như tiên tử, thật chắc mà nằm trong lồng ngực nam nhân.

Không, là tiểu nam hài! Bởi vì, Từ Lâm so sánh với Diệp Hi quá cao! Như vậy lại để cho kiều nữ thiếu chút nữa chèn ép lên khuôn mặt hảnh!

Nàng lấy hai tay chống trên ngực Diệp Hi, rõ ràng cảm ứng được hơi thở mạnh mẽ mà có lực đang tản ra khí tức nam nhân nồng hậu.

"Thật muốn làm ở... ở chỗ này?"

Từ Lâm trên mặt trừ xấu hổ và giận dữ, lại càng nhiều hơn nữa là đờ bưng, hai tay muốn đẩy hảnh ra, tuy nhiên coi như là nàng chỉ phí công vô ích.

Cho dù thân thể còn không có hoàn toàn trở mã nhưng trên người Diệp Hi cũng đã tràn ngập hơi thở nồng đậm dương cương làm cho nàng cảm nhận được sợ hãi, luân lý đạo đức của người vợ làm cho nàng không thể không phản kháng.

Hai cánh tay của hảnh ôm thật chặt vòng eo thon nhỏ, song chưởng bắt đầu di động xuống hông ngọc, từ từ lục lọi, cảm thụ được làn da tràn đầy co dãn mềm mại.

"Mình... có lẽ chỉ có thể làm như vậy! Ta lại muốn... xin lỗi người, lão công!"

Từ Lâm thì thào ở trong lòng, nhưng nàng lại cắn chặt môi dưới không để cho nước mắt của mình tràn ra. Nhưng bọn họ đang ở trong văn phòng lại không biết lúc này Trần Nhã Đình vừa được xét nghiệm cũng đã hướng bên này đi tới!

Nàng trăm triệu không nghĩ tới, mẹ của mình, bình thời thành thực đoan trang, ôn nhu giờ phút này lại nằm phục ở trên người đồng học! Mà trong phòng làm việc, Từ Lâm cùng Diệp Hi cũng không biết lúc này con gái của nàng đang hướng nơi này đi tới!

"Diệp Hi."

Lúc này trong phòng cũng là một tình cảnh làm cho người ta mặt đỏ tới mang tai, hai thân ảnh một cao một thấp lại làm cho người ta một loại cảm giác thập phần hoang đường!

Một người là nam hài, một người là mỹ phụ nhân. Hơn nữa Diệp Hi đang sờ nắn đôi chân thon dài của Từ Lâm, trên người nàng áo quần xốc xếch, hai tay chống ở trên vách tường, đem môn ngọc to tròn vênh lên về phía sau. Mà hiện ở sau lưng nàng là Diệp Hi, một đồng học của nữ nhi!

Thành phố Hoa Hải, trung tâm thương nghiệp, Xích Dương tập đoàn.

Đây là tập đoàn IT toàn cầu lớn nhất Trung Quốc. Mà cái công ty này thành lập cũng chỉ mới được mười tám năm! Nghe nói, người sáng lập lúc ấy mới mười tám tuổi. Mà hiện tại, hắn cũng đã trở thành chủ tịch. Người này, chính là Diệp Ngạo Dương, phụ thân của Diệp Hi.

Lúc này hắn đang ngồi trong phòng làm việc hướng về phía một chõng giấy tờ.

"Chủ tịch." Ngoài cửa, vang lên thanh âm trong trẻo.

"Vào đi." Diệp Ngạo Dương cũng không ngẩng đầu lên.

"Răng rắc " một tiếng, cửa được mở ra, một nữ nhân gọi cảm chậm rãi dạo bước vào! Nữ nhân này vô cùng xinh đẹp, tư thái lại càng thành thực động lòng người, bất quá Diệp Ngạo Dương lại cũng không thèm nhìn tới: "Có chuyện gì không?"

"Chủ tịch, mới vừa nhận được tin từ Nhật Bản, mấy người bọn hần sẽ phái một đoàn đại biểu tới thành phố Hoa Hải, chúng ta có nên an bài nhân viên tiếp kiến một chút đâu?"

"A."

Diệp Ngạo Dương đem bút máy để xuống, ngẩng đầu lên: "Tại sao chúng ta phải an bài nhân viên đi?"

"Ách —— " Bí thư bỗng nhiên á khẩu không trả lời được.

"Nghe kỹ, tiền của Xích Dương tập đoàn không thể nào mang đi lấy lòng người Nhật Bản được!"

Diệp Ngạo Dương hung hăng trừng mắt nhìn nữ bí thư tự cho là thông minh xinh đẹp một cái, nói: "Không có chuyện gì nói, người đi ra ngoài trước sao."

"Ân.."

Nữ thư ký bị Diệp Ngạo Dương dọa, nàng vội vàng gật đầu, "Ta đây đi ra ngoài trước." Nói đi liền xoay người rời đi.

"Ghê tởm!"

Nữ thư ký đi ra phòng làm việc, nhưng là lại hận đến nghiến răng nghiến lợi! Chẳng lẽ hần là thái giám sao? Nhìn thấy mình lại không động tâm? Hôm nay nàng còn cố tình mặc một bộ trang phục công sở gợi cảm đến gặp hần.

"Píp píp..." Túi để điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Nữ bí thư vừa nhìn, nhưng trong lòng bỗng nhiên trở nên thập phần khẩn trương, nàng nhìn chung quanh, cuối cùng xác định không có người mới đi tới một phòng vệ sinh, nhẹ nhàng mà đi xuống nút trả lời.

"Dương tiểu thư, chuyện làm như thế nào?" Điện thoại vang lên một thanh âm đàn ông khàn khàn.

"Không có, không thành công."

Nữ nhân có chút chột dạ nói: "Chủ tịch căn bản là không quan tâm. Xem ra hẳn thật giống như không có ý tứ hợp tác?"

"Nga? Như vậy phải không?"

Thanh âm nam nhân bỗng nhiên tức giận, nhưng sau đó lại bình tĩnh nói: "Không có quan hệ, nếu như vậy, như vậy sẽ không quấy rầy Dương tiểu thư! Ba ba của người thiếu tiền, tự sẽ giảm đi một nửa?"

"Một nửa?"

"Vốn là đáp ứng người hủy bỏ toàn bộ khoản nợ nần này, nhưng là người không có hoàn thành, tự giảm đi một nửa là tốt lắm rồi! Hy vọng Dương tiểu thư lại tiếp tục giúp đỡ nga! Ha hả."

Người nam nhân nói xong, liền cúp điện thoại, để lại vẻ mặt bất đắc dĩ của nữ thư ký.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Nữ Nhi Nghi Hoặc

Lại nói đến nhi tử của Diệp Ngạo Dương, Diệp Hi lúc này lại đang làm ra chuyện tình lén lút khiến cho nhân thần công phẫn! Lúc này hắn đứng ở trước mắt mỹ phụ, dùng hai tay ôm chặt lấy bờ eo của nàng.

Bị ma trảo vuốt ve khắp cơ thể khiến cho Từ Lâm ngứa ngáy vô cùng, khoái cảm cơ hồ muốn giành quyền khống chế thân thể của mình. Bị Diệp Hi ôm ấp, nàng chỉ cảm thấy cả người giống bị lửa đốt, phảng phất có hàng nghìn con côn trùng đang cắn xé bên trong.

"Ừm."

Thanh âm của nàng yếu ớt như muối, một đôi mắt ngập nước nhắm lại thật chặt, cái miệng anh đào nhỏ nhắn thở hổn hển, thân thể mềm mại hơi lay động, tựa hồ đang sợ cái gì!

"Người thật sự muốn ... ở chỗ này."

"Ân, ở chỗ này! Chúng ta tự làm ở trong phòng làm việc! Hắc hắc!"

Diệp Hi hôn hít lấy cái cổ trắng của nàng rồi lại chuyển đến vành tai ngọc ngà. Ma trảo chia làm hai đường, lúc lên lúc xuống mà giáp công, một tay dọc theo bụng trượt xuống sờ lên bắp đùi của nàng. Đôi chân bóng loáng mà thon dài, hắn cảm giác giống như đang vuốt ve một khối ngọc trụ hoàn mỹ, trơn bóng không lưu tay. Mà một ma trảo còn lại vượt núi băng đèo, bỗng nhiên ôm lấy bầu vú cao vút, cách hai tầng y phục mà sờ nắn!

Xúc cảm co dãn này tuyệt đối mỹ diệu! Một đôi nhục đoàn khiến cho ma trảo của hắn kim lòng không được mà nhẹ nhàng xoa nắn, cặp vú mê người

chỉ cảm thấy mịn màng rồi lại tràn đầy co dãn, để cho hân yêu thích không buông tay!

"A di, ta đến đây!"

Diệp Hi thì thảo vào bên tai Từ Lâm, đồng thời dùng côn thịch từ từ ma sát, chậm rãi tiến vào huyết động thần bí đầy mê người của mỹ phụ.

"A..."

Dương vật của hân một lần rút ra, lại một lần một lần cắm vào, dục hỏa càng ngày càng tràn đầy, khiến cho cả người hân như lửa nóng, một cỗ nhục thịch nóng rục từ dưới hạ thân truyền đến khắp mọi nẻo trên thân thể, khiến cho hân kìm lòng không được nhanh chóng đút vào, phần eo không ngừng dùng sức đẩy về phía trước.

"Ân..."

Từ Lâm cảm giác được bụng của mình nhận lấy một cây lửa nóng không lồ, trên mặt đẹp nổi lên từng đợt then thừng. Bất quá đạo đức lễ giáo lại làm cho nàng muốn giãy dụa đứng dậy, nhưng một đôi ngọc thủ chỉ có thể bất lực mà chống trên lồng ngực nam nhân. Nhưng khi hân đút vào lại để cho mình cảm thấy thật giống như bay lên tiên cảnh

Chẳng qua ở trong phòng làm việc nên nàng cũng không dám lớn tiếng rên rỉ. Diệp Hi gục ở trên người của nàng, hôn lỗ tai của nàng, mà phân thân của hân lại từ từ tăng nhanh động tác, di chuyển càng lúc càng nhanh, càng lúc càng lớn, cũng làm cho nàng trầm mê trong hoan ái mà quên mất hết thảy xung quanh, chỉ có thể mặc cho thú tính nguyên thủy trong cơ thể mình chi phối lý trí.

Diệp Hi đem cự long từ từ rút ra, sau đó lại đột nhiên dùng sức, thoáng cái đem toàn bộ côn thịch cắm vào bên trong âm đạo mỹ phụ! Theo động tác của hân mỗi một lần mãnh liệt rút ra rồi lại đâm thật sâu vào, Từ Lâm cảm

thấy vô cùng chặt khít phong phú, trong miệng phát ra một tiếng yêu kiều, một đôi chân ngọc dùng sức mà co quắp, theo bản năng mà ôm lấy vòng eo tiểu nam hài này, vênh cao mông ngọc nghênh hợp với dương vật.

Mỗi lần nhục bồng muốn đẩy lên hoa tâm, thân thể của nàng luôn kìm lòng không được mà co quắp, cả người run rẩy không dứt. Động tác thay đổi rất nhanh, lúc ly lúc hợp, chín nông một sâu, thế như chẻ tre!

Trong phòng nhận nhạo từng âm thanh thập phần phóng đãng rên rỉ, lúc này tiểu nam hài đang giãy xéo mỹ phụ thành thực, mà con gái của nàng lại đang từng điểm từng điểm mà tiến tới gần!

"Tốt lắm, đã kiểm tra hoàn tất. Từ nơi này đi tới cuối rẽ trái chính là phòng làm việc của viện trưởng!"

Hộ sĩ khám cho Trần Nhã Đình bỗng nhiên hướng về phía bên cạnh cô bé cười nói: "Chúc người sớm ngày khỏe mạnh nga! Ha hả!"

"Cảm ơn cô!"

Trần Nhã Đình mỉm cười ngọt ngào nói, nghĩ đến căn bệnh ung thư của mình nhận được trị liệu, lòng của nàng đã cảm thấy cao hứng. Thật là cảm ơn Diệp Hi!

"Kỳ quái, tại sao cửa phòng lại đóng nhỉ?"

Xa xa, Trần Nhã Đình thấy được cửa phòng làm việc chẳng những đóng lại, thậm chí còn treo một cái tấm bảng "Bạn đi họp hội nghị".

"Ân?"

Trần Nhã Đình từ từ đi tới, nhưng lại thật giống như nghe thanh âm va đập nào đó.

"Mẹ, Diệp Hi, các người có ở bên trong không?"

Trần Nhã Đình không dám nói chuyện lớn tiếng, nhưng thanh âm lại làm cho hai người bên trong đang phiêu vân phúc vũ bỗng nhiên hoảng sợ mà ngừng lại!

Lúc này, mỹ phụ gợi cảm thành thực Từ Lâm dựa lưng vào trên vách tường, hai tay lại ôm cổ tiểu nam hài, một bắp đùi tuyết trắng thon dài bị hấn nhắc lên! Trên mặt là nét kiêu mỹ đỏ ửng.

Nghe được thanh âm nữ nhi bên ngoài cửa, Từ Lâm bỗng nhiên cả người căng thẳng, nàng dùng sức vỗ vào đầu tiểu nam hài bảo hấn hạ xuống, trên mặt lo lắng như vậy, nàng vô cùng hoảng loạn nhưng lại không dám nói lời nào!

Nữ nhi tịt ở ngoài cửa, không ngờ mình lại thế nhưng dẫu nàng, cùng đồng học làm chuyện trái đạo đức! Mình là phụ nữ đã có chồng, đã là một người vợ một người mẹ rồi! Nhưng hiện tại luân lý đạo đức lại bị mình phá vỡ!

"Hừ, a di người đừng lên tiếng sẽ không có chuyện gì! CỬ KHÓA RỒI A!"

Diệp Hi bỗng nhiên kiễng mũi chân thối một ngụm nhiệt khí lên mặt mỹ nhân. Đồng thời dưới mông lại khẽ nhấp lên để cho hai người kết hợp càng thêm sâu một chút.

Ừm!

Từng trận khác thường kích thích để cho Từ Lâm cảm nhận được cả người nóng rang.

"Kỳ quái, hộ sĩ tử tử không phải nói, bọn họ ở chỗ này sao?"

Ngoài cửa Trần Nhã Đình căn bản cũng không biết mẹ mình bình thời ôn nhu hiền thực lúc này lại đang làm ra chuyện tình trái thuần phong mỹ tục! Phản bội trượng phu, phản bội nữ nhi, cảm giác tà ác trầm trọng, để cho

trong lòng Từ Lâm thật giống như bị lợi kiếm hung hăng xuyên qua, trái tim đập kịch liệt mạnh mẽ lại làm cho nàng cảm nhận kích thích từ trước đến nay chưa từng có! Sau một cánh cửa, mình lại dấu nữ nhi cùng đồng học của nàng vụng trộm!

"Đây là thanh âm gì?"

Đang chuẩn bị rời đi Trần Nhã Đình lại bỗng nhiên ngậy ngấn cả người! Bởi vì nàng mới vừa rõ ràng nghe được "A " một tiếng, là từ trong phòng truyền tới!

"Ngô —— "

Từ Lâm lúc này vốn ôm cánh tay Diệp Hi, một bàn tay đè xuống miệng của mình, không để cho mình phát ra tiếng rên rỉ xấu hổ muốn chết.

"Thật xấu hổ a!"

"Phanh " một tiếng, Trần Nhã Đình nghe thấy trong phòng lại bỗng nhiên vang lên thanh âm vật thể rơi xuống, hình như còn có tiếng mụ mụ rên rỉ.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Dưới Bàn Làm Việc

"Mẹ?"

Trần Nhã Đình bỗng nhiên dừng lại, mới vừa rồi hình như nghe được tiếng của mẫu thân! Nhưng tại sao bên trong không có ai đáp lại? Thật kỳ quái!

Trong lòng cảm nhận được chút quái dị, nàng chậm rãi đem lỗ tai dán lên cửa phòng, cố gắng muốn tìm ra cái gì đó làm cho nàng nghi hoặc.

"Di, tại sao tự nhiên lại không có thanh âm rồi?"

Trần Nhã Đình không khỏi thất vọng mà lầu bầu. Nhưng nàng trăm triệu sẽ không nghĩ tới lúc này ở trong phòng, mẹ của nàng thật sự ở chỗ này! Hơn nữa còn mặc một bộ quần áo xốc xếch! Quần jean màu trắng bó sát đùi, đôi chân ngọc thon dài cân xứng đang mở ra quần lấy hông tiểu nam hài, hai cánh tay lại ôm chặt cổ của hắn!

Tư thế mập mờ khêu gợi vừa nhìn đã khiến người ta đỏ mặt. Mà nam nhân được nàng ôm lấy lại chính là đồng học của Trần Nhã Đình a, mẹ của nàng không ngờ lại có hành động đồi bại như thế, Trần Nhã Đình tuyệt đối không thể nào nghĩ tới được! Mà, lúc này, cha của Trần Nhã Đình, lão công của Từ Lâm lúc này lại đang lao vào cờ bạc như con thêu thân...

"Sáu sáu sáu, mười tám, đại!"

"Khốn kiếp!"

Trần Hoa hung hăng mà vỗ vào trên mặt bàn, mới ban đầu mình còn thắng được nhiều tiền như vậy, thế nhưng thoáng cái tụt thua sạch!

"Như thế nào, vị tiên sinh này muốn mua tiếp sao?" Người phục vụ nở nụ cười chân thành hỏi.

"Cũng không còn tiền, lại mua cái rắm a!"

Trần Hoa lúc này giống như thay đổi thành một người khác, thất vọng đứng lên. Nhưng lúc này một trung niên nhân lạ mặt lại hướng hẳn đi tới.

"Vị tiên sinh này, xin hỏi có thể trợ giúp được gì cho người không?" Hẳn hướng về phía Trần Hoa thập phần cung kính mà khom khom thân. Nguồn tại <http://Truyện FULL>

"Người là?" Trần Hoa hơi sững sờ.

"Ta là cái người phụ trách ở đây, họ Lý."

"Nha."

Trần Hoa gật đầu, nhưng cũng không muốn cùng hẳn nói chuyện, muốn vòng qua hẳn xoay người rời đi! Đây chính là một vạn đồng a! Không ngờ bị mình thua sạch. Không nghĩ tới mình tính toán kiếm tiền phí giải phẫu không có tới tay, mà chút tiền ít ỏi cũng bị lấy nốt! Lúc này hẳn chỉ cảm thấy thế giới của mình đã trở thành một mảnh xám xịt.

Bệnh của nữ nhi phải dựa vào mình. Nhưng những số tiền đó, mình căn bản là cầm không ra! Hiện tại thậm chí ngay cả một vạn đồng cũng thua sạch!

"Tiên sinh?"

Nam nhân họ Lý bỗng nhiên vỗ vỗ vai Trần Hoa, giống như lão bằng hữu nhiều năm không thấy: "Có phải hay không, cần hỗ trợ của chúng ta

chăng?"

"Các người ..."

Trần Hoa rất muốn nói "Các người có thể cho vay ...", nhưng hấn lại phát hiện mình nói không nên lời! Bởi vì, hấn thật giống như cảm thấy nếu vay tiền của nam nhân kia, mình sẽ trở nên trầm luân sa đọa!

Bất quá, vận khí vừa rồi của mình khá tốt? Cũng đã thắng vài chục vạn! Là vài chục vạn a! Nhưng bây giờ đã thua sạch toàn bộ! Nếu có thể dùng một ván lớn thu lại..., như vậy thì có vài chục vạn rồi, không phải sao? Nếu như cho mình một lần lặp lại cơ hội, mình nhất định sẽ hảo hảo quý trọng!

"Tiên sinh muốn vay sao?"

Nam nhân cười nói: "Xin theo ta bên này đi."

"A?"

Trần Hoa vẫn đứng ở tại chỗ, bởi vì chữ "Vay" kia để cho hấn cảm giác được mình có lẽ còn có một cơ hội kiếm tiền!

"Mượn một chút không được sao? Chỉ cần một chút xíu, nếu mình thắng thì là tốt nhất, nếu thua cũng chính là một chút, không phải sao?"

Trong lòng tựa hồ tìm được một cái cớ, Trần Hoa liền quyết tâm đánh bạc một lần nữa! Hấn cũng không biết lúc này hấn đã càng lún càng sâu! Hơn nữa, hấn cũng không biết, lúc này thể tử của mình lại càng thêm sa đọa! Bởi vì, thân thể của nàng đang áp sát lấy một tiểu tử, tai hại hơn là dưới hạ thân cũng kết hợp chặt chẽ với nhục bồng của hấn!

Trầm trọng áp lực làm cho nàng cảm nhận được từng đợt đè nén. Nhưng lúc này mình cũng đã cỡi hổ khó xuống! Hai chân kẹp lấy vòng eo tiểu nam hài, hai tay không thể không ôm lấy cổ của hấn.

"Đình Đình ở bên ngoài sao?"

"Không sao, chúng ta hạ thấp thanh âm ít một chút."

Diệp Hi ôm lấy cái hông của nàng, động tác nhấp vào nhục huyết cũng không còn mãnh liệt như trước mà đang từ từ chậm rãi, mặc dù hẳn đã làm chậm lại nhưng Từ Lâm cảm giác được khoái cảm tê dại còn mạnh hơn lúc này gấp bội, nàng cố cắn chặt môi dưới để âm thanh khoái hoạt không truyền ra khỏi miệng.

"Mẹ, Diệp Hi! các người có ở bên trong không?" Bỗng nhiên, Trần Nhã Đình dùng sức mà gõ cửa!

"Lộp bộp!"

Nghe được lời nữ nhi nói..., Từ Lâm bỗng nhiên có một loại mãnh liệt sợ hãi! Nếu như bị nữ nhi phát hiện, như vậy mình phải làm gì? Lão công sẽ đối đãi với mình như thế nào? Gia đình của mình, coi như là phá hủy!

"Diệp Hi! Ta nghe được thanh âm của người!"

Trần Nhã Đình một lần nữa gõ cửa nói: "Người nhanh lên một chút mở cửa!"

"Sao, làm sao bây giờ?"

Lúc này tiểu chính thái trên người mỹ phụ, lại cảm nhận được thân thể của nàng đang run rẩy!

"Không sao!"

Diệp Hi nhìn lên mỹ phụ thối một ngụm nhiệt khí, có chút cố hết sức mà ôm người vợ so với hẳn còn cao hơn đi về phía bàn công tác.

"Diệp Hi!"

Ở ngoài cửa Trần Nhã Đình bỗng nhiên có chút không nhin được! Nàng đang muốn lần nữa gõ cửa, lại nghe được cửa phòng truyền đến âm thanh "Răng rắc ", từ bên trong được mở ra!

"Chi nha."

Trần Nhã Đình lập tức mở cửa, chỉ thấy được vẻ mặt tươi cười của Diệp Hi: "Làm sao người nhanh như vậy đã trở lại nữa à?"

Hắn nói xong, đã từ từ xoay người, tựa hồ là rất tùy ý mà đi về phía bàn làm việc, ở ánh mắt nghi hoặc của Trần Nhã Đình mà ngồi xuống ghế.

"Người tìm cái gì đó, mời ngồi a."

"Mẹ của ta đâu?"

Trần Nhã Đình bỗng nhiên liếc nhìn Diệp Hi, tức giận ngồi ở trên ghế salon, "Người làm sao lại đóng cửa a."

"Ách, thuận tay mà thôi."

Diệp Hi ha hả mà cười nói, nhưng hắn lại như vô tình đem một cái tay đưa xuống dưới mặt bàn. Nhìn nữ đồng học trước mắt, hắn cảm nhận được vô cùng kích thích! Trần Nhã Đình kế thừa vẻ mỹ lệ của mẹ, hiện tại cũng là một mỹ nhân bại hoại! Tương lai, có lẽ lại sẽ là một vưu vật thành thực! Thật là một đôi cực phẩm mẫu nữ xinh đẹp a! Diệp Hi trong lòng thầm than.

"A..."

Vốn là hắn đang ngồi, thân thể lại bỗng nhiên run rẩy giật mình.

"Người làm sao vậy a?"

"Không có gì a, ha hả."

Diệp Hi trên mặt lộ ra vài tia đỏ ửng, nhìn qua tưởng như hấn đang xấu hổ. Bởi vì, lúc này ở phía dưới bàn là một mỹ nhân gợi cảm quần áo xốc xếch! Không gian phía dưới thật sự là quá nhỏ, hai tay Từ Lâm không thể không đặt tại bắp đùi của Diệp Hi, thậm chí ngay đầu của nàng không sai biệt lắm dán tại trên đùi của hấn.

"Ai, ta muốn hỏi mẹ của ta đâu? Mới vừa rồi nàng không phải là theo người cùng nhau vào đây sao?"

Trần Nhã Đình tựa hồ cũng không biết, mẹ của mình ở trong văn phòng, hơn nữa còn thập phần mập mờ mà ngồi ở giữa hai chân Diệp Hi.

"A, a di nàng mới vừa đi phòng rửa tay."

Diệp Hi mở to hai mắt nói lời bịa đặt, nhìn tiểu cô nương này, mình cũng đang khinh nhờn mẹ của nàng, đây là cớ nào kích thích!

"Nga, như vậy a."

Trần Nhã Đình bỗng nhiên cúi đầu, "Diệp Hi, cảm ơn người."

Thanh âm của nàng rất nhỏ, nhưng là Diệp Hi vẫn có thể nghe được.

"Chuyện gì phải cảm ơn ta?" Diệp Hi đột nhiên cảm giác được hết sức áy náy và khó xử, mình đùa bỡn mẹ của nàng, nàng lại đối với mình nói lời cảm ơn?

"Ân, cảm ơn người. Nếu như không phải người giúp đỡ, ta —— "

Trần Nhã Đình nói tới đây liền ngừng lại. Bất quá lại hít một hơi: "Ta thiếu nợ người, có lẽ, hiện tại không cách nào hoàn lại."

"Người không nợ ta cái gì a."

Bởi vì mẹ của nàng đã hoàn lại. Trong lúc nói chuyện, hai tay Diệp Hi lại bỗng nhiên đưa tới phía dưới đem đầu Từ Lâm đặt tại giữa hai chân của mình.

"Ta biết, có lẽ người làm hết thấy đối với người mà nói, chẳng qua là mấy câu nói mà thôi, nhưng là đối với ta mà nói, lại là một sinh mệnh mới! Ta thật, rất cảm ơn người! người không biết, ba mẹ bọn họ vì bệnh của ta, cả ngày phí sức mệt nhọc, có đôi khi ta thật nghĩ chết đi coi như xong, như vậy bọn họ cũng không cần gánh nặng lớn như vậy!"

Oanh!

Núp ở dưới hai chân Diệp Hi, Từ Lâm bỗng nhiên ngây ngẩn cả người! Lời nữ nhi nói thật sâu kích thích nàng. Chẳng qua mình làm như vậy, cho dù tương lai có hối hận cũng không có thể thay đổi.

Bởi vì, cái gì không nên phát sinh, cũng đã xảy ra! Mình cùng đồng học của nữ nhi, thế nhưng ở trong bóng tối lén lút quan hệ!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Dưới Bàn Làm Việc (2)

"Bất quá, Diệp Hi, người cũng không giống như một quan nhị đại chút nào!"

Ngồi ở trên ghế sa lon, Trần Nhã Đình bỗng nhiên đứng lên, đi tới gần Diệp Hi. Nhưng nàng cũng không biết mẹ của mình, một nữ nhân bình thời thành thực ôn nhu, đoan trang hiền thực không ngờ đang núp ở dưới bàn công tác, khuôn mặt vùi vào giữa hai chân đồng học của mình!

"Cái gì mà quan nhị đại chứ, đừng nói khó nghe như vậy!"

Thanh âm Diệp Hi lúc này có chút run rẩy! Mình làm trò trước mặt đồng học, lại đang len lén mà khinh bạc mẫu thân của nàng. Hắn ngồi ở trước mặt nàng, lại dùng hai tay đưa tới dưới bàn công tác đè xuống gáy mụ mụ của nàng, đem miệng nhỏ của nàng áp tới cái khóa quần, cho dù đã vừa mới trải qua một cuộc đại chiến nhưng nhục bỗng lại vẫn nhất trụ kinh thiên!

Từ Lâm lúc này cũng đang kịch liệt run sợ! Mặc dù nàng căn bản là không muốn trốn ở chỗ này, nhưng áo quần bị rách nên nàng cũng không dám đứng lên! Nếu như bị nữ nhi phát hiện thì mình xong rồi! Nhưng hiện tại hai tay của nàng không có chỗ di chuyển.

Đột nhiên nàng thấy một tay Diệp Hi từ từ kéo khóa quần xuống, tiểu Diệp Hi hung hăng lập tức nhảy ra va chạm lên một bên má mịm màng của nàng.

"Không lẽ hẳn muốn..."

Từ Lâm nhìn nhục bống dữ tợn mà vô cùng hoảng hốt, nhưng lần trong sự sợ hãi là một chút gì đó ...kích thích khiến nàng càng thêm thờ dờn dật. Cái miệng nhỏ nhắn bị hai tay của Diệp Hi mở ra từ từ tiến sát đến côn thịt to nóng.

"A —— " Nguồn tại <http://Truyện FULL>

Diệp Hi bống nhiên cả người run lên.

"Người làm gì thế a, bống nhiên phát ra thanh âm kỳ quái như vậy!"

Đối với Diệp Hi bống nhiên hô lên rên rỉ, Trần Nhã Đình iếc mắt. Bống nhiên cái mũi của nàng cau: "Đây là cái mùi gì a?" Càng đến gần Diệp Hi, nàng lại càng ngửi thấy mùi vị hết sức kỳ quái!

Oanh!

Lúc này núp ở dưới bàn công tác, mẫu thân của nàng lại run lên, thân thể mềm mại bắt đầu bất an! Nếu là nữ nhi bước thêm vài bước, mình cũng sẽ bị phát hiện! Làm sao bây giờ?

"Có phải mùi thuốc không!"

Diệp Hi bống nhiên nhún vai, nhưng một tay còn lại ở dưới đáy bàn đè lại bờ vai thon gọn, một cái tay khác lại bất ngờ nắm lấy bầu vú mềm mại nhấp nhô! Nhũ phong cao thẳng, đầy đặn, rất tròn, tràn đầy cảm xúc co dẫn mỹ diệu, để cho Diệp Hi cảm nhận được từng đợt dòng điện hưng phấn! Huống chi mình còn đang đứng trước con gái của nàng!

"Không phải là mùi này, ách, thật là lạ!"

Trần Nhã Đình vừa nói, lại tiếp tục đi tới. Hiện tại nàng nếu bước thêm một hai bước, nàng liền sẽ phát hiện, lúc này mẹ của mình thế nhưng nắm

úp sấp ở giữa hai chân tiểu nam hài, tay của hắn bắt được mỹ nữ to tròn, thậm chí miệng nàng còn đang áp sát lấy nhục bồng!

Từ Lâm lúc này cảm thấy vừa kích thích, vừa hoảng sợ! Nếu như bị nữ nhi thấy được mình hiện ở cái bộ dáng này, nàng thật không còn có mặt mũi nào đối mặt nàng! Chính nàng làm mẹ, thế nhưng lại làm chuyện xấu cùng đồng học của nữ nhi!

Hơn nữa đó lại là một tiểu nam hài! Áp lực vụng trộm trầm trọng làm cho nàng có chút thở không nổi, nhưng lại cảm thấy tâm lý kinh hồn táng đảm khi vụng trộm, lại như có chút kích thích! Nhiều tia dòng điện hưng phấn đang từ kiều nữ truyền khắp cơ thể. Trong cơn hưng phấn nàng lại làm một hành động vô cùng khó tin, cái lưỡi đình hương đột nhiên thò ra liếm nhẹ nhục bồng của Diệp Hi một cái.

"Được rồi, thật ra là ta mới vừa thả một cái rắm!"

Diệp Hi bỗng nhiên có chút run run xấu hổ nói. Hiện tại, Trần Nhã Đình chỉ cần di động một chút, như vậy nàng tự sẽ phát hiện một nữ nhân trốn ở dưới bàn công tác!

Nhưng nghe Diệp Hi nói, nàng cũng theo bản năng mà lui về sau một bước dài!

"Vô sỉ!"

Diệp Hi cắn răng lộ ra hàm răng của mình, cười nói: "Người nhìn, rất chỉnh tề nha, người làm sao có thể nói ta không răng đâu!" (sỉ còn có nghĩa là răng)

"Người thật không biết xấu hổ!"

Trần Nhã Đình gương mặt đỏ bừng, lúc này nàng đột nhiên cảm giác được cùng Diệp Hi đấu võ mồm thật giống như có một chút thoải mái.

"Người lại nói sai rồi! Mặc dù ta lớn lên không phải là thập phần anh tuấn tiêu sái, nhưng là đẹp trai rạng rỡ mười phần, không phải sao? Làm sao người nói ta không biết xấu hổ đâu! Ta rất khó hiểu a!"

"Người —— "

Trần Nhã Đình nhất thời bị Diệp Hi nói á khẩu không trả lời được

"Ta đi ra ngoài trước, nơi này mùi vị thật khó ngửi."

Trái tim của nàng vào giờ khắc này chợt nhảy lên dữ dội! Điều này làm cho nàng không thể không xoay người chạy ra phòng làm việc, cũng không biết là nàng cố ý hay là vô tình, lại vẫn thuận tay khép cửa phòng lại.

"A di, mới vừa bị dọa sao?"

Diệp Hi nhìn mỹ phụ từ dưới bàn công tác đứng lên quần áo xốc xếch, nhìn khóe miệng nàng lưu lại ít nước miếng khiến hẳn cảm giác được hưng phấn! Hơn nữa hiện tại Từ Lâm đứng ở trước mặt Diệp Hi, là gần như vậy! Diệp Hi chỉ cần đưa tay lên có thể chạm vào thân thể của nàng.

Từ Lâm căn môi dưới, nhưng lại phát hiện quần áo xốc xếch, lập tức xoay người sang chỗ khác muốn sửa sang lại y phục của mình. Nhưng từ phía sau của nàng, Diệp Hi lại bỗng nhiên đứng lên, hai tay nhẹ nhàng ôm lấy bờ eo của nàng.

Vóc dáng gợi cảm, mỹ phụ bị tiểu nam hài dán lên lưng, bỗng nhiên nghĩ tới mình mới vừa ở trước mặt của con gái làm tư thế đáng xấu hổ kia.

"Người buông tay!"

Nàng giãy dụa thân thể, nhưng quần jean một lần nữa bị tiểu nam hài này kéo xuống!

"Nha."

Hàn Tuyết không hiểu tại sao lại có chút lạnh chân, thân thể khẽ run rẩy, nàng đi vào phòng làm việc của mình, bỗng nhiên đưa tay ra đấm đấm bờ lưng mỗi. Ngồi ở trên ghế thị trưởng, thật đúng là chết mệt! Hàn Tuyết hiện tại rất muốn được đi ngâm ôn tuyền giống lần trước.

Hàn Tuyết gần đây chịu mệt muốn chết rồi. Chính là chuyện Phó thị trưởng Từ Vũ này để cho mình vô cùng đau đầu! Hiện tại cũng nhận được tin tức cấp trên, chứng cứ đã thu thập xong, hôm nay có thể đưa ra thông tư!

"Cũng nhiều năm như vậy, không biết cuộc sống mệt mỏi này lúc nào mới có thể kết thúc đây?"

Nàng tự nhủ, lại nhìn xuống một tấm hình đặt trên mặt bàn làm việc. Đây là ảnh cả nhà của nàng chụp chung. Mà trong ảnh, nàng lại xinh đẹp như vậy, mặc y phục tuyết trắng, trong ngực ôm một đứa bé.

"Xì!"

Thấy nhi tử lúc đó mới được hơn một tuổi, một tay đang ôm một bên nhũ phong mềm mại của nàng, Hàn Tuyết lại bỗng nhiên cười vui vẻ.

Vì công việc cá nhân nên bây giờ truyện khó có thể ra đều như trước, mong các bạn thông cảm và ủng hộ

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Thâu Tình Mỹ Phụ

"Đứa bé này!"

Nhìn tiểu nam hài, Hàn Tuyết cảm thấy hoài niệm thời gian trước kia. Nhưng hiện giờ, những thứ kia tựa như dòng nước chảy, trôi đi không quay trở lại.

Chẳng qua hiện giờ Hàn Tuyết lại có một loại cảm giác rất kỳ quái. Nhìn tấm ảnh hài tử chạm vào ngực mình, nàng lại cảm thấy kiêu nhũ của mình thật sự có một tia tê dại.

"Thối lắm! Ta đang nghĩ cái gì thế này!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên thối mình một ngụm, từ từ buông tấm ảnh xuống, hít một hơi thật sâu.

Lại nói ở thành phố Hoa Hải, tại đệ nhất bệnh viện nhân dân, lúc này đang có một hộ sĩ đi về phía phòng làm việc của viện trưởng. Trình Mẫn không biết lúc này trong văn phòng thành thực mỹ phụ cùng tiểu nam hài đang tiến hành hùng hực khí thế, hiện tại tâm tình của nàng thập phần phức tạp!

Bởi vì tối hôm qua, người nam nhân kia, thế nhưng lại xuất hiện lần nữa!

Ra đi hơn mười năm nhưng giờ hẳn lại lần nữa tìm đến mình!

"Diệp Long!"

Trình Mẫn nắm chặt quả đấm, lại vô tình vò nát bản báo cáo đang cầm trong tay. Bộ quần áo hộ sĩ màu hồng phấn mặc ở trên người nàng, giống như sinh ra là để dành cho nàng, thập phần đẹp mắt!

Ổng tay áo khoác màu trắng, lại đội một cái mũ nho nhỏ, y phục như vậy ở trên người của nàng cực kỳ hoàn mỹ. Thân thể nhỏ nhắn mềm mại, mặc dù đã sinh một nữ nhi, nhưng nàng vẫn duy trì thân thể thướt tha, gợi cảm, nàng đang mở ra cước bộ của mình, đi thẳng tới phòng làm việc của viện trưởng.

"Dừng... dừng lại!"

Lúc này, hai tay chống trên bàn làm việc, mỹ phụ Từ Lâm lại đưa một bàn tay ra sau giữ tay tiểu nam hài: "Chân của dì mỗi quá!"

"Vậy... cháu giúp dì ngồi !"

Lúc này trên mặt Diệp Hi đều là nụ cười tà! Hẳn đở mỹ phụ tuyệt sắc vô lực, để nàng đặt mông ngồi xuống trên mặt ghế.

"A!"

Từ Lâm bỗng nhiên phát ra một tiếng hét kinh hãi, bởi vì lúc này Diệp Hi liền đứng trước mặt nàng, giữa hai chân nàng, hai tay túm lấy cặp chân lỏa lồ của nàng tách ra làm đôi.

"A di, cháu muốn cắm vào!"

Thân thể Diệp Hi chậm rãi trầm xuống, hai tay tách hai chân nàng ra, đem dương vật của mình chuẩn xác không lầm cắm vào mật huyết đã ướt nhẹp của nàng!

"Hắt xì!"

Y tá trưởng Trình Mẫn bỗng nhiên nhảy mũi, thân thể co lại, lầm bầm lâu lâu nói: "Hôm nay hình như như hơi lạnh!"

Từng bước từng bước đi vào, từng bước đến gần.

Trình Mẫn bỗng nhiên thở một hơi, đem chuyện cũ ở trong đầu cũng vứt ra sau óc. Bất quá sắc mặt của nàng vẫn như cũ có chút tái nhợt, nam nhân đã từng thương tổn mình, bây giờ trở về! Mình phải làm gì đây?

"Có lẽ, ta thật sự mãi không bỏ xuống được!"

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, nhưng lại biết mình thật rất hận hấn! Hận hấn thương tổn mình lại ra đi không lời từ giã! Hận hấn bỏ mình!

Nhưng đã qua nhiều năm như vậy! Mình có hài tử của hấn, mẹ con luôn sống nương tựa lẫn nhau, giờ các nàng lại phải đối mặt với nam nhân kia, điều này làm cho nàng vô cùng bất đắc dĩ.

Nàng thật không muốn đối mặt! Năm đó mình còn trẻ không hiểu chuyện, giờ đã là mẹ người ta! Nàng không thể giống như lúc trước. Hơn nữa, hiện tại càng thêm thành thực, càng thêm mê người!

Trải qua thời gian lắng đọng, thân thể nàng chẳng những không hề lộ ra vẻ già nua, ngược lại càng thêm động lòng người!

Làn da mịn màng như bạch ngọc làm cho người ta cảm thấy mê muội.

Hai chân mặc quần, trên người đeo đai lưng trắng, hơn nữa hai tòa kiêu nhã cao cao trước ngực của nàng lại càng thêm phần sắc sảo! Cao thẳng mà đầy đặn, đường cong tròn trĩnh thập phần mê người!

"A!"

Bỗng nhiên, nàng nghe được một thanh âm nữ nhân rên rỉ từ trong văn phòng truyền ra!

"Lộp bộp!"

Nghe được tiếng rên rĩ phóng dăng, Trình Mẫn bỗng nhiên căng thẳng nhảy dựng, "Cái đó đúng..."

Đã là mẹ một cô bé, nàng đối với kiểu rên rĩ này đặc biệt nhạy cảm.

Đó chính là văn phòng viện trưởng mà!

Cái thanh âm kia...

Nàng nuốt nuốt nước miếng, lại đột nhiên cảm thấy tim của mình cũng muốn nhảy ra ngoài!

Mỗi một bước đi cũng nặng nề như vậy. Nhưng đến tột cùng là ai ở trong văn phòng ? Mới vừa nãy chẳng phải viện trưởng đã đi ra ngoài sao?

Trình Mẫn ngừng thở, nhưng lại cảm thấy trái tim mình đập bịch bịch! Hiện tại đã đến rất gần.

Nhưng thanh âm lại bỗng nhiên biến mất như lúc bình thường.

"Kỳ quái!"

Nàng trong lòng thầm nhủ một tiếng, rón rén đi về phía trước, cho đến khi đi tới cửa phòng mới dừng lại.

"A di, di nhạy cảm thiệt đó nha!"

Lại vào lúc này từ bên trong truyền đến thanh âm một cậu nhóc!

"Đây là..."

Trình Mẫn có chút không thể tin được lỗ tai của mình. Trời ạ! nàng rất cuộc nghe được cái gì?

"Adi, đi nằm lên trên bàn làm việc đi!"

"Thật chặt! "...

Lời nói của tiểu nam hài..., mặc dù nói không lớn tiếng, nhưng mỹ phụ ở ngoài cửa lại nghe được rõ mồn một!

"Là một... tiểu hài tử?"

Trình Mẫn bưng kín miệng của mình, trên mặt đầy sự không dám tin!
Làm sao có thể chứ! Chẳng lẽ lại có tiểu nam hài chạy vào trong phòng làm việc của viện trưởng để... Vụng trộm?

Chữ "Vụng trộm" hiện lên trong đầu, Trình Mẫn đột nhiên cảm thấy hô hấp của mình thoáng cái dồn dập rất nhiều, đôi mỹ nhũ bị trói buộc trước ngực đã kịch liệt run rẩy!

Tay nàng đang run rẩy, nhưng không biết bị ma quỷ xui khiến thế nào mà lại đưa tay về phía cửa phòng.

"Sao lại không khoá chứ!"

Lòng của nàng lại lần nữa hồi hộp căng thẳng!

Nhẹ nhàng vặn một cái, đem cửa phòng đẩy ra một khe hở!

Xuyên thấu qua khe hở, ánh mắt Trình Mẫn đầu nhập vào trong phòng.

Ầm!

Bỗng nhiên, khi nàng thấy rõ ràng tình cảnh bên trong, toàn thân liền run rẩy! Nàng thấy được, thấy được một mỹ phụ, không ngờ nằm ở tư thế rất bất chánh, thậm chí ngay cả áo ngực cũng đã bị tháo bỏ, phóng đàng nằm ở trên bàn làm việc, hai chân lại bị một tiểu tử gánh trên vai!

Tiểu tử kia là nam hài!

Lúc này lưng hần hướng về phía mình, Trình Mẫn căn bản nhìn không thấy dáng vẻ của hần. Nhưng một cậu nhóc lại cùng thực phụ vụng trộm cũng đã đủ rung động nàng.

Bỗng nhiên, khiến cho Trình Mẫn càng thêm khiếp sợ chính là, tiểu nam hài chậm rãi xoay người lại, bộ dáng của hần...

"Là hần!" Text được lấy tại Truyện FULL

Trình Mẫn trong lòng cả kinh, tiểu nam hài này, sao lại cùng với người nam nhân kia, có năm sáu phần tương tự!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Mang Thai

"Diệp Hi, chậm, chậm lại!"

Bỗng nhiên, thanh âm mỹ phụ lại khiến Trình Mẫn như rớt vào hầm băng!

"Diệp Hi?"

Nàng trong lòng nhảy dựng vang lên, Diệp Long, Diệp Hi, Diệp Long, Diệp Hi...

Đến tột cùng, bọn họ có quan hệ gì?

Trình Mẫn lúc này thật sự sợ hãi!

Mà ở trong phòng cuộc vật lộn tựa hồ đang tiến hành đến giai đoạn kịch liệt nhất, từng đợt nước rút như bài sơn đảo hải(cực mạnh) kịch liệt va chạm khiến cho Trình Mẫn cảm thấy từng đợt kịch liệt, thậm chí mấy tia đờ ửng đều đã hiện rõ trên gương mặt nàng.

Rời đi, rời đi nơi này! Rời xa tiểu tử kia!

Trực giác nói cho nàng biết, nếu như lúc này không rời đi thì..., như vậy sau này mình thậm chí nhất định sẽ sinh ra thay đổi nghiêng trời lệch đất. Nhưng Trình Mẫn lại phát giác hai chân của mình hình như đã cắm vào đất, làm sao cũng không thể di động nửa bước. Nghe trong phòng truyền đến từng trận thân thể va chạm, cùng với âm thanh nữ nhân phóng đặng rên rỉ, còn có tiếng tiểu nam hài thở dốc dồn dập, trái tim Trình Mẫn đã nhảy lên dữ dội!

"Bang bang, bang bang!"

Trái tim giống như nai con đi lạc, nhảy loạn liên hồi.

Nhưng ánh mắt Trình Mẫn lại gắt gao xuyên thấu qua khe cửa, nhìn động tác của cậu nhóc, tựa hồ muốn từ trên người hắn nhìn ra đầu mối gì.

Nhưng càng xem Trình Mẫn càng thấy càng giống, hắn giống như bản thu nhỏ của nam nhân kia đang hiện lên ngay trước mắt nàng. Đủ loại chuyện cũ xa xưa tựa như là chiếu phim đang phát hình trong đầu óc nàng.

"Hô —— "

"Từ a di, cháu yêu dì, yêu thân thể của dì, yêu bầu vú đầy đặn, yêu cái rốn, yêu bắp đùi cùng bắp chân của dì, còn có cái mông cùng âm đạo ôn nhu của dì, cháu thích cùng dì giao hợp, cháu... cháu muốn vĩnh viễn chiếm đoạt dì..."

Từ Lâm bị đâm được đâm khiêu(rên đâm) vô cùng: "A... A... Tiểu Hi... Dì... A... Ân... cháu đâm dì thật sướng a... Ân... Đâm đi... Đâm nát âm hộ của dì... Ai... Hừm... Thật là đã... Thật thoải mái... A... Tiểu tử thôi... Ân... Ân... Diệp Hi hỗn đản..... Dì hận cháu... To như thế ... Ân... Ân... Nhanh một chút... "

Diệp Hi tựa như nhận được sự khuyến khích, lần sau nhanh hơn lần trước, mỗi lần cũng đỉnh đến hoa tâm mỹ phụ. Người vợ xinh đẹp bị đút đến thở dồn dập, cái mông theo mỗi lần Diệp Hi đút vào đều ra sức vênh lên nghênh hợp, hai tay như bạch tuộc quấn lấy cổ hắn.

"Á... Diệp Hi... Ân... Ân... của cháu thật to... Ân... Hào chặt chẽ... Ngô... Ngô... Khe *** bị làm ... Tê dại... Thật ngứa... Ân... Ân... Tiểu tử khốn kiếp...A...Dì...Bị cháu ...Ân ...Hại chết rồi..."

Từ Lâm bị đâm đến thiên địa nghịch chuyển, hồn phách đã sớm bay đến cửu trọng thiên, trong miệng không ngừng phát ra âm thanh âm thanh, trút bỏ hoàn toàn sự mâu thuẫn áy náy ban đầu.

Đợi đến hết thấy trở về thời điểm bình tĩnh, trong phòng chỉ còn truyền đến tiếng thở dốc dồn dập của hai người.

Nhưng ở phía ngoài Trình Mẫn lúc này đã kinh hồn táng đảm. Bởi vì nàng nghĩ tới một vấn đề vô cùng đáng sợ —— tiểu nam hài tên là Diệp Hi, không chừng là tôn tử của Diệp Long?

Nếu quả thật đúng là như vậy, như vậy con gái của mình...

Oanh!

Trình Mẫn chỉ cảm thấy não của mình như bị điện giật, nữ nhi của mình, còn chưa tới 15 tuổi, dĩ nhiên lại là cô cô của tiểu nam hài này?

Trời ạ!

Không khí trong phòng lúc này đã dần trở lại bình thường, cảm giác đau khổ vừa bị mỹ phụ vứt đi tựa như xiềng xích quay trở lại, làm cho Từ Lâm cảm thấy vừa yêu vừa hận. Cố nén cảm giác tê dại sưng đau giữa hai chân, Từ Lâm lặng yên cắn răng, sửa sang lại áo quần của mình, dùng khăn giấy lau khô sạch sẽ hạ thân, nhưng lại cảm thấy, trong văn phòng tràn đầy mùi hương thập phần đậm mỹ!

"Cháu —— "

Diệp Hi mặc quần xong, nhưng vừa định nói lại bị nàng ngăn cản:
"Chuyện giữa chúng ta... Hy vọng cháu đừng nên tiết lộ ra ngoài!"

Cho dù Từ Lâm nàng nguy trang lạnh lùng như thế nào đi nữa, nhưng thân thể của nàng vẫn lạnh run như cũ! Hơn nữa thanh âm mang theo vài

phần run rẩy.

"Bọn họ —— "

Lúc này ở ngoài cửa Trình Mẫn lại che miệng của mình, hai mắt mở thật to, nàng không rõ, tại sao vị mỹ phụ thành thực gợi cảm như này, lại cùng cậu nhóc kia làm loại này chuyện xằng quấy như vậy chứ?

Bất quá bây giờ không phải là thời điểm nghĩ đến vấn đề này. Nàng nhìn thấy hai người bên trong chuẩn bị đi ra ngoài, lập tức xoay người bỏ đi!

Chính nàng cũng không biết tại sao phải chạy trốn, nhưng nàng lại không muốn bị Diệp Hi thấy.

Bởi vì, nàng đang sợ!

Bất quá, thời điểm khi nàng chạy tới góc thang lầu âm u, lại đột ngột ngừng lại.

"Ta đây là... Chuyện gì a!"

Nàng bỗng nhiên cả kinh, hình như thật sự mình rất sợ nhìn thấy cậu nhóc ấy? Hay là nói, mình sợ nhìn thấy Diệp Hi?

Hô hấp, vẫn vội vã gấp rút như vậy, mọi động tác của cậu nhóc cùng thực nữ mới vừa nãy, đều quay vòng trở về trong đầu nàng.

"Đi đi... đi ra ngoài!"

Từ Lâm căn môi dưới, dáng người gợi cảm đưa lưng về phía phía sau tên nhóc vừa mới giày xéo nàng, cố nén nước mắt, loại cảm giác khuất nhục này thật làm cho nàng cảm nhận không dứt dung thân!

Mình thân làm vợ làm mẹ, nữ nhi là đồng học của Diệp Hi, nhưng mình lại cùng hắn làm ra hành vi nhân thần cộng phần vô sỉ này!

Nàng mang giày cao gót, chạy chậm trên hành lang, phát ra âm thanh "bộp bộp".

"Ô ô —— "

Đi tới một chỗ không người, nước mắt của nàng, rớt cục vẫn không nhận được tuôn rơi lã chã!

Từ Lâm nhớ lại mới vừa rồi đôi kiều nữ bị tiểu tử kia tận tình vâng vâng, xoa nắn.

Cảm thấy thẹn, khuất nhục, lén lút, mỗi loại áp lực, cơ hồ ép tới nàng không thở nổi!

"Cô —— "

Nhưng Từ Lâm lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người! Bởi vì, khi nàng ngẩng đầu lên, thế nhưng lại phát hiện, ở cách đó không xa, có một thực phụ hộ sĩ đang nhìn mình!

Không nói đến Từ Lâm cùng Trình Mẫn, hiện tại, hiệu trưởng của Diệp Hi, mỗi tình đầu của cha hắn —— Lâm Văn Tình lúc này lại ngồi trên mặt giường lớn, ánh mắt ngây ngốc nhìn giấy chuẩn đoán thai!

Chỉ xét nghiệm một lần, cũng đã có kết quả!

Mặc dù, giấy chuẩn đoán thai không nhất định chính xác, nhưng xác suất trúng cũng đạt tới hơn 90% trở lên!

Trời, mình thật... có thai?

"Sao, làm sao có thể!"

Lâm Văn Tình đem tờ giấy chuẩn đoán thai ném tới góc tường, bỗng nhiên thoáng cái nhào tới trên mặt giường lớn! Nàng muốn khóc, nhưng

khóe mắt lại không hề có một tia nước mắt nào cả!

Mình... thế mà lại mang thai với tiểu tử kia? Lại là con trai của mối tình đầu!

Ầm! Tình huống nghiệt ngã trở trêu khiến nàng cảm thấy thế giới đã trở thành một mảnh xám xịt!

Nhẹ nhàng mà vuốt ve bụng của mình, nơi đó vẫn bằng phẳng như cũ. Nhưng Lâm Văn Tình lại biết, trong bụng của mình, cũng đã dựng dục một tánh mạng nho nhỏ!

"Ta không nên! Không nên!"

Nàng bỗng nhiên như muốn nổi điên định đánh vào bụng của mình!

Rốt cục, nước mắt, đã ươn ướt khóe mắt của nàng.

"Có muốn... bỏ đứa bé này?"

Một ý niệm chợt lóe lên trong đầu Lâm Văn Tình.

"Đứa bé này có vô tội hay không?"

Lâm Văn Tình cười khổ hỏi mình, nhưng chính nàng lại cũng không biết đáp án.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Hộ Sĩ Xinh Đẹp

"Hỗn đản!"

Nữ hiệu trưởng thành thực xinh đẹp, lại bỗng nhiên cầm gối lên, dùng sức ném vào tường! Nhưng chỉ như vậy không thể đủ để nàng phát tiết lửa giận trong nội tâm!

Nàng rất muốn nói với chính mình, giấy chuẩn đoán thai là sai lầm! Chẳng qua nàng không có dũng khí đi bệnh viện kiểm tra. Bởi vì, nàng đang sợ! Nàng không dám đối mặt!

Đúng vậy, nữ hiệu trưởng lãnh diễm, cũng sẽ có một ngày sợ hãi! Nàng thật sự sợ việc mình thật sự mang bầu với con trai của mối tình đầu, —— vừa nghĩ tới hậu quả, thân thể Lâm Văn Tình liền kìm không được run lẩy bẩy! Nhưng áp lực như vậy khiến nàng cảm thấy mơ màng, loại lén lút kích thích kia, lại thêm việc người vợ vụng trộm làm cho nàng có chút mê luyến!

"Thối lắm! Trong đầu của ta rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì!"

Nàng xoa xoa huyết Thái Dương, nhưng một trái tim cũng đang đập bịch bịch. "Rốt cuộc... Làm sao bây giờ?"

Nàng chưa từng có cảm giác bất lực như lúc này. Trong lòng đang cay lại không thể nói ra hết, muốn tìm một người ấm áp hoài bão lại tự biết đây là điều xa xỉ!

Nhân sinh có quá nhiều bất đắc dĩ!

Bắt đầu từ hơn mười mấy năm trước, trong mắt nàng, mỗi người phảng phất đều đeo 1 chiếc mặt nạ, dối trá, nịnh nọt! Những thứ này từ lúc nàng mới chỉ là một cô bé chưa đầy hai mươi tuổi đã hiểu rất rõ ràng, thật làm người ta chán ghét!

Có đôi khi, nàng thậm chí rất chán ghét thế giới này, tại sao người với người không thể nhiều thêm điểm tín nhiệm, nhiều thêm điểm chân thành ?

Nàng không rõ! Ở xã hội này, tại sao tiền lại có sức hấp dẫn lớn đến như vậy? Có người dùng tiền để che giấu tội lỗi, có người dùng tiền để uy hiếp người khác, có người dùng tiền...

Vì tiền, rất nhiều người cả mạng cũng không để ý, vì tiền, có người "Đại nghĩa diệt thân", vì tiền có người không chừa thủ đoạn nào...

Tương lai là cái gì? Nàng đã không còn chút hy vọng, dưới loại tình huống này trong thế giới, nàng nhìn thấu mỗi người! Cái gì thân tình, cái gì hữu tình, đây chỉ là những thứ mà tội phạm dùng làm lý do trốn tránh!

U buồn ùn ùn kéo tới. Mây đen ùn áp thúc dục trong vô thanh vô tức, dùng trong lòng ẩn chứa một loại tình cảm bị đè nén loại. Ngày yên lặng trước cơn bão táp, yên lặng đến đáng sợ, yên lặng dọa người, yên lặng đến mức phải nín hơi.

Hết thủy cũng phảng phất sự ức chế trên trời đất, trời cùng núi cùng nước thành một cái thẳng tắp, đáng sợ, thật đáng buồn, đáng tiếc.

Đây hết thủy không cách nào giãy dụa, lại không có cách nào quên lãng, chỉ còn lại có mịt mờ bùng nổ, trong lòng phiền muộn, lo âu. Hơi thở không tiếng động tĩnh lặng trôi trong không khí.

Đối mặt với hết thủy, không cách nào trốn tránh, lại không có phương pháp đối mặt, thật là bất đắc dĩ a!

Giả sử không cần đi gặp ai, cũng không cần đi đối mặt, có phải hay không là một loại hạnh phúc, một loại hạnh phúc ban đêm nằm mơ còn có thể cười trộm?

Nhưng là, bất đắc dĩ thủy chung vẫn là bất đắc dĩ, cái loại là "Thần mã cũng là mây bay" cái gọi là "Không câu chấp"(không để ý điều vật vãnh) chẳng qua là đang giả vờ giả vịt mà thôi! Cái thế giới này, chuyện bất đắc dĩ mà thống khổ, nhiều lắm!

Giống như gió nổi mây phun, mặt trời thế chỗ mặt trăng.

"Lâm Văn Tình a Lâm Văn Tình, mi cũng sẽ có ngày như hôm nay!"

Một bàn tay nhẹ nhàng mà bao trùm trên cặp vú cao cao sừng sững mềm mại trước ngực của mình, lúc này mỹ phụ hiệu trưởng lại nằm ngửa ở trên mặt giường lớn ngẩng đầu nhìn trần nhà, nhưng trong lòng cái gì cũng không nghĩ ra, cái gì vậy...

Bỗng nhiên, mỹ phụ gọi cảm thành thực nhắc người từ trên mặt giường lớn đứng lên! Chỉ có áo ngực trói buộc mỹ nữ kịch liệt lắc lư!

Mặc vào y phục quần jean cùng áo sơ mi bình thường nàng rất ít mặc, nàng xỏ giày xong liền đi ra đường .

Đang lúc nàng chen giữa dòng người hối hả, nàng thấy được mọi người vội vã ngược xuôi, tiếng bước chân nện xuống mặt đường trong lúc vô tình dường như bện thành một "Giai điệu" vừa trầm trọng lại vô tình làm nàng kìm lòng không đặt sa vào trong đó!

Thiên hạ rộng rành, đều vì lợi mà đến; thiên hạ nhốn nháo, đều vì lợi mà hướng!

Đột nhiên, gió thổi qua bên tai nàng, nàng vừa mãnh liệt quay đầu lại, sợ ngậy người, nàng quả thực không thể tin vào mắt mình— thấy được mỗi

bóng lưng cũng hơi chua xót, ngay cả trời cũng "Phụ họa" nhuộm thành màu xám tro, ảm đạm tang thương! Vì vậy, nàng không thể không trầm trọng cúi đầu...

Nhưng là!

Vào lúc này, bỗng nhiên lại có một cái tay vỗ lên bả vai nàng!

Lâm Văn Tình quay đầu lại, lúc nhìn thấy người này, lại ngây dại!

"Là... em?"

Nàng cả người run lên, trong hai mắt tràn đầy một loại tình cảm hết sức phức tạp.

Lại nói ở thành phố Hoa Hải tại đệ nhất bệnh viện nhân dân trong văn viện trường, Diệp Hi có chút tự nhủ nói: "Cảm giác như ta thật sự đã thay đổi!"

"Đến mức ngay cả ta cũng không biết chính mình."

Đây hết thảy, đến tột cùng là tốt hay xấu?

Nhún vai, đối với lần này Diệp Hi căn bản không quan tâm. Bởi vì, hãn chỉ muốn tùy tâm sở dục(tùy thích) mà sống, như vậy mới tự do nhất. Hãn không hy vọng có ai quản thúc mình, người nào cũng không thể !

"Người đâu? Đi đâu rồi không biết?"

Diệp Hi đi ra khỏi phòng làm việc, nhưng lại không biết đi đâu tìm người. Nữ đồng học Trần Nhã Đình vừa mới rời đi, còn có mẹ của nàng Từ Lâm, cũng không biết đi đến địa phương nào rồi! Còn viện trường kia, Diệp Hi còn chuẩn bị cùng hãn nói chuyện một chút!

Bệnh của Trần Nhã Đình cũng không biết như thế nào.

Ở khúc quanh cầu thang, lúc này Từ Lâm nhìn mỹ phụ hộ sĩ về mặt luống cuống, trong lòng nổi lên một loại cảm giác hoảng hốt.

"Tôi có chút chuyện, đi trước!"

Đang suy nghĩ lung tung, Trình Mẫn bỗng nhiên lướt qua phòng làm việc mà Diệp Hi vụng trộm với Từ Lâm, trong nội tâm nàng cảm thấy không dám đối mặt.

Không phải không dám đối mặt Từ Lâm, mà là không dám đối mặt chuyện có liên quan đến Diệp Hi.

"Cô đã... thấy được?"

Từ Lâm sắc mặt một mảnh tái nhợt!

"Không có, không có!"

Trình Mẫn thân thể nhẹ nhàng run rẩy, nhưng lại không thừa nhận.

Tuy vậy Từ Lâm đã thấy được thân thể nàng run rẩy.

"Lộp cộp!"

Giầy đạp trên mặt đất phát ra thanh âm, khiến cho Từ Lâm giật mình! Nhưng nàng lại bỗng nhiên phát giác bên hông của mình có thêm một cánh tay!

"A di, sao dì lại chạy đến chỗ này?"

Không biết từ lúc nào xuất hiện tiểu nam hài Diệp Hi từ phía sau mở ra đôi tay ôm thật chặt bờ eo của nàng!

Nho nhỏ Chính Thái, thân cao chẳng qua là miễn cưỡng tới cầm Từ Lâm, vẫn thấp hơn nàng một cái đầu. Nhưng dù chiều cao khác biệt, Diệp Hi lại

ôm nàng thật chắc, đem thân thể mềm mại áp trên người của mình.

"Mau buông tay, sẽ bị người khác nhìn thấy đó!"

Từ Lâm vội vàng muốn vùng thoát khỏi tay Diệp Hi, nhưng lại không dám nói quá lớn!

"Không có người tới!"

Diệp Hi không sợ trời không sợ đất. Ôm mỹ phụ cao gầy, toàn thân hẳn cũng cảm thấy tê dại. Cái loại cảm giác đầy đà co dãn, còn có tràn đầy hấp dẫn, cho dù vừa mới phát tiết nhưng hẳn lại cảm thấy mình còn lâu mới thấy đủ!

"A!"

Bỗng nhiên, Từ Lâm phát ra một tiếng thét kinh hãi, thì ra trước ngực mình lại có chút tê tê dại dại, bị tiểu nam hài này ôm trong tay! "Cháu... cháu làm gì vậy! Mau buông tay!"

Lúc này trên mặt Từ Lâm hiện lên một đám mây hồng. Hơn nữa hô hấp của nàng cũng thập phần dồn dập, kiều nữ cho dù bị cầm ở trong tay hẳn cũng nhấp nhô!

Thật to, thật co dãn! Cho dù cách y phục cùng áo ngực, Diệp Hi lại như cũ cảm giác được xúc cảm này hết sức kinh người, điều này làm cho hai tay của hắn không khỏi nhẹ nhàng xoa nắn. Mười ngón tay bắt đầu đè ép kiều nữ, xoa nắn!

"Hảo a di, dì cho cháu thêm lần nữa đi!"

Diệp Hi để cho tiểu huynh đệ khế ma sát bờ mông ngọc của mỹ phụ, hai tay càng thêm dùng sức xoa nắn!

"Diệp Hi!"

Từ Lâm có chút đê mê căn môi dưới, nhưng lại nghĩ tới nữ hộ sĩ, nàng lập tức nói: "Chúng ta... Mới vừa ở trong phòng làm việc, có khả năng bị nhìn thấy!"

"A!"

Diệp Hi hơi sững sờ, hai tay bóp vú khẽ buông lỏng, Từ Lâm theo tránh thoát khỏi ngực hăn, hăn mới hỏi: "Làm sao dì biết?"

"Dì vừa nhìn thấy một hộ sĩ ở chỗ này, hơn nữa ánh mắt của cô ta thật kỳ quái!"

Từ Lâm bỗng nhiên có một loại cảm giác hoảng sợ, mình cùng đồng học của nữ nhi làm ra chuyện xằng bậy bị phát hiện, thì làm sao nàng sống nổi chứ? Suy nghĩ này làm nàng hoảng loạn, nước mắt đã trực trào ra.

“Diệp Hi, nếu... như ... Ngô”

Từ Lâm ghen ngào định nói gì đó liền bị bàn tay ấn cổ nàng xuống, ngay lập tức bị một đôi môi hung hăng hôn xâm chiếm bờ môi ngọt ngào của nàng, chiếc lưỡi tiểu nam hài lập tức xâm nhập qua hàm răng ngọc rồi đoạt lấy chiếc lưỡi đình hương của nàng. Hành động mạnh mẽ của Diệp Hi như giúp tâm hồn đang hỗn loạn của mỹ phụ từ từ bình ổn, dần dà nàng cũng chủ động đáp trả lại nụ hôn của hăn, hai tay quàng chặt lấy cổ tiểu nam hài. Nụ hôn kéo dài đến tận khi nàng cảm thấy hít thở không thông thì Diệp Hi mới chịu buông ra. Lúc này mỹ phụ đã mị nhãn như tơ, ánh mắt ngập nước thật vô cùng đáng yêu, khiến cho mọi nam nhân đều muốn tiến đến che chở.

"A di, đừng lo lắng, cháu đi xem một chút?"

Diệp Hi cười cười an ủi nàng mới quay người rời đi.

Lại nói y tá trưởng Trình Mẫn vội vã rời đi, bước chân dồn dập đi về phía lầu dưới.

Nàng không biết tại sao mình muốn chạy trốn, nhưng lúc này lòng của nàng vô cùng rối bời.

Diệp Long! Một nam nhân mình từng yêu, là cha của con gái mình, ra đi hơn mười năm giờ lại đến tìm mình! Điểm chết người chính là, nàng lại gặp được cháu trai của Diệp Long!

Đây là một loại châm chọc sao?

Vội vã trở lại phòng làm việc của mình, Trình Mẫn dựa lưng vào cửa phòng dồn dập thở hổn hển. Nhưng trong đầu lại hiện lên tình cảnh tiêu chính thái cùng mỹ thực phụ thiên miên!

Tiếng va chạm, tiếng rên rỉ, còn có một đồng tư thế, kích thích cực mạnh trái tim Trình Mẫn nhiều năm qua đã không có xao động.

"Không được! Không thể nghĩ!"

Tại sao mình muốn sợ hãi? Chẳng lẽ chỉ là bởi vì hắn rất có thể là tôn tử của người nam nhân kia?

Bất quá, nếu thật là như vậy, con gái của mình, còn nhỏ tuổi hơn cả hắn nữa, cũng là cô tử của Diệp Hi sao?

Trời ạ, quan hệ loạn như vậy thật sự khiến cho Trình Mẫn trong khoảng thời gian ngắn không cách nào thích ứng!

Đang trong thời điểm mỹ phụ này tự vuốt ve ngực mình, ngoài cửa lại vang lên tiếng gõ cửa!

"Y tá trưởng Trình có ở đây không?"

Cái thanh âm kia mình mới vừa nghe được, thế mà lại vang lên ở ngoài cửa!

Oanh!

"Là hấn!"

Trình Mẫn trong lòng căng thẳng, nhũ phong kịch liệt run rẩy, vú càng thêm mãnh liệt lắc lư dựng đứng! Sao hấn lại quay lại!

"Y tá trưởng?"

Diệp Hi vẫn gõ cửa, nhưng Trình Mẫn cũng không dám mở. Bởi vì, nàng thật sự không muốn gặp Diệp Hi! Thật không muốn!

Nhưng là —— "Viện trưởng bảo cháu tới tìm dì mà!"

Thanh âm Diệp Hi lần nữa truyền tới.

"Tại sao mình lại sợ nhìn thấy hấn?"

Bên ngoài chẳng qua chỉ là một tiểu nam hài hơn mười tuổi thôi mà!

Nàng hít sâu, bàn tay vỗ vỗ mỹ nhũ to tròn mềm mại, xoay người ra phía cửa.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Tình Nhân

"Ách..."

Ngoài cửa Diệp Hi vừa định gõ cửa, nhưng Trình Mẫn cũng đã mở cửa ra! Bất quá lúc này nàng lại khôi phục vẻ mặt lạnh lùng, so sánh với tiểu nam hài cao hơn nàng, nàng lại ra dáng cao cao tại thượng: "Có chuyện gì không?"

Cho dù nàng có thể nguy trang lạnh như băng, nhưng trong tâm vẫn có một chút bối rối, nàng không hy vọng thông qua cái tên Diệp Hi khiến mình lại phải gặp lại Diệp Long! Cuộc sống cơ khổ mười mấy năm qua, nàng cùng con gái của mình sống nương tựa lẫn nhau đã thành thói quen!

"Thật ra thì cũng không có gì."

Diệp Hi lúc này giống như là một tiểu nam hài thập phần xấu hổ gãi gãi ót: "Có mấy vấn đề về chăm sóc bệnh nhân muốn thỉnh giáo cô, không biết cô có rảnh hay không?"

"Không rảnh —— "

Trình Mẫn cũng không cần suy nghĩ liền cự tuyệt, nhưng Diệp Hi nói dứt lời xong liền đi thẳng vào văn phòng.

"—— "

Trình Mẫn cắn môi dưới, đem lời muốn nói nuốt xuống bụng, nhưng khi nhìn tiểu tử không chút cố kỵ lại khiến nàng bỗng nhiên phát giác, mình rất muốn hung hăng cho hắn một bạt tai!

Hắn chỉ là một thằng nhãi thôi mà! Trình Mẫn tự nói với mình như vậy.

"À, cháu gọi người là dì Trình, có thể không ạ?"

Chẳng qua Trình Mẫn cũng không định cho hắn sắc mặt tốt: "Có vấn đề gì cậu cứ hỏi đi, lát nữa tôi còn có việc bận!"

"À, vậy sao!"

Diệp Hi gật đầu, nhưng bỗng nhiên lại ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn mỹ phụ, nói: "Dì Trình người nên hiểu? Có một số việc, cho dù thấy được cũng phải nói không nhìn thấy."

Lúc này Diệp Hi hình như đã thành một người khác.

"Có ý gì?"

Trình Mẫn trong lòng nhảy dựng, nàng nghĩ không lẽ mình đã bị phát hiện. Một màn kịch tình thật sâu kịch thích trái tim đã ngủ yên mười năm nay, thậm chí còn làm cho nàng cảm nhận được nhiều tia đỏ mặt!

Nhưng —— "Diệp Hi!"

Trình Mẫn hai mắt tròn tròn, hung hăng nhìn tiểu nam hài này.

"Ừa? Lạ ghê cơ, sao dì biết tên của cháu?"

"Đi ra ngoài cho tôi!"

Trình Mẫn chỉ vào cửa lớn tức giận nói. Bị Diệp Hi nói đến giận tím mặt, hô hấp dồn dập. Một đôi mỹ nữ được che đậy bởi quần áo hộ sĩ run rẩy lay động, tựa hồ đang ngoắc hắn, tựa hồ gật đầu với hắn.

"Không biết, dì có muốn thăng chức hay không?"

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói, trên mặt hẳn có chút không giống nhãi ranh.

"Cậu có ý gì?"

Trình Mẫn trong lòng, bỗng nhiên cả kinh. Diệp Hi mới bao nhiêu tuổi, vậy mà lại biết rõ hắc ám chốn quan trường.

"Cháu có thể cho đi làm phó viện trưởng, thậm chí là —— viện trưởng cũng có thể!"

Diệp Hi ngữ khí không sợ hãi không chết không nghĩ!

Trình Mẫn mồm mở to, kinh ngạc đến xuất thần.

Chẳng qua ngay sau đó nàng lại cười: "Tên nhóc nhà cậu, cậu cho rằng nơi này là để tiểu hài tử chơi đùa sao? Chẳng lẽ ai làm viện trưởng là chuyện do cậu chỉ định?"

"Cháu đương nhiên biết!"

Diệp Hi nhìn mỹ phụ hộ sĩ xinh đẹp, ánh mắt lại rơi vào mỹ nữ đang loạng choạng nhảy lên. Nữ phong đầy đặn, lúc này thật để cho Diệp Hi muốn dùng bàn tay của mình nắm lấy, hảo hảo cảm thụ một chút cảm giác có co dãn hay không.

Giữa hai chân hẳn cũng đã xảy ra một chút phản ứng. Rõ ràng nhất chính là phía đũng quần đã dựng lên một căn lều.

"Vậy cậu nói, cậu làm sao để tôi thăng chức?"

Trình Mẫn bỗng nhiên thập phần lớn mật ngồi lên bàn công tác, lại đem đôi chân trắng trắng mềm mềm biểu diễn ở trước mắt tiểu nam hài này!

Thon dài, cân xứng, tuyết trắng, nếu có thể đem khiêng cặp đùi này lên trên bờ vai, tình cảnh chinh phục cỡ nào mãnh liệt a!

"Cháu à, tự nhiên có biện pháp của cháu!"

Diệp Hi "Ừc ừc " một tiếng, nuốt nuốt nước miếng, nhưng trong lòng đã có một ít cố tà niệm đang liên tục dục động!

"Thối lắm!"

Khi ánh mắt rơi vào lều vải giữa hai chân tiểu nam hài, Trình Mẫn bỗng nhiên thối lắm mắng một ngụm, nhưng không biết tại sao, nàng lại cảm thấy không khí thập phần mập mờ, hơn nữa còn khiến trái tim đập bịch bịch! Nàng cảm thấy, đùa giỡn tiểu nam hài này, thật giống như thập phần có ý tứ!

"Diệp Hi, tới đây cưng!"

Bỗng nhiên, ngồi ở trên bàn công tác, mỹ phụ hướng về phía Diệp Hi vẫy vẫy tay, đôi chân đẹp cũng đang nhẹ nhàng tới lui.

"Làm gì?"

Nhưng tại sao nữ nhân này bỗng nhiên trở nên kỳ quái như vậy chứ?

Mặc dù trong lòng rất nghi ngờ, nhưng Diệp Hi vẫn từ trên ghế salon đứng lên. Cái lều giữa hai chân vẫn như cũ cao cao sừng sững!

Bất quá, ánh mắt của Diệp Hi, lại bị vị mỹ phụ hộ sĩ trước mắt hấp dẫn thật sâu! Bất luận là khí chất hay thân thể của nàng, không nơi nào không đẹp!

"Ừc ừc!"

Diệp Hi lại một lần nuốt nuốt nước miếng, nhưng hần vẫn không phát giác, giày của mình cũng đã buông lỏng. Khi hần bước ra một bước, cái chân còn lại bỗng nhiên dẫm phải dây giày!

"Ôi!"

Diệp Hi bỗng nhiên mất đi thăng bằng, lại ngã về phía mỹ phụ!

"A!"

Trình Mẫn theo bản năng muốn đẩy Diệp Hi ra, nhưng một tay Diệp Hi đang túm y phục của nàng, thân thể của nàng lại bỗng nhiên đứng lên, Diệp Hi lại chụp phải không khí!

"Rầm bốp!"

Một tiếng vang lên, Diệp Hi hung hăng gục lên trên bàn công tác!

"Khanh khách!"

Nhìn bộ dáng này của Diệp Hi, Trình Mẫn bỗng nhiên cười: "Đau lắm sao?"

"Có chút chút!"

Diệp Hi xoay người lại, nhưng lại thấy được mình lại kéo chiếc áo hộ sĩ của nàng ra! Bên trong, là một áo sơ mi tuyết trắng bó sát người. Cặp nhũ phong cao cao sừng sừng khiến Diệp Hi cảm nhận được một trận mê muội!

"To thật!"

Hần kìm lòng khôngặng thấp giọng nỉ non nói.

"Cậu —— "

Nhưng lời của hắn lại để mỹ phụ hộ sĩ Trình Mẫn nghe được! Theo ánh mắt của tiểu nam hài, nàng cúi đầu vừa nhìn, nhất thời cả người run lên! Nhưng thấy chiếc áo hộ sĩ hồng phấn của mình bị kéo ra, những nút áo bị kéo ra nhiều cái, đem da thịt trên người mình lộ liễu ra ngoài!

"A!"

Theo bản năng, Trình Mẫn vung tay lên, hung hăng quạt một bạt tai lên mặt hắn! Chẳng lẽ hắn còn không biết, mình từng có với gia gia của hắn từng có một đoạn nghiệt duyên? Có lẽ hắn cũng không biết, con gái của mình, tuổi nhỏ hơn hắn, nhưng lại là cô tỳ của hắn sao?

"Đau chết!"

Diệp Hi vuốt mặt của mình, nhìn chế phục hộ sĩ của mỹ phụ trước mắt bị mình vạch mò, nhưng trong lòng lại tăng thêm một cảm giác tà ác. Hơn nữa lúc này là thời điểm cô nam quả nữ chung một phòng!

Nếu như là trước kia, Diệp Hi tuyệt đối sẽ không có lá gan như vậy. Nhưng kể từ sau khi mình cùng cái vị cục trưởng phu nhân xảy ra quan hệ vụng trộm kia, ném tư vị thân thể nữ nhân, hắn trở nên càng ngày càng tà ác!

Có lẽ, tương lai, hắn sẽ hoàn toàn sa đọa sao? Dù sao, mỹ phụ thành thực hấp dẫn, đối với tiểu nam hài như hắn mà nói, là hấp dẫn trí mạng!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Phong Vận Thị Trường

"Ách..."

"Cậu—— "

Trình Mẫn trợn mắt nhìn thẳng ranh trước mặt, mình rất muốn lần này hung hăng bợp hẳn 1 bát tai! Nàng hai tay kéo quần áo hộ sĩ, che dấu vị trí nhũ phong thập phần lộ liễu trước ngực mình, tức giận nói: "Diệp Hi, cậu cút ra ngoài cho tôi!"

"Đừng, đừng nóng giận, vừa rồi cháu không cố ý!"

Lúc này gương mặt Diệp Hi đỏ bừng, thoạt nhìn giống y một tiểu hài tử đang xấu hổ! Chẳng qua, cũng chỉ có mình hẳn mới biết, cho dù vừa mới cùng mẹ của đồng học ở trong phòng làm việc phiên vận phúc vũ(hoan lạc) một phen, nhưng lại không đủ để xua tan dục vọng trong thân thể hẳn!

Mà hiện tại, vừa mới thấy được một đôi mỹ nhũ tràn đầy co dãn, tràn đầy sức hấp dẫn lại nhanh chóng khiến cho thân thể của hẳn trở nên nóng rực, thậm chí khẽ run rẩy! Hai mắt của hẳn hận không được cũng mở thật to, như vậy mới có thể thu xuân sắc của mỹ phụ vô tình này vào trong đáy mắt!

"Hừ!"

Chỉnh chang lại quần áo hộ sĩ, Trình Mẫn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm! Nếu bên trong không có mặc áo sơ mi thì..., như vậy không phải là bị tiểu nam hài này nhìn hết trơn sao?

Lộp bộp! Nghĩ đến đây, gương mặt của Trình Mẫn lại hơi nổi lên một tia đỏ hồng. Nghĩ đến thân phận của mình, cho dù hiện tại nàng đã không còn nghi ngờ, nhưng mình cùng gia gia của hắn vĩnh viễn xoá không sạch. Con gái của mình, bối phận cũng là cô tỳ của hắn

Chẳng qua là, thật kỳ quái!

Nhìn thẳng nhóc, cho dù hắn còn chưa hoàn toàn trở mã, nhưng Trình Mẫn thật giống như đã thấy được tương lai hắn trưởng thành! Nhất định sẽ là một nam nhân anh tuấn tiêu sái!

Giống như... gia gia của hắn.

Bất quá, hiện tại hắn lại chỉ là một hài tử mà thôi. Thời kỳ trưởng thành, bé trai thập phần ước mơ thân thể nữ nhân, điểm này Trình Mẫn sao lại không biết chứ! Có lẽ do người trong nhà quá bận rộn, cũng không có người giáo dục hắn, cho nên mới để cho tiểu nam hài đi sai đường!

Không được! Không thể để cho hắn tiếp tục như vậy nữa!

Vào giờ khắc này, Trình Mẫn trong lòng bỗng nhiên có một loại cảm giác hết sức mãnh liệt! Đó chính là nàng muốn kéo tiểu nam hài ra khỏi vực sâu tội ác!

Đáng tiếc, ý tưởng của nàng, có thể thực hiện sao? Nếu chẳng những mình không thể kéo hắn về chính đạo, ngược lại mình bị hắn điếm ô, vậy thì liền...

"Diệp Hi!"

Vẻ mặt Trình Mẫn trở nên hết sức nghiêm túc, nét ửng đỏ trên mặt vừa mới dâng lên liền tản đi: "Cậu biết mình đã làm gì chưa? Nếu để cho cha mẹ của cậu biết, bọn họ sẽ thương tâm cỡ nào, cậu có biết không?"

"Ách, vậy là sao."

Nói đến cha mẹ của mình, Diệp Hi bỗng nhiên nhẹ nhàng nghiêng nghiêng đầu, thấp giọng nói: "Bọn họ cũng không có thời gian quản cháu, cháu học xấu cũng không có ai quản —— ư?"

Diệp Hi nói tới đây liền dừng lại!

Bởi vì, hắn chỉ cảm thấy trước mắt mình tối sầm, một thân hình xinh đẹp đi tới trước mắt của mình, không để mình kịp phản ứng lại mở hai cánh tay ôm lấy mình!

"Cô——"

Diệp Hi nhất thời sửng sốt, nhưng mùi thơm của cơ thể, cùng với nàng thanh tân mỹ phụ phát hương hấp dẫn, khiến cho Diệp Hi cảm giác được cơ thể mình trở nên nóng lên!

"Thằng bé này, nhất định là thiếu hụt sự ấm áp của gia đình mới có thể thành ra thế này, cậu mới bao nhiêu đâu!"

Cái ôm này không có bất kỳ ý tứ nào với tiểu nam hài, Trình Mẫn cảm thấy mình giống như là mẹ hắn."Có phải thường cảm thấy mình rất khao khát thân thể nữ nhân hay không?"

Lúc ôm hắn, Trình Mẫn lại đặt câu hỏi như vậy!

"Ân."

Diệp Hi ngờ ngác gật gật đầu, nhưng lại hơi nhắm hai mắt lại, lẳng lẳng cảm thụ được mùi thơm bên mũi mình, rất dễ chịu, khiến cho hắn cảm thấy kích thích!

Chỉ bất quá, cho dù lúc này Trình Mẫn vẫn có một chút ghét đối với tiểu nam hài này, nhưng mẫu tính quan tâm càng nhiều hơn nữa. Hoặ là bởi vì

nàng không hy vọng thấy hài tử nhỏ như Diệp Hi vậy lạc lối sai đường!

Chẳng qua nàng lại cũng không biết, tiểu nam hài mà mình đang ôm, tư tưởng đã biến chuyển tà ác đến cỡ nào!

Hai cánh tay ôm lấy vòng eo mỹ phụ cao gầy, Diệp Hi cảm thấy xúc cảm đầy đà khiến hãn không bỏ được, bộ mặt của mình đã hơi ma sát đôi kiêu nhũ!

Hương thơm ngào ngạt, cô nam quả nữ trong phòng làm việc, nam nữ ôm nhau... Hết thấy hình như là chất xúc tác bình thường, khiến cho tâm hồn Diệp Hi trở nên càng thêm nóng rực, càng thêm nhạy dựng dử dội! Hãn dường như thật muốn đè đôi mỹ nhũ xuống, nắm trong tay hung hăng thưởng thức!

Nhưng ngay lúc đó...

"Cốc cốc!"

Nhưng tiếng gõ cửa bỗng vang lên!

Mỹ phụ vốn đang ôm Diệp Hi, bỗng nhiên toàn thân sùng sốt, giống như đang làm chuyện xấu, mặt đỏ ửng đẩy Diệp Hi ra. "Người nào á? Có chuyện gì sao?"

"Y tá trưởng, phó viện trưởng bảo chị đến phòng làm việc của hãn một chuyến! Có thể có việc gấp đó, chị nhanh lên một chút."

"Ừm."

Trình Mẫn đáp ứng, nhưng ánh mắt rơi xuống trên người tiểu nam hài đang cúi đầu, lại cảm thấy, hình như mình là mẫu thân đang dạy bảo tiểu hài tử này! Nàng khẽ vuốt tóc Diệp Hi, cười nói: "Có rãnh rồi xem nhiều

sách có ích, hoặc là đi ra ngoài cùng bằng hữu dạo chơi, đừng trầm mê chuyện nam nữ nữa!"

Nói xong, nàng lập tức xoay người đi ra khỏi phòng làm việc, Diệp Hi nhìn không tới khuôn mặt của nàng, đa kiêu diễm đỏ ửng, nghe không được trái tim nàng đang đập bình bịch!

Mỹ phụ hộ sĩ lúc này đã rời đi, nàng nhìn không được, Diệp Hi cúi đầu, trong cặp mắt kia tràn đầy tà ác tham niệm, nàng nghe không được, hẳn đang thấp giọng nỉ non nói: "Ta một mực đọc sách ở Thúy Vi Cư a!"

"Hô —— "

Tiếng bánh xe rít trên mặt đường, mấy chiếc xe con màu đen lần lượt rời khỏi bệnh viện, nhưng lại lưu lại mặt đường vết bánh xe màu trắng.

Lúc này đã giữa trưa, trên đường cái người đến người đi. Nhưng trên một đường nhỏ vắng vẻ lại không thấy một bóng người, trừ những vết bánh xe. Bất quá, không lâu sau, lại có một tiểu nam hài mang theo thức ăn nhanh đang đi.

"Tại sao muốn phải chạy tới tận đối diện mua cơ chứ! Không phải có một con đường tắt sao!"

Diệp Hi tức giận lắm bầm lâu bầu, cầm theo mấy hộp cơm, hẩn bước nhanh hơn, đi về phía trước bệnh viện.

Nhưng ngay vào lúc này hẩn lại chợt nghe thấy từng đợt tiếng bước chân dồn dập!

"Ủa?"

Hẩn chậm rãi quay đầu lại, lại thấy từ địa phương mình không nhìn tới thế nhưng lại xuất hiện một chiếc xe MiniBus, từ bên trong hai nam nhân

mang theo kính đen bước ra!

"Tao còn tưởng rằng lần này sẽ rất phiền toái! Ai dè con mồi tự mình đưa tới cửa!"

Một tên nhìn Diệp Hi, nhe răng cười nói: "Tốt lắm, tiểu công tử nhà thị trưởng, đi theo chúng ta nào!"

"Bọn mày là ai?"

Diệp Hi bỗng nhiên cảnh giác, thậm chí ngay cả bản năng gây giồng cũng hiện ra. Chẳng qua hẳn lại bỗng nhiên bất động. Bởi vì trong tay hai gã này đều cầm một khẩu súng!

"daring daring daring..."

Trong ngăn kéo tư nhân, điện thoại di động bỗng phát ra những tiếng chuông liên tiếp!

Lộp bộp!

Tâm Hàn Tuyết, vào lúc này bỗng nhiên bị hung hăng gõ một cái! Nàng không biết tại sao lại có cảm giác như vậy, nhưng cú điện thoại này lại làm cho nàng cảm thấy dường như có nhân tố bất an!

"Alô, tôi là Hàn Tuyết."

Yên lặng!

Đầu dây bên kia, căn bản là không có âm thanh nào phát ra!

"Xin hỏi tìm ai?"

Tâm Hàn Tuyết, dự cảm bất an âu lo càng thêm mãnh liệt.

"Xin hỏi tìm ai?"

Nàng nhin không được hỏi thêm một câu.

Lúc này, điện thoại bên kia lại bỗng nhiên hỏi một câu: "Hàn thị trưởng đúng không?"

"Đúng vậy!"

"Rất tốt!"

"Không biết, Hàn thị trưởng có tiện đi ra ngoài gặp mặt một lần hay không?"

"Sao?"

Hàn Tuyết chân mày bỗng nhiên nhíu lại.

Nhưng nghe đối phương cười nói: "Ha hả, bỗng nhiên cùng ngài nói lời như vậy thật không tốt gì. Nhưng công tử của thị trưởng ngài, lại đang chơi ở chỗ ta!"

Oanh!

Nghe được lời của đối phương, đầu Hàn Tuyết bỗng nhiên bị oanh tạc trận oành oành. Nhưng nàng lại tỉnh táo lạ thường: "Ồ, vậy hả? Vậy cũng phải cảm ơn mày tiếp đãi!"

Nàng vừa nói, một bên bất động thanh sắc(lặng lẽ) dùng điện thoại riêng gọi vào điện thoại di động của Diệp Hi.

"Hàn thị trưởng, ta đã nói mà, Tiểu Hi của ngài đang ở chỗ này của ta mà!"

Điện thoại của Diệp Hi đã thông, nhưng tiếng trả lời vẫn cứ là gã này!

"Mày rốt cuộc muốn thế nào?"

Hàn Tuyết cũng không thể giữ vững sự tỉnh táo nữa, liền từ trên ghế đứng lên.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Nữ Hiệu Trưởng Mang Thai

"Để tôi nghe tiếng Tiểu Hi một chút!"

Hàn Tuyết hít một hơi thật sâu bởi lúc này trái tim của nàng đã rối loạn, nhưng lại vẫn bắt buộc mình duy trì ổn định. Nếu như, đối phương chẳng qua là nhật điện thoại di động của con trai mình thì sao? Vậy chẳng phải đây đúng là một trò đùa mắc cười lắm hay sao?

"Có thể, thị trưởng đại nhân."

Bên kia điện thoại bỗng truyền đến này tiếng hét của trung niên nam nhân: "Đưa tới đây! Đây, Diệp Hi đúng không, nói với mẹ của mày vài lời đi!"

"..."

Lúc này Diệp Hi bị trói hai tay căn môi lại, cũng không nói lời nào, cặp mắt gắt gao chia vào nam tử trung niên, ánh mắt nóng rực lửa giận quả thực có thể nướng chín đối phương! Chẳng qua là, ánh mắt nếu có thể giết người thì tốt rồi.

"Tiểu hài tử xấu xa thật quật cường mà!"

Trung niên nhân bỗng nhiên đâm 1 quyền vào bụng Diệp Hi!

"A —— "

Nhưng kẻ phát ra tiếng rên rĩ thống khổ dĩ nhiên lại là tên nam nhân giống y hệt như đại tinh tinh!

"Mày mới là tiểu hài tử xấu xa, con mẹ mày cả nhà mày cũng là tiểu hài tử xấu xa!"

Một cước đá vào đũng quần hăn, Diệp Hi lúc này dùng cùi chỏ đụng vỡ hai nam nhân đang kẹp mình, hướng về nam nhân đang che đũng quần trên mặt đất quay cuồng đá một cước nữa!

"Quậy đủ chưa!"

Bỗng nhiên, thanh âm như vẩy vang lên ở sau lưng Diệp Hi, tiếp theo liền là một tiếng súng!

"Tiểu Hi, tiểu Hi!"

Nghe được tiếng súng cùng với thanh âm của con trai Hàn Tuyết bỗng nhiên kinh hoảng: "Tiểu Hi con làm sao vậy?"

Lúc này, bên kia điện thoại truyền đến thanh âm của một nam nhân khác: "Hàn thị trưởng, tin tưởng, thanh âm lệnh lang, ngài vừa mới nghe được!"

"Để tao nói chuyện với con tao!"

Hàn Tuyết lúc này cả người đều toát mồ hôi lạnh, bàn tay nắm thật chặt bút máy, trên mặt rỉ ra một tầng mồ hôi lạnh. "Trước hết để tao nói chuyện với con tao!"

"Cầm lấy, tiểu tử! Chớ bày trò quỷ. Nếu không thời điểm tiếng súng tiếp theo vang lên, chính là thời điểm đầu mày nở hoa!"

Trung niên nhân đem điện thoại ném cho Diệp Hi.

Mà bên kia, Hàn Tuyết lại chuẩn bị lạng lẽ gọi điện thoại cho Diệp Long. Nhưng đúng lúc này, nam nhân bên kia bỗng nhiên bổ sung: "Đúng rồi, Hàn thị trưởng, xin ngài ngàn vạn lần không nên kinh động Diệp Đại

Tướng quân nga, nếu không chúng ta sẽ có phiền toái! Ân, nói như vậy nhé, an toàn của lệnh lang chúng ta không thể bảo đảm được đâu!"

"Mẹ?"

Diệp Hi cầm lấy máy, cho dù lúc này thân thể của hắn đang phát run.

Bên kia điện thoại, bỗng nhiên truyền đến tiếng cười của Hàn Tuyết: "Tiểu Hi, đừng sợ, không có gì đâu mẹ rất nhanh sẽ phái người cứu con ra ngoài, hiện tại cái gì cũng đừng làm, không nên đắc tội bọn chúng."

Chẳng qua là, nàng lúc này cười so với khóc còn khó coi hơn.

"Ân, con biết."

Diệp Hi gật đầu, nhưng nhưng trong lòng đã sớm quyết chủ ý, bọn người ở đây hắn phải xuống Địa ngục đi!

Chẳng qua là, Diệp Hi hạ một câu còn chưa nói ra miệng, điện thoại lại bị kẻ khác đoạt đi.

"Hàn thị trưởng, thời gian có hạn, chúng ta chỉ nói tới đây thôi."

"Đợi —— "

Hàn Tuyết liền hét lên, đáng tiếc đối phương đã cúp điện thoại, chỉ để lại cho nàng thanh âm "Píp píp".

"Dẫn nó vào phòng giam lại! Nhớ kỹ, đừng để hắn chạy, tiểu tử này rất ranh ma đó!"

Nam nhân gật đầu với thủ hạ ở bên cạnh, lúc này mới xoay người rời đi. Thành thật mà nói, hắn không sợ Diệp Hi chạy trốn, bởi vì, nơi này căn bản là một nhà giam đại hình, nếu không có chìa khóa của mình, đừng nói là Diệp Hi, bất cứ người nào cũng không thể rời bỏ nơi này!

Hơn nữa, nơi này đủ bí mật, hãn tin tưởng, tuyệt đối sẽ không có người có thể tra xét đến nơi này!

Bởi vì, đối diện nơi này, rõ ràng chính là đại lâu thị chính!

Đại ẩn thì ẩn ở thành thị, bất quá cũng là như vậy đạo lý. Nơi nguy hiểm nhất, cũng chính là nơi an toàn nhất!

"Nơi này rốt cuộc là địa phương nào?"

Diệp Hi nhìn cánh cửa đóng lại, lúc này mới tự nhủ nhìn khắp bốn phía, nhưng gian phòng này căn bản cũng không có cửa sổ nào, chỉ có một lỗ thông gió hình túc cầu.

"Nha!"

Diệp Hi bỗng nhiên dùng sức chạy đến bên cửa, thấp giọng mắng: "Đừng để tao chạy thoát, nếu không đánh chết cả nhà mày!"

"Yên tâm, mày trốn không thoát được đâu!"

Kẻ canh chừng ngoài cửa bỗng nhiên cười nói: "Tiểu tử mày hết hy vọng rồi sao!"

"Stop!"

Lúc này Diệp Hi hận không thể đem những thẳng đó bằm thây vạn đoạn, như vậy mới có thể phát tiết mối hận trong lòng mình. Chỉ tiếc, mình hiện tại giống như là một tù nhân, ngay cơ hội chạy trốn cũng không có!

Bất quá, gian phòng này, lại không cách âm! Diệp Hi loáng thoáng nghe được tiếng xe cộ chạy trên đường cái, thỉnh thoảng nghe được vài tiếng còi xe.

"Nơi này là... Khu vực thành thị sao?"

Hắn đem lỗ tai dán trên vách tường, vừa lúc ở trong phòng có một cái giường lớn đứng lên giường có thể nhìn qua lỗ thông gió xem cảnh bên ngoài!

Trời, đó là đại lâu thị chính!

Chẳng qua là, tòa lâu này thật sự quá cao, dù mình có hô to lời cũng chưa chắc có thể truyền đi. Hơn nữa những người ngoài đó cũng không phải ngồi không!

Làm sao bây giờ? Rốt cuộc phải làm sao bây giờ mới có thể trốn thoát? Diệp Hi nằm ở trên mặt giường lớn, mình đối với hết thảy mọi việc vẫn có chút không kịp phản ứng! Sáng nay mình còn đang ở trong đệ nhất bệnh viện nhân dân thành phố Hoa Hải, nhưng bây giờ lại bị bắt cóc!

Nhất định phải chạy! Nhất định!

Diệp Hi cắn răng, nhưng bây giờ không có cách nào! Từ nơi này nhảy ra ngoài? Không thể nào, cho dù có thể, nhưng mình nào có thể chui ra từ lỗ thông gió nhỏ xíu này chứ!

"Ân?"

Diệp Hi bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn trần nhà, trong lòng nhảy dựng vừa vang lên! Trần nhà trắng bóc, điêu khắc đồ án bất đồng, nhưng lúc này Diệp Hi vừa nhìn, cũng xinh đẹp như vậy!

Bởi vì, hắn phát hiện, trần nhà dĩ nhiên là vây quanh tới phòng bản!

Nhưng quá... quá cao!

Có khoảng ba thước!

"Ghê tởm, quá thấp!"

Diệp Hi nhìn giường lớn, bỗng nhiên nảy ra ý hay! Hắn cố hết sức dựng giường lớn lên, vừa đúng đội lên trần nhà!

"Không thể nào! Đây không ra?"

Diệp Hi tiểu tâm dực dực(nghiêm túc cẩn thận) nhìn mặt giường lớn, bỗng nhiên thất vọng thở dài nói.

"Thanh âm gì?"

Người ở phía ngoài, bỗng nhiên mở cửa bước vào!

"Cơ hội tốt!"

Diệp Hi cũng không để ý được nhiều như vậy, bỗng nhiên từ trên giường nhảy xuống, thoáng cái đập vào trên người của người kia, quả đấm này liền không lưu tình đánh trúng lồng ngực của thằng kia!

"Còn không chịu ngắt hả?"

Diệp Hi nhìn đã nam nhân mất đi ý thức, ở trên người hắn đá một cước!

"Chi nha!"

Hơi mở rộng cửa phòng ra, lúc này phát ra một tiếng vang rất nhỏ.

"Kế tiếp làm sao giờ?"

Mới vừa phân phó thủ hạ nhất Diệp Hi lại, trung niên nhân lúc này đang trong một căn phòng khác tiểu tâm dực dực(cẩn trọng) cầm lấy điện thoại:
"Đại tiểu thư ngài không thật tính toán vợ vét tài sản của Hàn Tuyết sao?"

"Đừng hỏi nhiều, hiện tại mày chỉ cần theo lời tao nói mà làm là được rồi. Nhớ kỹ đừng để Diệp Hi chạy!"

"Hảo —— "

Trung niên nhân hình như rất e ngại một người nữ nhân đang nói chuyện điện thoại đó, nhưng lời của hắn lại bỗng nhiên ngừng lại!

Bởi vì, trong phòng đèn đang sáng, bỗng thoáng cái tắt ngúm.

Lúc này đã là vào đêm nửa đêm. Trong phòng cơ hồ toàn bộ cửa sổ đều đóng kín, bỗng đèn tắt, nhất thời trở nên tối như mực!

"Đến tột cùng chuyện gì đã xảy ra!"

Trung niên nhân bỗng nhiên hô to.

Chẳng qua là, trong phòng căn bản là đưa tay không thấy được năm ngón! Đám thủ hạ cũng vội vàng vàng, một đám lấy điện thoại di động ra.

"Bọn mày đi nhìn một chút công tắc điện, còn phải nhìn gian phòng của thằng nhãi kia!"

Bất quá, lúc này Diệp Hi đang sợ chết khiếp!

Bởi vì, hắn đang từ trong phòng trốn thoát ra ngoài, vừa thừa dịp lúc không có người đi tới sân thượng!

Chẳng qua là, thời điểm hắn bò lên sân thượng, lại có một nam nhân cầm điện thoại di động hướng bên này đi tới! Dưới tình thế cấp bách hắn lập tức dán vách tường, cẩn thận nghĩ tới bước ra bên cạnh một bước!

Hô...

Giữa không trung cao gió đặc biệt lạnh! Hơn nữa lúc này nếu như bước sai một cước thì..., sẽ gặp lập tức té xuống!

Nơi này rất cuộc cao bao nhiêu?

Diệp Hi quay đầu sang chỗ khác nhìn xuống phía dưới, lại chỉ thấy những chiếc xe hơi nhỏ xíu trên đường lớn, nhỏ giống như một diêm hộp!

"Ừc ực!"

Hắn lập tức sợ hết hồn, thân thể đều có điểm run rẩy!

"Đại ca, tên tiểu tử kia chạy rồi!"

Trong phòng, bỗng nhiên truyền đến thanh âm khiến Diệp Hi toàn thân run rẩy!

"Lục soát! nhất định hắn vẫn còn ở nơi này!"

Bởi vì, cửa lớn bị khoá, chìa khóa lại ở trên người của mình!

"Hông hét!"

Diệp Hi nuốt nuốt nước miếng, muốn từ sân thượng trèo đến phòng cách vách, quả thực chính là nằm mơ! Bởi vì khoảng cách dài tới 3-4m!

"Chỉ còn phương pháp này!"

Diệp Hi nhìn từ sân thượng sang góc dưới lầu nếu như từ nơi này nhảy xuống, còn có thể chạy thoát! Nhưng nếu như nhảy lầm chỗ, vậy mình nhất định phải chết!

"Nhanh, đi sân thượng xem một chút!"

Nghe được tiếng bước chân của những người đó, Diệp Hi lúc này cả người cũng đang run rẩy! Hắn thật đúng là chưa từng gặp phải chuyện nguy hiểm như vậy!

Nhưng những người kia càng lúc càng gần!

"Liều mạng!"

Diệp Hi cắn hàm răng, dù sao hẳn không muốn bị những kẻ đó bắt đi uy hiếp mẹ của mình!

"Hắn ở đâu!"

Bỗng nhiên, một cái nam nhân tinh mắt phát hiện Diệp Hi lúc này đang ở ngoài sân thượng, sau khi hét lớn một tiếng liền muốn bò tới!

Nhưng Diệp Hi lại hạ một động tác khiến hắn ngây dại!

Chỉ thấy tiểu nam hài này thế nhưng buông lỏng hai tay của mình, cứ như vậy nháy xuống!

"Phác thông!"

Một tiếng đập ở trên mặt đất, Diệp Hi cả người đều co quắp: "Đau chết ta!"

Hắn ôm lồng ngực của mình, ngẩng đầu nhìn phía trên, nhưng trong lòng liền thở phào 1 hơi! Xem ra, mình làm chuyện xấu cũng không nhiều!

"Người nào vậy!"

Lúc này, chủ nhân của gian phòng này nghe được dị vang, lập tức vọt ra! Nhưng Diệp Hi lại đã sớm chuẩn bị xong, thừa dịp người kia còn không thấy rõ ràng liền xông vào trong phòng, và cũng không quên nhắc nhở: "Nhanh lên một chút báo cảnh sát!"

Thân thể Diệp Hi cảm thấy rất chi là đau, nhưng hắn lại chỉ muốn thật nhanh một chút chạy khỏi nơi này!

Nhanh như tên bắn lao ra khỏi căn phòng, vội vàng hướng thang máy chạy đi.

Lúc này dùng "Cấp tốc năm giây " để hình dung Diệp Hi bất quá lại chuẩn xác! Hẳn chưa từng phát hiện, tốc độ chạy trốn của mình lại nhanh đến như vậy!

Thời điểm thang máy xuống đến lầu một, hẳn lần nữa xông ra ngoài!

"Diệp Hi?"

Lúc này, ở trên cửa đại môn, dĩ nhiên lại là nữ hiệu trưởng Lâm Văn Tình!

"Nhanh, đi mau!"

Diệp Hi không còn thời gian nói chuyện, liền kéo mỹ phụ thành thực về mặt ngõ ngấn nhằm thẳng ngoài đường cái chạy đi!

"Em làm gì vậy!"

Lâm Văn Tình hết sức tức giận đem tay của mình rút về, mới vừa muốn kéo tiểu nam hài đang không ngừng chạy trốn lại phát hiện từ phía sau có tới năm sáu người đàn ông đang đuổi theo ta!

Cái tình cảnh này... Dường như rất quen thuộc!

"Bọn họ có súng, nhanh, bên này!"

Diệp Hi cũng không ngốc, kéo mỹ phụ hiệu trưởng đang muốn động tay đi vào một đường nhỏ âm u vòng vèo!

"Đừng nói chuyện!"

Lâm Văn Tình rất nhanh liền kịp phản ứng, lúc này thân thể gọi cảm thành thực của nàng đặt ở trên người tiểu nam hài này, thậm chí cặp kiêu nữ phình trưởng đã đè xuống trên người tiểu nam hài.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Người Vợ Xinh Đẹp

"Rốt cuộc, chuyện gì xảy ra!"

Lâm Văn Tình lúc này dùng thân thể của mình tựa vào tiểu nam hài, tận lực để cho thân thể của bọn họ trốn trong bóng đêm không để cho những người đuổi theo phát hiện!

"Bọn họ, muốn bắt cóc em!"

Lâm Văn Tình thấp giọng nói: "Bọn họ là ai?"

"Không rõ lắm!"

"Vậy sao?"

Lâm Văn Tình khẽ gật đầu, bỗng chú ý đến tình huống bên ngoài:
"Những người đó lộ liễu đi bắt người, em không cảm thấy kỳ quái sao?"

Diệp Hi hơi sừng sờ, đột nhiên hỏi: "Cô có ý gì!"

"Bây giờ đừng nói cái này, đi! Theo bên kia!"

Lâm Văn Tình muốn kéo tiểu nam hài này chuyển tới một mặt khác, tuy nhiên hẳn phát hiện những người đó cũng đã càng ngày càng bức gần!"Stop!"

"Diệp Hi!"

"Mặc dù cô không biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, nhưng là em thật không cảm thấy kỳ quái sao? Thật giống như, rất nhiều người cũng nhằm

vào em đó!"

"Ân?"

"Nói như vậy. Có ít người, vừa ra đời, cuộc đời của hẳn nhất định đại phú đại quý! Em chính là người như vậy, gia gia của em là lãnh đạo quân đội, mẹ là thị trưởng thành phố Hoa Hải, ba ba em thì... ."

Nói đến phụ thân của Diệp Hi, thân thể Lâm Văn Tình khẽ run rẩy giật mình!

"Diệp Hi, nhất định em không thể làm một người bình thường."

"Cô muốn nói cho em biết, có người muốn nhắm vào nhà em sao? Cho nên, em là con cờ để giết gà dọa khỉ?"

Diệp Hi giọng nói rất bình thản, nhưng là cũng chỉ có hẳn biết, mình lúc này lửa giận trong lòng vô cùng mãnh liệt!

"Tính, hiện đang nói với người những thứ này vô dụng, chúng ta phải nghĩ biện pháp rời đi nơi này!"

"Đi bên này!"

Diệp Hi chợt thấy bên kia đường phố, hơn nữa một chiếc xe buýt vừa lúc vào trạm!

Lâm Văn Tình kéo tay Diệp Hi, tiểu tâm dục dục hướng trạm xe chạy đi. May nhờ bây giờ là ban đêm, nếu không, hai người bọn họ nhất định sẽ bị phát hiện!

"Ai nha, tối nay chỉ có hai hành khách a?"

Lúc Diệp Hi cùng Lâm Văn Tình đi lên xe buýt, ánh mắt người tài xế quét một vòng, liền quay đầu đi!

Bất quá, hẳn cũng là nhàn nhã đi chơi, một bên lái xe, một bên lại thông qua vô tuyến điện cùng đồng nghiệp nói chuyện phiếm.

Xe lớn như thế, trống rỗng, chỉ có hai người bọn họ!

"Xin hỏi một chút, xe này đến địa phương nào?"

Lâm Văn Tình thuận tay quăng tiền, ánh mắt lại rơi vào lộ trình dán trên cửa xe! "Là đến vùng ngoại thành a!"

"Đối đầu rồi, đây là chuyến xe cuối. Bởi vì vùng ngoại thành khá xa, tối nay sẽ ở vùng ngoại ô dừng lại một đêm. Nga, hai người về nhà sao?"

"Ách, là, đúng vậy! Tôi cùng... con trai đi ra ngoài mua ít đồ."

Lâm Văn Tình miễn cưỡng đánh ra vẻ mỉm cười, nhưng nói đến hai chữ "con trai", thân thể cũng đang run rẩy!

Tuổi Diệp Hi, đúng là có thể làm nhi tử của nàng! Nhưng là mình lại lén lút theo sát hẳn xảy ra quan hệ hèn hạ!

"Tạm thời đi đến vùng ngoại ô, tình huống trước mắt còn chưa xác định được!"

Lâm Văn Tình phối hợp mà đi về phía hàng ghế sau, nói: "Em trước tiên gọi điện thoại về nhà xem!"

"Nga!"

Diệp Hi gật đầu, lại đi tới bên cạnh Lâm Văn Tình, ngồi xuống.

"Đừng ngồi chỗ này của cô!"

Lâm Văn Tình trợn mắt nhìn Diệp Hi một cái, nàng thật sự không muốn cùng tiểu nam hài này ở cùng một chỗ! Bởi vì nàng đang sợ, sợ mình

không nhận được hấp dẫn, lần nữa làm ra chuyện gì tới!

Bởi vì, nàng phát giác, kể từ khi mình cùng hắn xảy ra chuyện cầu thả sau, mình vốn là còn có thể khắc chế dục hỏa, bây giờ lại trở nên khó khăn, từng đêm cũng có cảm giác cô đơn khó nhận.

Giống như thuốc phiện, khó có thể thoát khỏi.

"Trên người em không có điện thoại!"

Diệp Hi cười khổ nói.

Lâm Văn Tình hơi sửng sốt, ví của mình cũng nhét vào trên xe, trên người chỉ có chừng mười đồng tiền mà thôi! Mới vừa vé xe cũng xài hết!

"Tính, vậy thì đến vùng ngoại ô nông thôn xem một chút đi! Hiện dưới loại tình huống không minh bạch này, thật sự không thể làm loạn."

Lâm Văn Tình nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc, lúc này đã vào đêm!

"Lần trước gặp phải em, em bị người ta truy đánh, lần này cũng như vậy!"

Nàng hình như lâm bầm lâu bầu, nhưng lại bỗng nhiên có một loại cảm giác quái dị. Đúng, là quái dị!

Giống như, mình rất mong đợi rất hưng phấn. Mặc dù không phải là cô nam quả nữ, nhưng lại để cho lòng của nàng run rẩy! Lúc này tài xế đang đang chuyên tâm lái xe, thỉnh thoảng thông qua vô tuyến điện cùng đồng nghiệp nói chuyện, nào sẽ chú ý tới bọn họ?

"Em nói... Lâm hiệu trưởng này, ngài vẫn khỏe chứ?"

Diệp Hi nuốt nước miếng, hắn cố gắng để cho mình tỉnh táo lại, nhưng chỉ cần nghĩ đến mình từng cười người vợ xinh đẹp trên người,

khiêng hai chân của nàng tung hoành ngang dọc chinh phục, hẳn liền sẽ trở nên hưng phấn lên!

"..."

Bất quá, lúc này Lâm Văn Tình lại một chống má phấn, đem ánh mắt liếc ngoài xe, căn bản là hờ hững!

Nhưng là, Diệp Hi vẫn cảm giác được trong lòng của mình đã mãnh liệt cuộn trào. Gương mặt duyên dáng, gáy ngọc, còn có một đôi kiêu nhã tràn đầy co dãn!

"Em có tin hay không cô ném em xuống!"

Lâm Văn Tình thông qua cửa sổ thủy tinh thấy tiểu nam hài nhìn mình không nhúc nhích!

Trong nội tâm nàng máy động, cảm giác, cảm thấy, không khí là lạ.

Có lẽ, con người chính là như vậy, đón nhận lần đầu tiên, như vậy sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba, thậm chí nhiều hơn!

Nghĩ đến mình từng theo Diệp Hi quan hệ, Lâm Văn Tình cũng cảm thấy bọn họ đã tồn tại cái gì đó bất thường! Mặc dù nàng không thừa nhận! Cho dù nàng dùng những luân lý đạo đức tới dọa chế mình, nhưng lại vẫn không cách nào ngăn cản trái tim đang kịch liệt nhảy múa.

"A di..."

Diệp Hi bỗng nhiên không gọi hiệu trưởng, nhích lại gần, một cái tay từ từ trèo lên trên đùi của nàng!

Lúc tiểu nam hài này dùng bàn tay vuốt ve thân thể của mình, Lâm Văn Tình bỗng nhiên kịch liệt run rẩy giật mình! Chẳng qua nàng lại căn môi

dưới, căn bản cũng không có bất kỳ phản kháng, mà là ngoài miệng uy hiếp nói: "Bỏ ra!"

Bất quá, nàng như vậy lại khích lệ Diệp Hi! để cho tay Diệp Hi càng thêm càn rỡ đứng lên!

Lâm Văn Tình mặc quần jean rất có xúc cảm, nhưng là Diệp Hi lại cảm giác được bấp đù của nàng càng thêm co dãn!

Bỗng nhiên, một ma trảo xâm nhập đến giữa hai chân nàng!

Lâm Văn Tình chợt khép lại hai chân, kẹp lấy bàn tay tiểu nam hài này, ánh mắt đúng là tràn đầy lửa giận, nhưng lại vừa có một ti hưng phấn: "Cô nói lại lần nữa, bỏ ra!"

Nàng không dám nói quá lớn, một mặt chuyên chú để ý lái xe.

"Không!"

Nhưng là, Diệp Hi lúc này lại càng ngày càng làm càn! Có lẽ biết rồi Lâm Văn Tình trong lòng thật ra thì cũng là thập phần khát vọng bị mình vuốt ve a? Bàn tay của hắn không thể động, nhưng là lại còn có khác một con heo!

"A di, cô để cho cháu ôm một chút đi! Chỉ ôm một chút thôi?"

Diệp Hi lúc này giống như là một đứa bé khát vọng tình thương của mẹ, ánh mắt đó, tựa hồ thật rất tưởng muốn một cái ôm trong ngực!

Bất quá, tâm hồn Diệp Hi trung thật nghĩ như vậy sao? Thật ra thì nếu không!

Bởi vì, lúc này hắn muốn làm phải..

"Ừm!"

Một bàn tay Diệp Hi, lại thế nhưng bỗng nhiên leo lên trước ngực Lâm Văn Tình khẽ xoa nhẹ đầu vú!

"Người tên khốn kiếp này!"

Lâm Văn Tình nói chuyện vẫn không dám quá lộ ra, nhưng là bàn tay nàng cố gắng đẩy ma trảo của tiểu nam hài đang tác quái trên kiêu nhũ. Chỉ bất quá, cứ như vậy, lại ngược lại khiến cho Diệp Hi càng thêm ôm chặt thỏ ngọc!

Tuyệt phong run rẩy nguy nga, bàn tay Diệp Hi căn bản là ôm không hết!

Mềm mại, nhưng là lại tràn đầy co dãn!

Tuyệt đẹp xúc cảm, kích thích khoái cảm, không chỉ hưng phấn, đây hết thảy, cũng làm cho Diệp Hi cảm thấy nhanh muốn điên cuồng! hấn rất tưởng muốn vào giờ khắc này, hung hăng mà đoạt lấy mỹ phụ này, đoạt lấy mối tình đầu của phụ thân!

Lâm Văn Tình đâu? Lúc này nàng rõ ràng có năng lực đem Diệp Hi té ra đi, nàng có năng lực ngăn cản Diệp Hi xâm phạm mình!

Dù sao, ở trong mắt của nàng, Diệp Hi vẫn chỉ là một đứa bé mà thôi.

Chỉ bất quá, Lâm Văn Tình lại không làm gì!

Nàng căn môi dưới, lại thế nhưng lần nữa đem đầu óc của mình dừng đi qua, giống như là như không có việc gì nhìn ngoài cửa xe cảnh sắc! Nhưng là hai chân của nàng vẫn kẹp chặt bàn tay của hấn, một cái tay khác, còn lại là đưa một cái tay khác, đặt tại bộ ngực sữa của mình trên!

Chỉ bất quá, cơn thờ dốc hỗn hển, lại mang hai người bọn họ bàn tay, ở nhẹ nhàng mà nhấp nhô!

Dòng điện hưng phấn, bỗng nhiên theo bắp đùi của mình cùng với trên vú truyền tới kích thích Lâm Văn Tình. Có lẽ, thân thể của mình, đối với tiểu nam hài này mà nói, đã không có bất kỳ bí mật! Bởi vì, mình đã từng dâm dục phóng đãng bị hấn áp dưới thân thể !

Huống chi, trong bụng của mình còn có...

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Hấp Dẫn

"Khanh khách..."

Tòa nhà thị chính, Hàn Tuyết lúc này vẫn đang lo lắng đợi chờ lại nghe được tiếng gõ cửa.

Tim Hàn Tuyết bỗng nhiên lộp bộp mà vang một chút. Lúc này đã sớm tan việc, rốt cuộc sẽ là ai chứ?

Lòng bàn tay của nàng bỗng nhiên toát ra mồ hôi lạnh.

Chẳng qua là, sau một khắc nàng lại buông lỏng. Bởi vì, tiến vào là hai nam nhân, là cha của mình và cha chồng mình—— Hàn Bằng cùng Diệp Long.

"Cha!"

Hàn Bằng lúc này lại cười khoát tay áo, nói: "Yên tâm đi, tiểu Hi không có chuyện gì."

"Ân?"

Hàn Tuyết bỗng nhiên nhảy giật mình, trên mặt vẻ mặt hết sức phức tạp: "Các người..."

Biết rõ tích cách của con gái, Hàn Bằng vội vàng khoát tay nói: "Tuyết nhi con tỉnh táo một chút! Tiểu Hi hiện tại đã ngồi đi vùng ngoại ô. Những người đó căn bản tìm không được! Hơn nữa, người của chúng ta, đã theo dõi, con đừng lo lắng!"

Nghe nhi tử đã rời đi, Hàn Tuyết lúc này mới thở một hơi! Chẳng qua là, nàng lại tức giận nói: "Nói cho cùng, các người lại muốn đem ý nghĩ của mình áp đặt đến trên người tiểu Hi có phải hay không?"

Bỏ lại một câu như vậy, Hàn Tuyết xoay người liền muốn rời khỏi. Nhưng là phía sau nàng Diệp Long lại bỗng nhiên hô: "Tuyết nhi con muốn đi đâu?"

"Tìm tiểu Hi!"

Hàn Tuyết cũng không quay đầu lại, nhưng là khi nàng mở cửa phòng lại bỗng nhiên dừng lại! Bởi vì, ở trước mắt nàng, dĩ nhiên là lão công của nàng, Diệp Ngạo Dương!

Hàn Tuyết cũng không có giống như thê tử nhìn thấy trượng phu mà mừng rỡ như điên, ngược lại có điểm giống người xa lạ lãnh đạm nói: "Anh tới đây làm gì?"

"Là ta để cho hân tới, Tuyết Nhi, con ngồi xuống trước được chứ?"

Hàn Bằng kéo tay con gái, để nàng ngồi xuống trên mặt ghế. Nhưng lúc này, phía sau Diệp Ngạo Dương lại đi tới một người.

Một nữ nhân.

Một nữ nhân ăn mặc thập phần khêu gợi!

Chính là bí thư Dương Tư! Nàng mặc váy ngắn, lại mặc vào tất chân màu da, giày cao gót.

Diệp Ngạo Dương cau mày: "Cô đi ra ngoài trước! Máy bay đến New York còn không xuất phát! Bọn tôi còn có chuyện!"

Đối với cái này cái thường xuyên hấp dẫn vẻ đẹp của mình nữ thư ký, hân cũng có chút ghét.

Thành thật mà nói, Diệp Ngạo Dương cũng không phải là háo sắc, hẳn chưa từng có chịu qua hấp dẫn. Sở dĩ còn giữ bí thư này hoàn toàn là bởi vì năng lực của nàng!

Bất quá, Diệp Ngạo Dương nghĩ như vậy, cũng không có nghĩa là những người khác nghĩ như vậy!

Hàn Tuyết đem hết thầy nhìn ở trong mắt, nhưng không có giống thê tử nhìn thấy trượng phu cùng những nữ nhân khác tiếp xúc mà giận dữ, ngược lại giống người dưng.

Nhưng là Diệp Long lại nhìn không được: "Diệp Ngạo Dương, con, con còn thể thống gì!"

Hắn chỉ vào nhi tử, trong lòng còn tưởng rằng này là nhi tử bao nuôi! Nhưng Diệp Ngạo Dương lại cũng không nói chuyện, mà là hai tay đút túi quần: "Lão đầu tử, các người lần này tới tìm tôi là vì cái gì chuyện?"

"Vô liêm sỉ!"

Hàn Bằng vỗ án, đối với cái con rể này, hắn cũng không thể nhịn được nữa!

Duy chỉ có là Hàn Tuyết tỉnh táo rồi lại lạnh như băng lời mà nói..., để cho Diệp Ngạo Dương ngây dại: "Tiểu Hi bị bắt cóc!"

"Cái gì?"

Diệp Ngạo Dương vốn là phóng đảng không kèm chế được vẻ mặt lập tức động lại đứng lên, trên mặt lại càng một trận tái nhợt: "Cô nói, tiểu Hi bị bắt cóc rồi?"

"Anh còn nhớ rõ mình có một đứa con trai sao?"

"Bất quá, may là năm đó được ta dạy dỗ, tiểu Hi thành công đào tẩu!"

Diệp Long hai tay ôm ngực, ánh mắt lại rơi vào nhi tử trên mặt: "Sở dĩ nói cho con biết, là muốn nhắc nhở con, con còn có một gia đình, con còn có một thê tử cùng nhi tử! Vô liêm sỉ, đừng cả ngày gậy xương cùng hồ ly tinh thông đồng ở chung một chỗ!

"Hừ, Ngạo Dương, ba ba của người muốn nói, cũng là ta muốn nói! Cho dù Tuyết Nhi không có oán giận, nhưng là ta thân là nhạc phụ vẫn phải là cảnh cáo người, ta ghét nhất loại súc sinh vứt bỏ thê tử!"

"Ân."

Diệp Ngạo Dương gật đầu, nhưng là hấn lại bỗng nhiên xoay người: "Nếu tiểu Hi không có chuyện gì nói, con an tâm! Con muốn lên phi cơ, đi trước!"

"Con —— "

Diệp Long mới vừa muốn tức giận, nhưng là nhi tử cũng đã đóng cửa lại!

“ Tên nghịch tử!”

Chẳng qua là, ở trong phòng Diệp Long cùng Hàn Bằng lại không biết Diệp Ngạo Dương lúc này tâm tình.

"Không có chuyện gì là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi! Tiểu Hi, tha thứ ba ba. Ba ba làm như vậy chuyện có nỗi khổ tâm!"

Diệp Ngạo Dương trên mặt cái gì vẻ mặt cũng không có, nhưng là nhưng trong lòng đang chảy máu, nhi tử của mình bị như vậy, hấn làm phụ thân lại vẫn muốn chiếu cố sự nghiệp?

Chẳng qua là, không có ai biết, Diệp Ngạo Dương sở dĩ như vậy, trừ phụ thân Diệp Long, lại liên lụy tới một vị lão Đại của Trung Ương.

Lần này đi New York, chỉ cần thành công hoàn thành hiệp ước, như vậy Diệp Ngạo Dương có thể toàn thân trở lui. Đến lúc đó, mình có thể cả ngày phụng bồi nhi tử thê tử. Lần này đi New York, chuyện cực kì quan trọng, cho dù còn không có nhìn thấy nhi tử an toàn, Diệp Ngạo Dương cũng đành rời đi!

Bất quá, hãn vĩnh viễn không biết, nhi tử của mình, lúc này lại ở trong xe cùng mỗi tình đầu của mình đang tiến hành tiếp xúc thập phần thân mật!

Mỹ phụ hiệu trưởng thành thực xinh đẹp, Lâm Văn Tình vốn đề tay tiểu nam hài xuống, hai chân lại như cũ kẹp một cái tay khác của hãn.

Chẳng qua là, kiều nhũ thất thủ, nàng chỉ cảm thấy bộ ngực của mình truyền đến từng trận bành trướng kích thích, từng đạo dòng điện, giống như là bị chạm điện, kích thích đầu óc của nàng!

Trên mặt, lại càng từ từ hiện ra vẻ thẹn thùng động lòng người.

"Có chùng có mực!"

Lâm Văn Tình bỗng nhiên lãnh khí, nhưng là lúc này trên mặt của nàng, mây tía Đóa Đóa, kiều diễm mê người. Nàng có vẻ tức giận, lại càng thêm giống như là mỹ nhân cáu giận, thành thực hấp dẫn, phong tình vạn chủng!

"Không, a di cháu còn chưa sờ đủ đâu!"

Diệp Hi thấy mỹ phụ này người vợ thế nhưng đối vào của mình xâm phạm căn bản cũng không có phản kháng, cho nên liền trở nên càng thêm được voi đòi tiên! hãn một lần nữa đạt được tự do tay, theo mình cầm cái kia một con tràn đầy co dãn vú thượng dờ đi, thế nhưng thập phần khinh bạc nâng lên mỹ phụ này cầm, làm cho nàng cặp kia linh động mắt to hướng về phía mình.

Bỗng nhiên, Lâm Văn Tình trên mặt, lộ ra vẻ câu hồn đoạt phách nụ cười.

"A di người cười cái gì?"

Diệp Hi bỗng nhiên tò mò hỏi, nhưng là hấn trong lúc nói chuyện thả ra nhiệt khí, toàn bộ cũng phun tại mỹ phụ này trên khuôn mặt, làm cho nàng này vốn là tỵu diễm lệ má ngọc, càng thêm ửng đỏ!

"Tiểu hài tử xấu xa, cháu biết cái gì!"

Lâm Văn Tình trong lòng cảm nhận được buồn cười! Cho dù Diệp Hi sắc như vậy, xâm phạm mình như vậy, nhưng là trong lòng của nàng, lại luôn luôn cho là, này là một đứa bé trai ở ý đồ tuyên bố, thân thể của mình thuộc quyền sở hữu của hấn mà thôi!

Thân là trường bối của hấn, nhưng là lại lại cùng hấn phát sinh những thứ kia không chỉ thân thể quan hệ, trong tâm Lâm Văn Tình, bỗng nhiên run rẩy lên! Đây là lén lút, vụng trộm. Nhưng là mãnh liệt khoái cảm lại làm cho nàng vừa không đành lòng cự tuyệt!

"Nơi nào của cháu nhỏ chứ?"

Diệp Hi thật lại chỉ là một hài tử mà thôi, ôi chao Lâm Văn Tình vừa nói như thế, hấn lại nuốt không trôi này một hơi, bàn tay, tự nhiên cầm cổ tay mỹ phụ bao trùm ở giữa hai chân: "A di người nhìn, có phải xấu xa hay không?"

"Thối lắm!"

Lâm Văn Tình bỗng nhiên đỏ mặt dùng sức nắm một chút!

"Ôi!"

Diệp Hi nhất thời phát ra như giết heo thống khổ rên rí: "Người sao lại dùng sức như vậy!"

Nhìn này một cái mới vừa lại đang đùa giỡn xâm phạm tiểu nam hài của mình, lúc này lại vẻ mặt trắng bệch nhìn mình, Lâm Văn Tình bỗng nhiên "Xì " một tiếng cười: "Cô đây là sẽ nói cho cháu biết, vĩnh viễn không nên ở nữ nhân trước mặt, biểu diễn tiểu nam nhân nga!"

"Được rồi, cháu nhớ kỹ rồi! Lần sau nhất định sẽ không!"

"Còn hy vọng có lần sau?"

Lâm Văn Tình không có buồn cười mà phạm vào một cái liếc mắt, lại bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên!

Nhưng là do ở nàng ngồi ở chỗ gần cửa sổ, muốn rời khỏi lại nhất định phải trải qua bên cạnh Diệp Hi, mà vừa vặn đang lúc này, xe buýt bỗng nhiên tới một cái thẳng gấp!

"A!"

Lâm Văn Tình một cái trọng tâm không yên, lại dĩ nhiên cũng làm như vậy ngồi xuống!

"Ôi!"

Diệp Hi lần nữa phát ra thống khổ mà gào thét! Lại nguyên lai, này một cái so với hẳn càng cao hơn chọn người vợ xinh đẹp, cái miệng rất tròn mà tràn đầy co dãn thế nhưng ngồi ở giữa hai chân Diệp Hi!

Đáng thương cho Tiểu Thanh Long, bị một đập thật đúng là thống khổ không chịu nổi đâu!

"Khanh khách!"

Nhìn tiểu nam hài đầu khố, Lâm Văn Tình lại hết sức đặc ý cười! nàng cảm thấy, mình hình như là đang câu dẫn tiểu chính thái, mà không phải tiểu chính thái đang đùa giỡn mình.

"Có đau hay không?"

Nàng ngồi ở trên hai chân Diệp Hi, nhưng là cũng không có muốn đứng lên, lại nhẹ nhàng mà di động bờ mông đầy đặn.

"Thật muốn mạng a!"

Cảm thụ được này nặng nề đè ép, Diệp Hi hai cánh tay, bỗng nhiên từ nơi này ngồi ở trên người mỹ phụ hai bên vòng qua, thoáng cái bắt được kiều nữ đang run rẩy nhấp nhô mềm mại!

“Um.”

Lâm Văn Tình trên mặt càng thêm đỏ ửng, nàng mới vừa muốn tránh thoát, nhưng là người tài xế kia lại bỗng nhiên hướng về phía vô tuyến điện nói: "Ai, chúng ta sắp tới rồi, ước chừng còn có 20' sao!"

Đang cùng đồng nghiệp hàn huyên, hần căn bản cũng không có phát hiện, ở trong xe tiểu chính thái cùng mỹ thực nữ đang hết sức mập mờ!

Nhưng là nghe được 20 phút nữa, Lâm Văn Tình lập tức loáng thoáng đứng lên, nhưng là hai tay nhưng lại không thể không bắt được cái ghế đằng trước. Bất quá, trước ngực của nàng, lại như cũ bị tiểu nam hài ôm trọn!

Một mỹ phụ thập phần gợi cảm, lúc này hơi khom người, hai tay nắm ở cái ghế trước mặt, nhưng ở phía sau của nàng, lại là một thiếu niên, hai tay hần lúc này đang xoa nắn cặp kiều nữ căng mọng!

"Không phải là còn có 20 phút sao? A di người đừng rên quá lớn nha!"

Diệp Hi buông lỏng ra hai tay, thế nhưng lại đưa tay mò xuống phía trước khóa kéo quần của nàng, muốn đem quần dài của nàng cởi xuống...

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Tà Tình

*Từ đây về sau là bản convert-edit, khi nào có bản dịch bọn mình sẽ update sau, các bạn thông cảm!

"Diệp Hi!" Lâm Văn Tình thật không ngờ Diệp Hi làm càn như vậy, lại muốn cứ như vậy xâm phạm chính bản thân nàng, sắc mặt của nàng biến đổi, nhất thời trở nên băng lạnh, chỉ là trên mặt nàng đỏ ửng lại đã định trước, một tức giận biểu tình này, thoát nhìn là giống như là muốn cự còn nghênh.

Vóc người cao gầy, nóng bỏng đáng người, thật sự là khiến cho để cho Diệp Hi cảm nhận được không thể ức chế mà trở nên kích động! Từng theo nàng diên loan đảo phượng Từng cảnh một lần thứ hai ở trong đầu hiện lên.

"Ừng ục!" Diệp Hi tham lam nuốt nuốt miệng nói, đem lồng ngực của mình thiếp trên lưng của nàng, nói: "A di, người không nên quá lớn tiếng, sẽ bị phát hiện!" Lúc này hăn cỡ nào như là một con ma quỷ!

Hai tay từ phía sau đưa tới bắt được Lâm Văn Tình người mỹ phụ này người vợ bộ ngực cặp kia trướng phình nhục đoàn, hăn bỗng nhiên lần thứ hai vói tay ra, ở dưới Lâm Văn Tình ỡm ờ, cởi xuống quần của nàng.

"Thực sự là làm càn!" Lâm Văn Tình lúc này một trái tim đã trở nên nóng rực! Thậm chí, dĩ nhiên trở nên chủ động! Nàng một tay cũng đưa về phía phía sau, hướng cái này tiểu nam hài giữa hai chân thăm dò tới...

Diệp Hi đóng lẳng lẳng hưởng thụ nàng phục vụ. Hăn chỉ cảm thấy bản thân quần bị cởi xuống, tiếp theo quần lót của mình cũng bị giải trừ vũ

trang, lửa nóng côn thit cảm thấy lạnh lẽo. Sau đó, một đôi ấm áp ngọc chường bao bọc ở phía trên, nhẹ nhàng mà sáo lộng lên xuống.

"Oh ——" Diệp Hi thoải mái mà hô một cái trọc khí, hơi thở của hắn càng ngày càng trầm trọng. Côn thit ở dưới Lâm Văn Tình bao bọc càng phát ra cứng rắn, nhiệt như lửa, cứng rắn như thép.

Sau một khắc, hắn cảm giác được bản thân phân thân tiến vào một cái thế giới thập phần ấm áp! Cảm giác ấm áp đưa Cự Long của hắn hoàn toàn bao vây lấy. Đây thập phần trúc trắc khiêu khích, tuy rằng thủ pháp khiếm khuyết, thế nhưng thắng ở thập phần kích thích!

"Được rồi! Tay của ta có chút mỏi rồi!" Lâm Văn Tình đem tay của mình rút về, hướng quay lưng về phía Diệp Hi hơi bò xuống, hai tay bắt được cái lưng ghế trước mặt.

Diệp Hi hai tay leo lên nàng này hai tòa nhũ phong đang không ngừng run rẩy, nói: "A di, ta yêu ngươi chết mất!" Nói xong, hắn đẩy ra một tay, nắm chặt bản thân côn thit, nhắm ngay trước mắt này róc rách nước chảy mặt huyết phấn hồng, như ngựa quen đường cũ, trở lại chốn cũ giống nhau, to dài ngọc hành theo thân thể hắn về phía trước nhún mà từng điểm từng điểm một vào trong nơi Thiên Đường của nam nhân!

"A ——" Lâm Văn Tình thỏa mãn thoải mái hô một tiếng, thân thể không kìm hãm được run rẩy, hơn nữa càng trở nên lửa nóng không gì sánh được, hạ thể hơi lắc, dường như đang thúc giục xúc Diệp Hi nhanh lên một chút cùng chính bản thân ở trên chiến trường nhất quyết cao thấp.

Nàng hết sức rõ ràng mà cũng cảm giác được cái này tiểu nam hài côn thit đang ở trong cơ thể mình từ từ ra vào lấy, cái này không gì sánh được cực nóng cảm giác để cho nàng cảm thấy một tia đau đớn, một tia thỏa mãn, một tia hạnh phúc.

Bởi vì nàng biết, mình đã là người của hắn! Điểm này thế nào cũng vô pháp thay đổi!

"Thoải mái!" Diệp Hi hai tay ôm lấy cặp mông của nàng ở mạnh mẽ làm, dần dần, động tác của hắn không kìm hãm được càng lúc càng lớn, tốc độ đâm thọc cũng càng lúc càng nhanh! Ở dưới người mỹ phụ này này từng tiếng yêu kiều rên rỉ cổ vũ, hắn càng đánh càng hăng!

“Bạc tử! Bạc tử...” Dâm thủy văng tung tóe từ chỗ bộ phận hai người kết hợp.

Lửa nóng cơn thịnh nộ nhanh chóng ra vào lấy, như vào chỗ không người! Mà hai tay của hắn không ngừng lại, mà là một tay cố định Lâm Văn Tình (eo) thon thả, tay kia còn lại là ở trên cặp nhũ phong của nàng khẽ xoa âu yếm lấy, đùa lấy phần hồng đầu vú của nàng.

"Ừm..." Lúc này Lâm Văn Tình cũng không dám phát sinh thanh âm gì đến. Bất quá nàng khiếm khuyết cả người nóng lên, muốn chống cự nhưng vô lực, ở trong tình dục trầm mê lấy, nàng vô ý thức thấp giọng hừ: "Oh... Ừm... A..." Nàng vùng xung quanh lông mày khi thì nhíu chặt, khi thì buông ra, cái miệng anh đào nhỏ nhắn bắt đầu thở hỗn hển.

Ở một chỗ độc lập biệt thự trong lúc này chỉ có hai người ngồi ở đại sảnh trên ghế sa lon.

Ngọn đèn có chút u ám, nhưng là lại vẫn như cũ có thể nhìn thấy các nàng mạn diệu đáng người!

Một người trong đó hai chân tréo nguẩy, bấp đùi thon dài có vẻ cân xứng mà thướt tha.

Lạc Mỹ để điện thoại xuống, cũng là mặt không thay đổi nói: "Người thẳng! Diệp Hi tên tiểu tử kia, quả nhiên chạy trốn!"

Tần Nhã thập phần ưu nhã nhấp một miếng rượu đỏ, nhàn nhạt cười nói: "Người cũng đừng đem tên tiểu tử kia nghĩ đến quá mức hồn nhiên, dù sao, hãnh thái gia gia nhưng khi năm thập Đại Nguyên Soái một trong, Diệp Long này lão đầu khớp xương làm sao sẽ thứ gì cũng không có giáo hội hãnh đâu nè!"

Lạc Mỹ gật đầu, trên khóe miệng cong lên thập phần xinh đẹp độ cong: "Diệp Suất, ha hả, bọn họ Diệp gia, nhất định tồn tại bí mật gì! Người cũng biết, năm đó, Mao Trạch Đông chết bệnh trước, đã từng làm trò đồng đảo bộ hạ trước mặt, nói với Diệp Suất qua nói cái gì, chỉ là, những lời này, cũng chỉ có Diệp Suất một người biết."

"Người tới cùng muốn nói cái gì!"

"Ta muốn nói cái gì?" Lạc Mỹ từ trên ghế đứng lên, cao gầy dáng người, nhất thời bày ra trước mắt! Mạn diệu dáng người dưới, hai chân chống đỡ một vòng tay nắm ngang hông, thượng nhận một đôi tràn đầy co dãn hoàn nguyên nhục đoàn.

"Trung quốc lực lượng quân sự, tại sao phải tại như vậy trong thời gian ngắn phát triển được nhanh như vậy, năm đó Mao Trạch Đông cũng là cực lực chủ trương nghiên cứu chế tạo vũ khí hạt nhân sao?, có thể, khi hãnh trước khi chết, có bí mật gì nói cho Diệp Suất cũng nói không chừng."

"Ha ha ha ha!" Tần Nhã bỗng nhiên phình bụng cười to: "Người quá ngây thơ rồi sao?? Lẽ nào người còn muốn muốn (phải) từ những người đó trên tay được cái gì khinh bạc sao? Nhật Bản, lúc nào cũng có lớn như vậy dã tâm!"

"Người ——" Lạc Mỹ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hai mắt của nàng trong, chợt lóe lên sát khí bị(được) Tần Nhã bộ bắt được. Trong lúc đó Tần Nhã cũng đứng lên, đồng dạng là cao gầy như vậy dáng người, lúc này lại đi ở cùng nhau: "Lạc Mỹ, ta cho người biết, tuy rằng ta trợ giúp các người

sơn khâu tổ ở Hoa Hải thị phát triển thế lực, nhưng là lại không có nghĩa là ta là một cái quân bán nước! Đó của người điếm tâm tư, hay(vẫn,còn) là sớm cho kịp hết hy vọng sao?, nếu không, người đem vĩnh viễn đạp không ra, Trung quốc thổ địa!"

"Người đang uy hiếp ta?" Lạc Mỹ cặp mắt kia khẽ híp một cái, lúc này hai người đã dựa vào được(phải) rất gần! Gần gũi các nàng hô hấp, cũng phun đến trên mặt của đối phương. Thậm chí, ngay cả các nàng trước ngực đây một đôi tràn đầy kinh người co dãn cao vót kiêu nữ cũng không sai biệt lắm đụng vào nhau!

Một là thành thực lạnh như băng ngự tử, một là thành thực lạnh lùng thực phụ.

Lúc này, hai nữ nhân này đang đang nhìn nhau lấy, dường như muốn từ ánh mắt của đối phương trong, tìm được sơ hở gì.

Thật lâu, các nàng lại không hện mà cùng nở nụ cười.

Tần Nhã dẫn đầu nói: "Người hay là ngoan ngoãn nghĩ thế nào ở Diệp Long phát động công kích trước đem thế lực của mình kéo dài đến Hoa Hải thị các địa phương sao?, nếu không người sẽ chết rất khó nhìn!"

"Chúng ta đây ngược lại cần phải tình của người báo đâu nè!"

"Điểm này người không cần luôn nhắc nhở ta!" Tần Nhã bỗng nhiên đưa ra bàn tay của mình, lại đang Lạc Mỹ trước ngực, nắm một cái! Đây tràn đầy no đủ kiêu nữ, bị nàng như vậy một trảo, bỗng nhiên trở nên run rẩy, nhộn nhạo ra từng đợt nữ sóng!Bạn đang đọc truyện copy tại Truyện Full

Ưm!

Lạc Mỹ mặc dù trên mặt vẫn như cũ vẫn duy trì băng lãnh, nhưng là lại ức chế không được mà nổi lên một tia đỏ ửng.

"Ai ui, rất có co dân nha!" Tần Nhã cười xoay người, đi hướng trong phòng của mình. Chỉ để lại chẳng biết đều là phần nộ (vẫn, còn) là thẹn thùng Lạc Mỹ.

Quả đấm của nàng thật chặt nắm lại, thế nhưng cũng lộ ra làm cho có chút mao cốt tung nhiên mỉm cười: "Diệp Hi, người thật đúng là để cho ta cảm thấy ngoài ý muốn. Bất quá, tiếp theo, cũng không có vận tốt như vậy!"

"Đô đô..." Điện thoại, bỗng nhiên vang lên.

"Này..."

"Đại tiểu thư, nhị tiểu thư nàng rốt cục đi tới Hoa Hải thị!"

"Cái nha đầu kia!" Lạc Mỹ cười nói: "Đừng để ý hănh, dù sao cũng tổ chức sẽ có người theo nàng, hơn nữa, người cũng không phải không rõ ràng lắm nàng, cái nha đầu kia, cũng không có ngoài mặt thoạt nhìn đơn thuần như vậy! Các người hay là trước giám thị "Nha môn" hướng đi sao?, nhất là, thị trường Hàn Tuyết, nếu mà có khả năng nói, mau chóng liên lạc với Hoa Hải thị hắc đạo lão đại —— La Phách Đạo! Ta cần muốn nói với hănh nói chuyện!"

"Dạ!"

Màn đêm buông xuống Hoa Hải thị, vẫn là ngựa xe như nước, người đến người đi. Đặc sắc lộ ra sống về đêm, vừa mới bắt đầu.

Mà lúc này, rồi lại một cái tiểu cô nương ôm cao nửa thước gấu búp bê đi ở trên đường phố. Tuổi của nàng, thực sự rất nhỏ, thoạt nhìn chỉ có mười một mười hai tuổi, cho người cảm giác đầu tiên chính là một cái còn đang thượng tiểu học nữ hài tử.

Này một cái khả ái mê người mặt con nít, làm cho bội cảm thân thiết, có một loại muốn xông lên phía trước, cố sức nắm mặt nàng trứng chà đạp sự vọng động của nàng.

"Ai nha nha, chính là nơi này Hoa Hải thị a!" Tiểu cô nương ánh mắt, hết sức tò mò mà ở trên đường cái nhìn quét, thế nhưng cái bụng chột "Ừng ục" một tiếng vang lên: "Thật là đói a, tìm ít đồ ăn a!" Trong lúc nói chuyện, nàng bỗng nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, giống như là ở hướng người làm nũng giống nhau.

"Nhị tiểu thư, chúng ta đã vì người ở đây tửu điểm chuẩn bị cho tốt phòng." Phía sau, là một cái vãn duy trì một khoảng cách trung niên nhân.

"A, phải không? Vậy nhanh lên một chút đi thôi!" Tiểu cô nương ôm gấu búp bê, kiều tiểu thân thể đạp nhẹ nhàng tình cảnh phạt, vừa đi nàng vừa nói: "Được rồi, tỷ tỷ muốn nếu là không là ở đối với cái kia là Diệp Hi người hạ thủ?"

"Đúng vậy."

"Oa!" Tiểu cô nương bỗng nhiên kinh hô: "Ta cũng muốn chơi!"

Trong lúc nói chuyện, nàng cặp mắt kia thần bỗng nhiên trở nên có chút không giống với! Dù sao vẫn làm cho cảm thấy, này một hãy giáo hoạt, cũng không nên xuất hiện ở hơn mười tuổi nhỏ trên người cô gái.

Này một đôi tỷ muội, ngự tỷ cùng la lý tổ hợp, dường như đã đem Hoa Hải thị cho rằng bản thân sân chơi đâu nè!

Chỉ là, các nàng vĩnh viễn cũng không có khả năng biết tương lai sự tình, là như vậy ly kỳ khúc chiết. Thậm chí, khi nàng môn tỷ muội gặp phải cái kia tiểu nam hài trả thù sau đó, các nàng mới phát hiện, thì ra mình hai người, vẫn luôn chỉ là... Người khác con mồi mà thôi!

Đương nhiên, đó là nói sau.

Lại nói Hàn Tuyết, lúc này còn lại là cùng Diệp Long còn có Hàn Bằng lợi hại thị chính đại lâu, đi tới quân đội ở Hoa Hải thị một cái trụ sở trong.

"Tuyết Nhi, yên tâm đi, Tiểu Hi ở địa phương nào, ta vẫn là biết!" Diệp Long mỉm cười đi ở phía trước, thẳng đến đi tới một người thủ vệ rất là sâu nghiêm trong phòng.

Nơi này, là giải phóng quân trú Hoa Hải thị Lôi Đạt bộ đội.

"Xác định đến vị trí không có?"

"Báo cáo thủ trưởng, mục tiêu hiện tại đang ở Hoa Hải thị khu vực thành thị, hướng về đông một cái thôn trang nhỏ chạy đi, phỏng chừng ở gần mười phút sau đó thay đổi sẽ tới đạt!"

"Ừm." Diệp Long gật đầu, cười nói: "Ta sớm đã thành ở trên Tiểu Hi y phục cúc áo động tay chân."

"Người là sớm đã thành nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy sao?!" Hàn Tuyết lúc này đối với cha của mình còn có công công có chút tức giận, cho dù đã biết nhi tử cũng không có chuyện gì.

"Vì sao, Tiểu Hi không gọi điện thoại cho ta đâu nè!"

"Người cho rằng điện thoại di động của hắn còn có thể ở trên người sao?"

Hàn Bằng nhìn sắc mặt khó coi nữ nhi, có chút lúng túng nói: "Được rồi, Tuyết Nhi người đi về trước đi có được hay không? Phỏng chừng Tiểu Hi ngày mai sẽ trở lại, người của chúng ta cũng sẽ ở âm thầm bảo hộ hắn."

"Mặc dù là nói như vậy, nhưng ta vẫn là không yên lòng." Hàn Tuyết quật cường, thân vì phụ thân Hàn Bằng thế nhưng hết sức rõ ràng mà biết

đến.

"Quên đi, này liền ở chỗ này chờ sao?!" Diệp Long phát phất tay.

Mà Diệp Hi, lúc này ở trên xe, sớm đã thành quên mất, mình ở vừa mới còn bị bắt cóc đâu nè! Lúc này hai tay của hắn ôm lấy trước mắt này một cái cao gầy mỹ phụ thành thực ngang hông.

Xe bus tài xế, lúc này vẫn như cũ ở thông qua vô tuyến điện cùng đồng sự tám chuyện, nhìn hắn thường thường cười to động tác, còn thật có chút bất diệc nhạc hồ! Chỉ là, hắn nhưng không biết, ở trong buồng xe này cậu nhóc cùng thực phụ trong lúc đó, lại đang đang phát sinh lấy một hồi việc cầu thả hoang đường không lộ ra ánh sáng!

Lâm Văn Tình lúc này hai tay thật chặt chống lên cái ghế trước mặt, mông vênh lên thật cao thừa nhận đâm thọc kịch liệt từ phía sau lưng, răng ngọc trắng tinh cố sức cắn môi dưới, không để cho mình phát sinh này phóng đảng rên rỉ.

Xe bus, đã lái ra khỏi Hoa Hải thị thị khu. Vùng ngoại ô trên con đường, yên tĩnh, chỉ có ô tô chạy qua phát ra từng đợt động cơ tiếng.

Bầu trời ánh trăng, đã ít đi hơn phân nửa, giống như là cong cong Nguyệt Nha, nhưng là lại vẫn như cũ sáng sủa.

"Ô ——" mỹ phụ cắn chặt môi dưới, bỗng nhiên phát ra như vậy một cái rên rỉ yêu kiều, mặc dù nàng cực lực khống chế được chính bản thân, nhưng vẫn là không nhịn được kêu thành tiếng, cứng đờ thân thể, thật giống như ở trong khoảnh khắc mất đi khí lực chống đỡ, làm (cho) tiểu nam hài phía sau cái này ôm nàng vòng eo trên bắp đùi, thật giống như một lúc mới bắt đầu.

"May là người tài xế kia không có phát hiện, nếu không ta xé xác người!" Lúc này Lâm Văn Tình kêu thở hỗn hển, đổ mồ hôi nhễ nhại. Thở hào hển,

đúng vậy Diệp Hi giữ vững nàng vòng eo hai tay, không kìm hãm được dò xét vào trong y phục của nàng, một tay đi lên bám vào, cuối cùng xốc lên trói buộc cặp kia quả cầu thịt nịt ngực, cầm kiêu đỉnh trắng mịn mỹ nữ!

"A di, đứng như vậy có mệt hay không?" Diệp Hi giống như là con nít chiếm được kẹo giống nhau, ở thoải thích thưởng thức lấy người mỹ phụ này cặp kia nữ cầu, ngón tay thường thường đùa lấy bưng tinh đậu đỏ vậy đầu vú (nữ châu), cầm lại tựa vào người mỹ phụ này trên vai, cắn lỗ tai của nàng.

"Nếu mà... Ta nói không mệt, người còn có thể một lần nữa sao?" Lâm Văn Tình hô hấp thì gấp gáp như vậy, tràn đầy tình cảm mãnh liệt đỏ ửng trên mặt, toát ra dáng tươi cười giống như là tiên tử trên trời giống nhau!

"Thế nhưng xe đã đến a!" Diệp Hi cánh tay, lưu luyến không rời mà từ người mỹ phụ này người vợ trong y phục vươn đến, vì nàng chỉnh sửa lại một chút y phục, thế nhưng làm thế nào cũng kéo không dậy nổi quần của nàng!

"Xì!" Lâm Văn Tình bỗng nhiên nở nụ cười! Nàng nhẹ nhàng mà đứng lên, thuần thực mặc quần, thế nhưng thân thể lại có chút không còn chút sức lực nào.

"Đến!" Tài xế bỗng nhiên lớn tiếng nói một tiếng, phanh lại tạo thành về phía trước quán tính, khiến cho đứng lên Lâm Văn Tình thân thể về phía trước ngã tới, thế nhưng sau lưng Diệp Hi lại giữ nàng lại cánh tay. Thân cao so ra kém Lâm Văn Tình nàng, đem mặt của mình, dán lên trên trước ngực nàng vẫn như cũ trên dưới phập phồng cặp kia kiêu nữ..

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đêm Xuân

Cảm giác được trước ngực của mình giương tới từng trận đè ép, Lâm Văn Tình gương mặt vẫn như cũ cất giữ vừa mới tình cảm mãnh liệt đờ ửng! Nàng đưa tay đem trong ngực này một đứa bé trai đẩy ra, hung tợn trừng hấn liếc mắt, lúc này mới xoay người đi xuống xe bus.

"Ừng ục!" Nhìn trước mắt này cả người tài cực kỳ cao gầy phụ nhân mỹ phụ, cho dù vừa mới mới từ trong thân thể của nàng lui ra ngoài Diệp Hi cũng cảm thấy, này một loại cường đại cảm giác thỏa mãn thật sự là để cho hấn cảm thấy mê muội!

"Ừm?" Khi Diệp Hi đi xuống xe bus thời điểm lại ngây ngẩn cả người, đã thấy này một cái thôn trang nhỏ lúc này giăng đèn kết hoa, khắp nơi đều là một mảnh tường hòa bầu không khí, từng cái một thôn dân liên quan đáng tươi cười.

"Ai nha, ngày hôm nay nhưng là chúng ta thôn mỗi năm một lần lễ mừng đầu nè!" Bước xuống xe tài xế bỗng nhiên vừa cười vừa nói: "Thôn này dân phong đĩnh thuần phác, bọn họ đặc biệt hoan nghênh phần đất bên ngoài khách nhân đến tham quan đầu nè! Đến, bên này đi, chúng ta cũng tham gia náo nhiệt!"

Sáng tỏ ánh trăng tản mát ra nhàn nhạt ánh sáng nhu hòa, ánh trăng sáp nhập vào sao, mênh mông bầu trời đêm trong, đầu thu mát mẻ xanh lam bầu trời sao lốm đốm đầy trời, nhu hòa gió thổi trên biển từ từ thổi, vài đóa phù vân phiêu ở thần bí trên bầu trời.

Bạc phơ núi xanh thăm, xa xa cây xanh vờn quanh, vào ngày mai trong màn đêm hoảng động chập chờn. Trện trện ẩn chứa thiên nhiên tươi mát khí tức kéo tới, làm cho vui vẻ thoải mái, thư nghỉ ngơi to lớn sướng.

Thôn trang mỗi năm một lần thịnh hội chính thức bắt đầu rồi. Đây một cái truyền thừa đã lâu tập tục long trọng mà long trọng. Vào một ngày buổi tối luôn luôn sương mù - đặc lượn lờ, tự thái dương xuống núi sau này, sương mù nồng nặc kia liền bắt đầu bao quanh này một cái ven biển thôn trang nhỏ. Bãi cát trên, tầm nhìn rõ rất ngắn, chỉ có ngắn ngủn vài thước xa!

Mà ở vũ hội hiện trường, một cái khổng lồ đồng lửa đang ở hừng hực mà thiêu đốt, đem chung quanh sương mù - đặc bị xua tan! Thôn trang chừng trăm hộ nhân khẩu đều là vui sướng, vây bắt Liệt Hỏa này vui cười lấy.

Đây là một cái tới gần biển rộng thôn trang, cũng là Hoa Hải thị biên cảnh một cái thôn trang nhỏ.

Diệp Hi ngồi ở một góc vắng vẻ, nhìn mỗi người trên mặt lưu lộ ra ngoài vui vẻ thần tình.

Bất quá, ánh mắt của hắn lại rơi vào bên người này một vị trí thượng!

Lâm Văn Tình nhận thấy được Diệp Hi ánh mắt, lập tức xoay đầu lại hung hăng trừng hắn liếc mắt, chỉ là trên mặt cũng lộ ra nụ cười diềm mỹ. Ở như vậy bầu không khí dưới, ở thôn dân nhiệt tình dưới, nàng ngược lại cảm thấy, rất lãng mạn.

Thực sự.

"A di, người cười cái gì?" Diệp Hi nhìn đang ở vừa múa vừa hát thôn dân, thấp giọng hỏi, nhàn nhạt mùi thơm, từ Lâm Văn Tình này một cái mỹ phụ trên người phát ra.

Dung mạo của nàng thực sự làm cho nhìn không ra tuổi thật, ung dung hoa quý, cao nhã thoát tục, tràn đầy thành thực nữ tính đầy đà ý nhị. Kiêu má lúm đồng tiền trên hoàn toàn không có một tia nếp nhăn, như hoa như ngọc, dường như phù dung vậy kiêu diễm động nhân. Vóc người của nàng càng là thần kỳ mà hoàn mỹ, đường cong lá lướt, ngực to eo nhỏ nhắn, ngời mọc đấng trên mỹ đồn câu nhân tâm phách!

"Tiểu hài tử biết cái gì!" Lâm Văn Tình nhất thời lật một cái liếc mắt.

"Ta thật là tiểu hài tử sao?" Diệp Hi bỗng nhiên nở nụ cười. Nụ cười của hắn, ngược lại để cho bên người Lâm Văn Tình có chút không được tự nhiên, bởi vì nàng nghĩ tới chính bản thân vừa mới ở trong xe cùng cái này cậu nhóc phát sinh câu thả việc!

Thật sự là quá làm loạn!

Vì sao chính bản thân hình như không khống chế được đâu nè?

Một tay nhẹ nhàng mà vuốt lên bụng của mình, Lâm Văn Tình nhưng trong lòng cảm thấy bi thương lên! Thân là người vợ nàng, lại dĩ nhiên mang thai những người khác hài tử. Hơn nữa, hay(vẫn,còn) là một cái so với chính mình tuổi còn nhỏ được(phải) nhiều lắm, đủ để đương con trai mình cậu con trai!

Càng làm cho nàng cảm giác được tội ác cảm là, cái này tiểu nam hài hay(vẫn,còn) là chính bản thân mỗi tình đầu tình nhân nhi tử.

Ngày!

Không, chuyện này, nhất định không thể để cho Diệp Hi biết.

Có thể, đây là một cái không nên tồn tại sinh mệnh sao?? Lâm Văn Tình trong lòng nghĩ như vậy đến. Thế nhưng, mình cũng sẽ có làm mẹ một ngày đêm sao?

"A di?" Diệp Hi thấy(gặp) bên người này một cái mỹ phụ cau mày lại dẫn ra mị hoặc, không khỏi nói: "Người làm sao vậy?"

"Không có gì." Lâm Văn Tình đem ánh mắt của mình chờ tới khi bên kia, chỉ là, trái tim của nàng nhưng ở trong lúc bất tri bất giác bắt đầu rời từ từ nhảy lên. Dường như, chính bản thân thật là nhớ (muốn) về tới trước đây cùng phụ thân hẳn nói yêu thương tình cảnh.

Luân lý, đạo đức...

Đều là phù vân...

Cứ như vậy không nói lời nào Lâm Văn Tình, thực sự để cho Diệp Hi mê muội. Bên người vị này thành thực mỹ phụ mặc một bộ tự nhiên hào phóng quần áo lao động, ngồi nghiêm chỉnh, sáng loáng vòng tròn nị vai hồn nhiên thiên thành, tiêu diệt như tể, tuyết ngẫu vậy mềm mại cánh tay ngọc giao nhau lấy, thật mỏng quần áo thật chặt bao lấy vậy được thực đầy đặn thân thể mềm mại, lại lại như ẩn như hiện đột hiện ra này lồi lõm chẳng chịt sườn núi loan sơn cốc.

No đủ kiêu nữ như một đôi chín muồi cây đào mật vậy câu hồn phóng đảng phách, đem y phục trước ngực nàng chống đỡ phình phồng tăng, dường như tùy thời cũng có thể rách áo ra.

Mặt của nàng nhan như hoa như ngọc, giống bức tranh giữa tiểu mỹ nhân, cụ có một loại không nói ra được cổ điển mỹ.

"Còn nhìn?" Lâm Văn Tình đối với cái này tiểu nam hài thỉnh thoảng nóng rực ánh mắt có chút không nhìn được, nhưng là trên mặt của nàng, không biết bị(được) trung tâm này một đoàn hỏa hoạn làm nổi bật được(phải) đỏ rực hay là bởi vì trong lòng e thẹn đưa tới đỏ ửng.

Như núi xa cảnh liễu vậy lông mi cong như trăng non, Lâm Văn Tình lần thứ hai quay đầu đi chỗ khác. Mắt to như nước trong veo con người đang ở

bình tĩnh nhìn trong hội trường bên trong biểu diễn tiết mục, Quỳnh Dao nhỏ mũi vừa đúng địa điểm chũ ở kiều má lúm đồng tiền trên, đôi môi thật mỏng gợi cảm mê người, cả người tản ra thành thực ổn trọng, làm cho một loại thành thực đoan trang nữ cường nhân cảm giác.

"Hi hi, ta liền thích nhìn!" Diệp Hi lúc này giống như là một cái chiếm được âu yếm đồ chơi tiểu hài tử giống nhau, thế nhưng hấn cặp kia ánh mắt gian tà lại nhìn chăm chú vào cặp kia bên người người mỹ phụ này hô hấp giữa nhất khởi nhất phục cao vót mỹ nữ.

Chính là như vậy một cái mạn diệu mỹ phụ thành thực, chính là như vậy một cái quyến rũ người vợ, hấn đã từng ôm vào trong ngực khinh nhờn qua, chính bản thân cũng từng ở thân thể của nàng (hấn) bạo phát qua!

Tại đây dạng coi trọng vật chất xã hội dưới, thôn trang này thuần phác dân phong thiếu duy nhất làm cho tán thưởng.

Tiệc tối cuối cùng một phần là mọi người cùng múa! Khổng lồ kia đồng lửa từ từ tắt, sương mù nồng nặc tập kích mà đến, mang tất cả cả một cái sần nháy! Ánh trăng mờ lung mà mê ly, nhàn nhạt đường cong nhu hòa xinh đẹp, làm cho không nhìn được nghĩ muốn (phải) phiên phiên khởi vũ.

Ở sương mù ảnh hưởng dưới, tầm nhìn rất nhanh liền chậm lại. Ngoại trừ xung quanh vài thước có hơn vẫn có thể mơ hồ thấy một tia bóng dáng ra, căn bản nhìn không thấy cái gì!

Này chính là cái này vũ hội lạc thú một trong!

Đùa chính là thần bí!

Dân phong thuần phác thôn dân hoan ca lúc vũ, dùng này một loại phương thức để diễn tả đối với mùa thu hoạch vui sướng!

"Chi nha!" Ở Hoa Hải thị, nữ thị trưởng Hàn Tuyết chỗ ở trong phòng, cửa phòng bỗng nhiên được mở ra!

"Thần linh, sao người lại tới đây?" Diệp Long ngỡ ngác nhìn bản thân con gái lớn.

Vào, chính là Diệp Hi cô —— Diệp Thần Linh.

"Ta gặp các người a, còn phải đợi tới khi nào!" Diệp Thần Linh sắc mặt có chút không rất cao hứng, so với Hàn Tuyết cao hơn chơn nàng, lúc này nhảy qua thật ám thoải mái tuyết mỹ bấp ùi thon dài đi đến, nhưng là lại không có ngồi xuống: "Ba, phía trên nghị định bổ nhiệm đã xuống."

"A, vậy là tốt rồi!"

"Các người đều không đi được, ta này đi đón tin tức trở về sao?, dù sao cũng buổi tối có khoảng không!" Diệp Thần Linh đĩnh đĩnh trước ngực mình này một đôi tưởng y phục chống đỡ được(phải) phình ra bồng bồng kiều nữ, cười nói: "Tên tiểu tử kia, cũng không biết sợ hãi không có?"

"Cảm ơn người!" Hàn Tuyết đứng lên.

"Tuyết Nhi, người đừng lo lắng, Tiểu Hi ta sẽ an toàn mang trở về! Còn có ngạo dương tên hỗn đản nào, ta người tử tử này sau này nhất định sẽ hảo hảo giáo huấn hẳn!" Diệp Thần Linh khước miệng chơi nổi lên một đạo thập phần kiều mị dáng tươi cười, lúc này mới xoay người rời đi.

"Chiến hữu cũ." Hàn Bằng thẳng đến Diệp Thần Linh sau khi rời khỏi, mới hỏi: "Linh nha đầu hai người bọn họ lỗ hồng còn đang cãi nhau sao?"

Diệp Long cười khở nói: "Cũng không phải là? Tên tiểu tử kia, tức giận đến nữ nhi của ta từ Bắc Kinh chạy đến đến Hoa Hải thị, chờ ta trở lại nhất định phải hảo hảo giáo huấn hẳn! Chúng ta Diệp gia nữ nhân, lúc nào đến phiên người khác tới khi dễ!"

"Hiện tại người còn không có thời gian đi để ý chuyện này sao?! Nhật bản phương diện sự tình cũng đủ người nhức đầu!" Hàn Bằng có chút nhìn có chút hả hê.

Bất quá, trên mặt Diệp Long lại xuất hiện kiêu ngạo đáng tươi cười: "Ta đã cùng những lão đầu tử kia nói được rồi, quân ủy hội nghị, cũng thông qua truyệnfull.vn video kết thúc. Chúng ta quyết định, tháng sau sẽ ở Hoa Hải thị Đông Hải hải vực cử hành quân sự diễn tập!"

"Là đe dọa sao?" Hàn Bằng có chút kinh ngạc hỏi, trên mặt lộ ra một chút vui mừng: "Nghĩ không ra ta rời đi thời gian dài như vậy, các người những thứ này lão nhân ngược lại trở nên càng ngày càng cường thế! Lần này quân diễn, so sánh với nước Mỹ phương diện cũng sẽ can thiệp sao??"

"Bọn họ?" Diệp Long hơi nhíu mày một cái: "Còn chưa tới phiên bọn họ! Chúng ta a, cũng nhẫn tiếng nuốt khí đã lâu như vậy. Hòa bình quật khởi, ha hả, hiện tại, cũng không phải nước Mỹ có thể ngăn trở!"

"Cho nên chúng ta mới không chế tạo hàng không mẫu hạm."

Diệp Long nhẹ nhàng mà lắc đầu: "Người quen cũ gia, người còn nhớ rõ, trước đây chủ tịch lâm chung trước, ở trên giường bệnh, đã từng đối với cha ta nói lời gì sao?"

"Không phải nói, lúc đó chủ tịch căn chữ không rõ sao? Lẽ nào, hẳn đem chuyện gì nói cho Diệp nguyên soái?"

Thế nhưng, Diệp Long nhưng chỉ là khẽ vuốt cằm, cười mà không nói.

Nhìn xung quanh sương mù nồng nặc, Lâm Văn Tình Nga Mi chau mày, dường như rất không thích này một loại hoạt động. Giữa lúc nàng muốn xoay người rời đi là lúc, chợt phát giác bên hông mình căng thẳng, một đôi mạnh hữu lực cánh tay từ phía sau ôm lấy chính bản thân!

"A di." Ở nàng còn chưa kịp la lên là lúc, Diệp Hi thanh âm ở bên tai của nàng vang lên: "Người xem bọn hã, đều không nhìn thấy chúng ta đây!" Diệp Hi từ Lâm Văn Tình phía sau đem nàng chặt ôm vào trong ngực, một ngậm hôn nàng ngọc ngà vành tai!

"Được rồi!" Lâm Văn Tình quay đầu thoát khỏi hã hôn môi, ngọc chường không kìm hãm được cố sức một cánh! Nhất thời "Ba" một tiếng, trên mặt Diệp Hi có thêm năm dấu ngón tay!

Nghĩ không ra cái này thành thực xinh đẹp phu nhân người lại đột nhiên khởi xướng nô đến, quả nhiên là dọa Diệp Hi vừa nhảy. Bất quá, khi ánh mắt của hã rơi xuống trên người nàng là lúc đã có một chút biến vị.

Chỉ thấy trước mắt xinh đẹp người vợ trước ngực hai tòa tuyết phong bởi vì chúng nó chủ nhân dồn dập thở dốc mà lên dưới phập phồng, kéo nội bộ nịt ngực cùng với quần áo bên ngoài đang run rẩy, thực đang hấp dẫn phong nam nhân nhàn nhàn! Hơn nữa, Lâm Văn Tình kiều má lúm đồng tiền thương cũng bởi vì tức giận mà lộ ra một tia đỏ ửng, quả thật là đẹp động nhân.

Nhìn ở đây, Diệp Hi tâm dĩ nhiên "Lộ bộ" một chút bỗng nhiên gia tốc! Trong óc của hã dĩ nhiên ảo tưởng ba cái cái có phong thái, tịnh lệ xinh đẹp tiểu mỹ nhân đồng thời nằm ở một cái giường lớn trên mặt hã làm tuyệt vời phong cảnh!

Ôn nhu giống như cục trưởng phu nhân, cao quý lãnh diễm nữ thị trường, thành thực kiều mỹ nữ hiệu trưởng!

Trời ạ! Đây là một loại cỡ nào tà ác tư tưởng! Diệp Hi mạnh lắc đầu, muốn đem loại tư tưởng này từ óc của mình trong bỏ rơi, thế nhưng, nó dường như đã ở trong óc của hã lạc địa sinh căn dường như, vô luận Diệp Hi cố gắng như thế nào, chính là không có tiêu đạ chia ra!

Lâm Văn Tình hừ lạnh một tiếng, nhưng nhìn trên mặt Diệp Hi cánh tay ẩn, nhưng trong lòng mềm nhũn, kìm lòng không được vuốt ve khuôn mặt của hắn: "Có đau hay không?" Này một đứa bé trai, thực sự để cho thân là đàn bà có chồng nàng vừa yêu vừa hận!

"Đau lắm!" Diệp Hi gật đầu.

Lâm Văn Tình bỗng nhiên chu mỏ một cái, hờn dỗi mà trừng hắn liếc mắt, lại chỉ một cái tử cú đầu hôn lên cái này so với chính mình không lớn lắm cậu bé!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Vô Đạo Đức Thiếu Phụ

Chỉ là, Diệp Hi đang chuẩn bị lúc phản công, Tăng Cách cách bỗng nhiên ôm hẳn hôn môi mỹ phụ lại lại lập tức đẩy hẳn ra."Diệp Hi, qua đêm nay, chúng ta nhất đao lưỡng đoạn!" Đúng vậy, Lâm Văn Tình phát giác chính bản thân thực sự không thể tại đây dặng trầm luân đi xuống!

Vô luận như thế nào, bởi vì không thể! Cho dù trong bụng của mình, đã mang thai cái này tiểu nam hài loại, nàng cũng không có thể đủ ở theo đuổi dục vọng của mình.

Nghĩ tới chính bản thân thân là người vợ thân phận, nghĩ vậy cái này một cái chân đủ để đương con trai mình tiểu nam hài chính là mối tình đầu nhi tử, Lâm Văn Tình tâm giữa liền tràn đầy một loại thập phần mãnh liệt vô đạo đức cấm kỵ!

Thế nhưng...

Mình có thể làm như vậy sao? Có thể làm như vậy sao?

Lâm Văn Tình ánh mắt hết sức phức tạp nhìn hẳn một cái, phản bội trượng phu, còn có cùng tiểu nam hài trong lúc đó vô đạo đức quan hệ để cho nàng cảm nhận được nặng nề áp lực, thậm chí có sửa chữa bất quá khí đến. Bất quá, những năm gần đây, khổ gì chính bản thân chưa từng ăn qua, áp lực như vậy, tính cái gì? Chỉ là, nàng không cách nào quá trong lòng mình một cửa ải kia!

Dù sao, Diệp Hi thế nhưng mình làm sơ mối tình đầu nhi tử!

Mà mình cũng là thân là đàn bà có chồng, lại cư nhiên cùng hấn làm ra như vậy cầu thả việc! Thực sự không nên.

Lâm Văn Tình thật sâu hô một cái khí, lúc này mới xoay người đi hưởng hải sương mù càng thêm dày đặc địa phương.

Diệp Hi cũng không có suy nghĩ nhiều liền bước nhanh đi theo trước mặt xinh đẹp nữ hiệu trưởng, người phụ thân này trước kia người yêu.

Bất quá, Lâm Văn Tình này mặc dù là có thể làm Diệp Hi mù mù, thế nhưng năm tháng ngoại trừ tặng nàng một thân thành thực ra lại không chút nào ở trên người của nàng lưu lại một một chút vết tích, thân thể của hấn đoạn tha thướt kiều diễm, thậm chí còn so với nàng hai cái nữ nhi càng thêm đầy đà xinh đẹp.

Nhất là bắp đùi của nàng cùng hông đít, có thể nói cực phẩm! Rất tròn mà kiều vĩnh hông đít, lúc này ở hành tầu trong lúc đó quả thực để cho Diệp Hi cảm nhận được từng đợt nhiệt huyết cũng sôi trào

Diệp Hi đi theo nàng sâu phía sau một bên YY lấy, một vừa thưởng thức trước mắt thành thực tiểu mỹ nhân, vẻ đẹp của nàng là như vậy đoan trang cao nhã, như vậy xinh đẹp quyến rũ.

Có lẽ là Diệp Hi ánh mắt quá mức nóng rực, có lẽ là ánh mắt của hấn quá mức làm càn, Lâm Văn Tình đột nhiên xoay người lạnh lùng nói: "Người nhìn đủ chưa?" Diệp Hi ánh mắt, thật sự là quá mức nóng rực, để cho nàng cảm nhận được không được tự nhiên.

*nguồn truyện : t r
u y ệ n y y*

Diệp Hi nhất thời nhanh miệng, cũng không có phản ứng đến liền tiếp lời nói: "Không có đủ hay không! A ——" này mới hồi phục tinh thần lại Diệp Hi lại càng hoảng sợ. Bởi vì, trước mắt cái này cao hơn tự mình mỹ phụ, trên mặt biểu tình, thực sự để cho Diệp Hi cảm nhận được không biết làm sao.

Chỉ thấy Lâm Văn Tình xoay người cảm tức nhìn hấn, kêu gọi môi anh đào hơi trương khái, một bộ muốn nói lại thôi dáng dấp. Đối với Diệp Hi này lửa nóng ánh mắt, nàng tia không nhường chút nào, vẫn như cũ

trường mắt Diệp Hi, lúc này thấy hấn đang hướng mình đi tới, nàng không kìm hãm được tương khảm nháy một bước, nói: "Diệp Hi, ta cho người biết! Đừng tưởng rằng ta Lâm Văn Tình dễ khi dễ, nếu mà người lại nói như vậy, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người!"

Thế nhưng Diệp Hi nhưng không có bị(được) nàng lời này hù được, ngược lại là càng thêm si mê nhìn sắc sỡ loá mắt, thành thực xinh đẹp thôn trường phu nhân. Ánh mắt của hấn làm càn bá đạo, luôn luôn tập trung

*ở nàng đầy đặn nhũ phong trên, khó
khăn nuốt nước bọt.*

"Người... Đây là trốn tránh!"

"Người còn nhỏ, biết cái gì!"

*"Nhưng là giữa chúng ta lại phát
sinh qua nhiều lần quan hệ! Người có
thể phủ nhận điểm này sao?"*

*"Dù cho không có khả năng thì thế
nào? Diệp Hi, ta cho người biết,
không nên ép ta!"*

*"Ta... Không có!" Diệp Hi có chút
bất đắc dĩ nói, nhưng là ánh mắt của*

*hắn lại luôn luôn không kìm hãm
được rơi vào trước mắt mình này một
cái mỹ phụ trước ngực!*

*Lâm Văn Tình nhanh chóng nhìn
thân thể của chính mình liếc mắt, lại
phát hiện mình này quần áo trong
trên chẳng biết lúc nào cứ nhiên
bị(được) rách ra một vết thương, tới
gần nhũ phong vị trí trần trụi bại lộ ở
trước mắt cái này ghê tởm nhỏ trong
mắt nam hài, hơn nữa, nội bộ này
đạm lan sắc nịt ngực cũng lộ ra hơn
phân nửa, nặng trình trịch một tòa
tuyệt phong đành dụi muốn (phải)
rách áo ra.*

Lâm Văn Tình khẽ hô một tiếng, hai tay vội vàng rụt trở về, thật chặt che ở chính bản thân bộ ngực này tiết ra ngoài cảnh xuân. Thế nhưng lúc này phần eo lần thứ hai truyền đến nóng hừng hực nhiệt lượng, một cái bàn tay khoác lên nàng (eo) thon thả, lập tức cố sức khu vực, Lâm Văn Tình liền rơi vào rồi trong một cái đầy rộng rãi ấm áp ôm ấp!

Kìm lòng không được ưm một tiếng, Lâm Văn Tình vội vàng muốn đưa tay đem ôm lấy nam nhân của chính mình đẩy ra, nhưng là cứ như vậy

*trước ngực của mình liền bại lộ khi
hắn mắt sói trong.*

*Diệp Hi một tay ôm Lâm Văn Tình
ngang hông, tay kia còn lại là cố định
ở trên phần lưng của nàng.*

*"Diệp Hi!" Nói cũng kỳ quái, đối với
cái này tiểu nam hài xâm phạm, Lâm
Văn Tình người mỹ phụ này nhưng
chỉ là trên mặt tức giận, căn bản
cũng không có cái gì phản kháng
động tác! Thực sự là, lúc này
bị(được) hắn như vậy ôm, Lâm Văn
Tình lại cũng không có làm ra quá
kích động tác.*

Là bởi vì cái gì đâu nè? Vì sao, Lâm Văn Tình không phản kháng đâu nè? Hay(vẫn,còn) là, nàng đáy lòng trong căn bản liền không muốn phản kháng?

Diệp Hi lại càng thêm dùng sức ôm nàng, nói: "Nếu như ta không tha đâu nè? A di người sẽ làm sao?"

"Ta nhất định sẽ..." Nói đến đây, lời của Lâm Văn Tình lại không nói ra miệng, bởi vì nàng cái miệng anh đào nhỏ nhắn đã bị(được) Diệp Hi dùng sét đánh không kịp bưng tai chi thế hung hăng hôn lên! Này tràn đầy

nam tính khí tức, này tràn ngập nam tính lực lượng, thật sâu kích thích nàng viên kia ngủ say đã lâu phương tâm!

"Ừm... Ngô..." Sau cùng nói cũng chỉ có thể hóa thành làm cho nam nhân huyết mạch phún trương nặng nề hơi thở. Diệp Hi hai tay thôi phòng ở Lâm Văn Tình mặt, đầu lười nhiều lần muốn muốn phá tan đóng chặt khớp hàm.

Lâm Văn Tình cũng không để cho hắn thực hiện được, hai tay cũng không kịp che ở trước ngực, môi anh

*đào trên truyền tới trận trận điện lưu
để cho nàng cảm thấy tâm khô, để
cho nàng cảm thấy hoảng hốt! Thậm
chí ngay cả chính bản thân cao hơn
hắn cũng quên mất.*

*Tại nơi tràn đầy khác phái lực
lượng xâm phạm dưới, nữ nhân bản
năng để cho nàng cảm nhận được sợ.
Đúng vậy, sợ, rất nhiều rất nhiều thứ
cũng làm cho nàng cảm thấy sợ. Thế
nhưng nàng rồi lại từ đó cảm nhận
được kích thích.*

*Yêu đương vụng trộm kích thích, vô
đạo đức kích thích, còn có cùng cái*

này so với chính mình thấp bé cậu bé kết hợp là lúc kích thích.

"Ngô... !" Lâm Văn Tình trong lòng đau khổ giùng giảng, thế nhưng lại vẫn không có làm ra lay động Diệp Hi động tác. Có lẽ, ở nàng tiềm thức trong, là khát vọng bị(được) cái này tiểu nam hài như vậy xâm phạm sao?? Nếu không, vì sao rõ ràng có năng lực phản kháng, nàng lại thờ ơ đâu nè?

Bất lực, mê vãng, thêm chi ở sâu trong nội tâm dành dụm đã lâu tình dục một khi bạo phát, đây tuyệt đối là

thập phần kinh khủng! Dần dần, Lâm Văn Tình phản kháng đã càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nàng chột bắt đầu nghênh đón. Một đôi tuyết trắng ngẫu bĩ vây quanh ở Diệp Hi hồ thắt lưng, khớp hàm buông ra, Đinh Hương cái lưỡi chủ động đón nhận xâm lấn mà đến người nói đót.

Diệp Hi thấy(gặp) trong ngực xinh đẹp người vợ đã bắt đầu phối hợp lúc chính bản thân tới, ma trảo của hấn càng là không chút kiêng kỵ leo lên nàng này một đôi đẫy đà thành thực nhũ phong trên, cố sức nắn bóp, tùy ý thay đổi bọn họ hình dạng.

*Lâm Văn Tình thân thể mềm mại
run nhè nhẹ, nàng muốn phản kháng,
nhưng là của nàng nhưng không cách
nào chống cự đến mãnh liệt dục hỏa,
cuối cùng chỉ phải tùy ý này một đôi
ma trảo xâm phạm lấy chính bản
thân này thành thực thân thể mềm
mại, nàng trái lại càng thêm dùng
sức ôm cái này tiểu nam hài, chủ
động mút liếm hấn đầu lưỡi, lại đem
bản thân cái lưỡi thâm nhập đến đối
phương trong miệng.*

*Thẳng đến bọn họ đều đã có chút
không thở nổi là lúc, cái này nụ hôn
dài mới lưu luyến không rời kết thúc.*

Lâm Văn Tình một khôi phục lý trí lập tức đẩy ra Diệp Hi, giận dữ nói: "Người tên hỗn đản này! Ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người!" Thế nhưng, nàng kiều má lúm đồng tiền là như vậy đở ửng, giống hỏa thiêu giống nhau, thật là mê người.

Diệp Hi thần kỳ mà không có phản kháng, mà là cúi đầu không cho Lâm Văn Tình nhìn thấy(gặp) trên mặt mình biểu tình, ôn nhu nói: "Xin lỗi, A di người thật sự là quá mức mê người, ta không khống chế được chính bản thân."

"Hừ!" Lâm Văn Tình xoay người sang chỗ khác, không biết tại sao, nàng dĩ nhiên sinh không dậy nổi vẻ tức giận! Trái tim của nàng rất loạn, liền tốt rồi giống bình tĩnh mặt hồ đột nhiên bị ném vào một viên hòn đá nhỏ giống nhau, nổi lên từng đạo sóng gợn, tạo nên trận trận rung động. Nàng không rõ dị dạng cảm đánh thẳng vào nàng nhiều năm không nhúc nhích phương tâm.

Sâu đậm hít thở một cái khí, Lâm Văn Tình nói: "Chuyện này chắc là sẽ không cứ như vậy coi là! Thế nhưng nếu như ta biết người nói cho

người khác biết nói, ta này nhất định phải hung hăng thân thủ giáo huấn người!" Ngôn ngữ mặc dù có đe dọa ý, nhưng này cũng bất quá là nàng làm sự căng thẳng của nữ nhân mà thôi. Nàng lúc này, nơi đó còn có bình thường nữ cường nhân cầm y phục lão luyện thần tình lạnh như băng, quả thực giống như là một cái tiểu cô nương vậy.

Đối với lời của Lâm Văn Tình, Diệp Hi biểu hiện như cái thập phần khéo léo tiểu hài tử giống nhau, hãnh đáp: "A di yên tâm, ta là tuyệt đối sẽ không nói cho người khác nghe, cái

này coi như là là hai người chúng ta bí mật được rồi!"

Lâm Văn Tình nhẹ nhàng mà vỗ một cái, nói: "Bí mật gì, đừng nói được(phải) chúng ta dường như có cái gì không thấy được ánh sáng chuyện tình giống nhau!"

Trên mặt Diệp Hi hiển hiện nụ cười đắc ý, hãnh nói: "Chẳng lẽ không phải? Như vậy ta là không phải có thể đem chuyện này nói cho người khác biết đâu nè?"

"Người dám? !" Lâm Văn Tình nhất thời quay đầu lại trừng hăn liếc mắt. Thế nhưng, lúc này Lâm Văn Tình cũng là kiều má lúm đồng tiền ửng đỏ, mị nhãn như tơ, nàng như vậ trừng, lại dường như là ở đối với Diệp Hi ném mị nhãn dường như.

"Người cái này hờn dỗi hình dạng thật là đẹp!" Diệp Hi kìm lòng không được nói.

"Thật không?" Lâm Văn Tình không lời nào để nói, nhưng là nam nhân ca ngợi lại tương đối hưởng thụ, nàng phương tâm có chút như tiểu lộ loạn

chàng. Phát hiện quần thái của mình, Lâm Văn Tình lập tức hướng về sương mù nồng nặc địa phương đi đến.

Lúc này trong lòng của nàng rất mâu thuẫn. Lâm Văn Tình nàng rất muốn rời khỏi, nhưng là lại lại muốn muốn (phải) ở nơi này hai người cùng tồn tại thời điểm, lưu lại một một chút hồi tưởng.

*Diệp Hi khóe miệng hơi nhếch lên, lộ ra vẻ đắc ý mà đáng tươi cười!
Hắn sai bước mà đi theo Lâm Văn Tình phía sau, thoả thích thưởng thức*

*nàng này hơi gồ lên mà kiêu vãnh đầy
đà ngọc mông!*

*"Diệp Hi, người... Đến!" Lâm Văn
Tình bỗng nhiên ngừng lại, trên mặt
của nàng lúc này là đờ ửng vẻ mặt:
"Đây là... Giữa chúng ta, sau cùng
một buổi tối! Ngày mai, người nhất
định phải quên hết! Thế nào?"*

*"Ừm!" Diệp Hi gật đầu, nhưng là
trong lòng của hắn lại làm sao có thể
thỏa hiệp đâu nè!*

*"Vây người đến!" Lâm Văn Tình
nhìn thấy cái này tiểu nam hài cái*

dạng này, nhưng trong lòng có chút chua xót khổ sở, nhưng là như thế này không phải tốt sao? Tất cả, đều kết thúc, đêm nay, là sau cùng điên cuồng!

Đúng, sau cùng điên cuồng!

Sương mù càng ngày càng đậm, những thôn dân kia, hoàn toàn không có phát hiện, lúc này này một cái thành thực xinh đẹp thực nữ, đang cùng một cái so với nàng thấp bé đang quá ôm nhau!

Y phục, không cần toàn bộ cởi ra.

Thế nhưng tình cảm mãnh liệt, lại vẫn như cũ có thể ấm lên!

"Đường này, thế nào khó đi như vậy!" Lúc này, đang ở đi thông thôn trang này trên con đường, có một chiếc màu đỏ xe có rèm che đang ở sờ soạng hành sử —— chính là Diệp Hi cô Diệp Thần Linh xe!

Lúc này, nàng đang xem lấy toàn diện một mảnh đen nhánh con đường, thế nhưng xóc nảy bất bình mặt đường quả thật làm cho nàng cảm giác được phát cái.

*"Phanh lạc!" Trên mặt đất một cái
đế cho xe có rèm che kịch liệt run rẩy
một cái, nhưng thấy ngòi chõ tài xế
ngồi này một cái thập phần cao gầy
thành thực mỹ phụ, bộ ngực này một
đôi kiêu nhã cũng theo thân thể nàng
run mà run! Thật giống như muốn từ
trong y phục của nàng xé rách áo ra
giống nhau.*

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Cô Mụ Tô Nhũ

"Có Diệp Hi tin tức hay không?"

Lúc này ở khách sạn trong Lạc Mỹ chỉ cảm giác mình hình như bị người đùa bỡn một lần, nguyên bản nàng sẽ không có trông cậy vào những người đó có thể làm ra cái gì thành tích đến, thế nhưng nghĩ tới này một cái đã từng bắt bộ ngực của mình tiểu nam hài, nàng ngược lại có chút muốn hung hăng dẫn vật hấn xung động!

Bất quá, điện thoại bên kia trả lời lại làm cho nàng cảm giác được thập phần ủy khuất: "Cái này... Đại tiểu thư, chúng ta hình như bị(được) người nào giám thị, hiện tại... Không tốt hành động!"

"Bị người giám thị?"

Lạc Mỹ tâm giữa lộp bộp vừa vang lên, thế nhưng lập tức lại cười nói: "Thật không? Nhưng là như thế này không phải rất tốt sao?"

"A?"

Thủ hạ nhất thời bị lời của Lạc Mỹ khiến cho hồ đồ.

"Nhớ kỹ, chúng ta chính là muốn như vậy hiệu quả! Hừ, ta cũng muốn nhìn, Diệp Long hấn có thể ta này làm sao bây giờ!"

Trên mặt Lạc Mỹ, bỗng nhiên toát ra thập phần hưng phấn mà dáng tươi cười, nàng liền là muốn như vậy kích thích! Nàng muốn (phải) hung hăng nhục nhã Diệp Long, như vậy mới có thể để cho nàng cảm giác được hưng phấn!

"Nữ nhân điên!"

Tần Nhã bỗng nhiên từ trong phòng đi ra, nàng bỗng nhiên có chút cảm giác rợn cả tóc gáy, mình cũng đã là làm được rất điên cuồng, thế nhưng Lạc Mỹ này lại lại muốn muốn (phải) trắng trợn khiêu khích Diệp Long!"Khanh khách, không thể không nói, lá gan của người rất lớn!"

"Nếu mà cái gì đều sợ, vĩnh viễn cũng không thể được cái gì!"

Lạc Mỹ ngược lại y phục đương nhiên biểu tình, chỉ là, nàng nhìn Tần Nhã ánh mắt cũng là hết sức phức tạp: "Vì sao, ta luôn cảm thấy, người thật giống như có chuyện gì đang gặm ta đâu nè?"

"Ừm? Người muốn nói cái gì?"

Tần Nhã này một đôi sáng sủa đôi mắt bỗng nhiên híp một cái, lông mày nhẹ nhàng mà mặt nhăn ở tại cùng nhau, nhưng là lại cũng không nói lời nào, mà là cứ như vậy nhìn Lạc Mỹ, này một cái cùng chính bản thân không sai biệt lắm cao thành thực ngự tỳ, ánh mắt chột rơi vào trước ngực của nàng, cặp kia chút nào không so với chính mình kém mỹ nữ.

Rất tròn mà bào đầy, kiêu đĩnh mà cao vót, lúc này càng là ở trước mắt tự mình theo Lạc Mỹ hô hấp mà lên dưới run rẩy, lay động. Tần Nhã tuy rằng không là nam nhân, thế nhưng ue cũng có một loại muốn sờ lên một cái xung động!

"Bộ ngực thực sự là không nhỏ a!"

Nàng bỗng nhiên trêu đùa, cười đến hoa chi chiêu triển nàng, bản thân hai vú cũng là kiêu đứng thẳng liên tục.

Xinh đẹp thực phụ, cùng thành thực ngự tỳ, đây là cỡ nào để cho làm khó người khác cảm thấy muốn xâm phạm hai cái uông vật a!

Mà lúc này, hai người này cũng là tranh phong tương đối nhìn đối phương, ai cũng không có thủ nói chuyện trước. Thật giống như muốn từ ánh mắt của đối phương trong nhìn ra đầu mỗi gì giống nhau. Chỉ là, Lạc Mỹ nhưng ở một lát sau đó bỗng nhiên cười nói: "Ánh mắt của người, tốt!"

"Của người cũng không kém!"

Tần Nhã cười trả lời. Bất quá Lạc Mỹ lại đi tới bên cạnh nàng, bỗng nhiên vươn tay ở trước ngực nàng này một đôi bội nịt ngực bao quanh mỹ nữ thượng sờ soạng một chút: "Đây là người vừa mới sờ soạng ta đáp lễ! Ai ui, thật đúng là có co dãn!"

"Thật không?"

Tần Nhã hơi lui về phía sau một bước, thế nhưng trong lòng phức tạp cảm tình cũng không phải Lạc Mỹ lúc này có thể biết đến. Trong lòng của nàng, có một cái bí mật rất lớn!

Một cái để cho Lạc Mỹ đã biết nhất định sẽ ở trước tiên giết bí mật của nàng!

Lúc này, Diệp Long cũng là cùng Hàn Bằng trò chuyện với nhau thật vui.

"Chiến hữu cũ, người xem, lần này là ta sẽ thắng hay(vẫn,còn) là cái kia Nhật bản tới nha đầu?"

Diệp Long lúc này một cái kinh lực mà uống rượu, hoàn toàn sẽ không giằng chính bản thân trong miệng cái kia Lạc Mỹ đặt ở trong mắt như nhau.

"Chớ quá mức, việc này, vẫn phải là chăm chú đối đãi!"

Hàn Bằng vừa cười vừa nói: "Bất quá, những năm gần đây, Nhật Bản đích xác không an phận, hừ, cũng nên là thời điểm cho bọn hắn một chút

dạy dỗ! Nói cách khác, bọn họ thật đúng là cho là mình đại hòa dân tộc có thể theo chúng ta so sánh với đâu nè!"

"Chỉ là..."

Cũng long trong đầu nhớ lại này một nữ nhân, trong lòng có chút áy náy mà nói: "Nếu như sự kiện kia bị người Nhật Bản biết, nàng liền nguy hiểm."

"Này không phải chuyện không có biện pháp sao? Kỳ thực, nàng là thích hợp nhất chọn người, không phải sao?"

Hàn Bằng mạnh ực một hớp, đánh rượu cách nói: "Chỉ là, người cũng phải nhanh lên một chút giải quyết việc này, nếu không Hoa Hải thị nhưng không được an bình! Ta cũng không muốn muốn (phải) Tuyết Nhi các nàng sinh hoạt tại hoàn cảnh như vậy trong!"

"Được(phải), chỉ bằng này Nhật bản quý, muốn nháo xảy ra sóng gió gì đến đâu nè!"

Diệp Long trên mặt biểu tình bỗng nhiên trở nên có chút tức giận: "Lão tử lúc nào sợ qua bọn họ! Hừ, chỉ bất quá, chính giữa có những người này muốn xem đến ta xấu mặt mà thôi, ta hết lần này tới lần khác không để cho bọn họ nhìn!"

"Giữa các người mâu thuẫn, đã đến trình độ này sao?"

"Có lẽ sao?, mọi người cũng nhìn khó chịu đối phương. Lấy kỳ thực cũng là một cái bi ai."

Diệp Long có chút cười khờ nói: "Nhớ năm đó, chúng ta thế nhưng rất tốt chiến hữu đâu nè! Thế nhưng... Hiện tại cái gì cũng thay đổi! Bất quá, ta càng thêm lo lắng chính là Tần Nhã nàng, nếu như nàng có cái gì tam

trường lưỡng đoán nói, ta thế nào không làm ... thất vọng Hỏa Nhi nàng đâu nè!"

"Yên tâm đi, không phải dù sao cũng phải có một người đi làm sao? Chỉ là, nhiệm vụ này, trùng hợp rơi vào trên người của nàng mà thôi."

Chỉ có thể là như vậy mà thôi sao??

Cũng chỉ có thể là như vậy mà thôi.

Mà lúc này, ở Hoa Hải thị biên cảnh trong một cái thôn trang nhỏ, lúc này chính là mỗi năm một lần thịnh hội. Sương mù - đặc vờn quanh thôn nhỏ, ngọn đèn dầu huy hoàng, vừa múa vừa hát, từng cái một thôn dân, còn có phần đất bên ngoài du khách đều đang hưởng thụ lấy khác thường mỹ cảm!

Lâm Văn Tình thân thể mềm mại càng không ngừng giãy dụa, phảng phất trên mặt đất thập phần nóng hổi dường như. Nàng một đôi tuyết cánh tay không tự chủ được ở trên người của mình nắm kéo, muốn đem trên người mình y phục cởi ra giống nhau. Nàng chậm rãi mở hai mắt ra, cái miệng nhỏ nhắn thấp giọng rừ rừ nói: "Ta muốn ... Ừm..."

Khi nàng chống lại bên người Diệp Hi này nóng rực ánh mắt là lúc liền phảng phất mất đi lý trí giống nhau nhào tới trên người của hắn, không nói hai lời liền hôn lên bờ môi của hắn! Nàng chỉ cảm thấy trong óc một mảnh khoảng không, dần dần trong lúc đó, cảm giác được cái miệng nhỏ của mình liền bị nam nhân một ngụm hôn lên, chỉ có thể phát sinh mơ hồ hơi thở.

Thấy được một người này mê mỹ phụ phóng đảng phản ứng, Diệp Hi một tay ôm trong ngực mỹ phụ, tay kia còn lại là đè xuống nàng trán, nhiệt liệt mà cùng nàng hôn môi. Có chút không khống chế được Lâm Văn Tình môi hơi mở, để cho tiểu nam hài đầu lưỡi đi vào, cùng nàng Đinh Hương cái lưỡi triền miên cùng một chỗ.

Này một cái đang quá cùng thực phụ bọn họ cho nhau thật chặt ôm, hôn. Mà Lâm Văn Tình cổ họng của nàng trong truyền ra từng trận tiếng rên rỉ, thân thể khẽ run lên. Nàng không tự chủ được trong lòng làm nũng mà giãy dụa lồi lõm có hứng thú, lả lướt di động đột nhiên thân thể mềm mại.

Diệp Hi cắn nàng vành tai, một tay leo lên nàng một đôi cao vót kiêu đĩnh nhũ phong vào mềm nhẹ nắm bắt. Lâm Văn Tình "Um" thân thể trở nên càng ngày càng nóng bỏng.

"A di..."

Diệp Hi lần thứ hai lật qua nàng trán, lại một lần nữa hôn lên nàng kiêu thờ hờn hển cái miệng nhỏ nhắn.

Này là thê tử của người khác! Đây là cha mình năm đó mỗi tình đầu tình nhân! Nhưng là bây giờ nhưng ở trong ngực của mình tùy ý chính bản thân thoả thích xâm phạm! Bừa bãi chà đạp! Này một loại cấm kỵ khoái cảm để cho Diệp Hi dục hỏa tăng vọt, trong cơ thể tiềm tàng đã lâu hỏa diễm bắt đầu rồi không bị khống chế giống nhau hùng hực bốc cháy lên!

Trong ngực mỹ phụ, ở Diệp Hi ấn tượng trong là như vậy lãnh diễm đoan trang, ung dung hoa quý! Này tươi đẹp tuyệt nhân gian thân ảnh, này như hoa như ngọc mặt cười, nhã nhặn lịch sự trang nhã khí chất, thành thực ôn nhu tư thái!

Này không một không làm cho nam nhân tâm động! Nàng lúc này nhưng ở trong ngực của mình tùy ý chính bản thân làm! Tuyết Trương Ngọc Thiển trắng mịn gáy ngọc, mềm mại vô cùng ngọc cơ băng phu lẫn sương thi đấu tuyết, một cái đầu như bệch bố vậy mái tóc tự nhiên thoải mái mà rối tung trên vai thượng, trước ngực của nàng đỉnh đột đầy đà, này hai khối phấn hồng khả ái nụ hoa nặng nề mà đè ép ở chính bản thân trên lồng ngực!

"Tiểu Hi, đêm nay... Sẽ để cho ta lại phóng túng một hồi sao?!"

Lúc này Lâm Văn Tình là muốn ngừng mà không được!

Mà kích động Diệp Hi, tự nhiên cũng ở chỗ sâu trong hai tay ở trên cặp nhũ phong của nàng sờ xoa vuốt, cảm thụ được này tràn ngập co dãn một đôi thỏ ngọc! Mà Lâm Văn Tình nàng hai cánh tay còn lại là giữ vững Diệp Hi vân cổ, nàng thân thể mềm mại ở trong ngực của hắn nhẹ nhàng giãy dụa.

Diệp Hi chậm rãi đem đầu lưỡi đưa vào nàng đàn miệng trong, bắt đầu rồi một đường công thành chiếm đất. Mà giữa xuân dục Lâm Văn Tình cũng đem bản thân Đinh Hương cái lưỡi đưa ra ngoài, chủ động quán thượng ngoại lai kẻ xâm lược, hai lưỡi trong lúc đó triển khai một hồi chiến đấu kịch liệt.

Một lúc lâu một lúc lâu, bọn họ mới tốt giống một đôi yêu gian tình nóng tình lứa trẻ tuổi vậy phân ra, trên khóe miệng còn hợp với một cái màu bạc sợi tơ, bộ dáng kia nhìn qua thật là kiều diễm.

Nhìn như vậy một cái cao hơn tự mình chọn thủy mị thành thực mỹ nhân tuyệt sắc vẻ mặt đỏ ửng, muốn tìm bất mãn gương mặt, Diệp Hi bỗng nhiên ngây dại!

Vóc người của nàng là như vậy hoàn mỹ, động tác trong lúc đó, này một thân là lướt di động đột nhiên mạn diệu đường cong hiện ra hết không bỏ sót. Hai chân ôn nhu mà thon dài, nhỏ và dài như liễu eo thon nhỏ dịu dàng chặt kham nắm chặt. Bộ ngực núi non là như vậy kiên cố cao đứng thẳng, giống hai tòa trù lại nhũ phong như vậy mê người.

Này mở ngọc ngà mặt cười thượng, ngũ quan cực kỳ xinh xắn, tương hồ phối hợp được(phải) vừa chế giễu chỗ, lông mày mắt hạnh, mũi ngọc môi anh đào, mặt đào má, nhất là này một đôi sáng sủa chiếu người, phảng phất có thể nói vậy ngập nước mắt to, dĩ nhiên đem nàng một thân kiều mị, thành thực, xinh đẹp, đoan trang khí chất hỗn hợp cùng một chỗ.

Chỉ dùng một câu hình dung, đó chính là, đây là một cái tuyệt sắc thành thực uông vật! Đây là là một cái mê người mỹ phụ nhân thể nè!

Mà lâm vào tình dục trong Lâm Văn Tình chỉ cảm thấy bản thân thân thể mềm mại cả người phát cú, một tia không giải thích được nhiệt lưu từ đáy lòng của nàng trong thẳng lên, bắt đầu rồi điên cuồng lớn mạnh. Đây một loại khát vọng được nam nhân thương yêu, khát vọng bị nam nhân đặt ở dưới thân hung hăng thảo phạt dục vọng lại vào lúc này tới mãnh liệt như vậy!

Nàng một đôi ngọc thủ không kìm hãm được đưa tới trước ngực của mình, hai chân càng là kẹp quá chặt chẽ, thế nhưng, theo động tác của nàng, đây một loại vô cùng mãnh liệt, thế như sóng biển dục hỏa hừng hực bốc cháy lên, đem lý trí của nàng chậm rãi, từng điểm từng điểm bốc cháy lên.

Nàng hô hấp càng ngày càng gấp rút, hơi thở càng ngày càng trầm trọng, thở ra khí tức nóng rực không gì sánh được, cái miệng anh đào nhỏ nhắn kiều thở hỗn hển, bộ ngực tuyết phong nhanh chóng phập phồng, tạo nên trận trận gợn sóng. Nàng liều mạng quần lấy Diệp Hi, muốn từ trên người của hắn đòi lấy cái gì dường như, nhìn này trước mắt cái này tuyệt sắc mỹ phụ nhân một bộ muốn tìm bất mãn kiều diễm đáng đập, Diệp Hi trong lòng liền thầm nghĩ không tốt! Chỉ thấy Lâm Văn Tình một đôi tuyết Trương Ngọc Thiển ngẫu cánh tay dĩ nhiên chủ động quần lên cổ của nam nhân, cái miệng anh đào nhỏ nhắn hôn lên bờ môi của hắn!

Bị mạnh như vậy tráng nam nhân ôm, nóng rực giống đực khí tức huân đã thành thực xinh đẹp Lâm Văn Tình dục hỏa bỗng nhiên bạo phát! Nàng hai cánh tay ôm thật chặt lấy tiểu nam hài hông, một đôi bắp đùi như bạch tuộc giống nhau dây dưa đến trên người của hắn, lửa nóng thân thể mềm mại kề sát ở nam nhân trên lồng ngực cố sức xoay ma sát, khiến cho trước ngực cực đại đầy đặn kiều nữ ở trên người hắn chèn ép.

Diệp Hi bị(được) trong lòng nữ nhân cử động lại càng hoảng sợ! Hắn không nghĩ tới cái này thành thực mỹ phụ nhân cư nhiên nhiệt tình như vậy ôm chính bản thân, này khiến cho hắn không khỏi cảm giác được có chút lâng lâng, mềm mại tê tê điện lưu tập kích thân thể hắn.

Diệp Hi hai tay không kiềm hãm được ôm Lâm Văn Tình thành thực thân thể, trong lòng tiểu mỹ nhân này từng tiếng yêu kiều rên rỉ giống nhân gian tiên nhạc giống nhau, thật sâu kích thích hắn dục hỏa, tinh tường cảm thụ được này mang đến cho hắn tuyệt vời xúc cảm mềm mại thân thể, nhẹ nhàng tách ra hai cái chân dài mượt mà, cường đại Cự Long hướng về phía cái này u cốc phẫn hồng lây lội dám khiêu chiến nó tôn nghiêm thành thực nữ nhân bắt đầu rồi phần nộ rít gào!

Diệp Hi côn thật, nhất thời mượn dâm thủy tư nhuận hung hăng cắm vào trong âm hộ người mỹ phụ này!

“Phốc két!”

"Oh..."

Một cây lút cán. Bản thân tử cung nàng bỗng nhiên bị cậu bé quy đầu thọt tới đầu cùng, nàng phong tình vạn chủng mà quay đầu lại trừng nam nhân phía sau liếc mắt, mị tiếng nói: "Nhỏ bại hoại! Người nhẹ một điếm ——"

"Oh ——"

Nàng lời còn chưa nói hết, Diệp Hi liền hai tay giữ vững nàng này nhỏ và dài (eo) thon thả, hạ thân cố sức về phía trước đâm một cái! Này dính đầy yêu dịch to lớn đại nhục bỗng lần thứ hai phá cửa mà vào, thật sâu đâm vào ở chỗ sâu trong nàng ngọc thể!

"Ừm... Tốt... Cảm thật là sâu a... Ừm... Ừm... Thật là thoải mái... A... Hào hài tử... Cố sức... Oh... Thọt tới... *** ta... A..."

Lửa kia nhiệt to lớn nam nhân đồ đằng tiến vào đem nàng trống rỗng ngọc thể điền tràn đầy, này dữ tợn Cự Long đụng vào nàng ngọc thể ở chỗ sâu trong, mỗi gặp đụng một cái, nàng cảm giác được tô tở tở tở, cả người nhin không được theo run rẩy.

"Ừm... Người... A... Thật giỏi... A..."

Lâm Văn Tình đối mặt với cái này tiểu nam hài đậm thọc, nàng cắn chặt môi nhưng bởi vì nam nhân kịch liệt chạy nước rút mà trở nên phóng túng đứng lên, nhiều tiếng rên rỉ bên tai không dứt!

"A ——"

Nhìn dưới thân này một cái thành thực mỹ phụ, Diệp Hi trở nên càng thêm hưng phấn! Hắn dùng lực ôm lấy mỹ phụ nhân ngang hông, ra sức chạy nước rút! Thằng đem thân thể mềm mại va chạm chà đạp được(phải) tứ chi vô lực, cuối cùng dĩ nhiên ghé vào thân thể của mình!

Diệp Hi đem nàng bày ra tư thế quỳ bò, chống hông lên cao như chó mẹ giao phối vậy đưa lưng về phía mình. Hắn lại từ phía sau tiến vào hoa tâm, mãnh liệt đậm thọc đứng lên.

"Ba... Ba... Ba.." Tiếng thịt cùng thịt và chạm vang lên dày đặc trong đêm.

"Ừm... Nhỏ bại hoại... A... Cố sức rồi... Ừm... Xấu, xấu quá rồi... A... Thật sâu a... Thật là thoải mái... Ừm... A di... sẽ bị... *** chết... Ừm... Oh..."

Bị tình dục bao phủ lý trí mỹ phụ nhân vong tình rên rỉ, tuyết trắng rất tròn mông đít về phía sau nhô thật cao, thừa nhận Diệp Hi này một sóng sóng mãnh liệt trùng kích! Này thướt tha thắt lưng liên tiếp giãy dụa, đầu ắp kiêu vãnh mỹ đồn càng là càng không ngừng trên dưới phập phồng xu nịnh lấy trym lớn đang thọc vào.

"A... Không được..."

Diệp Hi ở sau lưng nàng càng không ngừng làm chạy nước rút va chạm động tác, để cho nàng khen dưới thật lớn Thần Long mạnh hữu lực mà đâm thọc lấy này mềm mại ngọc cánh, mỗi một lần đều là thật sâu đánh vào nàng thành thực đẩy đà ngọc thể, mang lật ra phấn hồng mép thịt cùng vô số đâm dịch, chảy róc rách như suối xuống hai đùi nàng, ướt nhẹ lông hạ bộ của hai người, trông vô cùng dâm mỹ.

"Ừm... Lại đâm đến rồi..."

Lúc này mỹ phụ đã cả người mềm yếu vô lực, cái miệng nhỏ nhắn kiều thở hỗn hển, hơi nhô lên nữ phong không ngừng mà phập phồng, cả người đều ở đây run rẩy kịch liệt!

"A ——"

Dưới thân mỹ phụ như hoa như ngọc, khí chất cao nhã, mà lúc này lại phóng dăng mà bị chính bản thân sâu đậm tiến vào đỉnh động! Hơn nữa, cái này thành thực đẩy đà nữ nhân hay(vẫn,còn) là chính bản thân ba ba mỗi tình đầu! Nghĩ tới tầng này quan hệ, Diệp Hi trong cơ thể dục hỏa phảng phất vung cồn giống nhau, điên cuồng mà bốc cháy lên. Hồng của hân liên tục co rúm đâm thọt, để cho mình cơn thịt lần lượt cắm vào trong tử cung nàng!

Lâm Văn Tình này đôi mi thanh tú mắt hạnh mở phân nửa nửa khép, trán kinh hoảng, hai gò má ửng đỏ, chỉ cảm thấy thân thể của chính mình càng ngày càng nóng hổi, mị nhãn như tơ, môi anh đào run run, đỏ bừng Đinh Hương cái lưỡi liếm lấy lấy bản thân cặp môi thơm, kiều thở hỗn hển:
"Oh... Thật thoải mái... Ừm..."

Lúc này phóng dăng mỹ phụ, này một cái đầu như mây mái tóc theo nàng trán hoảng động mà khẽ giờ lên bay lượn, liêu nhân, thon thả nhu hòa đường cong lắc một cái run lên, hiện ra hết vẻ phong tình.

Diệp Hi cảm giác được bản thân cơn thịnh dờng như sắp nổ tung giống nhau!

Hắn bắt đầu rồi rất cuồng quất mạnh mẽ cảm, lúc nhanh lúc chậm, lại từng cây thâm nhập. Trong lúc nhất thời, bên trong căn phòng tràn đầy bọn họ này một đôi cảm kỳ nam nữ mây mưa hoan ái yêu kiều rên rỉ tiếng cùng với tiếng thân thể lẫn nhau va chạm muộn hưởng "A... Thật sâu... Oh... Đã chết... muốn chết rồi... Tiểu hổ đàn... Lại dùng lực a... A... Đụ... A di sướng quá A... Thật là giỏi... Ừm... Ừmmmmmm..."

Tư thế lại là ở dưới tiểu nam hài, Lâm Văn Tình không ngừng yêu kiều rên rỉ xuân gọi lấy, hai tay của nàng ôm Diệp Hi mỏng dính, khi hắn đâm vào thân thể của chính mình là lúc cố sức đè xuống, gia tăng hắn lực va đập. Ở xinh đẹp tuyệt sắc mỹ phụ cổ vũ dưới, Diệp Hi vận dụng khí lực toàn thân, hoảng như mãnh hổ giống nhau cố sức tái diễn đâm thọc động tác.

Lửa nóng Cự Long lần lượt căng ra mỹ phụ âm đạo, tại nơi dừng đạo hẹp trong chạy nước rút, bên ba lấy, dường như muốn đem mình hạ thể độ mạnh yếu đều tập trung ở này một điểm thượng, nhanh chóng đâm thọc kèm theo từng tiếng tiếng đánh quẩn vòng quanh hứa đình cái miệng nhỏ nhắn trong phát sinh đối tiêu hồn âm phù, hát ra một bài nhân gian hoan ái khúc.

Mà Lâm Văn Tình ngưng tình dục dường như càng ngày càng cao phòng, trên má của nàng mặt thối lui ửng hồng lần thứ hai tràn lan đứng lên, môi đỏ mọng cũng hơi đóng mở, nhẹ nhàng mà thở dốc xuân ngâm lấy.

"A di, còn có muốn hay không muốn càng thêm mãnh liệt?"

Diệp Hi một bên rất nhanh chạy nước rút một bên phân thần hỏi. Hai tay hắn giữ vững mỹ nhân vòng eo, hạ thân tại nơi từng tiếng "Ba ba" tiếng đánh dưới mỏng mỹ nhân đã đỏ bừng, trở nên cuồng dã đứng lên, cứng rắn cực đại ngọc hành liên tục ở thân thể của nàng trong ra vào lấy!

"Ừm... Không được... A... Người nhanh lên một chút... Nhanh... Ừm...
A... Muốn bay rồi... A... *** chết ta đi... A... Ừm... Oh..."

Làm cho đầu khớp xương mềm yếu xuyên thân yêu kiều rên rỉ tiếng quăn
với bên người, bên tai không dứt!

"A, nhanh... Nhanh... Không muốn... Dừng... Ừm... Bay! Bay lên sướng
a... A... Sướng chết mất..."

Lâm Văn Tình ngưng lần đầu hầu hạ, nàng chưa hề như vậy hưởng thụ
cái loại này trên đời độc nhất vô nhị hoan ái khoái cảm.

"A....!!!"

Cậu nhóc cùng mỹ thực phụ lại trong cùng một lúc phát ra một tiếng hét
vang vọng trời xanh!

Nóng rực tinh tử, nhất thời bắn thẳng vào trong âm đạo lầy lội dâm thủy
của người mỹ phụ này này, triệu tỷ tinh trùng đánh thẳng vào chỗ sâu nhất
trong tử cung nàng!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Lãnh Điểm

Cạnh biển lạnh quá a, mãnh liệt gió biển thổi được(phải) đại thụ thẳng run lên. Sóng biển thúc gạt ra từ đằng xa ùa ra hướng bên bờ, văng lên cành hoa đánh vào trên bờ, băng lãnh lạnh như băng, còn mang theo một cỗ nhàn nhạt tự nhiên khí tức vị.

Đi xa xa nhìn, mơ hồ, từng chiếc từng chiếc Hải Luân hình như từng ngọn tòa thành đứng vững ở hải thiên trong lúc đó. Dần dần, bầu trời sáng một phần, vài luồng ánh sáng đem chân trời hắc ám bị xua tan.

Chẳng biết lúc nào, thái dương từ đường chân trời thượng dâng lên, nhất thời sáng mờ vạn trượng, xuyên thấu qua từng sợi mây trắng, chiếu khắp ở cả vùng đất, tung ra biển chúng ta toàn thân, phóng nhãn nhìn lại, kim sắc cùng một mảnh hơi lam đan vào một chỗ.

Thanh thúy tiếng chim hót, nhiều lần ba động tiếng sóng biển, phong quát thanh âm, hải âu bay lượn thanh âm, lá cây hạ xuống thanh âm, mọi người tiếng hoan hô...

Một sóng chưa bình, một sóng lại lúc. Thái dương lộ ra ngoài khơi, chân trời vân trở nên tế mà trường. Màu sắc đột nhiên trở nên phi thường huyền lệ, như thái hồng giống nhau, cách thái dương gần nhất, là màu đỏ; xa một phần nhi, là màu cam.

Sau đó, tử sắc, lam sắc, hoàng sắc thái dương là(vì) chúng nó độ lên một cái màu vàng quang bên. Ở thủy thiên tương nhận chỗ, cũng có một cái vừa đúng viền vàng. Hải âu như Khoa Phụ giống nhau, đuổi theo hướng thái

dương, làm cho này phức tạp không sao tả xiết bức tranh điền lên vài phần màu sắc.

Một bức "Cảnh biển vạn tượng quang" một bức "Bức tranh" cứ như vậy tạo thành!

Thái dương càng lên càng cao, này biểu thị lấy một ngày mới đã bắt đầu rồi, hi vọng cũng đem tính tình môn tạo nên một mảnh xanh thăm bầu trời!

Mà là, ở tao ương soi sáng dưới, ở trong rừng cây Diệp Hi đã từ từ mà tỉnh táo lại. Cánh tay hấn theo bản năng như bên cạnh ôm một cái, nhưng là lại cảm giác bên người thì rỗng tuếch, cái gì cũng không có.

Tối hôm qua này một cái thành thực xinh đẹp, cao gầy khêu gợi thực phụ thân thể chẳng biết lúc nào đã không bên người.

"A di?"

Diệp Hi theo bản năng mở hai mắt ra, nhưng là lại là thất vọng rồi, bởi vì tối hôm qua ngủ ở bên cạnh hấn cái kia mỹ phụ, cái kia phụ thân mỗi tình đầu tình nhân nhưng không biết lúc nào đã rời đi."Này?"

Hấn Mông Đế từ bãi cỏ đứng lên, thế nhưng lại căn bản cũng không có phát hiện xung quanh có thân ảnh của nàng.

Lâm Văn Tình, xem ra là đã rời đi đâu nè!

"Cái gì cùng cái gì a!"

Diệp Hi đối thở ra một hơi, thế nhưng đêm qua tình cảnh hấn lại rõ ràng ở trước mắt. Thậm chí là của mình mỗi một cái động tác, cùng với cái kia mỹ phụ mỗi một cái ghênh hợp động tác của mình, nàng mỗi một một câu để cho mình đầu khớp xương mềm yếu rên rỉ đều còn giống như ở vang lên bên tai giống nhau!

Buổi sáng không khí rất tươi mát, thế nhưng nhiệt độ lại có chút thấp.

Diệp Hi hơi run rẩy di chuyển thân thể, nhưng là lại phát giác chính bản thân xung quanh bây giờ còn đang đêm qua dã chiến trong rừng cây.

Hơi quay đầu lại, nhìn chính bản thân đêm qua "Chiến đấu" một buổi tối chiến trường, Diệp Hi chỉ là mỉm cười, lúc này mới xoay người rời đi.

"Tiểu Hi!"

Nhưng khi Diệp Hi đi ra này một rừng cây thời điểm, lại ngậy đại! Bởi vì, đêm đầu đi tới này một cái Diệp Hi ra mắt vóc người cao nhất nữ nhân, này một cái mang trên mặt lửa giận mỹ phụ!

"Ừng ục."

Diệp Hi có chút khó khăn nuốt nước miếng một cái hấn cảm thấy da đầu tê dại, hơn nữa càng là có chút muốn xoay người trốn chạy xung động."Cô ——"

Lời của Diệp Hi chỉ nói đến phân nửa, lại thực sự muốn chạy trốn!

"Đứng lại!"

Diệp Thần Linh thấy vậy lập tức đuổi theo! Nàng là tìm được người rồi thẳng tức giận đêm qua chạy tới nơi này thời điểm, những thôn dân kia lại nói nhìn thấy một đứa bé trai cùng một cái thực nữ lại cùng một chỗ. Thế nhưng Diệp Thần Linh tìm nửa đêm lại vẫn không có tìm được!

Thẳng đến vừa mới, nàng mới nhìn đến từ trong rừng rậm đi ra tiểu nam hài!

"Không trốn mới là lạ chứ!"

Diệp Hi đột nhiên cảm giác được, khi còn bé mình bị cái này cô khi dễ tình cảnh như điện ảnh giống nhau ở trong đầu thả về lấy.

Mà sớm Hoa Hải thị trong, lúc này ở một gian cao cấp tân quán gian phòng trên giường lớn, lại có một ôm ôm một cái hùng tiểu cô nương từ trên giường bò dậy, nàng bỗng nhiên đem trong ngực hùng nhưng lên, hô to nói: "Ngủ sớm dậy sớm thân thể tốt!"

Dương tử lúc này thoạt nhìn thập phần có tinh thần, đêm qua, nàng nhưng là làm một cái tương đương tuyệt vời cảnh trong mơ đâu nè!

Nàng thoạt nhìn cũng chỉ chừng mười tuổi, lớn lên xinh xắn lạnh lợi, thập phần khả ái. Nhưng thấy lúc này tay nhỏ bé của nàng xoa xoa cặp mắt của mình, nguyên bản ánh mắt trong suốt lại lóe lên một tia âm hiểm: "Được rồi, rốt cục đi tới Hoa Hải thị, không biết tỷ tỷ làm điếm cái kia là 'Diệp Hi' người không có đâu nè?"

Nàng bán tựa vào giường trên lưng, hai tay nâng cằm, y phục trầm tư dằng dặc: "Ngô... Khó nói a, tỷ tỷ thế nhưng rất hung hãn đâu nè!"

"Bất quá, nghe nói cái kia Diệp Hi hậu trường thực cứng, không biết tỷ tỷ có dám hay không hạ thủ? Hì hì, nếu là không có hạ thủ, để cho ta tới được rồi! Ừm? Hay là hỏi một chút nàng!"

Dương tử thoạt nhìn thật cao hứng, bởi vì, nàng thích nhất chuyện như vậy.

Rất nhiều người đều cho là nàng không có lớn lên, thế nhưng nhưng không biết nàng là trời sinh hiểu được che giấu mình tiểu cô nương, một cái nho nhỏ la ly.

"Đô đô... Đô đô..."

Điện thoại vẫn âm vang cái liên tục, nhưng là lại căn bản cũng không có người nhận. "Ghê tởm, dĩ nhiên không tiếp điện thoại ta!"

Dương tử chu cái miệng nhỏ nhắn, này một biểu tình là như vậy khả ái.

Nho nhỏ la ly, thậm chí hết sức non nớt, nhưng là một cái mỹ nhân bại hoại, giả dùng thời gian nói, nàng nhất định sẽ trở thành một tuyệt sắc uông vật, giống như là tỷ tỷ nàng giống nhau.

Dường như, vào giờ khắc này nghĩ Diệp Hi, cũng không chỉ có dương tử một người.

Đồng dạng là ở giường lớn trên, mỹ phụ thị trường, Hàn Tuyết cũng là một đêm chưa ngủ. Mặc dù biết Diệp Hi cũng không có mạng sống nguy hiểm, hơn nữa rất an toàn. Thế nhưng không có thấy tận mắt đến trước hãn, lòng của nàng làm thế nào cũng không bỏ xuống được!

"Thế nào còn không có điện thoại đánh tới đâu nè!"

Hàn Tuyết thật sâu hít thở dài, nguyên bản tuyệt sắc thành thực trên gương mặt cũng có chút một chút mệt mỏi. Chỉ là nàng lại cây không liền không có một chút buồn ngủ.

Từ trên giường đứng lên, nàng xem nhìn bên cạnh trên bàn đồng hồ báo thức, nhưng trong lòng bỗng nhiên lại lo lắng: "Đều đã suốt cả đêm quá khứ, còn không có tìm được sao?"

Hàn Tuyết đem trên người mình chặn cời ra, thẳng vọt món này thập phần đồ ngủ đơn bạc nàng, từ trên giường xuống tới.

Mười con thanh tú chân, đạp ở trên sàn nhà, sau đó mới mặc vào giày xăng-đan.

Tuy rằng biết rõ như vậy lo lắng cũng là vụ sự vô bổ, thế nhưng Hàn Tuyết làm thế nào cũng không có thể đủ bình tĩnh trở lại. Hơn nữa, nghĩ tới chồng của mình, lòng của nàng càng là tuyệt vọng! Đúng vậy, đối với trượng phu tuyệt vọng!

Con trai của mình bị(được) bắt cóc sinh tử chưa biết, mà hăn lại vẫn còn có tâm tình đi nói chuyện làm ăn?

Thực sự ghê tởm!

"Diệp Ngạo Dương!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên cảm rằng nghiêng lợi nhớ kỹ này một cái tên, nhưng là của nàng trong đầu ánh mắt bỗng nhiên lại bị(được) Diệp Hi cái này tiểu nam hài thân ảnh chiếm cứ.

Lúc này thái dương đã lộ ra thập phần nụ cười sáng lạn. Ấm áp dương quang từ ngoài cửa sổ trút xuống tiến đến, thật giống như để cho cả một cái phòng ngủ tràn đầy nhàn nhạt lựa mông.

Ngoài cửa sổ, chim nhỏ ở xèo xèo thì thầm mà gọi cái liên tục, một con chỉ ở vui sướng cười nháy.

Chim nhỏ vui mừng, Hàn Tuyết cũng không thể đủ thể phải nhận được.

Nàng đi tới rơi xuống đất kính trước, đưa tay đem áo quần trên người mình nhận xuống tới.

Hồng nhạt đồ ngủ đơn bạc, vừa ly khai nàng trên thân, liền đem cầm gấp đôi nịt ngực trói buộc mỹ nữ thể hiện rồi ở trong không khí. Tự nhiên Phong nhi cũng không nhịn được tại đây kiêu nữ thượng nhẹ nhàng vượt ve!

Cảm giác được trước ngực mát lạnh, Hàn Tuyết rút một cái thân thể, liền vội vàng đem áo ngủ cũng cởi ra.

Nhất thời, một cái chỉ mặc tam một chút thức đồ lót tuyệt sắc mỹ phụ liền ở cái gương trước duyên dáng yêu kiều! Vóc người cao gầy, nổi bật dáng người, một thân thành thực khí chất, những thứ này nhào nặn hợp thành một cái tuyệt đối mê người thành thực ông vật!

Ngày hôm nay Hàn Tuyết không cần đi làm, cho nên bình thường mặc này đoan trang âu phục cũng không có thay, mà là ăn mặc một thân ở nhà phục. Màu trắng ngắn tay quần áo trong, còn có một nhánh màu vàng nhạt hươu nhàn quần.

"Thật là làm cho người lo lắng, thế nào còn không có điện thoại đánh trở về đâu nè!"

Hàn Tuyết truyền được rồi y phục, cuối cùng đem chính bản thân cầm dây lưng trở mình lộn lại nịt ngực chuẩn bị cho tốt, một lần nữa đem trước ngực mình này một đôi bào đầy tràn đầy nữ cầu bao vây lại, lúc này mới rời đi phòng ngủ.

Nàng thực sự ngồi không yên!

Mà ở Hoa Hải thị này một cái thôn trang nhỏ trong, lúc này nồng nặc hải sương mù đã bắt đầu chậm rãi tán đi, nhưng là lại vẫn như cũ rất khó thấy rõ trước mắt đường!

Bất quá, lúc này Diệp Hi hai mắt cũng là mở thật to, bởi vì ở trước mắt hẳn đuổi theo tới người nữ nhân này, bỗng nhiên ở trên đầu của hắn đánh một cái bạo túc: "Tiểu tử, ngươi muốn chạy trốn tới địa phương nào đi!"

Diệp Thần Linh hai tay chống nạnh, trợn mắt nói: "Nói, đêm qua đi nơi nào?"

"Ách, sớm, sớm a!"

Diệp Hi nụ cười trên mặt cực kỳ mất tự nhiên. Bất quá, trước mắt này một nữ nhân, này một cái cả người đều tản ra phản bội mỹ phụ nhân thể khí chất nữ nhân, thực sự để cho hắn sinh ra một loại không nên có dị dạng cảm.

"Còn sớm?"

Diệp Thần Linh khước miệng quát di chuyển, bất quá nàng chột cau mũi một cái: "Trên người của ngươi, mùi vị! Ngươi? Mùi vị của nữ nhân!"

Nàng bỗng nhiên kêu lên.

Lộp bộp!

Diệp Hi tâm giữa, có một loại dự cảm bất tường!

"Nói! Đem qua cùng với ngươi cái kia thành thực nữ nhân, rốt cuộc là ai? Hiện tại đi địa phương nào?"

"Ngươi đang nói cái gì a? Cái gì thành thực nữ nhân?"

Diệp Hi lúc này chính là đang giả bộ ngu!

"Còn muốn muốn nói dối sao?"

Diệp Thần Linh lật một cái liếc mắt, nhưng là lại cũng thật không ngờ cái loại này chuyện nam nữ đi. Bởi vì, theo nàng Diệp Hi cũng chỉ là một đứa bé trai mà thôi, hắn làm sao có thể sớm như vậy liên liên quan đến loại chuyện đó đâu nè!

Là tối trọng yếu là, trong lòng nàng lại vào trước là chủ mà cho rằng, này một cái "Thành thực nữ nhân" việc lớn lên cao hơn Diệp Hi mà thôi. Dù

sao, ở Diệp Hi cái tuổi này, nữ sinh nếu so với nam sinh phát dục được(phải) sớm!

"Ách, đó là..."

Nghĩ tới chính bản thân đêm qua cùng cha mình mỗi tình đầu tình nhân các loại giao hợp thâm hoan việc, trên mặt Diệp Hi bỗng nhiên trở nên đỏ lên. Đó là bởi vì dục lửa bỗng nhiên vọt lên!

Thế nhưng, Diệp Thần Linh lại dùng vì cái này tiểu nam hài ở xấu hổ đâu nè!

Chỉ thấy này một cái tuyệt đối cao gầy thành thực mỹ phụ bỗng nhiên một tay lấy Diệp Hi kéo đến trong ngực của mình, cười nói: "Ai nha, xem ra chúng ta Tiểu Hi đã trưởng thành đâu nè! Đều hiểu được tìm cô gái!"

Diệp Thần Linh trêu đùa, thế nhưng đối với đêm qua Diệp Hi bị trói cái việc lại không nói tới một chữ. Nàng đến không hy vọng cho Diệp Hi lưu lại ám ảnh gì đâu nè.

Chỉ bất quá, ở trong mắt nàng cái này tiểu nam hài, chợt có chút say sưa mà nằm ở trước ngực của nàng, cảm thụ được cặp kia tràn đầy co dãn kiêu nhã đè ép!

Nhàn nhạt cây hương trầm, kinh người co dãn, còn có thành thực mỹ phụ mùi thơm của cơ thể cùng với phát hương, đây hết thảy tất cả, không một không ở dẫn dụ Diệp Hi!

Cho dù là một đứa bé trai, thế nhưng ở phương diện kia, Diệp Hi cũng đã là một cái "Nam nhân"! Thân mật như vậy theo sát một cái thành thực mỹ phụ tới gần tương thiệp, hẳn chỉ cảm thấy sáng sớm dục hỏa trở nên cuộn trào mãnh liệt đứng lên.

"Người đang nói gì đấy!"

Diệp Hi bỗng nhiên hình như là một đứa bé vậy ở mỹ phụ trong lòng
giấy dựa thân thể của chính mình, thoát nhìn là thực sự xấu hổ. Chỉ là,
khuôn mặt của hắn lại luôn luôn vô tình hay cố ý tại nơi song màu rất tròn
tràn đầy kiều nữ thượng đê ép ma sát!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Tâm Động Thời Khắc

Mềm mại mà tràn đầy co dẫn xúc cảm, để cho Diệp Hi cảm nhận được cả người tế bào đều ở run rẩy, thậm chí giống như là từng đạo điện lưu, ở thân thể của chính mình sinh ra, sau đó lại tại thân thể các nơi chạy!

Nhàn nhạt mùi thơm truyền đến, càng là sâu đậm kích thích khứu giác của hãn thần kinh!

Bất quá, Diệp Thần Linh lúc này lại cả người run lên, theo bản năng lui về phía sau một bước."Tiểu tử thôi, chớ quá mức a!"

Lúc này Diệp Thần Linh gương mặt hơi đỏ hồng, cho dù không phải xấu hổ đỏ bừng, nhưng cũng là đẹp như vậy động nhân. Lúc này nàng hai tay xách eo của mình, một bộ có vẻ tức giận.

"Ta ——"

Diệp Hi là sợ nhất Diệp Thần Linh. Bởi vì khi còn bé, cái này thập phần cao gầy mỹ phụ chính là của hãn ác mộng. Bây giờ muốn đứng lên Diệp Hi cũng là lòng có dư khôi. Bất quá, cùng khi còn bé bóng ma so sánh với, lúc này này một cái mỹ phụ cả người sở phát ra thực nữ khí chất cũng là để cho Diệp Hi cảm nhận được tâm động!

"Hừ!"

Diệp Thần Linh thấy hãn hình như có chút sợ, thân thể còn đang run rẩy, không khỏi buồn cười nói: "Ngươi a! Bây giờ là trường thân thể thời điểm, đối với thân thể của nữ nhân cảm thấy hứng thú cũng là bình thường. Bất

quá đâu nè, cũng muốn khống chế được chính bản thân, không cần nói, ta đánh ngất xỉu người a!"

"Tốt! Tốt!"

Diệp Hi lúc này giống như là con gà con mổ thóc giống nhau liên tục gật đầu, thế nhưng hãn trong lòng mình rõ ràng nhất, thân thể hãn đang run rẩy, lại cũng không phải là bởi vì đang sợ.

Mà là, bởi vì trong thân thể dục hỏa ý đồ muốn để cho chính bản thân làm ra chuyện gì, hãn đang cực lực khống chế được.

Bất quá, lời của Diệp Thần Linh rồi lại để cho hãn cảm nhận được khẩn trương: "Người đêm qua không phải cùng một nữ nhân vào sao? Nàng hiện tại người đâu? Ở địa phương nào?"

Lúc này hai tay của nàng vẫn như cũ chống nạnh chi, nhưng là như vậy một động tác lại đem trước ngực nàng này một đôi bị(được) y phục cùng nịt ngực trói buộc mỹ nữ chèn ép càng cao hơn đứng thẳng bào đầy.

Diệp Thần Linh mặc một bộ có chứa nơ con bướm tu thân ống tay áo áo sơmi, tinh khiết quần áo màu trắng để cho nàng thoát nhìn càng thêm mê người. Thùy mị khí chất, mỹ phụ thành thực mê hoặc. Hai chân bị(được) ngư tử quần bao vây lấy, nhưng là lại buộc vòng quanh thon dài a na đường cong!

Có thể nói, này một cái Diệp Hi ấn tượng trong tối cao nhánh nữ nhân, ấn tượng trong bá đạo nhất nữ nhân, lúc này là cỡ nào mê người. Mang giày cao gót nàng, cư cao lâm hạ hình dạng thật sự là để cho Diệp Hi cảm nhận được áp lực.

Diệp Hi ánh mắt, vừa lúc cùng người mỹ phụ này trước ngực ở đồng nhất trục hoành thượng.

Thật lớn a! Đây là Diệp Hi cảm giác đầu tiên! Chính bản thân vừa mới dùng gương mặt đi đê ép này một loại tuyệt vời xúc cảm, hẳn hiện tại vẫn như cũ nhớ kỹ, thế nhưng lại cũng không dám lộn xộn. Chỉ là, theo Diệp Thần Linh hô hấp, trước ngực của nàng, nhất là hai tay chống nạnh nàng, quả thực đem bản thân cặp kia tô nhũ nổi lên được(phải) nhất kiêu đĩnh!

Ấn nhược trong lúc đó, Diệp Hi hình như từ nàng quần áo trong nút buộc cùng nút buộc trong lúc đó khe, thấy được nội lực nịt ngực màu trắng.

"Được rồi, cũng nên là thời điểm đi trở về!"

Diệp Thần Linh lúc này cũng không biết cái này tiểu nam hài trong lòng ý nghĩ tà ác, nàng kéo lại Diệp Hi cánh tay liền hướng lấy bản thân xe có rèm che phương hướng đi đến.

Tay nàng rất trơn, mềm mại không xương, để cho Diệp Hi cũng luyến tiếc nàng buông ra. Đây là nam nhân một loại bản năng cảm giác.

Thế nhưng hẳn lại cố ý tránh thoát Diệp Thần Linh lôi kéo: "Ta cũng không phải tiểu hài tử! Không cần như người vậy lôi kéo."

"Khanh khách, chẳng lẽ người hay(vẫn,còn) là một người nam nhân sao?"

Mỹ phụ thành thực, nói chuyện chút nào không cùng những thanh đó sáp thiếu nữ như nhau rụt rè, nơi chốn dụ dỗ nam nhân! Lúc này Diệp Thần Linh hơi xoay người, cũng là bỗng nhiên "Xì" một tiếng cười duyên, bất quá nàng cũng không nói gì nữa, mà là nghiêng đầu sang chỗ khác tiếp tục đi ở phía trước.

Có thể rơi vào nàng phía sau Diệp Hi, lúc này thế nhưng mở rộng tầm mắt!

Cái này tuyệt đối cao gầy thành thực mỹ phụ, cái này tràn đầy mê hoặc phụ nhân thực nữ, thực sự để cho tim của hần không thể bình tĩnh trở lại!

Cho dù là tầng kia tràn đầy cấm kỵ quan hệ thật sâu đê nén hần, thế nhưng hần lại trái lại cảm nhận được kích thích!

Ngay cả Hàn Tuyết hần cũng dám tà muốn, Diệp Thần Linh tự nhiên cũng là...

Cao quý chính là xe có rèm che, ở vùng ngoại ô công lái trên đường lầy, cuối cùng tiến vào phần hoa nháo sự trong.

"Ừng ục..."

Diệp Hi cái bụng bỗng nhiên phát ra một tiếng không tranh khí phản kháng.

"Đói bụng không?"

Diệp Thần Linh bỗng nhiên đem xe có rèm che dừng ở ven đường tạm thời bãi đỗ xe thượng, cười nói: "Ta đi mua cho người ít đồ ăn đi."

Nhìn này một cái thập phần cao gầy mỹ phụ đi xuống xe (xa), nghĩ ven đường tiện lợi điếm đi đến, Diệp Hi chợt có một loại cảm giác là lạ: "Vì sao nàng bỗng nhiên đối với ta tốt như vậy chứ? Thật là kỳ quái!"

Bất quá, cảm giác như vậy cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất! Là tối trọng yếu là, Diệp Hi ánh mắt rơi vào trên người của nàng là lúc nhất thời thay đổi mùi vị!

Nóng rực ánh mắt, tràn đầy tham lam muốn chiếm làm của riêng! Nhìn này một cái có gần như hoàn mỹ cao gầy thướt tha vóc người mỹ phụ, tim của hần thậm chí đã ở nhiệt huyết sôi trào!

Thời kỳ trưởng thành thiếu nam dù sao vẫn là vui mừng(thích) miên man suy nghĩ.

Thế nhưng giữa lúc Diệp Hi ở ảo tưởng thời điểm, hần lại nghe được một cái yếu điệu tiếng gọi âm ỉ: "Ôi, đau nhức chết ta rồi!"

Theo tiếng kêu nhìn lại, Diệp Hi đã thấy dĩ nhiên là một người mặc cùng chính bản thân giống nhau như đúc quần áo nữ hài tử nhào tới trên mặt đất.

Hần cũng không có suy nghĩ nhiều, lập tức đi xuống xe (xa).

"Người không sao chứ?"

Diệp Hi đem nàng nâng dậy, lúc này mới thấy được tiểu cô nương này gương mặt.

Thật là đáng yêu! Phấn trắng mịn non mềm trên gương mặt tương khám lấy ngũ quan xinh xắn, cặp kia mắt to lúc này hơi sưng đỏ, hình như tùy thời cũng có thể khóc lên giống nhau!

"Đau quá a!"

Tiểu cô nương nhú mũi, thế nhưng hai tay lại bắt được Diệp Hi cánh tay: "Ca ca cảm ơn người rồi."

"Ách, không có gì."

Khoảng cách gần như vậy mà nhìn cái này thật giống như gôm sứ búp bê như vậy cô gái khả ái, Diệp Hi bỗng nhiên ngẩn người. Cô bé này thoạt nhìn cũng chỉ có mười hai, mười ba tuổi, so với chính mình nhỏ, giống như là trò chuyện cổ sự trong xuất hiện tiểu công chúa giống nhau!

Nhàn nhạt môi thơm, không giống với thực nữ người vợ mùi vị, để cho Diệp Hi không tự chủ được nhắm hai mắt lại làm một cái tham lam hít sâu, dường như muốn phải thật tốt cảm thụ như vậy mùi vị.

"Đại ca ca người làm gì thế đâu nè!"

Cái này tiểu la ly, dường như cũng không biết Diệp Hi phản ứng đại biểu cho cái gì. Nàng thậm chí ngoạ đầu nhỏ, cặp kia mắt to thập phần tò mò nhìn trước mắt này một nam hài tử, lớn lên có chút đẹp trai đại ca ca.

Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên có một loại cảm khái, chính bản thân vẫn bị người là tiểu hài tử, hiện tại trở thành đại ca ca, thật có chút không có thói quen a.

"Không có gì, ha hả."

Diệp Hi cười đem nàng buông ra. Thế nhưng hần nhưng không có phát hiện, tiểu cô nương này này trong hai mắt lóe lên giao hoạt.

"Ai nha, đến muộn a, tỷ tỷ đang chờ ta đâu nè!"

Tiểu cô nương bỗng nhiên kiễng gót chân, lại đang Diệp Hi trên gương mặt hôn một cái: "Đại ca ca người lớn lên thật là đẹp trai!"

Nói thậm chí ngay cả mang chạy trốn!

"Này..."

Diệp Hi che khuôn mặt của mình, có chút bất minh cho nên. Hần vẫn lần đầu bị người "Phi lễ" đâu nè!

Bất quá, phía sau bỗng nhiên truyền tới thanh âm lại làm cho hần có chút trở tay không kịp: "Nhanh! Chính là nhỏ như vậy cậu bé sao?! Bắt hần lại!"

Diệp Hi vừa mới xoay người lại, lại dĩ nhiên gặp được hai cái thân hình cao lớn bảo an đuổi theo, thoáng cái kẹp lấy song chưởng của mình.

"Các người làm gì?"

Diệp Hi nỗ lực đem cánh tay của mình rút ra, thế nhưng những căn bản liền để bắt quá nam nhân trưởng thành khí lực.

"Chúng ta làm gì? Hừ, ta cũng muốn nhìn là người muốn làm gì đâu nè!"

Này hai gã bảo an cố sức cái ở Diệp Hi, tức giận nói: "Tiểu hài tử, ta cũng muốn nhìn cha mẹ của người đã biết sẽ thế nào trừng phạt người!"

"Các người nói thứ quý gì a!" *nguồn truyện : t r u y
ệ n y y*

Diệp Hi gãy dựa thân thể của chính mình.

"Ai ui, hiện tại cư nhiên không thừa nhận a!"

Một người trong đó bảo an dường như hết sức tức giận: "Người đem chúng ta thương trường tử kính thủy tinh đánh nát muốn chạy trốn, hiện

*tại cư nhiên làm bộ không biết? Ta
nhưng nói cho người biết, chúng ta
cameras thế nhưng thanh trừ mà vô
tối của người!"*

Ầm!

*Diệp Hi bỗng nhiên ngậy ngần cả
người. Trong óc của hắn lóe lên vừa
rồi cùng chính bản thân ăn mặc như
nhau quần áo tiểu cô nương.*

"Ta dkm!"

Diệp Hi bỗng nhiên tức giận nói.

*Thế nhưng một cái khác bảo an lại
khua nổi lên bàn tay của mình dường
như muốn cho cái này tiểu nam hài
một chút dạy dỗ.*

Thế nhưng...

*Hắn giơ lên cánh tay chột bị người
từ phía sau bắt được!*

*"Hắn nhưng không phải là các
người có thể giáo huấn!"*

*Bỗng nhiên xuất hiện Diệp Thần
Linh vẻ mặt sương lạnh, cho dù này
hai gã nam nhân cũng so với nàng
lùn nửa cái đầu!*

"Ta nhật mẹ người!"

Diệp Hi thừa cơ hội này, một chân hung hăng nói ở tại người an ninh kia đũng quần trên!

"A!"

Một tiếng giết kê vậy kêu thảm thiết nhất thời từ người an ninh này trong miệng phát sinh. Mà Diệp Hi cũng thừa cơ hội này tránh thoát.

Cho dù khí lực của hãn không sánh bằng những nam nhân này, thế nhưng hãn nhưng cũng không phải là mặc cho người bóp trái hồng mềm. Diệp

Long liền đã từng như vậy nói với hấn: "Nếu mà có người muốn đánh người, hừ, người liền đánh gãy răng hấn! Trời sập xuống, có gia gia cho người chổng!"

Bọn họ Diệp gia nam nhân, nhưng đều không phải là mặc cho người khi dễ chủ!

Một cái khác bảo an đường như cũng thật không ngờ Diệp Hi sẽ phản kháng, cư nhiên thoáng cái không phản ứng kịp! Thế nhưng, Diệp Hi lại một cái nắm tay đánh ở tại hấn trên cằm.

Mà bên người vẫn không hề động tay Diệp Thần Linh lại kéo lại Diệp Hi, lắc đầu nói: "Đừng động thủ."

"A."

Diệp Hi gật đầu. Thế nhưng trước mắt hai người an ninh này lại cũng không giống như muốn nếu như vậy buông tha bọn họ dường như, đang muốn đứng lên tái chiến đâu nè.

Đáng tiếc từ đằng xa đi tới một cái ôu phục nam nhân chột uông ở bọn họ: "Dừng tay!"

"A? Trái qua, quản lí!"

Hai người an ninh này lập tức an phận xuống.

"Người chính là này bên trong thương trường quản lí?"

Diệp Thần Linh bỗng nhiên nhú mày một cái, lôi kéo Diệp Hi từ bên người của hắn đi qua, thấp giọng nói một câu chỉ có bọn họ nghe được nói sau đó, liền ngồi trên xe có rèm che nghênh ngang mà đi.

"Quản lí, cứ như vậy để cho bọn họ rời đi?"

Một người trong đó bảo an có chút lo lắng mà hỏi thăm.

"Câm miệng!"

Quản lí bỗng nhiên cao giọng nổi giận nói: "Hiện tại bỏ trở lại cho ta, coi như cái gì cũng không có xảy ra. Ta sẽ đích thân hướng lão bản giải thích!"

Tuy rằng người quản lý này không biết vừa mới này một cái cao gầy mỹ phụ nói đích thực giả, thế nhưng hẳn cũng không sẽ hoài nghi, trên người

*đối phương có một loại cao quý mà
thượng vị giả khí chất.*

*Ở trên thương trường lăn nhiều năm
hắn, sớm đã thành huấn luyện một
đôi hoả nhãn kim tinh, người nào
không thể đắc tội, hắn rõ ràng nhất!*

*"Ai, người vừa mới cùng cái kia
quản lí nói gì đó?"*

*Diệp Hi ngồi ở ghế cạnh tài xế, hết
sức tò mò mà hỏi thăm.*

"Muốn biết?"

Diệp Thần Linh bỗng nhiên cười nói: "Trước hôn ta một chút!"

"A?"

Diệp Hi thế nhưng bị(được) người mỹ phụ này nói dọa.

"Khanh khách! Đùa giỡn với người đâu nè!"

Diệp Thần Linh dang ra một tay ở, ở nơi này trán của đứa bé trai thượng bản một chút: "Tất cả nói không nên suy nghĩ bậy bạ!"

"A."

*Diệp Hi ánh mắt bỗng nhiên biến
đổi, bởi vì, từ bên người người mỹ
phụ này giơ lên cánh tay, này quần
áo trong ống tay áo trong, hẳn thấy
được nội bộ vô hạn cảnh xuân!*

*Màu trắng nịt ngực, còn có mê
người đường viền hoa, đem cặp kia
trướng phình nhũ phong bao vây lấy.*

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Ôm

"Ừm?"

Nhận thấy được cái này tiểu nam hài kỳ quái ánh mắt, ngồi chỗ tài xế ngồi Diệp Thần Linh bỗng nhiên cảm giác được trên người của mình hình như bị hấn vuốt ve giống nhau, đây là rất cảm giác kỳ quái! Nàng hơi cúi đầu, lúc này mới phát hiện bên người Diệp Hi dĩ nhiên nhìn mình chăm chăm ống tay áo nhìn!

Phanh!

Diệp Thần Linh có chút tức giận uốn lượn ngón tay trên trán hấn hung hăng gõ một cái: "Nhìn cái gì chứ!"

"Ách, không có, không có gì!"

Diệp Hi ngay cả mang quay đầu đi, nhưng là lại chợt phát hiện mình lúc này tâm lại đang kịch liệt lay động. Rất cảm giác mãnh liệt, hơn nữa tràn đầy muốn chiếm làm của riêng, tràn đầy nóng rực năng lượng, để cho hấn chinh một cái thân thể giống như bị thứ gì thiêu đốt giống nhau.

"Hừ!"

Diệp Thần Linh nghiêng đầu sang chỗ khác, chuyên tâm lái xe, nhưng là của nàng tâm lại dĩ nhiên trở nên không bình tĩnh đứng lên. Vẫn chỉ đem Diệp Hi cho rằng là tiểu nam hài, thậm chí là nhi tử vậy đối đãi, thế nhưng lúc này trong lòng của nàng nhưng thật giống như hơn một tia không muốn người biết tình cảm.

Bất quá, Diệp Thần Linh lại cự tuyệt đi biệt.

Nhìn ngoài cửa sổ, Diệp Hi chợt có chút không thể tin được, chính bản thân cho tới nay bình tĩnh sinh hoạt, hình như ở gần nhất xảy ra long trời lở đất thay đổi. Một sóng sóng một cơn lốc hướng về phía chính bản thân đến.

Thậm chí, trước kia Diệp Hi chính hắn cũng không thể tin được, chính bản thân sẽ trở nên tốt như vậy sắc, tà ác như vậy.

"Vì sao... Loại chuyện đó, phải hơn ta đến đối mặt nè?"

Diệp Hi bỗng nhiên có chút mơ hồ hỏi.

Đúng vậy, rất nhiều chuyện, kỳ thực cũng không phải hẳn hy vọng, thế nhưng hẳn lại phải đi đối mặt. Thật giống như món này bị trói cái án như nhau, tại sao muốn bắt cóc chính bản thân? Là bởi vì mình bối cảnh sao?

Thế nhưng, nếu như mình không phải còn sống, như vậy sợ rằng, một cái khác bị kịch cũng sẽ phát sinh sao??

"Bởi vì người là Diệp gia nam nhân!"

Diệp Thần Linh bỗng nhiên nghiêm túc nói: "Nghe, Diệp gia nam nhân, cũng không có ử rử, cũng không có lo sợ nghi hoặc sợ!"

"Diệp gia... Nam nhân?"

Diệp Hi rất muốn cười, chỉ là bởi vì mình họ Diệp, như vậy thì muốn tới tiếp nhận nhiều như vậy chuyện tình đen tối sao? Hẳn còn không có thành niên! Nhưng là lại đã muốn tiếp xúc như vậy thực tế tàn khốc!

Nếu mà có thể lựa chọn, hẳn tình nguyện đầu thai ở gia đình bình thường trong, nói vậy... Chính bản thân có thể còn có cơ hội... Hàn Tuyết...

Ừng ục! Diệp Hi tâm giữa bỗng nhiên sinh ra tà niệm, để cho hẳn có chút hối hận mình là người của Diệp gia.

Thế nhưng, hết lần này tới lần khác là như vậy một loại cấm kỵ quan hệ, để cho hẳn cảm nhận được vô hạn kích thích.

Chuyện cũ một màn một màn như khói thổi qua, này đặc biệt tình cảm như gió nhẹ nhàng xẹt qua, hết thấy đã lắng đọng chuyện cũ, vào lúc này hiện lên đặc biệt rõ ràng. Nhân sinh không có khả năng giả thiết, cũng vô pháp làm lại, rất nhiều người cũng sẽ là sinh mệnh khách qua đường. Có lẽ chỉ có cá biệt hiểu nhau tương giao, nhưng đại thể chỉ là gặp thoáng qua.

Chính như một câu kia nói: Người trong giang hồ, thân bất do kỷ.

Mặc dù bây giờ không có gì giang hồ đáng nói, thế nhưng thế giới này, lại vẫn như cũ cùng trước đây như nhau, cá lớn nuốt cá bé, thích người sinh tồn! Thật giống như Diệp Long như vậy, người chủ lớn như vậy quyền lực, nhưng là lại cũng không có thể đủ muốn làm gì thì làm!

Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn.

Sinh hoạt là thực tế, đói bụng làm sao có thể cày ruộng? Cho nên mới phải có người cam nguyện mạo hiểm vi phạm pháp luật nguy hiểm. Những thứ này tội ác, chậm rãi cắn nuốt bầu trời màu lam, hình thành một cái hắc động, dần dần lan tràn tới lúc này, thành luật pháp sa mạc!

Rất nhiều người làm cho cảm thấy có chọn môn học, cũng là bởi vì chân thật mỹ, nhân sinh không phải hoàn mỹ, mà bắt buộc đi viết ca tụng rất nhiều người, đây là một cái sinh tồn bản năng.

Nhu tình như nước ở đương đại áp dụng với mỗi tình đầu, người nhiều hơn giấy dựa ở... ít nhất... Bát ăn cơm thượng, mọi người càng thêm hiện thực, truy cầu thuần khiết tình cảm người ít đi, thế giới tinh thần bị(được) tiền tài thay thế, càng bị(được) lợi ích sở khuất phục.

Kỳ thực, sinh hoạt là rất trách thứ, cứu rất nhiều tâm linh người bị thương, cũng hại rất nhiều người, mà trong là xa xôi nhưng tâm linh có thể ôm. Sinh hoạt là chân thật, không phải hư ảo, bởi vì mọi người thường thường sẽ cảm giác được thần kinh rung động.

Thống khổ cùng vui sướng cùng tồn tại, trong đêm khuya cô đơn người tiêu phí ở tình cảm cùng trong trò chơi, nhìn thẳng vào thực tế tàn khốc, cười to mà qua sinh hoạt...

Chỉ là, có thể sao? Có thể muốn làm gì thì làm sinh hoạt sao?

Nhìn bàn tay của mình, Diệp Hi đột nhiên cảm giác được thập phần không thể tưởng tượng nổi!"Ta đang suy nghĩ gì a!"

Trong lòng hần bỗng nhiên trách chửi mình, bởi vì, ngay vừa rồi, này một cái ở trước mặt người khác cao ngạo lạnh lùng, lại luôn luôn đối với mình ôn nhu săn sóc mỹ phụ, ở trong đầu của mình chợt lóe lên!

Vẫn là này một cái tuyệt mỹ dung nhan, thế nhưng lúc này Diệp Hi tâm, cũng tràn đầy hắc ám.

"Rất muốn... Giữ lấy nàng!"

Diệp Hi nắm chặt nắm tay, thế nhưng trong lòng hết thấy đạo đức áp lực cũng to lớn như thế. Nặng nề đạo đức áp lực, cấm kỵ trói buộc, để cho hần chỉ có thể dưới đáy lòng trong suy nghĩ một chút.

"Đứa ngốc! Người tái phát cái gì ngây ngô a!"

Bên người Diệp Thần Linh bỗng nhiên vỗ vỗ đầu của hần, cười nói:
"Người a, sau này nhưng là phải trở thành một một mình đảm đương một phía nam nhân nè!"

"Ta sao?"

Diệp Hi nhìn thần tiên người nữ nhân này, bỗng nhiên cười nói: "Khi đó ta là không phải có thể khi dễ người?"

"Tiểu tử thôi!"

Diệp Thần Linh này một cái thành thực mỹ phụ bỗng nhiên lộ ra nụ cười sáng lạn: "Có đúng hay không khi còn bé người còn không có bị(được) ta đánh đủ? Còn muốn để cho ta đánh cái mông người sao?"

"Ách, ta hiện tại không nhỏ! Không nên hơi một tí liền nói sự tình trước kia có được hay không!"

Diệp Hi trên mặt đỏ ửng lóe lên rồi biến mất, nhưng cũng không là xấu hổ, mà là cái loại này mãnh liệt tà ác dực vọng!

Bên người này một cái cao gầy mỹ nhân, nếu như mình có thể đem nàng phản đặt ở dưới thân...

"Ầm ầm!"

Trong lòng chỉ cần nghĩ như vậy, Diệp Hi thân thể thay đổi trở nên nóng rực đứng lên. Một lòng can cũng đang không ngừng nhúc nhích.

"Được rồi, Tiểu Hi."

Mời các bạn đón đọc các chương tiếp theo của Phúc Diễm Tiêu Dao tại Truyện Full: <http://truyenfull.vn/phuc-diem-tieu-dao/>

Diệp Thần Linh cũng không giống như biết bên người cái này tiểu nam hài đang suy nghĩ gì tà ác việc, nàng bỗng nhiên ôn nhu nói: "Sau này, khả năng người chỗ hiểm đối mặt chuyện như vậy, thế nhưng người cũng không nên như cái khác yêu khóc tiểu hài tử giống nhau nhu nhược!"

"Người muốn nói cái gì?"

Diệp Hi không hiểu.

"Quên đi, hiện sẽ nói với người như vậy cũng không dùng. Sau này người liền sẽ hiểu! Không trải qua một sự tình, nam nhân là vĩnh viễn đều không thể thành thực! Còn có a, nếu mà cái gì đều sợ, nam nhân chưa trưởng thành!"

"Nếu mà cái gì đều sợ, nam nhân chưa trưởng thành?"

Dịch rửa sinh tái diễn một câu nói như vậy, lúc này trong lòng hấn tà niệm, thật giống như bị cái gì cổ vũ giống nhau ở cuộn trào mãnh liệt sinh trưởng!

Đối với, nếu mà cái gì đều sợ, nam nhân chưa trưởng thành!

Giữa lúc Diệp Hi ở ảo tưởng thời điểm, xe có rèm che chợt ngừng lại!

"Chi" một tiếng, cũng không có nít giây an toàn Diệp Hi chinh một cái thân thể về phía trước một hướng, sau đó lại nặng nề mà về phía sau đánh vào ghế ngồi.

"Suy nghĩ gì như vậy xuất thần? Đến nè!"

Diệp Thần Linh ngón tay trên trán hấn nhẹ nhàng mà bắn ra, cười xuống xe.

"Thật sao nhanh a!"

Diệp Hi tự nhủ nói, bất quá khi hấn đi lúc xuống xe chợt bị(được) một cái ấm áp ôm ấp cho bao vây lấy!"Ngô —— "

Diệp Hi theo bản năng muốn giãy dụa, thế nhưng bên lỗ mũi thượng yêu cầu đạo quen thuộc mùi thơm lại làm cho hấn bình tĩnh lại, hai tay càng ôm cái này bỗng nhiên ôm lấy nữ nhân của hấn ngang hông: "Mụ mụ."

"Trở về liền tốt rồi, trở về liền tốt rồi!"

Hàn Tuyết cười buông ra Diệp Hi, thế nhưng này ánh mắt ân cần lại luôn luôn ở trên người của hắn chạy, dường như lo lắng thân thể hắn thiếu một khối thịt dường như.

"Ta không sao!"

Diệp Hi nở nụ cười.

"Người còn nhỏ, đều làm ta sợ muốn chết!"

Hàn Tuyết giả vờ nộ mà bạch liễu tha nhất nhĩn, sau đó xoay người vọng tưởng xông tới mặt hai trung niên người.

"Ách, gia gia, ngoại công các người thế nào đều tới?"

Diệp Hi trên mặt, mắt tự nhiên biểu tình chột lóe lên.

"Hắc, chiến hữu cũ, người xem tiểu tử này, thấy chúng ta đã vậy còn quá lãnh đạm!"

Diệp Long trêu ghẹo đi tới Diệp Hi bên người, muốn ôm hắn lên đến, thế nhưng Diệp Hi lại nghĩ bên người Hàn Tuyết vừa đứng, có chút tức giận trừng mắt gia gia của mình: "Ai cho người môn mang cho ta đến nhiều như vậy phiền phức nè!"

"Tiểu Hi!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên vừa quát, "Không cho phép nói chuyện như vậy."

Tuy rằng Hàn Tuyết trong lòng cũng oán giận chính bản thân công công bọn họ sở tác sở vi, nhưng là bọn hắn dù sao vẫn là trưởng bối.

"Hắc, lão nhân, lần này người thật tốt tốt bồi thường ta!"

Diệp Hi lại cũng không có tưởng tượng trong như vậy né tránh, rồi hướng bên người Hàn Băng chớp mắt vài cái: "Ngoại công từ nước ngoài trở về có hay không mang cho ta lễ vật?"

"Ha ha, người không nói ta cũng đã quên nè! Ta ở Châu Âu mua rất nhiều đồ ăn vặt cho người nè! Đến, lâu như vậy không gặp, cho ngoại công bão nhất bão!"

"Từ bỏ sao?? Ta hiện tại cũng không phải tiểu hài tử!"

Diệp Hi nói.

"Còn nói không phải tiểu hài tử? Người xem người, lớn lên như vậy thấp!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên đưa tay ở Diệp Hi trên đầu vuốt ve: "Ai cho người bình thường không ăn nhiều một chút cơm nè!"

"Ta có a!"

"Ha hả, được rồi, sáng sớm, chúng ta về nhà trước."

Nhìn người một nhà này kỳ nhạc hoà thuận vui vẻ, Diệp Thần Linh không khỏi hô. Chỉ là, nhìn Hàn Tuyết cùng con trai của nàng thân mật vô gian động tác, trong lòng nàng lại chua chát, mình cũng muốn một đứa con trai nè!

Đáng tiếc...

"Ai."

Trong lòng hít thở dài, Diệp Thần Linh trên mặt hay(vẫn,còn) là nặn ra dáng tươi cười.

Mặc dù là lại âm đạm rèm cửa sổ, cũng đỡ không được ánh nắng sáng sớm. Nó nhẹ nhàng lượn lờ mọi người mắt buồn ngủ, đánh thức bọn họ lại sợ quấy rầy đến bọn họ. Thế nhưng trải qua một buổi tối nghỉ ngơi người môn vẫn phải là lúc làm việc!

Hàn Tuyết mặc vào này một thân thập phần thiếp thân nữ âu phục, bắt đầu rồi chính bản thân một ngày làm việc. Đây một cái cao gầy mỹ phụ thành thực thị trường, ở bên ngoài biểu hiện cao quý như vậy đoan trang, thế nhưng ở Diệp Hi nhưng trong lòng thì như vậy ôn nhu.

Mà lúc này, Diệp Hi mới mở mớ hồ mắt buồn ngủ.

Mặc quần áo xong sau đó, Diệp Hi lúc này mới thông thả xuất môn.

Ngày hôm nay khoảng cách bị trói cái sự kiện kia đã qua hai ngày, tất cả dường như lại trở nên bình tĩnh đứng lên.

Bất quá, ngày hôm qua Diệp Hi thế nhưng nhận được chính bản thân bạn học Dương Ngọc Linh điện thoại.

Nhớ lại cái kia hoa hậu lớp, Diệp Hi bỗng nhiên có một loại cảm giác: "Nàng có đúng hay không thích ta nè? Nói cách khác, thế nào ba lần bốn lượt hẹn ta đi ra ngoài nè? Ách, bất quá vì sao lại bỗng nhiên muốn ta đi nhà bọn họ nè! Ta nhớ kỹ phụ mẫu nàng hình như đều ở nước ngoài việc buôn bán mà a!"

Đang ở trên đường đi tới Diệp Hi, luôn luôn đang lầm bầm lâu bầu.

"Hình như là ở chỗ này sao??"

Đương Diệp Hi đi tới một cái khu biệt thự trong, lại nhìn trước mắt này một ngôi biệt thự cười khổ: "Quá lớn sao?!"

Này một cái nhà thập phần sang trọng biệt thự, đủ so với nhà bọn họ đánh lớn gấp mấy lần!

Bất quá, cũng không phải nói Diệp Hi nhà bọn họ không có tiền. Có thể nói, nếu mà bọn họ nguyện ý, tùy thời đều có thể miễn phí ở thêm càng thêm sang trọng phòng ở. Toàn quốc càng có rất nhiều phú hào nguyện ý miễn phí cung cấp biệt thự cho bọn hắn Diệp gia.

"Đình linh! Đình linh..."

Diệp Hi nhấn chuông cửa.

"Ai a?"

Từ đối thoại cơ trong, truyền đến thanh âm một nữ nhân, nhưng cũng không phải Diệp Hi bạn học. Là một cái có vẻ thành thực mà có nhiều lực hấp dẫn thực nữ thanh âm.

Đã ném được thực nữ tư vị Diệp Hi, như thế nào không nhận ra loại thanh âm này nè! Bất quá, chủ nhân của thanh âm này, sẽ là ai chứ?

"Người mạnh khỏe, ta là Diệp Hi, là Dương bạn của Ngọc Linh."

Diệp Hi nói.

"Người chính là Diệp Hi a!"

Ở biệt thự trong, lúc này ăn mặc một thân đai đeo áo ngủ cao gầy mỹ phụ nhú mày một cái, nhìn các đồng hồ đo trong cái kia tiểu nam hài. Đây chính là mình nữ nhi thầm mến đối tượng sao?

"Mụ mụ, người còn đứng lấy làm gì vậy! Y phục của người!"

Mà Dương Ngọc Linh, thanh này xuân khả ái tiểu cô nương, lúc này lại đỏ mặt mà chỉ vào mẫu thân của mình, bởi vì nàng trên người áo ngủ có

một cái đai đeo rớt xuống, nội bộ màu đỏ nịt ngực lộ ra hơn phân nửa!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Mẹ Con Mê Hoặc

"Ách, cái dạng này có chuyện sao?"

Trương Ngọc Thiển chậm rãi ngủ nử nhi ánh mắt, lại thấy mình áo ngủ lúc này đã có một cái đai đeo rớt xuống."Khanh khách, tiểu nha đầu nhìn cái gì chứ!"

Đối với con gái của mình, Trương Ngọc Thiển nằng nhưng không có gì xấu hổ, cười sửa sang xong y phục, cái này thành thực a na mỹ phụ mới xoay người rời đi: "Mụ mụ đi trước đổi một bộ y phục. Hừ hừ, ta cũng muốn nhìn động môn gia khuê nữ vừa ý sẽ là người như thế nào!"

"Mụ mụ!"

Dương Ngọc Linh thế nhưng bị(được) chính bản thân lời của mẹ mắc cỡ vẻ mặt đỏ bừng. Nhưng khi nhìn nằng cao gầy mạn diệu bóng lưng, Dương Ngọc Linh nhưng trong lòng bỗng nhiên có chút ước ao, chính bản thân lúc nào mới có thể như mụ mụ như vậy lớn lên cao như vậy, bản thân vóc người tốt như vậy nè? Nam nhân, không đều là vui mừng(thích) vóc người đẹp mà nữ nhân sao?

Nghĩ tới điểm này, Dương Ngọc Linh gương mặt càng đã hồng đến người nhĩ căn tử.

Xinh đẹp khả ái tiêu nữ sinh, còn có thành thực động nhân mỹ thiếu phụ, quả thực chính là tuyệt sắc mẹ con.

Lại nói, dương tử hiện tại biau môi, hai mắt trừng mắt trước mắt này một cái thập phần cao gầy nữ nhân nè: "Tỷ tỷ, người làm cái gì vậy nè!"

"Ta làm gì?"

Lạc Mỹ nụ cười trên mặt là như vậy xán lạn. Thế nhưng dương tử chợt có một loại dự cảm xấu."Ngày mai ta sẽ để cho người đưa người trở lại Nhật bản!"

"Vì sao?"

Cái này ăn mặc đồng hào bằng bạc giả bộ tiểu la ly chu cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt không phục. Trước mắt cái này ngự tử, thành thực mà tràn đầy ý nhị ngự tử, đang là tỷ tử của nàng Lạc Mỹ.

"Người quá làm loạn!"

Lạc Mỹ gõ muội muội cái trán một chút, nghiêm mặt nói: "Kế tiếp chính là những người xã hội đen kia chuyện giữa, người hay(vẫn,còn) là trở lại Nhật bản sao?!"

"Không (nên) muốn! Ta liền phải ở lại chỗ này!"

Dương tử tính tình thế nhưng nổi danh quật cường. Đối với điểm này, Lạc Mỹ cũng biết, bất quá, hiện tại cũng không phải là nàng phát giận thời điểm.

"Nghe, người không trở về cũng phải quay về! Nói cách khác, ta còn không biết người còn muốn sẽ đối Diệp Hi làm ra chuyện gì nè? Bất quá, người cũng quá ngây thơ sao??"

Lạc Mỹ chỉ chính là lần trước Diệp Hi bị(được) làm nhận thức tác là đánh nát thương trường thủy tinh chuyện.

Không cần phải nói, việc này nhất định là dương tử làm.

"Tỷ tử người không phải nói muốn cho Diệp Long ở lo lắng hãi hùng trong chậm rãi bị(được) dẫn vật sao?"

"Người lại biết Diệp Long?"

"Ta đương nhiên biết!"

Dương tử đỉnh đỉnh ngực nhỏ của mình, tuy rằng nơi này bây giờ còn chưa có nô ra đến: "Người sẽ để cho ta ở lại đây đi, lần này ta nhất định ngoan ngoãn, không đi trêu chọc cái kia Diệp Hi, thế nào?"

"Có thật không?"

"Đó là nhất định!"

Dương tử vui vẻ cười nói: "Được rồi, ta không đi trêu chọc Diệp Hi còn không được sao?"

Bất quá trong lòng nàng lại bổ sung nói, Diệp Hi đến trêu chọc ta liền lánh đương chớ bàn về.

"Được rồi! Thế nhưng người được(phải) cho ta bảo đảm sau này vung lên tự ý xằng bậy!"

"Thành!"

Này một cái tiểu la ly trên mặt, bỗng nhiên toát ra thập phần nụ cười diễm mỹ. Trúng nhưng là vừa có ai biết, chính là như vậy một cái tiểu la ly, cặp mắt kia thần là như vậy giáo hoạt.

"Được rồi, tử, người vừa mới nói có đúng không là, muốn thông qua thủ đoạn cường ngành ở mở rộng thế lực?"

"Có thể nói như vậy."

Lạc Mỹ mím môi một cái môi, nói: "Bất quá, những người đó cũng chỉ là bị(được) chúng ta thu mua mà thôi. Ta đến cũng là muốn khiến cho Hoa Hải hắc đạo giáo phụ La Phách Đạo đi ra."

"Vậy Diệp Hi nè?"

Dương tử đột nhiên hỏi.

Lạc Mỹ đôi mắt đẹp híp một cái, cười nói: "Thế nào người cứ như vậy lưu ý cái kia Diệp Hi nè?"

"Bởi vì... Hẳn chơi thật khá a!"

Dương tử một tay chống tan tầm, tựa hồ là đang trầm tư, bất quá trên mặt của nàng, cũng tràn đầy một loại hưng phấn: "Thực sự cũng, cái kia Diệp Hi thực sự chơi rất khá nè! Lại bị ta lừa cũng không biết!"

"Ta khuyên người hay(vẫn,còn) là dừng tay sao?!"

Lạc Mỹ bỗng nhiên nói: "Bọn họ Diệp gia nam nhân, cũng không phải là dễ dàng đối phó như thế! Hiện tại đã đủ rồi! Chỉ cần Diệp Long có dũng khí nhúng tay, như vậy chúng ta tìm đến lý do! Thông qua dư luận cho bọn hắn quân đội tạo áp lực, đây là rất tốt thủ đoạn nè!"

"Thiết, thế nhưng người có thể bảo đảm sẽ thành công sao?"

"Dù cho thất bại cũng không có quan hệ, người không cảm thấy như vậy cùng hẳn đối nghịch rất có ý tứ sao? Hẳn biết rất rõ ràng là chúng ta làm, nhưng là lại vừa không có chứng cứ, như vậy không phải cũng chơi rất khá sao?"

Dương tử tuổi còn nhỏ nhỏ, nhưng là lại giả ra một bộ làm ra vẻ cụ non biểu tình: "Đùa lừa người tất tự thiêu!"

"Thôi đi!"

Lạc Mỹ nhẹ nhàng mà cười nói: "Từ hôm nay trở đi, người liền sống ở chỗ này, đâu cũng không chuẩn đi! Chuyện kế tiếp cũng không phải là người có thể nhúng tay!"

"Vậy là chuyện gì tình?"

Dương tử ngoe đầu, vẻ mặt thuần khiết mà hỏi thăm.

"Người a!"

Hết sức rõ ràng chính hẳn một muội muội Lạc Mỹ nhẹ nhàng mà hít thở dài, chính bản thân chính bản thân như nếu mà không nói, nàng chắc là sẽ không là lạ nghe lời, "Nghe nói, La Phách Đạo người này thủ đoạn độc ác, cái gì còn không sợ. Nhưng là lại lại duy nhất một cái nhược điểm, hơn nữa còn là trí mạng nhược điểm!"

"Cái gì nhược điểm?"

Dương tử hai mắt sáng ngời.

"Hẳn có một thập phần thông minh có khả năng lão bà!"

Lạc Mỹ nói đến đây, trên mặt cũng lộ ra không có hảo ý đáng tươi cười: "Người biết không? Hẳn a, yêu nhất cái này lão bà!"

"Người là muốn từ hẳn cái này lão bà hạ thủ?"

Dương tử bĩu môi ba.

"Có thể nói như vậy, nhưng không phải ta hạ thủ!"

Lạc Mỹ tiếp tục nói: "Người nói, nếu để cho Diệp Hi cùng lão bà của hẳn phát sinh một chút chuyện gì —— "

"A!"

Nói đến đây, dương tử bỗng nhiên phát ra kêu to một tiếng: "Như vậy La Phách Đạo sẽ giết Diệp Hi!"

"Có thể sao?"

Lạc Mỹ thấp giọng tự nhủ hỏi.

"A, tý tý người nói cái gì?"

Lạc Mỹ nói, dương tử nhưng không nghe được.

"Không có gì."

Lạc Mỹ nhẹ nhàng mà lắc đầu: "Dù sao cũng, việc này, đều không phải chúng ta tự mình động thủ!"

"Hắc hắc!"

Dương tử trên mặt bỗng nhiên lộ ra một cái không thuộc về cái này tuổi trẻ dáng tươi cười: "Có tiền có thể khiến cho quý thôi ma!"

Cái dạng này, còn tuổi nhỏ, lại hiểu được nhiều như vậy đạo lí đối nhân xử thế, hơn nữa thông minh thông minh, sau khi lớn lên tuyệt đối là một cái nữ ma đầu! Hơn nữa, nàng chỉ số thông minh, cũng để cho người hoài nghi, tới cùng dạng gì chỉ số thông minh mới có thể để cho một cô bé hơn mười tuổi biết được nhiều như vậy nè?

Tự nhiên Phong nhi nhẹ nhàng mà thối lất phất, này một đôi ngự tử cùng la ly tổ hợp, này một đôi như vậy như hoa như ngọc tử muội, đích xác làm cho có một chút muốn chiếm là(vì) mình có dục vọng!

Mà Diệp Hi, trở thành những người này âm mưu trong một con cờ hãn, này một đứa bé trai lại cũng không biết, một cái thập phần hương diễm sát kiếp đang đợi chính bản thân. Bất quá bây giờ hãn lại sẽ không biết những thứ này. Lúc này ở trước mắt hãn, làm một cái thành thực xinh đẹp tri tính thực phụ.

Cặp kia khép lại ở chung với nhau thon dài đùi đẹp, lúc này đập vào mi mắt, đúng vậy Diệp Hi cả người mất tự nhiên. Mang dép nàng, cũng lộ ra

trắng mịn non mềm mà bắp đùi, cạp màu vàng bàn đu dây váy dài đem dụ người nhất địa phương che lại. Nàng vòng eo thẳng tắp, trên người mặc một món có chút rộng lớn áo T-shirt, hai tay lại ôm ở trước ngực, mái tóc thật dài, rất đơn giản mà dùng một chi bút máy ghim, trên mặt lại biểu tình gì cũng không có, không nhúc nhích chờ đợi mình.

"Ừng ục."

Diệp Hi nuốt nước miếng một cái, ánh mắt từ trước mắt này một cái tri tính mỹ phụ trước ngực dời, "Ách, A di, ngài có cái gì chỉ giáo sao?"

Diệp Hi thế nhưng bị(được) nàng nhìn như vậy tròn nửa giờ!

"Ừm?"

Trương Ngọc Thiển nhướng mày, tựa hồ nghe đến chính bản thân không thích nói, "Người muốn rời khỏi sao?"

"Không phải."

Diệp Hi lắc đầu nói: "Thế nhưng, Dương Ngọc Linh nàng không phải để cho ta tới..."

"A! Người nói Linh Linh a!"

Đương Diệp Hi nói đến nữ nhi mình thời điểm, người mỹ phụ này mới vỗ vỗ đầu của mình, một bộ chợt tỉnh ngộ biểu tình: "Ta đều đã quên gọi nàng rời giường!"

"..."

Diệp Hi thật đúng là bị(được) hấn đánh bại! Bất quá, tuy rằng biết rõ đối phương là cố ý, nhưng hấn lại khó mà nói cái gì, dù sao người nữ nhân này thế nhưng chính bản thân bần học mụ mụ nè!

Bất quá, nàng muốn làm gì nè? Chính bản thân hình như cùng nàng cũng chưa quen thuộc a? Hơn nữa, cùng con gái của nàng, cũng không phải đặc biệt tốt sao??

"Đến, Tiểu Hi, qua tới bên này tọa(ngồi)!"

Bỗng nhiên, Trương Ngọc Thiển hướng về phía đối diện Diệp Hi vẫy vẫy tay, dường như muốn để cho hắn ngồi vào bên cạnh mình. Thế nhưng Diệp Hi cũng hơi sửng sốt: "Làm gì chứ?"

"A di có điện nói muốn nói với người, người qua đây!"

Trương Ngọc Thiển thấy(gặp) Diệp Hi cũng không muốn động, không thể làm gì khác hơn là chính bản thân đứng lên. Thế nhưng nàng này một món thập phần chiều rộng áo T-shirt, nhưng ở chính bản thân khom lưng đứng lúc thức dậy, đối diện lấy Diệp Hi mở rộng ra thật to cổ áo.

Thật lớn, thật là trắng! Dường như, nàng không có mang nịt ngực! Chẳng trách mình thấy nàng trước ngực hình như có hai điểm nổi lên nè! Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên tràn đầy nóng rực muốn chiếm làm của riêng, dường như muốn đưa tay ra, ở người mỹ phụ này trước ngực cặp kia tới lui quả cầu thịt thượng với lên một thanh!

"Ai ui, người thật giống như rất khẩn trương mở a?"

Trương Ngọc Thiển buồn cười làm (cho) xong Diệp Hi bên người, ánh mắt lại lạc ở trên người của hắn, gần gũi mà nhìn cái này tiểu nam hài, nàng bỗng nhiên phát giác, trên người của đối phương, ngoại trừ này non nớt ra, còn mơ hồ có một chút cùng người thường không giống với. Về phần là địa phương nào, nàng lại nói không nên lời.

Dường như, ánh mắt của hắn, rất không giống với. .

"Không có chứ?"

Diệp Hi cười khở nói, hấn cũng không biết người mỹ phụ này muốn làm gì nè! Bất quá khi ánh mắt của hấn rơi vào trên lầu mà khắp ngõ ngách thời điểm lại bỗng nhiên phát

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Hấp Dẫn

"A!"

Vốn chỉ là muốn đùa cái này tiểu nam hài một cái Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên đem tay của mình rút trở về! Bởi vì nàng vừa mới chạm tới người cứng rắn dị vật để cho nàng cả người cũng không được tự nhiên.

Thật lớn.

Cái này tiểu nam hài!

Bất quá, nhìn Diệp Hi quay mặt chỗ khác thượng, hình như xấu hổ được(phải) không dám nhìn vẻ mặt của mình, Trương Ngọc Thiển cái này thành thực xinh đẹp tiểu phụ chợt cười nói: "Thế nào dễ dàng như vậy xấu hổ nè!"

Kỳ thực, cũng chính là Diệp Hi trong lòng mình rõ ràng nhất, hẳn hiện tại căn bản cũng không phải là xấu hổ. Có lẽ có một chút sao?, thế nhưng càng nhiều hơn cũng cố nén cuộn trào mãnh liệt tới dục hỏa, mà khiến cho trên mặt ghen hồng.

Trương Ngọc Thiển hình như cũng phát giác hai người bọn họ trong lúc đó khoảng cách thực sự quá mức mập mờ. Gương mặt của nàng thượng lóe lên một tia mắt tự nhiên, từ trên ghế salon đứng lên, giả vờ bình tĩnh cười nói: "Người tiến đến đã lâu như vậy, muốn uống chút gì không nè? Linh Linh còn muốn chờ một lát mới ra ngoài nè!"

"Thủy sao?."

Diệp Hi gật đầu, ánh mắt vọng tưởng vừa mới Dương Ngọc Linh ngồi lâu hai, nhưng không thấy bóng dáng của nàng. Bất quá hẳn cũng không hiểu, Dương Ngọc Linh mù mù muốn đối với mình làm gì.

Đương Trương Ngọc Thiển rời đi tầm mắt của mình sau đó, Diệp Hi mới hô một cái khí. Hẳn thực sự sợ mình ở vừa rồi không khống chế được mà làm ra cái gì xâm phạm đến bạn học chuyện của mẫu thân đến. Bất quá, nàng cũng quá phát lãng sao?? Diệp Hi trong lòng thầm nghĩ, giống như là ở tận lực câu dẫn mình giống nhau.

"Hồ ly tinh!"

Bỗng nhiên thấp giọng tự nhiên tự nói mà nói.

"Ai nha nha, người nói ai là hồ ly tinh?"

Bưng một ly trà trở về Trương Ngọc Thiển nghe được cái này tiểu nam hài nói, lơ đãng nói: "Là không phải là đang nói A di nè?"

"Ách, A di người nghe lầm sao??"

"Phải không?"

Trương Ngọc Thiển buồn cười nhìn Diệp Hi y phục thân lâm đại địch hình dạng, liên tưởng đến chính bản thân vừa mới khiêu khích hẳn, trong lòng bỗng nhiên có một loại kích thích cảm giác! Đây là bao nhiêu năm rồi nàng cũng không có đã ném thử kích thích nè! Cái này tiểu nam hài, hình như rất có ý tứ chứ!

Chỉ là, Trương Ngọc Thiển lại như thế nào sẽ biết, Diệp Hi là cỡ nào tà ác nè?

"A di người đều nghĩ sao?"

Diệp Hi ở không đi gây sự nói.

"Nghĩ?"

Trương Ngọc Thiển nhíu mày một cái, "Không có a, ở Hoa Hải thị mới chuyện của công ty ta chỉ là giao cho thủ hạ đi xử lý, chính bản thân quất chút thời gian bồi nữ nhi không tốt sao?"

"Đương nhiên được a!"

Diệp Hi bỗng nhiên nghĩ tới cha của mình, người chính bản thân ấn tượng trong vẫn đang bận rộn lấy phụ thân của. Dường như, hẳn hình như vì sinh ý, luôn luôn không ở nhà. Trước đây khi còn bé vẫn có thể nghe được hẳn cùng mẹ mẹ cãi nhau, thế nhưng hiện tại, đã nhiều năm nhưng không nghe thấy mẫu thân oán trách.

"Diệp Hi, đúng không? Nghe nói, ba ba người là Diệp Ngạo Dương?"

Mở ngọc cầu năm này thon dài đuôi đẹp.

"Ừm."

Diệp Hi gật đầu. Nếu như là người khác, nhất định sẽ dùng có người phụ thân này mà kiêu ngạo. Thế nhưng Diệp Hi lại hoàn toàn không cảm thấy. Hẳn tình nguyện ba ba của mình là một người nghèo rất mỏng tờ, cũng không muốn như vậy.

"Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Trương Ngọc Thiển thấy(gặp) Diệp Hi tâm tình bỗng nhiên hạ, tựa hồ là nghĩ tới điều gì chuyện thương tâm giống nhau, không khỏi lần lượt hẳn đến gần rồi đi qua, ôn nhu nói: "Có đúng hay không nghĩ đến cái gì để cho mình không chuyện vui?"

Diệp Hi ngẩng đầu lên, nhìn gần trong gang tấc người mỹ phụ này đôi mắt, đột nhiên hỏi: "A di, người sẽ không bề bộn nhiều việc sao? Như vậy"

cùng nữ nhi người có thể hay không bạn quá không có thời gian đến công ty quản lý?"

Trương Ngọc Thiến hơi sững sờ, lập tức hỏi đáp: "Sẽ a, bất quá, có chuyện gì so với chính mình nữ nhân trọng yếu nè?"

Có chuyện gì so với chính mình nữ nhân trọng yếu nè? Một câu nói này ở Diệp Hi trong đầu hồi tưởng vang. Đúng vậy, đối với phụ mẫu mà nói, có chuyện gì so với con của mình càng trọng yếu hơn nè? Trừ phi, bọn họ đối với hài tử không có cảm tình sâu đậm.

Như vậy, chính bản thân cũng không thể được cho rằng, ba ba đối với mình không có quá nhiều cảm tình?

Diệp Hi tâm giữa bắt đầu suy nghĩ lung tung đứng lên.

"Diệp Hi?"

Trương Ngọc Thiến thấy hẩn thần tình quả thực có điểm không đúng, không khỏi nể sợ vai của hẩn lắc lắc: "Người không sao chứ?"

"Còn... Hoàn hảo!"

Diệp Hi nhẹ nhàng mà lắc đầu, thế nhưng trong lòng này một loại cảm giác mất mát quả thực hình như đang từ từ phóng đại giống nhau.

Bất quá, sau một khắc, để cho Diệp Hi không cách nào hô hấp chính là, Trương Ngọc Thiến này, bạn học này mù mù chột đem chính bản thân kéo đến bên người, giang hai cánh tay ra ôm thật chặt lấy chính bản thân!

"Ngô..."

Diệp Hi cả người run lên, nhưng là lại cảm giác được này ấm áp ôm ấp.

"Người —— "

Hắn 2 muốn nói chuyện, thế nhưng ôm hắn này một cái mỹ phụ lại đưa ra một tay chỉ, để ở tại trên bờ môi của hắn: "Không cần nói."

"Là(vì), vì sao?"

Diệp Hi chỉ cảm thấy cái mũi của mình trong lúc đó lộ vẻ này một loại nhàn nhạt thực nữ mùi thơm, còn có ở trong ngực của nàng, cảm thụ được này lồi lõm có hứng thú thành thực thân thể mềm mại, thậm chí còn cảm giác được trước ngực nàng cặp kia nhục đoàn đè ép.

"Cha mẹ của người có phải là không có bao nhiêu thời gian cùng người?"

Trương Ngọc Thiển lúc này trong lòng mẫu tính quá, giống như là đem Diệp Hi cho rằng là con của mình giống nhau: "Kỳ thực sao?, nơi nào phụ mẫu không thương con của mình nè!"

"Thơm quá..."

Diệp Hi len lén hô hấp có chứa người mỹ phụ này thân thể mùi thơm không khí, hai tay đã từ từ mà đặt ở eo của nàng thượng. Một khắc kia, Diệp Hi hình như mê say! Cái này chính bản thân mẫu thân của bạn học, một ngón kia doanh năm ngang hông là như vậy mạn diệu, để cho Diệp Hi nhìn không được cố sức ôm lấy hông của nàng.

"Ừm?"

Dường như cảm giác được Diệp Hi biến hóa, Trương Ngọc Thiển lại cũng không có đẩy ra cái này tiểu nam hài, mà là tùy ý hắn ôm chính bản thân. Dù sao ở trong mắt của nàng, Diệp Hi chỉ là một cùng nữ nhi không sai biệt lắm lớn tiểu hài tử mà thôi. Chỉ là, trước ngực mình cặp kia kiều nữ bị(được) chông chất đè ép cảm giác lại lại không quá dễ chịu, giống như là Diệp Hi cố ý dường như, thân thể hắn ở run nhè nhẹ, vừa vịn ở ma sát bản thân nhục đoàn.

Tuy rằng theo y phục, nhưng là lại cũng không có nịt ngực ngăn trở, Diệp Hi thậm chí cảm giác được này hai điểm hơi nổi lên.

"Diệp Hi."

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên ra. .

"A?"

Đang ở cảm thụ được người mỹ phụ này thân thể Diệp Hi cũng không dám lộn xộn, thậm chí ngay cả hô hấp cũng nỗ lực khắc chế, nhưng là của hần tiểu Thanh long lại luôn luôn không bị khống chế trở nên "Phần nộ" đứng lên.

"Có thể buông tay sao??"

Trương Ngọc Thiển lúc này biểu tình rất kỳ quái cũng không phải tức giận, trái lại có một loại mẫu tính ôn nhu, cư đẹp đến trên gò má trán thả ra dáng tươi cười thật giống như mùa đông nắng ấm giống nhau, để cho Diệp Hi không khỏi nhìn nhiều mấy lần.

"Đừng như vậy nhìn ta!"

Trương Ngọc Thiển đưa ra ngón tay của mình, nhẹ nhàng mà búng một cái Diệp Hi cái trán, nhưng là của nàng động tác này lại đem trước ngực mình này một đôi kiêu nhũ càng thêm chặt chẽ mà đi trên người của hần đè ép đi.

"A di người cười lộ lên thật là đẹp mắt!"

Đây là Diệp Hi lời thật lòng. Đích xác, Trương Ngọc Thiển cười lộ lên tốt nhìn. Diệp Hi không khỏi đưa ra tay của mình, thầy trò tiếp cận gò má của nàng.

Nhìn cái này nhỏ tay của cậu bé, Trương Ngọc Thiển hơi sửng sốt, nhưng là lại không có đứt khoát. Trong lúc đó Diệp Hi cánh tay vì nàng long liễu long nhĩ tấn sợt tóc, cười nói: "Như vậy càng thêm dễ nhìn!"

"Thật không?"

Trương Ngọc Thiển nhẹ nhàng mà buông ra Diệp Hi, nhưng là lại càng thêm cảm thấy, cái này tiểu nam hài đặc biệt. Chính bản thân hình như đã tiếp cận hẳn liền trở nên muốn càng thêm chặt chẽ tới gần hẳn giống nhau. Nàng không biết có phải hay không là bởi vì là(vì) lòng hiếu kỳ của mình, hay là bởi vì... Nam nữ từ từ lực hấp dẫn?

Không thể nào đâu? Diệp Hi mới bao nhiêu tuổi nè? Mình cũng có thể làm mẹ của hẳn!

Lại nói, ở Trương Ngọc Thiển nơi ở phụ cận di động biệt thự sang trọng trong, lúc này lại lấy hai nhóm người ở đối với tỷ lấy. Sở đánh phòng khách, chỉ có hai người ngồi, những thứ khác đều tử ăn mặc âu phục màu đen nam nhân thủ ở một bên.

"Cóc, người tìm ta đi ra đến tột cùng là vì cái gì sự tình?"

Nói chuyện là cả người tài thập phần nam nhân cao lớn.

Này một cái bị kêu là cóc người lại lắc đầu nói: "Nguyên bản ta là muốn thấy(gặp) lão đại người La Phách Đạo nè!"

"Lão đại hẳn gần nhất đều đang bận rộn, chuyện gì có ta cùng đại tẩu phụ trách."

"Thật không?"

Cái này cóc đang nghe "Đại tẩu" hai chữ thời điểm, hai mắt thả ra thanh quang, mục đích của bọn họ, không phải là nữ nhân kia sao? Cái gì La

Phách Đạo, hay nhất không nên xuất hiện!"Vậy cũng được! Người còn nhớ rõ lần trước ta và các người giúp nói xong sự kiện kia sao?"

"Kia món?"

"Chính là thành bắc Phủ Đầu Bang chuyện, hiện tại thế nào? Mê người ra đất để cho bọn họ bang phái biến mất. Cho nên ta cần các người phải hỗ trợ."

"Đầu hồ giúp?"

Người đàn ông này mắt híp một cái, nói: "Chỗ tốt nè?"

"Địa bàn của bọn họ là của các người! Tiền thưởng cũng cho các người phân nửa!"

"Nghe rất mê hoặc a!"

Nam nhân cười cười, nhưng là lại nói: "Chuyện này ta không làm chủ được! Bất quá, ta nghĩ chúng ta đại tẩu đối với lần này khả năng rất cảm giác hứng thú! Hôm nào hồi phục người thế nào?"

"Được! Bất quá được(phải) mau chóng! Liền tốt rồi ở trong vòng 3 ngày!"

"Được!"

"Oh, được rồi, tối mai, chúng ta Hoa Hải theo thông lệ một tháng một lần đại hội, các người giúp ai dự họp?"

"Chúng ta đại tẩu!"

Hình như, tất cả tận ở trong lòng bàn tay. Cái này cóc trong lòng bỗng nhiên cười trộm, cái kia La Phách Đạo bận rộn chính là thời điểm! Hắc hắc,

bọn họ to lớn lục soát nè! Cóc nghĩ tới nữ nhân kia, lại cả người rùng mình một cái, tuy rằng hẳn không rõ vì s

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Kiều Diễm

"Mụ mụ!"

Giữa lúc Diệp Hi có chút mơ hồ thời điểm, trên thang lầu chợt truyền đến Dương Ngọc Linh thanh âm. Lúc này nàng ăn mặc một thân du quần áo thường, quần jean cùng với áo T-shirt, thoạt nhìn rất bình thường.

Bất quá, trên người nàng này một loại thượng tầng xã hội độc có khí chất làm thế nào cũng che lấp không được.

"Bì bõm? Linh Linh người tỉnh rồi?"

Trương Ngọc Thiển thấy(gặp) là con gái của mình rốt cục không chịu nổi đi xuống, như không có chuyện gì xảy ra buông ra trong ngực cái này tiểu nam hài, cười nói: "Người xem người, khuôn mặt đỏ như hầu tử mông đít giống nhau!"

"Nào có?"

Nghe vậy, Dương Ngọc Linh vội vàng dùng hai tay của mình bưng kín khuôn mặt, thế nhưng lại thực sự phát hiện, khuôn mặt của mình rất nóng, một trái tim càng nhảy lợi hại.

Người nào thiếu nữ không hoài xuân?

"Ách, Dương Ngọc Linh."

Diệp Hi từ trên ghế salon đứng lên, vừa định muốn nói nói thế nhưng lại nghe được Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này ngăn cản tiếng: "Được

rồi, các người là không phải muốn đi ra ngoài chơi nè?"

"Ừm."

Dương Ngọc Linh có chút xấu hổ gật đầu, lại lập tức lôi kéo Diệp Hi cánh tay đi ra phòng khách. .

"Hô!"

Đương rời đi nhà mình thời điểm, mở Ngọc Linh mới hô một cái khí. Thế nhưng nàng lúc này mới phát giác mình bây giờ vẫn như cũ kéo Diệp Hi cánh tay nè! Phương tâm run lên nàng lập tức buông ra, thế nhưng khuôn mặt lại trở nên càng thêm đỏ hân mê!"Diệp Hi... Này, cái kia... Vừa mới mẹ ta không có đối với người như vậy sao??"

"A, không có a!"

Nghĩ tới chính bản thân vừa mới cùng cái kia mỹ phụ trong lúc đó kiều diễm, Diệp Hi thân thể lại trở nên càng thêm nóng rực! Khi ánh mắt của hắn rơi vào bên người cái này bạn học gái Dương Ngọc Linh trên người là lúc chợt phát giác, mẹ con các nàng lớn lên thực sự là rất giống. Nhưng không giống như là mẹ con, trái lại càng giống như là tỷ muội.

Không thể không nói, mẹ mẹ của nàng lớn lên rất tuổi còn trẻ, rất đẹp! Thậm chí ngay cả Diệp Hi cái này tiểu nam hài cũng không nhịn được động lòng.

"Thật không có sao?"

Dương Ngọc Linh bỗng nhiên đi tới Diệp Hi trước mặt, hai tay hồ phía sau, thế nhưng trên mặt lại tràn đầy rặng mây đỏ, giống như là thành thực cây táo giống nhau để cho Diệp Hi có chút muốn cắn một cái: "Cái kia... Diệp Hi, người sẽ sẽ không cảm thấy ta rất phiền?"

Diệp Hi hơi sững sờ: "Vì sao hỏi như vậy nè?"

"Bởi gì mấy ngày qua ta cuối cùng là gọi điện thoại cho người a."

Dương Ngọc Linh có chút ngỡ ngàng xoay người sang chỗ khác, đi ở Diệp Hi trước mặt, lòng của nàng can lúc này thế nhưng khiêu động phi thường mãnh liệt, thật giống như chấn kinh nai con giống nhau.

Lúc này, Trương Ngọc Thiển nhìn từ từ đi xa hai cái thân ảnh, trên mặt bỗng nhiên lộ ra từ mẫu vậy dáng tươi cười: "Này hai người con trai!"

Nàng dường như thấy được chính bản thân lúc còn trẻ hình dạng. Bất quá —— "A! Rất cực vẫn phải được(phải) công tác!"

Trương Ngọc Thiển vươn người một cái, đã biết vài ngày cũng không có thể nào để ý tới chuyện của công ty, như vậy không thể được! Thân là chủ tịch thế nào cũng phải xuất hiện dưới sao?!

Về tới trong phòng, Trương Ngọc Thiển thay cho chính bản thân bình thường giường này một bộ nữ âu phục, sửa sang lại một phen sau đó mới xuất môn.

Đổi lại bộ quần áo này nàng, thoạt nhìn có khác ý nhị. Thành thực mỹ phụ khí chất, tri tính thực nữ phong vận, vóc người cao gầy nàng, như vậy thật sự là thấy được. Thành công nữ cường nhân hình tượng càng làm cho động lòng người.

Nhất là, vóc người của nàng là như vậy nóng bỏng. Cho dù ăn mặc âu phục, lại vẫn như cũ không che giấu được nàng này mạn diệu a na đường cong. Đùi đẹp, eo nhỏ nhắn, phong nhã, thật sự là hay!

Trương Ngọc Thiển đem bản thân dụ phát nổ thành một cái đuôi ngựa, này mới lên tới bản thân xe có rèm che trong, hướng về công ty chạy tới. Bất quá, lúc này nàng điện thoại chọt vang lên.

Là một vị khách hàng lớn đánh tới. Chính là nguyên bản hện nàng ngày mai gặp mặt, bởi vì tạm thời có việc mới sớm cho tới hôm nay, ở Hoa Hải thị một món cao cấp nhà hàng gặp mặt.

Mà Diệp Hi cùng Dương Ngọc Linh lúc này lại là tương hồ đối diện, nhưng không biết nói cái gì.

"Dương Ngọc Linh."

Diệp Hi dừng một chút, bỗng nhiên cười nói: "Ta đói bụng."

"A?"

Dương Ngọc Linh đối với cùng cậu con trai ước hội vẫn là lần đầu tiên, đối với Diệp Hi bỗng nhiên nói còn có chút ngờ ngẩn. Bất quá khi Diệp Hi bắt được tay nàng sau đó. Nàng mới phát hiện mình bây giờ tim đập được(phải) nhanh như vậy!

"Người không (nên) muốn luôn luôn gọi Dương Ngọc Linh Dương Ngọc Linh được chưa?"

Bị(được) cũng rửa năm tay nàng lại cũng không có rút ra, mà là tùy ý hăn nắm, chỉ là thanh âm đã có một chút kỳ quái, thật giống như rất thích như vậy bị(được) hăn nắm.

"Vậy ta gọi người là gì?"

Diệp Hi xoay đầu lại, đối mặt nàng cặp mắt kia mâu: "Linh Linh?"

"Ừm!"

"Thật là đẹp mắt!"

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói, nhìn Dương Ngọc Linh lấy tú sắc khả xan dáng dấp, hăn đột nhiên cảm giác được, nếu như đem nàng cùng mù mù

của nàng đặt chung một chỗ, sẽ là như thế nào một loại kinh diễm nè? Hai mẹ con này, nếu như mình có thể đồng thời đạt được các nàng, thật là thật tốt a!

Nếu như đặt ở trước đây, Diệp Hi tuyệt đối sẽ không muốn như vậy. Thế nhưng, hãn hiện tại trở nên càng ngày càng tà ác. Giống như là một cái đầu vĩnh viễn đều ăn không đủ no sói đói giống nhau.

"Diệp Hi!"

Dương Ngọc Linh đột nhiên cảm giác được, mình bây giờ thật có chút nhi muốn tìm một cái cửa động trốn tiến vào!

"Ha ha."

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói: "Người mặt đỏ hình dạng thật là đẹp mắt! Ta nói thật a."

"Hừ!"

Dương Ngọc Linh quay đầu đi chỗ khác, thế nhưng trên mặt nhưng cũng lộ ra hài lòng cùng ngượng ngùng dáng tươi cười.

Mà nhưng vào lúc này, mới vừa từ biệt thự rời đi cái kia là "Cốc" nam nhân, lại nhận được một cái thần bí điện thoại.

"Cái gì, người không có nói đùa sao?"

"Không có!"

Điện thoại bên kia bỗng nhiên truyền đến thanh âm một nữ nhân, rất êm tai, nhưng là lại rất băng lãnh.

"Vậy bọn họ làm sao sẽ đáp ứng?"

"Có tiền có thể khiến cho quý thôi ma!"

"Vậy người biết nếu như bị bắt được ở Laurie ngồi chồm hồm bao nhiêu năm sao?"

"Dù sao cũng không biết là chung thân giam cầm, cũng sẽ không là bắn chết, như vậy không phải tốt sao? Bất quá lại nói tiếp, hắc hắc, lần này nguyên bản ta là nghĩ như vậy, bất quá bây giờ hay(vẫn,còn) là quên đi! Bởi vì, ta vừa mới mới nhận được tin tức, này phần tử kinh khủng, hiện tại thế nhưng tự mình động thủ nè!"

"Điên rồi!"

Cóc ở trong lòng thấp giọng mắng một câu.

"Chỉ cần thấy được ta mong muốn trong kết quả như vậy đủ rồi!"

Giọng của nữ nhân vẫn không có bất kỳ biểu tình. Chỉ là cóc lại ở trong lòng đem nàng mắng một lần: "Người Nhật Bốn quả nhiên đều là người điên! Nàng không biết Diệp Long đã ở Hoa Hải sao?"

Bất quá, tốt như vậy như cũng không sai sao?? Cóc nghĩ tới ngày hôm trước thấy tin tức, gần nhất toàn cầu kinh khủng hoạt động hình như sống nhảy lên. Nhất là nước Mỹ phương diện kia càng bình thường bị tự sát thức kinh khủng tập kích.

Lúc này đây đổi thành Hoa Hải thị?

"Hắc hắc, xem ra có trò hay để nhìn!"

Cóc trên mặt cười xấu xa nói: "Có thể đây là ta rời đi Trung Quốc trước cuối cùng có thể nhìn một chút điện ảnh nè! Bất quá nha, bây giờ còn là được(phải) muốn một muốn thế nào mới có thể đem La Phách Đạo lão bà hần..."

Sự kiện kia làm không tốt, như vậy tiền của mình cũng là mức nước trôi!

"Chính là chỗ này sao??"

Xe bus ở nhà ga thượng dừng lại, Diệp Hi cùng Dương Ngọc Linh đi xuống.

"Đúng vậy, nơi này ăn vặt cũng không sai nè!"

Dương Ngọc Linh lúc này thật tốt tâm, tuy rằng không biết Diệp Hi đối với mình là dạng gì ý nghĩ, nhưng là có thể cùng hân như vậy thân mật, cũng không sai, không phải sao?

Diệp Hi theo Dương Ngọc Linh chỉ vào phương hướng, cười nói: "Nhìn không ra người Đại tiểu thư này cũng sẽ thích ăn những thứ này a!"

"Người còn chưa phải là quan nhị đại nè!"

Dương Ngọc Linh trừng hân liếc mắt, lập tức lại cười nói: "Hay(vẫn,còn) là điển hình phú nhị đại nè! Bất quá nhìn người thế nào cũng không như!"

"Vì sao a?"

"Bởi vì người thoát nhìn vừa không có tiền vừa không có giọng quan!"

"..."

Diệp Hi cười cười, thế nhưng nhưng không nói lời nào. Bất quá con mắt của nó quang lại thấy được đối diện đường cái này một món tửu điểm trước cửa lái vào này một tương xe có rèm che, bước xuống xe nữ nhân.

"Đó là người mù mù!"

"Di, đối với a, mù mù tại sao lại ở chỗ này nè?"

Dương Ngọc Linh cũng nhìn thấy ăn mặc âu phục mẫu thân, nhưng trong lòng có chút hiểu. Thì ra: vốn mù mù cũng không phải công tác thông thả, chỉ là vì bồi chính bản thân mà làm bộ thanh nhàn mà thôi. Hiện tại chính bản thân vừa ly khai, nàng liền vội vàng công tác.

"Người làm sao vậy?"

Diệp Hi xoay đầu lại, lại thấy được Dương Ngọc Linh trong hai mắt nhộn nhạo hai khối giọt nước mắt. Hắn muốn đưa tay đi giúp nàng lau đi, thế nhưng Dương Ngọc Linh nhưng ngay cả mang quay đầu đi.

"Nột, Diệp Hi, chúng ta cũng đi vào có được hay không?"

"Ừm!"

Tuy rằng không biết nàng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng Diệp Hi vẫn gật đầu một cái.

May mà căn này nhà hàng cũng không phải cái loại này đặc biệt cao cấp, bằng không như Diệp Hi cùng Dương Ngọc Linh hai cái tùy tiện ăn mặc thật đúng là tiêu sái không tiến đến nè!

"Đánh mẹ người điện thoại sao?? Như vậy chúng ta căn bản là tìm không được nàng a!"

Diệp Hi nhìn người đến người đi phòng khách, có chút da đầu tê dại mà nói, hắn ghét nhất bị ở nhiều người chen chúc địa phương.

"Ta không có điện thoại."

Dương Ngọc Linh thè lưỡi.

"Ta cũng không có!"

Diệp Hi cười chỉ vào trước mặt nhất bộ máy bay riêng: "Có lẽ người đi vào trong đó nhìn một chút!"

"Ừm!"

Nhìn Dương Ngọc Linh đi tới, Diệp Hi lại cũng không có đuổi kịp, bởi vì hẳn thấy được hai cái rất thân ảnh quen thuộc.

Lại đang nơi này thấy trước đây bị(được) chính bản thân bắt trước ngực một cái cái kia ngự tử, còn có lần trước thiếu chút nữa để cho mình bị(được) bắt lại tiểu la lý! Lúc này

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Thân Thế Mẫu Bạ Học

"Diệp Hi?"

Thấy(gặp) trước mắt cái này tiểu nam hài có chút thần bất thủ xá, Trương Ngọc Thiển không khỏi đưa tay ra chường ở trước mắt hấn hơi hoảng động liễu nhất hạ.

"A, sao, làm sao vậy?"

Diệp Hi thoáng phục hồi tinh thần lại.

"Xì!"

Nhìn Diệp Hi cái dạng này, Trương Ngọc Thiển chỉ cảm thấy hấn có chút ngờ ngạc, bất quá lại nâng rất khả ái."Người a, ở chỗ này ngây ngô làm gì chứ! Không phải nói Linh Linh còn ở bên ngoài sao!"

Diệp Hi nói: "Đúng vậy, thế nhưng A di người như thế nào sẽ bỗng nhiên ở chỗ này đây? Sáng sớm thời điểm —— "

"Sáng sớm thời điểm đều ở nhà nè! Có đúng hay không?"

Trương Ngọc Thiển thập phần đẹp đẽ mà hướng về phía Diệp Hi trừng mắt nhìn, lôi kéo hấn hướng bên cạnh trên một cái ghế ngồi xuống: "Nói chuyện làm ăn sao?! Bất quá hộ khách bỗng nhiên có chút việc, lại phải kéo dài! Làm sao?, dù sao cũng không có chuyện gì, bởi mấy tên tiểu tử các người uống chút trà cũng tốt!"

Ăn mặc một thân đoan trang quần áo lao động nàg, lúc này thập phần nhàn nhã nhìn chân bắt chéo, chỉ là, nhất cử nhất động của nàng cũng không ý không ở tản ra mê người thực nữ khí chất.

"Này chờ một chút sao?, Linh Linh nàng còn chuẩn bị gọi điện thoại cho người nè!"

Diệp Hi khẽ cười nói, nhưng là ánh mắt của hắn làm thế nào cũng không có thể đủ để cho trước người người mỹ phụ này trên người đời.

"Người vừa nói, điện thoại liền vang lên!"

Trương Ngọc Thiển từ trong bao lấy điện thoại cầm tay ra, chính là một cái mã số xa lạ, đoán chừng là ven đường điện thoại công cộng sao?."Mụ mụ, có đúng hay không ở một gian trong tân quán mặt a?"

"Linh Linh, được rồi, người bây giờ đến đây đi! Mụ mụ đang ở cùng với Diệp Hi nè!"

Trương Ngọc Thiển nhìn bên người Diệp Hi, thế nhưng điện thoại di động chợt bị(được) Diệp Hi đoạt mất: "Không! Linh Linh, không nên tới!"

Diệp Hi lúc này biểu tình trở nên rất nghiêm túc, thật giống như gần có chuyện gì muốn phát sinh giống nhau!

"Ầm ầm!"

Phảng phất là muốn nghiệm chứng lời của hắn, chính một quán rượu bỗng nhiên phát ra một cái đình tai nhức óc tiếng nổ mạnh, thậm chí còn có thể cảm giác được rõ ràng trên đất run!

"Chuyện gì xảy ra?"

Chung quanh những người đó bỗng nhiên trở nên hốt hoảng đứng lên, từng cái một muốn từ cửa chạy đi. Thế nhưng —— "Bang bang phanh..."

Liên tiếp tiếng súng lại ở phía sau vang lên! Chỉ thấy năm sáu toàn thân mặc kỳ quái quần áo nam người tay cầm lấy súng tự động canh giữ ở cửa chính bên cạnh: "Hết thấy đều cho ta đừng nhúc nhích!"

"Không! Ta... Ta muốn đi ra ngoài! Ta muốn đi ra ngoài!"

Lúc này một người dáng dấp tai to mặt lớn thấp bé mập mạp nỗ lực xông ra, rất thương tổn càng không ngừng kêu la: "Ta cho các người rất nhiều tiền, để cho ta đi ra ngoài!"

"Hừ, tự tìm!"

Một cái trong đó người rất nhuần nhuyễn đưa bàn tay súng ống tinh chuẩn nhắm ngay người nam nhân kia phía sau, không lưu tình chút nào kéo xuống thương thang!

"A!"

Một tiếng thập phần thảm thiết rên thõng khổ tiếng vang lên, chỉ thấy cái kia nam nhân mập trên lưng đã dậy rồi hoa, tiên huyết nhể nhại, thân thể cục kịch ngã trên mặt đất!

"A! Người cứu mạng a!"

Trong đó có mấy người phụ nhân sợ đến lập tức đứng lên, thế nhưng lại phát hiện hai chân của mình nhưng ở lạnh run!

"Nghe ta rất tốt! Toàn bộ đều cho ta đến trên lầu đi! Đừng nói nghĩ đùa giỡn đa dạng! Không nuôi người mập mạp kia chính là của các người kết cục!"

Một người trong đó cầm đầu nam nhân đem bản thân áo gió cởi, lại dĩ nhiên là một thân bom!

"Những người khác đem tử điểm đại môn đóng cửa! Hắc hắc, ta cũng muốn cùng Hoa Hải thị cảnh sát chơi một chút nè!"

"Hắc hắc, đã biết đại ca!"

Những thứ khác những người đó cũng là trên mặt lộ ra thập phần điên cuồng được(phải) đáng tươi cười, thật giống như, chính bản thân cũng không quan tâm sinh mệnh giống nhau. Nhìn kỹ một cái nói liền sẽ phát hiện, trên người mỗi một người bọn hắn đều trang bị đầy đủ lấy bom!

Lúc này, núp ở góc trong Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển hai người nhìn nhau liếc mắt, lại đều là từ ánh mắt của đối phương trong thấy được khiếp sợ! Cự nhiên sẽ có người như vậy quang minh chính đại sát nhân?

Tự sát thức phần tử kinh khủng!

Đây là trong lòng hai người duy nhất ý nghĩ.

Bất quá, Trương Ngọc Thiển lại không thể không bội phục trước mắt cái này tiểu nam hài, nhìn thấy trường hợp như vậy hắn lại lại còn có thể vẫn duy trì trấn định! Cho dù, thân thể hắn đã ở run rẩy!

Lúc này Diệp Hi, thân thể hắn đích thật là đang run rẩy. Sợ sao?? Có chút, phần nộ sao?? Cũng có chút.

"Đừng lên tiếng! Theo ta!"

Trương Ngọc Thiển lôi kéo Diệp Hi muốn từ bọn họ không thấy được địa phương tránh được đi, đáng tiếc lại tìm không được bất kỳ đường lui, chỉ có thể ở thương thang dưới, theo mấy trăm cái hốt hoảng người đi lên lầu hai.

"Tổng cộng có mười ba người!"

Diệp Hi ánh mắt ở những người đó trên người quét mắt, cuối cùng mới phát hiện, lại có là ba cái toàn thân đều là bom phần tử kinh khủng ở gian phòng này khách sạn trong!

"Ha ha! Báo nguy sao?! Báo nguy sao?! Các người không báo cảnh sát nói, vậy thì không dễ chơi!"

Cầm đầu người nọ cũng không có ngăn cản này nỗ lực len lén lấy điện thoại ra đến báo cảnh sát người, ngược lại là vẻ mặt nụ cười nhìn bọn họ.

"Người điên!"

Trương Ngọc Thiển không khỏi thấp giọng mắng, lúc này nàng lôi kéo Diệp Hi núp ở trong đám người, từ từ đổ lên góc tường thượng.

"A di!"

Diệp Hi bỗng nhiên lôi kéo Trương Ngọc Thiển ống tay áo.

Trương Ngọc Thiển cũng không biết Diệp Hi muốn nói điều gì, nàng lúc này giống như là một vị vĩ đại mẫu thân giống nhau, giang hai cánh tay ra, đem đang ở run lấy bấy Diệp Hi ôm vào trong ngực của mình, thậm chí không để ý trước ngực của mình cặp kia nhục đoàn bị(được) gò má của hắn đè ép."Yên tâm đi, không có việc gì!"

"Ta không phải ý tứ này!"

Diệp Hi từ trong ngực của nàng ngẩng đầu lên, hắn muốn nói điều gì, thế nhưng cuối cùng vẫn cũng không nói gì. Dù sao cũng, tự không nói đều là giống nhau, phát sinh loại sự tình này gia gia của mình làm sao có thể không biết nè!

Hiện tại Diệp Hi chỉ cần ở nhân viên cứu viện đến trước khi tới bảo vệ tốt chính bản thân là được. Diệp Long là như thế này nói với hắn. .

Bất quá bây giờ, những người đó rõ ràng cũng không giống như muốn mệnh, dường như cũng không giáng cảnh sát đặt ở trong mắt. Có lẽ, mục đích của bọn họ, liền là muốn khiến cho rối loạn sao??

"Người muốn nói cái gì?"

Trương Ngọc Thiến lúc này ôm thật chặt lấy Diệp Hi thân thể, trước ngực cặp kia bị(được) nịt ngực thoải mái lấy, bị(được) y phục bao quanh nhục đoàn, đang định ở tại Diệp Hi trên mặt.

Trong đám người, khắp nơi đều là tiếng thét chói tai, tiếng gọi ầm ĩ!

"Câm miệng cho ta!"

Một người trong đó nam nhân bỗng nhiên cầm súng hướng về phía trần nhà một trận loạn xạ: "Ai ngờ muốn chết, tiếp tục hô một tiếng cho ta nghe!"

Quả nhiên, hãn như vậy một gọi, những người đó nhất thời an tĩnh lại!

Chừng một trăm người, liền núp ở tầng này trên lầu, mỗi người hầu như đều là đang phát run lấy, dường như lo lắng những thứ này đạo tặc trong súng đạn tùy thời đánh tới trên người của mình.

"Có sợ không?"

Trương Ngọc Thiến tuy rằng thân thể của chính mình cũng đang run rẩy, thế nhưng lại giả bộ làm ra một bộ trấn định biểu tình, cười đối với trong ngực Diệp Hi nói: "Lại lập tức tốt, sẽ có người tới cứu chúng ta!"

Cảm thụ được cái này cao hơn tự mình chọn thành thực mỹ phụ này đang đang run rẩy thân thể, Diệp Hi bỗng nhiên có một loại muốn phải thật tốt bảo hộ sự vọng động của nàng! Hơn nữa, hãn mơ hồ cảm thấy, sự kiện lần

này, cùng ngày gần đây đến Hoa Hải thị đã bị này ngoại lai thế lực nhất định có quan hệ gì!

Muốn đến nơi này, hẳn liền cảm giác phi nô đứng lên! Từ nhỏ ở Hoa Hải thị lớn lên hẳn, tại sao có thể dễ dàng tha thứ người khác ở chỗ này ý phá hư? Hơn nữa, bọn họ những người này —— đáng chết!

"Đáng chết!"

Diệp Hi trong lòng thấp giọng tự nhủ nói, trong hai mắt cũng biến thành tràn đầy phẫn nộ, thậm chí còn có một loại muốn xông lên phía trước đưa bọn họ bầm thây vụn đoạn xung động!

Bất quá, xung động là ma quỷ! Điểm này Diệp Hi rất rõ ràng, hẳn cũng biết mình cũng không phải siêu nhân.

Chỉ là, ở khẩn trương như thế bầu không khí dưới, những người đó càng ngày càng cảm giác được sợ hãi! Một loại đối với không biết sợ hãi!

Sắc trời bắt đầu chậm rãi tối lại.

Từng chiếc một xe cảnh sát đặc biệt từ từ đem khách sạn vây lại. Thế nhưng nhiều người như vậy chất tại đây chút phỉ đồ trên tay, cảnh sát cũng không dám tùy tiện vào tấn công! Hơn nữa, mặc dù đối phương chỉ có mười ba người, thế nhưng lại không một cái thoát nhìn đều là thân kinh bách chiến, thậm chí trên người đều có lấy hàng loạt thuốc nổ!

"Thủ trưởng, nơi này nguy hiểm, mời lánh tránh!"

Lúc này, ăn Hoa Hải thị cảnh sát ra, quân đội cũng xuất động. Diệp Long cùng Hàn Bằng lúc này ngay một chiếc xe có rèm che trong!

"Đáng chết!"

Diệp Long một cước nói ở tại trên cửa xe, bởi vì hăn biết, cháu của mình ngay khách sạn trong! Bất quá hăn cũng không dám đem chuyện này nói cho con dâu, nói cách khác, Hàn Tuyết nhất định sẽ điên mất!

"Làm sao bây giờ?"

Hàn Bằng cũng có chút lo lắng rút một điều thuốc, "Xem ra đối phương là chơi thật!"

"Chờ:các loại!"

Diệp Long bỗng nhiên thở ra một hơi: "Hi vọng đó ta chút niên đối với Diệp Hi dạy dỗ không phải uổng phí!"

"Người điên rồi! Lẽ nào người còn muốn nhỏ hơn hi làm gì? Này cũng đều là liều mạng súc sinh!"

Hàn Bằng bỗng nhiên có chút kích động.

"Người quen cũ gia, người yên tĩnh một chút!"

Diệp Long bắt được Hàn Bằng cánh tay, nói: "Thế nhưng hiện tại cũng đừng phương pháp! Những người đó muốn làm gì, người so với ta càng rõ ràng hơn! Chờ bọn hăn chơi đã, có thể, chính là 'Ầm ầm' một tiếng kết thúc. Thế nhưng, người biết không? Bên trong còn có một hơn trăm người!"

"Hiện tại ngoại trừ đợi đột kích thời cơ ra, chính là hi vọng bên trong không ai có thể đủ hô ứng đứng lên."

"Tiểu Hi hăn... Có thể làm được sao?"

"Hi vọng sao?! Hăn sẽ trưởng thành!"

Diệp Long cầm nắm tay: "Nhất định

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Tình Mê

"Ngô..."

Diệp Hi ngây ngẩn cả người! Hẳn lúc này đại não một trận chỗ trống. Vì sao, bên người người mỹ phụ này bỗng nhiên hôn lên chính bản thân? Nàng hay(vẫn,còn) là chính bản thân mẫu thân của bạn học a!

Nhàn nhạt mùi thơm, đồng thời xen lẫn nàng này tiếng thở hào hển, truyền vào đến Diệp Hi trên lỗ mũi, thật sâu kích thích khứu giác của hãn thần kinh. Liền tốt rồi dưới tốp là một loại thuốc kích thích giống nhau để cho hãn cảm thấy toàn thân đều trở nên nóng rực đứng lên!

"Hừ! Các người không muốn chết liền cho ta an phận một điểm!"

Một cái trong đó ngẫu tới được đạo tặc hình như cũng không nhìn thấy góc bên trên này trói buộc cùng đang quá đang hôn tình cảnh, mà là cầm súng chi, trên mặt biểu tình thập phần dữ tợn: "Hắc hắc, ta không ngại thương thang trong đạn đưa cho các người!"

Tuy rằng, hãn từ đầu tới đuôi cũng không nghĩ tới qua muốn buông tha nơi này bất cứ người nào!

"Không... Đừng có giết ta! Đừng có giết ta!"

Một người trong đó thấp bé nam nhân bỗng nhiên ôm lấy này cái bắp đùi của phi đồ, chính một cái thân thể đều đang run rẩy: "Van cầu các người, đừng có giết ta! Đừng có giết ta!"

"Ai ui, thật là có một cái sợ chết nè!"

Này tên phi đồ bỗng nhiên đem bên hông của mình tả luân thủ thương đem ra. Hơn nữa người của hắn nhìn đều là cười to nói: "Kìm chế một chút, chờ một chút còn muốn lưu lại khí lực làm chết những cảnh sát kia!"

"Được rồi lão đại, ta cùng người này chơi một cái trò chơi! Hắc hắc!"

Người này đem súng lục trong đạn toàn bộ đều đổ ra, chỉ để lại một viên, "Hắc, xã hội bại hoại, loại trò chơi này các người bình thường đơn giản sao?? Có thật không ngờ qua mình cũng hoặc có cơ hội chơi?"

Nói xong hắn đem súng lục tay không, đổi động bánh xe, rơi xuống thương thang: "Người tới trước hay là ta tới trước? Đạn chỉ có một viên a!"

"Thần, bệnh tâm thần! Không! Ta không chơi! Ta không chơi!"

Người đàn ông này nơi này trải qua như vậy dọa người tình cảnh, thấy trước mắt súng lục cũng đã tiêu một quần!

Những người này, đều là bỏ mạng đồ! Lần này bọn họ căn bản cũng không có nghĩ tới sẽ có lẽ rời đi!

Mà ở trong đám người, hầu như không ai đều là ôm đầu của mình không nói lời nào, căn bản là chú ý không tới ở góc tường mặt trên ẩn núp một đôi nam nữ. Một cái thành thực xinh đẹp nữ cường nhân, một cái tuổi còn nhỏ nhỏ cậu con trai!

Bọn họ lúc này thân thể ôm ở cùng nhau, môi càng chặt chẽ tương thiếp!

"Hô!"

Trương Ngọc Thiển rời đi Diệp Hi môi, trên mặt có chút đỏ ửng. Vừa mới sự nghiệp tây quá mức kích động, giọng nói sẽ bị này đạo tắc nghe được, Trương Ngọc Thiển mới phải che lại miệng của hắn!

"A... A di..."

Nhìn cùng rời đi chính bản thân môi này một cái mỹ phụ, Diệp Hi thân thể vẫn như cũ cùng nàng tương ôm, nhàn nhạt mùi thơm vẫn như cũ lượn lờ ở mũi bung lên.

"Đứa ngốc, đừng nói chuyện! Đây nhưng đều không phải là người!"

Trương Ngọc Thiển cố ý hạ giọng, cho dù nàng cũng không có cái kia tâm tư, nhưng là mình vừa mới cũng hôn môi cái này tiểu nam hài một chút. Đây chính là nữ nhi mình bạn học a, dùng tuổi của hắn cũng chỉ có thể đương con trai của mình! Nhưng là mới vừa này một loại cảm giác giống như điện giật...

"Bang bang, bang bang..."

Trương Ngọc Thiển phát giác bản thân một trái tim dĩ nhiên đang đang từ từ tăng nhanh! Một loại trước nay chưa có cảm giác hưng phấn đang ở kích thích nàng.

Trên mặt đỏ ửng, giống như là chân trời ánh nắng chiều, làm đẹp tại nơi tuyệt mỹ trên gương mặt mặt, đẹp quá đẹp quá, thấy Diệp Hi có chút mê muội. Gần trong gang tấc này một cái mỹ phụ, mẫu thân của bạn học là như vậy thành thực mê người.

Ăn mặc âu phục nàng, trên người cái loại này thành công nữ cường nhân khí chất cao quý, cũng lãnh nhưng không mất quyến rũ, nhất là ngôn hành cử chỉ mặt trên luôn luôn hình như ở có thể câu dẫn Diệp Hi giống nhau, vừa mới bị(được) nàng hôn môi cái loại cảm giác này vẫn như cũ cũng may, mềm mại tê tê, cảm giác môi có chút khô ráo.

Diệp Hi đưa ra đầu lưỡi ở môi của mình thượng nhẹ nhàng mà liếm một chút.

Nhưng là của hắn một động tác này lại làm cho bên người Trương Ngọc Thiển cảm nhận được càng thêm mặt đỏ, tim đập càng tăng nhanh!

"Đừng nói chuyện!"

Thấy Diệp Hi muốn nói cái gì đó, Trương Ngọc Thiển ngay cả vôi vàng che miệng của hắn, phụ đến bên tai của hắn nhẹ nhàng mà nói: "Muốn chết phải không? Không cần nói! Người sẽ khiến những người đó chú ý!"

Diệp Hi gật đầu, thế nhưng lúc này hắn lại phát hiện mình cùng cái này thành thực xinh đẹp phụ nhân như vậy gần! Lúc này Trương Ngọc Thiển đè xuống miệng của hắn, đem đầu của nàng đặt tại trên đùi, mà chính nàng quả thực khom người.

Diệp Hi đầu hơi nghiêng, liền thấy được gần trong gang tấc mã một đôi đang đang kịch liệt tới lui kiều đỉnh nhũ phong! Rất tròn mà bèo đầy, giống như là hai tòa liên miên tuyết sơn, vừa tựa như biển rộng phía trên cuộn sóng giống nhau, ở nhọn nhọn, trợn trợn nhũ sóng để cho Diệp Hi cảm nhận được miệng khô lưỡi khô!

"Phanh!"

Mà ngay tại lúc này, bên kia nhưng chợt nhớ tới một cái thật to tiếng súng!

"Ha ha ha! Xem ra vận khí của người không bằng ta nè!"

Cầm súng lục người đạo tặc vẻ mặt tiểu ý mà nhìn trước mắt này một cái giữa thương lại vẫn như cũ đang giùng giăng nam nhân: "Thực sự là tiện nghi người! Thống khoái như vậy! Cạc cạc!"

Nói xong lời cuối cùng, hắn một cước đem đã tắt thở thi thể đá qua một bên, ngược lại nhìn về những người này chật!

"A!"

Những người này thế nhưng bị(được) sợ hãi! Tuy rằng bọn họ bình thường làm chuyện xấu cũng không nhỏ, nhưng là lại tuyệt đối chưa từng thấy qua có người ở i tránh nhớ kỹ trước mắt như vậy giết người! Những thứ này đều là người điên!

"Cạc cạc, các người cũng muốn chơi sao?"

Nụ cười của hắn thoạt nhìn là như vậy dữ tợn, như vậy không chịu nổi.

"Được rồi!"

Hay(vẫn,còn) là cái kia thoạt nhìn như là thủ lĩnh người uống ở hắn:
"Giữ lại những người này, chờ một chút hiểu được người giết nè!"

"Cũng đúng a!"

Giữ lại những người này, chờ một chút hiểu được người giết nè...

Một câu như vậy quyết định những người này sinh chết, lại cứ nhiên cứ như vậy trò đùa mà từ người kia trong miệng nói ra, nhìn về phía ở trong mắt hắn những người này mệnh căn bản cũng không giá trị nhắc tới dường như!

"Khanh khách!"

Diệp Hi nắm thật chặt nắm tay, "Những thứ này hỗn đản!"

Nói hắn liền muốn muốn đứng lên.

Thế nhưng Trương Ngọc Thiển hay(vẫn,còn) là kéo hắn lại: "Diệp Hi! Người muốn tử sao!"

"Nhưng là bọn hắn —— "

Diệp Hi lúc này cặp mắt kia đều mở hồng hồng, hẳn là ở không có cách nào nhìn xuống! Cho dù hẳn mình cũng đang sợ. Thế nhưng từ nhỏ liền bị trong quân nghiêm ngặt huấn luyện hẳn, ý chí lực hay(vẫn,còn) là so với người bình thường kiên định nhiều lắm.

Trương Ngọc Thiển đưa hẳn kéo trở lại bên người, thấp giọng nói: "Như người vậy đi tới hãy cùng chịu chết có cái gì hai loại!"

"Ta..."

Diệp Hi nhất thời ghen lời. Quả nhiên, xung động là ma quỷ.

Diệp Hi thật sâu hô một cái khí: "Thế nhưng ta là ở nhin không nổi nữa! A di, người nói chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Những người đó cũng đều là giết người không chớp mắt! Bọn họ... Cuối cùng nhất định sẽ đem tất cả mọi người giết chết!"

"Chỉ có thể chờ:các loại cảnh sát cứu viện!"

Trương Ngọc Thiển kỳ thực cũng thập phần sợ, cho dù nàng là như vậy thành thực, thấy qua không ít to lớn tràng diện, thế nhưng giống như bây giờ nàng vẫn là lần đầu tiên, lúc này nhìn tận mắt những người đó sát nhân sẽ để cho nàng cảm nhận được kinh hồn táng đảm!

"Chờ:các loại cứu viện?"

Diệp Hi một trận cười khở: "Người xem nhiều người như vậy, những cảnh sát kia cũng sẽ không cứ như vậy tấn công tiến đến. Hơn nữa, những người đó trên người cũng đều là cột cũng đủ đem món này từ điểm san thành bình địa thuốc nổ, căn bản là —— "

Nói xong lời cuối cùng, Diệp Hi cũng cảm nhận được một trận vô lực!

Mặt độ những thứ này liều mạng phần tử kinh khủng, hết thấy tỉnh táo đều là như vậy vô dụng!

"Hài tử, đừng lo lắng!"

Trương Ngọc Thiển lôi kéo Diệp Hi núp ở góc tường thượng, ôm thân thể hần, thấp giọng mà ôn nhu nói: "Tại sao có thể nói như vậy nè! Nhất định sẽ có biện pháp!"

Cho dù chính cô ta cũng có chút không tin, thế nhưng Trương Ngọc Thiển nhưng không nghĩ muốn ở hài tử trước mặt lộ ra thần sắc kinh khủng.

"Lo lắng? Ta không có. Ta hiện tại chỉ là muốn xông ra đem những tên khốn kiếp kia băm thây vạn đoạn! Dù cho giết một người cũng tốt! Chúng ta nhiều người như vậy, bọn họ mới mười ba người!"

Diệp Hi giọng nói là như vậy không cam lòng!

"Đứa ngốc!"

Trương Ngọc Thiển lúc này trên mặt tràn đầy tình thương của mẹ vậy nụ cười ấm áp, hai tay thôi phòng ở Diệp Hi gương mặt, này một đôi thủy tinh hây đôi mắt đẹp, dừng ở Diệp Hi ánh mắt: "Như vậy căn bản là làm không được cái gì. Không nên quá qua xung động!"

Rất ôn nhu ngôn ngữ, thâm nhập Diệp Hi tâm khảm trong. Giống như là mẫu thân vậy ấm áp, để cho tim của hần cũng cảm thấy kiên định đứng lên. Chỉ là Diệp Hi lúc này lại hết lần này tới lần khác nghĩ tới này thập phần tà ác sự tình.

Chính bản thân lại đang cái này nguy hiểm trạng huống dưới, còn muốn muốn cùng trước mắt này một cái mỹ phụ có càng thêm thân mật tiếp xúc!

"Ừng ục!"

Diệp Hi nhắm hai mắt lại, không muốn để cho cái này mấu thân của bạn học phát hiện mình trong hai mắt lóe lên này một tia dâm dục, nhưng là thân thể hần đều luôn luôn đang run rẩy, chính như Trương Ngọc Thiển giống nhau, thân thể của hần cũng là đang run rẩy.

Chỉ bất quá Trương Ngọc Thiển đó là đang sợ, mà Diệp Hi đúng là cố nén bản thân tà niệm.

Mỗi người đang sợ hãi thời điểm đều là giống nhau tâm thái, bọn họ luôn luôn hy vọng có thể nắm cái gì để cho mình an lòng thứ. Giống như là rơi xuống nước người, luôn luôn ở giây dựa.

Lúc này Trương Ngọc Thiển cho dù biểu hiện rất lạnh tĩnh, thế nhưng nàng lại chỉ mà bắt được Diệp Hi.

Cũng không phải Diệp Hi cho nàng an toàn, chỉ chỉ là một loại bản năng mà thôi.

Nhưng là như thế này lại hết lần này tới lần khác lấy Diệp Hi tà đạo (nói). Lúc này cùng Trương Ngọc Thiển như vậy tới gần hần, trong lỗ mũi đều là người mỹ phụ này người vợ trên người mùi thơm. Bàn tay nàng, mềm mại không xương, trong lúc nói chuyện a khí như lan, một loạt thực nữ thủy mị, chồng chất người vợ người mẹ phong tình, để cho Diệp Hi trong lòng càng thêm kích động!

Nghĩ tới con gái của nàng Dương Ngọc Linh, Diệp Hi liền cảm giác, chính bản thân tốt muốn có được như vậy một đôi kiều diễm mê người mẫu nữ hoa.

"A di... Ta... Người cũng không thể được, như vừa mới như vậy hôn ta?"

Diệp Hi quả thực ngữ không sợ hãi người tử không ngớt!

Mở Trương Ngọc Thiển hơi sững sốt một chút, nhìn mình trước mắt hai tay thối phồng ở khuôn mặt Diệp Hi, lại cũng không có bởi vì lời của hắn mà cảm thấy tức giận, ngược lại là vẻ mặt ôn nhu nụ cười nhìn hắn: "Đừng sợ, có ta ở đây nè!"

Nàng còn nghĩ Diệp Hi cho rằng là kinh hoàng sợ chứ!

Trong lúc nói chuyện, nàng hơi tiếp cận quá... Đi, mềm mại mà khêu gợi môi, trên trán Diệp Hi nhẹ nhàng mà hôn một cái, "Xong chưa?"

Trương Ngọc Thiển phát giác, chính bản thân hình như cảm thấy ở như vậy Huyền Cảnh dưới, càng kích thích. Thậm chí ngay cả chính cô ta cũng không có phát hiện, thanh âm của nàng, trở nên kiều mị mê người hơn nhiều.

"Ta nghĩ..."

Diệp Hi bỗng nhiên đưa ra một tay đến, nhẹ nhàng mà vuốt lên trước mắt bạn học này tươi đẹp mẫu môi của nàng thượng: "Ta muốn hôn người nơi này."

"Không (nên) muốn được voi đòi tiên a!"

Nguyên bản cũng không có phương diện kia ý nghĩ Trương Ngọc Thiển, không khỏi khuôn mặt lóe lên một tia đỏ ửng, ngay cả hô hấp cũng biến thành dồn dập, bộ ngực này một đôi đem áo khoác chống đỡ được(phải) thập phần cổ trướng bào đầy kiều nữ, càng ở trên dưới phập phồng.

Gần ngay trước mắt thực nữ mê hoặc, để cho Diệp Hi lần thứ hai nuốt nước miếng một cái.

"Phanh!"

Mà đúng lúc này, xa xa lần thứ hai truyền đến tiếng súng, đồng thời kèm theo lại là một cái thống khổ rên rỉ.

Lại một người ngã xuống...

Có thể, kế tiếp chính là mình sao?? Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên nghĩ đến, chính bản thân sẽ chết ở chỗ này sao??

Nàng thực sự không biết. Thế nhưng, chính như Diệp Hi theo như lời, hiện tại những cảnh sát kia không dám xông tới, như vậy người nơi này, sớm muộn sẽ bị chậm rãi giết chết. Đến lúc đó, có đúng hay không đến phiên mình nè?

Nàng không muốn chết! Thực sự, không có có người nào người không sợ chết. Trương Ngọc Thiển nàng cũng rất sợ, nàng sợ chính bản thân sẽ không còn được gặp lại nữ nhi! Còn có... Rất nhiều rất nhiều tiếc nuối nè!

"A di..."

Mà Diệp Hi lại ở phía sau, hai tay nắm ở Trương Ngọc Thiển vai, chỉ cảm thấy tiêu diệt rất tròn, mà thân thể hần, cũng chậm rãi đặt lên như vậy một cái thành thực diễm lệ người thê mỹ phụ trên người. Diệp Hi muốn hôn nàng, cho dù nàng là chính bản thân cái kia bạn học gái mù mù!

【110) thực nữ phong tình "Diệp Hi."】

Nhìn trước mắt này một đứa bé trai, thân là người vợ người mẹ Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên có một loại cảm giác hết sức kỳ quái. Cũng không phải xấu hổ, cũng không phải phẫn nộ, nàng hình như cảm thấy, Diệp Hi lúc này tiểu hài tử này giống như là bởi vì sợ mà muốn tìm kiếm che chở giống nhau.

Có lẽ lời của hần rất nhẹ điều, thế nhưng đối với mình mà nói, cũng một loại khác ý tứ sao?? Hần sợ?

"Không được!"

Trương Ngọc Thiển cự tuyệt nói, mặc kệ nói như thế nào, mình cũng là có trượng phu có nữ nhi người, làm sao có thể để cho cái này tiểu nam hài hôn môi chính bản thân nè! Nhất là hãn vẫn nữ nhi mình bạn học! Vừa mới hôn môi hãn là tình cần phải đã, thế nhưng hiện tại làm thế nào cũng không được!

Thế nhưng Diệp Hi lại vẫn như cũ nắm bả vai của nàng, chính một cái thân thể đều hướng về nàng từng điểm từng điểm tới gần. Mà Trương Ngọc Thiển phía sau, cũng đã là trên vách tường. Ở trong những người này căn bản cũng không có người cố tình tình đi lưu ý ở chân tường thượng lấy thực nữ cùng đang quá hành vi. .

"Diệp Hi, buông tay."

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên hai mắt tròn tròn, đụng ra một bộ trường bối hình dạng. Thế nhưng nàng chợt phát giác, đối phương thổi ra nhiệt khí nhưng ở phun đến trên mặt mình, giống như là có vô số con kiến tại thân thể thượng bò sát giống nhau. Cảm giác như vậy khiến cho Trương Ngọc Thiển trên mặt cũng chậm rãi trở nên đỏ tươi đứng lên.

"A di!"

Diệp Hi nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn những người đó cũng không có chú ý tới cái chỗ này, lúc này mới lại xoay đầu lại, thế nhưng lúc này thân thể hãn cũng đã đem xa xa so với hãn càng cao hơn thành thực mỹ phụ áp đến trên vách tường.

Lồng ngực của hãn, thậm chí đã dán lên này một cái mỹ phụ nhân thể trước ngực, đem nàng cặp kia trướng phình kiêu nhã, đè ép được(phải) bẹp dẹp.

Trương Ngọc Thiển có thể lập tức đẩy hẳn ra, nhưng là cứ như vậy lại sẽ khiến nàng phải chú ý. Là tối trọng yếu là, lúc này Diệp Hi ở trong mắt của nàng chỉ là một muốn phải tìm bảo vệ hài tử.

Có thể, là của mình hôn cho hẳn cảm giác an toàn sao??

Trương Ngọc Thiển nghĩ như vậy.

Chỉ là nàng làm sao có thể biết lúc này Diệp Hi trong lòng này một loại tà niệm nè!

"Diệp Hi, người còn không sợ?"

Thành thực cao gầy người mỹ phụ này, cũng chưa hoàn toàn đứng lên, nhưng là lại đã so với Diệp Hi không sai biệt lắm cao. Nửa quỳ nàng, lúc này lại bỗng nhiên đẩy ra Diệp Hi ngăn cản chính bản thân vai cánh tay, bất quá lại cũng không có đẩy hẳn ra, ngược lại là như vừa mới như vậy thối phòng ở Diệp Hi gương mặt. Lúc này Trương Ngọc Thiển trên mặt hay(vẫn,còn) là một trận rặng mây đỏ, hơn nữa trong hai mắt nhu tình lại làm cho lòng người động.

Hồ hấp, cũng dường như trở nên dồn dập! Cặp kia cực đại quả cầu thịt, ở Diệp Hi trước mắt run lên một cái. Có lẽ, chính hẳn một làm trưởng bối, vô luận như thế nào cũng phải bảo vệ hẳn sao?? Dù sao, chính bản thân thế nhưng Diệp Hi hẳn bạn học mù mù.

"Có... Một điểm sao?!"

Chính một cái thân thể đều dựa vào ở tại cái này trên người trên người, Diệp Hi chỉ cảm thấy từng đợt mềm mại tê tê điện lưu, còn có tràn đầy tuyệt vời xúc cảm để cho hẳn muốn từ bạn học mù mù trên người đạt được càng nhiều! Hẳn cố ý dùng lồng ngực của mình đi đè ép nửa quỳ ở trước mắt mỹ phụ cặp kia nhu phong, cảm thụ được tràn ngập co dãn núi non là như thế nào thay đổi hình dạng.

Ừm!

Trương Ngọc Thiển chỉ cảm thấy bộ ngực sữa truyền đến trận trận điện lưu. Có lẽ, này là nam nhân bản năng sao?? Nàng cũng không có đi những phương diện khác suy nghĩ, hiện tại nàng thậm chí phải thật tốt bảo hộ trước mắt này một đứa bé trai, không cho hắn bị thương tổn.

Cho tới bây giờ nàng còn cho rằng, đây chẳng qua là đang trong lúc nguy cấp, cái này tiểu nam hài bị vậy một loại bản năng sợ mà thôi! Thật giống như tiểu hài tử đang khóc thời điểm cần phải mẫu thân ôm ấp như nhau!

"Thủ trưởng!"

Này một cái nhà khách sạn bên ngoài lúc này lại bị(được) canh sát còn có quân đội vây quanh được(phải) trong ba tầng bên ngoài ba tầng, nhưng là lại không dám hành động thiếu suy nghĩ!"Chúng ta tất phải nhanh một chút giải cứu con tin!"

Diệp Long hét lớn: "Ta biết!"

Hung hăng trừng thuộc hạ liếc mắt, "Thế nhưng bây giờ còn không phải thời cơ. Nghe ở, người truyền mệnh lệnh của ta, toàn quân lập tức chuẩn bị đột kích, không (nên) muốn tự ý hành động!"

"Là!"

Mà canh sát người phụ trách Lưu An lúc này lại có chút nơm nớp lo sợ mà đi tới cũng long trước mặt, "Diệp tướng quân, hiện tại chúng ta phải làm gì? Đã chờ lâu rồi! Bên trong còn không thì truyền đến tiếng súng, sợ rằng —— "

Đối với Diệp Long cái này đại nhân vật, Lưu An thế nhưng không dám có nửa điểm bất kính, huống chi mình còn trông cậy vào đặt lên bấp đùi của hắn nè!

"Còn phải đợi lát nữa!"

Diệp Long nhẹ nhàng lắc đầu: "Tiểu Hi ở bên trong sự tình, người nhưng không cần nói cho Tuyết Nhi nàng. Hiện tại, chỉ có thể đợi thời cơ! Bên trong những người đó toàn thân đều là cương cường thuốc nổ, một cái không tốt, nơi này cũng sẽ san thành bình địa!"

"Thế nhưng —— "

Lưu An còn muốn nói điều gì, chỉ là Diệp Long lại phất phất tay, nói: "Người bây giờ tận lực kéo dài thời gian, phái chuyên gia đàm phán đi vào can thiệp sao?!"

"Lẽ nào ngài còn hi vọng Tiểu Hi hẳn có thể làm được cái gì? Ở trong đó những người đó cũng đều là liều mạng đạo tặc a!"

Cho dù Diệp Hi cùng chính bản thân không có nửa điểm quan hệ, thế nhưng Lưu An hay(vẫn,còn) là vì hẳn bóp một cái hẳn.

"Nam nhân, dù sao vẫn cần kinh nghiệm nhiều một chút chuyện tình mới có thể lớn lên! Nếu mà cái gì đều sợ, nam nhân vĩnh viễn đều chưa trưởng thành!"

Diệp Long đối với tôn tử thế nhưng đưa cho quá nhiều kỳ vọng nè!

Hơn nữa, hẳn cũng tin tưởng, cho dù cháu trai niên kỷ còn rất nhỏ, lại vẫn như cũ có thể làm được!

Ngoài ra, chớ không có cách nào khác!

Mà đang về đến nhà Hàn Tuyết, lúc này lại luôn cảm thấy tâm thần không yên. Nguyên bản hẳn là nhận được thông báo nàng, nhưng căn bản thì có thu được một chiếc điện thoại. Bất quá cũng là, Diệp Long cũng là muốn muốn ở sự tình giải quyết trước man ở Hàn Tuyết.

Nếu như cho hẳn biết nhi tử bị nhốt, Hàn Tuyết nhất định sẽ điên mất! Điểm này Diệp Long rõ ràng nhất! Nàng thế nhưng đem nhi tử cho rằng là của quý nè!

"Luôn cảm thấy hình như có chuyện gì muốn phát sinh như nhau nè?"

Hàn học người ở đây cửa sổ sát đất trước mặt, vừa mới thay cho một bộ quần áo, mặc vào ở nhà váy, thoạt nhìn có chút dày mỹ nhân cảm giác, thế nhưng trên người phong tình lại vẫn như cũ phong thái như trước!

"Tim đập được(phải), cũng rất nhanh!"

Hàn Tuyết đưa ra một tay, bao phủ ở trước ngực mình tô nhũ trên, nàng chỉ cảm giác mình tâm đang ở trải qua lấy một hồi dày vò.

Có thể, thật sự có tâm linh cảm ứng cái thuyết pháp này sao?. Song bào thai cũng tốt, phụ tử cũng tốt, hay hoặc là mẹ con cũng được, cũng có thể tồn tại nào đó cảm ứng? Đây là khoa học cũng chuyên không cách nào giải thích.

Nhưng không nhất định không tồn tại. Dù sao, khoa học chuyên không cách nào giải thích, thật sự là nhiều lắm!

Hàn Tuyết hít thở dài, cuối cùng ngồi ở trên ghế sa lon, theo bản năng mở ra TV."Bây giờ là tin tức đặc biệt đưa tin! Ngày hôm nay ban đêm, một nhóm phần tử kinh khủng tập kích khu đông thành một gian cao cấp khách sạn, hiện tại ép buộc hơn một trăm danh nhân chất, đang cùng cảnh sát đối với tỵ!"

"Cái gì?"

Hàn Tuyết bỗng nhiên khiếp sợ từ trên ghế salon đứng lên, thế nhưng tin tức đạo báo cũng chân chân thật thật, hiện trường trực tiếp truyền để cho nàng có chút không dám tin tưởng! Thẳng đến thấy được cục công an cục

trưởng Lưu An, còn có bản thân công công Diệp Long, còn có phụ thân Hàn Bằng...

"Vì sao ta không có thu được thông tri nè?"

Nàng vội vàng bia đỡ đạn trong phòng đổi lại một bộ khác y phục.

Thân là thị trưởng nàng, xảy ra chuyện lớn như vậy lại còn bị(được) mông tại cổ lí!

Vừa mới này một loại tim đập hiện tại hình như muốn đặc biệt nhắc nhở nàng cái gì dường như, Hàn Tuyết luôn có một loại thập phần bất an dự cảm, thật giống như, chính bản thân bỏ quên cái gì. Thế nhưng hiện tại nàng cũng không có thời gian đi suy tư, nhất định phải trước tiên chạy tới hiện trường!

Mà đang ở con tin trong Diệp Hi lúc này lại hình như đem chung quanh nguy hiểm toàn bộ đều quên giống nhau. Lúc này ở trước mắt hẳn chính là một cái hai tay thối phồng ở chính bản thân khuôn mặt mỹ phụ, cũng là chính bản thân bạn học mụ mụ!

"Người đưa bé này!"

Ở trong mắt Trương Ngọc Thiển, vô luận Diệp Hi lúc này có cái gì dạng quá phận yêu cầu, hẳn chung quy còn dường như một đứa bé mà thôi. Mím cười, Trương Ngọc Thiển hai tay buông ra Diệp Hi gương mặt, nhưng là lại quán lên cổ của hẳn!

Nguyên bản liền Diệp Hi cao gầy mỹ phụ, quỳ một chân trên đất vừa mới cùng hẳn không sai biệt lắm cao, lúc này càng đem điều này tiểu nam hài cầm giữ vào trong ngực của mình, thậm chí dùng cặp kia tràn đầy co dãn mỹ nữ đi đè ép hẳn trong ngực, "Liên... Một lần a!"

Trương Ngọc Thiển cho dù đem Diệp Hi cho rằng là tiểu hài tử, thế nhưng cùng khác phái hôn môi kích thích làm thế nào cũng để cho trái tim của nàng vẫn duy trì bình tĩnh.

"Ừm!"

Diệp Hi thật giống như con gà con mổ thóc giống nhau gật đầu, hẩn tham lam hô hấp này có chứa người mỹ phụ này trên người thực nữ mùi thơm, hai tay đổi thành vòng khuyên ở eo của nàng!

Tốt tinh tế!

Diệp Hi thực hiện cảm giác mình lúc này trở nên vô hạn mà hưng phấn! Nhất là ôm này một cái thành làm cao gầy mỹ phụ, hai tay hẩn cố sức vòng khuyên ở Trương Ngọc Thiển ngang hông, để cho thân thể của hẩn càng thêm chặt chẽ dán tại trên người của mình, thậm chí còn dùng chính bản thân trong quần đã ngẩng đầu lên tiểu Thanh long đứng vững trên bụng của nàng.

"Không (nên) muốn phát sinh quá lớn thanh âm, nếu không sẽ bị những người đó phát hiện!"

Trương Ngọc Thiển lúc này cùng cái này có thể làm con trai mình tiểu nam hài ôm nhau, cũng không quên quan sát đến chung quanh tình cảnh, thế nhưng gần ngay trước mắt này một đứa bé trai, lại làm cho nàng cảm nhận được phương tâm kịch liệt nhảy lên!

Bang bang, bang bang!

Mà mở Trương Ngọc Thiển vươn một đôi tuyết hoàn mỹ ngẫu cánh tay càng thêm dùng sức vòng khuyên ở ngực mình người này tiểu nam hài cố, nàng thành thực thân thể mềm mại núp ở trong ngực của hẩn, tùy ý hẩn ôm chính bản thân.

Bất quá, thân là người vợ người mẹ nàng, lại cảm giác được có một loại thập phần cường đại sau lưng chồng yêu đương vụng trộm khoái cảm, nàng dĩ nhiên chen lấn chen mặt mày, thập phần thập phần ngọt mà cười nói: "Nhỏ bại hoại! Không cho phép quá xấu a!"

Trái tim của nàng, thực sự trở nên trước nay chưa có kích động. Bởi vì, đây là cỡ nào kích thích. Chính bản thân đã vậy còn quá thân mật ôm lấy niên kỷ có thể làm con trai mình tiểu nam hài, thậm chí còn chuẩn bị cùng hẳn hôn môi? Đây chính là nữ nhi mình bạn học nè!

Trong lòng ôm Trương Ngọc Thiển này hoàn mỹ thân thể mềm mại, Diệp Hi chỉ cảm thấy là như vậy đầy đà thành thực, tràn đầy trắng mịn cảm xúc cánh tay, da thịt của nàng là như vậy mềm mại, hoàn toàn không giống như là một nữ hài tử mụ mụ!

"Ta... Sẽ không."

Diệp Hi hai mắt nhìn chăm chăm trong ngực này một cái khuôn mặt ửng đỏ ửng bệnh giang mai, người nữ nhân này có thể xưng là là tuyệt đại giai nhân!

Cả người tràn đầy thành thực cùng cao nhã, giở tay nhấc chân trong lúc đó đều bị tràn đầy một loại khí chất cao quý điển nhã! Vóc người của nàng càng nhất lưu! Quần áo âu phục màu đen hơi phiêu đảng, mái tóc đen nhánh về phía sau bàn khởi một cái đuôi ngựa, lộ ra tuyết trắng thẳng tắp gáy.

Bộ ngực hai tòa đầy đặn nữ phong theo nàng bộ hành tần suất run lên một cái, lúc này đang trên ngực tự mình ma sát chèn ép! Mà nàng tinh tế như liễu ngang hông tả hữu uốn éo lấy, cùng phía dưới một cái kiêu đỉnh mỹ đồn tạo thành một đạo xinh đẹp phong cảnh!

Trong ngực người mỹ phụ này để cho Diệp Hi kim lòng không được đem hai tay của mình vòng khuyen ở nàng (eo) thon thả, đem nàng thật chặt

cầm giữ vào trong lòng, chậm rãi cúi người xuống, ở người mỹ phụ này môi anh đào thượng ẩn xuống từng cái một sâu đậm nụ hôn nóng bỏng!

"Ừm!"

Trương Ngọc Thiển cặp kia nguyên bản mở ra đôi mắt đẹp từ từ khép lại, chỉnh một cái thân thể đều ở đây kéo căng, thế nhưng lại nhẹ nhàng mà trương khai môi của mình, đón vào cái này tiểu nam hài đầu lưỡi!

Đầu lưỡi của hai người lửa nóng ban quần quít lấy, nước bọt hồ độ, giống đang đang hôn tình yêu cuồng nhiệt tình lữ giống nhau.

Bất luận là chung quanh những người này chất, hay(vẫn,còn) là này đạo tặc, bọn họ cũng không có phát hiện cái này mỹ thực phụ đang cùng cái này cậu nhóc ở dày đặc tình nụ hôn nóng bỏng!

Thậm chí là ở bên ngoài, khiếp sợ sợ hãi mà run lấy bấy Dương Ngọc Linh, nàng cũng không biết, mẹ của mình lúc này lại dĩ nhiên ôm chính bản thân ngưỡng mộ trong lòng bạn học trai, đang cùng hân hình như tình lữ giống nhau mà ôm hôn!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Hương Diễm

Nhàn nhạt mùi thơm, giống như là một loại mãnh liệt thô tình tề giống nhau, thật sâu kích thích Diệp Hi, để cho hẳn cảm giác được chính bản thân cả người đều là này một loại lỗ chân lông thư giãn cảm giác, là nhanh cảm, là kích thích!

Này một cái ôm bản thân mỹ phụ, vậy được thực tuyệt vời thân thể dành cho hẳn mãnh liệt bực nào xúc cảm!

Cậu nhóc cùng mỹ thực phụ, cứ như vậy không coi ai ra gì ôm nhau, môi tương tiếp, kịch liệt ôm hôn lấy.

Giữa bọn họ nóng rực khí tức, cũng phun đến mặt của đối phương thương.

"Một vừa hai phải, nhỏ bại hoại!"

Đương Trương Ngọc Thiển rời đi Diệp Hi miệng trên, nguyên bản ôm cổ hẳn cánh tay bỗng nhiên lực soát ngang mở, nhẹ nhàng mà gõ trán của hẳn một chút, nửa quỳ thân thể cũng đứng lên. So với Diệp Hi càng cao hơn mỹ phụ, lại vẫn như cũ ôm này một cái vừa mới hôn môi bản thân tiểu nam hài.

"A."

Diệp Hi trong lòng có chút thất vọng, thế nhưng hiện tại cũng không phải làm loại chuyện đó thời điểm. Dù sao, chung quanh đạo tặc nếu như phát hiện lời của bọn họ, vậy tuyệt đối không có khả năng buông tha bọn họ!

Mà Trương Ngọc Thiển còn lại là lôi kéo Diệp Hi một lần nữa ngồi dậy, bất quá nàng hô hấp cũng đã trở nên không thể bình tĩnh lại. Có thể vừa mới nàng còn nghĩ Diệp Hi cho rằng là tiểu nam hài vậy đối đãi. Thế nhưng hiện tại nàng chỉ cảm giác mình yên tâm đang đang kịch liệt nhúc nhích. Ôm Diệp Hi, nàng cặp kia thật cao đứng vững như phong càn liên tiếp, thường thường mà đè ép ở Diệp Hi trên người.

"Ha ha! Đại ca, chúng ta còn phải đợi tới khi nào?"

Một người trong đó đạo tặc có chút không nhịn được, cầm lên một người chất chính là một cái nắm tay đi trên mặt của hắn đánh đi!"Hắc hắc, không bằng chúng ta vui đùa một chút sát nhân trò chơi làm sao?"

"Thiệt, tùy người!"

Cái kia đại ca lại cũng không có ngăn cản, mà là dặn dò: "Chớ quá mức, những người này động môn vẫn là phải chậm rãi giết! Hắc hắc, nghe nói cái kia Diệp Long cũng đến Hoa Hải, ta muốn trước mặt hắn, đem những người này từng cái một giết chết!"

"A! Không (nên) muốn! Người cứu mạng a!"

"Người cứu mạng a!"

Những người này nhưng rất cuộc sợ đến thân thể đều không nhúc nhích được. Cả ngày quá sống mơ mơ màng màng sinh hoạt, những người này nơi này đã biết kinh khủng như vậy tràn diện!

Chỉ thấy một cái trong đó nữ nhân, thoạt nhìn chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, thế nhưng lớn lên được gọi là xấu xí, hơn nữa toàn thân đều là cái loại này màu sắc rực rỡ y phục, thoạt nhìn bất luân bất loại.

"Đừng giết ta! Đừng giết ta! Van cầu các người thì sao! Ta... Ta đem điều này giá trị hơn mười vạn đồng hồ đeo tay tặng cho người môn! Ô ô, đừng

giết ta! Ta còn có thể để cho ba ba ta cho các người rất nhiều —— a!"

Người nữ nhân này, lời còn chưa nói hết, ở cái trán của nàng trung tâm liền xuất hiện một cái nho nhỏ lỗ máu!

"Phanh!"

Một cỗ thi thể cứ như vậy rơi xuống đất!

"A!"

Những người đó thế nhưng vạn phần hoảng sợ, nhưng là lại không thể chạy trốn!

Mà Trương Ngọc Thiển chột ôm thật chặt lấy Diệp Hi, ở bên tai của hắn thấp giọng nói: "Đừng xem đâu! Không có chuyện gì! Không có chuyện gì!"

Thoạt nhìn, nàng tốt nghiệp tây còn muốn sợ chứ!

"Nếu nói không phải chủ lưu a?"

Diệp Hi lại căn bản cũng không có một điểm đồng tình tâm, hắn nhìn nữ nhân kia, ngoài miệng đã có một chút cười nhạt: "Trung quốc trạch nam gái hư môn cả ngày cũng chỉ sẽ nghĩ đi đàm luận thế giới đồng hồ nổi tiếng xe nổi tiếng, mỗi ngày đều nhớ muốn dung nhập thế giới thủy triều! Đáng tiếc a, bọn họ căn bản cũng không vào lưu! Trong khung bất nhập lưu, căn bản cũng không phải là biểu tốt nhất đích xác giả tạo có thể bù đắp!"

"Diệp Hi?"

Nghe Diệp Hi nói, Trương Ngọc Thiển có chút kỳ quái buông hắn ra, lại chỉ thấy Diệp Hi lúc này hai mắt nhìn chăm chăm này đạo tặc."A di, ta nghĩ, chúng ta hay(vẫn,còn) là có biện pháp!"

"Người muốn... Không! Không (nên) muốn!"

Trương Ngọc Thiển hai cánh tay càng thêm dùng sức ôm lấy Diệp Hi, nói: "Đừng đi, những người đó thế nhưng giết người không chớp mắt! Hơn nữa, người còn nhỏ như vậy! Có thể làm cái gì?"

"Nhưng chúng ta cứ như vậy chờ chết sao?"

Diệp Hi không cam lòng, thế nhưng nói chuyện rồi lại phải hạ giọng.

Trương Ngọc Thiển lúc này trong lòng tình thương của mẹ càng thêm dày đặc, ôm cô gái này bạn học, nàng ôn nhu nói: "Bên ngoài không đã tới rất nhiều cảnh sát sao?? Không có chuyện gì, bọn họ sẽ cứu chúng ta!"

Thế nhưng, Diệp Hi nhưng trong lòng ở cười khổ, những thứ này đạo tặc trên người mỗi một cái đều là buộc dây thuốc nổ, cảnh sát căn bản cũng không có dũng khí hành động thiếu suy nghĩ! Nói cách khác, chỉ cần có một người trong đó người kíp nổ bom, bọn họ những người này cũng phải giao đờ ở chỗ này!

Trừ phi, bọn họ có thể trong nháy mắt đem này mười ba tên phi đồ đánh gục! Thế nhưng mới có thể sao?

Nghĩ tới nơi này, Diệp Hi lại muốn giãy dựa ra người mỹ phụ này cánh tay. . Thế nhưng Trương Ngọc Thiển lại làm sao có thể buông tay nè: "Đừng nhúc nhích! Diệp Hi, nghe a di, không nên lộn xộn! Nếu không người có cái gì tam trường lưỡng đoản nói, người để cho ta thế nào đối mặt thân nhân của người?"

Trương Ngọc Thiển liều mạng ôm người này tiểu nam hài, căn bản là đã không để ý tới Diệp Hi một bàn tay, nhưng ở giây dựa thời điểm đặt tại bản thân tô nhũ trên!

Này thập phần bào đầy cổ trướng nữ phong, tràn đầy co dãn, tràn đầy dụ tay của người cảm! Diệp Hi đột nhiên cảm giác được bản thân chinh một cái thân thể đều căng thẳng đứng lên, hẳn rõ ràng cảm giác được này bao vây lấy người mỹ phụ này nịt ngực, thậm chí còn có này kinh người co dãn!

"Ừm..."

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên run rẩy đánh run một cái, hiện tại nàng mới phát hiện mình một con nữ phong đang bị cái này tiểu nam hài cầm. Nàng vội vàng đề xuống Diệp Hi cánh tay đưa hẳn giật lại, nhưng là lại không có trách cứ hẳn khinh bạc, mà là khuyên: "Nghe a di, Diệp Hi, không (nên) muốn đương cái này chim đầu đàn! Bọn họ sẽ đánh chết của người!"

"A di, ta cũng không phải theo chân bọn họ chính diện tranh đấu, đối mặt nhiều như vậy hòng, nói vậy dù cho ta có hơn mười cái mạng cũng không đủ!"

Diệp Hi lúc này chinh một cái thân thể vẫn như cũ dán tại cái này cao gầy mỹ phụ thành thực trên người: "Chỉ cần có thể để cho ta tìm được cơ hội là được rồi! Người xem!"

Nói, Diệp Hi còn đưa tay ra chỉ, chỉ vào một kế tiếp so sánh âm u góc! Mà nơi này, vừa vặn thập phần tới gần bên kia thang lầu!

Có thể nói, chỉ cần trốn đến nơi đó, liền có cơ hội đi trên lầu ba đi! Đến lúc đó cơ hội mới càng nhiều!

Thế nhưng, tầng lầu này trong thì có bốn người, những người khác còn lại là bị(được) phái đến đại môn còn có mái nhà đi.

Bốn người!

Có thể ở chỗ này bốn người không coi vào đâu chạy đi sao?

"Còn chưa phải được!"

Trương Ngọc Thiển nàng cũng không có cái này nắm chặt, hơn nữa nàng cũng không hi vọng Diệp Hi đi mạo hiểm. Ôm thật chặt Diệp Hi nàng lôi kéo hẳn một lần nữa ngồi xuống: "Diệp Hi, người biết không, những người đó chỉ cần hướng về phía người nả một phát súng, người liền chơi xong! Nghìn vạn không (nên) muốn làm chuyện điên rồ!"

"A di! Người vẫn không rõ sao? Những cảnh sát kia, đang không có nắm chắc tất thẳng trước phải không có dũng khí xông vào!"

Diệp Hi thân thể dán người mỹ phụ này, nhàn nhạt thực nữ mùi thơm của cơ thể để cho hẳn mê muội.

"Nhưng một mình người có thể làm cái gì!"

Trương Ngọc Thiển hay(vẫn,còn) là sợ, cho dù nàng ở trên thương trường là một cái oai phong một cõi nữ cường nhân, nhưng không có dũng khí đối mặt từng cái một như lang như hổ đạo tặc!

Bất quá, nhìn Diệp Hi hình như rất có lòng tin nè!

"Người... Thực sự muốn đi?"

"Ừm!"

Diệp Hi nắm thật chặt quả đấm của mình, thế nhưng hẳn chột trương khai cánh tay, ôm chặt trước mắt này ai ui cái cao gầy thành thực uông vật!

"Diệp Hi?"

Trương Ngọc Thiển cả người run lên, cũng Diệp Hi hai tay ôm ở eo của nàng, đem khuôn mặt của hẳn cọ ở tại trước ngực mình cặp kia quả cầu thịt

mặt trên."Người làm gì chứ?"

Lúc này Trương Ngọc Thiển gương mặt có chút đả hồng, nhưng là lại cư nhiên không có đẩy ra cái này khinh bạc bản thân tiểu nam hài!

Tương phản, nàng càng thêm cảm thấy đây là một loại trước nay chưa có kích thích! Con gái của mình thích cái này tiểu nam hài, hiện tại lại cư nhiên cùng chính hãn một mụ mụ ôm nhau, thân sĩ làm ra như vậy thập phần mập mờ động tác!

"Người còn muốn ôm tới khi nào nè!"

Trương Ngọc Thiển hai tay khoác lên Diệp Hi trên vai, nhẹ nhàng cố sức ôm hãn, thậm chí còn cố ý giơ cao chính bản thân cặp kia kiều nữ, đè ép đến trên mặt của hãn.

"Một cái liền tốt rồi!"

Diệp Hi từ nàng nữ phong thượng ngẩng đầu lên, tham lam hô hấp thành thực mỹ phu mùi thơm của cơ thể cùng với trập trập cây hương trầm: "Nói không chừng, sau này liền không có cơ hội nè!"

"Người —— "

Trương Ngọc Thiển muốn nói điều gì, nhưng là nghĩ đến dưới hoàn cảnh như vậy, muốn mạng sống, thật đúng là cực kỳ bé nhỏ! Kỳ thực những cảnh sát kia muốn muốn cứu người, thực sự khó khăn!

Có thể bọn họ có thể cứu được, nhưng tuyệt đối không thể nào là toàn bộ! Luôn sẽ có người hi sinh, cũng không biết lúc nào đến phiên chính bản thân nè?

Lo lắng, kinh khủng, sợ, nặng nề mặt trái tâm tình để cho thân là nhân khí chườm nóng Trương Ngọc Thiển cũng biến thành lớn mặt đứng lên.

"Diệp Hi, chúng ta... Cùng đi!"

Đúng vậy, nàng không muốn phải chết ở chỗ này!

Nếu ở tại chỗ này muốn mạng sống cơ hội xa vời, như vậy vì sao không hợp lại một chút nè?

"A di, ta sẽ bảo vệ ngươi!"

Diệp Hi lưu luyến không rời từ trước ngực của nàng đời, nhìn trước mắt cái này so với chính mình càng cao hơn mỹ phụ, trong lòng cầu sinh dục vọng càng thêm mãnh liệt!

Hắn không phải chết ở chỗ này! Tuyệt đối không (nên) muốn! Trước mắt này một cái cao gầy thành thực uông vật, còn có nàng cái kia mỹ lệ khả ái nữ nhi, mình cũng muốn...

"Ừng ục!"

Diệp Hi nuốt nước miếng một cái, nhưng là lại trở nên càng thêm kiên định, hắn không nên chết, cũng không có thể đủ chết! Nghĩ tới nếu như mình chết đi, trong đầu cái kia tuyệt mỹ nữ nhân, nhất định sẽ đến trường niên gần chết!

Hắn không (nên) muốn!

"Vậy ngươi dự định thế nào bảo hộ A di nè?"

Trương Ngọc Thiển ôn nhu vuốt ve khuôn mặt của hắn, vậy theo nhiên non nớt gương mặt để cho nàng cảm thấy càng thêm kích thích! Đúng vậy, kích thích, một loại câu dẫn tiểu nam hài vô đạo đức kích thích! Nhất là cái này tiểu nam hài còn có nữ nhi mình thầm mến bạn học nè!

Nếu rất có thể không thể mạng sống, vì sao còn muốn trói buộc chính bản thân nè?

Thành thật mà nói, Trương Ngọc Thiển bây giờ phương tâm thật là trước nay chưa có kịch liệt nhúc nhích. Nếu như bây giờ an toàn nói, như vậy nàng nhất định sẽ... Nhất định sẽ làm như thế nào nè?

"Chúng ta đầu tiên trước muốn rời đi nơi này!"

Diệp Hi lôi kéo tay nàng, chỉ vào cái kia âm u góc: "Trốn đi nơi nào!"

"Thế nhưng, phương pháp này có thể được sao?"

Trương Ngọc Thiển nói chuyện không dám quá lớn tiếng, thế nhưng ánh mắt lại nhìn Diệp Hi chỉ cái kia góc, có len lén nhìn một chút ở tầng này lầu tứ tên phi đồ.

"Không được cũng phải được!"

Diệp Hi cắn răng, nhẹ giọng nói: "Chúng ta chờ thêm chút nữa! Chờ: các loại những người đó thư giãn một điểm."

"Diệp Hi!"

Bỗng nhiên, Trương Ngọc Thiển hơi cúi người xuống đem trước mắt cái này tiểu nam hài ôm vào trong ngực, "Nếu mà, ta có cái gì bất trắc nói, người nhất định phải chiếu cố thật tốt nữ nhi của ta, biết không?"

"Sẽ không! Chúng ta, nhất định sẽ hảo hảo mà!"

Diệp Hi nhẹ nhàng mà đẩy hẳn ra, hai tay thối phòng ở trước mắt này một cái thoạt nhìn vẫn như cũ kiên cường, thực chất thượng cũng là sợ mỹ phụ: "A di, chúng ta muốn có lòng tin!"

"Nhưng là có một số việc, cũng không phải có lòng tin là có thể làm được!"

Trương Ngọc Thiển nhẹ nhàng mà lắc đầu, hiện tại nàng mới phát giác được, có một số việc, chính bản thân thật là như vậy vô lực!"Nếu có cơ hội, người liền chính bản thân trước chạy trốn, không cần lo cho —— ngô!"

Trương Ngọc Thiển lời còn chưa nói hết, lại lại bị Diệp Hi cái này tiểu nam hài chủ động hôn lên! Lần này là Diệp Hi ngăn lại môi của nàng, Trương Ngọc Thiển muốn nói, cũng không khỏi không nuốt trở về bụng của mình trong!

Cặp mắt kia mâu, lóe lên một tia dị dạng. Trương Ngọc Thiển giống như là một cái găng cùng chính bản thân tình lang phân nữ nhân khác giống nhau, dĩ nhiên kịch liệt hôn trả lại!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Bạn Mẹ Tình

"Bang bang! Bang bang..."

"Bang bang! Bang bang..."

Lúc này hai người tim đập giống như muốn chập vào nhau dường như. Bất kể là này cả người tài thập phần cao gầy thành thực mỹ phụ, hay(vẫn,còn) là nàng trong ngực này một cái tuổi còn nhỏ nhỏ đang quá. Ôm nhau bọn họ, thật giống như tình lữ giống nhau kịch liệt ôm hôn cùng một chỗ!

Kích thích, cấm kỵ, không chỉ!

Nghĩ đến đây cái cậu bé chính là mình nữ nhi bạn học, Trương Ngọc Thiên liên cảm giác mình càng thêm hưng phấn! Mà Diệp Hi lúc này càng ngón trở đại động!

Xung quanh, nhưng là có thêm tùy thời cũng có thể để cho bọn họ chết không toàn thân địch nhân. Từng cái một hung thần ác sát, trên người còn giúp lấy cấp quan trọng thuốc nổ, súng trên tay mà đạo tặc đang ở không nhìn được cùng đợi nếu nói "Thời cơ" đến tột cùng, bọn họ muốn làm gì nè? Những người này chất, bọn họ lại dự định xử trí như thế nào nè?

Bất quá, vô luận như thế nào, những người này chất, nếu như không có kỳ tích phát sinh, ngày hôm nay cũng phải ăn nói ở chỗ này!

Lúc này, tầng này lâu cái đầu kia đầu, bỗng nhiên tiếp thông một chiếc điện thoại.

"Vật của ta muốn, người đều đưa ra ngoài sao?"

Nam nhân giọng nói rất lạnh tĩnh, không chút nào gần sợ hãi tử vong. Có lẽ, là trong lòng bọn họ này một loại vận vẹo tư tưởng đang tác quái sao?? Không có bất kỳ người nào không úy kỵ tử vong. Trừ phi, hẳn không tin mình sẽ chết.

Những người này đại khái chính là bộ dáng này sao??

Phải nói, bọn họ không cho là mình đã chết sẽ biến mất, sẽ triệt để biến mất?

Mặc kệ thế nào, sự tình luôn sẽ có một cái chung kết thời điểm.

"Được rồi, người có thể gọi điện thoại xác nhận một chút!"

Điện thoại bên kia, dĩ nhiên là thanh âm một nữ nhân. Đúng, chính là một nữ nhân, nghe hình như rất trẻ tuổi giọng của nữ nhân!"Hơn nữa, chuyện của người, ta cũng sẽ vì người bảo mật! Yên tâm đi, các người sau khi chết, ta đứng ra sẽ không bạc đãi bọn họ!"

"Ha hả! Người có thể bảo đảm liền tốt rồi! Đừng làm cho ta thất vọng rồi! Nếu không chúng ta ở vùng Trung Đông huynh đệ, sẽ không bỏ qua cho các người! Coi như là Nhật bản cũng giống vậy!"

Người đàn ông này giọng nói chuyện tràn đầy đe dọa, thế nhưng trên mặt cũng lộ ra nụ cười dữ tợn: "Chỉ là, ta cũng là muốn gặp một lần cái kia cho các người người Nhật Bốn thập phần căm hận Diệp Long nè! Ha ha! Nghe nói năm đó kháng chiến các người thế nhưng có rất nhiều đồng bào tử ở trên tay hẳn a!"

"Đủ chứ?"

Giọng của nữ nhân có chút run, hơn nữa còn là tràn đầy lửa giận.

"Ha ha ha! Nghĩ không ra a, ta trước khi chết còn có thể nghe được người tức giận nè!"

Nam nhân bỗng nhiên vui vẻ cười to, cười như vậy dung lại làm cho những người đó chất nghe sợ nổi da gà!

"Thật không?"

Bỗng nhiên, nữ nhân trở nên tinh táo đứng lên: "Nghe, yêu cầu của người ta đã làm (cho) xong! Thế nhưng nếu mà người không đạt được yêu cầu của ta, như vậy thật đáng tiếc, ta đưa cho người hết thảy đều sẽ thu hồi!"

"Thiệt! Nữ nhân đáng chết!"

Nam nhân thấp giọng mắng một câu, lúc này mới đóng cửa điện thoại.

Mà điện thoại này một bên —— "Như vậy chơi rất khá sao?"

Lúc này ở Lạc Mỹ bên người Tần Nhã, bỗng nhiên trừng mắt nàng: "Hơn một trăm con tin nè! Lẽ nào người cho là giết bọn họ là có thể làm được cái gì?"

Đối với lần này, kiêu lấy thon dài đùi đẹp Lạc Mỹ chỉ là dựa vào sô pha, cười nói: "Ta chỉ là muốn khiến cho một cỗ nho nhỏ gây rối mà thôi! Ha hả, dù sao cũng những người đó chỉ là muốn tiền mà thôi, ta cho bọn hăn! Nhưng là bọn hăn mệnh, lại muốn tất cả đều cho ta!"

"Người điên!"

Cho dù là chính bản thân đưa tới người nữ nhân này, Tần Nhã hay vẫn cảm thấy nàng thực sự quá điên cuồng. Chỉ bất quá, này không phải là mình đi làm mà thôi, nói không chừng, chính cô ta làm được càng tàn khốc hơn nè!

"Vậy người còn dự định thế nào? Huyền náo nhiều như vậy, bọn họ sớm muộn tra được trên người của người!"

"Không quan hệ, phỏng chừng khi đó, ta đã quay về Nhật bản mang tới! Nhưng sau, cũng nhiều nhất là 'Kháng nghị' mà thôi sao?? Các người chính phủ Trung quốc ngoại trừ cái này, vẫn có thể làm cái gì?"

Lạc Mỹ trên mặt bỗng nhiên có một loại xem thường.

"Ha hả, là như thế này sao?"

Tần Nhã bỗng nhiên nở nụ cười, thật giống như nhìn một cái đang ở làm thập phần ngu xuẩn chuyện người như nhau: "Lạc Mỹ a, ha hả, thật giỏi! Ta thực sự rất hi vọng thấy sau này sẽ đã xảy ra chuyện gì nè!"

Tần Nhã này một nữ nhân bỗng nhiên đứng lên, này cao gầy thân thể thành thực, giống như là hoàn mỹ tác phẩm nghệ thuật giống nhau, thướt tha mạn diệu, lả lướt di động nôn. Đỉnh cặp kia trướng phình nhũ phong, trong lòng nàng chợt nói: Người là không có cơ hội trở lại Nhật bản!

Không có cơ hội quay về Nhật bản? Đây là ý gì?

Không có ai biết, ngoại trừ Tần Nhã chính cô ta.

Nhìn Tần Nhã rời đi bóng lưng, Lạc Mỹ chợt nói: "Tần tiểu thư, nếu mà người đang âm thầm đánh cái gì chủ ý nói, ta khuyên người vẫn phải chết điều này tâm sao?!"

Nghe vậy, Tần Nhã bỗng nhiên xoay người lại, nhưng là trên mặt của nàng lại không có bất kỳ biểu tình biến hóa: "Nữ nhi của ta... Bây giờ còn đang tìm ta nè! Nếu mà người biết người của bọn họ trốn ở địa phương nào, cho ta biết một tiếng!"

"Người nói là Diệp Long những người đó?"

"Coi là vậy đi!"

Lạc Mỹ bỗng nhiên thiêu mi nói: "Ta bây giờ còn chưa có dự định trực tiếp cùng Diệp Long người bên kia giờ mặt."

"Thật không?"

Tần Nhã cười nói: "Nhưng là cử chỉ của người cũng đã cùng người ý nghĩ trong lòng đi ngược lại!"

"Người đây là ý gì?"

Lạc Mỹ không rõ.

"Quên đi, chính người tự giải quyết cho tốt sao?!"

Tần Nhã xoay người sang chỗ khác, cũng không nhìn nữa nàng, từ từ rời đi phòng khách. Thế nhưng trong lòng nàng, cũng đã bắt đầu rồi kế hoạch của chính mình. Mặc kệ Lạc Mỹ này làm sao, nàng... Vĩnh viễn cũng không thể sống rời đi Hoa Hải thị!

Tai nạn, không giải thích được phủ xuống tại đây hơn một trăm người trên người, có thể, ở sau lần này người còn sống sót sẽ trở nên càng thêm quý trọng sinh mệnh. Thế nhưng hiện tại, lại sẽ không biết tới cùng ai mới có thể sống sót.

"Chi!"

Ô tô tiếng thắng xe tại đây một mảnh tràn đầy thống khổ kêu rên địa phương lại căn bản cũng không có bất luận kẻ nào đi chú ý. Hoa Hải thị nữ thị trường, Hàn Tuyết lúc này lại từ chậm đi xuống xe có rèm che: "Ta là Hàn Tuyết, để cho Lưu An tới gặp ta!"

Nàng lớn tiếng la lên, nhưng là lại khiến cho đến xa xa Diệp Long cùng Hàn Bằng chú ý.

"Tuyệt Nhi nàng vẫn phải tới!"

Diệp Long thở dài nói: "Người đi đem Hàn thị trưởng chiếu đến!"

Diệp Long hướng về phía bên người tùy tùng phân phó, lúc này mới cười khổ nhìn Hàn Bằng: "Nột, chiến hữu cũ, Tuyệt Nhi vẫn là của người nữ nhi, tính cách của nàng người cái này làm phụ thân rõ ràng nhất! Chờ một chút liền giao cho người!"

"Năm mơ!"

Hàn Bằng có chút khó khăn mà nhìn hẩn chăm chăm: "Người đã biết Tuyệt Nhi tính cách, vậy thì hẳn là biết ta vô luận làm cái gì chưa từng dùng! Hiện tại, chúng ta duy có hi vọng nàng còn không biết Tiểu Hi đang ở bên trong sao?!"

"Ách, cái này mới có thể sao?"

Diệp Long sờ sờ cái mũi của mình, tuy rằng hẩn mình lúc này cũng là lòng nóng như lửa đốt, nhưng là lại không có có bất kỳ biện pháp!"Nếu như Tuyệt Nhi biết nói, ta nghĩ, đại khái nàng sẽ vọt vào sao?! Đứa bé này, bình thường cái gì cũng tốt. Tinh táo nghiêm cẩn, quyết đoán kiên cường. Ai, đáng tiếc nếu mà sự tình cùng con trai bảo bối của nàng có liên quan nói, vậy nàng sẽ mất khống chế!"

"Ba ba!"

Đang khi bọn họ lúc nói chuyện, Hàn Tuyệt đã đi rồi đến: "Vì sao chuyện này ta cái gì cũng không biết? Là không phải là bởi vì các người?"

Thực sự quá khả nghi, phát sinh thật sao lớn sự tình, chính hẩn một thị trưởng dĩ nhiên không biết!

Như vậy rất rõ ràng nhất định là quyền lực so với nàng càng thêm lớn người ngăn chặn. Ở Hoa Hải thị, cũng liền Diệp Long có quyền lực này!

"Tuyệt Nhi, người trước tình táo một điểm!"

Diệp Long trong lòng thế nhưng có khổ nói không nên lời a.

"Các người là không phải hẳn là nói cho chúng ta một chút chuyện chân tướng?"

Hàn Tuyết nhìn bị(được) bao quanh khách sạn, vùng xung quanh lông mày bỗng nhiên nhíu lại: "Vậy cũng là... Hạng người gì?"

Cao gầy mạn diệu dáng người, tại đây dạng hốt hoảng trong hoàn cảnh lại càng vượt trội. Hàn Tuyết nàng thực sự cụ bị nữ nhân hết thấy ưu điểm, thậm chí còn làm cho nam nhân cũng cảm thấy đổ kị.

"Hình như, còn có chuyện gì ta không biết!"

Ở nghe xong cũng long nói, Hàn Tuyết nhưng trong lòng luôn luôn có một loại rất bất an dự cảm. Tại sao vậy chứ? Vì sao hình như chính bản thân trở thành con tin này một loại cảm giác nè?

Nàng nhìn trước mắt khách sạn, cao gầy dáng người lẳng lặng đứng thẳng, nhưng là trên mặt của nàng chợt lộ ra khiếp sợ cùng với thần sắc sợ hãi: "Chẳng lẽ nói... Tiểu Hi hẳn..."

Mà Diệp Hi, ở khách sạn trong, cuối cùng hung hăng ngậm vào này một cái mỹ phụ môi mút hít một hơi, mới lưu luyến không rời được(phải) rời đi nàng.

"Hô..."

Hô hấp của hai người là gấp gáp như vậy.

Diệp Hi cảm giác được tập kích trên ngực, theo nàng vậy không đoạn phập phồng một đôi kiêu nhũ ở phía trên ma sát, tim của hắn dường như cũng theo nhảy lên: "Chuẩn bị hành động!"

"Ừm."

Cùng cái tuổi này cùng nữ nhi mình không sai biệt lắm tiêu nam hài ôn hôn sau người mỹ phụ này lúc này gật đầu, phảng phất chuyện mới vừa rồi cũng không có phát sinh qua giống nhau. Chỉ bất quá gương mặt của nàng cũng như vậy đỏ ửng.

Mà lúc này, có lẽ là ngay cả lão Thiên cũng muốn mang ở bọn họ, nguyên bản ở tầng này lâu bốn người lại có một người rời đi, một cái lão đại nhưng ở gọi điện thoại. Mặt khác hai người lại đưa lưng về phía Diệp Hi bọn họ không biết nói gì đó!

Trước mắt, tia sáng cũng không phải thập phần sáng sủa. Lớn như vậy tầng trệt, chỉ mở vài ngọn đèn đèn chân không.

"Cơ hội tốt!"

Diệp Hi bắt được Trương Ngọc Thiển cánh tay, ánh mắt nhìn ngay cách đó không xa này một cái càng thêm âm u góc, chỉ cần có thể đi tới đó, những người này liền không phát hiện được chính bản thân! Hơn nữa, cái kia góc bên cạnh đó là (được) thang lầu!

"Chuẩn bị xong chưa? A di."

Diệp Hi lúc này thân thể đều có một chút run rẩy, hắn còn chưa từng có đã làm như vậy mạo hiểm chuyện tình. Thành công, bọn họ liền có cơ hội chạy đi, thất bại nói, rất có thể tại chỗ bị(được) bắn chết!

"Ha ha! Ha ha!"

Cũng không biết này hai cái đưa lưng về phía Diệp Hi đạo tặc ở nói gì đó, lúc này dĩ nhiên cùng kêu lên phát ra làm người ta chán ghét tiếng cười.

Mà Diệp Hi lại nhìn đúng này một cái cơ hội, kéo lại Trương Ngọc Thiển cánh tay, dùng tốc độ nhanh nhất của mình nghĩ cái kia có cái gì ngăn trở sợi tơ âm u góc chạy tới!

"Gần!"

Như vậy vài bước khoảng cách, lúc này lại hình như là như vậy xa xôi giống nhau.

"Thành công!"

Đương Diệp Hi thân thể trốn vào cái kia góc thời điểm, trong lòng giống như là giữa mấy triệu giải thưởng lớn giống nhau! Mà tay hãn, còn lại là kéo lại sau lưng Trương Ngọc Thiển, đem nàng cũng kéo đến góc.

Đáng tiếc —— "Răng rắc..."

Trương Ngọc Thiển thân thể, nhưng không biết đụng phải thứ gì, dĩ nhiên phát ra một tiếng dị hưởng!

"Ừm?"

Lúc này tầng này lâu là như vậy an tĩnh! Mọi người chất căn bản cũng không có dũng khí nói chuyện lớn tiếng. Như vậy dị hưởng, vừa vắn bị(được) này hai tên phi đồ nghe thấy được!

"Không xong!"

Diệp Hi tâm Hiếu Hồng thầm kêu không tốt, đâm chết Trương Ngọc Thiển sớm đã thành trốn vào được, hai người chen ở tại không gian thập phần chật hẹp địa phương, thân thể đều chỉ dán tại cùng nhau.

"Thanh âm gì?"

Một cái trong đó đạo tặc đã đi tới.

"Sao, làm sao bây giờ?"

Lúc này, này một cái cao gầy mỹ phụ thành thực, giống như là ngơ ngẩn không giúp tiểu cô nương, trải qua thân thể của chính mình đều thiếp ở nơi này nhỏ trên người của cậu bé, thân thể nhưng ở lạnh run!

Diệp Hi lúc này cũng là thập phần khẩn trương!

Lẽ nào ngày cũng muốn vong hãn nè?

Bất quá, hãn lại đưa ra một ngón tay, đặt ở bên mép làm một cái chớ có lên tiếng cánh tay thế.

Trương Ngọc Thiển đem thân thể mình càng thêm chặt chẽ tựa vào trên người của hãn, thậm chí tuyệt không lưu ý trước ngực mình này một đôi cầm quần áo chống đỡ được(phải) phình ra bồng bồng vú bị(được) cái này tiểu nam hài đè ép thành bẹp dẹp hình dạng. .

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Không Chi

"Rốt cuộc là ai!"

Cái kia đi bước một bách cận đạo tặc không biết lúc này ở cái này một nam Gia La trong ẩn núp hai người nè! Thế nhưng hấn lại càng ngày càng gần, súng trong tay chi càng thỉnh thoảng bị(được) hấn đùa bỡn phát ra thanh âm để cho Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển lấy thực phụ cùng đang quá ôm được(phải) càng thêm chặt chẽ!

"Này! Người đến bên kia làm gì a?"

Bỗng nhiên, xa xa người đạo tặc lớn tiếng kêu lên.

Mà này một cái đã đến gần rồi Diệp Hi bọn họ lại trở lại: "Không có việc gì, tung ra ngâm nước tiểu!"

"Dựa vào!"

Bên kia đồng bạn nhổ một bãi nước miếng, xoay người sang chỗ khác tiếp tục cầm lên một người chất ngược đãi đứng lên.

Mà bên này, Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển hai người tâm theo này tên phi đồ tới gần cũng nhắc tới tiếng nói mắt lên. Thế nhưng hiện ở phía sau lại đã không có bất kỳ biện pháp nào! Nếu như bị phát hiện, như vậy nhất định sẽ chết rất thảm! Nếu như chỉ có một, Diệp Hi còn có hy vọng có thể chế phục được. Thế nhưng nơi này có ba cái!

Tuy rằng trong đó hai cái cũng không có đi bên này đi tới. Thế nhưng Diệp Hi biết chỉ cần phát sinh cái gì âm hưởng, này những người khác bị

thương thương sẽ gặp lập tức nhắm ngay nơi này, vô tình đạn biến trở về đoạt đi hai người bọn họ sinh mệnh!

Nên làm cái gì bây giờ?

Diệp Hi lần đầu tiên cảm nhận được vô lực. Chính bản thân hình như chuyện gì cũng không làm được! Cho dù hãn hiện tại cỡ nào muốn xông ra cùng này tên phi đồ tiến hành một lần sinh tử đã đấu! Cho dù chỉ có hơn mười tuổi, Diệp Hi đối với mình kỹ xảo cận chiến hay(vẫn,còn) là rất có lòng tin!

Dù sao, trước đây này niên ở trong trại lính cũng không phải là uổng phí.

Chỉ là, mạnh nhất trên thế giới tráng người, cũng không có khả năng tiếp được một viên đạn. Huống chi là Diệp Hi cái này tiểu nam hài nè!
Nếu(như) quả này hai tên phi đồ không dám tới được nói, Diệp Hi thực sự rất có lòng tin ở tên địch nhân này nổ súng trước liền đánh bại hãn.

Đáng tiếc là, chỉ cần phát sinh một người tên là tiếng, xa như vậy chỗ hai tên địch nhân biến trở về lập tức chạy tới.

Mà lúc này ghé vào Diệp Hi trên người này một cái mỹ phụ, Trương Ngọc Thiển thành thực thân thể mềm mại thế nhưng run rẩy càng ngày càng lợi hại. Cho dù nàng bình thời là như vậy đoan trang lãnh diễm, thế nhưng ở phía sau, lại vẫn là không nhịn được sợ lên. Đây là một loại đến từ chính trong đáy lòng kinh khủng nhất một mặt!

Cho tới bây giờ không có cảm giác được tử vong là gần như vậy!

Lúc này Trương Ngọc Thiển giang hai cánh tay, ôm thật chặt lấy trước mắt này một cái cùng chính bản thân như nhau đang run rẩy tiểu nam hài, dùng thân thể của chính mình đi ôm lấy hãn, dán hãn, giống như là một cái mẫu thân muốn muốn bảo hộ con của mình như nhau.

"A di..."

Diệp Hi hai tay ôm nà một cái cao gầy xinh đẹp phụ nhân, trong mắt nhìn nàng, nhưng trong lòng đang run rẩy: Vì sao, chính bản thân sẽ vô dụng như vậy nè!

"Ta sẽ... Bảo hộ người!"

Trương Ngọc Thiến thấp giọng nói, cho dù ở như vậy tiếp cận tử vong giờ khắc này, nàng lại vẫn không có quên chính bản thân thế nhưng Diệp Hi trưởng bối, nàng thế nhưng Diệp Hi bạn học mù mù.

"Hắc hắc, ta hình như nghe được có hai con chuột đang gọi nè!"

Người đạo tặc, bỗng nhiên ngừng lại, nhưng là của hắn nói lại nói được(phải) cũng không lớn tiếng, giống như là lẩm bẫm giống nhau, "Thực sự là chơi thật khá nè! Ha ha!"

Ầm ầm!

Cho dù cái kia thổ phỉ nói rất nhỏ tiếng, thế nhưng Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiến hai người đi nghe rõ ràng! Đây chính là đối với bọn hắn mà nói là Ác Ma thanh âm a! Đây thanh âm của một người thật giống như đem hai người bọn họ sinh tử xác định được rồi giống nhau!

Run!

Vô lực!

"Ghê tởm!"

Diệp Hi nắm thật chặt nắm tay, nhưng là lại cũng không có đầu tiên đi ra ngoài! Đến bây giờ, xa xa này hai tên phỉ đồ còn không có phát hiện bên này dị dạng!

Đây chính là một cái cơ hội tốt!

Chỉ cần khi hãn môn còn không có phát hiện trước đem điều này gần ở địch nhân trước mắt chế phục, như vậy thì rất có cơ hội chạy trốn. Thế nhưng, bọn họ có thể được sao? Chỉ cần dựa vào Diệp Hi, có thể thành công nè?

Đối phương thế nhưng toàn thân đều buộc đầy thuốc nổ a, hơn nữa trên tay của hãn còn có thương. Mà Diệp Hi lại không có gì cả. Như vậy lấy có thể chế phục được tên địch nhân này sao?

Kỳ thực Diệp Hi mình cũng không rõ ràng lắm, thế nhưng hiện tại đã không có bất kỳ biện pháp, không phải sao? Chỉ có thể đánh cuộc một lần.

Thắng, liền có thể chạy trốn. Thua, vậy thì chết chắc rồi.

Bất quá, cuộc sống lạc thú, không phải là ở chỗ nó không cũng dự đoán sao? Vĩnh viễn cũng không thể biết mình lúc nào sẽ chết đi. Cho nên phải mỗi thời mỗi khắc đều phải cố gắng mà sống.

Liều mạng, tâng đá thay đổi hoàng kim. Bác nhất bác, xe ô tô thay đổi mô-tơ!

Chỉ là, cũng không biết trận này đánh bạc có thể thành công hay không?

"Các người nói cho ta biết, Tiểu Hi có đúng hay không ở bên trong?"

Hàn Tuyết bỗng nhiên thâm tình khiếp sợ xoay người lại, chờ trước mắt này hai nam nhân: "Nói, có đúng hay không nhỏ Hi Chân ở bên trong? Nói cách khác, ba ba các người làm sao sẽ gạt ta?"

"Cái này..."

Diệp Long mạo một thân mồ hôi lạnh: "Tuyết Nhi người tinh táo một điểm có được hay không, là ai nói cho người biết Tiểu Hi ở bên trong nè!

Chớ nói nhảm!"

"Nhỏ Hi Chân không nữa bên trong?"

Hàn Tuyết lúc này căn bản cũng không tin tưởng Diệp Long nói, nàng lấy ra điện thoại di động, bấm nút điện thoại. .

"Có thể là Tiểu Hi hẳn không có chú ý tới, hoặc là không có thời gian nghe điện thoại sao??"

Hàn Bằng phá không tiếp đãi giải thích. Thế nhưng Hàn Tuyết còn không nói gì thêm nè!

Đem điện thoại trong tay ngúm, Hàn Tuyết lại vẻ mặt sương lạnh nhìn cha của mình: "Vừa mới... Điện thoại còn không có chuyển được nè, ba ba người liền vội vã giải thích. Quả nhiên! Tiểu Hi là ở bên trong?"

"Làm sao sẽ!"

Thế nhưng ở phía sau, xa xa một cái tiếng gọi ầm ĩ lại làm cho Diệp Long cùng Hàn Bằng hai lão cũng cảm thấy phiền phức. Nhưng thấy này một bên, một người đáng dấp thập phần khả ái tiểu cô nương đang nỗ lực nhảy vào đi, thế nhưng lại bị cảnh sát ngăn cản.

"Tránh ra! Các người tránh ra, ta muốn đi vào! Ô ô, mù mù! Mù mù! Diệp Hi, bọn họ đều ở bên trong nè!"

Dương Ngọc Linh lúc này thật hoang mang lo sợ, nàng trăm triệu thật không ngờ, chính bản thân đi ra gọi điện thoại lại cư nhiên sẽ phát sinh loại chuyện này!

"Nàng, nàng là ai?"

Diệp Long nhìn Hàn Tuyết đi tới, không khỏi nghiêng đầu lại hỏi: "Chiến hữu cũ, lần này phiền toái!"

"Phiền toái gì không phiền toái! Hiện tại cứu ra Tiểu Hi mới là trọng yếu nhất! Những người khác, ta đâu thèm sống chết của bọn họ!"

Hàn Bằng lúc này vẻ mặt lửa giận, cũng không cần trách hấn như vậy ích kỷ.

Người, vốn chính là như vậy vô tình ích kỷ.

"Các người để cho ta đi vào! Ô ô!"

Dương Ngọc Linh nhào vào cục công an cục trưởng Lưu An trên người, dường như muốn lướt qua hẳn đi vào món này bị(được) chiếm lĩnh khách sạn trong. Thế nhưng Lưu An lại làm sao có thể để cho tiểu cô nương này đi vào nè!

"Lưu cục!"

Hàn Tuyết mặt lạnh lùng đi tới bên người của bọn họ.

"A! Là, là —— "

Lưu An lời còn chưa nói hết, Hàn Tuyết lại bận không có tiếp tục nói chuyện với hẳn, mà là kéo lại muốn xông vào đi Dương Ngọc Linh cánh tay cổ tay: "Tiểu bằng hữu, người là Diệp Hi người nào?"

Nghe được tên Diệp Hi, Dương Ngọc Linh quả nhiên lập tức ngừng lại.

"Ta là Hàn Tuyết, Diệp Hi mù mù."

"Người là... Diệp Hi mù mù?"

Dương Ngọc Linh trong lòng lộp bộp vừa vang lên, lập tức lại dĩ nhiên xuất kỳ bất ý nhào tới Hàn Tuyết trong lòng khóc ò lên: "A di, người mau cứu mẹ ta, còn có Diệp Hi! Bọn họ đều ở bên trong! Ô ô! Ô ô..."

Ầm ầm!

Quả nhiên, Hàn Tuyết trong lòng trầm xuống, ánh mắt phần hận trừng hướng về phía phía sau chậm rãi đi tới Diệp Long cùng Hàn Băng hai người.

"Tuyết Nhi, người theo chúng ta đến, nơi này quá nhiều người!"

Diệp Long nhìn một chút Hàn Tuyết, trong lòng cũng là một trận bất đắc dĩ. Kỳ thực Hàn Tuyết mình cũng biết, hiện tại chính bản thân ra lo lắng suông ra, căn bản là cái gì đều làm không được.

Mà lúc này, bọn họ lo lắng Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiên đang gặp phải lớn nhất nguy cơ. Tên phi đồ kia đã đi bước một bách cận!

"Ghê tởm!"

Diệp Hi ôm lấy người mỹ phụ này, nhưng trong lòng căn bản cũng không biết mình có thể làm cái gì!

"Ha ha ha!"

Sau một khắc, để cho bọn họ đây đối với đang quá quen phụ cũng cảm thấy ma cốt tưng nhiên tiếng cười vang lên lần nữa, bất quá, lúc này đây, là này đen như mực hòng, đối diện lấy bọn họ!

"Quả nhiên có người trốn ở chỗ này nè!"

Không biết vì sao, tên phi đồ kia thanh âm cũng không lớn, xa xa nấp tây người căn bản là không nghe được. Lúc này tầng này lầu mặt khác hai cái giai không có chú ý tới nơi này!"Nhỏ giọng một chút, lên cho ta thang lầu đi!"

Hắn dĩ nhiên thấp giọng chỉ vào bên cạnh thang lầu, ý bảo Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiên đi lên!

Người kia...

Thấy được này tên phi đồ ở nhìn thấy Trương Ngọc Thiển cái này tuyệt sắc mỹ phụ thành thực là lúc, trong hai mắt chợt lóe lên tục tũ tà ý, Diệp Hi liền thầm nghĩ không tốt. Thế nhưng, hãn dĩ nhiên muốn để cho mình cùng Trương Ngọc Thiển len lén rời đi nơi này!

Cơ hội tốt!

Mặc kệ hãn đánh cái gì chú ý, Diệp Hi đều có cơ hội xuất thủ!

"A di, đừng nói chuyện."

Diệp Hi lôi kéo tay nàng, nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn phía sau, ngoại trừ cái này dùng thương chỉ mình đạo tặc ra, mặt khác hai cái vẫn không có phát hiện tình huống nơi này!

Tốt!

"Nhanh lên một chút, đừng lên tiếng, đi ra ngoài cho ta."

Này tên phi đồ ánh mắt tham lam ở Trương Ngọc Thiển trên người dời, thẳng đến Diệp Hi cùng thân ảnh của nàng rời đi lấy tầng trệt thời điểm, hãn mới đi theo ra, đồng thời cũng không quay đầu lại nói: "Hắc, đại ca, ta đi kéo cái thì!"

"Đi thôi đi thôi! Thực sự là người lười nhiều đồ cứt đá, thì môn cũng mau muốn cái kia, còn kéo cái rắm!"

Vừa mới còn cùng hãn vừa nói vừa cười đạo tặc tiếp tục ngược đãi những người đó chất, căn bản cũng không biết mình này đồng bạn đánh cái gì chủ ý.

Mà cái kia đại ca, cũng vội vàng lấy gọi điện thoại, tựa hồ là ở ăn nói sau cùng di ngôn sao?.

"Hắc hắc, hai người các người đừng khí khả gia a!"

Này tên phi đồ ánh mắt, tự thủy chí chung cũng không có quang vinh Trương Ngọc Thiển trên người dòi, "Tắm tặc, nữ nhân này thực sự là cực phẩm!"

Nói, dĩ nhiên muốn đưa tay ra bắt nàng!

"Ba!"

Diệp Hi bỗng nhiên đem Trương Ngọc Thiển kéo đến phía sau mình, một chưởng đánh vào này tên phi đồ trên tay thượng: "Lấy ra tay bản thủ của người!"

"Tiểu tử, muốn chết sao?"

Người đàn ông này cũng không có vì vậy mà tức giận, trái lại vừa cười vừa nói: "Ai ui, tuổi còn nhỏ nhỏ liền muốn bảo hộ mẹ của mình sao?"

Nhìn dáng vẻ của hắn, chuẩn này đây là(vì) cũng tích cây Trương Ngọc Thiển là một đôi mẹ con!

"Cút ngay, nếu không ta một thương đánh bẽ người đầu!"

Nam nhân cầm thương chia vào Diệp Hi trên huyết thái dương.

"Không! Không (nên) muốn!"

Trương Ngọc Thiển thể nhưng sợ hãi: "Chớ làm tổn thương hắn!"

"Ai ui, tốt cảm nhân mẹ con tình nè!"

Đạo tặc nhìn Trương Ngọc Thiển trên mặt hoảng sợ biểu tình trái lại cảm thấy càng thêm hưng phấn: "Tiểu mỹ nhân, hắc hắc, lớn lên thực sự là thành thực mê người a! Có muốn hay không cứu con của người?"

"Cứu người mù!"

Diệp Hi bỗng nhiên đem đầu của mình xoay đi qua, một cước nói ở tại này tên phi đồ trên bụng, đưa hăn bị đá liền lùi lại vài bộ. Nhưng vẫn không thể cầm hăn thế nào.

Dù sao, vóc người của hăn thật sự là rất cao lớn!

"Vô liêm sỉ tiểu tử!"

Đối phó Diệp Hi, người đàn ông này cũng không có nỗ lực, mà là dùng tay của mình khừ tay một chút đánh hướng về phía Diệp Hi, để cho hăn đổ lên phía sau cái kia cao gầy mỹ phụ thành thực trên người.

"Hắc hắc! Mẹ con a!"

Cư cao lâm hạ nhìn trước mắt này đang quá cùng thực phụ, này tên phi đồ hình như cảm thấy càng thêm hưng phấn. Hăn bỗng nhiên dùng thương chỉ vào Diệp Hi bọn họ, cười lạnh nói: "Ha ha, ở ta trước khi chết vẫn có thể thấy mẹ con dâm loạn tràng diện, tấ tấ! Lên trời thực sự là quá đầy đối đãi!"

Nói xong, ngữ khí của hăn vừa chuyển, trừng mắt Trương Ngọc Thiển: "Tiểu mỹ nhân, không muốn các người chết ở chỗ này nói, hắc hắc, ngoan ngoan cho ta khiêu khích khiêu khích con của người để cho bốn đại gia thường thức!"

"Mẹ con dâm loạn... Người, người nói cái gì!"

Trương Ngọc Thiển đại não một trận đường ngăn, ra vẻ người đàn ông này thật đúng là cho là mình chính là Diệp Hi mù mù nè!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Già Mẹ Con

"Hắc hắc, mẹ con, lão tử thích nhất nhìn!"

Này tên phi đồ bỗng nhiên nhẹ nhàng mà kéo tay giữa thương, cười lạnh nói: "Bất quá nha, AV thấy nhiều rồi không có ý nghĩa, trước khi chết vẫn có thể thấy trường hợp như vậy, có như vậy một điểm hạnh phúc a!"

"Hải, tiểu tử chó lộn xộn!"

Đạo tặc nhìn đang suy nghĩ nếu muốn chính bản thân đến gần Diệp Hi, nói: "Không muốn mẹ người đầu mở ra hoa, liền cho ta ngoan ngoan đứng ở nơi đó!"

"Mẹ người!"

Diệp Hi trừng mắt này tên phi đồ, dường như muốn lập tức cùng hấn vung tay! Thế nhưng, trên người không có một món vũ khí tiểu nam hài, làm sao có thể đấu thẳng cầm trong tay súng ống tráng hán nè!

Mà Trương Ngọc Thiển lại kéo Diệp Hi, không cho hấn xằng bậy. Nhưng là trong lòng của nàng cũng là thập phần lo lắng! Nàng là cỡ nào hi vọng lúc này có thể có người đến cứu bọn họ. Thế nhưng nàng biết rõ, muốn được cứu trợ, hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình!

Bởi vì ở phía sau, căn bản cũng không sẽ có người tới nơi này! Cho dù chính bản thân chết ở chỗ này, cũng sẽ không có người biết sao?? Chí ít ở nơi này hạn gạch đạo tặc bị(được) chế phục trước, là như vậy!

"Ai ui, tiểu hài tử xấu xa còn đĩnh phách lối, cư nhiên không sợ thương a! Ha ha! Có ý tứ, thật có a!"

Nói, hắn bỗng nhiên chuẩn bị nổ súng: "Là không phải là muốn chết ở mẹ người trước mặt nè!"

"Nàng căn bản cũng không phải là ta —— "

Diệp Hi muốn nói chuyện, thế nhưng lại bị Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên kéo lại! Nàng hướng về phía Diệp Hi mời ینگ lắc đầu, ý bảo không chỉ nói đi ra. Thế nhưng lúc này thân thể của hắn đều đang run rẩy!

Làm sao bây giờ? Chỉ cần đối phương nhẹ nhàng mà hạ xuống thương thang, như vậy hai người bọn họ cũng phải giao đọi ở chỗ này. Những cảnh sát kia quân đội, căn bản cũng không khả năng ở phía sau tới cứu viện!

"Có một việc, ta cũng muốn hỏi các người một cái!"

Diệp Hi đứng ở nơi này cái cao gầy mỹ phụ thành thực phía trước, bị(được) nàng ôm lấy vai, thân thể đều dựa vào ở tại trên người của nàng, phía sau tức thì bị nàng cặp kia trướng phình kiêu nữ chèn ép. Bất quá lúc này hắn lại đã không có như vậy tâm tư đến hưởng thụ: "Chẳng lẽ nói... Các người thực sự muốn tiến hành tự sát thức tập kích?"

Nghe vậy, này tên phi đồ hình như nghe được là ngu xuẩn như vậy chế cười giống nhau, dĩ nhiên ha ha phá lên cười: "Người cứ nói đi? Tiểu đệ đệ?"

Nói, hắn đem chính bản thân mặc áo khoác ngoài giật lại, lộ ra bên trong này kinh khủng bom: "Hắc hắc, không nói gạt người, chỉ cần trên người ta thuốc nổ liền có thể đem nơi này tạc bằng! Huống chi là tổng cộng có mười ba người đâu!"

"Người chết, vậy người thân nhân bằng hữu thế nào?"

Trương Ngọc Thiển nhin không được hỏi. Nàng thực sự không cách nào dễ dàng tha thứ chuyện như vậy!

Thế nhưng, này tên phi đồ lại cười: "Tử? Ai ui, đại mỹ nhân nhi, người sai rồi! Chúng ta chỉ là trở lại chủ ôm ấp, thế nào tử chi có?"

"Người điên!"

Trương Ngọc Thiển nhin không được đem Diệp Hi thân thể ôm càng chặt hơn.

Tại đây một cái không người thang lầu trong góc phòng, trừ bọn họ ra ba người căn bản cũng không sẽ có những người khác. Thế nhưng cũng tích cây Trương Ngọc Thiển cũng không dám lớn tiếng la lên, nếu như đưa tới những thứ khác thổ phi, vậy thì thực sự chạy trời không khỏi nắng!

Nhưng là như thế này, bọn họ có thể chạy thoát sao?

"Nột, ta nói, các người không (nên) muốn lãng phí thời giờ của ta! Hắc hắc, nhanh lên một chút để cho ta xem một chút đặc sắc, nói cách khác, mẹ con các người liền giao đợi ở chỗ này sao?!"

Này một tên phi đồ rõ ràng không có quá lớn kiên trì, lúc này hăn đem súng tự động đợng ở trên vai của mình.

Cơ hội tốt! Diệp Hi vừa thấy, trong lòng lập tức muốn hoan hô! Thế nhưng ở phía sau địch nhân chợt lại móc ra một thanh lên ống hãm thanh cánh tay thương, "Cho hai người các người lựa chọn, một cái mẹ con đều chết ở chỗ này! Nhị nha, hắc hắc, nói không chừng để cho ta vui vẻ ta có thể len lén tha các người đi a!"

"Năm mơ sao? Người!"

Diệp Hi che ở lấy sau lưng người mỹ phụ này trước mặt, nhìn người đàn ông này trong lòng hẳn liền khó chịu! Tuy rằng Trương Ngọc Thiển cũng không phải là của mình mụ mụ, nhưng thế nào cũng là chính bản thân mẫu thân của bạn học nè!

"Phải không? Vậy ta không giải thích được y đem người một thương treo, sau đó hảo hảo thương yêu mẹ của người a!"

Súng lục chia vào Diệp Hi trên huyết thái dương, này tên phi đồ này đâm tà ánh mắt còn lại là rơi vào phía sau hẳn Trương Ngọc Thiển trên người.

"Người —— "

Diệp Hi trong lòng cái kia hận a, nếu như đối phương đốt giết có một thư giãn thời điểm, hẳn tuyệt đối có lòng tin có thể ở đối phương nổ súng trước đánh ngã hẳn! Chỉ là hiện tại căn bản cũng không có cơ hội này!

"Diệp Hi."

Trương Ngọc Thiển lúc này thân thể vẫn như cũ đang phát run. Thế nhưng này tên phi đồ nói lại làm cho nàng cảm nhận được không biết làm sao! Làm sao bây giờ? Diệp Hi thế nhưng nữ nhi mình bạn học a, huống hồ, bản thân tuổi cũng có thể đương mẹ của hẳn!

Bất quá, nếu mà không dựa theo này tên phi đồ nói, như vậy hai người bọn họ thực sự phải chết ở chỗ này! Đáng sợ hơn là, Trương Ngọc Thiển lo lắng đối phương thực sự đem Diệp Hi đánh chết, sau đó tới xâm phạm chính bản thân!

Không! Tại sao có thể!

Trương Ngọc Thiển là tuyệt đối sẽ không để cho hẳn gặp chính bản thân một sợi tóc. Thế nhưng, cứ như vậy, hai người cũng là nhất định phải chết.

Ngay vào lúc này, Diệp Hi đã từ từ mà xoay người lại, đưa lưng về phía tên phi đồ kia đối với mình chớp mắt vài cái.

Được rồi! Hiện ở phía sau, nếu như tìm được cơ hội phản kích nói, như vậy nhất định có thể đem đối phương đồng phục. Thế nhưng đang tìm đến cơ hội trước, phải nhẫn chịu được. Như vậy... Thật chẳng lẽ muốn chính bản thân cùng Diệp Hi...

Giả bộ cái gì nè? Người thật đúng là cho là mình là một cái đoan trang thủ lễ người thê người mẫu sao? Vừa mới người không phải cùng nữ nhi này bạn học của nàng ôm hôn môi sao? Hắc hắc, người thật giống như thật thích cái loại cảm giác này nè! Dâm phụ!

Trong lòng, bỗng nhiên có như vậy một thanh âm lại nói lấy, dường như chính bản thân thật có chút phóng dăng có đúng hay không? Nói cách khác, làm sao sẽ cùng cũng rửa làm ra loại chuyện đó tới nè?

"Thế nào? Thật chẳng lẽ muốn chết ở chỗ này?"

Đạo tặc cười lạnh một tiếng, vừa mới chuẩn bị hướng về phía Diệp Hi nổ súng, thế nhưng Trương Ngọc Thiển lại đổi la lên: "Không (nên) muốn!"

Nàng từ chính diện một tay lấy Diệp Hi cái này tiểu nam hài ôm vào trong lòng: "Không (nên) muốn! Van cầu người!"

"Ai ui, thật vĩ đại tình thương của mẹ a! Như vậy, người biết, ngoan ngoan nghe lời của ta!"

Thấy Trương Ngọc Thiển này một cái phản ứng, đạo tặc hình như rất là thoả mãn. Thế nhưng hãn nhưng không biết, cái chết của mình kỳ đã sắp đến! Chỉ cần hãn thoáng buông lỏng trễ, như vậy Diệp Hi sẽ lập tức phản kích!

Mà Trương Ngọc Thiển cũng biết. Nếu mà ở hai lựa chọn cách chọn một nói, như vậy Trương Ngọc Thiển tình nguyện lựa chọn bị(được) Diệp Hi cái này tiểu nam hài ăn một điểm đậu hũ! Chính bản thân càng mới vừa không phải cùng hấn như vậy sao? Một lần nữa lại có gì khác biệt nè?

Chính bản thân chỉ là vì mạng sống! Trương Ngọc Thiển như vậy tự nhủ.

"Phải không tử... Chỉ cần ta dựa theo lời của người nói đi làm, người sẽ không giết chúng ta?"

Lúc nói lời này, Trương Ngọc Thiển thân thể đều hiểu được càng thêm lợi hại, bị(được) nàng ôm vào trong ngực Diệp Hi cùng thật sâu cảm thụ được.

"Ha ha ha! Đó là! Nhanh lên một chút!"

Đạo tặc bỗng nhiên giục, hấn đã không có bao nhiêu thời gian.

"A di..."

Diệp Hi vừa mới muốn nói chuyện, thế nhưng trợn đến bên mép lại dĩ nhiên không biết phải nói gì. . Hấn muốn ngăn cản Trương Ngọc Thiển làm như vậy, thế nhưng nhưng trong lòng vừa khát trông có thể lại lần nữa cùng nàng tiếp xúc thân mật!

Mà Trương Ngọc Thiển lại nhẹ nhàng mà buông ra cái này tiểu nam hài, ở trước mặt của hấn bán ngồi xõm xuống, dùng chỉ có hai người nghe được thanh âm nói chuyện: "Tiểu Hi... Nếu như chúng ta ngày hôm nay đều đại nạn không chết nói, người cũng không cho phép đem chuyện này nói cho người khác biết!"

Nói xong, này một cái cao gầy mỹ phụ thành thực, dĩ nhiên hơi đỏ mặt!

Xinh đẹp khuôn mặt, nổi lên hơi hột rặng mây đỏ, giống như là ba tháng hoa đào nở rộ giống nhau mê người. Hơn nữa, ăn mặc âu phục nàng, bán khom lưng động tác thì như vậy ưu nhã hoàn mỹ! Hơi thường mở bên ngoài, từ Diệp Hi này một cái góc độ có thể thấy nội bộ áo sơ mi trắng.

Cặp kia trưởng phình quả cầu thịt ở trước ngực của nàng bị(được) trói buộc, thậm chí còn thấy nịt ngực vết tích. Theo Trương Ngọc Thiên hô hấp người trở nên càng ngày càng dần dần! Kiêu đỉnh, rất tròn, tràn đầy mê người co dãn, này song kiêu nhũ thực sự để cho Diệp Hi mê muội!

"Ừm."

Tuy rằng rất muốn nói không (nên) muốn, thế nhưng là Diệp Hi lại dĩ nhiên lựa chọn gật đầu. Có thể, chính hấn cũng là hi vọng như vậy sao?. Bất quá, hấn tuy rằng đưa lưng về phía người nam nhân kia, thế nhưng thân thể nhưng ở hơi di động, cuối cùng mặt bên đối mặt với đạo tặc, cứ như vậy, chính bản thân là có thể càng thêm thuận tiện mà nhìn kỹ hấn nhất cử nhất động!

Chỉ cần hấn thoáng thả lỏng cảnh giác, Diệp Hi tuyệt đối sẽ lập tức tiến lên! Đại khái này tên phi đồ còn không biết trước mắt cái này tiểu nam hài chỗ lợi hại sao?!

Hấn còn cho rằng trước mắt này một cái thành thực đoan trang mỹ phụ chính là cái này cậu nhóc mù mù nè!

"Ừng ục!"

Trước mắt chính là gần trong gang tấc một cái thành thực uông vật, nhàn nhạt mùi thơm càng thật sâu kích thích Diệp Hi, để cho hấn hình như muốn nhào tới trên người của nàng, hai tay nắm nàng kiêu nhũ thoả thích xoa nắn. Thế nhưng ở phía sau, hấn nhưng không biết chính bản thân có nên hay không động.

Mà hô hấp từ từ dồn dập Trương Ngọc Thiển cũng cảm giác mình có chút không biết làm sao. Thực sự, nếu như vậy làm sao? Bất quá nhìn trước mắt cái này tiểu nam hài mặt đỏ tới mang tai hình dạng, nàng lại cảm thấy tốt như vậy cười, giống như là chính bản thân thực sự ở trên chọc hấn giống nhau!

"Động! Tiểu mỹ nhân người không phải là muốn ta là người thế nào động sao?? Hắc hắc, cũng là người muốn con của người động thủ nè?"

Đạo tặc bỗng nhiên tiếng hừ, nhưng không biết chính bản thân càng như vậy, cách tử vong liền càng gần!

"Phanh... Phanh..."

Cùng vừa rồi bất đồng, hiện tại Trương Ngọc Thiển chỉ cảm giác mình giống như là thực sự đã thay đổi một cái tâm phụ, dĩ nhiên muốn câu dẫn trước mắt cô gái này bạn học!

Nàng từng điem từng điem tới gần Diệp Hi, thế nhưng trong lòng ở cầu nguyện tên phi đồ kia nhanh lên một chút lộ ra kẽ hở, thế nhưng lại không muốn nhanh như vậy liền kết thúc cái này còn chưa mở cũng đã để cho đã cảm giác được phương tâm run rẩy không chỉ tiếp xúc.

"Ai ui tây! Ai ui tây, thân hấn! Hôn hấn!"

Này tên phi đồ cảm thấy thân thể của chính mình hưng phấn sắp nổ tung!

Mà Diệp Hi, lại vẫn là đứng ở Trương Ngọc Thiển trước mắt, nhìn nàng cúi người xuống muốn chính bản thân chạm rã tới gần, này mở trắng nõn tuyệt mỹ gương mặt, đang ở bản thân con người trong chạm rã bị(được) phóng đại, cuối cùng, mặt của bọn họ tử gần như vậy!

Lấn nhau trong lúc đó thở ra nóng rực khí tức cũng phun đến trên mặt của đối phương.

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên cầm lên Diệp Hi cánh tay cổ tay, dẫn đạo hần sờ lên bản thân nạt đang ở trên dưới run rẩy kiều nhũ thượng. Từng điểm từng điểm tới gần, thế nhưng cuối cùng, Trương Ngọc Thiển hay là không dám để cho cái này nhỏ tay của cậu bé thượng đặt tại trước ngực của mình!

"Thế nào dừng lại! Nhanh lên một chút để cho con trai người sờ của người vú!"

Này tên phi đồ xuất khẩu là như vậy thô tục.

Chỉ bất quá, Diệp Hi trong mắt lóe lên sát khí hần là vô luận như thế nào cũng phát hiện không được.

Trương Ngọc Thiển cắn môi thật chặt một cái, nhưng là lại bỗng nhiên thấp giọng nói: "Không cho phép... Sờ loạn!"

Nói, nàng dĩ nhiên thực sự đem Diệp Hi cánh tay, đặt ở trước ngực của mình!

Mò lấy!

Cổ trướng, kiều đỉnh, tràn đầy co dãn kiều nhũ, rốt cục vẫn phải rơi vào Diệp Hi cánh tay trong.

"Ừm."

Đương bị(được) cô gái này bạn học vuốt trước ngực của mình một sát na kia, thành thực mỹ phụ Trương Ngọc Thiển thân thể bỗng nhiên run rẩy đánh run một cái, chỉ cảm thấy trước ngực truyền đến một trận nóng rực. Cho dù Diệp Hi cũng không có động, nhưng là lại đã để cho nàng cảm thấy bộ ngực sữa mềm mại tê tê, thật giống như có nghìn vạn con kiến ở thân thể của chính mình thượng bò sát.

Trên gương mặt càng bay lên hai bờ động nhân đỏ tươi.

"A di..."

Diệp Hi không khỏi thấp giọng hô hoán, nguyên vốn không có bất kỳ động tác gì cánh tay, lại không kìm hãm được chặt nắm lại, đưa bàn tay trong này tràn đầy co dãn kiều nữ thật chặt nắm trong tay, cảm thụ được này kinh người co dãn đã tuyệt vời cảm xúc cánh tay!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Nữ Thị Trưởng Chi Dụ

Đầy ắp, cực đại, tràn đầy co dẫn quả cầu thịt lúc này ngay Diệp Hi cánh tay biến đổi hình dạng! Bất quá lúc này Diệp Hi cũng không dám quá mức trầm mê, bởi vì bọn họ cũng không biết sẽ lúc nào bị(được) sau lưng tên phi đồ kia đánh thương như vậy một thương!

"Diệp Hi!"

Trương Ngọc Thiển lúc này mặc dù mặt đỏ tới mang tai, nhưng là lại lưu ý đến Diệp Hi đang chú ý nam nhân phía sau, chính cô ta cũng là biết, nếu mà lại tìm không được cơ hội nói, như vậy bọn họ liền...

"Thật lớn!"

Diệp Hi không kìm hãm được nói, trong tay bỗng nhiên gia tăng độ mạnh yếu. Này tràn đầy co dẫn kiều nữ, để cho hẳn luyện tiếc buông tay ra.

"Chớ, chớ xoa nhẹ!"

Trước ngực mình cặp kia mỹ nữ bị(được) xoa nắn, Trương Ngọc Thiển trên mặt trở nên càng thêm đỏ hôn mê! Thành thực mỹ phụ mê hoặc, thực sự là phong tình vạn chủng. Các nàng thân thể căn bản cũng không phải là những thanh đó sáp tiểu cô nương có thể so sánh được! Thân thể thành thực tràn đầy đối với nam nhân nguyên thủy mê hoặc!

Thế nhưng vừa nghĩ tới chính bản thân thân là trường bối hiện tại lại cùng cái này tiểu nam hài phát sinh loại chuyện này, Trương Ngọc Thiển

tâm liền trở nên trầm trọng. Trước ngực không ngừng truyền đến mềm mại tê tê điện lưu lại mang cho nàng khác thường kích thích!

Chính bản thân thế nhưng hãn bạn học mù mù nè! Tại sao có thể bộ dáng như vậy. Chỉ là...

Đương Trương Ngọc Thiển ánh mắt rơi hướng về phía sau lưng trên người của người kia là lúc, trong lòng bỗng nhiên vui vẻ! Chỉ thấy nàng nguyên bản nửa quỳ ở Diệp Hi trước mặt thân thể bỗng nhiên nghĩ hãn nhào tới!

Cao gầy mỹ phụ thành thực thân thể, thoáng cái liền đem Diệp Hi nhào tới trên mặt đất, mà nàng càng nặng nề đọng lại ở Diệp Hi trên người!

"Ôi, đau quá!"

Diệp Hi hai tay nắm ở trên người người mỹ phụ này vai, lại không rõ vì sao Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên làm như vậy! Chỉ là, ánh mắt của hãn chợt trở nên nóng rực đứng lên, con ngươi trong người thành thực mỹ phụ gương mặt càng đang chậm rãi phóng đại!

"Diệp Hi, hãn bắt đầu thư giãn!"

Trương Ngọc Thiển nguyên bản mân chặt miệng bỗng nhiên trương khai, a khí như lan chính là lời nói đánh thẳng vào Diệp Hi, bất quá, sau một khắc, Diệp Hi cũng không có thời gian quay đầu lại liền bị Trương Ngọc Thiển hôn lên!

Bởi vì, nàng hiện tại liền là muốn ma túy này tên phi đồ! Đợi được tìm được cơ hội hạ thủ thời điểm, bọn họ mới có thể hành động! Nói cách khác, thực sự phải chết ở chỗ này!

Bất quá, Trương Ngọc Thiển lại phát giác tốt như vậy như có một loại trước nay chưa có kích thích! Đánh "Cầu sinh" lý do, chính bản thân đã vậy

còn quá phóng dăng theo sát nữ nhi bạn học của nàng tiếp xúc! Chỉ là, nàng thực sự rất thích như vậy một loại cảm giác! Bình thường đoan trang thành thực nàng, phóng dăng đứng lên dĩ nhiên là như vậy kích thích!

"Ngô..."

Hôn lên Diệp Hi, Trương Ngọc Thiển thân thể càng ở trên người của hắn giãy dụa, dùng trước ngực mình bị(được) đè ép được(phải) bẹp dẹp hai vú đi ma sát Diệp Hi thân thể, hai tay càng là muốn dò xét hương hân giữa hai chân!

Tốt cảm giác tuyệt vời! Thực sự, giống như là kích thích chính bản thân linh hồn tuyệt vời khoái cảm giống nhau làm cho muốn ngừng mà không được. Dục vọng, đang đang từ từ bành trướng, để cho Diệp Hi cảm thấy thân thể có chút khó chịu!

Diệp Hi ở người mỹ phụ này há mồm ra thời điểm, đầu lưỡi thẳng dò xét mà vào, tham lam mút liếm trong miệng nàng phương hương nước bọt, hai tay đã vòng khuyên ở eo của nàng, bàn tay đặt tại nàng này đây áp kiều đỉnh mông đít thượng!

Trương Ngọc Thiển lúc này càng trở nên chủ động, phóng dăng mà đáp lại cái này tiểu nam hài nộ hôn nóng bỏng, thân thể của hắn đều trở nên nóng rực bắt đi!

"Ừm —— "

Trương Ngọc Thiển khuôn mặt đà hồng, môi kiều diễm, phát sinh tinh tế thở gấp. Một trận một trận thực nữ mùi thơm của cơ thể truyền tới, để cho Diệp Hi tâm đều mềm nhũn. Hắn hơi hướng về phía nàng này kiều Tiểu Yên đỏ nhỏ cái lỗ tai xuy một cái khí, mà ánh mắt lại nhìn phía trên người mỹ thiếu phụ, chỉ thấy tóc dài đen nhánh rối tung ở tuyết trắng trên gáy, cao vót mê người bộ ngực theo hô hấp nhẹ nhàng phập phồng, lồi lõm mà lại

duyên dáng thân thể đường cong đã ở êm ái rung động, sáng bóng ónh ónh da thịt lộ ở trong không khí, càng lộ ra trơn truột non mềm.

"Cạc cạc! Đây mẹ con hai người thực sự là đủ tiện a!"

Này tên phi đồ còn không biết Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển hai người cũng không có quan hệ gì nè! Bất quá hẳn lại nhìn tương đương hưng phấn, thậm chí có một chút lâng lâng, hầu như hươi tay múa chân động, hoàn toàn không biết mình đã đến gần kề cận cái chết lên!

"Chớ! Tuyệt Nhi người đừng đi!"

Ở bên ngoài, lúc này Hàn Bằng bỗng nhiên kéo lại nữ nhi mình cánh tay: "Như người vậy đi tới có gì hữu dụng đâu! Người căn bản là chịu chết!"

"Dù sao vẫn so với ở chỗ này cái gì cũng không làm giỏi hơn nhiều!"

Hàn Tuyệt tính tình là thập phần quật cường, lúc này biết con trai của mình thực sự ở khách sạn trong bị ép buộc sau đó nàng làm sao có thể tỉnh táo xuống tới!

Lúc này nàng thực sự tức giận phi thường! Vì sao những người đó nếu như vậy làm? Có thể, bốc đồng xấu xí một mặt, thực sự rất kinh khủng sao??

Đối với, ngày gần đây đến liên tiếp chuyện tình, hầu như đều châm đối với con trai của mình, điều này làm cho nàng làm sao không tức giận. Nàng biết rõ, nhất định là này Diệp Long địch nhân muốn lợi dụng con trai của mình đến đả kích hẳn. Thế nhưng, nữ tử là vô tội! Hẳn mới chỉ là một hài tử a!

Hàn Tuyệt giận thật, hậu quả rất nghiêm trọng!

"A di!"

Vừa lúc đó, nguyên bản muốn xông vào đi Dương Ngọc Linh cũng kéo lại Hàn Tuyết: "Ta... Ta đi chung với người!"

"Các người điên rồi sao? Đi vào các người có thể làm cái gì! Sẽ chỉ làm bọn họ thêm một người chết! Hơn nữa, hẳn bọn họ cũng không phải là này thiện lương hạng người, mỗi một cái cũng không sẽ chết vong đặt ở trong mắt, người đi vào hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Tuyết Nhi! Người hay(vẫn,còn) là Hoa Hải thị thị trưởng, thế nào cứ như vậy xung động nè!"

Diệp Long đã có một chút tức giận, người con dâu này thực sự để cho mình đau đầu!

Thế nhưng, Hàn Tuyết lại vẫn như cũ không quan tâm! Chỉ thấy nàng bỗng nhiên đem áo khoác của mình cởi ra.

Bên trong, là một bộ màu trắng ngăn tay quần áo trong.

Diệp Long nói: "Tuyết Nhi?"

Mà Dương Ngọc Linh cũng là gọi: "A di?"

Hàn Tuyết lúc này nhìn khách sạn, nói: "Tin tưởng, những người đó nhất định rất có hứng thú biết này ta cái thị trưởng sao?! Hơn nữa, ba ba các người cũng cần một thời cơ, nếu không tử không có khả năng tấn công? Như vậy, sẽ để cho ta vào đi thôi! Ta sẽ ngăn chặn bọn họ!"

"Không được! Người một nữ nhân có thể làm được cái gì!"

Hàn Bằng bỗng nhiên giận dữ hét, hẳn làm sao có thể để cho con gái của mình đi chịu chết nè!

Đích xác, Hàn Tuyết chỉ là một nữ nhân bình thường, cho dù nàng lớn lên như vậy xinh đẹp cao gầy, nhưng thủy chung đều không phải là một cái vạn năng siêu nhân.

"Thế nhưng ta vẫn như cũ muốn đi vào!"

Hàn Tuyết này cao gầy dáng người lúc này đang ở từng điểm từng điểm di động tới, nhìn trước mắt khách sạn, nàng lại muốn lập tức bay đến con trai của mình bên người mới cam tâm!

Hơn nữa, thân là Hoa Hải thị thị trưởng, làm sao có thể cái gì cũng không làm nè! Lúc này nàng thực sự cảm giác mình rất vô lực, vô luận là những người đó chết, còn là con trai của mình, hay hoặc là này giết người như ngóe đạo tặc, cũng làm cho nàng cảm giác mình cái gì đều làm không được.

Chỉ là, Hàn Tuyết cho dù tiến vào thật có thể đủ làm cái gì hữu dụng sự tình sao? Lẽ nào ngay cả lão Thiên cũng muốn bị phá huỷ cái này gần như hoàn mỹ mỹ phụ?

Y phục kia dán tại Hàn Tuyết trên người, hình giọt nước thiết kế để cho nàng đường cong lá lướt lộ rõ, thon dài đùi đẹp duyên dáng yêu kiều, đầy đặn ngọc mông rất tròn cao thẳng, cao vót nguy nga nhũ phong lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục!

Vòng tròn nị vai hồn nhiên thiên thành, tiêu diệt như làm, tuyết ngẫu vậ mềm mại cánh tay ngọc giao nhau lấy, thật mỏng quần áo thật chặt bao lấy vậ được thực đầy đặn thân thể mềm mại, lại lại như ẩn như hiện đột hiện ra này lôi lõm chẳng chịt sườn núi loan sơn cốc, bào đầy được(phải) như một đôi chín muồi cây đào mật vậ mê người, đem các nàng bộ ngực y phục chống đỡ phình phồng tăng, dường như tùy thời cũng có thể rách áo ra.

Thật là cực phẩm! Giống như là thiên nhiên trong lúc đó sinh ra một cái tuyệt sắc mỹ phụ giống nhau, hoàn mỹ vóc người, hoàn mỹ khuôn mặt, hoàn mỹ khí chất...

"Người tên là Dương Ngọc Linh sao??"

Bỗng nhiên Hàn Tuyết ngừng lại, trên mặt lại xuất hiện nụ cười ôn nhu: "Tiểu Hi bạn học a, yên tâm đi! Tiểu Hi còn người nữa mù mù cũng sẽ không có chuyện gì! Người ở nơi này chờ: các loại a!"

"Thế nhưng A di, những người đó, sẽ giết người!"

Dương Ngọc Linh kéo lại Hàn Tuyết cánh tay, cũng cũng không muốn để cho nàng đi vào. "Chúng ta... Có đúng hay không còn có thể chờ một chút! Nhiều như vậy cảnh sát quân nhân ở chỗ này đây!"

"Cũng là bởi vì bọn họ ở chỗ này ta mới lo lắng! Như vậy lúc nào mới có thể đột kích đi vào?"

"Thế nhưng —— "

Dương Ngọc Linh còn muốn nói điều gì, thế nhưng lại bị Hàn Tuyết phất tay ngăn cản nói: "Yên tâm đi, nhất định có thể. Nói cách khác, ta ở chỗ này căn bản là cái gì đều làm không được."

"Tuyết Nhi!"

Diệp Long cùng Hàn Băng chặn Hàn Tuyết trước mặt: "Người lẽ nào cũng không tin Tiểu Hi nè?"

"Ta thế nào không tin! Ta tin tưởng hẳn lúc này không có việc gì. Thế nhưng ta lại không thể không để ý tới."

Hàn Tuyết bỗng nhiên lớn tiếng nói.

Thế nhưng, Diệp Long nói lại càng cao hơn kháng: "Vậy người dù sao cũng phải tỉnh táo một điểm sao?! Tin tưởng Tiểu Hi nói, người liền chờ thêm chút nữa! Ta tin tưởng hẳn hiện tại đã lại nghĩ biện pháp đào sinh! Chỉ cần hẳn tìm được cơ hội đột phá, có lẽ để cho này đạo tặc bất ngờ phản kích, chúng ta liền có cơ hội! Có lẽ..."

Nói xong lời cuối cùng, cũng long thanh âm bỗng nhiên nhỏ rất nhiều, chỉ có mấy người bọn hắn mới nghe được: "Có lẽ chỉ cần Tiểu Hi chính hắn trốn tới cũng được! Chỉ cần Tiểu Hi không có chuyện, ta —— "

"Ba ba..."

Hàn Tuyết nhìn Diệp Long, bỗng nhiên nở nụ cười.

"Người cười cái gì?"

Hàn Tuyết nhẹ nhàng mà lắc đầu, "Vậy ta... Chờ một chút đi!"

Ai cũng không biết Hàn Tuyết lúc này đến tột cùng nghĩ tới điều gì. Hoặc là một chút chuyện cũ? Hay hoặc là một chút vui vẻ chuyện?

Lúc này vậy được thực gương mặt xinh đẹp hiện lên hơi đỏ ửng, mà như núi xa, mắt phượng một chút nước sơn. Đây ngũ quan xinh xắn quá nhiên là hỗn hợp được(phải) thiên y vô phùng! Hơn nữa vóc người của nàng căn thức hoàn mỹ!

Cao gầy nhỏ nhắn mềm mại, lồi lõm có hứng thú! Vóc người của nàng là như vậy nóng bỏng! Y phục kia đem nàng thành thực lồi lõm thân thể mềm mại bao bọc được(phải) nghiêm nghiêm mật mật, rồi lại đem này mạn diệu thân thể thành thực hiển lộ được(phải) lồi lõm có hứng thú, này lay động mái tóc có vẻ phiêu dật nhiều vẻ. .

Mơ hồ nhìn qua, hình như có một loại xuất trần khí chất giống nhau làm cho tâm thần người run lên. Thành thực cùng yêu diễm, gợi cảm cùng ung dung! Đây là đang để cho bất luận cái gì nam nhân bình thường cũng không cách nào khống chế trong lòng mình cường liệt muốn chiếm làm của riêng!

Mà ở khách sạn trong, lúc này thân là người vợ người mẹ mỹ phụ ghé vào Diệp Hi trên người, miệng hơi rời đi hẳn."Người nhớ kỹ, ngày hôm nay

việc chỉ có hai người chúng ta biết! Người tuyệt đối không thể cùng người thứ 3 nói!"

Dường như cảm thụ được dưới thân cái này tiểu nam hài này cứng rắn dị vật, Trương Ngọc Thiển cái miệng nhỏ nhắn nhả phát sinh ưm một tiếng, nàng phấn nị má ngọc một mảnh hỏa hồng, phương tâm kịch liệt nhúc nhích. Bất quá, nàng hay(vẫn,còn) là đem trong lòng ngượng ngùng khắc chế, hai tay đỡ lên Diệp Hi vai.

Nhìn cái này mê người mỹ thiếu phụ ở trước mặt của mình, Diệp Hi nhưng không kìm hãm được siết chặt cánh tay của mình, đem trên người cái này xinh đẹp Vương phi ôm vào trong ngực của mình!

Này làm tức giận vóc người thật sự là ma quỷ kiệt tác! Xiêm y căn bản cũng không có thể hoàn toàn che lại nàng thân thể mềm mại, bộ ngực một đôi kiêu nhã cao vót đầy ắp, cường liệt mà kích thích Diệp Hi.

Hai chân càng rất tròn thon dài, ở quần áo bao bọc dưới buộc vòng quanh nhu hòa kiện mỹ đường cong. Dịu dàng nắm chặt ngang hông phảng phất căn bản là chống đỡ không được này ngạo nhân vóc người, tùy thời đều có đoạn này khả năng.

Lúc này, phóng đăng lên nàng cả người tản ra yêu diễm mê người khí chất, giống như là một con trời sinh hồ ly tinh, càng là nam nhân uông vật!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Hương Diễm Đào Sinh

Bất quá, hai người bọn họ lúc này lại đang len lén mà chú ý tên phi đồ kia động tác. Lúc này người nam nhân nào hình như chìm đắm trong bản thân trong ảo tưởng giống nhau, dĩ nhiên không có phát hiện lúc này Diệp Hi đã bò dậy!

"Hắc hắc, này mẹ con thật là, khiến cho ta đều cứng lên!"

Nam nhân bỗng nhiên đem tay của mình thương bỏ vào chính bản thân trong túi, vừa mới chuẩn bị đem bành trướng được(phải) khó chịu đi thường phân thân trốn lúc đi ra chợt cả kinh!

Chỉ thấy, nguyên bản còn đang cùng Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này dây dưa ở chung với nhau Diệp Hi dĩ nhiên hướng về hăn xông lại!

"A!"

Mà thoáng phản ứng kịp đạo tặc lập tức muốn lấy ra thương, đáng tiếc một cái màu đen vật thể so với Diệp Hi còn nhanh hơn mà bay đến hăn trước mặt!

Dĩ nhiên là Diệp Hi giầy!

"Ba" một tiếng, vừa vặn đánh rớt súng lục của hăn!

"Ghê tởm!"

Nam nhân thấp giọng mắng một phen, đáng tiếc Diệp Hi lúc này lại đã vọt tới trước mặt của hăn!

"Cho ta đi tìm chết!"

Kèm theo lực đánh vào, Diệp Hi hướng về phía mặt của hãn cánh cửa chém ra quả đấm của mình.

"Phanh!"

Toàn bộ ngẫu đánh vào nam nhân trên ngực nhất thời đem thân thể hãn cũng đánh bay!

"Vô liêm sỉ tiểu tử, muốn chết!"

Đạo tặc trong lòng một hận, sau lưng trên bờ vai súng tự động bị(được) hãn lấy được trước người. Đáng tiếc Diệp Hi chân đã đá tới, thoáng cái biên cương súng tự động đá văng!

"Ai ui, cả người đều là bom!"

Diệp Hi thanh âm, dường như rất đặc ý.

Mà té trên mặt đất nam nhân lại ngây ngẩn cả người. Bởi vì, vừa mới chính bản thân rút này một thanh lên ống hãm thanh cánh tay thương lúc này đang đối với mình huyết Thái Dương.

"Chớ, chớ!"

Này tên phi đồ nhìn thấy Diệp Hi hình như thực sự muốn ở chỗ này giết hãn, liền vội vàng nói: "Giết người ta cũng phải ngồi tù!"

Chỉ là, đang lúc nói chuyện, một cái tay của hãn lại muốn đi sờ lên trên người bom!

"Đúng vậy! Sát nhân thế nhưng phạm pháp!"

Diệp Hi nở nụ cười. Hắn một cước thái ở dưới thân này tên phi đồ tay, lạnh lùng nói: "Đáng tiếc, người không phải người! Ta giết người cũng không phạm pháp!"

"Người —— "

Cái này tiểu nam hài cư nhiên như vậy vũ nhục hắn, thực sự để cho hắn cảm nhận được nộ không thể yết! Thế nhưng tình huống đối với hắn rất bất lợi a!

"Là không phải là muốn kíp nổ trên người bom?"

Cho dù hiện tại chiếm cứ ưu thế, Diệp Hi thân thể hay(vẫn,còn) là đang run rẩy, chỉ là, hắn cũng không sẽ nường tay: "Thật để cho người sợ! Nếu để cho các người bom nổ tung nói, nơi này thực sự muốn cho rằng đất bằng phẳng!"

"Vậy ta nhất định phải kéo người đệt lưng!"

"Đáng tiếc, trên người người bom đã không có cơ hội nổ tung!"

Diệp Hi trong lòng hung ác, cũng không có tiếp tục nói hết, dĩ nhiên vô tình kéo xuống thương thang!

Uy lực vô cùng đạ, nhất thời để cho dưới thân này một người nam nhân nơi bùng tim khai xuất một cái thật to lỗ máu!

"Tử... Đã chết?"

Phía sau, mở Trương Ngọc Thiển đang run rẩy đi tới! Nàng thật đúng là cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy tận mắt người khác ở trước mắt của mình sát nhân! Nhất là, lúc này ở trước mắt càng một đứa bé trai!

"Tử....."

Diệp Hi thân thể cũng đang run rẩy, hơn nữa đều hiểu được càng thêm lợi hại! Hẳn thực sự cho tới bây giờ chưa từng giết người! Thế nhưng hiện tại, ngay vừa rồi mình giết một người!

"Ừng ục!"

Này một loại cảm giác thật là đáng sợ! Trong tay này bằng lãnh được(phải) súng ống, thật giống như ma quỷ giống nhau. Để cho Diệp Hi sợ đến vội vàng mất!

"Diệp Hi?"

Trương Ngọc Thiển cánh tay chạm rai liên lụy Diệp Hi trên vai.

Thế nhưng, nguyên bản ở trong khiếp sợ Diệp Hi lại dĩ nhiên kéo lại hẳn, miệng rộng lại cấp tốc ngăn chặn mỹ phụ nhân này đang ở kiều sân cái miệng anh đào nhỏ nhắn, hai tay dùng sức đem nàng thành thực thân thể mềm mại ôm thật chặt, giao hoạt đầu lưỡi thừa cơ chui vào trong miệng của nàng, vội vàng hấp thu nàng đàn trong miệng mật nước.

"Ừm —— "

Trương Ngọc Thiển căn bản cũng không có nghĩ đến Diệp Hi sẽ bỗng nhiên như vậy xâm phạm nàng, lúc này mặt nàng trứng đà hồng, môi kiều diễm, phát sinh tinh tế thở gấp. Một trận một trận mùi thơm truyền tới, để cho Diệp Hi tâm đều mềm nhũn.

Diệp Hi lúc này hai tay ôm lấy cái này cao gầy mỹ phụ thành thực, hôn miệng của nàng ba, ánh mắt lại nhìn nàng. Chỉ thấy tóc dài đen nhánh rối tung ở tuyết trắng trên gáy, cao vót mê người bộ ngực theo hô hấp nhẹ nhàng phập phồng, lồi lõm mà lại duyên dáng thân thể đường cong đã ở êm ái rung động, sáng bóng óánh óánh cánh tay lộ ở xiêm y bên ngoài, càng lộ ra trơn truột non mềm.

Trương Ngọc Thiển mặt đầy ngậm xuân ý, đỏ tươi cái miệng nhỏ nhắn hơi nhếch lên, thẳng tắp phấn mũi thổ khí như lan, một đôi cực đại lê hình tiêm đỉnh kiêu nhã đè ép ở Diệp Hi trên người.

Đỏ đỏ tươi, đen đen sẫm, tam nhan sắc ánh thực sự là rực rỡ chói mắt, đẹp không sao tả xiết, mê sát người vậy.

"Diệp Hi! Người làm gì chứ!"

Thành thực mỹ phụ bỗng nhiên muốn phản kháng, nàng không rõ vì sao Diệp Hi một chút lúc này đối với mình bộ dáng như vậy! Thế nhưng hiện tại đã an toàn, nàng căn bản tìm không được mượn cớ lại cùng cô gái này bạn học tiếp xúc thân mật!

"A di, vừa mới làm ta sợ muốn chết!"

Diệp Hi ôm thật chặt lấy Trương Ngọc Thiển, thân thể thật là đang run rẩy.

"Thế nhưng —— "

Nàng quay đầu lại muốn nói cái gì, nhưng còn không có chờ: các loại nàng nói chuyện Diệp Hi miệng đã đem nàng miệng che lại, Diệp Hi đầu lưỡi ở nàng trong miệng khuấy động, nàng tượng trưng tính mà từ chối vài cái liền đình chỉ động tác, đầu lưỡi có chút cứng rắn nói cùng Diệp Hi đầu lưỡi quấy cùng một chỗ.

"Được rồi! Thân được rồi mau buông tay!"

Đương miệng của hai người sừng tách ra thời điểm, Trương Ngọc Thiển gương mặt chỉ một thoáng thay đổi đến đỏ bừng, giống như là đốt đỏ cục sắt giống nhau. Bởi vì bọn họ bên khóe miệng thượng, ngay cả nổi lên một cái màu bạc sợi tơ.

"Ừm!"

Tuy rằng rất tham luyện người mỹ phụ này mê hoặc, thế nhưng Diệp Hi cũng biết bây giờ không phải là thời điểm. Nguy hiểm còn không có rời đi nè! Nói không chừng, bọn họ tùy thời cũng có thể phẫn thân toái cốt!

"Tiểu hồn đản, nhớ kỹ! Chuyện này không thể để cho người khác biết!"

Trương Ngọc Thiển rời đi Diệp Hi thân thể, nhưng là mình một lòng lại vẫn như cũ đang kịch liệt nhúc nhích.

"Đừng nói trước cái này, A di, chúng ta đến lầu cao nhất mặt trên đi!"

Diệp Hi không nói hai lời kéo lại Trương Ngọc Thiển cánh tay, nhặt lên súng lục liền đi hướng về phía có chút âm u thang lầu.

"Đến tầng cao nhất có thể đủ thế nào?"

Trương Ngọc Thiển bị(được) Diệp Hi lôi kéo, đột nhiên hỏi: "Này đạo tặc thế nhưng toàn thân đều là thuốc nổ! Nếu như bị bọn họ phát hiện, những người đó chết liền —— "

Diệp Hi cắt đứt nàng, nói: "Ta biết, thế nhưng hiện tại chúng ta có thể làm cái gì đây! Hay(vẫn,còn) là phải nghĩ biện pháp chạy đi!"

Những người đó chết sống, Diệp Hi thật đúng là không quan tâm!

Ở nguy cơ trước mắt, mỗi người đều là ích kỷ, mỗi người đều giống nhau!

Bất quá, cho dù không quan tâm, Diệp Hi cũng không muốn nhìn thấy bọn họ cứ như vậy chết đi.

"Thế nhưng ta xem này đạo tặc rất không thoải mái!"

Diệp Hi bỗng nhiên căn răng nghiến lợi nói: "Vừa mới sát nhân thực sự làm ta sợ muốn chết! Ta là lần đầu tiên như vậy, hiện tại thân thể đều có một chút run nè!"

Đích xác, không có bất kỳ người nào có thể ở sát nhân sau đó sẽ dường như không có việc ấy. Cho dù người bị giết làm nhiều việc ác cũng sẽ cảm thấy tội ác cảm. Chỉ là, nếu mà một... mà.. .. Lại, lại mà tam sát nhân, như vậy loại này tội ác cảm liền sẽ từ từ trở nên chết lặng.

"Diệp Hi!"

Bỗng nhiên, Trương Ngọc Thiển kéo lại Diệp Hi.

"Làm sao vậy?"

"Có người!"

Cái này cao gầy mỹ phụ chỉ chỉ phía trước tam cửa lầu vị trí.

"Đừng nói trước nói!"

Diệp Hi tĩnh hạ tâm lai, cũng nghe được cửa thật có thanh âm. Bất quá thang lầu tia sáng căn bản cũng không sung túc, ở bọn họ cái sừng này rơi căn bản cũng không sẽ dễ dàng như vậy bị phát hiện!

"A di người ở nơi này, ta đi xem!"

Diệp Hi buông lỏng ra người mỹ phụ này cầm chặt tay của mình, niếp thủ niếp cước hướng về phía trước đi đến. Lúc này hãn thực sự rất khẩn trương, sợ bị phát hiện mà cứ như vậy bị giết rơi!

Thế nhưng, đối với này phi đồ cảm hận lại làm cho hãn nhẹn không được mà động sát cơ.

Chỉ là, đương Diệp Hi len lén thấy ở lầu ba cửa thang lầu tình cảnh là lúc cũng sợ đến nói không ra lời. Thân thể hần bỗng nhiên kịch liệt run run, thế nhưng trong lòng lại có một loại muốn buồn nôn xung động!

Ta nhật!

Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên mẫn, tình cảnh trước mắt hần nhiều liếc mắt nhìn sẽ lập tức té xỉu!

Người đoán hần nhìn thấy gì?

"Tiểu Hi, người làm gì chứ? Nơi này tới cùng có cái gì?"

Trương Ngọc Thiển thấy(gặp) Diệp Hi phản ứng không đúng trải qua, ở lòng hiếu kỳ khu sử dưới cũng đi từ từ đến. Thế nhưng Diệp Hi lại giữ nàng lại: "Cái kia... A di, người còn chưa phải muốn xem thật là tốt!"

"Vì sao?"

Rất không hiểu, thế nhưng Diệp Hi phản ứng lại làm cho nàng càng thêm tò mò. Vì sao vẻ mặt của hần cái dạng này nè? Vì sao hần hình như sắc mặt có chút xấu xí nè? Lẽ nào nơi đó có cái gì để cho hần sợ người sao?

"Nói chung cũng không cần nhìn! A di, nói chuyện đừng quá lớn tiếng, chúng ta liền ở chỗ này chờ một chút!"

Diệp Hi kéo lại người mỹ phụ này, thấp giọng nói: "Không (nên) muốn lại ra đời, nếu không sẽ bị phát hiện!"

"Nhưng nói như người vậy ta càng thêm muốn nhìn!"

Trương Ngọc Thiển lần lượt Diệp Hi thân thể đi về phía trước một bước, liền chết đói Diệp Hi lại ở phía sau dừng dừng trong ngực. Nguyên bản liền đến gần hai người nhất thời dán tại cùng nhau!

Nhất là này một cái cao gầy thành thực người vợ mỹ phụ, trước ngực nàng cặp kia trướng phình bộ ngực sữa, bởi vì Diệp Hi một động tác này mà bị lồng ngực của hắn chèn ép.

"Hỗn tiểu tử, ngươi làm gì chứ!"

Trương Ngọc Thiển không dám quá lớn tiếng, thế nhưng trên mặt cũng đã trở nên đỏ ửng lên, bất quá nàng hay(vẫn,còn) là đụng ra tức giận biểu tình, cố sức gõ Diệp Hi đầu một chút: "Chớ động tay động chân!"

Không biết vì sao, cùng cái này tiểu nam hài từng có tiếp xúc thân mật sau đó, Trương Ngọc Thiển phát giác thân thể của chính mình hình như trở nên mẫn cảm hơn! Nhất là bị(được) hắn tiếp xúc một khắc kia, luôn cảm thấy cả người khô nóng bất an.

"Ta xem một chút tới cùng có thứ gì!"

Trương Ngọc Thiển vượt qua Diệp Hi, đem đầu của mình đưa ra ngoài, nhưng khi nàng nhìn thấy tình cảnh trước mắt là lúc lạng là không có phản ứng đến!

Thật lâu, nàng mới đột nhiên đem đầu của mình rút về, nhưng là sắc mặt của nàng đi có chút phát thanh, cũng có chút mặt đỏ!

Trời ạ! Nàng dĩ nhiên thấy được ác tâm như vậy tràng diện!

"Ách, không phải nói cho A di ngươi đừng nhìn sao!"

Diệp Hi lôi kéo người mỹ phụ này, trong lòng cũng là sợ hãi.

Ở phía trước, cửa thang lầu vị trí, đang có hai cái vóc người thập phần cao to đạo tặc đang ở kịch liệt ôm hôn! Giống như là tình yêu cuồng nhiệt trong tình lữ giống nhau. Để cho người ác tâm chuyện, hai người bọn họ cánh tay dĩ nhiên bắt được đối phương giữa hai chân này cây đồ đạc!

Diệp Hi chỉ cần vừa nghĩ muốn tự mình đến tình cảnh liền cảm thấy da đầu tê dại. Hẳn thật muốn muốn một thương đánh chết hai cái này "Gian phu âm phu" thật là ác tâm!

Thế nhưng, bởi vì góc độ vấn đề, Diệp Hi chỉ có thể nhắm vào một cái trong đó. Nếu như không có nắm chặt ở bị phát hiện trước liền giết chết hai người bọn họ, Diệp Hi cũng không dám tùy tiện xuất thủ! Nói cách khác, khiến cho những người khác chú ý có lẽ để cho người kia kíp nổ bom, liền mạng nhỏ cứ như vậy đã không còn!

"Diệp Hi."

Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này người vợ bỗng nhiên lôi kéo cái này tiểu nam hài, dùng nhãn thần ý bảo hẳn không (nên) muốn nhìn lại.

"Thế nhưng A di, chúng ta được(phải) từ nơi này thông qua! Hai người kia..."

Diệp Hi nắm thật chặt rãnh tay chường trong súng ống, sau đó cắm vào bên hông của mình, nói: "Ta muốn giết bọn họ!"

Nhìn trước mắt cái này so với chính mình thấp bé cậu bé nói ra giết nhân, Trương Ngọc Thiển đột nhiên cảm giác được có một loại loại khác kích thích. Tại nơi chút phi đồ uy hiếp dưới, hai người bọn họ giống như là yêu đương vụng trộm giống nhau!

Muốn đến nơi này, cho dù là thân là người vợ người mẹ nàng, không khỏi mặt đỏ đứng lên. Thế nhưng nàng nhưng không có phát hiện, trước mắt nữ nhi bạn học, lại dùng một đôi tràn đầy muốn chiếm làm của riêng ánh mắt nhìn thẳng trước ngực mình cặp kia kiều đỉnh cổ trướng nữ phong!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Hương Thế

"Diệp Hi!"

Trước mắt này một đứa bé trai ở phía sau cư nhiên dùng tốt loại này thập phần nóng rực ánh mắt nhìn chính bản thân, Trương Ngọc Thiển thật sự là chịu không nổi! Bất quá nàng vừa muốn nói chuyện trách cứ hẳn, lại bị Diệp Hi phát tay ngăn cản nói: "Hử, A di, nhỏ giọng một chút! Chúng ta không có khả năng bị phát hiện!"

Đích xác, nếu như ở chỗ này bị phát hiện, như vậy nhất định sẽ bị(được) này đạo tặc giết chết! Những người này quả thực không đem tính mạng con người để ở trong mắt, tùy ý sát nhân. Nếu như phát hiện Diệp Hi bọn họ, chuẩn sẽ lập tức một phát súng giết chết!

"Bất quá, chúng ta cũng phải nghĩ biện pháp!"

Diệp Hi không khỏi lần thứ hai nhìn phía xa xa này hai cái đang hôn trên thân nam nhân, hai người kia thực sự để cho hẳn cảm nhận được vô cùng ác tâm! Hai cái đại nam nhân dĩ nhiên như tình lữ giống nhau đang hôn, ngấm lại cũng khó chịu!

"Vậy người muốn phải làm sao? Thực sự muốn... Giết bọn họ?"

Cái này thành thực mỹ phụ thân thể bỗng nhiên run rẩy, cho dù là nàng, thành thực đoan trang nữ cường nhân, ở đem sát nhân nói thật giống như rất trò đùa hình dạng cũng không khỏi sợ nổi da gà.

"Ừm!"

Diệp Hi gật đầu, hấn nắm thật chặt tay của mình thương, giọng căm hận nói: "Nếu mà không giết bọn hấn, chết chính là chúng ta! Huống hồ như bọn họ những thứ này đại gian đại ác người, trên tay làm sao sẽ không có vài ngày mạng người nè! Bây giờ là báo ứng tới!"

Diệp Hi biểu tình có chút nghiêm túc.

Thế nhưng, bên người này một cái cao hơn hấn chọn mỹ phụ chợt "Xì" một tiếng cười duyên, bất quá lập tức nàng có lập tức bụm miệng ba.

Nhìn nàng này liên tiếp động tác, Diệp Hi cảm thấy buồn cười, bạn học này mù mù, xem ra cũng có khả ái một mặt nè! Bất quá, để cho Diệp Hi mê muội hay(vẫn,còn) là nàng sâu hàng này một loại thực phụ thành thực khí chất. Giở tay nhắc chân trong lúc đó, tràn đầy mỹ phụ vô hạn phong tình, làm cho ý nghĩ kỳ quái!

"Nhỏ bại hoại, cười gì vậy!"

Trương Ngọc Thiển gõ một cái Diệp Hi đầu, trực giác ngách ở phía sau, là chính bản thân thật tình muốn cười thời điểm. Ở bình thời công tác trong, nàng hình như sớm đã thành quên mất thật lòng nụ cười! Hết thấy đều là như vậy giả tạo.

Đương thương nhân chính là như vậy, chưa bao giờ nói thật ra. Người lừa ta gạt thương trường sinh hoạt cũng để cho nàng cảm giác mình cũng mau nếu so với được với tam quốc thời điểm Tào Tháo. Mà bây giờ, cho dù là ở trong lúc nguy cấp, Trương Ngọc Thiển lại đột nhiên cảm giác được, cuộc sống như thế mới đúng mình muốn!

Hài lòng liền cười, lấy rất đơn giản, thế nhưng đối với Trương Ngọc Thiển mà nói lại tựa như xa xỉ. Thế nhưng hiện tại, nàng thực sự cảm thấy rất vui vẻ. Bởi vì mình có thể không cần nguy trang.

Diệp Hi lúc này nhìn qua có chút ngại ngùng: "A di người nhìn qua thật là đáng yêu a!"

"Khả ái?"

Trương Ngọc Thiến nhú mày, tùy tiện nói: "Nói bậy, tiểu hài tử chó không lớn không nhỏ!"

Trong lúc nói chuyện, nàng giả bộ làm ra một bộ trường bối hình dạng, hai tay chống nạnh, nói: "Nhớ kỹ a, ta nhưng là trường bối của người!"

"A di người cũng không cần cố ý nhắc nhở a, hình như có chút giấu đầu hở đuôi."

Diệp Hi cười cười, ở nơi này khẩn trương thời điểm, dường như bọn họ đều muốn muốn thông qua đối thoại đến giảm bớt loại này đè nén bầu không khí. .

Bất quá, Diệp Hi thanh âm hình như có chút lớn, dĩ nhiên để cho này hai cái đang ở "Dày đặc tình nộ hôn nóng bỏng" nam nhân bỗng nhiên dừng lại."Là ai?"

Cả đời này gặm nhẹ để cho Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiến trong lòng hai người một đột, chỉ cảm thấy buồn tim của mình cũng mau muốn đình chỉ! Mà Trương Ngọc Thiến càng theo bản năng nhào tới cái này nhỏ trên người của cậu bé, dùng một tay bưng kín miệng của hắn, cẩn thận phòng hắn tiếp tục nói chuyện lớn tiếng!

Tĩnh!

Trong khoảng thời gian ngắn, xung quanh xuất kỳ tĩnh!

Diệp Hi cùng nhào tới trên người mình người mỹ phụ này nhìn nhau, thế nhưng ai cũng không dám động, ai cũng không dám nói chuyện, rất sợ để

cho này đạo tặc phát hiện.

Hồ hấp, bọn họ hiện tại chỉ nghe đến đối phương này khẩn trương mà thờ hào hển. Bất quá, Diệp Hi lúc này lại có chút khổ! Vì vậy cao gầy mỹ phụ thân thể hầu như đều dựa vào ở trên người của mình, theo nàng hồ hấp, trước ngực cặp kia hào nhũ lại đang trên ngực chèn ép, để cho thân thể hẳn trở nên càng ngày càng nóng rực đứng lên, giữa hai chân, thậm chí có một cây dị vật ở chĩa vào mỹ phụ tiểu phúc.

"Anh."

Trương Ngọc Thiển cả người run lên, cặp kia đôi mắt đẹp ở chuyển động, thế nhưng thân thể lại tuyệt không có dừng khí dờ. Thế nhưng trên bụng này dị vật lại trở nên càng lúc càng lớn, để cho nàng không cách nào sơ sót cảm giác thật có chút khó chịu. Thân thể từ từ cảm thấy có chút trống rỗng, có chút nóng rực!

"Thử —— "

Bỗng nhiên, Diệp Hi cũng rút một cái khẩu khí!"Chớ a!"

Hắn há mồm ra, dùng ngoài vô cùng thanh âm yếu ớt nói: "Chớ!"

Nhìn gần ngay trước mắt người mỹ phụ này, Diệp Hi thực sự cảm giác mình sắp nổ tung!

Bởi vì, Trương Ngọc Thiển cứ lại vào lúc này, bắt được hắn này muốn làm ác tiểu Thanh long!

Muốn chết a! Bị(được) này mềm mại không xương tay nhỏ bé năm, Diệp Hi cả người tế bào đều đang trở nên hưng phấn có thể đứng lên.

Mà xa xa, này hai tên phi đồ lúc này lại cảnh giác nhìn bên này.

"Có người nhìn lên?"

Một người trong đó nam nhân hỏi, "Vừa mới ta đích xác nghe được có tiếng âm!"

"Không có chứ?"

Cái khác thoát nhìn có chút như "Chịu" nam nhân kéo hẳn lại cánh tay, nói chuyện giống như là cổ thời điểm thái giám như vậy: "Ôi, đừng để ý những thứ kia, thân ái, chúng ta hay(vẫn,còn) là nhanh một chút xong việc sao?! Nếu không chờ một chút chúng ta liền không có cơ hội!"

"Hình như thật sự có thứ gì ở bên kia a!"

"Nói mò! Hiện tại ngoại trừ người của chúng ta, đâu còn có thể có cái gì! Có phải là người hay không không muốn theo ta làm?"

Người đàn ông này nói chuyện cha tiếng cha tức giận, thực sự làm cho chịu không nổi!

Thế nhưng bị coi thường chính là, một cái khác đạo tặc nhưng thật giống như nghe được cả người đầu khớp xương đều mềm nhũn, nói càng làm cho người muốn một đao chém chết hẳn: "Được rồi, bảo bối, ngoan a!"

"Ừm! Ta ngoan, vậy người có đúng hay không hiện tại cho ta nè? Thực sự muốn a, nếu không chúng ta đều chết rồi!"

"Hắc hắc, nói rất đúng!"

Cái này cảnh giác nam nhân dường như đã "Cấp bách khó dẫn nổi", hẳn xoay người đem đối phương nhào tới trên mặt đất!

Cái này màn ảnh, thật mẹ nàng ác tâm!

May là Diệp Hi lúc này nhìn không thấy, nói cách khác, hẳn thực sự sẽ nổ ra!

Bất quá, đương Diệp Hi đối mặt trước mắt người mỹ phụ này ánh mắt là lúc, chợt cảm nhận được một loại cảm giác hít thở không thông!

Chỉ thấy một người mặc đoàn trang âu phục thành thực thiếu phụ ánh vào mắt của mình liêm. Này một cái như thơ như tranh vẽ nguyệt dung lộ vẻ nhàn nhạt ý xấu hổ. Long mi cong như trăng non, như nước trong veo mắt hạnh đôi mắt đẹp phảng phất nước sơn đêm tối khoảng không trên hai vì sao, sáng sủa chiếu người!

Đầy đặn vóc người cao gầy mà thướt tha, bảu đầy cao vót kiêu nhã đem y phục trước ngực nàng chống lên hai tòa thật cao núi non. Vòng eo nhỏ và dài, giống tân sinh dương liễu, dịu dàng cận kham nắm chặt.

Hai chân thon dài đường cong nhu hòa, kiện mỹ gợi cảm. Bồi thượng một đôi màu đen tam thốn giày cao gót, đem thân thể của hãn đoạn thoáng kéo dài, phụ trợ ra gần như với hoàn mỹ hoàng kim tỉ lệ!

Tuyệt sắc mỹ phụ thành thực người Trương Ngọc Thiển thấy Diệp Hi một bộ nhìn thấy cái gì trân bảo dường như biểu tình, nàng bỗng nhiên kéo ra khoảng cách giữa hai người, giả vờ tức giận sắc giọng: "Người muốn chết sao? Nói chuyện lớn tiếng như vậy, sẽ bị bọn họ phát hiện ách!"

Nàng kiêu tươi như hoa, để cho Diệp Hi có một loại mọc cánh thành tiên trêu tiên, dường như tắm rửa xuân phong thoải mái thư sướng cảm giác.

"Ta nhất thời không khống chế được nha!"

Diệp Hi lúng túng tao liễu tao cái ót, nhìn chậm rãi ở trước mắt xoay người sang chỗ khác người mỹ phụ này, hãn đem ánh mắt của mình lần thứ hai nhìn về phía này hai cái hôn môi nam nhân!

Oa, không nhìn còn khá, vừa nhìn là cùng!

Diệp Hi chỉ cảm giác mình ăn đi thứ ở dạ dày giữa quay cuồng, dĩ nhiên muốn nhổ ra. Cái tràng diện này, sự tử là "Kinh khủng" người nói hai cái ngữ cao mã đại nam nhân lúc này hình như phu thê hoan ái giống nhau lẫn lộn trên mặt đất thậm chí còn kéo y phục, có thể hay không làm cho có chút da đầu tê dại?

Dù sao cũng Diệp Hi lúc này thật rất muốn xông lên phía trước đưa bọn họ cái bị(được) xấu "Xã hội bầu không khí", "Luân lý đạo đức" nam nhân bầm thây vạn đoạn!

Thiếu, hấn nhưng lại cảm thấy quá mức ác tâm! Liền vội vàng đem ánh mắt thu hồi, thế nhưng lại nhìn ở tại trước mắt sau lưng bản thân này một cái mỹ phụ nhân thê phía sau. Lúc này Trương Ngọc Thiển hình như muốn đi tới thang lầu bên kia cửa sổ, cũng không nhìn thấy Diệp Hi ánh mắt.

Diệp Hi bỗng nhiên bị(được) nàng này kiều đỉnh mà lắc một cái ngăn ngọc mộng hấp dẫn, này hoàn mỹ độ cung, đầy đặn mỹ đôn phảng phất ở hướng hấn ngoắc vấn an giống nhau, chọc cho hấn tâm thần chập chờn, hầu như không nhận được nghĩ muốn đưa tay đi vào đem như vậy ôn nhu ngọc mộng nắm trong tay hảo hảo thưởng thức vừa lộn.

Trương Ngọc Thiển mặc dù không có quay đầu lại, thế nhưng nàng lại vẫn như cũ cảm giác được sau lưng mình này nóng rực ánh mắt, phảng phất có một cái bàn tay vô hình giống nhau vuốt nàng ngọc mộng dường như.

Nàng thành linh mà xoay người muốn trách cứ hấn một phen, thế nhưng Diệp Hi nhưng không có chú ý tới nàng đột nhiên động tác, giữa hai người ánh mắt lập tức nhìn nhau!

"Nhìn gì nè!"

Không biết vì sao, Trương Ngọc Thiển đối với Diệp Hi ánh mắt như vậy chỉ cảm thấy thập phần khó chịu, thật giống như chính bản thân ở trong mắt hấn trở thành một cái nhỏ sơn dương giống nhau!

Thế nhưng Diệp Hi lại đang ngỡ ngác mà cười khúc khích, để cho Trương Ngọc Thiển tức giận đi trở về, khua nổi lên ngọc thủ liền muốn muốn gõ đầu của hắn.

Diệp Hi tay mắt lanh lẹ, vội vàng lắc mình tránh thoát tay nàng, thế nhưng tham bị(được) dục vọng huân được(phải) có chút đầu óc quay cuồng hẳn, lại dĩ nhiên thừa cơ hội này, đem Trương Ngọc Thiển thân thể mềm mại kéo đến trong ngực của mình, hai cánh tay hộ ở trên người của nàng, tận lực đem nàng bảo hộ ở song chướng của mình trong lúc đó.

"Phác thông!"

Một tiếng, hai người đều ngã xuống đất.

"Ôi, đau nhức!"

Tuy rằng rơi trên mặt đất có chút đau nhức, thế nhưng cảm thụ được trong ngực thành thực mỹ nhân này no đủ đầy đà thân thể mềm mại không có gì sánh kịp xúc cảm, Diệp Hi cảm thấy một trận trong lòng ngứa ngáy, trong ngực không tự chủ được về phía trước giơ cao, muốn càng thêm dùng sức đè ép mỹ phụ nhân cao vót tuyết phong, hai tay của hắn một tay ôm Trương Ngọc Thiển (eo) thon thả, một tay lại đặt tại cái mông của nàng trên.

Trương Ngọc Thiển "Ừm" một tiếng, thân thể mềm mại dĩ nhiên xụi lơ vô lực đặt ở Lăng Vân trên người. Hai tay của nàng chống Diệp Hi trên ngực, gắt giọng: "Người muốn ngã chết A di sao?"

Diệp Hi lại siết chặt hai tay của mình, đem Trương Ngọc Thiển thành thực thân thể mềm mại ôm vào trong ngực, cười nói: "Hiện tại dường như té người là ta nè! Tốt A di, ta cho người làm thịt người điếm, người còn nếu như vậy mắng ta!"

Nói, hấn con kia đặt tại thủy như Tuyết Ngọc mông phía trên ma trảo bỗng nhiên cố sức bóp nhẹ một chút.

"Ừm..."

Trương Ngọc Thiển này tuyệt sắc người ngọc môi anh đào khẽ nhếch, khó kìm lòng nổi mà quá ra một tiếng rên rĩ nỉ non rên rĩ. Ngọc mông bị tập kích, khiến cho nàng mặt cười trên đỏ ửng dâng lên, kiều má lúm đồng tiền nhất thời tươi như hoa đào, mị nhãn như tơ, dường như muốn tích xuất thủy đến giống nhau. Nàng trừng mắt Diệp Hi, sẵng giọng: "Mau buông tay! Sẽ bị phát hiện!"

"Thế nhưng ta đau quá. Bất quá, A di người thật là đẹp mắt!"

Diệp Hi dừng ở gần ngay trước mắt một cái kiều dịch, si mê lắm bẫm nói, ma trảo của hấn không bị khống chế ở nơi này mỹ nhân tuyệt sắc thế ngọc vú khẽ vượt đứng lên.

Trương Ngọc Thiển cả người chấn động, lại một tiếng mềm mại đáng yêu uyển chuyển yêu kiều rên rĩ hướng môi ra, loại này đã lâu cảm giác để cho nàng cả người mềm yếu vô lực, trống rỗng nhiều năm thành thực ngọc thể bắt đầu trở nên nóng rực đứng lên, cả người băng cơ ngọc cốt chua xót ma khó khăn nại đến cực điểm, toan điềm khổ lạt mạn muôn vàn tư vị phảng phất thiếu đê hồng thủy xông lên nàng yên lặng nhiều năm phương tâm trên.

"Dừng tay a!"

Hai tay của nàng chống đỡ ở Diệp Hi trên người nỗ lực muốn đứng lên, thế nhưng lại bởi vì mình mỹ đồn bị tập kích mà lại ngã xuống, nặng nề mà đặt ở Diệp Hi trên người. Nàng Nga Mi chau mày, nghiêng, xinh đẹp hoa kiều tiên tử kiều dung đỏ ửng như lửa, phương tâm e thẹn tất cả.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Mùi Thơm

Vội vàng đỡ nàng đứng lên, để cho nàng ngồi vào cái ghế trên, thấp giọng nói: "Xin lỗi, A di, ta..."

Hắn bỗng nhiên có chút ghen lờ, nhưng không biết ứng với nên nói cái gì mới tốt, chẳng lẽ nói "Ta không phải cố ý" Trương Ngọc Thiển thấy hắn một bộ tay chân luống cuống hình dạng, bỗng nhiên "Xì" một tiếng cười duyên, ngọc chường bưng kín nàng này mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn, lông mày run run, vai run rẩy đứng thẳng, trong trắng lộ hồng băng cơ ngọc phủ lẫn sương bỏ vào tuyết, phảng phất nở nà giống nhau phủ thêm một tầng nhàn nhạt hồng nhạt. Nàng một đôi thon dài khép lại lấy, một tay đặt ở trên đó, hai cánh tay trong lúc đó, trước ngực khởi động dãy núi no đủ phồng lên, theo nàng cười duyên mà không ngừng run rẩy, đặng xuất trận trận nhũ sóng.

Diệp Hi không khỏi nhìn ngây dại. Hắn yên lặng đứng ở Trương Ngọc Thiển cái này tuyệt sắc mỹ phụ trước mặt, cư cao lâm hạ mắt nhìn xuống cái này thành thực quyến rũ xinh đẹp người vợ!

Trương Ngọc Thiển phát giác được Diệp Hi đôi mắt kia phảng phất mang theo ma lực giống nhau, càn rỡ ánh mắt ở trên người của mình quét sạch, dường như tạo thành một cái bàn tay vô hình, linh khoảng cách chạm đến ở bản thân da thịt trên.

Nàng phương tâm e thẹn vạn phần, thân thể mềm mại phảng phất có thiên trùng vạn nghĩ ở cắn xé bò sát giống nhau, để cho nàng kim lòng không được đánh run một cái. Nàng trừng mắt Diệp Hi, giả vờ cá giận nói: "Nhỏ bại hoại! Nhìn đủ chưa!"

"Ách —— "

Diệp Hi này mới hồi phục tinh thần lại, hẳn có chút lúng túng tao liễu tao cái ót, ngại ngùng mà nói: "A di người thật xinh đẹp, ta không nhìn được nghĩ phải nhìn nhiều người vài lần."

Trương Ngọc Thiển cũng không đành lòng trách cứ hẳn, huống chi, nàng mình bây giờ phương tâm tần khiêu, phảng phất chấn kinh nai con giống nhau, xấu hổ hách không dứt. Nàng nỗ lực làm một cái hít sâu dùng bình phục bản thân phương tâm, dịu dàng nói: "Sau này không cho phép nhìn như vậy lấy A di a! Nếu không A di sẽ tức giận!"

Nàng cố ý sừng sộ lên đến.

Ở khách sạn ra, những người này cũng không như Diệp Hi bọn họ dễ dàng như vậy, vẫn có thể "Nói chuyện yêu đương" lúc này, Diệp Long thực sự vội muốn chết!

Mà Hàn Tuyết nhưng không có vừa mới sốt ruột, trái lại thỉnh thoảng nhìn bị ép buộc khách sạn. Nhẹ nhàng mà than thở, trên mặt tuy có cũng có lo lắng, thế nhưng nhưng không có trước đây như vậy mãnh liệt!

Tốt xấu nàng cũng là Hoa Hải thị nữ thị trưởng, tại sao có thể như vậy kinh hoàng nè!

"Còn có bao nhiêu thời gian?"

Diệp Long bỗng nhiên tìm tới bên người tiểu Triệu hỏi.

"Thủ trưởng, đã qua hai canh giờ! Chúng ta đã sắp chuẩn bị xong!"

Tiểu Triệu gật đầu: "Bất quá, muốn là như thế này vọt vào nói, cũng không thể đủ bảo đảm tất cả con tin an toàn! Mà này phi đồ vị trí, chúng ta

cũng đã nắm giữ đại bộ phận! Bất quá, còn có ba cái không biết ở địa phương nào!"

"Còn có ba cái a!"

Diệp Long vuốt ve chính bản thân té xuống ba, nghiêm túc nói: "Ba cái! Nếu như trong đó có một dẫn bạo liệu bom, chúng ta liền thua! Đáng chết, đã vậy còn quá khó chơi!"

"Ta nói, người quen cũ gia, ta cảm thấy người thật giống như quá mức câu nệ!"

Hàn Bằng bỗng nhiên kéo qua Diệp Long, ở bên tai của hắn thấp giọng nói: "Chỉ cần bảo đảm Tiểu Hi an toàn, những người khác đâu cần phải quản bọn họ đâu!"

"Người đây là ý định làm khó ta!"

Diệp Long cười khờ nói: "Những người khác chất môn cũng đều là người a! Tuy rằng ta cũng cảm thấy chỉ cần Tiểu Hi không có việc gì liền tốt rồi, thế nhưng người biết, bối cảnh này kẻ thù chính trị nhưng sẽ không bỏ qua lần này buộc ta cơ hội!"

"Ba ba! Các người ở nơi nào xì xào bàn tán tới khi nào?"

Hàn Tuyết hai tay ôm ngực, này cao gầy dáng người là như vậy thướt tha lả lướt. "Tình tảo một điểm được chưa?"

"A?"

Thấy được vừa rồi hình như muốn vọt vào Hàn Tuyết, Diệp Long cùng Hàn Bằng chột mắt choáng váng: "Cái kia, Tuyết Nhi, người không sao chứ?"

"Ta có thể có chuyện gì?"

Hàn Tuyết tức giận hồi đáp: "Chính như các người nói, ta tin tưởng Tiểu Hi!"

Ánh mắt nhìn về phía xa xa khách sạn, Hàn Tuyết trên mặt bỗng nhiên tràn đầy hiền lành tình thương của mẹ đáng tươi cười.

Cho dù, nàng hiện ở trong lòng cũng là thấp thỏm bất an. Thế nhưng nàng lựa chọn tin tưởng.

"Tin tưởng Tiểu Hi a!"

Diệp Long thấp giọng lẩm bẩm, "Người quen cũ gia, ta nghĩ, chúng ta còn chưa đủ thành thực!"

Mà bên người Dương Ngọc Linh lại ở phía sau lôi kéo Hàn Tuyết cánh tay: "A di, thế nhưng bên trong, thực sự sẽ bị giết chết sao? Này đạo tặc, thực sự sẽ sát nhân sao? Này mù mù bọn họ sẽ không có việc gì?"

Lúc này Dương Ngọc Linh thực sự rất lo lắng mẫu thân của mình còn có Diệp Hi nè! Thế nhưng nàng cũng như vậy cũng làm không được!

"Ừm! Yên tâm đi! Người hăn là tin tưởng hăn môn."

Hàn Tuyết mỉm cười mà gật đầu, thế nhưng nàng nhưng trong lòng thì có chút lo lắng. Chỉ là, đồng thời ở nơi này, nàng lại bắt đầu cảm hận lúc đem đây hết thầy hắc ám tranh đấu chiết cây đến con trai mình trên người những người đó!

Bất kể là ai, Hàn Tuyết phát thệ đều phải đem đối phương liên tục chi với pháp! Nàng tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy tái xuất hiện! Mặc dù bây giờ món này còn không có giải quyết, thế nhưng nàng hình như thật tin tưởng, Diệp Hi có thể làm được!

Cho dù hẳn bây giờ còn là một đứa bé, nhưng là lại có năng lực cứu vớt mọi người chết!

Đối mặt trước nay chưa có đau xót, đã từng mọi người luôn cho là mình sẽ tan vỡ. Kỳ thực, tai nạn cũng không nhất định hội yếu mạng của người, nó sẽ chỉ ở trên người người yếu ớt nhất địa phương trát thượng một châm, để cho thống khổ! Kiên cường người đỉnh quá khứ, đó chính là niết bàn Phụng Hoàng! Cần phải là thật không đi qua, vậy thì chờ cả đời đều sống ở bóng tối này ngày trong sao?!

Mà lần này kinh khủng tập kích đầu sỏ gây nên nè?

Lúc này lại ở lớn như vậy tổng thống phòng xếp trong kiêu lấy cặp kia thon dài đùi đẹp, thập phần nhân nhã uống cây cà phê.

Lạc Mỹ xem ti vi trong trực tiếp truyền tin tức, nhưng trong lòng cảm thấy thập phần thích ý, loại cảm giác này quá tuyệt vời.

"Tỷ, người lúc này không phải hẳn là nhiều chú ý một chút cái kia gọi Tân Nhã người sao? Vừa mới nàng đi a!"

Ở nơi này cao gầy thành thực ngự tỷ bên người, cũng một cái cầm khoai phiến tiểu cô nương.

Lúc này nàng một bên dùng tay của mình lấy ra lấy từng cục khoai phiến nhưng hướng trong miệng của mình, một bên lại nói: "Nếu không a, người sẽ bị người bán cũng không biết!"

Nghe nàng giọng nói chuyện, giống như là một người trưởng thành giống nhau!

Nhưng nàng lại cũng chỉ là một cái chùng mười tuổi tiểu la ly!

"Tiểu hài tử xấu xa biết cái gì!"

Lạc Mỹ trừng muội muội liếc mắt: "Người ứng với cần phải trở về, ở chỗ này cũng là không có việc gì!"

Dương tử bỗng nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn: "Ta không (nên) muốn a!"

"Cái gì có muốn hay không! Nhanh lên một chút cho ta quay về Nhật bản đi! Mụ mụ nhưng lo lắng còn người!"

Lạc Mỹ đi tới cái này tiểu la ly bên người, một tay cầm mở ra nàg khoai phiến, nói: "Trở lại, nếu không ta tự mình động thủ buộc người!"

"Ta nói tử tử, người cũng đừng lão là uy hiếp như vậy ta a, tốt xấu ta chỉ số thông minh thế nhưng ở người trên!"

Dương tử lão khí hoành thu nói. Thế nhưng đầu thiếu nghênh đón Lạc Mỹ một kích bạo lật: "Chớ ở tử tử trước mặt áo liệt thành!"

Bất quá, lời của muội muội nói xong cũng đúng, cái này tiểu la ly, nàg chỉ số thông minh thế nhưng cao dọa người nè! Thảo nào còn tuổi nhỏ hiểu được nhiều như vậy!

"Đau quá ai!"

Dương tử bị đau mà chờ trước mắt này một cái thập phần cao gầy tử tử: "Hì hì, bất quá ta có một loại trực giác! Người chuyện lần này nhất định sẽ thất bại!"

"Vì sao?"

Lạc Mỹ không khỏi tò mò hỏi. .

Dương tử ngọ đầu nhỏ: "Người hỏi vì sao a? Ách, cái này..."

"Ừm?"

"Trực giác a!"

Dương tử xem ti vi, nói: "Bất quá, người lần này khẳng định để cho cái kia là Diệp Long lão nhân tức giận! Ba lần bốn lượt đi trêu chọc hẳn, phỏng chừng hiện tại hẳn nhất định muốn cưỡng gian người nè!"

"Tiểu hài tử muốn chết sao!"

"Ha ha! Đùa giỡn rồi! Diệp Long lão đầu tử kia nhất định sẽ đem tử tử người bắt ở cho hẳn đương cháu dâu! Hì hì, cho người đương Diệp Hi tên tiểu hài tử kia lão bà!"

"Vui đùa mở ra đủ chứ?"

Nghĩ tới Diệp Hi, Lạc Mỹ sắc mặt bỗng nhiên thay đổi.

Dương tử cái này tiểu la ly cũng thu hồi dáng tươi cười: "Bất quá, Diệp Long hẳn nhất định muốn đổi phó người, tử tử người cũng phải cẩn thận a!"

"Đây chẳng phải là mục đích của ta sao?"

Lạc Mỹ trong lòng lẩm bẫm, đối với cô muội muội này, có đôi khi nàng hay(vẫn,còn) là thật bội phục. Cho dù nàng bây giờ còn nhỏ.

"Được rồi tử tử, ta nghĩ chuyển đi Diệp Hi trường học!"

Dương tử ngữ không sợ hãi người tử không ngớt!

Lạc Mỹ trừng mắt nàng: "Số tuổi của người đủ độ nơi đó cao trung sao!"

"Này ta trong đủ!"

Dương tử thập phần lão thành mà gật một cái đầu của mình."Thật sao! Tử, ta tiếp xúc Diệp Hi đối với người cũng mới có lợi a!"

"Không được!"

Lạc Mỹ bỗng nhiên một tiếng cự tuyệt: "Nếu như sự tình đến tình trạng không thể vãn hồi, người muốn thoát thân liền khó khăn! Hiện tại nhanh chóng cho ta trở lại Nhật bản!"

"Không (nên) muốn! Đánh chết ta cũng không cần!"

Nguyên bản còn thập phần lão thành tiểu la ly, lúc này lại ôm lấy ở trên ghế sa lon mặt ôm một cái hùm, nói: "Như vậy chuyện đùa tình ta làm sao có thể bỏ qua ách! Ta liền! Hì hì, ta xem một chút Diệp Hi lần thứ hai thấy ta thời điểm sẽ là biểu tình gì!"

"Người cũng chớ xem thường tên tiểu tử kia!"

Nghĩ tới chính bản thân lần trước bị(được) hãm bắt bộ ngực, Lạc Mỹ trong lòng bỗng nhiên có một loại muốn muốn trả thù xung động. Lúc đó cũng tự trách mình, đưa hãm trở thành là tiểu hài tử, nếu không làm sao sẽ bị(được) khinh bạc nè!

Bất quá, cũng không biết vì sao, khi đó bị nắm ở tô nữ cảm giác, hiện tại nàng lại còn nhớ kỹ!

Ở khách sạn trong cùng với không khí chung quanh đã lãnh tới cực điểm! Dường như, tất cả khả năng cũng sẽ bạo phát. Có lẽ sẽ là căn này khách sạn bị(được) bùng nổ hủy, con tin tử vong. Cũng có lẽ là đạo tặc bị(được) đánh gục, con tin được cứu vớt.

Mà bây giờ, mấu chốt nhất người —— Diệp Hi nhìn trước mắt mỹ nhân thể, hãm chột đánh một cái giật mình, địa chỉ mới giữa phảng phất có một đạo mãnh liệt điện lưu ở oanh kích lấy tâm thần của hãm giống nhau.

Trương Ngọc Thiển thấy(gặp) Diệp Hi thần sắc không đúng, lập tức quan tâm hỏi: "Người không sao chứ?"

Trong lúc nói chuyện, nàng Thiên Thiên ngọc thủ leo lên Diệp Hi vai, đỡ thân thể hẳn, dường như muốn biết hẳn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Thế nhưng Diệp Hi hai mắt bỗng nhiên đục hỏa xảy ra!

Từ hẳn cái phương hướng này, thấy được một đường rãnh thật sâu hác! Tuyết trắng như ngọc, trơn như nòn da thịt phảng phất tựa như một tôn trong suốt pho tượng. Trương Ngọc Thiển mặc này một món quần áo trong, cộng thêm nàng hiện tại trên thân nghiêng về trước động tác vừa vặn để cho trước ngực nàng tiết ra ngoài đi ra, màu trắng nịt vú đem này hai tòa cao vót cao ngất kiêu nhũ tô đậm bao vây lấy, cũng lộ ra phía trên một mảnh cảnh xuân, cường liệt mà hấp dẫn Diệp Hi nhãn cầu.

Trương Ngọc Thiển đem Diệp Hi không nói lời nào, liền nghi ngờ nhìn phía hẳn, lại phát hiện hẳn hai mắt Lưu Hỏa, hầu kết khi thì run run, mắt không nháy một cái nhìn mình chăm chăm trước ngực, theo ánh mắt của hẳn, Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên "A!"

Một tiếng thét chói tai, ngọc thủ ngay cả vôi vàng che lồng ngực của mình, trên mặt rặng mây đỏ phi hiện, e thẹn ửng đỏ, phảng phất cây hoa hồng vậy kiêu diễm, thậm chí ngay cả nhĩ căn tử đều xấu hổ đến đỏ bừng.

Nàng lần thứ hai trắng Diệp Hi liếc mắt, gắt giọng: "Ánh mắt của người không muốn phải không? Nhìn lại ta đánh người a!"

Mỹ nhân hờn dỗi, quả nhiên là diễm quang bắn ra bốn phía, phong vận mê người! Chỉ thấy Trương Ngọc Thiển này phù dung vậy xinh xắn nguyệt dung trên ngọc má lúm đồng tiền nóng lên ửng đỏ, cao vót bộ ngực sữa phập phồng bất định.

Một nữ nhân như thế, chỉ có thể dùng "Uông vật" để hình dung, nàng cả người tản ra mê người thành thực khí tức, đoan trang lại quyến rũ, cao nhã mà kiêu diễm!

Chỉ là, sau một khắc, Trương Ngọc Thiển lại nói không ra lời! Lòng của nàng hầu như vào giờ khắc này từ trong thân thể nhảy ra!

Bởi vì, ở phía sau, nàng dĩ nhiên thấy được Diệp Hi phía sau, này hai cái ở "Triền miên" nam nhân dĩ nhiên chẳng biết lúc nào đã hướng về này một vừa đi tới, cái kia tối như mực họng, hướng về phía đầu của bọn họ!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Mỹ Mẫu

"Hắc hắc, ta đã nói rồi, bên này có thanh âm!"

Nói chuyện này một người nam nhân bỗng nhiên phát ra một trận để cho Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển cũng cảm nhận được ác tâm tiếng cười: "Cạc cạc, nghĩ không ra hai người chúng ta ở nói chuyện yêu đương cũng sẽ bị người nghe trộm a!"

"Ma quý, người muốn chết rồi!"

Mặt khác một người nam nhân bỗng nhiên dùng một loại thái giám vậy thanh âm nhìn hẳn chăm chăm nói: "Tuy rằng không biết bọn họ là thế nào chạy thoát, nhưng vẫn là trước hết giết rơi sao?! Chúng ta muốn... Tiếp tục a!"

Nam nhân này lời nói Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển một trận buồn nôn! Xem ra, người kia chuẩn là nhỏ "Chịu"! Nếu nói "Số 2" "Ha hả, chớ khẩn trương, thân ái, hai người này dù sao cũng cuối cùng cũng chết! Như vậy giết quá tiện nghi!"

Cầm trong tay thương mà nam nhân bỗng nhiên cười nói: "Đến, đưa bọn họ buộc lại! Để cho bọn họ chậm rãi thể sẽ chết bách cận cảm giác!"

"Tiểu Hi!"

Nhìn hai cái này làm cho ác tâm nam nhân, Trương Ngọc Thiển vội vàng ôm lấy Diệp Hi thân thể. Thế nhưng Diệp Hi lại không rên một tiếng, cầm lấy tay nàng nhẹ nhàng lắc đầu.

"Cạc cạc, hai người các người hẳn là cảm tạ chúng ta ban ân! Cho các người sống lâu trường vài mấy giờ!"

Một cái khác ẻo lả lập tức từ bên hông lấy ra một cái nguyên bản đeo thuốc nổ sợi dây đi ra, ở Trương Ngọc Thiển cái này thành thực mỹ phụ này run rẩy thân thể dưới, đem nòng cùng Diệp Hi cột vào cùng nhau!

Hai người ngay mặt ôm bị trói ở!

"Đi! Chúng ta đổi chỗ khác!"

"Nhất hào" kéo lại "Số 2" cánh tay, hai người căn bản là nhìn cũng không nhiều nhìn Diệp Hi bọn họ liếc mắt liền từ lầu ba thang lầu xuất khẩu đi đến!

Thế nhưng Diệp Hi lại ở phía sau thúc trước ngực cùng chính bản thân buộc chung một chỗ mỹ phụ hướng nghiêng về một phía đi!

Trương Ngọc Thiển còn chưa kịp nói chuyện liền nghe "Phanh" một tiếng, đạn bắn vào vừa mới hai người bọn họ chỗ ở phương hướng, làm bắn ra một chút hỏa hoa!

"Dĩ nhiên bắn không trúng?"

Nổ súng "Nhất hào" có chút người kinh ngạc: "Tiểu tử này nghe giật mình! Bất quá các người vẫn phải là chết ở chỗ này. Ha ha, người đã môn tránh thoát viên kia đạn, vậy ta liền thực sự buông tha các người một lần được rồi!"

"Thân ái, người vừa mới rất đẹp trai a!"

Éo lả bỗng nhiên ôm lấy cánh tay hẳn, hai cái đại nam nhân này thập phần mập mờ động tác thậm chí ngay cả tự nhiên Phong nhi cũng cảm nhận được không khỏe.

"A di, người không sao chứ?"

Diệp Hi một chân khó khăn chống đỡ hai người thân thể, không để cho bọn họ ngã xuống. Thế nhưng hai tay bị trói ở, thân thể cũng không nhúc nhích được.

"Không có, không có việc gì! Tiểu Hi, vừa mới cảm ơn người!"

Trương Ngọc Thiển muốn dời động một cái, thế nhưng hai người cột vào cùng nhau, lại căn bản cũng không có thể động một cái.

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói: "A di, người có hay không một loại muốn đem ăn đi vào cơm nước nhỡ ra cảm giác? Vừa mới hai người kia thật là ác tâm!"

"Được rồi, đừng nói cái này được rồi?"

Trương Ngọc Thiển tuy rằng thân thể vẫn như cũ đang run rẩy, bất quá nàng thật đúng là khó có thể tưởng tượng hai cái người cao mã đại nam nhân ôm cùng một chỗ hôn môi tình cảnh. .

"Ừm, chúng ta hay là trước nghĩ biện pháp chạy đi sao?!"

Diệp Hi gật đầu, nhưng là như thế này cùng Trương Ngọc Thiển như vậy một cái thành thực mỹ phụ buộc chung một chỗ, thật sự là lợi cho hắn quá! Bởi vì, người mỹ phụ này này lồi lõm có hứng thú thân thể, bây giờ là dính sát vào trên người của hắn! Nhất là cặp kia tràn đầy co dãn bộ ngực sữa đê ép, càng làm cho Diệp Hi có một loại muốn cùng nàng vĩnh viễn buộc chung một chỗ hi vọng!

"Người có biện pháp?"

Trương Ngọc Thiển nhìn trước mắt cái này tiểu nam hài, đột nhiên cảm giác được, cho dù hắn so với chính mình thấp rất nhiều, thế nhưng ở rất

nhiều địa phương bản thân xác thực không bằng hẳn! Thật giống như đối mặt nguy hiểm như vậy mà tình cảnh, hẳn cũng so với chính mình trấn định nhiều lắm!

Hơn nữa, hẳn cũng so với chính mình dũng cảm nhiều lắm. Chính bản thân nhưng là của hẳn trường bối nè, Trương Ngọc Thiển này một loại muốn phải bảo vệ ý nghĩ của hẳn, hiện tại vẫn như cũ tồn tại. Thế nhưng hiện tại Diệp Hi lại nơi chốn giúp đỡ nàng, để cho Trương Ngọc Thiển có một loại bị(được) sủng ái cảm giác.

Tuy rằng này một loại cảm giác lóe lên rồi biến mất, nhưng vẫn là để cho nàng cảm thấy ấm áp. Cũng không nhớ rõ bao nhiêu năm không có như vậy để cho nàng động tâm cảm giác. Ở nàng hầu như muốn quên loại này cảm giác kỳ diệu thời điểm, vì sao lại phải để cho nàng cảm thụ nè? Hơn nữa còn là một cái cùng con gái nàng không sai biệt lắm lớn tiểu nam hài?

Bất quá, nghĩ tới chính là cái này tiểu nam hài cùng chính bản thân ôm qua, hôn môi qua, thậm chí chính bản thân còn bị hẳn vuốt ve qua! Thật giống như người yêu vậy tiếp xúc thân mật, để cho Trương Ngọc Thiển cảm nhận được vô cùng mãnh liệt tội ác cảm. Chính bản thân thân là người vợ người mẫu, thân là hẳn bạn học mục mục, nhưng là lại cư nhiên sẽ có như vậy vi bối liễu đạo đức lễ giáo ý nghĩ.

"A di?"

Diệp Hi thấy(gặp) Trương Ngọc Thiển hình như có chút thất thần, không khỏi đụng một cái thân thể của hẳn, thế nhưng hai người vốn chính là bị trói ở tại cùng nhau, Diệp Hi như vậy khẽ động, chính là để cho bả vai của mình đè ép đến người mỹ phụ này trước ngực này trương phình nhục đoàn trên!

"Sao, làm sao vậy a?"

Trương Ngọc Thiển chỉ cảm giác mình hiện tại cả người khó chịu, rất muốn tránh thoát, thế nhưng lại vẫn như cũ lao mà vô dụng.

"Người vừa mới đang suy nghĩ gì đấy?"

Diệp Hi cảm thấy trên bả vai mình này hai luồng quả cầu thật là như vậy có co giãn, để cho hắn thực sự luyện tiếu cùng người mỹ phụ này cùng mở! Thân thể của hắn, cao gầy thướt tha, thành thực phong vận khí chất để cho hắn mê muội!"Bất quá, chúng ta hay(vẫn,còn) là đầu tiên muốn đem này sợi dây cởi ra! Vừa mới hai người kia sơ suất quá! Ha ha!"

"Người có biện pháp?"

Tuy rằng trước ngực không ngừng mà truyền đến này một loại mềm mại cảm giác từ bên tai, nhưng Trương Ngọc Thiển hay(vẫn,còn) là khắc chế chính bản thân, không để cho mình phát sinh loại nào thập phần phòng lang thanh âm, mà bây giờ Diệp Hi nói lại làm cho trong lòng nàng này một tia hi vọng càng thêm mãnh liệt!

"Ừm!"

Diệp Hi nặng nề mà gật đầu, hắn có chút đặc ý cười nói: "Bọn họ không có giết chết chúng ta, thật là thật tốt quá! Vừa mới này một thanh súng lục đã bị ta giấu ở bên hông, A di người giúp ta móc ra!"

"A?"

Trương Ngọc Thiển có chút cố hết sức di động tới cánh tay của mình, hai người thân thể là tương đối lấy bị trói ở, thế nhưng hai tay cũng chỉ là hơi quấn lấy một chút, thoáng cố sức vẫn có thể đủ hiểu!"Này thương ở địa phương nào?"

"Ở ta bên hông thượng a!"

Diệp Hi nhẹ nhàng mà di động tới thân thể, muốn thoáng giật lại bọn họ khoảng cách giữa hai người. Bởi vì súng lục kia liền dán tại hăn rốn thương.

"Không có a!"

Trương Ngọc Thiển đè ép răng, ngọc thủ ở Diệp Hi trên hông lục lợi, nhưng vẫn là không có mò lấy hăn rốn, bất quá nàng cùng Diệp Hi dán, nhưng cũng có thể đủ cảm giác được bụng của mình trên còn muốn có cái gì dị vật ở đứng vững, nàng không khỏi đưa tay đi một trào!

"Thử —— "

Diệp Hi nhất thời cũng hít một hơi khí lạnh: "Chớ, chớ cố sức! A di, nhẹ một điểm a, đó cũng không phải là súng lục a!"

Diệp Hi sắc mặt thoáng cái thay đổi, thật giống như bị cái gì công kích giống nhau, chình một cái mặt mũi trắng bệch!

"A!"

Mà cho là mình mò lấy rãnh tay thương Trương Ngọc Thiển chợt phát ra như vậy một tiếng thét kinh hãi! Hiện tại nàng mới biết trên tay mình "Súng lục" tới cùng là vật gì! Lúc trước năm một lần, nhưng là lại không có lúc này đây tới chặt chẽ!

Lúc này, bàn tay nàng cứ như vậy cầm. Trương Ngọc Thiển thậm chí còn có thể cảm giác được vật kia nhiệt lượng cùng nhảy lên.

"A!"

Kinh hô một tiếng, Trương Ngọc Thiển lập tức buông tay ra, nhưng là gương mặt của nàng đã hồng thấu, ngay cả nhĩ căn tử cũng là từng trận

rạng mây đỏ, tuyết mỹ trên gương mặt, bưng tinh hoa đào nở rộ, thành thực mê người phải nhường Diệp Hi tâm động!

"Là... Là nơi này mới đúng chứ!"

Trương Ngọc Thiển tận lực để cho mình vẫn duy trì trấn định, tay kia lần thứ hai hướng về Diệp Hi hông bên trong sờ soạn, bất quá lúc này đây nàng cẩn thận một chút hơn nhiều, thẳng đến cầm cái bá súng, nàng mới thở phào nhẹ nhõm.

"Thương cho ta!"

Diệp Hi khó khăn di động tới tay của mình, từ người mỹ phụ này trên tay của nhận lấy súng ống, hướng phía sợi dây nả một phát súng, này sợi dây nhất thời chặt đứt.

"Hô!"

Không biết vì sao, Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên có một loại giải thoát cảm giác. Vừa mới trên tay mình bắt được Diệp Hi nơi này, này một loại cảm giác khác thường bây giờ còn lưu lại ở trên tay của nàng! Nàng thực sự không thể tin được, Diệp Hi cái này tiểu nam hài cư nhiên lớn như vậy! Thực sự để cho nàng cảm thấy kinh ngạc!

Nàng thậm chí đang suy nghĩ, như vậy cực đại nhỏ, mình có thể không thể tiếp nhận nè?

Chỉ là ý niệm như vậy cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, dù sao nàng thân là Diệp Hi trưởng bối, tại sao có thể muốn loại này không đạo đức vấn đề nè!

Ở tân quán bên ngoài, những cảnh sát kia còn có quân đội đã bắt đầu từ từ bách cận, bọn hãn bây giờ cũng cảm nhận được vạn phần khẩn trương. Nếu như hành động ngoại trừ cái gì sai lầm, như vậy chết nhưng không

phải là một cái hai người! Mà là hơn một trăm cái! Thậm chí còn có thể là bọn họ!

Này đạo tặc trên người bom, uy lực cũng đủ để cho bọn họ cảm nhận được tâm khô. Nhưng là bọn hãn đặc biệt không có lựa chọn nào khác, dù sao, chuyện này thế nhưng có quá nhiều người chú ý.

"Lại nửa giờ!"

Ở phía xa này địa phương an toàn, nơi này bị(được) quân đội bao quanh, người bên ngoài căn bản là vào không được. Thế nhưng lúc này trong này lại hết sức bình tĩnh.

Hàn Tuyết hai tay ôm ngực, nhìn phía xa khách sạn, tự nhủ nói: "Đã lại qua nửa giờ."

"Tuyết Nhi, người đừng như vậy kích thích ta được chứ?"

Diệp Long thật đúng là bại bởi người con dâu này! Nàng nói như vậy, càng khiến cho Diệp Long khẩn trương! Vốn Diệp Long liền gặp quá nhiều to lớn tràng diện, căn bản cũng không sẽ bị loại này biến mất hù được. Nhưng vấn đề là, hiện tại những người đó chất trong còn có cháu của mình, người duy nhất tôn tử a!

Nếu như Diệp Hi xảy ra chuyện gì, Diệp Long thật đúng là sẽ bị đá kích lớn nè!

Mà Hàn Bằng phản ứng cũng không khá hơn bao nhiêu. Dù sao Diệp Hi cũng là ngoại tôn của hãn tử nè!

Thế nhưng nguyên bản thập phần khẩn trương Hàn Tuyết, đến tột cùng tại sao phải bỗng nhiên tĩnh táo lại nè? Nàng là tin tưởng cái gì? Tin tưởng Diệp Long người của bọn họ có thể cứu được nhi tử? Vẫn tin tưởng cái tuổi đó nho nhỏ nhi tử?

Hàn Tuyết nàng không nói, không có ai biết. Cho dù thần tiên Dương Ngọc Linh cũng đã sốt ruột như đốt, thế nhưng nàng lại vẫn như cũ ôm cánh tay, không có một chút muốn động ý tứ.

"Các người lo lắng sao?"

Hàn Tuyết bỗng nhiên xoay người lại.

"Tuyết Nhi, người không biết là sợ choáng váng sao??"

Hàn Bằng có chút lo lắng sờ sờ nữ nhi mình cái trán, "Cũng không có cái gì không thích hợp a!"

"Ba ba, ta không sao nè!"

Hàn Tuyết nhẹ nhàng mà hỏi đáp: "Chỉ là, các người không phải nói, để cho ta tin tưởng Tiểu Hi sao? Hiện tại ta tin, nhưng là các người tại sao phải thay đổi so với ta còn muốn khẩn trương nè?"

"Diệp Hi cùng muội muội bọn họ nhất định sẽ không có chuyện gì!"

Dương Ngọc Linh bỗng nhiên chen miệng nói. "Đúng hay không a? A di, muội muội bọn họ sẽ không có chuyện gì sao??"

Lúc này tiểu cô nương này cặp mắt kia có chút sưng đỏ, nhưng là lại cố nén nước mắt, không để cho mình khóc lên.

Nàng cái bộ dáng này để cho Hàn Tuyết có chút yêu thương.

Hơi ngồi xổm xuống, Hàn Tuyết cười nói: "Yên tâm đi, bọn họ cũng sẽ không có chuyện gì!"

Nhẹ nhàng mà vuốt ve tiểu cô nương này đầu, Hàn Tuyết nhưng trong lòng bỗng nhiên nghĩ tới trước kia chuyện gì, trong đầu càng như điện bóng

dáng giống nhau phát hình Từng cảnh một để cho nàng cảm nhận được tâm khôi hình ảnh!

Này ta là thế nào? Làm sao sẽ bỗng nhiên có loại cảm giác này nè? Hàn Tuyết trong lòng thầm nghĩ, thế nhưng, trong đầu lóe lên này một thân ảnh, thiếu trận để cho Hàn Tuyết lại càng hoảng sợ.

Nàng không biết là sợ hãi, hay(vẫn,còn) là lo lắng. Thế nhưng ở thời điểm như vậy, nghĩ tới này một cái phương diện, cũng không phải Hàn Tuyết bằng lòng gặp đến!

Đến tột cùng, nàng nhìn thấy gì? Nghĩ tới điều gì? Nghĩ tới điều gì người?

"A di, người không sao chứ?"

Dương Ngọc Linh nhìn trước mắt cái này lớn lên so với chính mình mục mục càng cao hơn mỹ phụ, chỉ cảm thấy nàng hô hấp càng ngày càng gấp rút, thậm chí cặp kia thập phần cổ trướng rất tròn tô nhũ, này nhảy lên lắc lư tần suất đã ở thay đổi kịch liệt!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Kịch Yêu

"A?"

Hàn Tuyết hơi sững sờ, thế nhưng lập tức lại cười nói: "Ta làm sao vậy? Yên tâm đi, bọn họ sẽ ra tới! Nhất định."

Nói, này một vị bình thường băng lãnh cao ngạo mỹ phụ thị trưởng, hơi gật đầu, hình như muốn cố ý nói sang chuyện khác như nhau: "Được rồi, Linh Linh người là cùng Tiểu Hi đã nhiều năm bạn học sao??"

"Ừm."

Dương Ngọc Linh có chút đỏ mặt cúi đầu, dù sao trước mắt này một nữ nhân là chính bản thân yêu say đắm cái kia cậu bé mụ mụ nè! Chỉ là hiện tại nàng lại nhất tâm lo lắng khách sạn tình huống bên trong.

Hàn Tuyết đưa ra bàn tay của mình, nhẹ nhàng mà vuốt ve gương mặt của nàng: "Thực sự là kiên cường tiểu cô nương!"

"Cái kia, chiến hữu cũ, người cảm thấy Tuyết Nhi có đúng hay không sợ choáng váng?"

Sau lưng các nàng, Diệp Long cùng Hàn Băng hai người còn lại là ngơ ngác, Hàn Tuyết trước sau biến hóa cũng quá lớn sao?? Bất quá, Hàn Băng cũng thở dài nói: "Ta làm sao biết! Nha đầu kia chí ít đều là như vậy kiên cường có được hay không! Cũng không nhìn một chút là nữ nhi của ai!"

"Được rồi, nhưng vấn đề là hiện tại Tiểu Hi còn không có gì đại động tác a! Lẽ nào ta kỳ vọng thực sự quá mức cao? Dù sao hẳn vẫn chỉ là tiểu hài

tử nè!"

Diệp Long có chút buồn bã cái lỗ tai nhìn khách sạn, này đạo tặc hiện tại đã phái ra một người cùng cảnh sát đối thoại, đáng tiếc, đối phương hình như cũng không có muốn cứ như vậy buông tha.

Có lẽ nói, bọn họ sớm cũng định chết ở chỗ này!

Mỗi trên người một người đều có lấy nhiều như vậy thuốc nổ, cảnh sát cùng quân đội thực sự không biết phải làm gì. Chỉ là, này đạo tặc lại từng bước một bách cận, dường như muốn đưa bọn họ ép điên giống nhau.

"Khanh khách!"

Diệp Long bỗng nhiên nắm thật chặt quả đấm của mình, tức giận nói: "Chiến hữu cũ, người không cảm thấy những người đó hình như có chút khinh người quá đáng sao?"

"Ý của ngươi là..."

Hàn Bằng ánh mắt híp lại.

Diệp Long trên mặt biểu tình biến đổi, bỗng nhiên trở nên hết sức nghiêm túc: "Nguyên bản ta còn dự định để cho bọn họ chịu chút vị đắng sau đó chạy trở về bọn họ quốc gia của mình thì thôi. Nhưng là bọn hắn ba lần bốn lượt muốn chọc giận ta, tốt! Thực sự tốt!"

"Ngươi muốn phải làm sao?"

Hàn Bằng đạo (nói).

"Ta tuyệt đối không để cho bọn họ một người có lẽ rời đi Hoa Hải!"

Diệp Long bỗng nhiên nở nụ cười, cười đến tà ác như vậy: "Không (nên) muốn hoài nghi ta nói, ta tuyệt đối có năng lực này! Chỉ là, rất nhiều tư tình

ta không có phương tiện đứng ra. Thế nhưng không có quan hệ, từ hôm nay trở đi, bọn họ nghỉ muốn rời khỏi!"

"Người điên!"

Hàn Bằng không khỏi bật hơi đạo (nói).

"Ừm?"

Diệp Long lúc này đang nhìn tân quán phương hướng, hai mắt rất mềm lóe lên mỉm cười, "Nhanh, kính viễn vọng lấy tới!"

Hắn bỗng nhiên quát lên.

Tiếp nhận thủ hạ đưa lên kính viễn vọng, Diệp Long không kịp chờ đợi hướng về phía khách sạn nhìn.

"Nhìn thấy gì?"

Hàn Bằng vẻ mặt khẩn trương từ Diệp Long cánh tay trong đoạt lấy kính viễn vọng."A? Là —— ha ha ha! Tiểu tử kia!"

Hàn Bằng chỉ nhìn thoáng qua liền nhận được, khách sạn lầu ba một cái cửa sổ đang có một tay ở huy động, hơn nữa, một đứa bé trai gương mặt xuất hiện ở tầm mắt của hắn!

"Thế nào? Chiến hữu cũ ta nói, Tiểu Hi thế nhưng đi qua Diệp Long ta trên tay hài tử đầu! Tuy rằng hắn bây giờ còn nhỏ, nhưng là lại đã biết phải làm sao! Kế tiếp, chúng ta kiên trì đợi liên tốt rồi!"

Diệp Long lúc này hình như tâm tình quá mức thoải mái, nụ cười trên mặt cũng biến thành xán lạn.

"Không nói cho Tuyệt Nhi sao?"

"Trước không được!"

"Vây được rồi! Chúng ta thì chờ một chút Tiểu Hi tiểu tử kia có thể nháo ra chuyện gì đến!"

Hàn Bằng hình như cũng đặc biệt chờ mong, món này kinh khủng tập kích dĩ nhiên sẽ ở một đứa bé trên người đạt được giải quyết, thật sự là ngoài dự đoán mọi người, nhưng là lại lại đang tình lý trong!

Bất quá, nguyên bản thập phần nhân nhĩ người khởi xướng —— Lạc Mỹ lúc này lại quá sợ hãi: "Cái gì? Người nói, cái kia Diệp Hi cũng là con tin một trong?"

Lúc này nàng cầm điện thoại, trên mặt vẻ mặt hưng phấn: "Nói như vậy, vậy hẳn chết chắc rồi!"

"Đại tiểu thư, chúng ta cũng là mới vừa từ Diệp Long những người đó trên người nhận được tin tức, chỉ là không biết thật giả!"

"Không quan hệ, tự ta sẽ xác nhận một chút!"

Lạc Mỹ quải thưởng liễu điện thoại, lại lập tức thông qua một loạt bảo mật biện pháp, lúc này mới chuyển được điện thoại. Bất quá bên người nàng dương tử lại tựa như biumôi: "Tỷ tỷ, người cũng đừng làm cho những người đó giết chết Diệp Hi a! Hẳn là của ta!"

"Nói mò gì nè!"

Lạc Mỹ lúc này trên mặt cười tươi như hoa: "Không biết Diệp Long sau đó sau đó sẽ có phản ứng như thế nào nè? Khanh khách, thật hi vọng cũng rửa không (nên) muốn nhanh như vậy liền xong đời nè!"

"Tỷ, như người vậy trăm phương nghìn kế làm tức giận Diệp Long, tới cùng đánh cái gì chủ ý nè? Ủm, để cho ta đoán một cái!"

Dương tử lúc này ôm lấy ôm một cái hùng, thanh âm kia có chút nãi thanh nãi khí: "A, ta biết đến!"

"Biết cái gì?"

Lúc này Lạc Mỹ mới để điện thoại xuống.

"Tỷ tỷ người là người điên! Lẽ nào người là cảm thấy Diệp Long toàn lực xuất kích mới có ý tứ sao?"

Dương tử không khỏi buồn cười nói: "Vạn nhất thất bại nói người liền thảm lạc! Chuẩn sẽ bị xem ra!"

"Cái gì mới gọi kích thích, người tiểu hài tử xấu xa vĩnh viễn không hiểu!"

Lạc Mỹ lúc này thân thể đang run rẩy, ở nơi này chỉ có các nàng hai tỷ muội trong phòng, nàng nói chuyện cũng không cần che giấu: "Cái kia Tần Nhã muốn đánh cái gì chủ ý, ta không biết, thế nhưng trong đó tất có mờ ám! Bất quá nè! Ta chơi ta!"

"Đáng thương Diệp Hi a!"

Dương tử có chút lão thành mà lắc đầu, thế nhưng cái biểu tình này xuất hiện ở một cái tiểu la ly trên người đích thật là có chút quá không phù hợp lẽ thường!

"Bất quá, Diệp Hi muốn là thật như vậy đã bị tỷ tỷ người chơi chết, vậy cũng chỉ có thể đủ oán hận chính hẳn thường ngày không nhiều lắm năm giữ mấy cái cầu sinh kỹ năng! Ai, ta còn dự định cùng hẳn vui đùa một chút nè!"

Dương tử từ trên ghế salon đứng lên, nghĩ giường lớn nhào tới: "Ôi, thật là thoải mái!"

"Người xem người, nội khổ đều lộ ra rồi!"

Lạc Mỹ tức giận trừng nàng liếc mắt.

Dương tử cái này tiểu la ly ăn mặc đồng hào bằng bạc giả bộ, này làn váy thoáng cái lật tới thắt lưng lên rồi.

"Đáng ghét!"

Cho dù nàng chỉ số thông minh rất cao, nhưng vẫn như cũ còn chỉ là một đứa bé mà thôi. Lúc này bị(được) tỷ tỷ vừa nói như vậy, gương mặt của nàng đều hồng bắt đi!

"Ai nha!"

Bỗng nhiên, đỏ mặt hình dạng lại đứng lên: "Ta muốn đi nơi nào nhìn một chút!"

"Đứng lại!"

Lạc Mỹ lập tức giữ nàng lại: "Người nhìn cái gì! Nơi này bây giờ còn rất nguy hiểm nè!"

"Xem Diệp Hi tới cùng có thể hay không tử a!"

Dương tử biau môi: "Tỷ tỷ người bây giờ khẳng định không thể đi ra! Nếu như bị Diệp Long nhìn thấy người nhất định phải chết! Hắc hắc, ta không sợ!"

"Được rồi! Thế nhưng ta phải phái người theo người!"

Lạc Mỹ cũng muốn biết cái kia đã từng bắt trước ngực mình cặp kia to lớn vú tiểu nam hài còn có cơ hội hay không có lẽ.

Mà Diệp Hi nè?

"Được rồi, chúng ta hay(vẫn,còn) là nhanh lên một chút đi lên!"

Diệp Hi bắt được súng lục, nhìn một chút trước mắt cái này hô hấp thập phần dồn dập cao gầy mỹ phụ: "A di, người còn có thể đi sao?"

"Tiểu hài tử đều có thể đủ đi, ta thế nào không có khả năng nè!"

Trương Ngọc Thiển đĩnh đĩnh này trương phình bộ ngực, lật một cái liếc mắt.

Diệp Hi ánh mắt nhất thời sáng ngời, nhưng là lại không dám quá mức làm càn."Đi, bất quá chúng ta trước phải giải quyết này hai cái tử nhân yêu!"

Diệp Hi nắm thật chặt súng trên tay, "Bây giờ có thể đủ bãi bình một là một cái! Trên người bọn họ thuốc nổ nhưng không phải chúng ta có thể thừa nhận!"

"Diệp Hi!"

Bỗng nhiên, Trương Ngọc Thiển thần tình có chút nghiêm túc, thế nhưng đi tới cái này so với chính mình lùn một cái đầu tiểu nam hài trước mặt nàng lại cười: "Thật không biết vì sao, của người niên Kỳ Minh minh chỉ có thể để cho nhi tử của ta, nhưng vì cái gì luôn cảm thấy ở loại chuyện này thượng người so với ta thành thực nè?"

Trong lúc nói chuyện, Trương Ngọc Thiển không tự chủ được vuốt ve Diệp Hi gương mặt, cặp mắt kia cũng theo dõi hẳn, dường như muốn từ trên mặt của hắn tìm được đầu mối gì.

"Không có có chuyện này sao??"

Diệp Hi ánh mắt rơi vào trước mắt người mỹ phụ này trên người, chỉ cảm giác mình dù sao vẫn hình như muốn cùng nàng có nhiều hơn tiếp xúc. Ánh

mắt một cách tự nhiên rơi vào trước ngực của nàng, này trắng bóng da thịt để cho hấn hình như muốn hôn một cái."Bất quá, A di, người kỳ thực cũng tốt rồi! Nếu như thay đổi những người đó, bây giờ nói bất định đã sợ đến tè ra quần nè!"

"Xì!"

Diệp Hi nói chọc cho có chút khẩn trương sợ mỹ phụ bỗng nhiên thân nhiên cười nói: "Người a, hiện ở phía sau còn có tâm tình hay nói giỡn sao? Nói không chừng sau một khắc chúng ta phải chết ở chỗ này nè!"

"Ta không nên chết a! Ta còn có tốt thanh xuân muốn tiêu xài nè!"

"Người còn cái gì thanh xuân nè!"

Trương Ngọc Thiển buồn cười nhìn cái này tiểu nam hài.

Nào biết, Diệp Hi lại có một chút ngại ngùng mà nói: "Ta bây giờ còn chưa có lấy lão bà nè! Ở chỗ này liền chết quá đáng tiếc a! Nói vậy rất nhiều mỹ nữ sẽ thương tâm!"

"Còn tuổi nhỏ liền miệng ba hoa!"

Trương Ngọc Thiển gõ Diệp Hi một chút: "Ta sau này được(phải) lo lắng dưới có đúng hay không để cho nữ nhi của ta tiếp tục đùa với người nè!"

"Sau này a."

Diệp Hi bỗng nhiên cười khỗ nói: "Hiện tại chúng ta còn không biết có thể hay không đủ sống sót nè!"

"Vừa mới người không phải nói không nên chết ở hợp lý sao! Thế nào hiện tại lại thay đổi sẽ chết ở chỗ này sao?!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên nở nụ cười: "Tiểu Hi, muốn là chúng ta không thể có lẽ rời đi nơi này, người có cái gì nguyện vọng sao?"

"Đùa gì thế! Ta mới không phải chết ở chỗ này!"

"Vạn vạn nhất thực sự —— "

"Không có vạn nhất!"

Diệp Hi giọng nói bỗng nhiên trở nên kiên định. Hắn thần tình nghiêm túc ngược lại để cho Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này người vợ có chút ngạc nhiên: "Người xác định?"

"Có muốn hay không đánh đố?"

Diệp Hi trên mặt bỗng nhiên lộ ra dáng tươi cười.

"Đánh cuộc gì?"

Trương Ngọc Thiển nhìn hắn, luôn cảm giác mình hình như bị(được) hắn âm như nhau.

"A di người khom người xuống, ta cho người biết!"

"Cái gì a? Còn làm thần bí?"

Trương Ngọc Thiển hơi cúi người xuống, đem cái lỗ tai phụ lên cái này tiểu nam hài bên mép thế nhưng chợt cảm giác được một trận nhiệt khí trùng kích ở trên mặt mình, tiếp theo đó là (được) tiểu nam hài thập phần khiêu khích nói: "Nếu như chúng ta còn sống, A di người thoả đáng tình nhân của ta a!"

Nói xong, Diệp Hi lại vẫn đưa ra đầu lưỡi ở lỗ tai của nàng thượng liếm một chút!

"Anh. ."

Trương Ngọc Thiến theo bản năng thẳng tắp thân thể, nhưng là lại nhìn không thấy Diệp Hi biểu tình. Dùng vì chuyện này Diệp Hi giống như là một cái làm sai chuyện hài tử vậy cúi đầu.

"Đương tình nhân của người?"

Trương Ngọc Thiến thật là nhớ (muốn) cười, nhưng là lại phát hiện mình bỗng nhiên có một loại rơi xuống cảm giác: "Tiểu hài tử xấu xa nói cái gì nói dối nè!"

"Hì hì, chỉ đùa một chút thôi!"

Diệp Hi bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, đi ở phía trước: "Ta biết A di người sẽ không đáp ứng. Người sợ thua sao?!"

"Tuy rằng của người cái này phép khích tướng rất không cao minh, bất quá ta vì sao sợ thua nè!"

Trương Ngọc Thiến nói: "Bất quá, tại sao là tình nhân nè? Tiểu tử kia, có đúng hay không đã có thích người?"

Chỉ là, Diệp Hi nhưng cũng không nói chuyện, tiếp tục đi ở phía trước. Trương Ngọc Thiến căn bản là nhìn không thấy, trên mặt hấn tà cười, là như vậy âm thầm!

"Tắm tặc, còn nhỏ quỷ to lớn!"

Trương Ngọc Thiến bỗng nhiên từ phía sau kéo hấn lại cánh tay, cười quyến rũ nói: "Vậy người muốn A di đương tình nhân của người, cần phải ra sức cứu chúng ta đi ra ngoài a!"

"Đó là!"

Diệp Hi rút tay mình về cánh tay, lại dĩ nhiên quý thần xui khiến vươn tay, ở người mỹ phụ này trước ngực, cặp kia bị(được) nàng thành thực đoan trang âu phục bao quanh kiều đẹp vô cùng nhũ thượng nắm một cái!

"Thật lớn, thật là mềm, tốt có co dãn!"

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Người Vợ

"Diệp Hi!"

Này một cái cũng cao hơn Diệp Hi mỹ phụ bỗng nhiên có chút ngạc nhiên, thế nhưng trên mặt rất nhanh liền bày biện ra hai bờ đò ửng, nàng nhưng thật không ngờ Diệp Hi sẽ chủ động khinh bạc nàng nè!

Chỉ là, Diệp Hi lúc này lại bỗng nhiên phất phất tay, đưa ngón tay đường bỏ vào miệng mình thượng, làm một cái chớ có lên tiếng cánh tay thế: "Hừ, A di, nói nhỏ thôi! Bị phát hiện chúng ta liền phải chết ở chỗ này! Nói vậy ta sẽ rất thương tâm."

"Thương thế của người cái gì tâm! Đã chết tốt hơn một trắng!"

Trương Ngọc Thiển tức giận nhìn hẩn chăm chăm, nhưng là muốn trách cứ lời của hẩn bỗng nhiên nói không nên lời, vừa mới bị(được) hẩn bắt bộ ngực cảm giác bây giờ còn đang quẩn vòng quanh nàng, giống như là có vô số con kiến ở trước ngực của mình bò sát giống nhau. Trương Ngọc Thiển thậm chí còn cảm giác được này hai khối núm dần dần trở nên như đậu đỏ giống nhau.

"Chúng ta vừa mới thế nhưng nói xong rồi a, chỉ cần chúng ta vẫn có thể có lẽ rời đi nơi này, A di người coi như tình nhân của ta!"

Diệp Hi xoay người lại, vừa cười vừa nói: "Người sẽ không lừa dối ta sao?!"

"Tiểu hài tử, người hiểu cái gì gọi là tình nhân sao?"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên phát giác, trước mắt tiểu hài tử này, xa không có tự suy nghĩ một chút trong nhỏ, có thể tuổi của hắn rất nhỏ, thế nhưng tư tưởng cũng thành thực hơn nhiều! Chí ít, như giống nhau nam nhân cái loại này háo sắc miệng hoa tính cách, hắn vẫn phải có. Chỉ bất quá, Trương Ngọc Thiển xem ra, cũng hắn mê lại ham chơi biểu hiện.

Có thể, hắn căn bản cũng không biết cái gì mới gọi "Tình nhân" sao?? Cho nên mới như vậy nói với tự mình? Thế nhưng hắn mới vừa lại bắt được bộ ngực của mình.

"Tiểu Hi, người đứng lại!"

Trương Ngọc Thiển kéo lại Diệp Hi cánh tay, trên mặt biểu tình cũng biến thành nghiêm túc: "Người nói, vì sao vừa mới muốn, muốn đối với ta như vậy!"

Chỉ là, mặc dù nàng muốn muốn nghiêm túc một chút, thế nhưng trên mặt đỏ ửng cũng từng trận bay lên gò má của nàng, thoát nhìn là như vậy xinh đẹp thành thực, mê người được(phải) giống như là một cái hồng cây táo giống nhau!

Trên người nàng sở phát ra thành thực khí chất, càng làm cho động lòng người!

"A?"

Diệp Hi có chút kỳ quái nhìn nàng, bỗng nhiên cúi đầu nói: "Vừa mới, ta cũng không biết, chính là... Muốn sờ! Ôi, đau nhức!"

Hắn vừa mới dứt lời liền bị Trương Ngọc Thiển gõ một cái!

"Sau này đừng như vậy! Nếu không đem đầu của người vụn xuống tới!"

"A. Thế nhưng A di, chúng ta vừa mới nói người cũng không thể đủ chơi xấu."

Diệp Hi đạo (nói).

"Được!"

Tuy rằng trên mặt đỏ ửng đang đang từ từ thối lui, thế nhưng Trương Ngọc Thiển cái này thành thực mỹ phụ yên tâm lại cảm thấy là như vậy kích thích, muốn là thật có thể thành công còn sống, vậy mình liền đương cái này tiểu nam hài tình nhân? Ngày, hẳn thế nhưng nữ nhi mình bạn học nè!

Bất quá, Trương Ngọc Thiển cũng không nhận ra Diệp Hi không phải đang nói đùa nè! Hẳn mới nhỏ như vậy, biết cái gì nè!

Nếu mà, lão ngậy thơ để cho mình tránh được một kiếp này nói, đương tình nhân của hẳn thì thế nào nè! Chỉ cần chỉ không cho hẳn xăng bậy, lẽ nào hẳn còn dám cưỡng gian chính bản thân không được? Mình nói như thế nào cũng là hẳn trường bối nè!

"Chờ một chút!"

Cũng đồ tể nhuyển ngừng lại, trong tay hẳn súng ống cầm thật chặt, chính một cái thân thể đều trở nên khẩn trương.

"Sao, làm sao vậy?"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên cũng theo khẩn trương.

Diệp Hi ói ra nuốt nước miếng, thấp nói: "Vừa mới ta hình như nghe được tiếng bước chân."

"A!"

Trương Ngọc Thiển không kịp hãm được kinh hô một tiếng, thế nhưng hầu như trong cùng một lúc, chỉ nghe thấy "Phanh" một cái tiếng súng!

"Cẩn thận!"

Diệp Hi bản năng đánh về phía Trương Ngọc Thiển cái này so với hẳn càng cao hơn mỹ phụ, hai người thân thể nhào về cũng lăn lộn trên mặt đất lấy, vẫn lăn đến khắp ngõ ngách thời điểm Diệp Hi mới đứng vững thân thể.

"A di, người đừng đứng lên!"

Diệp Hi ghé vào Trương Ngọc Thiển trên người, tuy rằng trước ngực nàng cặp kia thập phần cao vót gọi như ở chèn ép thân thể hẳn, nhưng Diệp Hi vẫn đứng lên, thập phần cảnh giác nhìn vừa mới đạn bắn tới phương hướng.

"Ha ha! Nghĩ không ra thì ra là một cái tiểu hài tử xấu xa!"

Một trung niên nhân thanh âm vang lên, chỉ thấy này một bên, cả người cao siêu qua hai thước đại hán cảm súng tự động đang đang từ từ đi tới.

Làm cho kỳ quái là, Diệp Hi cứ nhiên đem trên tay súng lục cắm đến trên lưng cũng lại dùng y phục che lấp đứng lên.

"Đi ra!"

Người nam nhân kia bỗng nhiên hướng phía Diệp Hi bọn họ chỗ ở góc đánh một thương.

"Tiểu Hi, không (nên) muốn!"

Trương Ngọc Thiển kéo lại Diệp Hi cánh tay, lúc này nàng thực sự sợ. Chính một cái thân thể đều đang run rẩy.

Thế nhưng Diệp Hi lại tránh thoát tay nàng, nói: "Ta muốn giết hần!"

Giọng nói kia, thần tình kia, bỗng nhiên để cho Trương Ngọc Thiển ngây ngẩn cả người. Nói như vậy, cứ nhiên từ một cái hơn mười tuổi hài tử trong miệng nói ra!

"Ai ui, thật đúng là một cái đậu đỏ đình nè!"

Thấy cũng rửa đứng lên, người đàn ông này cũng không có lập tức nổ súng, mà là cười nói: "Tiểu hài tử xấu xa, có đúng hay không sợ đến chân mềm nhũn a? Hắc hắc. Chờ một chút ta một thương đánh bể đầu của ngươi!"

"Ngươi cũng chỉ biết dùng thương sao? Chỉ ngươi cái này to con còn cho là mình là Lý Tiểu Long nè!"

Diệp Hi thân thể đang run rẩy, thế nhưng trên mặt lại giả ra một bộ khinh miệt biểu tình: "Có dũng khí đến theo ta một mình đấu!"

"Ngươi?"

Nam nhân hình như nghe được trong thiên hạ buồn cười lớn nhất giống nhau, hần đem súng tự động chờ tới khi phía sau, cầm nắm tay, nói: "Mặc dù biết ngươi này là cố ý khiêu khích ta, bất quá, tiểu hài tử, phép khích tướng ngươi dường như dùng hơi quá! Đến, ta chấp ngươi một tay!"

"Vậy ngươi liền xuống Địa ngục đi thôi!"

Diệp Hi trên khóe miệng cong lên một cái quỷ kế nụ cười như ý, ở nam nhân bày ra thủ thế sau đó hần liền lập tức vọt tới.

"Đi tìm chết!"

Diệp Hi chân bỗng nhiên nâng lên, đá vào người này trên đùi!

"Tiểu hài tử xấu xa không có ăn cơm không? Có chút ngứa!"

Thân thể của nam nhân căn bản là văn ty khê nhúc nhích. Thế nhưng giữa lúc hãn muốn nắm lên cái này vẫn chưa tới chính bản thân trong ngực tiểu nam hài thời điểm, lại phát giác lồng ngực của mình mát lạnh!

Hãn cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy trái tim vị trí chẳng biết lúc nào có thêm một cái lỗ máu, tiên huyết đang từ miệng vết thương chảy ra!

"Người —— "

Ý thức chậm rãi tan rã, nam nhân rốt cục thấy rõ ràng, cái này nhỏ tay của cậu bé thượng, dĩ nhiên cầm một thanh giả bộ ống hãm thanh cánh tay thượng!

Đáng tiếc, hiện tại phát hiện đã đã quá muộn!

"Phanh" một tiếng, hai người đồng thời ngã xuống đất.

Nam nhân là ngã xuống đất bỏ mình, mà Diệp Hi còn lại là hai chân như nhũn ra than ngồi dưới đất, "Làm ta sợ muốn chết!"

Vừa mới người nam nhân kia nếu như phát hiện được(phải) sớm nói, như vậy hãn nhất định phải chết!

"Diệp Hi!"

Trương Ngọc Thiển lập tức vọt tới, ôm lấy té trên mặt đất Diệp Hi:
"Người không sao chứ?"

"Thiếu chút nữa liền chết, a!"

Diệp Hi cả người vô lực tựa vào người mỹ phụ này trong lòng.

Đây là hãn lần thứ hai sát nhân!

Luôn cảm giác mình cánh tay đều đang run rẩy, thế nhưng không có cách nào, chính bản thân không giết người như vậy thì muốn bị người giết!

"Tiểu Hi!"

Nhìn bên người này tên phi đồ thi thể, Trương Ngọc Thiển tâm giữa bỗng nhiên có một loại không nói ra được bi thương! Trong ngực tiểu hài tử lại đang trong vòng một giờ giết hai người! Đây không thể không nói là một loại châm chọc!

Thế nhưng, Trương Ngọc Thiển nhưng trong lòng càng thêm khát vọng muốn phải bảo vệ cái này tiểu nam hài.

"A di."

Diệp Hi giang hai cánh tay ra, ôm thật chặt lấy eo của nàng, đem mặt mình đè ép đến trước ngực của nàng. Trận trận cây hương trầm để cho hãn không bỏ được đứng lên.

Trương Ngọc Thiển cúi đầu nhìn tiểu hài tử này, mặc dù biết hãn là ở chiếm tiện nghi của mình, nhưng cũng không cách nào tức giận. Hơn nữa, thậm chí không có cự tuyệt ý tứ của hãn. Sẽ để cho hãn ôm một chút đi, đây đối với một đứa bé mà nói, đích xác áp lực quá lớn!

"A di bộ ngực của người thật lớn a!"

Diệp Hi ôm người mỹ phụ này ngang hông, gương mặt trịnh trọng chèn ép trước ngực nàng cặp kia quả cầu thịt, lúc này mới ngẩng đầu lên, thế nhưng cảm lại vẫn như cũ đứng vững Trương Ngọc Thiển trước ngực.

"Chớ nói lung tung nói! Nếu không ta đã thức dậy a!"

Trương Ngọc Thiển ưỡn ngực, để cho mình cặp kia bào đầy quả cầu thịt cùng tiểu nam hài mặt tiếp hợp được(phải) càng thêm chặt, trận trận tê dại

để cho nàng cảm thấy xấu hổ hơn, cũng để cho nàng cảm nhận được kích thích!

Một loại yêu đương vụng trộm kích thích để cho nàng người này thì người mẫu cảm nhận được trước nay chưa có hưng phấn. . Hơn nữa cũng có một loại câu dẫn tiểu nam hài tội ác cảm.

"Đạp đạp đạp..."

Đáng tiếc, lúc này cua queo ra thang lầu lại truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập!

"Vừa mới nơi này xác thực truyền đến tiếng súng!"

Nguyên bản rời đi này hai người nam đồng tính luyến ái lúc này lại hướng về bên này chạy về đến. Nhưng khi bọn họ đi qua góc thời điểm lại gây ngấn cả người!

"Hắn —— "

Bởi vì khi hắn môn trước mắt nằm ách hách nhiên liền là huynh đệ của mình!

"Hắn đã chết!"

Một người trong đó đi tới cái này vừa mới bị(được) Diệp Hi giết chết nam bên người thân, chẳng qua là khi hắn ngồi xổm xuống thời điểm, từ nơi này một cái góc độ, lại cư nhiên thấy được chính bản thân rõ ràng đã trói lại cái kia tiểu nam hài khuôn mặt tươi cười!

"..."

Hắn muốn nói chuyện, muốn mở lời, thế nhưng lại phát giác chính bản thân dĩ nhiên nói không nên lời!

Bởi vì, hầu đã chặn bắn ra xuyên qua!

"Thân ái, người không sao chứ?"

Một người đàn ông khác nhìn thấy cái này "Người yêu" ngồi chồm hồm dưới đất vẫn không nhúc nhích, lập tức liền đi tới, "Này, làm sao vậy a? Thế nào bỗng nhiên không nói lời nào!"

Hai tay của hắn khoác lên "Người yêu" trên vai, chỉ là lại vẫn như cũ không có cảm giác được hắn đang động.

"Chuyện gì xảy ra nha?"

Nam nhân nhẹ nhàng đẩy, "Người yêu" dĩ nhiên cứ như vậy ngã xuống!

"Máu?"

Hắn thấy được trước mắt mình trên đất này một bãi vết máu, chợt tỉnh ngộ đến!

Đáng tiếc lúc này đã muộn!

"Bái bai!"

Phía sau, một đứa bé trai thanh âm bỗng nhiên vang lên, người đàn ông này thậm chí còn không có cách nào quay đầu đi liền cảm thấy thân thể của chính mình đã ngã xuống! Trong nháy mắt đó đau đớn sau đó liền không khống chế được thân thể!

"Phác thông."

Cao to thân thể, không hề tức giận ngã trên mặt đất.

"Lại... Đã chết!"

Phía sau, cầm súng lục Diệp Hi lại sợ đến liền vội vàng đem súng lục mất!

"Lá, Diệp Hi!"

Trương Ngọc Thiển mặc dù có một loại sợ hãi cùng ác tâm cảm, nhưng nhìn đến Diệp Hi không thích hợp lập tức chạy tới, từ phía sau hấn ôm lấy hấn: "Đừng sợ! Đừng sợ, người rất dũng cảm! Người xem, người đánh bại người xấu, người cứu A di!"

"Ta lại giết người!"

Diệp Hi thân thể đang run rẩy, cho dù tâm lý của hấn tố chất cho dù tốt, lần đầu tiên sát nhân hấn cũng sẽ có nhẹn không được thời điểm. Nhất là, chính bản thân một... mà... Lại, lại mà tam mà giết ba người!

"Đứa ngốc, bọn họ đáng chết! Căn bản không phải lỗi của người! Người là anh hùng nè!"

Trương Ngọc Thiển đột nhiên cảm giác được trong lòng đau quá, nhìn Diệp Hi cái dạng này, nàng thực sự lo lắng Diệp Hi sẽ vì vậy mà hỏng mất.

Dù sao, hấn còn chỉ là một hài tử!

"Tiểu Hi, nhìn ta!"

Trương Ngọc Thiển đem Diệp Hi thân thể lộn lại, "Người xem rồi A di! Người xem, ta thật tốt đứng ở trước mặt người! Là người đã cứu ta. Nếu mà không là của người nói, hiện tại A di liền chết a!"

"Hô... Hô..."

Diệp Hi từng ngón từng ngón rút ra khí, hấn thật sự có một loại điên rồi cảm giác. Thế giới này quá điên cuồng, hấn là ở thật không ngờ mình cũng sẽ có sợ một ngày đêm.

Chính bản thân vừa mới hạ xuống thương thang, giết chết tên phi đồ kia trong nháy mắt, lại có một loại cảm giác hưng phấn!

Nhìn như vậy Diệp Hi này ngỡ ngác hình dạng, Trương Ngọc Thiển dưới tình thế cấp bách dĩ nhiên đưa tay đem trên người mình áo khoác cởi ra, màu trắng áo sơmi cũng bị nàng giải khai cúc áo!

"Ngô —— "

Diệp Hi chỉ cảm thấy mũi tràn đầy một loại say lòng người môi thơm, sau đó khuôn mặt liền thật sâu lâm vào cái này cao gầy mỹ phụ rãnh giữa hai vú trong!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Mỹ Phụ Nhu Tình

Trương Ngọc Thiển không biết tại sao mình nếu như vậy. Thế nhưng nàng nhưng không nghĩ muốn cho đứa bé này biến thành cái loại này giết người như góe người. Cho dù, hiện tại hẳn làm như vậy chuyện vì sinh tồn!

Trên thế giới mỗi người, bọn họ phạm tội thời điểm tổng hội tìm cho mình một cái lý do.

Mà lý do này, thường thường đều là như vậy đường hoàng, đương nhiên.

Người mang tội giết người tại sao muốn sát nhân? Bởi vì cái kia giết thiên đao mà lừa tiền của hẳn. Thế nhưng, lần đầu tiên hẳn cảm thấy sợ, thế nhưng lần thứ hai, lần thứ ba, thậm chí nhiều hơn sát nhân sau đó, hẳn liền hoàn toàn không cần lại vì mình kiếm có!

Hiện tại Diệp Hi còn nhỏ, hẳn không thể rơi xuống. Cho dù hiện tại hẳn đã giết bốn người!

Bốn cái! Tổng cộng mười ba người, hiện tại chỉ còn lại có chín người!

"A di, người nói, ta có đúng hay không đáng chết? Ta... Giết bốn người!"

Diệp Hi thân thể đang run rẩy.

"Đứa ngốc, ta không phải nói nha, người không sai. Thực sự! Người là bảo vệ ta, người là đại anh hùng nè!"

Trương Ngọc Thiển lúc này giống như là đồ tiểu hài tử giống nhau ôm hẳn, để cho hẳn dán tại trước ngực của mình. Quần áo trong thường mở nàng, bị(được) cái này tiểu nam hài gương mặt dán tại mặt trên, vỗ tay như phong cùng khuôn mặt của hẳn dán tại cùng nhau.

"Nghe, Tiểu Hi, hiện tại cái gì cũng không muốn muốn! Hít sâu!"

Trương Ngọc Thiển lúc này cũng không có phỏng chừng mình đã tiết lộ cảnh xuân, nàng để cho cái này tiểu nam hài chèn ép bản thân thỏ ngọc, vừa nói: "Người tự nói với mình, người là đại anh hùng! Người là đánh bại này người xấu, cứu a di đại anh hùng nè!"

"Ha hả."

Diệp Hi rốt cục nở nụ cười. Sau khi khiếp sợ hẳn mới biết được, thì ra: vốn, sát nhân cảm giác thực sự không dễ chịu. Cho dù đối phương là một cái tội đáng chết vạn lần người, cũng giống vậy. Thế nhưng hiện tại đã không có cách nào, nếu mà không muốn giết người, như vậy chỉ có thể bị giết!

Mỗi người đều là ích kỷ! Diệp Hi hẳn cũng giống như vậy. Ở giết cùng bị giết trong lúc đó, hẳn chọn lọc tự nhiên sát nhân.

Dù sao cũng, những người đó chết chưa hết tội. Hẳn tự nói với mình như vậy.

"Này, A di người có đúng hay không lấy thân báo đáp nè?"

Diệp Hi trên gheo nói. Hiện tại thân thể hẳn vẫn như cũ ở co giật lấy, đồng thời nỗ lực dùng loại này màu vàng vui đùa đến để cho mình từ sát nhân sợ hãi trong giây đi ra.

Nào biết, Trương Ngọc Thiển cái này cao gầy mỹ phụ thành thực người vợ, chợt đỉnh đỉnh bản thân tô nhũ, cười quỵến rũ nói: "Ai ui, chúng ta

không phải ước xong chưa? Người phải cứu A di an toàn rồi đi nơi này mới tính a! A di đáp ứng người, chỉ cần an toàn rồi đi, ta... Coi như tình nhân của người! Thế nào?"

Mặc dù giọng nói của nàng giống như là ở chỗ tiểu hài tử như nhau, thế nhưng Diệp Hi lại cũng cảm nhận được vô cùng kích thích: "Thật vậy chẳng? Mặc dù ta cùng Linh Linh quan hệ sẽ tiến thêm một bước phát triển, A di người cũng đương tình nhân của ta? Mẹ con các người —— "

Diệp Hi đang nói đến hăng hái thưởng, thế nhưng Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên bưng kín miệng của hắn: "Cái gì mẹ con nè! Thì ra: vốn người là đánh cái chủ ý này a?"

"Ta không phải!"

Diệp Hi vội vàng cúi đầu, mặc dù hắn thật là đánh mẹ con các nàng chủ ý, thích khách làm thế nào cũng không có thể đủ thừa nhận! Càng không thể đủ để cho người mỹ phụ này phát hiện cặp mắt của mình trong tà muốn.

Chỉ là, Diệp Hi hai mắt Trương Ngọc Thiển là nhìn không thấy, nhưng nàng lại cảm giác được trên bụng này dị vật.

"Thối!"

Nàng này tuyệt mỹ gương mặt hơi đỏ lên, "Đừng nghĩ này chuyện xấu tình a! Người còn nhỏ nè!"

"A di!"

Diệp Hi bỗng nhiên hai tay ôm ôm lấy eo của nàng, chui ở trước ngực của nàng. Lúc này Trương Ngọc Thiển mới phát hiện mình bây giờ y phục hay(vẫn,còn) là mở rộng rất!

Cặp kia bội nịt ngực trói buộc kiều nữ run lên một cái, thập phần mê người.

Thế nhưng lúc này lại bị(được) cái này tiểu nam hài dùng khuôn mặt chen đè lại.

"Được rồi, mau đứng lên!"

Trương Ngọc Thiển chỉ cảm thấy Diệp Hi phun ra nhiệt khí để cho nàng cả người đều cảm giác được mềm mại tê tê, nhất là bộ ngực truyền tới kích thích. . Hơn nữa, này một loại thập phần cấm kỵ yêu đương vụng trộm cảm càng làm cho nàng có chút đào tụy!

"A di người thật tốt!"

Diệp Hi từ trước ngực của nàng ngẩng đầu lên, tuy rằng người hẳn rất muốn tiếp tục cùng cái này mỗi đùi thân mật tiếp nữa, thế nhưng hiện tại đã không có bao nhiêu thời gian!"Đi, chúng ta tiếp tục, nhất định phải đi thượng tầng chót!"

Hai người tiếp tục dọc theo thang lầu từ từ đi lên lấy.

Lúc này bọn họ mỗi đi một bước đều tử nhìn thấy mà giật mình a. Nếu để cho này đạo tặc phát hiện nói, vậy thì trước công tẫn phế. Nhưng là bọn hẳn hiện tại ngoại trừ tiếp tục đi lên, cũng không biết phải làm gì!

Diệp Hi càng biết mình không phải siêu nhân, tuy rằng giết bốn người, nhưng là lại không có nghĩa là hẳn còn có toàn bộ vận khí. Hiện tại chỉ cần hơi có sai lầm, lâu như vậy lập tức sẽ phẫn thân toái cốt!

"Hư! Phía trước còn có một người!"

Diệp Hi tâm bản hiện tại hầu như cũng đã quen rồi cao như vậy tốc nhảy lên.

Trương Ngọc Thiển gật đầu, lúc này nàng khẩn trương đến ngay cả tay của mình tâm đã ở đổ mồ hôi!

"Ai ui, kiền:chơi nàng!"

Tầng này lâu, tên phi đồ kia dường như đang nhìn cái gì kịch liệt điện ảnh, lúc này hướng về phía bàn đi lên TV không chớp mắt nhìn, một tay thỉnh thoảng tìm được hai chân của mình trong lúc đó đi. Hơn nữa trong miệng cũng phát ra khó nghe tục tĩu tiếng kêu.

"Thối!"

Nghe trên TV phát ra thanh âm, Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên đỏ mặt lên. Thân là người vợ người mẹ nàng, như thế nào sẽ không biết đó là cái gì thời điểm thanh âm nè?

"Thật là nhàn nhã!"

Diệp Hi mặc dù nhỏ, thế nhưng cũng đã là một người nam nhân nè! Hãn thấp giọng mắng một câu, bàn tay cánh tay thương đã chuẩn bị xong tùy thời bắn ra.

Hắn bỗng nhiên làm một cái sâu đậm hô hấp để cho mình trấn định lại. Lần này nói không chừng lại muốn giết người! Có lẽ, bị người giết?

Diệp Hi không biết, thế nhưng hắn biết rõ, mình muốn đi lên nói, chỉ có đem nơi này đạo tặc đều đánh gục! May là, lần này chỉ có một, hơn nữa còn là đang nhìn hết sức ưu tú "Văn nghệ phiến" "Tiểu Hi, nhỏ, Tiểu Hi người cẩn thận một chút!"

Nghe TV phát ra trện trện rên rĩ yêu kiều, Trương Ngọc Thiển chỉ cảm thấy thân thể của chính mình trở nên càng ngày càng lửa nóng. Thế nhưng nàng lại nỗ lực cắn răng.

Diệp Hi nhìn nàng này đến mức một mảnh đỏ ửng gương mặt, gật đầu.

"Hắc hắc, cái này Nhật bản nàng thật là vị!"

Lúc này tầng này đạo tặc cũng không biết Diệp Hi bọn họ tới gần. Hiện tại hắn đang đang hưởng thụ lấy này một loại mãnh liệt đánh vào thị giác nè!" Tắm tặc, tiếng kêu quá âm đặng! Nhật Bản nữ nhân thực sự là đủ tiện! Ha ha, thấy ta đều trưởng đã chết!"

Người đàn ông này đang lăm bầm lâu bầu nói sau đó, một tay đã ở giữa hai chân "Mang" lấy."Đây là ta lần trước mua được xuân dục, ai, đáng tiếc không cần dùng!"

Nam nhân từ trong túi áo móc ra một cái bình nhỏ, giống như là ngẫu đau nước khoáng giống nhau, nhưng là lại bỗng nhiên vút xuống trên mặt đất.

"Nha mị cha... Nha mị cha..."

TV trong thanh âm lúc này hình như đã đến cao nhất ngọn núi thời điểm, cô nàng tiếng kêu gia trở nên to dài đứng lên.

"Hay(vẫn,còn) là Nhật bản nàng thoải mái a! Tắm tặc, khó chịu chết ta rồi!"

Nam nhân lúc này hai tay đều ở đây "Mang" lấy, tốt không biết cái kia cầm súng lục tiểu nam hài hưởng về chính bản thân từng bước một tới gần.

Bất quá, Diệp Hi dường như quá mức khinh thường! Cho rằng từ hắn này một cái phương hướng, lại vừa vặn đem ngọn đèn che khuất, thân ảnh của hắn xuất hiện ở nam nhân trên mặt!

"Ai?"

Người đàn ông này phản ứng thập phần miễn tiện, ở Diệp Hi còn chưa mở thương trước cũng đã từ trên ghế nhảy dựng lên!

"Phanh!"

Đạn bắn ở trên mặt đất, làm bắn ra một trận Tinh Hỏa.

"Tiểu hài tử xấu xa?"

Người đàn ông này khi nhìn đến trước mắt cái này cầm súng lục tiểu hài tử là lúc chột ngây ngẩn cả người. Bất quá, thích giết chóc thành tính hẳn cũng mặc kệ đối phương có đúng hay không tiểu hài tử!"Oa, đại mỹ nhân a!"

Ánh mắt của nam nhân rơi vào Diệp Hi phía sau ẩn núp cao gầy mỹ phụ, bỗng nhiên phát ra một tiếng sợ hãi than!

"Đi tìm chết!"

Mà ngay tại lúc này, Diệp Hi lần thứ hai kéo xuống thương thang!

Đáng tiếc, Diệp Hi quá mức ỷ lại này một cây súng lục.

Chỉ thấy người đàn ông này hiểm chi lại hiểm địa tránh khỏi, lăn lộn trên mặt đất lấy, đồng thời hướng về Diệp Hi cút đi.

"Lần này ngươi còn không chết!"

Diệp Hi nhắm ngay cơ hội, hướng về phía ngực của hắn chính là một thương!

Phanh!

Ở giữa "Hồng tâm" tiếc nuối là, người đàn ông này bỗng nhiên nhảy dựng lên, một tay đã đem Diệp Hi trên tay súng lục đánh rơi trên mặt đất,

tay kia cố sức bóp ở cổ của hắn đem thân thể hắn nói lên!

"Hắc hắc, tiểu hài tử xấu xa thật lợi hại nha!"

Hắn cười lạnh, ngực vị trí lúc này lộ ra, vừa lúc là cột thuốc nổ cục sắt chặn đạn. Cũng may là thuốc nổ không có nổ tung, nói cách khác bọn họ phải chết ở chỗ này!

"Ngô..."

Diệp Hi lúc này chỉ cảm thấy hô hấp của mình thập phần trở ngại, thậm chí căn bản là không hút được một ngụm không khí.

"Hắc hắc, ta cũng không thời gian chơi với người nè! Tiểu hài tử xấu xa ngoan ngoãn đi tìm chết sao?! Bên kia đại mỹ nhân đã không kịp đợi ——"

Ánh mắt của nam nhân đầu hàng ngay cách đó không xa Trương Ngọc Thiển, thế nhưng lời ra đến khóe miệng lại gặng gượng dừng lại!

"Đi tìm chết chính là người!"

Trương Ngọc Thiển chẳng biết lúc nào đã nhặt lên khẩu súng dưới đất, không hiểu nổ súng nàng vẫn như cũ cầm lấy súng lục, tinh chuẩn liền hướng về phía bóp ở Diệp Hi cái cổ nam nhân!

"A di, nổ súng a!"

Diệp Hi dùng chân của mình bỗng nhiên nói ở tại này tên phỉ đồ trên cánh tay, thân thể tránh cời ra.

Mà đạo tặc còn lại là vội vàng muốn phải bắt được Diệp Hi đương tẩm mộ. Đáng tiếc, đương tay hắn bắt được Diệp Hi vai là lúc cũng đã nghe được một cái tiếng súng —— phanh!

"A!"

Một tiếng không gì sánh được thảm thiết thống khổ tiếng gào từ nơi này tên phi đồ trên người phát ra ngoài! Trương Ngọc Thiển phát súng kia đánh trúng lồng ngực của hắn, cũng không phải trái tim vị trí.

"Xuống Địa ngục sao?!"

Diệp Hi đi tới Trương Ngọc Thiển bên người, giành lấy súng lục, hướng về phía này tên phi đồ đầu lần thứ hai nả một phát súng!

Vừa lúc là sau cùng một viên đạn.

Huyết nhục văng tung tóe tràn cảnh càng dọa người!

"A!"

Nhìn thấy thật sao ác tâm hơn nữa kinh khủng tràn diện, Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này bỗng nhiên hoảng sợ la lên, thế nhưng Diệp Hi lại giữ nàng lại cánh tay cổ tay: "A di, chạy mau!"

Vừa dứt lời, bọn họ liền nghe được vô số tiếng súng vang lúc.

Bởi vì, vừa rồi bọn họ tranh đấu đưa tới mặt khác hai gã đạo tặc.

"Nhanh!"

Diệp Hi lôi kéo nàng, dùng tốc độ nhanh nhất nghĩ mái nhà đi lên.

"Ngày, lớn như vậy!"

Đương Diệp Hi bọn họ đi ra thang lầu thời điểm chột dọa. Bởi vì lấy mái nhà dĩ nhiên là dùng thủy tinh đập lại không trung hoa viên! Rậm rạp chẳng chịt cây cối che đỡ trước mắt của bọn họ.

"Đứng lại!"

Phía sau, cũng này hai cái đuôi theo tới đạo tặc!

"A di, người trốn trước!"

Diệp Hi cắn răng, thúc Trương Ngọc Thiển hướng bên kia đi đến.

"VẬY còn người?"

"Ta đi dời bọn họ! Nhất định phải tìm biện pháp giết chết bọn họ! Bây giờ không phải là bọn họ tử chính là chúng ta đã mất!"

Diệp Hi chưa từng có trải qua như vậy kinh tâm động phách sự tình.

"Thế nhưng một mình người làm sao bây giờ?"

Trương Ngọc Thiển kéo lại Diệp Hi cánh tay.

"A di, chúng ta ước tốt lắm, thành công đào sinh nói, người coi như tình nhân của ta a!"

Diệp Hi bỗng nhiên cười ôm cái này cao hơn tự mình chọn người vợ, hai tay lại bắt được trước ngực nàng cặp kia đang ở gấp phật phòng bào đầy nữ phong!

Anh...

Trương Ngọc Thiển không biết cái này tiêu nam hài sẽ bỗng nhiên như vậy xâm phạm nàng, cứ nhiên ngu ở. Mà Diệp Hi, lại càng làm càn mà tiếp cận quá... Đi, bắt được trong đó một con tô nữ, nhẹ nhàng cắn một cái: "Trước tiên một chút lợi tức! Nhanh, A di người nhanh lên một chút trốn đi!"

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Điểm Tình

"Hỗn đản!"

Diệp Hi thấp giọng mắng một câu liền lập tức hướng về hướng khác chạy đi. Bất quá hần lại cố ý chậm lại, có lẽ nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn phía sau đuổi theo tới nam nhân.

"Bang bang..."

Súng tự động lúc này hướng về phía Diệp Hi phương hướng bắt đầu rồi kịch liệt bắn phá!

"Nguy hiểm thật a! Thiếu chút nữa liền treo!"

Diệp Hi trốn vào phía sau một cây đại thụ.

Bất quá lúc này này tên phi đồ chợt nở nụ cười: "Diệp Hi đúng không? Hắc hắc, tốt tốt!"

Ầm!

Diệp Hi nhất thời ngây ngẩn cả người! Hần dĩ nhiên biết mình?

"Người bây giờ nhất định rất kinh ngạc sao?? Bất quá nè, yên tâm, chúng ta vừa mới thay đổi kế hoạch! Diệp Hi, ha ha! Tốt tốt! Ứng với nói Diệp Long ở người khi còn bé luôn luôn bắt người cũng quân doanh huấn luyện, xem ra cũng không phải là không có hiệu quả a! Đưa tay không sai a!"

Người đàn ông này trên mặt bỗng nhiên xuất hiện thập phần nụ cười dữ tợn: "Bất quá, người có thể hay không đủ cứu được bên kia nữ nhân nè?"

Tấm tắc, còn là một đại mỹ nhân nè! Ai ui, người xem, hai ta bên ngoài hai cái huynh đệ đã đi tới a!"

"A!"

Bỗng nhiên, Diệp Hi nghe được Trương Ngọc Thiển tiếng kêu.

"A di!"

Hắn lập tức từ ẩn thân địa phương vọt ra, mẫn tiệp mà tiếp theo xung quanh cây cối che lấp muốn chạy tới!

"Hắc hắc, đại mỹ nhân, hiện tại người không đường có thể đi sao?!"

Lúc này Trương Ngọc Thiển đã bị(được) bức vào khắp ngõ ngách trong, phía sau là thật cao tường, căn bản cũng không có thể chạy thoát!

Nhìn này hướng mình chậm rãi người đi tới đại hán, nàng sợ! Cho dù mình là vẫn có danh nữ cường nhân cũng tốt, đối mặt với loại này để cho nữ nhân bản năng sợ sự tình, điều này làm cho nàng làm sao có thể tỉnh táo được nè!

Chỉ là, lúc này căn bản cũng không có thể trông cậy vào những cảnh sát kia còn có quân đội!

"Ta nên làm cái gì bây giờ!"

Nàng đang suy tư, thế nhưng nhưng căn bản tìm không được thoát thân biện pháp!

"Đến, mỹ nữ! Để cho ta với người thoải mái một chút!"

Ngay cả cái mang dù súng nam nhân cười xấu xa mà nhìn chăm chăm trước mắt bất lực tuyệt vọng thành thực mỹ nhân. Bọn họ vốn chỉ là muốn

đơn thuần hoàn thành nhiệm vụ, thật không ngờ còn sẽ gặp phải như vậy một cái thành thực xinh đẹp đại mỹ nhân!

"Phía dưới cảnh sát rất nhanh thì sẽ đi lên! Các người... Các người hay nhất ở cảnh sát đến trước khi tới cú, nói cách khác sẽ chờ ngồi tù sao?!"

Trương Ngọc Thiển nói căn bản cũng không có cái gì dinh dưỡng nói. Tuy rằng nàng biết hiện đang nói cái gì cũng vô ích, thế nhưng kéo dài thời gian cũng tốt a!

"Ha ha! Cảnh sát a! Ta phải sợ a!"

Một tên phi đồ cười lạnh nói: "Ta con cọp muốn nữ nhân cho tới bây giờ sẽ không có không có được! Người ngoan ngoãn đi tới nói ta còn sẽ làm người thoải mái một chút! Nói cách khác, hừ hừ! Ta sau lưng huynh đệ cũng đều là chơi SM chuyên gia nè!"

"Phi! Vô si!"

"Chúng ta chính là vô si! Thế nào a!"

Tự xưng con cọp nam nhân hướng về Trương Ngọc Thiển từng bước từng bước đi đến! Mà trên mặt hắn cũng đã huyền tưởng ra sau một khắc đem gặp phải kiều diễm tình cảnh!

"Phanh!"

Nhất thanh muộn hưởng ở sau người vang lên, đồng thời kèm theo một đại hán rên thống khổ: "A —— "

Hắn ngã trên mặt đất hai tay cầm đầu của mình bộ, nơi đó đã rịn ra máu đỏ tươi!

"A! Đau quá!"

Hắn che đầu càng không ngừng giùng giảng, thế nhưng ở lẫn vài vòng té xỉu!

"Ai!"

Người còn lại lập tức cảnh giác.

"Cút mẹ của người trướng!"

Lúc này Diệp Hi trên mặt có mấy chỗ vết máu, bàn tay lại dĩ nhiên cầm vừa mới đuổi giết hắn tên phi đồ kia súng tự động!

"Nha, cho ta đi tìm chết!"

Một tên phi đồ khác lập tức hướng về Diệp Hi vọt tới!

"Phanh!"

Lại là một tiếng rên! Một người này lập tức cùng thì ngã xuống đất không dậy nổi!

Mà trên mặt đất lại rơi mất một khối cắt thành hai đoạn gạch!

"Các người còn muốn đi thử một chút này thấp kém gạch?"

Diệp Hi trong tay còn cầm một khối, hắn vẻ mặt nụ cười nhìn những người này, chính sở vị cục gạch nơi tay, thiên hạ ta có! Đại khái chính là giống bây giờ loại tình huống này sao?!

Bất quá, Diệp Hi lúc này càng thêm xác định! Bọn họ sẽ không kíp nổ trên người thuốc nổ! Tuy rằng không tự đạo xảy ra biến cố gì, thế nhưng loại tình huống này với hắn mà nói tương đương có lợi!

"Hừ! Cho ta động tên gia hỏa! Chỉ cần đừng đánh tử hắn là được rồi!"

Con cộp lập tức hung tợn đối với đồng bạn nói, nguyên bản ba người ngã xuống một cái, lại vẫn như cũ còn có hai người! Bất quá bây giờ chỉ cần một người cũng đã đủ rồi!

Bởi vì —— "Phanh!"

Một tiếng yếu yếu tiếng súng vang lên! Tuy rằng tiếp nối ống hãm thanh, thế nhưng Diệp Hi lại biết đây chính là thứ thiết súng ống!

Cái kia đem súng lục giơ cao khỏi đầu nổ súng thủ hạ đường nhỏ: "Tiểu tử ngươi dám động một chút ta lập tức để cho đầu ngươi nở hoa!"

"Vậy ngươi thử xem!"

Diệp Hi ghét nhất liền là bị người uy hiếp! Hắn cầm cục gạch hướng về những người đó đi đến.

Lẽ nào hắn cho rằng chỉ cần băng vào chính bản thân bàn tay trần cộng thêm một cục gạch là có thể chế phục được hai cái mang dùng súng đại hán!

"Không (nên) muốn!"

Trương Ngọc Thiển hô lớn, nàng tinh tường biết Diệp Hi làm sao có thể đối phó được những thứ này có súng lục người nè!

"Nữ nhân, ngươi câm miệng cho ta!"

Diệp Hi trừng Trương Ngọc Thiển liếc mắt, không muốn nàng để cho mình phân tâm. Hiện tại chỉ cần thoáng đi nhằm một bước, hắn không hoài nghi chút nào bọn người kia sẽ đối với mình vô tình bắn chết!

Mặc dù đối với chính bản thân rất có lòng tin! Thế nhưng hắn đối với thân thể của chính mình có thể ngăn trở đạ không có một chút lòng tin!

Tin tưởng trên cái thế giới này cũng không có người có thể dùng thân thể ngăn trở đạn sao??

"Đứng lại! Người lại tiến lên trước một bước ta cần phải nổ súng!"

Người kia đại hán có chút khẩn trương mà dùng họng hướng về phía Diệp Hi, dù sao có thể thoát cái đánh ngã hai người người đàn ông này không thể đơn giản a!

"Vậy người mặc dù nổ súng đi!"

Diệp Hi vẻ mặt tiêu ý mà nói: "Chỉ cần người dám nổ súng, vậy ta lập tức sẽ đem bọn người đều ngủ!"

Bất quá Diệp Hi lại biết, người này sẽ không giết chính bản thân! Bởi vì bọn họ hình như muốn sống bắt chính bản thân!

Đây chính là hãn dựa vào! Hãn đang chờ đợi cơ hội.

Mà bây giờ những người này vừa vịn thất thần!

Cơ hội tốt!

Diệp Hi lập tức hướng về bọn họ vọt tới!

"Phanh —— "

Một tiếng súng vang, Diệp Hi dĩ nhiên ngã xuống người kia họng trước!

"A!"

Đồng thời kèm theo Trương Ngọc Thiên một tiếng hét chói tai!

Diệp Hi ngã trên mặt đất! Đúng vậy! Hãn ngã xuống! Nhưng là tại nơi người nổ súng trước liền ngã xuống!

"Phanh!"

Ngã trên mặt đất Diệp Hi trong tay cục gạch cố sức ném! Nặng nề mà đập vào nàv đầu của người ta trên! Hẳn chuyên môn đập vỡ đầu của bọn họ!

Ở đại hán vừa mới ngã xuống thời điểm, Diệp Hi lập tức từ dưới đất chống đỡ lên, một tay giành lấy trong tay hắn súng ống!

Một cái xinh đẹp xoay người, tia không lưu tình chút nào bóp cò!

"Phanh!"

Một tiếng súng vang, một gã đại hán tới đất!

"Nhanh! Giết hắn cho ta!"

Cánh tay trúng một phát đạn con cọp điên rồi! Cho tới bây giờ sẽ không có người như vậy đối đãi qua người của hắn! Thế nhưng ở nơi này bỗng nhiên xông tới tiểu nam hài trước mặt, chính bản thân những người này sinh mệnh dĩ nhiên trở nên như vậy không hề giá trị?

Nếu những người này dám dám nổ súng sát nhân, như vậy thì phải làm cho tốt bị người bắn chết giác ngộ!

"Tuy rằng không biết các người vì sao muốn sống bắt ta, nhưng rõ ràng nhất các người không có cơ hội này!"

Diệp Hi đang nói chuyện đồng thời rơi xuống thương thang, chuẩn xác không có lầm đem đạn bắn vào này tên phi đồ ngược!

Đã chết...

Chỉ một cái tử lại giết ba cái! Đã giết bảy người...

Nhìn trước mắt thi thể, Diệp Hi chỉ cảm thấy thật bất khả tư nghị!

Lẽ nào, ở nguy cấp trước mắt, người tiềm lực thực sự to lớn như thế? Nói cách khác, Diệp Hi thực sự không thể tin mình có thể làm được như vậy. Cho dù hẳn bị trại lính nghiêm ngặt huấn luyện cũng không có thể đủ làm được sao??

Thế nhưng hẳn thực sự làm (cho) xong.

"A di, không có sao chứ."

Diệp Hi thân thể chậm rãi rồi ngã xuống, mà Trương Ngọc Thiển còn lại là lập tức đi tới đỡ hẳn, "Vừa mới, người thật là đẹp trai!"

Nàng nửa đùa nửa thật nói: "Nếu như ta ở tuổi còn trẻ hơn mười năm nói, cũng sẽ muốn nữ nhi của ta như nhau thích còn người!"

"Thế nhưng A di người đáp ứng làm tình nhân của ta a!"

Diệp Hi đem thân thể của chính mình tựa vào người mỹ phụ này trên người, hiện tại hẳn đã cả người vô lực! Thực sự, hẳn chưa bao giờ biết nguyên lai mình cũng có thể đương anh hùng nè!

"A! Đây là..."

Trương Ngọc Thiển cánh tay ở nơi này nhỏ trên người của cậu bé vuốt ve, thế nhưng này bỗng nhiên đột lên cứng rắn vật lại làm cho nàng kìm lòng không được phát ra một tiếng thét kinh hãi! Trên bàn tay truyền tới lửa nóng khí tức để cho nàng nhin không được hô hấp dồn dập, loại cảm giác này để cho nàng tâm hoảng ý loạn, một trái tim bang bang thẳng khiêu, dường như muốn từ thân thể của hẳn trong nhảy ra giống nhau.

Lúc này Diệp Hi thân thể tựa vào cái này cao gầy mỹ phụ trên người, hẳn cố ý nhẹ nhàng hoạt động thân thể của chính mình, hơi cố sức đè ép nàng

cao vót bộ ngực sữa.

Trận kia trận tê dại vậy điện lưu trong nháy mắt liền chảy - khắp Trương Ngọc Thiển thân thể. . Nàng nhin không được phát sinh "Anh" tóc dài cùng vai, cả người tản mát ra một loại cao quý trang nhã mà đoan trang khí chất.

"A di, nhanh lên một chút! Đỡ ta đạo vận ra trốn đi! Một hồi có thể sẽ có nhiều hơn đạo tặc đi lên! Không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, bọn họ hình như muốn sống bắt ta! Nhanh, chúng ta trốn trước!"

Diệp Hi thúc người mỹ phụ này nhũ phong, trong lòng một trận nóng rức.

Hắn chợt thấy một trận nhạt thiếu phụ mùi thơm cùng với tươi mát phát hương xông vào mũi."A di trên người của người thật là thơm!"

"Diệp Hi, người thực sự rất dũng cảm!"

Trương Ngọc Thiển ôm Diệp Hi đi tới càng xa xa trong rừng cây nhiều hơn. Lúc này nàng nhìn trong lòng cả người vô lực tiểu nam hài, không tìm hãm được cúi đầu trên trán hắn hôn một cái.

Cái này không trung hoa viên diện tích thật là lớn, vừa vặn để cho Diệp Hi bọn họ có nhiều hơn địa phương ẩn thân!

"Thế nhưng... Ta giết người!"

Diệp Hi nằm ở người mỹ phụ này người vợ trong lòng, nhưng trong lòng luôn luôn đang run rẩy. Dù sao mình giết người!

"Nhưng người vẫn là tiểu anh hùng a! Người là a di ân nhân cứu mạng."

Trương Ngọc Thiển giang hai cánh tay ra, thật chặt ôm lấy cái này tiểu nam hài, thậm chí không tự chủ dùng trước ngực mình cặp kia trứng phình quả cầu thịt đi đè ép lồng ngực của hắn.

"A di."

Diệp Hi bỗng nhiên dừng ở người mỹ phụ này, "Chúng ta sẽ chết ở chỗ này sao?"

"Đứa ngốc!"

Trương Ngọc Thiển thân thể tuy rằng đang run rẩy, thế nhưng nàng vẫn như cũ giả ra một bộ trấn định thần tình: "Nói mò gì nè! Người không phải nói phải cứu A di đi ra ngoài đi! Ủm, sau đó A di đương tình nhân của người."

Mặc dù chỉ là muốn nói một chút lời an ủi, thế nhưng Trương Ngọc Thiển gương mặt hay(vẫn,còn) là hơi đà hồng.

Một loạt thực nữ mùi thơm để cho Diệp Hi càng có chút kì lòng không đậu.

"Vậy ta muốn!"

Nguyên bản ở Trương Ngọc Thiển trong ngực Diệp Hi bỗng nhiên xoay người dựng lên, dĩ nhiên đem này một cái cao hơn hẳn mỹ phụ đặt ở dưới thân. Thân thể hẳn chính một cái đều dựa vào ở tại Trương Ngọc Thiển trên người.

"Không nên hồ nháo! Nhanh lên một chút xuống tới."

Trương Ngọc Thiển chỉ cảm thấy hai chân của mình trong lúc đó nhìn chăm chăm Diệp Hi này một cái cứng rắn dị vật, điều này làm cho nàng cảm nhận được hoảng hốt.

"A di... Người sẽ để cho ta hồ đồ một lần sao?!"

Diệp Hi nằm úp sấp ở người mỹ phụ này trên người, hai tay bắt được bả vai của nàng, cư cao lâm hạ nhìn nàng: "Chúng ta thực sự không biết có thể

hay không đào sinh nè!"

"Ta thế nhưng Linh Linh mù mù a!"

Trương Ngọc Thiển không có cảm thấy một chút sợ hãi, nàng trái lại có một loại câu dẫn tiểu hài tử tội ác cảm.

Lúc này mặt nàng trứng ửng đỏ, hô hấp cũng có chút gấp thế nhưng chính là không có đẩy ra trên người này một đứa bé trai.

"Thế nhưng A di người đáp ứng làm tình nhân của ta!"

Trong lúc nói chuyện, Diệp Hi đẩy ra một tay, từ dưới thân mỹ phụ vạt áo dưới dò xét vào, cách nịt ngực, đem trước ngực nàng một con kia tô nhũ cho nằm trong tay.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Hương Phu Ngọc Cốt

"Người tiểu hài tử này!"

Mặc dù bây giờ Diệp Hi đặt ở trên người của nàng, thế nhưng Trương Ngọc Thiển lại cũng không có này một loại bị(được) xâm phạm cảm giác. Nàng trái lại cảm giác mình người này thế người mẫu đang ở câu dẫn mình nữ nhi bạn học!

"Ta đã không nhỏ."

Diệp Hi cố chấp bắt tay chưởng trong này tràn đầy co dãn kiêu nhũ.

"Thế nhưng người trước xuống tới! Này đạo tặc cũng nhanh muốn lên đây!"

Trương Ngọc Thiển nhẹ nhàng mà đề cử lấy hấn, nhưng là lại cũng không có đặc biệt cố sức, chẳng qua là cảm thấy đã biết hình dạng có lỗi với tự mình lão công, cũng có lỗi với tự mình nữ nhi.

Mà đang ở tân quán phía dưới.

Diệp Long lúc này lại lấy ra một cái giống như là điện thoại di động vậy nghi khí. ."Ta còn tưởng rằng không có cơ hội dùng đến nó nè! Thật không ngờ hay(vẫn,còn) là dùng. Ai!"

Trong lúc nói chuyện, hấn nhấn này máy phía trên chốt mở, trong lúc đó một cái nho nhỏ bàn phím liền thể hiện rồi đi ra!"Nhìn kỹ a!"

Diệp Long đối với mình trước mắt người con dâu này cười nói, sau đó liền nhấn liên tiếp hình như là mật mã vậy chữ số.

"A di..."

Hắn lần thứ hai thấp giọng hô hoán đạo (nói).

Trương Ngọc Thiển e thẹn vô hạn mà đã quên hẳn liếc mắt, lại lại lập tức chớ mở ra đường nhìn, hai tay chỉ là chống đỡ trên ngực hắn. Cũng không giãy dụa, cũng không có trách cứ nàng, ngược lại thì một cái xấu hổ tiểu cô nương.

Cảm giác được chính bản thân ngực nữ phong bị(được) Diệp Hi nắm, Trương Ngọc Thiển tâm loạn như ma, phảng phất có thiên trùng vạn nghĩ ở thân thể của chính mình trên căn xé giống nhau, ngủ say nhiều năm dục hỏa bắt đầu rồi từ từ tăng vọt, cả người giống bị hỏa thiêu, nóng rực khó nhịn cảm giác để cho nàng kim lòng không được giãy dụa thân thể của chính mình.

Diệp Hi thân thể chậm rãi đè xuống, rắn chắc trong ngực đem nàng to thẳng bộ ngực sữa từng điểm từng điểm chèn ép, để cho này nguyên bản rất tròn kiêu đỉnh hai vú trở nên bẹp dẹp, thẳng đến chính bản thân đem này tràn đầy có sức sống kiêu nữ hoàn toàn che lấp!

"Ừm..."

Trương Ngọc Thiển không tự chủ được phát sinh một tiếng rên rỉ yêu kiều, nguyên bản khước từ lấy Diệp Hi hai tay đối thành nắm chặt vạt áo của hắn, một đôi Phượng mâu hơi nhắm lại, bưng tỉnh núi xa vậy Nga Mi nhẹ nhàng run run, hạnh gò má đào má trên nổi lên trợn trợn đỏ mặt, thần tình kia e thẹn không dứt, rồi lại phong tình vạn chủng, thành thực quyến rũ rồi lại ẩn hàm một tia thanh xuân tinh thần phấn chấn!

Thế nhưng trời không làm mỹ, lúc này Diệp Hi lại chột nghe gia gia mình thanh âm!

"Tiểu tử, chưa chết? Không có chết nói liền ứng với gia gia một chút!"

Diệp Long dường như có chút khẩn trương, nhưng là thanh âm của hắn lại vẫn là như vậy to.

"A!"

Nguyên bản đang chuẩn bị muốn làm chuyện ân ái tình, thế nhưng Diệp Hi lại bị gia gia chột nếu như đến thanh âm sợ đến không dám động. Địa phương nào truyện tới?

Thế nhưng ở Diệp Hi dưới thân Trương Ngọc Thiển lại đẩy một cái thân thể hắn: "Người, y phục của người bên trong!"

Nàng kinh ngạc nhìn trước mắt cái này tiểu nam hài, một tay lại đưa tới trên cổ của hắn, đi hạ hắn mang theo này một cái điều trụ.

"Tiểu Hi, nghe được không có? Là mụ mụ!"

Bỗng nhiên, này một cái điều trụ truyền đến để cho Diệp Hi cả người run lên thanh âm! Dĩ nhiên là Hàn Tuyết!

"Ta nghe được! Nghe được!"

Diệp Hi từ dưới thân người mỹ phụ này trên người đứng lên, cầm lấy điều trụ liễu mạng nói chuyện. Thế nhưng lúc này, gia gia thanh âm vang lên lần nữa: "Hắc hắc, tiểu tử, nghĩ không ra gia gia năm đó đưa cho người cái này điều trụ còn có loại này tác dụng sao?! Người bây giờ nghe, điều trụ mặt trên có một viên nho nhỏ ru-bi, người cố sức ấn nó một chút như vậy ta mới có thể nghe được lời của người nói!"

"Như vậy?"

Diệp Hi vẫn như cũ nhấn điệu trụ một chút."Bây giờ nghe đạt được sao?"

"Ha ha!"

Này một bên, Diệp Long tiếng cười truyền tới: "Tiểu tử, thế nào? Không có bị thương chứ?"

Diệp Hi trong lòng ấm áp, thế nhưng còn không kịp nói chuyện liền thẳng đến này một bên Hàn Tuyết thanh âm: "Tiểu Hi, ngươi bây giờ ở địa phương nào? Này đạo tặc nè? Ngươi có bị thương không?"

Thương con sốt ruột thành thực nữ thị trường một hỏi liên tiếp nhiều cái vấn đề.

"Mụ, ta không sao."

Diệp Hi vừa mới nói xong, Diệp Long liền nói: "Tiểu Hi, nghe, ngươi bây giờ nói cho ta biết tình huống bên kia!"

"Ừm!"

Diệp Hi tuy rằng rất muốn cùng mẹ của mình nói chuyện, thế nhưng i chim nhỏ ở cũng không phải lúc! Chỉ thấy hần nuốt nước miếng một cái, hướng về phía bên người mỹ phụ Trương Ngọc Thiển gật đầu, nói: "Tổng cộng có mười ba tên phỉ đồ, bây giờ còn có năm!"

Diệp Long nhin không được hỏi: "Này cái khác bảy nè?"

"Đã chết! Bị(được) ta giết!"

Diệp Hi thanh âm có chút run.

"A! Tiểu Hi! Ngươi, ngươi không sao chứ?"

Hàn Tuyết lần thứ hai trở nên lo lắng. Bình thời đoan trang thanh tú, bình tĩnh yên tĩnh một chút tử biến mất vô ảnh vô tung!

"Tuyết Nhi!"

Diệp Long phải lật lúc khuôn mặt đến, "Bây giờ không phải là để cho mẹ con các người hư trường hồi ngăn thời điểm!"

Hắn trừng con dâu liếc mắt, lúc này mới tiếp tục nói: "Tốt! Mặc kệ người dùng phương pháp gì giết bọn họ, đều làm rất khá! Chính bản thân không có bị thương chứ?"

Diệp Hi có chút bị đau sờ sờ bản thân mông đít, nói: "Quảng ngã vài cái, không có việc gì!"

"Như vậy liền tốt rồi!"

Diệp Long trong lòng hô một cái khí: "Như vậy, người bây giờ ở địa phương nào?"

"Ta ở tầng chót!"

"Ha ha! Vậy càng tốt, ta bây giờ lập tức để cho quân đội đột kích đi vào! Cứ như vậy liền có thể tận lực giảm bớt thương vong!"

"Thế nhưng những người đó chết nè?"

Diệp Hi không khỏi hỏi.

"Hiện tại đã không quản được nhiều như vậy! Chỉ cần người không có việc gì, những người đó liền tận lực cứu sao?!"

"Không!"

Diệp Hi lắc đầu nói: "Như vậy đi. Tình huống bây giờ ta cảm thấy còn có chuyển cơ. Tuy rằng không biết bọn họ vì sao muốn sống bắt ta, thế nhưng đây quả thật là một cái cơ hội tốt! Ta sẽ đưa bọn họ từng cái một giết chết!"

"Người —— "

Nghe bản thân cái này tiểu tôn tử nói, Diệp Long cũng hít một hơi khí lạnh. Hẳn mới bao nhiêu tuổi? Dĩ nhiên đem sát nhân nói đến hình như là tiểu hài tử chơi quá gia gia đơn giản như vậy?

Bất quá, đối với Diệp Long cùng Hàn Bằng mà nói lại không có gì. Bởi vì, bọn họ ở Diệp Hi cái tuổi này, sớm đã thành ra chiến trường cùng Nhật Bản quỷ chém giết đi!

"Không được!"

Hàn Tuyết thổ liễu thổ khí, mặc dù bây giờ nàng đã trở nên bình tĩnh hơn, thế nhưng nhi tử an toàn lại luôn luôn không để cho nàng có thể bình thường đối đãi chuyện này.

"Yên tâm đi, ta sẽ thành công!"

Diệp Hi tuy rằng không cảm giác mình có thể thừa chịu được đạn thương tổn, thế nhưng hẳn lại có lòng tin đem còn dư lại đạo tặc tận diệt!

Đây là... Trực giác sao??

"Được rồi, cứ như vậy đi! Chờ tin tức của ta!"

Diệp Hi nói xong, chỉ một cái tử đóng lại máy truyền tin.

Đô đô...

Diệp Long này một bên nhất thời nghe được như vậy máy móc vậy hồi âm.

"Tiểu tử kia, trưởng thành nè!"

Diệp Long hơi cảm thán, "Bất quá, một mình hăn sợ rằng không được!"

Nói đến đây, Diệp Long bỗng nhiên xoay đầu lại, cười nhìn Hàn Bằng:
"Chiến hữu cũ, già rồi không có? Đầu khớp xương vẫn có thể động sao?"

Nghe được ra Diệp Long ý tứ, Hàn Bằng cũng cười nói: "Đùa gì thế! Lão tử bây giờ còn có thể đủ đánh chết một con cọp nè! Đi thôi! Ta biết người muốn làm gì!"

Mà đóng lại máy truyền tin Diệp Hi, một lần nữa đem điếu trụ mang cho.

"Người thật sự có biện pháp?"

Trương Ngọc Thiển lúc này vẫn như cũ cùng Diệp Hi thật chặt dán tại cùng nhau. Nàng thậm chí không có chú ý tới Diệp Hi từ đóng cửa máy truyền tin sau biến hóa.

"Không có."

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói: "Chúng ta bây giờ chỉ có thể ở chỗ này chờ này đạo tặc lên đây! Nếu bọn họ muốn phải bắt được ta, như vậy nhất định sẽ lần thứ hai phái người đi lên!"

"Vậy bây giờ chúng ta trốn đi?"

Trương Ngọc Thiển hai tay đem trước ngực mình vừa mới bị(được) cái này tiểu nam hài vò nát y phục chỉnh sửa lại một chút.

"Không!"

Diệp Hi bỗng nhiên nở nụ cười: "Chúng ta tiếp tục vừa mới chưa hoàn thành chuyện tình!"

Nói xong, một cái tay của hắn chặm rãi trên lầu xinh đẹp người vợ nhỏ và dài (eo) thon thả, để cho hai người thân thể thiếp hợp càng chặt hơn! Ngực kề sát ngực, lồng lồm tương khảm, hai người chặt chẽ ôm nhau.

"Người thật đúng là đem ta cho rằng là tình nhân của người a! Nói xong rồi ở chúng ta an toàn rời đi nơi này sau a!"

Nghĩ tới vừa rồi này đen tối kiều diễm phong cảnh, Trương Ngọc Thiển phần gò má nhin không được muốn đỏ lên nóng hổi, nhiều đóa diễm lệ rặng mây đỏ bay lên nàng mặt cười trên, thoát nhìn là như vậy quyến rũ mê người, kiều diễm ướt át!

Vừa mới một trận động tác, để cho Trương Ngọc Thiển cả người đều toát mồ hôi. Nàng y phục trên người bởi vì ướt duyên có, thật chặt dán tại nàng thành thực thân thể trên, đem này thướt tha lồng lồm tư thái hoàn toàn hiện ra ở trong mắt của nam nhân! Bó sát người áo sơ mi trắng đem trước ngực nàng thổ ngọc càng thêm rõ ràng phụ trợ đi ra, có vẻ như vậy thành thực mê hoặc! Thậm chí ngay cả nội bộ nịt vú vết tích cũng như ẩn như hiện!

"Có được hay không?"

Diệp Hi thân thể nghĩ nàng từ từ dựa vào đi qua.

"Không."

Trương Ngọc Thiển nhẹ nhàng mà lắc đầu, cà rốt bạch ngọc vậy ngón tay điểm vào Diệp Hi trên đầu: "Tiểu hài tử đừng nghĩ những chuyện kia!"

"Thế nhưng, chúng ta khả năng lại cũng vô pháp nhìn thấy ngày mai mặt trời! A di, người sẽ không sợ sao?"

Hai tay của hắn bắt được Trương Ngọc Thiển này mềm nhẵn mềm mại cánh tay cổ tay, đầu của hắn bộ đã từ từ thấp, ở Trương Ngọc Thiển trước ngực hai tòa cao vót núi non trên cà cà, hai cánh tay lại tìm lòng không

được đem trước mắt như vậy một cái thành thực xinh đẹp kiều mị người vợ ôm vào trong ngực của mình, ôn nhu nói: "Vì sao hiện tại không thừa dịp còn khi còn sống, hưởng thụ một chút nè?"

Nghe Diệp Hi nói, Trương Ngọc Thiển trong lòng vô cùng kinh ngạc không dứt, thế nhưng lúc này bản thân thân thể mềm mại bị(được) Diệp Hi ôm lấy, kề sát ở trên lồng ngực của hắn. Đây một loại đã lâu nam tử khí tức để cho trong lòng nàng hoảng hốt. Bất quá lập tức nghĩ đến chính bản thân đem người tiểu nam nhân này chỉ là của mình hậu bối, một cái nữ nhi mình bạn học, nàng liền yên tâm thoải mái mà giang hai cánh tay, cùng Diệp Hi tương hổ ôm chặt lấy.

Thế nhưng, vừa nghĩ tới con gái của mình, Trương Ngọc Thiển trong lòng chua, ghen tuông xảy ra! Đây khiến nàng kim lòng không được càng thêm cố sức ôm Diệp Hi, nàng này thùy mị thành thực ngọc thể thật chặt dán tại Diệp Hi trên lồng ngực, đầy ắp cao vót nhũ phong bị(được) hoàn toàn mà chèn ép.

Trương Ngọc Thiển thân thể mềm mại run nhè nhẹ, nàng quay về ôm Diệp Hi hông, nói: "Đứa, người đừng học xấu!"

Mặc dù là nói như vậy, thế nhưng thân là người vợ người mẹ nàng lại bị cái loại này luân lý đạo đức thật sâu trói buộc.

Nhìn trước mắt xinh đẹp người vợ này thướt tha lả lướt tư thái, Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ thập phần tà ác tư tưởng, mãnh liệt muốn chiếm làm của riêng sung doanh hai mắt của hắn, trong lòng dục hỏa hừng hực mà bốc cháy lên!

Diệp Hi trong lòng nhịn không được đánh run một cái, này một cỗ cường liệt dục hỏa chợt bắt đầu điên cuồng mà tứ ngược! Trên ngực bị(được) như vậy một đôi tràn đầy co dãn vú nhẹ nhàng mà chèn ép, cũng theo mỹ phụ nhân hô hấp mà lên dưới ma sát, này một loại như gần như xa mà cảm giác

rồi lại đẹp như thế hay không gì sánh được, để cho trong lòng hắn rất không được đem trước mắt này một cái thành thực kêu gọi mỹ thiếu phụ lập tức đổ lên hung hăng ở trên người của nàng tung hoành ngang dọc!

"Mau đứng lên đến, như vậy còn thể thống gì!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên cảm giác được một loại nguy cơ trước đó chưa từng có cảm.

"Không (nên) muốn!"

Diệp Hi gầm nhẹ một tiếng, đối mặt với hấp dẫn như vậy, ai còn chịu được! Hắn nhanh chóng vươn hai cánh tay vòng khuyên ở trước mắt này một cái mỹ thiếu phụ, đem nàng này hầu như hoàn mỹ thân thể mềm mại ôm đến trong ngực của mình, một tay đè lại vai thơm của nàng, tay kia còn lại là ôm eo của nàng, hắn vẻ mặt nụ cười tà ác: "A di người thật giống như hồ ly tinh!"

Nói xong, hắn dĩ nhiên một ngụm hôn lên nàng muốn nói chuyện miệng, tay kia tắc khứ lôi kéo nàng y phục trên người!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 124: BẠN MẪU

"Tình huống bây giờ hình như ngoài ngoài ý liệu của ta! Ta có lỗi với mọi người!"

Ở bộ đàm trong, này một tên phi đồ thủ lĩnh hướng về phía chỉ còn lại năm người nói: "Ngày hôm nay, chúng ta dĩ nhiên chưa hoàn thành nhiệm vụ! Đây là ta sai sót! Chúng ta bản không nên đi quản cái kia là Diệp Hi tiểu hài tử xấu xa! Chính là hãn là cũng long tôn tử thì như thế nào?"

"Lão đại!"

Bộ đàm trong, còn dư lại những thứ này đạo tặc không một không cảm thấy phẫn nộ! Lại có người có thể giết chết bọn họ nhiều như vậy đồng bạn! Hơn nữa còn là một cái tiểu hài tử xấu xa!

Tuyệt đối là khuất nhục!

Thế nhưng hiện tại nếu mà ở tiếp tục như vậy, nói không chừng bọn họ liền bái bai chết!

"Được rồi, chớ nói chuyện ách! Đây là chúng ta một lần cuối cùng như vậy còn sống!"

Lấy áo vóc người có chừng hai thước cao nam nhân bỗng nhiên đứng lên, hướng về phía tầng này lầu người chất cười gằn nói: "Rất sợ sao?? Bất quá ta sẽ không hiện đang giết chết các người! Ta các người phải đang sợ hãi trong từ từ đợi tử vong!"

Nói xong, hắn rời hướng bộ đàm nói: "Hiện tại các người nghe! Thập năm phút đồng hồ sau đó kíp nổ bom!"

"Là!"

Này căn bản cũng không đem tính mạng của mình đương một hồi chuyện đạo tặc lập tức ứng tiếng nói, cho dù đây là tự sát thức tập kích cũng giống vậy! Thật giống như đối với bọn hắn mà nói, đã chết chỉ là đến cái khác địa phương dường như.

Không thể không nói, để cho bọn họ tẩy não này một loại lực lượng thực sự lợi hại! Cứ nhiên có thể cho người e ngại tử vong uy hiếp.

"Thập năm phút đồng hồ! Cho ta thập năm phút đồng hồ, huynh đệ đã chết, ta sẽ vì các người báo thù!"

Này một gã thủ lĩnh cười lạnh đem trên người mình bom hủy đi xuống tới, nhưng là lại đeo lên không ít súng ống!

Bất quá, từ trước đến nay cũng như vậy châm chọc! Giết người như ngóe hắn, lại vì giết một cái tiêu hài tử xấu xa ngoạn nhi mang cho nhiều như vậy súng ống! Hơn nữa, trong lòng của hắn cứ nhiên cũng không có để!

Có thể, là có một loại sợ hãi sao??

Chỉ là, tại sao phải có một loại cảm giác nè?

Là bởi vì, đối với không biết nguy cơ, nhân loại luôn luôn bản năng cảm thấy sợ hãi!

"Diệp Hi đúng không?"

Này một bài lĩnh cười lạnh đem tầng này lầu lối ra duy nhất khóa thượng, lúc này mới hướng tầng cao nhất chạy tới!"Diệp Long tôn tử! Tắm

tắc, quả nhiên là rất giỏi a! Bất quá ngưng ngưng, ngày hôm nay người là sống không nổi!"

Đúng vậy, vô luận là Diệp Hi thắng vẫn thua, đều sống không nổi!

Bởi vì thập năm phút đồng hồ sau đó, bốn người kia trên người thuốc nổ sẽ đem đây hết thảy đều san thành bình địa!

Thật dài thang lâu, lúc này lại hình như là để cho người đàn ông này đi thông Địa Ngục cầu thang giống nhau, để cho hắn mỗi đi một bước luôn luôn cảm giác mình càng ngày càng hưng phấn!

Mà phía ngoài Diệp Long bọn họ đâu? Lúc này bên ngoài căn bản cũng không có Diệp Long cùng Hàn Băng hai người bóng dáng! Chỉ có thân hình cao gầy, thành thực lãnh diễm nữ thị trưởng Hàn Tuyết! Nàng hiện đang chỉ huy lấy một loại thuộc hạ đang ở tích cực bố trí lấy.

"Hô!"

Làm trò một vị đều làm sau khi xong, Hàn Tuyết lúc này mới hô một cái khí.

Thế nhưng bên người cũng vẻ mặt lo lắng bất an Dương Ngọc Linh. Đây một cô bé, nhi tử bạn học gái.

"Rất sợ sao?"

Hàn Tuyết lúc này đã khôi phục bình thời tỉnh táo, tuy rằng nàng hiện tại cũng rất không được(phải) cũng theo lên vào khách sạn thế nhưng nàng lại không không vẫn duy trì trấn định, nơi này cần phải nàng chỉ huy!

Bởi vì, nàng hay(vẫn,còn) là Hoa Hải thị nữ thị trưởng.

"A di, mẹ ta cùng Diệp Hi bọn họ nhất định không có việc gì, có đúng hay không?"

Này một người dáng dấp thập phần khả ái tiêu cô nương đâm chết lê hoa đá vũ vậy khốc khắp, thế nhưng nàng cái gì đều làm không được!

"Nha đầu ngọc, đó là dương nhiên!"

Hàn Tuyết lôi kéo tay nàng, vẻ mặt hiền lành tình thương của mẹ vậy mà cười nói: "Linh Linh, người là không chết thích nhà chúng ta Tiểu Hi?"

"A?"

Dương Ngọc Linh thật không ngờ cái này thành thực mỹ phụ sẽ đột nhiên hỏi ra vấn đề này. Không có chuẩn bị tâm tư nàng này một trái tim chưa có tới bắt đầu rồi gấp nhúc nhích."Ta, ta —— "

Nàng dường như muốn giải thích, thế nhưng nhưng không biết nói cái gì cho phải, cuối cùng chỉ có thể cúi đầu.

"Khanh khách, đỏ mặt nè!"

Hàn Tuyết lúc này nụ cười trên mặt không giống như là cố ý giả vờ, nàng nhẹ nhàng mà vuốt ve Dương Ngọc Linh tóc, nói: "Tuy rằng lần đầu tiên nhìn thấy người, bất quá Linh Linh thế nhưng một cái hảo nữ hài nè! Tiểu Hi hẳn biết người thật sự là quá tốt!"

"A di..."

Dương Ngọc Linh hơi sững sờ, ngẩng đầu lên, nhìn gần trong gang tấc này một cái thành thực mỹ phụ. Nàng chỉ cảm thấy Diệp Hi mục mục này một tần cười giống tiên tử kiều mị, nhất cử nhất động đều bị tản ra thành thực nữ nhân lời đồn phong vận, phảng phất một đóa đỏ bừng Mạn Đà La hoa, kiều diễm động lòng người.

"Làm sao vậy?"

Hàn Tuyết hỏi.

Dương Ngọc Linh nói: "Người không lo lắng sao?"

"Ta lo lắng."

Hàn Tuyết gật đầu, "Bất quá, ta tin tưởng Tiêu Hi bọn họ nhất định có thể làm được!"

"Tin tưởng?"

Dương Ngọc Linh ngoe đầu, dường như hiểu cái gì, thế nhưng nước mắt trên mặt nhưng không có kiên:chơi, thoát nhìn hết sức kỳ quái, nhưng là lại lại để cho người không nhìn được nghĩ muốn đem này một cái khả ái tiểu cô nương ôm vào trong ngực hảo hảo thương tiếc.

"Đối với, tin tưởng hẳn môn! Đây là chúng ta có thể làm được!"

Hàn Tuyết gật đầu nói.

Nàng ngũ quan đó tinh xảo trên mặt dài một đôi đen sẫm trong suốt tinh mâu, thủy uông uông, dường như như Hắc Bảo thạch vậy trong suốt sáng! Mềm mại xinh xắn môi đỏ mọng bên cạnh lộ vẻ nụ cười nhàn nhạt, mà gương mặt trên càng thoáng hiện hai cái nhọt nhạt ít rườy ố. Quỳnh Dao nhỏ mũi thập phần xinh đẹp làm đẹp tại nơi mở thanh thuần mỹ lệ tuyệt sắc dung nhan trên, quả thực giống như là thành thực xinh đẹp người bên trong tiên tử!

Thậm chí ngay cả Dương Ngọc Linh tiểu cô nương này cũng không lại được thấy ngây dại.

"Thế nào bỗng nhiên nhìn như vậy lấy ta?"

Hàn Tuyết hỏi. Dương Ngọc Linh ánh mắt hình như để cho Hàn Tuyết nhớ ra cái gì đó. Từ con người của nàng trong, Hàn Tuyết thấy được bản thân.

Một người mặc đoan trang mỹ phụ thành thực. Một cái tự tin tinh táo nữ cường nhân.

"Ừm, không có gì."

Dương Ngọc Linh lắc đầu nói: "Chẳng qua là cảm thấy A di người lớn lên quá đẹp! Nếu như ta sau khi lớn lên có thể như A di như người vậy thì tốt rồi!"

"Khanh khách, Linh Linh sau này sẽ càng xinh đẹp hơn nè!"

Hàn Tuyết cười cười, tuy rằng trong lòng nàng thực sự rất lo lắng, nhưng là lại không dám ở tiểu cô nương này trước mặt biểu hiện ra ngoài.

"Cái kia..."

Dương Ngọc Linh bỗng nhiên thấp giọng nói.

"Ừm? Làm sao vậy?"

"A di, Diệp Hi bọn họ thực sự không có sao chứ? Mụ mụ nàng cũng sẽ an toàn ra đi?"

Dương Ngọc Linh cặp kia thủy uông uông mắt to lúc này cứ như vậy nhìn Hàn Tuyết, dường như muốn nàng khẳng định trả lời chính bản thân.

"Đó là đương nhiên!"

Hàn Tuyết nặng nề gật đầu, nàng đối với cái này lo sợ nghi hoặc bất an tiểu cô nương sẽ nói, đồng thời cũng là tự nhủ.

Lúc này Dương Ngọc Linh đột nhiên cảm giác được, trước mắt người mỹ phụ này, lớn lên phảng phất nguyệt trong hăng nga vậy minh diễm đoan trang! Tươi đẹp tuyệt luân gương mặt diêu như xuân hoa, kiểu Nhược

Thu nguyệt! Này một thân đoan trang âu phục đem nàng một thân thân thể mềm mại che, rồi lại để lộ ra một loại phiêu dật xuất trần khí chất!

Nàng lớn lên rất cao, hơn nữa mang giày cao gót nàng phảng phất hoàn toàn phù hợp hoàng kim tỉ lệ giống nhau, vóc người cân xứng. Hạnh mặt đào má, thịnh nhan tiên tư lại hơi thi phấn trạch, ngọc diện đậm phất. Mi tựa như trăng non, song đồng kéo thủy.

Lúc này nàng y phục trên người phảng phất có sinh mệnh giống nhau, đem nàng một thân thành thực là lướt đường cong triển lộ không thể nghi ngờ. To thẳng tô nhũ cao vót hơi lắc lự, di chuyển ngang hông thướt tha thướt tha, nhuận vòng tròn mông đít kiều đỉnh đầy ắp, một đôi chân ngọc càng thanh tú cân xứng, thon dài tiêm nông!

Nguy cơ càng ngày càng gần!

Khách sạn trong này cả người cao siêu qua hai thước trắng hán lúc này đang đang chậm rãi hướng về tầng chót đi lên. Đem bom tháo ra hẳn, lúc này i đã ôm hẳn phải chết quyết định.

Cái kia là Diệp Hi lớn tiểu hài tử xấu xa, nhất định phải chết! Hơn nữa, hẳn còn muốn trước mặt Diệp Long, đem Diệp Hi thiên đao vạn quả!

"A di người thật đẹp!"

Diệp Hi đặt ở dưới thân này một cái cao hơn tự mình chọn mỹ phụ trên người, vươn hai cánh tay ôm lấy eo của nàng, đem nàng này thành thực thân thể mềm mại đặt ở dưới thân, "Chúng ta, khả năng thực sự sẽ không lại có cơ hội nhìn thấy ngày mai mặt trời! A di, người sẽ thanh toàn ta đi!"

Nghe được lời của hẳn, cảm giác được thân thể của chính mình tiến vào một cái ấm áp ôm ấp, Trương Ngọc Thiển thân thể mềm mại mạnh mẽ chiến, này nguyên bản cũng bởi vì nghĩ chuyện mới vừa rồi mà đập mạnh phương tâm nhảy càng thêm kịch liệt.

Tuy rằng trong lòng này một loại cấm kỵ không chỉ yêu đương vụng trộm kích thích để cho nàng rất muốn đáp ứng một tiếng xuống tới. Đúng vậy, có thể ngày mai nàng cũng đã sẽ không tồn tại ở trên cái thế giới này! Nếu như vậy, vì sao không ở nơi này sau cùng thời điểm hưởng thụ một chút đã lâu nam nữ hoan ái?

Nhưng nàng hay(vẫn,còn) là đỏ mặt xoay người sang chỗ khác, một đôi tay nhỏ bé run rẩy muốn đem Diệp Hi đẩy ra: "Người còn quá nhỏ nè!"

Nhìn mình trước người cái này thành thực mê người xinh đẹp người vợ, Diệp Hi trong lòng cái loại này nòng nặc muốn chiếm làm của riêng đột nhiên đưa lên đến cực điểm! Thế nhưng hãn nhưng cũng không nói chuyện, mà là để cho dưới thân mỹ phụ từ cặp mắt của mình trong thấy này ở bành trướng dục hỏa!

Trương Ngọc Thiển thân thể mềm mại khẽ run, như vậy bầu không khí quả thật có chút quý dị, trên người này một người nam nhân không sai biệt lắm cũng đủ có thể làm con trai của nàng, thế nhưng chính bản thân lại đối với hãn bắt đầu sinh này một loại không nên tồn tại tình cảm!

Không thể không nói, Trương Ngọc Thiển thật sự là đẹp để cho người ta ngất xỉu! Này mềm mại da thịt phảng phất mới sinh trẻ mới sinh giống nhau, tựa như ngâm quá ngưư vú. Hai cong bồng tình trắng non vậy Nga Mi đậm quét khinh thiêu, này nòng đậm nước trong hơi bị nhọn nhọn hoa đào tình mâu càng làm cho người không tự chủ liền say mê trong đó.

"Mau đứng lên! Tiểu hài tử!"

Trương Ngọc Thiển cuối cùng vẫn là không đỡ được Diệp Hi này càng ngày càng càn rỡ ánh mắt. Nàng kinh hoảng bóp qua đầu đi, thác khai ánh mắt hai người. Nhưng là của nàng một trái tim lại không bị khống chế kịch tàn nhảy dựng lên, dường như muốn từ trái tim của nàng chỗ nhảy ra giống nhau.

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói: "Ta không (nên) muốn! Dù sao cũng cũng chết, không bằng chết ở a di trên bụng!"

"Người —— "

Cái này tiểu nam hài như vậy càn rỡ nói, trái lại để cho Trương Ngọc Thiển cảm giác mình phương tâm phòng tuyến vào giờ khắc này toàn tuyến tan vỡ!

Dù sao cũng cũng là muốn chết, không phải sao?

"Này... A di, ta muốn người!"

Diệp Hi nhìn người mỹ phụ trước mắt, cảm thụ được nàng này một thân là lướt di động đột đường cong.

Trương Ngọc Thiển cả người toả ra thật phụ nữ dàng hoàng vậy nhu hòa mỹ cảm, rồi lại không mất đoan trang ưu nhã, mơ hồ trong lúc đó lại ẩn chứa một tia cổ điển ý nhị, nhàn nhạt mùi thơm hỗn tạp ở trong không khí, nhẹ nhẹ thành thực nữ tính đặc hữu mùi thơm của cơ thể cùng với nhẹ phát hương để cho Diệp Hi mê say không dứt.

"Muốn đầu của người!"

Trương Ngọc Thiển chỉ cảm giác mình muốn ở cả người đều là này một loại cảm giác khó chịu, tịch mịch trống rỗng phải nhường nàng hận không thể hiện tại liền bỏ ra hai chân của mình! Thế nhưng sự căng thẳng của nữ nhân lại làm cho nàng không buông ra đến, nhất là này một loại câu dẫn tiểu nam hài tội ác cảm!

"Người sợ sao?"

Diệp Hi cánh tay, bắt được dưới thân mỹ phụ một con tuyết nhũ, run rẩy, run rẩy... Hắn mặt khác một tay, dường như muốn giải khai người mỹ phụ

này quần áo trong cúc áo!

"Ai sợ còn người!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên cả người run rẩy, nhớ tới chính bản thân dĩ nhiên sau lưng trượng phu cùng nữ nhi, bị(được) cái này tiểu nam hài thân mật khinh bạc lấy, này một loại yêu đương vụng trộm kích thích để cho nàng phương tâm run lên, nhiều đóa kiều diễm rặng mây đỏ bay lên gò má của nàng, diễm lệ mê người, phảng phất hồng cây táo giống nhau.

"Thế nhưng A di... Ta không giải được người cái này quần áo trong cúc áo!"

Diệp Hi bỗng nhiên nghẹn mặt đỏ nói.

"Xì!"

Khi hấn dưới thân này một cái thành thực mỹ phụ, bỗng nhiên bị(được) hấn động tác này chọc cười, khiến cho trước ngực nàng cặp kia nhũ phong cũng theo run rẩy. .

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Vưu Vật

"Tiểu hài tử chính là tiểu hài tử!"

Bị(được) Diệp Hi cười ở trên lưng này một cái mỹ phụ, trong nháy mắt đó phong tình vạn chủng làm cho mê muội! Lúc này nàng hai tay run run, nhẹ nhàng đưa tới trước ngực của mình, dĩ nhiên chủ động giải khai chính bản thân này một món quần áo trong cúc áo!

"A di người thật tốt!"

Diệp Hi hưng phấn mà nói, ánh mắt của hắn cũng đang từ từ trở nên nóng rực đứng lên! Trước mắt này một cái mỹ phụ, này một cái bạn học tươi đẹp mẫu, thực sự để cho tim của hắn xuân xuân dực động!

Hắn cư cao lâm hạ dừng ở trước mắt cái này tuyệt sắc uông vật. Từ nàng này hơi rộng mở cổ áo trong, chỉ cảm thấy này một tảng lớn băng cơ tuyết phủ đập vào mi mắt, tuyết trắng chói mắt, rất tròn đầy đặn kiều nhu đem này nịt ngực chống đỡ được(phải) cao vót bào đầy, theo nàng hô hấp đang nhẹ nhàng phập phồng, mơ hồ tản ra nhàn nhạt cây hương trầm.

"Thối! Người biết cái gì nè!"

Kỳ thực Trương Ngọc Thiên là muốn nói hắn không hiểu tình ái, thế nhưng lại ở phía sau không nói ra miệng. Không biết vì sao, ngoại trừ này một loại nặng nề phụ tội cảm ra, nàng còn cảm giác được mãnh liệt trệch hướng yêu đương vụng trộm kích thích!

Mà lúc này này một tòa tân quán đã lâm vào dị thường vắng vẻ thời khắc. Không có ai biết, này bom lúc nào sẽ nổ tung. Cũng không người nào

biết, sẽ có bao nhiêu người chết ở chỗ này!

Bất quá, lúc này những thứ này phi đồ thủ lĩnh cũng đi bước một về phía lấy tầng chót đi đến. Hắn mỗi đi một bước vậy không phát đều là như vậy trầm trọng. . Trong tay cầm thật chặt súng ống càng có vẻ tâm tình của hắn lúc này.

Trầm trọng! Vô cùng trầm trọng.

Bản thân tám huynh đệ đều đang đã chết!

Cái kia Diệp Hi, tuyệt đối không thể buông tha hắn.

"Đô đô..."

Bỗng nhiên, nam nhân bên hông điện thoại di động vang lên đứng lên. Hắn vừa nhìn số điện thoại a liền tiện tay đóng cửa. Thế nhưng điện thoại lại lần nữa vang lên!

"Phụ nữ có chồng, người có phiền hay không?"

Nam nhân vừa mở miệng liền húc đầu mắng: "Đang làm gì đó?"

Lạc Mỹ rõ ràng thật không ngờ đối phương giọng nói sẽ trở nên như vậy hương. Nàng thoáng sửng sốt, thế nhưng cũng không để ở trong lòng, mà là hỏi: "Diệp Hi bắt được không có —— "

Sau cùng một cái "Có" chữ vẫn chưa nói hết, nam nhân liền cắt đứt nàng: "Không có! Bất quá thật đáng tiếc nói cho người biết, ta không dự định để cho tên tiểu hài tử kia sống sót!"

"Người muốn giết hắn?"

Lạc Mỹ bỗng nhiên cả kinh!

"Đối với! Thiên đao vạn quả, bầm thây vạn đoạn!"

Này tên phi đồ giọng nói tràn đầy một loại nồng nặc cừu hận, xem ra không giết Diệp Hi hãn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ! Tên tiểu hài tử kia, nhất định phải chết!

Tuy rằng không rõ ràng lắm tình huống cụ thể, thế nhưng Lạc Mỹ chợt cười nói: "Nột, ta nói các người, không biết là thua bởi trên tay của hãn sao??"

Nghe vậy, này tên phi đồ cả người run lên. Lúc này Lạc Mỹ may là không ở trước mắt hãn, nói cách khác, hãn tuyệt đối sẽ dùng chính bản thân bị thương thương đưa người nữ nhân này thượng Tây Thiên! Chính là nàng, để cho huynh đệ mình mười ba người đi tới nơi này! Cũng là nàng khai ra lợi ích, để cho bọn họ những người này nguyện ý dùng tính mạng của mình để đổi!

Nhưng là bây giờ, hãn nhưng thật giống như bị người đùa bỡn giống nhau. Là tối trọng yếu là, giết hãn tám huynh đệ dĩ nhiên là một cái tiểu hài tử xấu xa! Thực sự không thể dễ dàng tha thứ chuyện như vậy!

"Được rồi! Người nghe, mạng của các người là của ta! Nhớ kỹ! Không nên quên, đồ của ta, các người đã chiếm được!"

"Cho nên, hiện tại nên hoàn thành giữa chúng ta giao dịch lúc! Thật đáng tiếc, ta hiện tại liền ở hơn mười phút sau đó đem bom kíp nổ! Như vậy, người muốn ta cũng làm (cho) xong!"

Đạo tặc bỗng nhiên đem điện thoại của mình ngúm ném tới trên mặt đất, một cước mới đi tới, triển vài cái sau đó mới tiếp tục đi lên đi!

Mà cơ hồ là trong cùng một lúc. Ở khách sạn tầng dưới chót nhất một cái lỗ thông hơi chợt bị người từ trong thông đạo đẩy ra che!

"Khụ khụ! Chết tiệt, nhiều như vậy bụi!"

Từ lỗ thông hơi chậm rãi bò ra dĩ nhiên là Diệp Long! Mà sau lưng hẳn chính là Hàn Bằng, này hai lão, dĩ nhiên lên vào tới!

"Được rồi, bây giờ không phải là lúc nói chuyện này! Chúng ta đi thôi! Nhất định phải tìm được trước Tiểu Hi!"

Diệp Long lôi kéo Hàn Bằng, trên người của hai người đều có lấy không ít súng ống.

"Răng rắc!"

Hàn Bằng thuận thực đem bên hông tả luân thủ thương rút ra chuyển di chuyển, có chút cảm khái nói: "Đã bao nhiêu năm? Ta đã bao nhiêu năm không có sờ qua súng?"

"Bảy tám năm sao?!"

Diệp Long mạn bất kinh tâm trả lời, lúc này hẳn cũng cầm một cây súng lục, thập phần cảnh giác hai bên xem, dường như sợ sẽ có đạo tặc mai phục tại xung quanh! Mà ở thoáng cảm thán sau đó, Hàn Bằng cũng theo hành động!

Không thể không nói, hai người bọn họ động tác là như vậy thuận thực, mỗi một cái cước bộ, mỗi một cái thăm dò đều làm được như vậy hoàn mỹ! Chỉ cần vừa phát hiện đạo tặc, bọn họ lập tức liền có thể xuất kỳ bất ý đem đánh gục!

Năm đó, nhưng là có không ít Nhật bản quý chết ở hai người bọn họ trên tay của nè!

"Tiểu Hi nói, đạo tặc đã chết tám!"

Diệp Long lén lút nói: "Như vậy hiện tại còn lại năm!"

Hàn Bằng gật đầu, nói: "Cửa chính người cũng thấy đấy, có hai cái ở gác lấy. Như vậy tại đây một cái nhà lâu trong, chỉ ít còn có ba cái đang hoạt động! Giả thiết trông giữ con tin bọn họ cần phải chỉ ít một người. Như vậy thì là còn có hai người đang hoạt động!"

"Đối với!"

Diệp Long gật đầu: "Bất quá Tiểu Hi lúc trước không phải đã nói rồi sao? Đây đạo tặc dường như muốn sống bắt hãn! Như vậy hiện tại biết Tiểu Hi giết bọn họ bất đồng bạn sau đó, nhất định sẽ có người đi bắt Tiểu Hi!"

Nói đến đây, Diệp Long cùng Hàn Bằng bỗng nhiên nhìn nhau liếc mắt, trăm miệng một lời mà nói: "Như vậy thì nói là lúc này đi tăng chót chạy tới sẽ có chỉ ít hai tên phi đồ!"

"Tốt! Chiến hữu cũ, để cho ta nhìn người một chút đầu khớp xương già rồi không có!"

Diệp Long làm một cái đặc thù thủ thế, lập tức đi ở phía trước.

Mà Diệp Hi, hoàn toàn không có biết nguy cơ tới gần!

Hãn si gốc mỹ phụ nhân, trên người nàng vậy dĩ nhiên đổi thành này một loại thành thực phong vận để cho trong lòng hãn tinh kỳ chập chờn. Hãn đường nhìn chột bắt đầu từ từ mơ hồ, phảng phất thấy được một thành thực gợi cảm không phiến sợt kiều diễm nữ thần giống nhau, trong lòng hãn cất giấu đục hóa lại có bạo phát xu thế!

"Người, người thực sự muốn?"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên hình như hạ vừa nhảy! Bởi vì, vốn cho là Diệp Hi chỉ là muốn từ trên người của mình dính một điểm tiện nghi. Thế nhưng hiện tại nàng lại hết sức rõ ràng cảm thụ được đến từ chính cái này tiểu nam hài trên người tán phát nồng đậm muốn chiếm làm của riêng!

Loại này đục vọng, chỉ có đường nam nhân hướng về phía mê người nữ nhân là lúc mới có thể sinh ra!

"Ừm, ta muốn!"

Kinh diễm với trước mắt mỹ nhân kiều thê này như thơ như tranh vẽ vậy nguyệt dung, Diệp Hi chậm rãi vươn hai tay muốn đụng vào nàng tươi như đào lý gương mặt.

Này kiểu Nhược Thu nguyệt, tú sắc khả xan gương mặt mọi cách khó khăn miêu, một đôi hắc bạch phân minh mê người mắt phượng nhìn quanh lưu chuyển, phảng phất hai khối sáng sủa trên châu giống nhau, làm cho lòng người động! Lúc này vậy Liễu Diệp nguyệt mi hơi chau mày, vẻ mặt đỏ ửng cùng bất an trừng mắt Diệp Hi, thế nhưng lại tự nhiên toát ra một tia mắc nợ tình cảm, làm cho lòng người say!

"Đình chỉ!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên đưa tay đem trước ngực của mình che lại: "Không được! Đứng lên đi! Nếu không A di thực sự phải tức giận! Cho người thân một chút có thể, nhưng là không thể đủ hơi quá đáng!"

"Đối với người thực sự muốn! A di, chúng ta không biết lúc nào sẽ chết, cũng không biết có thể hay không sống. Người sẽ thanh toàn ta đi!"

Diệp Hi đang lúc nói chuyện, vẫn không nhúc nhích nhìn thẳng dưới thân người mỹ phụ này!

Dây kia nhánh phân minh cái miệng anh đào nhỏ nhắn có vẻ gợi cảm ướt át, mềm mại mê người, phun ra khí tức ẩn chứa nhàn nhạt hương thơm, này một cái hợp lại chỉ thấy thổ khí như lan.

Lồi lõm có hứng thú vóc người lả lướt thướt tha, này bó sát người quần áo trong ít có thể che lấp trước ngực nàng cảnh xuân, rất tròn cao vót tô nữ

bài trừ một đường rãnh thật sâu hác, băng ở nàng từ từ thở hào hển dưới trở nên có chút mê ly run.

Hấp dẫn nhất Diệp Hi cũng nàng cả người tản ra thành thực điểm lệ, tràn đầy thiếu phụ phong vận quyến rũ, câu nhân tâm phách, thật sự là nam nhân uông vật, nam nhân khắc tinh!

Tựa hồ là không có thói quen như vậy bị(được) cái này tiểu nam hài nhìn như vậy lấy, Trương Ngọc Thiển hờn dỗi mà nhẹ nhàng gõ trán của hắn một chút, bưng bình chuông bạc vậy thanh thúy tang âm làm cho nhin không được lòng say thần mê đứng lên: "Không cho phép làm ác! Mau dậy đi, ta thế nhưng Linh Linh mụ mụ!"

Lời tuy như vậy, thế nhưng nàng không khỏi khuôn mặt hiện lên màu hồng, dường như thực sự động lòng!

"Không được, ta không (nên) muốn!"

Diệp Hi lúc này giống như là một cái bướng bỉnh hài tử, dĩ nhiên đưa tay bắt được người mỹ phụ này cánh tay cổ tay, đem hai tay của nàng từ trước ngực dời! Nhất thời, một đôi trướng phình nhũ phong liền run rẩy toát ra ở trước mắt của mình!

Bởi vì cúc áo bị mở ra, Diệp Hi thấy được nàng trong y phục này tuyết trắng da thịt! Giống như là thấy được Himalaya sơn phía trên nghìn năm tuyết đọng giống nhau, nhất là cặp kia bị(được) nịt ngực chăm chú trói buộc kiều đỉnh nhũ phong!

Bào đầy ngạo nhân, theo nàng thở hào hển mà lên dưới run, thập phần hấp dẫn Diệp Hi!

"Người tại sao như vậy ngoan cố nè!"

Trương Ngọc Thiển tức giận đưa tay vuốt ve trên người này một đứa bé trai gương mặt, thấp giọng nói "Người biết nếu như bị phát hiện sẽ có hậu quả gì không sao? Người còn quá nhỏ!"

"Thế nhưng này cùng lớn nhỏ có quan hệ gì?"

Diệp Hi chưa từ bỏ ý định đạo (nói).

"Linh Linh thích người, người biết không?"

Trương Ngọc Thiển nhìn Diệp Hi hai mắt, nói: "Chúng ta như vậy không tốt, người mau dậy đi! Ngoại trừ cái kia, ta cho người thân."

"Nhưng ta chính là muốn cái kia!"

Diệp Hi thập phần cố chấp hai tay đè xuống dưới thân người mỹ phụ này cánh tay cổ tay, đem mặt mình bộ thiếp chiếm hữu nàng trước ngực cặp kia vẫn như cũ bị(được) nịt ngực bao quanh kiều nhũ thượng!

"Thơm quá a!"

Diệp Hi tham lam làm một cái sâu đậm hô hấp, hần từ từ đem mặt mình bộ đè xuống, cuối cùng để cho người mỹ phụ này người vợ cặp kia thập phần cực đại quả cầu thịt dán tại trên mặt của hần!

"Thật nhu nhuyễn!"

Diệp Hi không kìm hãm được đưa ra đầu lưỡi, nhẹ nhàng mà liếm nàng rãnh giữa hai vú một chút!

"Ừm!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên run rẩy đánh run một cái!

"Người..."

Nàng trương khai cái miệng nhỏ nhắn, nhưng là lại phát giác tự không ra trách cứ lời của hẳn.

"Ta làm sao vậy?"

Diệp Hi từ trước ngực của nàng ngẩng đầu lên, trên mặt thỏa mãn biểu tình để cho Trương Ngọc Thiển có chút buồn cười. Đây rõ ràng giống như là chiếm được âu yếm món đồ chơi tiểu hài tử nha! Bất quá, ở trong mắt Trương Ngọc Thiển, Diệp Hi chính là một đứa bé.

Thế nhưng tiểu hài tử này hiện tại lại dĩ nhiên cười ở chính hẳn một người vợ người mẫu trên hồng, thậm chí làm ra như vậy thân mật, như vậy càn rỡ động tác! Nàng chỉ cảm thấy Diệp Hi phun ra khí tức ở trước ngực của mình hóa thành từng đạo điện lưu, đánh thẳng vào cả người của nàng!

Này một loại đã lâu dục vọng, còn có không biết lúc nào hưởng thụ qua khoái cảm vào giờ khắc này trở nên kịch liệt như thế!

"Người không sợ bị người biết?"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên ôm lấy cái này tiểu nam hài đầu.

"Không sợ! Dù cho để cho bọn họ đã biết thì thế nào?"

Diệp Hi lần thứ hai cúi đầu, nỗ lực dùng đầu lưỡi của mình đi đâm mở ra người mỹ phụ này nị ngực!

"Như người vậy sẽ làm Linh Linh thương tâm! Hơn nữa, Linh Linh ba nàng đã biết, nhất định sẽ chém chết của người!"

Trương Ngọc Thiển lúc này bị(được) này một loại phản bội trượng phu, sau lưng nữ nhân cùng bạn học của nàng yêu đương vụng trộm khoái cảm bao phủ!

"Tiểu oan gia!"

Cuối cùng, khuôn mặt ửng đỏ mỹ phụ, bỗng nhiên hai tay ôm lấy cái này
tiểu nam hài đầu, đem mặt của hắn đặt tại trước ngực của mình, hơn nữa
nàng còn cố ý giơ lên bộ ngực sữa!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Vô Đạo Đức Tình Cảm Mãnh Liệt

Hết thầy đều là phát sinh như vậy đột nhiên, nhưng lại là như vậy đương nhiên. Đương dục vọng cùng lý trí tương hỗ thống nhất thời điểm, hành vi của bọn họ trở nên càng mà không thể vãn hồi!

"Nhẹ một điểm, người cắn đau nhưc ta!"

Thân là người vợ người mẹ Trương Ngọc Thiển lúc này vẻ mặt đỏ ửng, nhưng là lại lại không thiếu hụt mẫu tính đáng tươi cười. Hai tay của nàng ôm lấy trên người cái này tiểu nam hài đầu, đưa hẳn cố sức đặt tại bản thân tô nhũ trên.

Mỹ thực nữ nhàn nhạt cây hương trầm, nhàn nhạt phát hương, còn có nhàn nhạt mùi thơm của cơ thể hỗn hợp cùng một chỗ, để cho Diệp Hi cảm nhận được chính một cái thân thể đều run rẩy!

"Hừ, nói nhỏ thôi! Phía trước hình như có người!"

Ở tân quán thang lầu trong lúc này Diệp Long cùng Hàn bồng nhiên ngừng lại! Bọn họ tay cầm súng ống, trong hai mắt lại lóe ra một loại hưng phấn!

Đúng vậy, là hưng phấn!

Có thể, như vậy có chút kinh hồn táng đảm sự tình, để cho bọn họ nghĩ tới trước đây kẻ vai chiến đấu ngày sao??

Cùng so với trước kia, bây giờ căn bản chính là không đáng giá nhắc tới. Bất quá duy nhất bất đồng chính là, cháu trai của bọn họ đang sinh tử chưa

biết. Bất quá Diệp Long cùng Hàn Bằng thế nhưng thập phần tin tưởng, bản thân hậu nhân làm sao sẽ kém như vậy kình lực nè!

"Cạc cạc, người mặc dù lớn tiếng gọi sao?! Cho dù người tên là phá hầu cũng không có ai sẽ đến cứu của người!"

Bỗng nhiên, nơi khúc quanh truyền đến một câu thập phần kinh điển điện ảnh đối bạch!

Điều này làm cho Diệp Long cùng Hàn Bằng không khỏi nắm thật chặt trên tay mình súng ống, chậm rãi đến gần!

"Người, người bỏ qua cho ta đi, ta cho người rất nhiều rất nhiều tiền!"

Thanh âm một nữ nhân ở phàn nàn, cầu khẩn.

"Hắc hắc, nữ nhân, người bây giờ cho dù để cho ta đương đại giới thù phủ cũng vô ích! Tắm tặc, tuy rằng tư sắc không phải tốt, bất quá dầu gì cũng là một cái thấy người nữ nhân, đến, chính bản thân cỡi quần áo!"

Nam nhân này hèn mọn thanh âm để cho Diệp Long bọn họ không cần nhìn liền đã biết đã xảy ra chuyện gì!

"Cơ hội tốt!"

Diệp Long hé môi nhưng không có phát ra âm thanh, hình như là đang dùng môi ngữ nói chuyện giống nhau, hai người bọn họ nhìn nhau gật đầu, do Hàn Bằng đi ở phía trước.

Nhưng thấy đối diện ám sừng chổ, một gã vóc người thập phần nam nhân cao lớn đang cười ở một cái ăn mặc thập phần bại lộ nữ nhân trên lưng, hai tay ở năm kéo nàng y phục trên người!"Cạc cạc, thật không ngờ trước khi chết vẫn có thể đạp hư một nữ nhân, không tệ!"

"Không (nên) muốn! Người cứu mạng a!"

Nữ nhân ở liều mạng phản kháng, thế nhưng lúc này có chính cô ta cũng là biết, chỉ sợ sẽ không có người tới cứu mình!

"Người thượng hay là ta thượng?"

Diệp Long thấp giọng nói.

Hàn Bằng nhếch miệng cười cười, đưa ngón tay ra chỉ chỉ chính bản thân.

"Tê!"

Nữ người y phục trên người bị(được) ngăn, lộ ra trên thân, nịt ngực che một đôi nhũ phong.

"Thực sự là cảm thú!"

Hàn Bằng thanh âm bỗng nhiên xuất hiện ở đây người đàn ông cái lỗ tai trong!

Đạo tặc cả người run lên, thân thể theo bản năng nghĩ bên cạnh cuộn!

"Người... Diệp Long!"

Này tên phi đồ không biết rời đi quân giới đã lâu Hàn Bằng, nhưng là lại biết đứng sau lưng Hàn Bằng Diệp Long!

"Không xong!"

Hàn Bằng bỗng nhiên phát ra một tiếng hét kinh hãi, chỉ thấy này tên phi đồ dĩ nhiên muốn kíp nổ trên người mình bom! Đáng tiếc Hàn Bằng động tác càng thêm nhanh, hấn liền vội vàng đem lên nòng cánh tay thương ném ra ngoài, vừa vắn đập trúng tên phi đồ kia cánh tay!

"Ai —— "

Đang ở hẳn phát ra một tiếng rên thống khổ sau đó, Diệp Long càng cái sau vượt cái trước, một cái mạnh hữu lực quyền đầu đón hẳn huyết Thái Dương đánh tới!

"Hắc hắc, Diệp Long! Người già rồi!"

Này tên phi đồ dễ dàng bắt được Diệp Long quyền đầu! Nhưng khi hẳn ngẩng đầu là lúc lại thấy được Diệp Long trên mặt cười nhạt: "Người thật giống như quên mất còn có một người!"

Diệp Long chỉ chỉ phía sau. Đáng tiếc này tên phi đồ lại vĩnh viễn cũng không có cơ hội!

Bởi vì đôi cánh tay, từ phía sau hẳn đuổi tới, bắt được đầu của hẳn cố sức phản xoay!

Nhưng nghe "Răng rắc" một tiếng, này cái cổ của phi đồ liền bị Hàn Bằng vụn gãy!

"Ai ui, đã nhiều năm như vậy, xem ra người còn không có lão nè!"

Diệp Long trêu ghẹo mà cười nói, vừa đi đến người nữ nhân này trước mặt.

"Người không sao chứ?"

"Không có, không có! Tạ ơn ——"

Người nữ nhân này liền vội vàng gật đầu, thế nhưng Diệp Long lại vào lúc này bỗng nhiên cố sức đánh nàng cái ót một chút!

Nơi đó là người yếu ớt nhất địa phương. Mà thân là quân nhân Diệp Long càng rõ ràng.

"Tại sao muốn đem nàng đánh ngất xỉu?"

Hàn Bằng đạo (nói).

"Nàng sẽ chỉ là cái trói buộc!"

Diệp Long vỗ tay một cái, cười nói: "Được rồi, thật không ngờ dễ dàng giải quyết rồi một cái! Như vậy còn lại, chỉ có bốn cái! Bảo vệ cho đại môn có hai cái! Coi chừng con tin có một, nghĩ như vậy muốn đi tập kích Tiểu Hi tất nhiên có một!"

"Tốt! Đi thôi!"

Hàn Bằng xoay người đi ở phía trước, nhưng là lại bỗng nhiên xoay đầu lại hỏi: "Cái kia, người quen cũ gia, người có nghĩ tới không? Lúc này đây kinh khủng tập kích, sợ rằng này người bảo thủ sẽ tiếp theo cơ hội này xuống tay với người nè!"

"Sẽ không."

Diệp Long tự tin cười nói: "Đừng quên! Có thể đè ép được người của ta chỉ có một! Những người đó cộng lại còn chưa đủ phân lượng nè! Bất quá, tuy rằng ta không phải làm quan, thế nhưng này làm quan hay(vẫn,còn) là nếu nghe ta!"

"Cũng là. Giống như người vậy thân ở địa vị cao người, đã không có người có thể quản được đến các người sao??"

Hàn Bằng chợt nhớ tới chính bản thân, nếu mà lúc đó chính bản thân không có rời khỏi nói, địa vị bây giờ sẽ không so với Diệp Long thấp."Bất quá, như đã nói qua, những năm gần đây người tới cùng tham ô bao nhiêu tiền vậy?"

"Người xem ta như những người đó sao?"

Diệp Long bỗng nhiên phụng phịu."Ở nói như vậy ta trở mặt!"

Mà Hàn Bằng còn lại là không thể đưa hay không mà cười nói: "Như người những người này, chỉ cần nguyện ý, như vậy trên người quyền lực tùy thời đều có thể mang đến vô số tiền tài! Ha hả, đúng không?"

"Kỳ thực, ta so sánh lo lắng Tiểu Hi!"

Diệp Long bỗng nhiên nói: "Người biết, hãn vương gia đình như vậy, nếu mà hãn hư hỏng, như vậy chúng ta Diệp gia liền chơi xong! Như hãn như vậy thiếu gia, chỉ cần hãn nhẹ nhàng gật đầu, nhất thời sẽ có vô số kẻ có tiền đưa tiền cho hãn... Đương nhiên còn có nữ nhân cũng là!"

Hàn Bằng nói: "Cho nên người cố ý không cho Tiểu Hi đứng ở Bắc Kinh liền là muốn đưa hãn cách ly này nhị thế tổ sao??"

"Có ý tứ này sao?! Bất quá bây giờ xem ra là không được! Tiểu Hi nhất định phải tiếp xúc loại chuyện đó! Hãn hiện tại, quá mức bình thường! Ta nhưng không hi vọng hãn cả đời này cứ như vậy phổ phổ thông thông qua!"

Diệp Long giọng nói có chút kỳ quái nói.

Đương Diệp Long đang suy nghĩ cái vấn đề này thời điểm, Hàn Tuyết cũng nghĩ đến vấn đề giống như vậy.

Liên tiếp chuyện đã xảy ra để cho nàng có chút không phản ứng kịp! Thế nhưng nàng tuyệt đối không cho phép Diệp Hi xuất hiện bất kỳ sự tình. Trước kia là nàng sơ sót, kỳ thực Diệp Hi hãn là học được bá đạo một điểm, để cho hãn đi khi dễ người dù sao vẫn so với bị người khi dễ tốt sao??

Hơn nữa, xem ra Diệp Hi hẳn phải học được vận dụng trong nhà quyền lực mới được!

Đây là thân là mẫu thân một cái tư tâm.

"A đi?"

Bên người Dương Ngọc Linh bỗng nhiên nắm kéo nàng ống tay áo, nói: "Người đang suy nghĩ gì? Có đúng hay không đang lo lắng Diệp Hi còn có mẹ mẹ bọn họ đâu?"

"Có một chút sao?!"

Hàn Tuyết miễn cưỡng nặn ra một cái dáng tươi cười. Thế nhưng trong lòng nàng cũng đã bắt đầu ở quy hoạch lấy nhi tử sau này đường. Tuy rằng nàng thẳng đến Diệp Hi có thể sẽ không thích, thế nhưng đã không có lựa chọn!

Diệp Hi phải học được càng thêm thành thực!

Hắn phải nhanh hơn mà lớn lên.

Hàn Tuyết bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, từ bóng lưng của nàng nhìn, đó là này nhiều yếu điệu a na tư thái! Mang giày cao gót nàng vóc người tỉ lệ cơ hồ là hoàng kim tỉ lệ. Mạn điệu ngang hông dịu dàng nắm chặt, hơi gồ lên ngọc mộng độ cung gợi cảm, thon dài đùi đẹp càng thêm dày đặc hợp.

Ở như vậy âu phục dưới, mê người đường cong hiện ra hết trước mắt. Nhất là trước ngực cặp kia làm cho không nhìn được nghĩ muốn bơi lên một thanh mỹ nữ, ba đào cuộn trào mãnh liệt. Cao gầy cân xứng tư thái đem cảm y phục chống đỡ cho hết mỹ tới tận cùng. Tuy rằng nghiêm cần quần áo đem nàng một thân da thịt bao vây lấy. Thế nhưng lại mơ hồ để lộ ra một loại thành thực quyến rũ. Này lồi lõm a na vóc người, này ngực to, này eo nhỏ nhắn, này ngọc mộng, tạo thành này một đạo mạn điệu đường cong thật sự là hoàn mỹ!

"Tiểu Hi bọn họ, sẽ bình an đi ra ngoài... Sao??"

Hàn Tuyết trong lòng thầm nhũ đạo (nói).

"Hắc thu!"

Nguyên bản há hốc miệng ra ngậm vào dưới thân người mỹ phụ này trên vú một điểm đỏ tươi, Diệp Hi chợt đánh một cái nháy mũi!

"Ta không chịu nổi!"

Diệp Hi bỗng nhiên thấp giọng rống lên một câu, hai tay đem dưới thân mỹ phụ nhân thể nàng ôm càng chặt hơn! Hãn chui với xinh đẹp người vợ gáy ngọc trong, tham lam người nàng này nhàn nhạt phát hương, không gì sánh được say mê mà ôn nhu nói: "A di mùi vị thật là thơm!"

Hãn say, thành thực nữ tính đặc hữu hương thơm để cho hãn tâm thần mê say, tình kỳ chấp chờn!

"A di... Ta muốn người!"

Diệp Hi dừng ở trong lòng mỹ phụ nhân một đôi ẩn tình đôi mắt đẹp, chậm rãi cúi đầu, nhẹ nhàng mà hôn lên nàng hồng nhuận cái miệng anh đào nhỏ nhắn, đầu lưỡi đột phá nàng khớp hàm, cuốn thẳng trong miệng nàng hương thơm nước bọt, miệng nhẹ nhàng mà mút thực lấy nàng đôi môi mềm mại.

"Ừm."

Bị(được) cái này tiểu nam hài như vậy thân mật hôn sâu lấy, Trương Ngọc Thiển đại não một mảnh khoảng không, nàng cũng không biết bảo vệ cho răng của mình quan, ngược lại là hơi mở, để cho Diệp Hi đầu lưỡi xâm lấn đánh nàng đàn miệng trong!

Diệp Hi tham lam hấp thu trong miệng nàng ngọt nước bọt, cuốn lên nàng cái lưỡi, cuồng dã mà lăn lộn, ở người mỹ phụ này đàn miệng trong

lăn lấy.

Nhìn trước mắt, bạn học mẹ của nàng phấn trên lưng này không tỳ vết chút nào bằng cơ ngọc phu, Diệp Hi chỉ cảm thấy mịn nhẵn như chi, phấn quang nếu(như) nị. Hấn đại ma móng không nhìn được phủ chiếm hữu nàng êm dịu như ngọc nhũ phong trên.

"Anh —— "

Bị(được) nam nhân này nóng rực bàn tay vuốt ve ở bản thân da thịt trên, Trương Ngọc Thiển nhìn không được phát sinh một tiếng rên rỉ yêu kiều, cả người đánh run một cái, thân thể mềm mại bản năng co rút lại thẹn thùng trừng mắt Diệp Hi, giả vờ cả giận nói: "Nhẹ một điểm nè!"

Nàng mắt hạnh tròn tròn, cặp kia đôi mắt đẹp trong cũng ngầm có ý thu thủy, xuân tình nhộn nhạo! Một màn kia thẹn thùng thoáng nhìn, phong tình vạn chủng, tràn đầy thành thực nữ tính hoàn mỹ mê hoặc!

"Vây người hôn ta, A di!"

Diệp Hi đạo (nói).

Động tình không dứt Trương Ngọc Thiển đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo liền chủ động vươn nàng rất tròn trắng mịn ngẩu cánh tay, chủ động leo lên Diệp Hi cổ, đưa hấn ôm thật chặt ở, hơi nghênh hợ hấn nóng hừng hực hôn môi, càng chủ động đem cái lưỡi thơm tho dò xét vào miệng của hấn giữa!

Bọn họ vong tình nộ hôn nóng bỏng, ôm nhau ấm ướt hôn, hai nhánh đầu lưỡi tương hổ hút liếm, quấy, liên tục hôn. Cậu nhóc cố sức ôm, khiến cho xinh đẹp người vợ đem nàng này đẩy đà thành thực lồi lõm thân thể kề sát ở trên người của hấn, trước ngực bào đầy kiều đỉnh nhũ phong càng nặng nề mà đè ép trên ngực hấn, nhẹ nhàng ma sát, hầu trong nhẹ nhàng kêu rên lấy.

Hết thủy đều là nước chảy thành sông.

Nhưng khi Diệp Hi đem điều này cao gầy mỹ phụ hai chân mở ra thời điểm, lại bị nàng ngăn trở!"Không, chờ:các loại, chờ một chút!"

"A di.. .."

Diệp Hi thấp giọng hô hoán đạo (nói).

"Ta... Năm như vậy phía sau có chút đau nhức!"

Trương Ngọc Thiển lúc này trên mặt đỏ ửng đã trở nên thập phần nồng hậu! Giống như là đốt đỏ cục sắt như nhau.

Bọn họ dưới thân, chính là không trung hoa viên bãi cỏ.

"Này... Làm sao bây giờ?"

Diệp Hi rõ ràng có chút nóng nảy!

"Ta, ta nằm úp sấp đứng lên đi!"

Trương Ngọc Thiển nhẹ nhàng mà ôm cái này tiểu nam hài, thân thể khi hẳn phối hợp dưới, từ dưới đất đứng lên, nhưng là lại hình như là một con động dục nhỏ chó mẹ vậy ghé vào tự mình này nữ nhi bạn học của nàng trước mặt, loạng choạng tuyết trắng rất tròn mông đít.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Yêu Đường Vụng Trộm

"Ừng ục!"

Diệp Hi hai tay vòng khuyen ở người mỹ phụ này một ngón kia doanh nắm ngang hông, nửa quỳ ở tại phía sau của nàng, ánh mắt rơi vào nàng này trắng bóng ngọc mông trên!

Gầm nhẹ một tiếng, hai tay ở trước ngực nàng cặp kia nhục đoàn mặt trên xoa nhẹ một thanh sau đó, hân không kịp chờ đợi nói thương lên ngựa.

Hùng dũng oai vệ trường thương cứng rắn không gì sánh được, nhưng lại mang theo thật sâu nóng rực cảm! Diệp Hi eo cố sức về phía trước thúc, chỉ cảm giác mình sâu đậm tiến vào một cái chặt hẹp chỗ ấm áp!

"Ờ... Thật lớn..."

Trương Ngọc Thiển hai chân kéo căng, nhỏ chó mẹ giống nhau ghé vào trên cỏ, trên mặt lộ ra một cái thỏa mãn mà phóng đảng biểu tình! Nàng này tuyết trắng mông dít ở giây dựa!

"A di, người nơi này thật là chặt a!"

Diệp Hi hai tay vòng khuyen ở người mỹ phụ này ngang hông, tiếp tục đem bản thân côn thit nghĩ nàng này ướn nhẹ âm hộ trong cắn vào!

"A..."

Mà khi cái này tiểu nam hài hoàn toàn tiến vào nàng thời điểm, Trương Ngọc Thiển cả người đều ở đây lay động!

"Ồ! Tốt A di! Cảm thấy sao? Ta hoàn toàn tiến vào ngươi! Ngươi bây giờ đã hoàn toàn thuộc về của ta! A, thực sự thật là chặt a! Kẹp được(phải) ta thật thoải mái!"

Nghe cái này tiểu nam hài này thập phần tục tĩu nói, Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này then đến muốn chui xuống đất, như hoa như ngọc dung trên hiện ra một mảnh gợi cảm động nhân đỏ ửng!

"Muốn chết rồi ngươi... Ừm..."

"A di, ta muốn động a?"

Diệp Hi phục ở bên tai của nàng ôn nhu nói.

"Ừm!"

Trương Ngọc Thiển e then vô hạn mà gật đầu, hai tay bắt được dưới thân cỏ nhỏ.

Tiểu nam hài song thể trong lúc đó này côn thịch tuyệt không nhỏ! Nhưng thấy thật dài mà Thần Long chậm rãi rời khỏi, sau đó lại về phía trước khai sơn ích thạch! Tại nơi chật hẹp địa phương trong ma sát đi tới!

"Ừm... Thật lớn... Thật muốn mệnh a... A..."

Ở nơi này tiểu nam hài dưới thân, Trương Ngọc Thiển hô hấp bắt đầu trở nên dồn dập! Nhưng nàng lại cắn chặt răng chịu đựng không để cho mình phát sinh này dâm đãng tiếng rên rỉ! Nhưng là như thế này lại đem mặt của nàng nghẹn đến đỏ bừng đỏ bừng, Diệp Hi cứng rắn côn thịch mỗi một lần tiến vào cũng làm cho nàng đầu về phía sau ngửa lên!

Chỉ thấy trắng mịn âm thần theo Diệp Hi này côn thịch cắm vào cùng rút ra trong lúc đó không ngừng mà nhảy ra trở mình vào, trận trận dâm thủy càng dính ướt bọn họ kết hợp chỗ!

"A... A..."

Nguyên bản cắn chặt ngân nha mỹ phụ lúc này cũng hơi mở rộng, này nhiều tiếng không gì sánh được tiêu hồn rên rĩ yêu kiều từ cổ họng của nàng ở chỗ sâu trong phát sinh!

"A, thật thoải mái!"

Diệp Hi bỗng nhiên đem bản thân côn thịch từ mỹ phụ âm hộ trong rút ra, "A di, người xoay người lại!"

"Chỉ người đa dạng nhiều!"

Đã khó kìm lòng nổi mỹ phụ ở tiểu nam hài dưới sự trợ giúp nằm ngửa ở trên cỏ, chủ động trương khai bắp đùi!

Diệp Hi hai tay cầm Trương Ngọc Thiển chân trần tách ra lấy, nếu không mở ra Đại La quất đưa, nặng nề mà chống đối trong người dưới này một cái mỹ phụ mộng đít trên, phát ra "Ba ba" tiếng đánh! Hắn một bên co rúm đẩy đưa, một bên cúi người đi, một ngậm ngậm này nhũ phong trên mềm mại đầu vú, dùng răng xỉ nhẹ nhàng mà cắn xé, dùng đầu lưỡi tại nơi nhũ vụng trên đánh vòng tròn!

"Oh... Đâm chết lạc... A... A... Thật sâu a..."

Tiểu nam hài này to dài côn thịch mang theo nhè nhẹ xuân thủy rút ra, sau đó lại thoáng cái về phía trước đột thứ!

"Oh —— "

Trương Ngọc Thiển phát sinh một tiếng không biết là thỏa mãn hay(vẫn,còn) là thống khổ rên rĩ yêu kiều, nàng thân thể truyền đến trận trận run, hai tay bắt được bên người cỏ nhỏ, mộng đít càng hơi hướng về phía trước nâng lên.

Diệp Hi đem hai chân của nàng vác lên vai, ôm chặt ở nàng chân ngọc, cúi người một ngum ngăn chặn này thở dốc thân gọi không dứt cái miệng anh đào nhỏ nhắn, hai tay ôm sát nàng này eo thon chi, giơ lên thần thương bắt đầu càng lúc càng nhanh động tác, một cái một cái đánh thẳng vào Trương Ngọc Thiển thành thực ngọc thể.

"Ừm..."

Trương Ngọc Thiển cái miệng nhỏ nhắn kiều thờ hỗn hển, sương mù hạnh mắt thấy ở trên người mình động tác tiểu nam hài, cái này đã nữ nhi mình bạn học, hiện tại lại là nam nhân của chính mình!

Nàng kim lòng không được giơ cao mông đít nhẹ nhàng mà mà nghênh hợ, tuyết Trương Ngọc Thiển thon dài đùi đẹp kẹp chặt Diệp Hi cổ, xoay thể kiều đồn, cái miệng nhỏ nhắn hò hét trợ uy. Nàng này ngọc má lúm đồng tiền đỏ bừng được(phải) giống ánh nắng chiều vẩy huyền lệ, ngằm có ý xuân tình mắt phượng thu thủy dịu dàng, xuân ý mông lung, ở Diệp Hi dưới thân, nàng từ từ trầm mê với này kích thích mà tràn đầy yêu đương vụng trộm cá nước thân mật giữa.

Diệp Hi một bên dừng động phần eo, một bên đem Trương Ngọc Thiển hai chân để xuống đeo ở hông, hai tay của hắn còn lại là từ nàng dưới nách đi qua, ôm thật chặt lấy sau phần lưng của nàng, cố sức đem từ trên ghế salon ôm nổi lên, tiếp cận quá... Đi, căn lỗ tai của nàng, ôn nhu nói: "A di, ta cảm cho ngươi thoải mái sao? Hắc hắc, ngươi mạnh khỏe lành a!"

"Thối! Muốn... Muốn chết rồi ngươi!"

Trương Ngọc Thiển hai chân kẹp lấy cái này tiểu nam hài cổ, hai tay càng ôm lấy cánh tay hắn, mông đít thừa nhận hắn này một cái đâm thọc!

"Ừm..."

Trương Ngọc Thiến hai cánh tay ôm chặt Diệp Hi cổ, thon dài tuyệt Trương Ngọc Thiến chân ngọc thật chặt kẹp lấy hấn hổ thắt lưng, thành thực thùy mị ngọc thể trên dưới ném động.

Diệp Hi một bên trườ động côn thịt, một bên cúi xuống trên thân mút Trương Ngọc Thiến một tòa cao vót thẳng cứng nhũ phong, hơi há mồm đem màu hồng nướm ngậm trong miệng, nhẹ nhàng mút vào, tinh tế cắn xé, dùng đầu lưỡi đan chuẩn bị mềm mại nướm, khi thì xoay tròn liếm hút, khi thì lại dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn xé, tay kia còn lại là tham lam vuốt ve đối diện tuyệt phong. Hấn vẫn như cũ bảo trì chiều sâu tiến vào tư thế, thắt lưng hơi đỉnh động.

"Ừm... Chớ dùng quá sức... Có chút đau nhức!"

Trương Ngọc Thiến bị(được) cái này tiêu nam hài chà đạp được(phải) mị nhãn như tơ, mặt cười đà hồng, cả người lửa nóng, môi anh đào thở gấp liên tục, ngọc thủ đem đầu của hấn ôm chặt ở trước ngực của mình, thành thực thân thể mềm mại nhẹ nhàng giãy dụa, hai chân thon dài cố sức kẹp lấy cái hông của hấn trên.

Nàng hai tay nắm bên người cỏ nhỏ, môi anh đào trong càng không ngừng phát sinh từng tiếng làm cho tiêu hồn thực cốt yêu kiều rên rỉ âm gọi, bộ dáng kia là như vậy quyến rũ mê người, phong tình vạn chủng! Kèm theo chắc tử trùng kích va chạm, dục hỏa hùng hực bốc cháy lên, hô hấp dồn dập, toàn thân nóng lên, ngọc thể trong liên tiếp ra vào Cự Long côn thịt cùng ngọc mông xu nịnh lấy nam nhân động tác.

Nhìn mình dưới thân cái này thành thực mỹ phụ, bạn học này tươi đẹp mẫu phóng đảng quyến rũ thần thái, Diệp Hi càng thêm cảm giác được một loại mãnh liệt chinh phục cảm!

Hai cánh tay hấn ôm chặt nàng khoác lên trên bả vai mình hai chân, dùng lão hán đẩy xe tư thế ra sức vận động lấy, cực đại lửa nóng thần thương bừa

bãi xung phong liều chết, thẳng giết được Trương Ngọc Thiển quân lính tan rã, dục tiên dục tử!

Trương Ngọc Thiển mặt nhả khóa bế, cả người mềm yếu vô lực, một đôi tuyết Trương Ngọc Thiển cao vót tuyết phong theo Diệp Hi lực mạnh co rúm mà kịch liệt lắc lư, đầu vú trên hai điểm đỏ bừng càng không ngừng phạm vi nhỏ vẽ vòng tròn, Trương Ngọc Thiển bấp đui khoác lên Diệp Hi trên vai đung đưa, mười con chân bó nha băng bó quá chặt chẽ, kiêu đỉnh rất tròn ngọc mông theo thần thương ra vào vừa lên một chút mà đong đưa.

Diệp Hi xuống phía dưới áp đi, trong quần Thần Long lần lượt dò xét vào giữa hai chân của nàng!

Mà ở Diệp Hi rút ra có đâm thọc thời điểm, Trương Ngọc Thiển còn lại là hơi khẽ nâng lên thân thể hướng về phía trước đón đánh. Hai mắt của nàng khép hờ, kêu gọi môi đỏ mọng trong lúc đó không ngừng mà phát sinh từng tiếng khó nghe yêu kiều rên rỉ.

"A di, thoải mái sao?"

Diệp Hi bám vào Diệp Hi bên tai nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ lấy.

"A... Ừm..."

Bây giờ Trương Ngọc Thiển căn bản không có tâm tư qua lại đáp Diệp Hi vấn đề, nàng chỉ là bản năng hưởng thụ từ từ gia tăng khoái cảm, này từng đạo mãnh liệt điện lưu nhanh để cho nàng phiêu phiêu dục tiên đứng lên!

"Ừm... A..."

Mưa rền gió dữ vậy đâm thọc để cho nàng cả người mềm yếu vô lực xụi lơ ở nam nhân dưới thân, hấn này vừa lên một cái nhún đâm thọc càng đem

nàng thân thể mềm mại ném không động đậy đã, phảng phất phóng đấng bàn đu dây giống nhau!

Diệp Hi dưới thân đích xác mỹ phụ nhân ở bản thân chạy nước rút chà đạp dưới trở nên lang thang đứng lên, nàng giãy dựa thân hình như rắn nước, điên cuồng mà nghênh hợp bản thân quất đưa, này từng tiếng vong tình rên rỉ càng làm cho hấn dục niệm mọc lan tràn, tâm tình đơng đưa, cuộn trào mãnh liệt mênh mông lực lượng từ đáy lòng thượng bồng lên!

Lúc này Diệp Hi phảng phất một cái đầu đoi quá hùng sư giống nhau, hai tay thật chặt vòng khuỷu ở nàng này dịu dàng nắm chặt ngang hông, nhảy qua dưới gấp rút đỉnh động, liên tiếp đánh vào nàng Trương Ngọc Thiển tích cao thẳng mông đít, phát ra trện trện thân thể tiếng đánh!

"A... Tiểu Hi... Ừm, người, người cố sức... A... Thật thoải mái... A... Kém đến cảm được(phải) ta thật là thoải mái... A..."

Trương Ngọc Thiển cung nổi lên thành thực thân thể mềm mại nghênh hợp nam nhân quất đưa, bộ ngực sữa ở Diệp Hi trong tay đùa dưới, trện trện khoái cảm để cho nàng bị lạc!

Lúc này nàng chậm rãi nhắm mắt lại hưởng thụ Diệp Hi ra sức buông lỏng! Mỗi khi cực đại Hỏa Long thật sâu tiến vào thân thể của hấn là lúc, nàng liền run một chút, cái miệng nhỏ nhắn trong phát ra xuân ngâm có tiếng liền ca vút chia ra!

Này kiều diễm ngọc thể khinh đầu khẽ run, mị nhãn nửa khép, cái miệng nhỏ nhắn trong từng tiếng câu hồn đoạt phách yêu kiều rên rỉ!

"Ừm... Tốt ca ca... Nhanh... Nhanh một chút... A..."

Trương Ngọc Thiển hai tay bắt được trên người Diệp Hi cánh tay, tuyết Trương Ngọc Thiển phấn mông ngọc theo Diệp Hi cảm cảm mà lên dưới

ngheh hợp, dung đưa trái phải lấy, bộ ngực nhũ phong ở nam nhân trước mắt loạng choạng!

"Ừm... Thật thoải mái... A... Nhanh... Nhanh lên một chút... A... Tốt ca ca... Tốt lão công... A... A... Mỹ đã chết... A..."

Nghe xong dưới thân Trương Ngọc Thiển này không biết sống chết rên rĩ dâm gọi, Diệp Hi trở nên càng cường tráng hơn uy mãnh, thế như chẻ tre, như vào chỗ không người, thẳng đem điều này thành thực mỹ phụ đưa lên lên chín từng mây!

"A —— "

Một tiếng thập phần cao vút rên rĩ, Trương Ngọc Thiển này nguyên vốn đã bị(được) cái này tiểu nam hài dâm thọc được(phải) cả người vô lực thân thể hồi quang phản chiếu giống nhau kịch liệt lay động, ngọc thể ở chỗ sâu trong phảng phất hồng thủy bạo phát giống nhau, phun ào ra dâm thủy từ hai người kết hợp chỗ róc rách chảy ra, này tình cảnh tục tĩu không dứt!

"Oh... Nóng quá!"

Diệp Hi bỗng nhiên thắt lưng một nha, nóng rực tinh dịch càng hình như là hỏa sơn bạo phát giống nhau, đánh thẳng vào dưới thân người mỹ phụ này tử cung! Màu trắng sữa tinh dịch, tràn đầy đầy nàng tử cung, thậm chí còn theo bắp đùi chảy xuống, ở tại dưới thân trên cỏ!

"Đây là..."

Ở thang lầu trong đi tới Diệp Long bọn họ lúc này lại bỗng nhiên dừng lại. Ở tầng này lâu bọn họ đột nhiên cảm giác được, chính bản thân hình như rơi vào rồi người khác trong mắt giống nhau.

"Cảm thấy sao? Chiến hữu cũ?"

Diệp Long khiếp sợ nhìn đồng dạng là vẻ mặt cảnh giác Hàn Bằng, bỗng nhiên chuyển động thân thể của chính mình một chút, súng trên tay chỉ đang chuẩn bị chống lại này một cái âm u góc là lúc.

Nhưng nghe "Phanh" một cái tiếng súng, đạn vừa nghĩ lấy dưới chân bọn họ bên vọt tới!

"Nguy hiểm!"

Diệp Long đẩy Hàn Bằng một thanh, mình cũng ngay cả vội vàng lui về phía sau một bước! Chỉ thấy đạn kia bắn ở trên mặt đất, ma sát ra một trận Tinh Hỏa. Mà bắn ra đạn này một cái phương hướng, lại chẳng biết lúc nào dĩ nhiên đã đứng cả người tài thập phần cao nam nhân!

"Maaß!"

Diệp Long ở nhìn thấy người đàn ông này thời điểm bỗng nhiên khiếp sợ thốt ra: "Dĩ nhiên là người!"

"Maaß?"

Hàn Bằng nhìn thẳng bỗng nhiên xuất hiện này một người nam nhân, cùng Diệp Long sóng vai đứng chung một chỗ.

Diệp Long khẽ gật đầu: "Người đàn ông này, thế nhưng nước Mỹ truy nã rất nhiều năm người mang tội giết người! Thật thật không ngờ cư nhiên lại ở chỗ này xuất hiện!"

Nói tới chỗ này, Diệp Long thân thể cũng có chút là(vì) không thể sát run rẩy. Hẳn trước đây liền từng theo Maaß đã giao thủ, bất quá cuối cùng cũng làm cho hắn trốn!

Thật không ngờ bây giờ lại là hắn ở chủ đạo lúc này đây kinh khủng tập kích!

Thân cao đủ vượt qua hai thước, này một cái tên là Maaß nam nhân, thực sự chính là kinh khủng như vậy sao? Thậm chí ngay cả Diệp Long cũng cảm nhận được một trận vương tay chân? Hay(vẫn,còn) là nói, cái này to con thực sự...

"Tắm tặc, như vậy không phải tốt sao?"

Cái kia là Maaß nam nhân bỗng nhiên nhếch miệng cười nói: "Ai ui, Diệp Long, thật không ngờ lại ở chỗ này nhìn thấy người! Ta vừa mới còn giết người tôn tử nè!"

Nói, Maaß giơ giơ lên trên tay mình súng ống, hướng về phía họng xuy một cái khí, phảng phất sát có chuyện lạ giống nhau: "Bất quá đáng tiếc a, cái kia tiểu hài tử xấu xa đến chết là lúc đều chưa kịp nói một tiếng 'Gia gia tái kiến' nè! Ha ha ha!"

Bỗng nhiên, Diệp Long cùng Hàn Bằng hai người trở nên an tĩnh lại.

Maaß này nói cái gì?

Hắn dĩ nhiên nói đã giết chết Diệp Hi?

Chậm rãi quay đầu đi, Diệp Long cùng Hàn Bằng tương hỗ đối diện. Không nói gì, cũng không có dư thừa động tác, nhưng là bọn hắn nhưng đều là từ ánh mắt của đối phương trong thấy được khiếp sợ!

Bất quá, Hàn Bằng lại nghĩ không ra Diệp Long sẽ bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to: "Ha ha! Maaß, thật không ngờ người cư nhiên biết nói đùa! Thật không nghĩ tới a! Tử suy nghĩ người, lúc nào học được nói chê cười? Bất quá, của người cái chuyện cười này tuyệt không buồn cười!"

"Ừm?"

Maaß hơi khẽ cau mày, hấn giơ lên súng của mình chi, nói: "Vì sao người còn như vậy bình tĩnh nè?"

Cho dù Diệp Long không tin tưởng lời của mình, thế nhưng trong lòng cũng nhất định sẽ dao động! Thế nhưng lúc này vẻ mặt của hấn không chút nào làm bộ, hấn nhìn mình giống như là đang nhìn một cái vở hài kịch vậy.

"Ta cho người biết sao?! Tên tiểu tử kia cũng không phải là người nghĩ đơn giản như vậy nè! Dầu gì cũng là Diệp Long ta hậu đại nè! Làm sao có thể cứ như vậy chết ở trên tay của người!"

Nói xong lời cuối cùng, Diệp Long cùng Hàn Bằng kéo ra khoảng cách.

Hàn Bằng tiếp theo nói nói: "Bất quá, ta xem người đại khái cũng là muốn muốn lên đi tầng cao nhất sao?. . Ha ha! Đáng tiếc, người ngày hôm nay liền phải chết ở chỗ này!"

"Vậy các người nổ súng thử xem?"

Maaß bỗng nhiên đem chính bản thân trên thân y phục kéo xuống, lộ ra trói chặt bom trên thân, thập phần khiêu khích nói: "Nổ súng a! Ta xem một chút số phận chi thần có thể hay không đứng ở của người này một bên?"

"Răng rắc."

Diệp Long lôi kéo súng lục, nói: "Ngượng ngùng, ta không tin cái gì thần."

Maaß nói tiếp: "Ta cũng không tin. Cái này chó má thế giới, cái này chó má thế giới tại sao có thể có thần mà tồn tại nè! Tại sao có thể có thiên sứ tồn tại nè!"

"Ai ui, xem ra là người bị(được) nếu nói thế giới còn có thiên sứ phỉ nhổ nè!"

Hàn Bằng thấy(gặp) này tên phi đồ tâm tình hình như có một chút kích động, trong lòng tính toán nè!

Bất quá, Maaß nụ cười trên mặt chợt trở nên dửng dưng: "Thiên sứ? Thiên sứ chưa từng có đối với ta mím cười qua, một lần cũng không có!"

"Bang bang..."

Bỗng nhiên, liên tiếp vọt tiếng súng vang lúc, Diệp Long cùng Hàn Bằng xung quanh lập tức bị(được) mưa bom bão đạn bao quanh. Maaß giống như là giống như điên, cầm súng tự động đang không ngừng quét mắt. Đường như vừa mới hấn bị(được) Diệp Long nói đến vết sẹo nè!

"Cái người điên này!"

Diệp Long cùng Hàn Bằng hai người trốn được thang lầu phía sau, nhưng là lại không dám nổ súng bậy. Nếu như đánh trúng trên người của hấn bom, như vậy thì được(phải) chết ở chỗ này nè!

Mà ở người bên ngoài chợt kinh ngạc lên, bởi vì này liên tục phát ra tiếng súng để cho bọn họ sợ hãi!

Thế nhưng, những thứ này quân đội còn có cảnh sát nhưng không có tự ý hành động. Bởi vì Diệp Long xuống mệnh lệnh, không có thu được tiến công mệnh lệnh dưới, ai cũng không có thể đủ xông vào!

Bất quá, Hàn Tuyết chợt nghĩ khách sạn tiến lên!

Chỉ là, nàng còn không có rời đi cảnh giới tuyến thời điểm lại thấy được cách đó không xa cho rằng tiểu cô nương đang thống khổ khóc khắp: "Ô ô! Tỷ tỷ, tỷ tỷ! Tỷ tỷ còn ở bên trong a! Ta muốn đi vào! Ô ô!"

Tiểu cô nương này thoạt nhìn chỉ có chừng mười tuổi, ghim một cái thập phần khả ái đuôi ngựa, bên người còn rút xuống một cái ôm một cái hùng.

"Tiểu hài tử, người không thể đến gần nơi này! Nguy hiểm! Cảnh sát thúc thúc vừa tử tử của người liền đi ra ngoài!"

Cảnh sát đem tiểu cô nương này cản lại, muốn đem nàng ôm. Thế nhưng tiểu cô nương này lại tránh thoát cảnh sát, bỗng nhiên hướng về khách sạn chạy đi!

Thế nhưng, Hàn Tuyết lại chẳng biết lúc nào đã đi tới bên cạnh nàng, ở nàng muốn xông vào đi thời điểm kéo lại cánh tay của nàng: "Không được a! Không thể đi vào!"

"A! Ô ô... Ta muốn tử tử! Tử tử a..."

Tiểu cô nương lớn tiếng khóc thút thít, dường như thực sự sợ tử tử của mình gặp chuyện không may nè!

Bất quá, Hàn Tuyết nhưng trong lòng bỗng nhiên có một loại cảm giác kỳ quái.

"A di, người mau cứu tử tử của ta sao?!"

"Tốt! Tốt! Người chớ khóc! Tử tử của người nhất định sẽ an toàn đi ra ngoài!"

Hàn Tuyết bán ngồi xổm người xuống, nhìn này một cái chậm rãi dừng lại khóc thầm nữ hài tử cười nói: "Đến, cùng A di đến này một liền đi ngồi một chút, một hồi tử tử của người liền ra tới."

"Thật vậy chẳng?"

Tiểu cô nương dĩ nhiên tùy ý Hàn Tuyết lôi kéo tay nàng hướng về xa xa đi đến.

Chỉ là, Hàn Tuyết lại cũng không có phát hiện, tiểu cô nương này trong hai mắt lóe lên một tia giao hoạt tia sáng kỳ dị.

Bất quá, Hàn Tuyết lại làm sao có thể có cái gì đặc biệt ý nghĩa nè! Dù sao đây là một cái chùng mười tuổi tiểu hài tử mà thôi!

"Thực sự, tin tưởng A di. Tỷ tỷ người nhất định sẽ không có chuyện gì!"

Mỹ phụ nhân này thân nhiên cười, làm cho như mộc xuân phong! Tuy rằng đã sinh dục Diệp Hi, nhưng là vóc người của nàng lại nhìn không ra có cái gì biến dạng, tại nơi đoan trang phục sức dưới, này mạn diệu nhưng không mất đầy đà thân thể mềm mại lả lướt có hứng thú, làm cho ý nghĩ kỳ quái.

Mà một bên im lặng không lên tiếng Dương Ngọc Linh nhưng cũng đi theo các nàng bên người đi tới. Một to lớn hai nhỏ tiểu mỹ nhân thật sự là khó gặp!

Đại mỹ nhân thành thực thủy mị, nhu tình muôn vàn, phong tình vạn chủng. Tiểu mỹ nhân lại thanh xuân non nớt, hoạt bát mê người.

Chỉ là, lúc này, khách sạn trong truyền tới tiếng súng đã càng ngày càng kịch liệt!

Mà Hàn Tuyết càng hận không thể lập tức bay vào đi!

Nàng này lả lướt có hứng thú thân thể mềm mại đường cong lộ, hai chân thon dài, mảnh khảnh (eo) thon thả, còn có trước ngực này tướng phình nhục đoàn! Lúc này Hàn Tuyết có chút lo lắng từng ngậm từng ngậm hô hấp, cặp kia bào đầy nữ phong loan càng kịch liệt trên dưới phập phồng, trên mặt một tia tái nhợt làm cho thương hại.

"A di, người làm sao vậy?"

Tiểu cô nương này bỗng nhiên đảo khách thành chủ, quan tâm nhìn tâm tình không ổn Hàn Tuyết.

"A! Không có, không có gì!"

Hàn Tuyết lắc đầu, tuy rằng trong lòng rất là lo lắng. Thế nhưng nàng lại biết, cho dù chính bản thân lại lo lắng cũng vô ích chỗ, hiện tại cũng chỉ có thể đủ cầu khẩn bọn họ có thể thuận lợi hóa giải nguy cơ!

Từng trận tiếng súng, làm cho cảm thấy vô cùng áp lực. Nhưng là lại lại không thể đủ làm cái gì, thật sự là uất ức!

Hàn Tuyết cắn môi dưới, trong lòng nghĩ tới con trai của mình, hiện tại càng lo lắng.

"Nột, tiểu băng hữu người tên là gì?"

Hàn Tuyết bỗng nhiên giả ra một cái khuôn mặt tươi cười, nhìn cái này một cái nước mắt còn chưa khô tiểu cô nương.

Tiểu cô nương này tử xoa xoa hai mắt nước mắt, ngẩng đầu lên, nhìn trước mắt này cả người tài tuyệt đối cao gầy thành thực mỹ phụ, thanh âm ngọt ngào nói: "Ta là dương tử!"

"Dương tử?"

Hàn Tuyết đầu tiên là sửng sốt, lúc này mới cười nói: "Ta đã cảm thấy của người tiếng Trung nói xong có chút đông cứng, chỉ sợ là người Nhật Bản sao??"

"Ừm!"

Dương tử gật đầu: "Ta là người Nhật Bản a! Bất quá ta từ nhỏ sẽ tiếng Trung! Lần này cùng tỷ tỷ đến Hoa Hải chơi, thế nhưng, thế nhưng thật không ngờ... Ô ô! Tỷ tỷ a!"

Nói xong lời cuối cùng, dương tử lần thứ hai lo lắng khóc ồ lên.

Ở tân quán trên lầu chót, này một mảnh không trung hoa viên trong.

Diệp Hi ôn nhu nằm ở Trương Ngọc Thiển non mềm đầu vai, chóp mũi người này thơm mát thành thực mùi thơm của cơ thể, đặt ở trên người của nàng thân mật thể nghiệm này sớm đã thành phát dục thành thực thành thực ý nhị, xuyên thấu qua này vẫn chưa có hoàn toàn cởi hơn nữa thật mỏng vật liệu may mặc cảm thụ được nàng nội bộ bùng tình tơ lụa vậy mềm mại mềm nhẵn da thịt.

"Tiểu hồn đản, thật không ngờ người cư nhiên... Như vậy có kinh nghiệm!"

Tình cảm mãnh liệt qua đi Trương Ngọc Thiển vẻ mặt đỏ ửng, lúc này nàng một đôi ngẩng cánh tay ngẩng cánh tay chủ động quấn lên trên cổ của hắn, trên mặt tràn đầy hóa không ra xuân tình. Mị nhân Lưu Hỏa, nội bộ nhận nhạo một trì thu thủy.

Nhìn trong lòng này một cái động nhân mỹ phụ nhân, Diệp Hi nhưng chợt nhớ tới nàng này một cái khả ái xinh đẹp nữ nhi! Mẹ con này hai người quả nhiên là đẹp đến để cho hắn tâm động không dứt! Một cái thành thực, một cái thanh thuần!

"A di, còn có muốn hay không muốn?"

Diệp Hi dừng ở hai mắt của nàng, chậm rãi cúi đầu xuống đi, lần thứ hai hôn lên cặp kia thật mỏng môi phiến.

Trương Ngọc Thiển nhin không được thở ra "Ừm" một tiếng, ôm cổ hắn hai cánh tay nắm thật chặt, thân thể mềm mại càng dán tại trên người của hắn, bộ ngực cặp kia núi non thường thường mà bởi vì nàng thân thể gãy dựa mà ma sát Diệp Hi trong ngực.

"Ừm..."

Trương Ngọc Thiển hai tay bắt được cái này nhỏ bả vai của nam hài, trên mặt nóng hừng hực, trận trận đỏ ửng, này từ từ gấp hô hấp hô hấp càng làm cho trước ngực nàng liên tiếp phập phồng, dẫn tới Diệp Hi lập tức đem mặt mình chôn ở cặp kia mỹ nữ trong lúc đó, chớp mũi lộ vẻ này nhàn nhạt cây hương trầm. Hắn dùng cái mũi của mình nhẹ nhàng chèn ép này bào đầy ngọn núi!

"Tốt A di, thân thể của người thực sự là thành thực a!"

Diệp Hi ngẩng đầu hướng về phía nàng cười xấu xa một câu, lại chui với hai vú trong lúc đó, nhẹ nhàng mà cắn nàng một quả màu hồng núng, linh xảo đầu lưỡi không ngừng mà đùa lấy. Hết sức kỹ xảo mà trêu chọc dưới thân mỹ phụ cuộn trào mãnh liệt mênh mông tình dục.

"Ừm..."

Trương Ngọc Thiển thở dốc kịch liệt để cho trước ngực đĩnh đạc(phải) thật cao, thân thể của hắn đã bắt đầu mềm yếu xuống tới, ý thức cũng mê loạn không dứt. Diệp Hi nhiệt hôn vào thân thể nàng mỗi một chỗ trên da thịt, để lại hắn cuồng bạo bá đạo ấn ký.

"A di, ta... Còn muốn!"

Nghe này làm lòng người say thần mê, tiêu hồn không dứt thanh âm, Diệp Hi lần thứ hai liền tách ra dưới thân mỹ nhân cặp kia tuyết trắng hai chân thon dài!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Song Kiều Nữ

"Oh..."

Bỗng nhiên, thành thực mỹ phụ Trương Ngọc Thiển đưa ra hai tay của mình, ôm trên người năm này một đứa bé trai, động tình dùng trước ngực mình cặp kia kiều nữ đi ma sát thân thể hẳn.

Ở phía sau, bọn họ hai người kia lại hoàn toàn không biết ngay phía dưới tầng trệt trong đang đang phát sinh lấy chiến đấu kịch liệt.

Diệp Long cùng Hàn Bằng hai người lúc này dĩ nhiên ở hạ phong! Đối mặt với Maaß, bọn họ chỉ có thể núp ở trong góc phòng không dám ra đến. Này đạn dày đặc được(phải) giống như là mưa rền gió dữ giống nhau, bắn ở trên mặt đất, không ngừng mà ma sát ra từng trận hỏa hoa.

Xung quanh, lộ vẻ này nồng nặc khói thuốc súng vị.

Maaß giống như là một cái đầu điên cuồng sư tử, đang cầm súng tự động này càng không ngừng tảo xạ, giống như là đang tiến hành đồng quy vu tận giống nhau. Diệp Long cùng Hàn Bằng hai người có cơ hội bắn chết hẳn, nhưng là như vậy nói cũng sẽ bị súng của hắn bắn trúng. Cứ như vậy, cục diện liền trở thành nghiêng về - một bên!

Chỉ là, Maaß muốn là tiếp tục như vậy, thất bại là tất nhiên, chỉ chờ tới lúc hắn đạn dùng hết, hắn nhất định phải chết! Đúng vậy, không có đạn, đã không còn súng ống, hắn căn bản là đấu không lại Hàn Bằng còn có Diệp Long hai người.

Thế nhưng hiện tại Maaß nhưng thật giống như căn bản cũng không có chú ý tới điểm này dường như, vẫn như cũ điên cuồng cầm súng tự động ở tảo xạ.

Người điên, hẳn thật là một cái đầu triệt đầu triệt đuôi người điên!

Bất quá, không nên quên, trên người của hắn còn có có thể đem này khê động khách sạn tạc bằng bom, đây mới là để cho Diệp Long cảm thấy vướng tay chân địa phương.

"Chiến hữu cũ, như vậy không giống như là chúng ta trước kia phong cách a!"

Diệp Long cùng Hàn Bằng núp ở góc trong, căn bản không có sức đánh trả, nhưng là bọn hắn nhưng đều là từ đối phương trong hai mắt thấy được nồng nặc thú tính!

Nhớ lại trước đây, hai người bọn họ cuộc thi bình thường cứng rắn địch nhân đạn xông lên!

Khi đó, bao nhiêu Nhật bản quý cũng không đủ bọn họ giết. Mà bọn hắn bây giờ lại dĩ nhiên hai chọi một cũng trừ phục tương đối hoàn cảnh xấu trong."Ta đi dẫn dắt rời đi hắn, người đi tới tìm được Tiểu Hi!"

Hàn Bằng bỗng nhiên nói. Chỉ là Diệp Long làm sao sẽ để cho hắn mạo hiểm như vậy nè!

"Hay là để ta đi! Người nhiều năm như vậy không có sờ qua súng lục!"

Diệp Long đẩy một cái Hàn Bằng, nói: "Người kia theo ta nhưng là có thêm đại thù nè! Lần trước ở vùng châu thổ thời điểm bị(được) hắn chạy trốn, lần này làm sao có thể để cho âm mưu của hắn thực hiện được nè!"

"Người xác định mình có thể ứng phó?"

Hàn Bằng nhìn hần, thế nhưng lúc này lại đã cấp bách. Bởi vì còn dư lại cái khác tam tên phi đồ tùy thời cũng có thể kíp nổ bom! Đến lúc đó bọn họ cũng chỉ có thể đủ chết ở chỗ này!

"Đương nhiên!"

Diệp Long gật đầu. .

Bất quá, Hàn Bằng chợt nói: "Ta nói, người hần là biết một kiện sự này cùng cái kia Nhật Bản nữ nhân có quan hệ rất lớn sao??"

Diệp Long không nói gì, chỉ là gật đầu. Hàn Bằng lại nói tiếp: "Tuyệt Nhi biết chuyện này sao? Còn có, người xác định Tiểu Hi chưa cùng nàng tiếp xúc qua? Muốn thật là như vậy, vậy người thực sự dự định vẫn gạt bọn họ đâu?"

"Bọn họ?"

Diệp Long nhíu mày một cái, nói: "Need not to know!"

Nghe vậy, Hàn Bằng mỉm cười, xoay người từ bên kia rời đi, thế nhưng hần chợt quay đầu lại: "Người biết Tiểu Hi tính cách. Nếu như bị hần đã biết, chuẩn sẽ nháo phiên thiên! Oh, còn có, chiến hữu cũ! Chớ chết ở chỗ này!"

Diệp Long trên mặt lộ ra một cái xán lạn được(phải) đáng tươi cười, hần giơ lên ngón tay cái của mình, làm một cái thập phần đặc biệt thẳng lợi thủ thế.

Mà trận này kinh khủng tập kích, lại thông qua đài truyền hình mà tiếp sóng, để cho Hoa Hải thị thậm chí là toàn quốc đều thấy được hiện trường trong không khí khẩn trương. Đây từng cái một hết sức nghiêm túc taxi Binh còn có cảnh sát đều là như vậy kinh người.

Mà đang ở một tòa tháp phần u tĩnh sâu trong, lúc này ngồi TV trước trình mắt lại cảm nhận được bùng tim của mình cũng mau muốn nhảy ra ngoài!

"Là... Là Diệp Long!"

Vừa mới nàng cũng thấy được này một thân ảnh!

Bất quá, đã nhiều năm như vậy, vốn là cảm tình cũng đã quên đi sao?! Những năm gần đây, vẫn cùng nữ nhi sống nương tựa lẫn nhau nàng, sớm đã thành Mỹ Âu đậm ra này một phần non nớt. Nàng bây giờ cũng không phải là những thanh đó xuân thiếu nữ, mà là một nữ hài tử mẫu thân! Một cái thành thực động nhân mỹ phụ!

Lúc này không biết vì sao, trình mắt bỗng nhiên nghĩ tới ở y viện nhìn thấy kia một đứa bé trai! Đây một cái tên là Diệp Hi tiểu nam hài, hẳn là cũng long tôn tử sao??

Thế nhưng, ở phía sau, trình mắt chợt cảm nhận được hô hấp của mình có chút gấp! Hai tay của nàng theo bản năng hộ ở tại trước ngực mình cặp kia hơi đung đưa to thẳng tâu nhũ trên, bàn tay lại lơ đãng ma sát nhũ phong này hai điểm đỏ bừng, một đôi thon dài tiêm dày đặc đùi đẹp nhẹ nhàng mà khép lại lấy, vậy được thực mạn diệu thân thể mềm mại dựa vào ở trên ghế sa lon, nhưng là lại đang nhẹ nhàng run rẩy.

Vóc người của nàng tốt, rất giập lạt! Cũng rất thành thực gợi cảm! Là lướt a na đường cong lồi lõm có hứng thú, nên đột đột, cái nên lõm thì lõm vào. To thẳng kiêu nhũ, một tay doanh nắm ngang hông, hơi lĩnh ngẫu môn đít, không một không làm cho nam nhân điên cuồng.

"Mụ mụ!"

Bỗng nhiên, từ phòng ngủ phương hướng truyền đến nữ nhi thanh âm.

Trình mẫn hốt hoảng thổ liểu thổ khí, muốn tắt tv. Thế nhưng nữ nhi lại lập tức đi tới ngăn cản nàng: "Mụ mụ, đây là cái gì tin tức a!"

Này một cô bé, thoát nhìn so với Diệp Hi nhỏ, nhưng là lại tương đương khả ái mê người.

Thừa kế mẹ của nàng mỹ lệ, tiểu cô nương này thanh thuần ngọt, sau khi lớn lên nhất định sẽ là một cái đại mỹ nhân!

"Di, là..."

Tiểu cô nương ánh mắt rơi vào trên màn hình TV, nhưng là lại bị(được) này tin tức nội dung lại càng hoảng sợ: "Không thể nào! Này đạo tặc đã vậy còn quá càn rỡ a!"

"Đứa ngốc! Cảnh sát thúc thúc sẽ thu thập bọn họ!"

Trình mẫn có chút khẩn trương ôm con gái của mình, để cho thân thể của hãn núp ở chính bản thân thành thực thân thể mềm mại trong, dường như nàng không muốn để cho nữ nhi thấy Diệp Long.

Cho dù, nữ nhi không biết người nam nhân kia liền là phụ thân của nàng.

"Mụ mụ, người nam nhân kia là ai? Hình như là quan chỉ huy a!"

Bỗng nhiên, nữ nhi chỉ vào người dày bóng lưng.

"Không, không biết."

Trình mẫn liền vội vàng lắc đầu. Thế nhưng nữ nhi nói chột để cho nàng cảm nhận được xấu hổ: "A! Ta biết nữ nhân kia là ai! Hắc hắc, nàng là chúng ta Hoa Hải thị thị trưởng Hàn Tuyết đúng hay không?"

"Được rồi, người hãn là giấc ngủ!"

Trình mẫn ôm nữ nhi, muốn để cho nàng trở về phòng đi. Thế nhưng tiểu cô nương lại vẻ mặt lo lắng nhìn mẹ của mình: "Mẹ, người sẽ để cho ta tiếp tục xem tiếp sao?! Người nói, cảnh sát thúc thúc sẽ thu thập này người xấu!"

"Người a! Thật chịu không nổi! Người không sợ sao?"

Trình mẫn bỗng nhiên thập phần cứng chiều ở nữ nhi trên trán điểm một cái, nàng từ trên ghế salon đứng lên, nói: "Này mẹ mẹ làm cho người một ít thức ăn đến!"

Trình mẫn nàng thực sự không muốn bị(được) nữ nhi nhìn ra đầu mỗi gì đến.

Đi vào phòng bếp trong, trình mẫn bỗng nhiên dựa lưng vào trên cửa, cả người đều cảm thấy không có một chút khí lực. Nhưng là của nàng hô hấp thì như vậy gấp. Vì sao lão Thiên để cho nàng qua nhiều năm như vậy cuộc sống yên tĩnh, muốn hiện tại đến đánh vỡ nó nè?

Vì sao để cho mình thói quen cuộc sống như thế thời điểm, để cho người nam nhân kia xuất hiện lần nữa nè?

Trình mẫn hiện tại cũng không phải năm đó thiếu nữ ngu ngốc! Nàng vững vàng nhớ kỹ, mình là một cái mẫu thân, một cái thành thực nữ nhân, năm đó cái kia thanh xuân thiếu nữ đã mất.

"Ai, làm sao bây giờ?"

Nhớ lại lần trước cùng Diệp Hi tên tiểu hài tử kia đơn độc chung đụng thời điểm, trình mẫn luôn cảm thấy sẽ phát sinh cái gì ngoài ý liệu chuyện tình. Nàng lo lắng sự tình sẽ phát sinh sao?

Trình mẫn cánh tay nhẹ nhàng mà bao phủ ở trước ngực của mình, cảm thụ được nhịp tim của mình.

Thế nhưng, hẳn là tới, thủy chung đều trở về, không phải sao?

Diệp Hi cũng tốt, Diệp Long cũng tốt, có lẽ thủy chung cũng sẽ có một chung kết. Thế nhưng để cho thân là mẫu thân trình mẫn trăm triệu không có nghĩ tới là, sự tình xa xa ngoài tưởng tượng của nàng ra!

Dĩ nhiên, đó là nói sau.

Mà lúc này trình mẫn, nàng căn bản cũng không sẽ, cũng không có khả năng nghĩ đến này một loại tràn đầy cấm kỵ cùng không chỉ mẹ con việc.

Lắc lắc màu mỡ mông đít, nhảy qua hai chân thon dài, trình mẫn đi vào phòng bếp.

"Di? Vừa mới người nam nhân kia nè?"

Ngồi TV trước này một cô bé bỗng nhiên kinh ngạc nhìn màn hình, bởi vì vừa mới còn thấy Diệp Long thân ảnh, hiện tại màn ảnh trước lại nhìn không thấy hẳn. Không biết vì sao, nàng hình như cảm thấy người nam nhân kia cùng chính bản thân có một loại thập phần quan hệ đặc thù.

Có thể, đây là ảo giác sao??

"Người xong chưa a!"

Ở khách sạn thượng, lúc này bị(được) cái này tiểu nam hài đặt ở dưới thân mỹ phụ bỗng nhiên cảm giác được chính bản thân thực sự gặp phải khắc tinh!

Nhìn cái này ôm chặt nam nhân của chính mình, nhìn hẳn đường viền phân minh, đao búa phòng tai tước khuôn mặt tuấn tú, Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên cảm thấy mình tim đập rộn lên, phương tâm e thẹn vô hạn! Kim lòng không được, nàng vươn một đôi tuyết trắng thon dài ngẫu cánh tay,

vòng khuyên ở Diệp Hi hông thân, chỉnh một cái thành thực thụ mị thân thể mềm mại khi hấn ôm dưới hoàn toàn dán tại trên người của hấn.

"Trước nghỉ ngơi một chút?"

Diệp Hi vòng khuyên ở trong lòng xinh đẹp người vợ nhỏ và dài (eo) thon thả, trong ngực nhẹ nhàng chèn ép nàng cặp kia no đủ cao vót vú. Nhìn nàng mặt mày ẩn tình, mặt cười phóng đấng xuân, hơi chu gợi cảm hồng nhuận cái miệng anh đào nhỏ nhắn, hấn không khỏi tiếp cận quá... Đi chậm rãi hướng nàng dựa vào đến.

"Không được..."

Trương Ngọc Thiển vươn Ngọc Trí bưng kín Diệp Hi miệng, nói: "Người nói, chỉ ôm một cái!"

Diệp Hi lại thừa dịp này một cái cơ hội, cúi người hôn nàng này hơi thờ dốc yêu kiều rên rỉ mê người kêu gọi cái miệng anh đào nhỏ nhắn, đầu lưỡi xông mở nàng khớp hàm.

"Ngô..."

Trương Ngọc Thiển chỉ cảm thấy chính bản thân cảm nhận được một trận thiên toàn địa chuyển, một loại trước nay chưa có kích thích khoái cảm đánh thẳng vào lòng của nàng phòng, đánh thẳng vào linh hồn của hấn ở chỗ sâu trong! Đây một loại tình khiết tự nhiên nam nữ hoan ái cảm giác để cho nàng kiều xấu hổ, ẩn tình khiếp khiếp khẽ mở răng trắng tinh, Đinh Hương ám nôn.

Diệp Hi đầu lưỡi thừa dịp nàng cái miệng nhỏ nhắn khẽ mở là lúc lập tức đột phá mà vào, nặng nề hôn lên nàng cái miệng nhỏ nhắn. Trương Ngọc Thiển thân thể mềm mại nhẹ nhàng giãy dụa, lại để cho mình thẳng cứng nhũ phong càng thêm thân mật đè ép ma sát Diệp Hi trong ngực.

Trước ngực cùng môi chỗ truyền tới trận trận khoái cảm điện lưu để cho nàng cảm thấy mềm mại tê tê, mãnh liệt khoái cảm cảm giác để cho nàng từ từ đắm chìm trong trong nụ hôn nóng bỏng, nàng một đôi tuyết trắng ngầu cánh tay chẳng biết lúc nào đã quấn lên Diệp Hi trên cổ, hơi thở trầm trọng, kêu rên không ngừng. Nàng chủ động xu nịnh, đưa ra Đinh Hương cái lưỡi cùng nam nhân đầu lưỡi đánh nhau.

"Được rồi! Nhanh lên một chút" kết thúc này một cái nụ hôn dài, Trương Ngọc Thiển lập tức đẩy ra Diệp Hi!"Những người đó sẽ đi lên! Chớ, đừng quên, chúng ta còn đang trong nguy hiểm!"

Vừa nghĩ tới chính bản thân cư nhiên sẽ ở sinh tử chưa biết thời khắc thất thân cho cái này tiểu nam hài, Trương Ngọc Thiển phương tâm liền nhịn không được mà bắt đầu rồi kịch liệt nhảy lên!

Nàng có lỗi với tự mình trượng phu, cũng có lỗi với tự mình nữ nhi.

Nếu như bị nữ nhi biết mình dĩ nhiên sau lưng nàng cùng nàng âm thầm thích bạn học trai thông đồng cùng một chỗ, không biết nàng sẽ nghĩ như thế nào chính hẳn một mục mục nè? Nàng sẽ không tha thứ chính bản thân sao??

Thế nhưng, vừa mới cái này tiểu nam hài tiến vào nàng trong thân thể cảm giác thỏa mãn lại làm cho nàng nguyên bản yên lặng nhiều năm phương tâm chậm rãi sống lại, liên tiếp cấp khiêu, trận trận tê dại cảm giác ăn mòn nàng toàn thân mỗi một tế bào, để cho nàng từ từ cảm nhận được mặt đỏ tới mang tai!

Thân là người vợ người mẹ nàng, thực sự không biết hẳn là thế nào đối mặt chuyện kế tiếp!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Mị Tiếng

"A! Là tiếng súng!"

Nằm úp sấp ở nơi này thành thực mỹ phụ trên người Diệp Hi bỗng nhiên đứng lên, thế nhưng lúc này hai tay của hắn lại vẫn như cũ bắt được dưới thân Trương Ngọc Thiển bộ ngực cặp kia tuyết trắng mỹ nữ!

"Nhẹ một điểm! Đau nhức!"

Trương Ngọc Thiển thành thực thân thể bỗng nhiên run lên, ở Diệp Hi buông ra trước ngực mình cặp kia nhục đoàn sau đó có chút xấu hổ kéo qua bên người y phục che lại thân thể của chính mình. Thế nhưng, vừa mới từng màn kia lại không ngừng mà ở nàng trong đầu lóe ra, dường như muốn nhắc nhở nàng, chính bản thân phản bội lão công, phản bội con gái của mình!

Mà ngay tại lúc này, Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển hai người đều là nghe được tầng cao nhất đại môn bị người đâm thủng thanh âm!

"Nhanh! A di, nhanh lên một chút mặc xong quần áo!"

Diệp Hi liền vội vàng đem bên người y phục nhặt lên, phi ở nơi này vừa mới cùng chính bản thân hoan hảo từng mỹ phụ, "Ta đi xem là ai? Người trốn đi!"

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên đưa tay ra, kéo lại muốn rời khỏi Diệp Hi.

"Làm sao vậy?"

Nhìn này một cái chính một cái thân thể hầu như đều bị tự mình quang, đều bị chính bản thân hôn biến mỹ phụ, Diệp Hi bỗng nhiên có một loại thập phần cảm giác ấm áp. Hắn cảm giác mình hình như vào giờ khắc này chiếm được này một cái uông vật dường như!

"Cẩn thận một chút!"

Trương Ngọc Thiển cố nén trong lòng này một loại không chỉ cùng vô đạo đức tội ác cảm, thấp giọng nói: "Phải thật tốt sống! Chúng ta... Ta còn muốn tìm người tính sổ! Người cái này tiểu hài tử xấu xa!"

"Hắc hắc, cũng không biết là ai vừa mới còn gọi ca ca ta nè!"

Diệp Hi bỗng nhiên có chút tà cười ở nơi này cao hơn tự mình mỹ phụ lòng bàn tay thượng tìm vài cái, nghĩ tới chính bản thân vừa mới thật là đem này một cái chính bản thân bạn học tươi đẹp mẫu đặt ở dưới thân thoả thích giữ lấy tình cảnh hắn đã cảm thấy đấm máu sôi trào!

Trương Ngọc Thiển thành thực xinh đẹp, đoan trang thanh tú. Hơn nữa vóc người cao gầy mảnh diêu, thật sự là một cái không thể thấy nhiều uông vật! Mà con gái của nàng càng xinh đẹp khả ái, thanh xuân tịnh lệ! Mẹ con này hai người, thực sự là mê hoặc người a!

Nếu có thể đem này một đôi để cho bất kỳ nam nhân nào cũng sẽ muốn có mẹ con đồng thời ấm giường nói...

"Nghĩ gì thế?"

Đương Diệp Hi ở huyễn tưởng thời điểm, Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này người vợ đã mặc quần áo xong! Nàng bây giờ thoát nhìn thành thực diễm lệ, nhưng là lại cũng không phải đoan trang trang nhã. Những người khác làm sao sẽ nghĩ đến, cởi sạch quần áo nàng là như vậy phóng dăng nè?

"A di người trốn trước!"

Diệp Hi nuốt nuốt miệng nói, xoay người bắt người mỹ phụ này trước ngực kiêu nhũ một thanh, lúc này mới rời đi cái sừng này rơi. Thế nhưng hần chợt quay đầu lại: "A di không nên quên a! Chỉ cần chúng ta có thể thành công rời đi nơi này, người phải để cho tình nhân của ta a!"

"Thối!"

Nghe vậy, Trương Ngọc Thiển trong lòng bỗng nhiên căng thẳng.

Thế nhưng hiện tại, nàng đã không có cơ hội hối hận! Đúng vậy, hiện tại cái gì đều xảy ra! Hần là phát sinh cũng xảy ra, không nên phát sinh, đồng dạng cũng xảy ra!

Nàng này một cái mỹ phụ thành thực, dĩ nhiên cùng một cái nữ nhi niên kỷ tương đương cậu nhóc xảy ra không đạo đức thân thể quan hệ!

"Sẽ là ai chứ?"

Diệp Hi thận trọng đi hưởng đại môn. May là nơi này có không ít người công trồng con số, lúc này mới để cho Diệp Hi thuận lợi mà trốn Đứng lên!

"Tiểu Hi! Tiểu Hi, người đang ở đâu!"

Đương Diệp Hi chậm rãi tiếp cận đại môn thời điểm, lại chợt nghe chính bản thân ngoại công thanh âm!

Theo tiếng kêu nhìn lại, Diệp Hi ngây ngẩn cả người, dĩ nhiên thật là Hàn Bằng!

"Ngoại công, ta ở chỗ này!"

Diệp Hi hưng phấn mà phát phát tay, mình cũng nghĩ hần vọt tới: "Có đúng hay không đã an toàn? Này đạo tặc đều chết hết?"

Lúc này có chút thở hỗn hển Hàn Bằng lắc đầu, nói: "Người nói cho chúng ta biết đã giết chết bát tên phi đồ? Còn có năm?"

Tuy rằng không biết vì sao Hàn Bằng sẽ hỏi như vậy, thế nhưng Diệp Hi lại gật đầu nói: "Đúng vậy! Tổng cộng có mười ba cái! Ta giết... Năm!"

Nói đến đây, Diệp Hi thân thể đôi run rẩy. Dù sao tuổi còn nhỏ nhỏ hăn, dĩ nhiên giết năm to lớn người sống, lấy làm sao có thể không bị đến kích thích nè! Bây giờ muốn đứng lên Diệp Hi cũng cảm thấy tâm kinh đảm hàn!

"Tiểu Hi, không có quan hệ! Người không có làm sai!"

Hàn Bằng bỗng nhiên vỗ vỗ cháu trai vai, nói: "Bất quá bây giờ còn có bốn cái cần phải giải quyết! Cửa chính có hai cái, còn có một cái canh giữ con tin!"

"Còn có một cái nè?"

Diệp Hi hỏi, "Được rồi! Ngoại công người vào bằng cách nào?"

"Tự nhiên là lên vào đến!"

Hàn Bằng có chút lo lắng nói: "Gia gia người bây giờ còn đang lầu ba dưới cùng trong đó tên phi đồ kia thủ lĩnh đối với —— ai!"

Nói xong lời cuối cùng, Hàn Bằng bỗng nhiên hai tay cầm súng lục hướng về phía xa xa bỗng nhiên truyền đến dị hưởng cây cối.

"Chớ! Ngoại công, là người một nhà!"

Diệp Hi vội vàng đẩy ra Hàn Bằng cánh tay. Thiếu món lúc này mặc quần áo xong, hơi điều chỉnh tâm tính mỹ phụ Trương Ngọc Thiển đang có chút khẩn trương hướng về này một vừa đi tới!

"Nàng là của bạn học ta... Mụ mụ."

Nói đến "Mụ mụ" hai chữ thời điểm, Diệp Hi bỗng nhiên có một loại tràn đầy cảm kích cảm giác. Đúng vậy, chính bản thân dĩ nhiên đem bạn học gái mụ mụ của nàng đẩy ngã!

Ngày, này một cái đoạn trang mỹ phụ nhân thể, dĩ nhiên ngay vừa mới sau lưng chồng của nàng, sau lưng con gái của nàng cùng chính bản thân tăng tị với nhau!

Hiện tại Diệp Hi còn nhớ mang máng người mỹ phụ này ở chính bản thân mà trở nên rên rỉ dâm gọi tiếng!

"Ừm."

Hàn Bằng ánh mắt ở người mỹ phụ này trên người quét mắt một phen, thoáng kinh ngạc nói: "Di?"

Diệp Hi cùng Trương Ngọc Thiển tâm giữa bỗng nhiên cả kinh. . Nhưng thấy Diệp Hi dè dặt cẩn thận hỏi: "Làm sao vậy?"

Hàn Bằng nhẹ nhàng mà lắc đầu, cười nói: "Không có. Chẳng qua là cảm thấy hình như đã gặp ở nơi nào vị này thái thái mà thôi."

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng Hàn Bằng lại luôn cảm thấy người nữ nhân này có điểm không đúng. Nói như thế nào đây...

Thật giống như, nàng vừa mới mới trải qua cái gì kịch liệt vận động!

Được rồi, chính là cái này!

Bởi vì vừa mới cùng cái này tiểu nam hài tăng tị với nhau hoan ái, Trương Ngọc Thiển bây giờ hô hấp vẫn như cũ có chút gấp, đúng vậy bộ ngực cặp kia trương phình nhũ phong cũng run rẩy theo! Mà trên mặt của nàng, càng là có thêm còn không có tán đi đỏ ửng.

Quỳnh Dao cái mũi nhỏ nhẹ nhàng chớp động, cục cứng môi hơi khê mím môi, còn có nhàn nhạt đỏ ửng làm đẹp ở nàng này không có một chút tỳ vết nào trên gương mặt, để cho nàng càng thêm tràn đầy một loại kiều mị câu người mị lực!

"Được rồi, hiện tại không nên nói cái này được rồi! Ngoại công chúng ta nhanh một chút khi đến mặt đi giúp gia gia!"

Diệp Hi muốn dời đi cơ thể sống, thế nhưng nghĩ tới Diệp Long hẳn liền không tự chủ được lo lắng.

Thế nhưng Hàn Bằng lại phát phát tay, nói: "Đừng đi! Để cho gia gia người một người giải quyết sao?. Dù sao đây cũng là hẳn một cái tiệc nuôi! Trước đây cùng tên phi đồ kia thủ lĩnh Maaß giao thủ thời điểm, gia gia người liền đã từng bị(được) hẳn chạy trốn rồi. Hiện tại hẳn làm sao có thể bỏ qua cơ hội này!"

"Thế nhưng —— "

Diệp Hi hình như muốn nói gì, thế nhưng Hàn Bằng chợt kéo hẳn lại: "Được rồi! Chúng ta hay là trước rời đi cái chỗ này sao?! Dù sao nơi này tùy thời cũng có thể bị cường cường thuốc nổ san thành bình địa nè!"

"Không!"

Diệp Hi liền vội vàng lắc đầu: "Không đem còn dư lại đạo tặc giết chết ta không an lòng!"

"Người còn ngại chính bản thân không có giết đủ sao?"

"Thế nhưng ngoại công người nói, ta không có làm sai, không phải sao?"

Diệp Hi từ bên hông của mình khì ra một cây súng lục, lên nòng, nói: "Nếu gia gia muốn một người ứng phó cái kia là Maaß tên gia hỏa, vậy

chúng ta đi ngay đem còn dư lại tam tên phi đồ toàn bộ giết chết!"

Nói xong, Diệp Hi liền đi hướng về phía đi thông dưới lầu mà thang lầu.

Nhìn mình ngoại tôn bóng lưng, tuy rằng Diệp Hi bây giờ còn chưa có cao như vậy, thế nhưng Hàn Bằng nhưng trong lòng bỗng nhiên lóe lên một tia bi ai. Như hăn như vậy nhỏ hài tử, hăn là ở trong trường học an an Nhạc Nhạc vượt qua.

Thế nhưng thực tế tàn khốc lại làm cho hăn cảm thấy có chút thật đáng buồn."Hài tử này, không biết là đã... Chết lặng sao??"

Vừa mới mới vừa giết năm người, Diệp Hi thì đã bắt đầu trở nên không giống nhau!

Lẽ nào hăn đã thành thói quen giết người?

"Chờ một chút!"

Hàn Bằng bỗng nhiên đoạt ở tại Diệp Hi trước mặt: "Ta đến đi ở phía trước! Tiểu Hi người chú ý phía sau!"

"Ừm!"

Diệp Hi nhìn ngoại công bóng lưng, lại quay đầu đi, cùng bên người cái này cao gầy mỹ phụ nhìn nhau liếc mắt. Hai người hình như là nghĩ tới điều gì không đạo đức giao dịch, trên mặt của hai người quân là một loại hưng phấn cùng thần sắc áy náy.

Nhưng là lại lại là như vậy kích thích!

Thang lầu là mặt khác một bên, nơi này không ai đi qua, có vẻ đen như mực.

"Nhớ kỹ đừng lên tiếng, theo ngạo mạn đi thông thả!"

Hàn Bằng lúc này ánh mắt nhìn chăm chú vào trước mắt, căn bản cũng không biết, sau lưng tự mình, cháu trai tay dĩ nhiên phàn hướng về phía người mỹ phụ này ngang hông thượng!

Trương Ngọc Thiển trừng hấn liếc mắt, nhưng là lại lại đột nhiên cảm giác được là như vậy kích thích!

Yêu đương vụng trộm vậy khoái cảm để cho nàng cảm giác mình hình như thực sự trở thành một cái dâm phụ vậy! Nàng lại đang trong lúc bất tri bất giác thích cùng cái này cậu nhóc yêu đương vụng trộm hoan ái kích thích tư vị!

Nhất là, con gái của mình còn là bạn học của hấn!

"Đi? Trước mặt gian phòng kia mở ra?"

Đi tới tầng thứ tư thời điểm, Hàn Bằng đám người chợt ngừng lại! Bởi vì trước mặt khúc quanh hình như là có ngọn đèn ở chớp động.

"Các người sống ở chỗ này, ta vào xem một chút!"

Hàn Bằng hướng về phía tôn tử gật đầu, cẩn thận nghĩ góc phía trước đi đến!

Mà khi bản thân ngoại công biến mất ở trước mắt một khắc kia, Diệp Hi bỗng nhiên nhào tới Trương Ngọc Thiển người mỹ phụ này trên người! Nhưng là bởi vì thân cao quan hệ, Diệp Hi gương mặt bỗng nhiên đụng vào trước ngực nàng cặp kia trướng phình trên vú!

"Ừm!"

Trương Ngọc Thiển chỉ cảm thấy bản thân phương tâm cũng muốn đi theo nhảy ra ngoài!"Muốn chết rồi người! Chờ một chút bị(được) ông ngoại người thấy được!"

Bị(được) cái này tiểu nam hài dùng khuôn mặt chèn ép trước ngực cặp kia quả cầu thịt, nàng cảm thấy mềm mại tê tê điện lưu nhất kích thích!

Mà cùng Diệp Hi còn có Trương Ngọc Thiển muốn bọn họ này một loại yêu đương vụng trộm kích thích không đau, lúc này đồng dạng thành thực đoan trang mỹ phụ thị trường lại vẻ mặt buồn thiu. Mặc dù nàng hiện tại đã hận không thể mình cũng xông vào, nhưng nàng hay(vẫn,còn) là giả ra tình tảo thần tình.

Nàng tìm một cái lấy cớ, đi vào tạm thời đáp kiến khởi lai di động cứng nhắc phòng trong. Nơi này không có bất kỳ người nào có thể thấy được.

Nhưng lại chỉ có chính bản thân một cái.

Hàn Tuyết bỗng nhiên thở ra một hơi, "Thế nào Tiểu Hi bọn họ còn không ra nè!"

Hàn Tuyết lúc này thật rất muốn đem này phần tử ngoài vòng luật pháp toàn bộ liên tục chi với pháp. Thế nhưng hiện tại, nàng quan tâm nhất hay(vẫn,còn) là nhi tử an toàn. Diệp Hi là toàn bộ của nàng! Nếu như hãn ngoại trừ cái gì ngoài ý muốn, Hàn Tuyết thực sự không biết mình còn có thể hay không khởi động đến.

Cho dù là như vậy, Hàn Tuyết nhưng cũng không muốn để cho người khác thấy chính bản thân lo nghĩ khẩn trương thần thái.

"Tĩnh táo một điểm! Tĩnh táo một điểm!"

Hàn Tuyết sâu đậm hồ hô hấp, một bàn tay nhẹ nhàng phát ở trước ngực của mình. Cặp kia bị(được) nàng quần áo trong chăm chú trói buộc mỹ nữ, thoát nhìn kiều đỉnh rất tròn, tràn đầy mê người độ cung!

Trương phình, giống như là sống đúng vậy, đang ở theo Hàn Tuyết hô hấp mà lên dưới nhảy lên.

Hàn Tuyết bước ra chính bản thân này thon dài cân xứng đùi đẹp, cao gầy thành thực dáng người lại luôn luôn cảm thấy bất an. Thật giống như sẽ có chuyện gì sẽ phát sinh giống nhau! Tới cùng sẽ là chuyện gì nè?

Hiện tại cũng nói không chính xác. Nhưng Hàn Tuyết chính là biết. Có thể, đây là nếu nói giác quan thứ sáu sao?!

Bất quá, chỉ cần là từ người mỹ phụ này thị trường trước ngực không ngừng run phập phồng bộ ngực liền có thể biết, nàng dự cảm, rất có thể không phải cái loại này đã bị nàng mong đợi kết cục!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Tình Thương Của Mẹ

Trên cái thế giới này chuyện tình thật sự là quá mức khó có thể suy đoán, không có ai biết sau một khắc sẽ xảy ra chuyện gì, cũng không người nào biết sau một khắc chính bản thân sẽ như thế nào.

Thật giống như lúc này Hàn Tuyết như nhau, thân là Hoa Hải thị nữ nói chuyện thị trường, Hàn Tuyết nàng thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, ở sau này, chính bản thân dĩ nhiên làm ra một món để cho tất cả mọi người khiến trách chuyện tình!

Thế nhưng, Hàn Tuyết không hối hận!

Cho dù hiện tại Hàn Tuyết trăm triệu sẽ không tới trước chính bản thân sẽ điên cuồng như vậy.

Tới cùng là dạng gì chuyện tình nè? Không có ai biết. Bao gồm Hàn Tuyết chính cô ta. Có thể, chỉ có một người sẽ đoán được sao?.

"Những người đó, ta là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ! Tuyệt đối!"

Hàn Tuyết lúc này thật chặt cắn bản thân môi dưới, nghĩ tới này đạo tặc, còn có nghĩ tới gần nhất liên tiếp nhắm vào mình nhi tử chuyện xảy ra, những thứ này cũng làm cho nàng không cách nào bình tĩnh trở lại!

Hàn Tuyết đem bàn tay của mình từ trước ngực dời, hơi cúi đầu, song mắt thấy trước ngực cặp kia trướng phình tà ác nhũ phong ở trên dưới phập phồng. Nàng bỗng nhiên thật dài hô một cái khí, phảng phất tự nhủ nói:
"Tĩnh táo!"

Nàng cầm nắm tay, lần thứ hai hô một cái khí, này mới đi ra khỏi này một cách bên trong.

"A di!"

Nhưng khi Hàn Tuyết vừa mới đóng cửa lại thời điểm trước mặt liền thấy được này một cô bé đang ở trước mặt của mình. Đây một cái Nhật bản tới nữ hài tử, để cho Hàn Tuyết dù sao vẫn giác hết sức kỳ quái.

Đối với! Rất kỳ quái!

Hàn Tuyết luôn cảm thấy cái này thoạt nhìn chỉ có chừng mười tuổi tiểu cô nương, trong hai mắt chợt lóng lánh cùng nàng cái này tuổi không tương xứng tia sáng kỳ dị. Giống như là giáo hoạt tiểu hài tử, để cho Hàn Tuyết trong lòng có chút cảnh giác.

Bất quá, dù sao vẫn là tiểu hài tử.

"Làm sao vậy?"

Hàn Tuyết nhìn nàng này lê hoa đái vũ khuôn mặt, trong lòng mẫu tính không khỏi bị(được) kích thích. Nhưng thấy nàng nhẹ nhàng mà vuốt ve dương tử đầu, ôn nhu nói: "Còn có hơn mười phút liền kết thúc! Đến lúc đó tử tử của người liền có thể an toàn đi ra a!"

"Thực sự?"

Dương tử cặp mắt kia trong vẫn như cũ còn ngấn lệ ở nhộn nhạo. Lúc này nàng hai mắt nhìn thẳng cái này thập phần cao gầy mỹ phụ thị trường, nhưng trong lòng thầm nói: "Lẽ nào người còn tưởng rằng Diệp Hi còn có thể an toàn trốn tới? Bất quá cũng kỳ quái, vì sao... Không gặp Diệp Long nè?"

"Đó là đương nhiên!"

Hàn Tuyết cũng không biết cái này thoạt nhìn chỉ có chừng mười tuổi tiểu cô nương trong lòng nghĩ thế nào ác độc ý nghĩ, thế nhưng nàng luôn cảm giác mình tâm lý ở cảnh giác. Có lẽ là chính bản thân quá mức nhạy cảm sao?? Đi qua một kiện sự này, tự mình tới là muốn hảo hảo buông lỏng một chút!

Nếu không, tiếp tục như vậy, Hàn Tuyết thực sự sợ chính bản thân sẽ hỏng mất. Chính bản thân cho tới nay đều không có thời gian đi bồi con trai của mình! Hiện tại cũng là là thời điểm cùng hân hảo hảo chơi một chút!

Có thể, chính bản thân thực sự cần thời gian đi theo nhi tử hảo hảo câu thông một chút. Nếu không, này sự khác nhau sẽ càng ngày càng sâu.

"Ừm!"

Dương tử nặng nề gật đầu, tay nhỏ bé lau khô chính bản thân khoe mắt bên trên nước mắt: "Vậy ta ở chỗ này bồi A di cùng nhau chờ:các loại!"

Nàng đang lúc nói chuyện, ánh mắt lại len lén nhìn thẳng Hàn Tuyết bộ ngực này một đôi trướng phình nhũ phong!

Dương tử bỗng nhiên dùng chính bản thân có mình mới có thể nghe được thanh âm nói thầm nói: "Thế nào lớn như vậy a!"

Cúi đầu nhìn trước ngực của mình —— một mảnh bằng phẳng "Sân bay" không đúng! Không phải sân bay! Dương tử có chút đặc ý thầm nghĩ: "Nhìn, bộ ngực đã bắt đầu long bắt đi!"

Bất quá, để cho nàng nhìn Hàn Tuyết người mỹ phụ này cặp kia tô nhũ thời điểm nhưng trong lòng tràn đầy ước ao: "Lúc nào ta mới có thể có thật sao to lớn a! Oh, thực sự thật lớn a!"

"Dương tử?"

Hàn Tuyết thấy(gặp) cái này tiểu la ly bỗng nhiên cúi đầu, trên mặt bất an đỏ ửng một mảnh, còn tưởng rằng nàng xảy ra chuyện gì nè! Nàng hơi ngòai xồm người xuống, một tay bao phủ trên trán nàng, nói: "Làm sao vậy a?"

"A!"

Đương Hàn Tuyết ngòai xồm xuống thời điểm, hơi hơi ngẩng đầu lên tiểu la ly cặp kia ánh mắt dĩ nhiên vừa vắn rơi vào Hàn Tuyết trước ngực!

Vào mắt là cặp kia đem tuyết áo sơ mi trắng chống đỡ được(phải) thập phần cổ trướng kiêu nhũ! Rất tròn, ngạo nhân, kiêu đĩnh, nhẹ nhàng phập phồng mỹ nhũ ở tản ra một loạt cây hương trầm.

"Thật lớn!"

Hàn Tuyết bối rối: "Cái gì tốt to lớn?"

Nàng tự nhiên không biết i tránh điếm thì đang bị cái này tiểu la ly tương đối bộ ngực của mình nè!

Cùng lúc đó, ở khách sạn trong, hưởng ứng lệnh triệu tập Hàn Tuyết lo lắng, lúc này Diệp Hi bọn họ đang ở bị vây trong nguy hiểm. Chỉ cần này đạo tặc không có toàn bộ rồi ngã xuống, chỉ cần bọn họ không có rời đi khách sạn đến an toàn phạm vi, như vậy tánh mạng của bọn họ vẫn như cũ tồn tại nguy cơ!

Cùng Diệp Hi như nhau, chừng trăm danh người chất đã ở tiếp thu người lấy này một loại trước nay chưa có dày vò. .

Bất quá, lúc này Diệp Hi lại dĩ nhiên thập phần càn rỡ ôm lấy này một cái bạn học mụ mụ ở thân thiết!

"Buông tay! Chúng ta nhanh đi nhìn một chút, nói không chừng ông ngoại người sẽ gặp phải nguy hiểm!"

Trương Ngọc Thiến tức giận gõ cái này tiểu nam hài đầu một chút, nhưng là lại cũng không có quá phẫn giã dựa. Cao gầy thân thể thành thực, đang cùng tiểu nam hài thân thể tương thiếp là lúc nhẹ nhàng mà giã dựa.

"Hu! A di người nói chuyện nói nhỏ thôi!"

Diệp Hi lúc này hai tay bắt được này một cái cao hơn tự mình một cái đầu người thê mỹ phụ hông bên trong y phục, gương mặt càng không bỏ được từ cặp kia trướng phình kiêu nhã thượng rời đi! Kinh người co dãn, để cho Diệp Hi muốn ở chỗ này cùng Trương Ngọc Thiến người mỹ phụ này lại xuất hiện đại chiến một trận!

Diệp Hi hai tay chậm rãi từ Trương Ngọc Thiến bên hông đưa dài, biết đem nàng một ngón kia doanh năm ngang hông ôm càng chặt hơn."A di, có đúng hay không cảm thấy tốt như vậy kích thích?"

"Kích thích người đầu!"

Trương Ngọc Thiến đỉnh trực eo của mình, cúi đầu nhìn thập phần tính trẻ con Diệp Hi, nói: "Hiện tại không buông tay, này... Giữa chúng ta ước định liền vô hiệu!"

Nói đến ước định, Trương Ngọc Thiến trên mặt cũng không gần hơi ửng đỏ đứng lên. Bởi vì, nàng là đáp ứng chỉ cần an toàn rời đi, coi như tình nhân của hắn!

Chỉ cần nghĩ như vậy, Trương Ngọc Thiến liền đột nhiên cảm giác được chính bản thân hình như là một cái không biết xấu hổ ách nữ nhân như nhau, dĩ nhiên câu dẫn mình nữ nhi bạn học.

Ngày! Chính bản thân thế nhưng hấn bạn học gái mù mù! Hơn nữa con gái của mình, hay(vẫn,còn) là âm thầm thích hấn! Nhưng là mình cái này làm mẹ lại muốn đương nữ nhi đối tượng thầm mến tình nhân? Hơn nữa chuyện này người còn chỉ là một đứa bé trai mà thôi!

Vi bối liễu luân lý đạo đức phụ tội cảm để cho Trương Ngọc Thiển cảm nhận được muốn ngừng mà không được. Cấm kỵ không chỉ kích thích thực sự để cho nàng cảm nhận được trước nay chưa có hưng phấn!

"Nhưng ta chính là nhịn không được a!"

Hai cánh tay của hấn, ở người mỹ phụ này hai vú trước ngực dưới, hơi nâng nàg đầy đặn kiêu nữ, thoả thích đùa bỡn nàg một đôi nhũ phong!

Hấn song chường từ dưới đi lên, cầm Trương Ngọc Thiển cao ngất hai vú, một tay ôm một cái, nhẹ nhàng vuốt ve, có lúc còn hơi dùng sức vỗ về chơi đùa vài cái. Tràn đầy tuyệt vời cảm xúc cánh tay, để cho Diệp Hi thậm chí không muốn buông ra.

"Ừm... Chớ xoa nhẹ, có chút đau nhức!"

Trương Ngọc Thiển ở nơi này tiểu nam hài xoa nắn dưới, chỉ cảm giác thật thoải mái, cũng nhẹ nhàng từ trong lỗ mũi lộ ra thập phần lang thang rên rỉ! Cảm thụ được từng đạo điện lưu kích thích, nàg thân thể uốn tới ẹo lui, mặt đỏ tới mang tai, tim đập càng lúc càng nhanh, ngực bởi vì cấp tốc hô hấp phập phồng lấy, phía dưới ngửa một chút hai chân như nhũn ra!

Mà ngay tại lúc này, Diệp Hi lại dĩ nhiên tà cười nói: "Hắc hắc, A di, hiện tại ta thế nhưng Linh Linh tiện nghi ba ba a!"

"Thối!"

Nghe vậy, Trương Ngọc Thiển nhất thời cảm thấy xấu hổ không dứt! Đúng vậy, chính bản thân dĩ nhiên không tuân thủ nữ tắc, làm ra như vậy

hắn là đã bị xã hội khiến trách yêu đương vụng trộm việc.

Muốn con gái của mình gọi một cái cùng nàng lớn bằng tiểu nam hài đương ba ba, này một loại tràn đầy khác thường tình cảm để cho Trương Ngọc Thiển cả người run lên, này phù dung vậy trắng mịn trắng nõn má ngọc trên phảng phất bôi một tầng nhàn nhạt son giống nhau, có vẻ như vậy kiều diễm ướn át!

"Người đừng lại nói bậy có được hay không!"

Mỹ thiếu phụ ngượng ngùng hờn dỗi dáng dấp thực sự là tràn đầy mê người mùi vị! Cái loại này thành thực phong tình làm cho nam nhân điên cuồng!

Diệp Hi hai tay đem trước ngực nàng cặp kia nhục đoàn thật chặt nắm trong tay, chính bản thân trong quần tiểu Thanh long nặng nề mà chia vào bụng của nàng!"Thế nhưng A di, người bây giờ không có khả năng quên vừa mới phát sinh tất cả sao?!"

Nói xong, Diệp Hi bỗng nhiên kéo người mỹ phụ này, để cho nàng cao hơn tự mình thân thể hơi ngời chồm hồm xuống, hắn này lửa nóng môi lập tức một ngụm ngăn lại mỹ thiếu phụ này gọi cảm mê người đôi môi!

"Ngô..."

Trương Ngọc Thiển vậy được thực a na thân thể mềm mại nhẹ nhàng mà giãy dụa, nhưng là lại không có giãy ra cái này tiểu nam hài kiềm chế, nàng này ướn át môi đỏ mọng bị(được) hắn ngậm trong miệng thoả thích mút liếm.

Trận trận điện lưu từ môi của mình thẳng lên truyện tới, để cho Trương Ngọc Thiển nhớ lại vừa mới chính bản thân phản bội lão công trạch hưởng tình cảnh! Lúc này nàng đã quên mất chính bản thân nguyên vốn còn muốn muốn đẩy hắn ra!

Tình mê ý loạn nàng không tự chủ đưa ra hai cánh tay, ôm lấy cái này tiểu nam hài cổ, ngồi chồm hồm lấy cao gầy thành thực thân thể mềm mại, chủ động đưa lên bản thân môi thơm!

Trương Ngọc Thiển chủ động ôm cái này tiểu nam hài, vừa mới yêu đương vụng trộm kích thích hình như thoáng cái về tới trong thân thể của mình, này kiều diễm cái miệng nhỏ nhắn trong kìm lòng không được phát sinh nhọt nhạt rên rĩ yêu kiều, tuyết trắng ngẫu cánh tay chủ động leo lên Diệp Hi cổ trên, lửa nóng môi thơm động tình đưa lên, lá lướt có hứng thú thành thực thân thể mềm mại tựa vào thân thể hảnh trên không ngừng mà ma sát, trước ngực bàu đầy phồng lên mỹ nữ tức thì bị nàng đè ép được(phải) bẹp dẹp được(phải).

Biết rõ nụ hôn nóng bỏng để cho thân là người vợ Trương Ngọc Thiển nhin không được tâm thần nhận nhạo, cả người chua xót ngứa tê dại, phảng phất trong thân thể khí lực bị(được) thoáng cái quất một cái cạn vậy. Diệp Hi trên người này một cổ nồng hậu mà cương liệt khác phái khí tức, thật sâu kích thích nàng yên lặng nhiều năm phương tâm, đánh thẳng vào linh hồn của hảnh.

Diệp Hi hướng nhảy tới một bước nhỏ, đem dán thân thể mình mỹ phụ nặng nề mà để ở tại trên vách tường, một tay hướng về phía trước leo lên một tòa cao vót cao vót nữ phong trên, tay kia còn lại là xuống phía dưới dò xét vào giữa hai chân của nàng, cách quần chạm đến lấy này vô cùng băng cơ tuyết phu.

Chính là này một đôi thon dài cân xứng đùi đẹp, chính bản thân vừa mới còn bị chúng nó kẹp lấy bên hông nè!

Bất quá, ở phía sau, Diệp Hi lại nghe được Hàn Băng phương hướng ly khai truyền đến từng đợt tiếng súng!

"Không xong!"

Diệp Hi trong lòng run lên, nguyên vốn đã điên cuồng sinh trưởng dục vọng cũng không khỏi không bị(được) áp chế xuống!

Trương Ngọc Thiển nhẹ nhàng mà đẩy ra cái này tiểu nam hài, nếu mà không phải tiếng súng nói, nàng thực sự không dám cam đoan chính bản thân có thể hay không phóng đặng theo sát hử ở chỗ này lần thứ hai tiến hành này ti thập phần tuyệt vời nam nữ hoan ái nè!

"Ta —— "

Diệp Hi vừa định muốn nói "Ta đi nhìn một chút", thế nhưng ở đối mặt người mỹ phụ này này hơi đồ ửng gương mặt, còn có cặp kia nhọn nhọn một trì xuân thủy đôi mắt đẹp thì hử lại kéo lại Trương Ngọc Thiển cánh tay cổ tay: "A di chúng ta cùng đi!"

Diệp Hi hai người bọn họ đồng thời hướng về này một cái góc đi đến!

Thế nhưng tiếng súng lại ở phía sau lại đến càng dày đặc!

"A di, nhanh!"

Diệp Hi kéo tay nàng, nhưng là mới vừa thời điểm queo cua chọt toát ra một thân đều là tiên huyết Hàn Băng!

"A!"

Trương Ngọc Thiển ánh mắt ở Hàn Băng trên người trong nháy mắt đó bỗng nhiên phát ra một tiếng bén nhọn gọi, hai tay bản năng đem trước người Diệp Hi kéo đến trong ngực của mình!

Cao hơn Diệp Hi nàng, một cái động tác như vậy, vừa vặn đem Diệp Hi thật chặt ôm ở trong lòng, thậm chí mặc kệ trước ngực mình cặp kia mỹ nữ bị(được) khuôn mặt của hử đè ép được(phải) thay đổi hình dạng!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Này Vừa Hôn

Phía sau bị(được) cái này cao gầy xinh đẹp cặp kia tràn đầy co dãn như phong chèn ép, Diệp Hi chợt giãy, xông về trước mắt Hàn Bằng: "Ngoại công! Ngoại công!"

Diệp Hi ôm lấy cả người là máu Hàn Bằng, nhưng trong lòng nhất thời hoảng loạn!

Bất quá, Hàn Bằng thân thể ngã xuống cháu trai trên người, một tay bưng kín chính bản thân đang đang chảy máu vai, tay kia còn lại là gật một cái Diệp Hi cái trán: "Người a! Ta... Không có việc gì nè! Không có kết quả thực trúng một phát đạn! Ha ha! Bất quá.. .. Hoàn hảo! Vận khí thật là khá!"

"Ngoại công người đừng nói trước nói!"

Diệp Hi đem Hàn Bằng đẩy hướng về phía Trương Ngọc Thiển, chính bản thân cầm súng lục đang muốn chỗ xung yếu về phía trước mặt, thế nhưng lại bị Hàn Bằng bỗng nhiên gọi lại: "Kẻ ngu si, người đi vào trong đó để làm chi!"

"Không phải có đạo tặc tại nơi một bên sao?"

Diệp Hi trên mặt lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, bàn tay nắm thật chặt súng ống, nhưng là mới vừa chỗ rẽ lại dĩ nhiên gặp được xa xa trên mặt đất té tam cụ máu đầm dề thi thể!

"Sao, làm sao có thể! Những thứ này đạo tặc không phải còn đang địa phương khác sao?"

Diệp Hi ngơ ngác nhìn thi thể trên người bom, thế nào cũng nghĩ không thông! Hiện tại chỉ còn lại có tứ tên phi đồ. Gia gia của mình Diệp Long khiên chế trụ một cái, như vậy không phải là còn lại ba cái sao?

Này... Trước mắt này ba cái thi thể là?

"Ha ha ha! Cho nên ta mới nói vận khí tốt! Ba người này chỉ sợ là muốn đem bom dẫn bạo liễu cho nên mới phải tụ chung một chỗ! Thật không ngờ, cứ nhiên sẽ chết ở Hàn Băng ta trên tay của! Ai, rất nhiều niên không có giết người!"

Hàn Băng sắc mặt không thể nào tốt, dù sao trên vai trúng một phát đạn.

Mà Diệp Hi chột hô to: "A! Cứ như vậy, những người đó chết?"

"Hắn là cũng bắt đầu chạy trốn sao?!"

Hàn Băng gật đầu.

Thế nhưng lúc này Diệp Hi bọn họ lại vẫn như cũ nghe được tiếng súng.

"A di, người đỡ ngoại công rời khỏi nơi này trước!"

Diệp Hi gật đầu, không cho bọn hắn thời gian phản ứng liền xông lên trên lầu!

Hiện tại chỉ còn lại có sau cùng một tên phi đồ!

Mà ở bên ngoài lo lắng cùng đợi những người đó, hiện tại rốt cục cười!

"Ngày! Nhanh!"

Khi nhìn thấy nhóm lớn con tin từ khách sạn trong hốt hoảng trốn đi, Hàn Tuyết lập tức hướng về phía công an cục trưởng Lưu An hô to: "Để cho cảnh sát đi vào!"

Hàn Tuyết cũng chỉ có thể đủ đối với thuộc hạ ra lệnh, dù sao nàng cũng không có quyền lợi đến mệnh lệnh Diệp Long mang đến quân đội. Mà bây giờ đúng là như vậy, mặc dù là như vậy. Bất quá những quân đội kia nhưng thủy chung đều ở đây cảnh giác.

"Tiểu Hi..."

Hàn Tuyết đứng ở đầu lĩnh vị trí, nhìn trốn tới người chết, nhưng thủy chung nhìn không thấy nhi tử còn có phụ thân bọn họ.

"Quá kinh khủng! Quá kinh khủng!"

Một tên trong đó trốn tới người chết bất chấp hình tượng, lập tức xụi lơ mà ngồi trên mặt đất, kìm lòng không được nói: "Thực sự là mạng lớn! Nếu không sẽ chết ở nơi nào! Ha ha! Sau này ta nhất định hưởng văn tam nén nhang hiếu kính Phật tổ!"

"Vị tiên sinh này, xin hỏi bên trong đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Các người không phải là bị đạo tặc kèm hai bên ở sao?"

Một cái ký giả đi ra phía trước hỏi.

Người nam nhân kia nằm ở trên mặt đất, cả người vô lực. Bất quá vẫn là miễn cưỡng nói: "Kỳ thực, ta... Ta cũng không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì! Nguyên bản ở đang ăn cơm, thế nhưng đột như kỳ lai bị này phi đồ áp chế. Ở trong tân quán ngây người vài mấy giờ, thế nhưng ngay vừa mới bọn họ dĩ nhiên bỏ qua chúng ta những người này chết! Cụ thể là như thế nào ta không biết, ta là thấy được có người chạy trốn ta mới theo đi ra ngoài! Ha ha! Quả nhiên sống thật tốt a!"

"Lại có này một loại chuyện?"

Hàn Tuyết nghe người nam nhân kia nói, trong lòng bỗng nhiên có một loại thập phần bất an dự cảm. Bởi vì, đến bây giờ mới thôi, con tin đã trên

cơ bản toàn bộ rời đi này một cái nhà tân quán! Thế nhưng vì sao còn không có nhìn thấy nhi tử bọn họ đâu?

"Mụ mụ!"

Bỗng nhiên, Hàn Tuyết bên người Dương Ngọc Linh hô như vậy một tiếng. Hàn Tuyết xoay người lại, gặp được do Trương Ngọc Thiển vẫn đỡ phụ thân của Hàn Bằng! Nàng vội vàng đi tới!

"Ba ba, người làm sao vậy?"

Hàn Tuyết từ Trương Ngọc Thiển trong tay tiếp nhận Hàn Bằng, nói: "Người... Người trúng đạn rồi" "Không có... Không có gì đáng ngại!"

Hàn Bằng lắc đầu nói: "Ngược lại người, nhanh! Nhanh lên một chút làm cho đi vào! Tiểu Hi còn có Diệp Long còn ở bên trong cùng sau cùng một tên phi đồ đang chiến đấu!"

"Ầm!"

Nghe được ba ba vừa nói như vậy, Hàn Tuyết trong lòng bỗng nhiên bị(được) thứ gì va chạm một chút!"Bác sĩ! Nhanh lên một chút đến!"

Nàng đưa tới bác sĩ, cũng không quản được nhiều như vậy, nhìn thấy vũ cảnh vọt vào khách sạn, chính cô ta cũng không kịp chờ đợi đi vào theo!

Diệp Long lúc này đang núp ở một cái ghế phía sau, lúc này lại đối với mình trước mắt này một cái đem chính bản thân trên thân y phục xé mở lộ ra này bom đạo tặc không có biện pháp chút nào!

Hắn không dám nổ súng, nhưng là lại lại không đến gần được người nam nhân kia.

Làm sao bây giờ?

"Diệp Long? Làm sao vậy? Người năm đó gió nhẹ đã đi đâu?"

Maaß bàn tay cầm súng, một bên quét sạch, một bên hướng về Diệp Long từ từ đi qua!"Ha ha! Diệp Long a! Năm đó người cho ta sỉ nhục, ngày hôm nay ta rốt cục có thể còn cho người! Thật thật không ngờ, người thứ đại nhân vật này cư nhiên cũng sẽ thê tử đi lên! Ha ha! Hiện đang hồi hận sao?!"

"Maaß! Người làm như vậy có chỗ tốt gì? Dù cho người giết ta, người cũng nhất định phải chết ở chỗ này!"

"Tử? Ta không sợ! Ta là sợ chết không đến!"

Maaß trên mặt lộ ra một cái điên cuồng dáng tươi cười: "Nhìn thấy không? Trên người ta bom! Cũng đủ để cho nơi này san thành bình địa!"

"Người cái người điên này!"

"Ta là người điên a! Ta thừa nhận! Thế nhưng Diệp Long, hiện tại người sẽ chết ở người điên trên tay!"

Maaß lúc này đã thấy Diệp Long thân thể! Lúc này trong tay hắn súng tự động lại bị hắn bỗng nhiên ném xuống!

Nhưng thấy hắn một tay ở trên người mình bom thượng vuốt ve, cười lạnh nói: "Chúng ta cùng nhau xuống Địa ngục đi —— "

"Dưới mẹ người!"

Maaß nói nói xong lời cuối cùng chợt bị(được) xông tới Diệp Hi cắt đứt! Lúc này hắn đã đem súng trong tay tinh chuẩn nhắm ngay này cả người cao siêu qua hai thước đạo tặc!

Maaß rõ ràng không có dự liệu được sẽ ở nửa đường tuôn ra một cái tiểu hài tử xấu xa đến! Lúc này hắn hơi sửng sờ, đợi được chính bản thân tinh

hồn lại thời điểm lại thê tình nghe được một cái trầm muộn tiếng súng!

"Chớ nổ súng!"

Diệp Long muốn ngăn cản, thế nhưng lúc này đã đã quá muộn!

Chỉ thấy đạn từ thương lỗ trong bắn ra, trong nháy mắt liền bắn vào Maaß trong thân thể!

Mà Diệp Long cũng theo bản năng nhắm mắt lại, dường như đã biết bom sẽ nổ tung giống nhau!

Thế nhưng, đã lâu đã lâu...

Diệp Long lại vẫn không có gặp phải tưởng tượng trong to lớn nổ tung.

"Này..."

Diệp Long không khỏi mở hai mắt ra, nhất thời ngây dại!

Chỉ thấy lúc này Maaß dĩ nhiên ngã xuống trong vũng máu, mà Diệp Hi còn lại là ngã ngòì dưới đất, ăn mặc khí thô.

Bất quá, Diệp Hi trên mặt cũng nở một nụ cười: "Ta giết hẳn!"

"Người hài tử này!"

Diệp Long từ dưới đất đứng lên, nghĩ tôn tử từ từ đi qua, "Thật không nghĩ tới, người tiểu tử này cũng sẽ như vậy dũng cảm!"

"Ừm, tự ta cũng không rõ ràng lắm!"

Nguy cơ đã qua, Diệp Hi hình như cảm giác mình khí lực toàn thân đều bị quất một cái cạn vậy, chính một người thành hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm ở trên mặt đất, động liên tục một đầu ngón tay cũng không muốn.

"Nhanh lên một chút sao?! Ha ha, tiểu anh hùng!"

Diệp Long nhìn tôn tử, chỉ cảm thấy, hãn hình như thay đổi. Đúng vậy, cho dù hãn bây giờ còn nhỏ, thế nhưng trải qua chuyện lần này, hãn đã thành thực!

Chỉ là, Diệp Long nhưng không biết, lúc này nguyên bản hãn là chết đi Maaß lại dĩ nhiên giật giật ngón tay của mình đầu, tuy rằng gian nan, nhưng vẫn là đem bên người rơi đã hạ thủ thương bắt, nhắm ngay Diệp Long.

Mà Diệp Hi lúc này đang bị gia gia từ từ đỡ dậy. Thế nhưng khi ánh mắt của hãn thấy được phía sau Diệp Long nguyên bản ngã xuống Maaß thời điểm chợt cả kinh: "Cẩn thận!"

Hãn theo bản năng đẩy Diệp Long một thanh.

Thế nhưng, ở tiếng súng âm vang lúc thức dậy lại đã không có thời gian để cho Diệp Hi tránh ra!

"Phanh!"

Tiếng súng hạ xuống, Diệp Hi chính một người về phía sau rồi ngã xuống.

"Tiểu Hi!"

Diệp Long thoáng cái mù quáng! Hãn vội vàng vọt tới Maaß trước mắt một cước đá vào trên lồng ngực của hãn!

Nguyên bản cũng đã yểm yểm nhất tức Maaß, ở mở sau cùng một thương trong đã từ từ mất đi ý thức! Lúc này bị(được) Diệp Long như vậy một thái, nhất thời học ra một ngụm máu tươi!

Nhưng khi Diệp Long xoay người lại thời điểm lại trợn tròn mắt!

Chỉ thấy Diệp Hi từ dưới đất bò dậy, một bên mắg: "Nhật hấn tiên nhân, đau nhức chết ta rồi!"

Nói, hấn đem trên người mình y phục xé mở, nhất thời "Phanh lánh bàng lang" phát ra kim loại rơi xuống trên đất thanh âm!

Chỉ thấy trên mặt đất rớt xuống mấy cái điệp lên kim loại cục sắt. Cục sắt thượng chấn đạn xỏ xuyên qua, thế nhưng cuối cùng vẫn là bị đập ở, Diệp Long ánh mắt rơi vào cháu trai trên người, chỉ thấy trên bả vai của hấn có một nho nhỏ lỗ máu, lúc này đang ở giữ lại máu.

"Nhanh! Bên này!"

Lúc này, bên ngoài lại truyền đến từng đợt tiếng bước chân dồn dập! Vũ cảnh lúc này đã xông lên tầng này lâu! Thế nhưng một đường đi tới, lại lộ vẻ này phi đồ thi thế!

"Không có việc gì liên tốt rồi, không có việc gì liên tốt rồi! Đi thôi, chúng ta cũng tiếp nữa."

Diệp Long lúc này mới thở dài một hơi.

Diệp Hi nhin đau đau nhức, khẽ gật đầu, đi hướng cửa ra phương hướng. Lúc này vũ cảnh cũng đã chạy tới "Đạp đạp đạp..."

Bỗng nhiên Diệp Hi tại nơi từng trận tiếng bước chân trong, nghe được quen thuộc nhất bất quá thanh âm! Đó là giày cao gót đạp trên mặt đất phát ra âm hưởng.

Quả nhiên, nhưng thấy ở vũ cảnh trong, cả người tài xuất chúng nữ nhân lúc này tràn đầy hướng về này một vừa đi tới!

Đứng xa xa nhìn này một đạo thân ảnh, Diệp Hi lại cười!

Hấn chỉ cảm thấy, này cả người tư là đẹp như vậy!

Mặc dù không có có thể trang phục, thế nhưng xông tới mặt này một cái mỹ phụ cũng tràn đầy một loại thành thực đoan trang phu nhân khí chất. Ở âu phục phụ trợ dưới, hai chân có vẻ càng thon dài. Mà lúc này ở vội vội vàng vàng hành tẩu trong lúc đó, thân thể của hấn đoạn đi Tây An càng tha thướt kiều diễm!

Một tay doanh nắm ngang hông càng không ngừng giãy dụa, bộ ngực quần áo trong phình ra bồng bồng. Theo nàng bước tiến, cặp kia quả cầu thịt ở chông đối phập phồng. Để cho Diệp Hi bỗng nhiên có chút lo lắng nàng này eo thon chi có thể hay không tiếp nhận này một đôi đầy đặn nữ phong.

"Tiểu Hi!"

Đương Hàn Tuyết ánh mắt thấy đứng ở cửa thang lầu Diệp Hi là lúc, trong lòng vui vẻ, lập tức gia tăng cước bộ đi tới. Nhưng là cứ như vậy lại làm cho nàng cặp kia tô nữ run rẩy càng thêm lợi hại, một loạt nữ sóng không ngừng nhộn nhạo.

"Ta không sao!"

Đương này một cái mỹ phụ thành thực đi tới trước mặt của mình là lúc, Diệp Hi chỉ là ở cười khúc khích. Thế nhưng hấn nhưng trong lòng thì có một loại cảm giác rất quái dị.

"Người chảy máu!"

Hàn Tuyết nhìn Diệp Hi vết thương trên người, chỉ cảm thấy hình như là thương ở trên người mình giống nhau, không nói hai lời trương khai cánh tay, đem điều này tiểu nam hài cầm giữ ôm vào trong ngực của mình!

"Lo lắng chết ta rồi!"

Hàn Tuyết hai tay ôm chặt lấy Diệp Hi, nhưng là lại bỗng nhiên tiếp cận quá... Đi, ở trên mặt của hắn hung hăng hôn một cái.

"Người siết được(phải) ta thật là chặt!"

Diệp Hi chỉ cảm giác mình ở người mỹ phụ này trong lòng giống như là bị(được) điện lưu đánh trúng giống nhau, ôn hương nhuyễn ngọc, đầy đà mạn diệu mỹ cảm xen lẫn trện trện thực phụ mùi thơm của cơ thể.

Ôm lấy Diệp Hi người mỹ phụ này lại cũng không nói lời nào, mà là lần thứ hai hôn hương khuôn mặt của hắn. Thế nhưng Diệp Hi không biết là có ý định hay(vẫn,còn) là vô tâm, lại vào lúc này ngắt xoay cái cổ, Hàn Tuyết vừa lúc hôn lên bờ môi của hắn.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Cấm Yêu

Này tràn đầy đôi môi mềm mại để cho Diệp Hi cả người run lên, không kìm hãm được trương khai miệng mình ba, ngậm vào này một cái mỹ phụ môi phiến. Nhàn nhạt thực nữ mùi thơm trước mặt nhào tới, trước ngực tức thì bị nàng cặp kia tràn đầy co dãn nhũ phong đè ép.

Chỉ là, này một cái mỹ phụ chợt tỉnh ngộ lại! Nàng vội vàng đẩy ra cái này cậu nhóc."Muốn chết a!"

Hàn Tuyết lúc này khuôn mặt hơi đà hồng, thế nhưng nàng nhưng không nghĩ muốn ở Diệp Hi trước mặt lộ ra quần dạng, không khỏi hai tay chống nạnh, muốn nói ra trách cứ lời của hắn.

Thế nhưng Hàn Tuyết ánh mắt rơi vào Diệp Hi trên vai này một cái vết thương thời điểm lại sợ đến kéo hắn lại, nói: "Có đau hay không? Nhanh, chúng ta đi xuống trước đi! Để cho bác sĩ xử lý một chút, nếu không vết thương sẽ nhiễm trùng!"

"A!"

Bị(được) Hàn Tuyết lôi kéo tay, thế nhưng Diệp Hi lại đi ở phía sau của nàng. Nhìn trước mắt này một cái cao gầy mạn diệu bóng lưng, còn có vừa mới này vừa hôn cảm giác vẫn như cũ tồn tại, Diệp Hi thậm chí còn cảm thấy môi của mình một trận tê dại.

Hàn Tuyết vóc người rất cao, mà lại này một đạo thướt tha thướt tha đường cong thực sự làm cho mê muội! Bất kể lúc nào, nàng luôn luôn như vậy hấp dẫn người! Nhất là nàng này một thân thành thực động nhân khí chất!

Thành thực nữ nhân, vạn chủng phong tình dễ dàng nhất hấp dẫn nam nhân.

Khoảng cách gần như vậy nhìn điểm lệ thủy mị mỹ nhân, Diệp Hi chớp mũi lần thứ hai nghe thấy được một trận nhàn nhạt mùi thơm ngát. Hàn Tuyết mặc âu phục bao vây lấy này một thân thành thực xinh đẹp cảnh xuân, cả người đường cong hầu như toàn bộ bày ra, đường cong ôn nhu, lả lướt di động đột, hiện ra "S" hình hoàn mỹ tư thái, trước ngực bị(được) trói buộc quá chặt chẽ, hoảng như hai tòa cao vót trong mây nhũ phong, nhoáng lên nhoáng lên, rồi lại như vậy trầm điện điện.

Dụ người nhất là khí chất của nàng! Là như vậy không giống người thường, dáng vẻ bất phàm, cao quý lại lớn phương, trang nhã mà đoan trang! Chính là phong tin thì giờ nàng có bệ nguyệt tu hoa, chim sa cá lặn tiên tư ngọc mạo.

Thế nhưng, chính là nhìn như vậy một cái thành thực xinh đẹp tiểu mỹ nhân, Diệp Hi đại não bỗng nhiên dường như bị(được) kim đâm giống nhau đau đớn không dứt! Hai tay hấn che huyết Thái Dương, hàm răng cắn chặt, mày kiếm nhíu chặt, phảng phất ở chịu nhịn đau khổ kịch liệt giống nhau.

Hàn Tuyết thế nhưng bị(được) hấn cử động như vậy lại càng hoảng sợ, vội vàng lôi kéo hấn quan tâm hỏi: "Thế nào? Có đúng hay không thương tổn được địa phương nào?"

Nói cũng kỳ quái, đương Hàn Tuyết ngọc thủ sờ lên Diệp Hi trên người là lúc, hấn bỗng nhiên cảm giác được cảm giác đau đớn thoáng cái biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Diệp Hi thật sâu hô một cái lãnh khí, miễn cưỡng bài trừ một cái dáng tươi cười, nói: "Không có việc gì, chỉ là có chút khó chịu mà thôi, hiện tại không sao."

Chỉ là, Diệp Hi nói vừa xong liền cảm thấy óc của mình từng đợt kịch liệt, ý thức bắt đầu từ từ tan rã! Thân thể hấn cũng nhất thời mất đi cân đối.

Nguyên bản đi sau lưng Hàn Tuyết hẳn, như vậy về phía trước một cũng, nhất thời ghé vào lưng của nàng thượng!

"Tiểu Hi!"

Hàn Tuyết thế nhưng bị(được) hẳn dọa! Hai tay vội vàng ôm lấy hẳn, chỉ là lúc này Diệp Hi sớm đã thành té xỉu!

Lúc này Diệp Hi chỉ cảm giác mình toàn thân đầu khớp xương đều tốt như tán giá giống nhau, mệt mỏi quá mệt mỏi quá! Mệt mỏi hẳn ngay cả mở mắt ra da khí lực cũng không có! Có lẽ là nguy cơ đã qua, vừa mới kích vọng lại khí lực cũng đang chậm rãi biến mất.

Đã lâu đã lâu, Diệp Hi chỉ cảm giác mình giống như là làm một cái rất dài rất dài mộng.

Trời thu, vô luận ở địa phương nào trời thu, luôn luôn tốt.

Mưa thu thường thường là bay xuống lấy, tinh tế, dày đặc. Phong xen lẫn mưa, mưa đi theo phong, Phiêu Linh lấy. Mưa nhẹ nhàng mà rửa sạch cả vùng đất tất cả, mặt đất bị(được) rửa đến bóng loáng, trên lá cây không ngừng mà chảy ra khối viên no đủ giọt mưa.

Thế nhưng, vẻ lo lắng khí trời cũng không có duy trì liên tục bao lâu, thái dương liền lại từ tầng mây trong bò ra ngoài, đem nàng dư huy đưa cho đại địa. Hoàng lá ở nhu hòa dương quang chiếu rọi dưới, để lộ ra nhàn nhạt ửng đỏ, tựa như xấu hổ thiếu nữ này gương mặt xinh đẹp.

"A! Đáng ghét tử loại cuộc sống này!"

Diệp Hi lúc này nằm ngửa ở bệnh viện phòng bệnh giữa. Vốn chỉ là cho là mình bị một chút thương, thế nhưng đạo y viện một kiểm tra, nhưng sợ hãi hẳn mục mục.

Bác sĩ nói Diệp Hi cổ tay phải chỗ đầu khớp xương có bao nhiêu chỗ Liệt Ngân.

"Kỳ quái, lúc đó chính bản thân rõ ràng không đau, thế nhưng vì sao sau lại như vậy đau nhức nè!"

Diệp Hi vuốt ve chính bản thân đánh lên thạch cao cánh tay, lúc này đã qua ba ngày, hẳn cũng không có cảm thấy thế nào khó chịu.

"Tay hẳn là không sai biệt lắm sao?!"

Diệp Hi từ trên giường đứng lên, thế nhưng nghĩ tới ba ngày qua này hạnh phúc, hẳn lại cười."Nếu mà có thể, ta tình nguyện cả đời ngủ ở trên giường bệnh nè!"

Bởi vì, ở ba ngày nay thời điểm, mục mục luôn luôn thời khắc không rời chiếu cố hẳn. Thẳng đến vừa mới, bởi vì dạm thực sự rất nhiều chuyện cần phải xử lý mới hướng mang rời đi.

Tự ít liền khuyết thiếu cha mẹ quan tâm, Diệp Hi lúc này thật cảm giác mình rất hạnh phúc nè!

"Khanh khách!"

Bỗng nhiên ngoài cửa truyền đến mấy cái tiếng đập cửa.

"Diệp Hi, người ở đâu?"

Thanh âm này, là Diệp Hi bạn học, Dương Ngọc Linh!

"Ai, vào đi, cửa không có khóa nè!"

Diệp Hi ứng tiếng nói.

Thế nhưng ở cửa phòng "Chi nha" một tiếng bị mở ra sau đó, hẳn còn lại là ngây ngẩn cả người. Bởi vì ngoài cửa ngoài trừ kia một người dáng dấp khả ái mê người bạn học gái ra, ở bên người nàng vẫn còn có mục mục của nàng!

Tại nơi một gian khách sạn trong cùng chính bản thân xảy ra thân thể hoan ái mỹ phụ Trương Ngọc Thiến!

"Tiểu Hi, thân thể khá hơn chút nào không?"

Trương Ngọc Thiến lúc này hình như cũng không có cùng cái này tiêu nam hài phát sinh qua loại chuyện đó dường như, rất tự nhiên đi đến, cầm trong tay cầm này một túi nước quả đặt ở trên bàn.

"Có khỏe không! Người xem, không chết được!" Diệp Hi giơ nâng cánh tay của mình, thế nhưng Dương Ngọc Linh nhưng ngay cả mang đê xuống hẳn: "Người hay(vẫn,còn) là chớ lộn xộn sao?! Nếu không đầu khớp xương lại phải nứt ra rồi!" "Không có việc gì rồi!" Diệp Hi gạt đầu, thế nhưng ánh mắt lại luôn luôn hữu ý vô ý ở mục mục của nàng trên người quét mắt. Trương Ngọc Thiến ngày hôm nay cũng không có ăn mặc âu phục, mà là hình như một cái phu nhân người vậy mặc vào cạn màu vàng bàn đu dây váy dài. Trên thân là màu trắng nhàn nhã quần áo trong.

"A di người ngày hôm nay không cần lên ban sao?"

Diệp Hi cười híp mắt nhìn về mặt đỏ ửng Trương Ngọc Thiến, nàng ăn mặc một thân làm màu trắng ngay cả thân xiêm y, này một thân trang phục có vẻ tú bên ngoài huệ giữa, cao nhã nhã nhặn lịch sự.

"Mục mục ngày hôm nay nghỉ ngơi chứ!"

Dương Ngọc Linh hướng về phía Diệp Hi thề lưỡi, "Người bệnh nhân này a, hải âu không nhanh chóng ngồi xong, không nên tùy tiện lộn xộn rồi!"

"A, người vừa nói như vậy ta còn thực sự cảm thấy cánh tay có chút đau nhức nè! Cái kia..."

Diệp Hi nhìn Dương Ngọc Linh, nói: "Linh Linh người có thể hay không giúp ta đem trình y tá trưởng kêu đến? Nàng nói để cho ta ngày hôm nay tìm nàng kiểm tra."

Dương Ngọc Linh này mắt to như nước trong veo con người ở Diệp Hi trên người nhìn quét, lúc này mới gật đầu: "A, chờ một chút sao?!"

Nói xong, nàng chuyên biến liền đi ra phòng bệnh, còn thuận lợi khép cửa phòng lại, tuyệt không biết, mẹ của mình từng theo người nam này bạn học xảy ra không đạo đức thân thể quan hệ!

"Tiểu hồn đản, người cố ý chi mở ra Linh Linh muốn làm gì nè?"

Trương Ngọc Thiển lúc này không kìm hãm được nhớ lại lần trước chính bản thân cùng cái này tiểu nam hài ở nguy cơ trong tình cảm mãnh liệt. Còn có hứa hẹn của mình —— đương tình nhân của hắn!

"A di người đã nói sẽ không gạt ta! Hắc hắc, hiện tại chúng ta là không phải an toàn? Ta nhưng là của người tình ca ca a!"

Diệp Hi cười kéo lại cái này cao hơn hắn chọn mỹ phụ cánh tay cổ tay.

Trương Ngọc Thiển hơi co rúm tay của mình một chút, ngoài miệng gắt giọng: "Cái gì ca ca nè! Người đương nhi tử của ta còn không sai biệt lắm!"

Nói đến "Nhi tử" Trương Ngọc Thiển trên mặt càng thêm đỏ hân mê. Chính bản thân dĩ nhiên cùng một cái có thể làm con trai mình tiểu nam hài xảy ra cái loại này vô đạo đức việc, thực sự để cho nàng không có bộ mặt mặt đối với con gái của mình!

"A di, mặc kệ người có nguyện ý hay không, người đều đã là tình nhân của ta a!"

Diệp Hi lấn tiếng mà lên, hai tay ôm lấy người mỹ phụ này ngang hông, một bàn tay càng đàng đi ra, vượt lên người mỹ phụ này cặp kia cao gầy cân xứng trên đùi.

"Dừng tay rồi!"

Trương Ngọc Thiển muốn giãy dụa, nhưng đây chẳng qua là trong giọng nói. Nàng cả người độ mạnh yếu phảng phất bị(được) rút sạch giống nhau, này một loại kỳ dị rồi lại chân thật như vậy điện giật cảm lần thứ hai tập kích mà đến.

Diệp Hi cảm để ở trên người của nàng, hai cánh tay cố sức đem xinh đẹp người vợ nhỏ và dài (eo) thon thả ôm ôm thật chặt, hai người thân thể thân mật ôm nhau, lồi lõm thiếp hợp.

"A di, cứ như vậy để cho ta ôm một chút đi! Ta rất nhớ người nè!"

Diệp Hi lúc này giống như là một đứa bé vậy, không muốn buông tay. Điều này làm cho Trương Ngọc Thiển cảm thấy vài buồn cười vừa tức giận.

Lúc này Diệp Hi hấn trên thân chăm chú đặt ở bộ ngực của nàng trên, nói: "A di người tức giận?"

Nói xong, Diệp Hi nhẹ nhàng giãy dụa thân thể của chính mình, dùng trong ngực ở xinh đẹp người vợ cặp kia cổ trướng tô nhũ trên ma sát.

Trương Ngọc Thiển kiều má lúm đồng tiền phi hà, cả người giãy dụa không dứt, thế nhưng nàng phản kháng động tác là như vậy nhu nhược vô lực, chỉ có thể là gia tăng rồi thân thể của chính mình cùng Diệp Hi ma sát mà thôi.

Nhất là bộ ngực vú, càng liên tiếp ma sát cái này tiểu nam hài trong ngực! Nàng đem thân thủ chớ đến một điểm, ngưng ngưng thấp giọng nói: "Chớ... . Đừng như vậy. Vạn nhất bị(được) chớ Linh Linh thấy được sẽ không tốt!"

Ngụ ý cũng chính là, chỉ cần không bị người khác thấy liền có thể.

Diệp Hi phụ thủ đến bên tai của nàng nhẹ nhàng mà nói: "Linh Linh sẽ không trở lại nhanh như vậy! Hắc hắc, tốt A di, sẽ để cho chúng ta ôn tồn một chút đi!"

Nói xong liền lè lưỡi ở nàng vành tai thượng liếm một chút.

Trương Ngọc Thiển trong cái miệng nhỏ phát sinh "Ừm" một tiếng, thân thể mềm mại khẽ run, cũng không có thối lui Diệp Hi, lại cũng không có nghênh hợp hẳn.

Diệp Hi khởi động thân thể của chính mình, hai tay nắm cả cái này cao hơn tự mình một cái đầu mỹ phụ, nắm vai thơm của nàng, ngẩng đầu một ngụm hôn lên môi anh đào của nàng.

Bất quá, hẳn liền dường như là che chở tình nhân của mình giống nhau ôm nàng, dùng thân thể của chính mình chèn ép nàng mạn diệu thân thể.

"Ngô..."

Trương Ngọc Thiển hơi xoay di chuyển, nhưng là căn bản cũng không nguyện ý giãy dựa. Chỉ là bản năng giãy dựa thân thể của chính mình. Bất quá nàng cũng không dám quá lớn lực, lo lắng sẽ làm bị thương đến cái này nhỏ tay của cậu bé cánh tay nè.

Diệp Hi lại càng thêm cố sức ôm nàng, ở bên tai của nàng nhẹ nhàng mà nói: "A di, người mạnh khỏe mãi cảm a! Người xem, thân thể của người đều run rẩy! A di, lại để cho ta yêu người một lần sao?!"

"Người dám!"

Trương Ngọc Thiển chút nào không thỏa hiệp mà trừng mắt Diệp Hi.

Thế nhưng, Diệp Hi lại không để ý tới nàng bạch nhãn, lại một lần nữa cường hôn trong ngực xinh đẹp người vợ. Hai tay của hắn một tay ôm thắt lưng, một tay cố định ở Trương Ngọc Thiển cái ót trên, miệng rộng ngậm vào nàng hai mảnh môi anh đào, vẫn là như vậy hương thơm ngọt, để cho hắn yêu không thích miệng!

Lại là này một loại để cho nàng cảm thấy tâm hoảng ý loạn cảm giác, Trương Ngọc Thiển phát giác chính bản thân cùng Diệp Hi tiếp xúc thời gian càng nhiều, chính bản thân liền càng ngày càng chống cự hắn không được này tràn đầy giống đực lực lượng xâm phạm.

Diệp Hi vòng khuyen ở Trương Ngọc Thiển này eo thon chi, đem nàng thành thực mà thân thể mềm mại ôm vào trong ngực, miệng ghé vào bên tai nàng êm ái nói: "A di, cho ta đi!"

Mềm nhẹ chính là lời nói, theo hơi thở của hắn phun ở Trương Ngọc Thiển vành tai cùng trong lỗ tai, thâm nhập đến lòng của nàng phòng.

"Đưa cho người đầu a! Hiện tại cứ như vậy."

Trương Ngọc Thiển bỗng nhiên to gan bắt cái này tiểu nam hài giữa hai chân tiểu Thanh Long Nhất dưới, nhưng là lại chậm rãi nhắm hai mắt lại, đem Diệp Hi cả người núp ở trong ngực của mình."Hiện tại... Cứ như vậy!"

Giờ khắc này, nàng căn bản sinh không dậy nổi cự tuyệt ý niệm trong đầu. Cũng không biết vì sao, phảng phất có một loại lực lượng thần bí đang điều khiển lấy nàng giống nhau, để cho nàng không kìm hãm được dùng trước ngực mình cặp kia quả cầu thịt đi ma sát cái này tiểu nam hài thân thể.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Yêu Say Đắm

"Ta chẳng những muốn ôm, còn muốn cái kia!"

Trong lúc nói chuyện, Diệp Hi bỗng nhiên đình đâm bụng của nàng, ý tứ của hắn không cần nói cũng biết.

"Người —— "

Trương Ngọc Thiển bị tức được(phải) nói không ra lời, nàng này mở tuyệt mỹ mặt cười thượng cũng không biết là bởi vì vừa rồi cô nhũ bị tập kích hay là bởi vì tức giận mà trở nên hồng phác phác, phảng phất uống rượu say đường như.

Trước ngực càng là bởi vì hô hấp trở nên dồn dập duyên cớ mà lên dưới phập phồng. Nàng liên tiếp khiêu động nhũ phong run lên một cái, run lên run lên, nhộn nhạo ra một loạt nhũ sóng, rất là mê người!

Thành thực mỹ phụ này một loại phong tình thật là rung động lòng người!

Diệp Hi ánh mắt kia nhìn không được hưởng trước ngực nàng nhìn lại, chỉ cảm thấy cổ họng của mình khô ráo giống bị hỏa thiêu giống nhau, thậm chí ngay cả nuốt nước miếng đều trở nên gian nan như vậy. Hắn hận không thể ngựa mình thượng nhào tới đem như vậy một cái cao gầy thành thực mỹ thiếu phụ đặt ở bản thân dưới thân hung hăng chà đạp một phen!

"Diệp Hi!"

Trương Ngọc Thiển lần thứ hai cất cao giọng lượng duyên dáng gọi to nói: "Mắt nhìn đâu."

Nhớ lại chính bản thân thân là người vợ người khuông, lại cùng cái này tiểu nam hài xảy ra này một loại không đạo đức thân thể quan hệ, điều này làm cho Trương Ngọc Thiển trong lòng rất là không cam lòng, nhục nhã phụ tội cảm hầu như để cho nàng không nhịn được nghĩ muốn xoay người chạy trốn.

"Này A di người nơi này a!"

Diệp Hi bỗng nhiên nở nụ cười, hãnh vờn tay kia ôm lấy mỹ thiếu phụ này dịu dàng nắm chặt ngang hông, để cho hai người thân thể tiếp hợp được(phải) càng thêm gần!

Từng đợt mùi thơm xông vào mũi, tươi mát tự nhiên, phảng phất một đóa thịnh mở hoa lài giống nhau, Diệp Hi trong lòng nhất thời đánh run một cái, cánh tay trong lúc đó từ từ cố sức siết chặt, đem trước mắt mỹ thiếu phụ ôm vào trong ngực của mình, mà bàn tay càng lập tức giả bộ Trương Ngọc Thiển cặp kia quả cầu thịt cho nắm trong tay!

"Buông tay!"

Cảm giác được thân thể của chính mình hầu như hoàn toàn dán tại cái này so với chính mình thấp mà nhỏ trên người của cậu bé, Trương Ngọc Thiển nhất thời tâm hoảng lên, nhưng là bây giờ chính bản thân lại dĩ nhiên cảm thấy rất hưởng thụ này một loại cảm giác, phảng phất chính bản thân câu dẫn cái này tiểu nam hài như nhau, càng thêm để cho nàng cảm nhận được sợ!

"A di người đã nói phải làm tình nhân của ta."

Diệp Hi ôm thật chặt eo của nàng, thân thể của chính mình ở nàng tô nhu thượng nặng nề chèn ép, hãnh hơi tiếp cận quá... Đi, hướng về phía gần

trong gang tấc mỹ thiếu phụ xuy một cái nhiệt khí: "Bây giờ là không phải hẳn là đổi tiền mặt lời hứa thời điểm?"

Dứt lời, hẳn này đã từ từ trở nên kiên cứng đồ đằng dùng sức đỉnh đâm giữa hai chân của nàng.

"Đi!"

Trương Ngọc Thiển trong lòng phảng phất chấn kinh nai con vậy nhảy loạn loạn đung, đập bịch bịch cái liên tục, cái này tiểu nam hài đùa giỡn để cho nàng thân thể mềm mại cả người rùng mình một cái, dĩ nhiên để cho nàng cảm thấy vô cùng hưng phấn! Nàng thân thể mềm mại không ngừng mà tả hữu uốn éo lấy, nhưng là như thế này làm trái lại giá trị tăng lên thân thể hai người trong lúc đó ma sát, càng khiến cho Diệp Hi trong thân thể thú tính bị(được) kích phát!

Diệp Hi thân thể nặng nề mà chèn ép nàng phập phồng không chừng kiêu nữ thượng, thấp giọng nói: "Hừ, A di không nên quá lớn tiếng a, như vậy sẽ đem những người khác đều gọi tới! Để cho bọn họ thấy chúng ta cái dạng này sẽ không tốt!"

"Tới địa ngục đi!"

Trương Ngọc Thiển đẩy ra Diệp Hi, nói: "Ta còn chưa nói đáp ứng chứ!"

Ở Trương Ngọc Thiển cùng cái này tiểu nam hài ở trong phòng lại thân mật thời điểm, nàng lại dĩ nhiên không biết, nguyên bản hẳn là rời đi nữ nhi Dương Ngọc Linh dĩ nhiên cũng không có nghe Diệp Hi nói đi xuống lầu dưới đi.

Dương Ngọc Linh là một cái rất cô gái thông minh. Nàng cũng biết trong phòng bệnh đều có hô gọi bác sĩ y tá dùng thiết bị. Nhất là săn sóc đặc biệt phòng trong. Thế nhưng vì sao Diệp Hi muốn chỉ mở ra chính bản thân nè?

Chỉ thấy lúc này nàng đang đang chậm rãi đi về tới. Nàng lạng lẽ tới gần cửa phòng, nhưng là lại cũng không có mở ra, mà là đem lỗ tai của mình dán tại trên cửa, nàng muốn đĩnh rõ ràng Diệp Hi cùng chính bản thân mục mục nói cái gì nói.

Chỉ là, nàng như vậy vừa nghe, liền đã định trước sẽ cảm thấy sấm sét giữa trời quang!

"Thế nhưng A di, người là tình nhân của ta, đây chính là của người nhưng ứng với! Lần trước ở khách sạn trong, chúng ta không phải còn làm _____ "

"Thối! Làm đầu của người a!"

Mục mục thanh âm để cho Dương Ngọc Linh nghe được rõ ràng, tuy rằng nàng cũng không phải trải qua phong nguyệt phụ nhân, nhưng là lại cũng không có nghĩa là nàng cái gì cũng không biết. Nhất là chính bản thân thăm mẩn đối tượng, dĩ nhiên nói mẹ của mình là tình nhân của hẳn?

Ngày! Dương Ngọc Linh cảm giác mình chính một cái thiên đò sắp sập xuống!

Vì sao? Tại sao phải như vậy chứ?

"Sẽ không! Sẽ không! Nhất định là tự ta nghe lầm!"

Dương Ngọc Linh lúc này giống như là một cái bị kinh hoảng hài tử, dĩ nhiên muốn đẩy cửa phòng ra! Thế nhưng, cửa phòng lại bị Diệp Hi bọn họ từ bên trong khóa lại. .

Nhìn không thấy. Thế nhưng thanh âm lại dù sao vẫn sẽ không sai sao??

Lúc này, Dương Ngọc Linh mới nhớ tới lần trước mẹ của mình từ khách sạn trong đi lúc đi ra, nhìn Diệp Hi ánh mắt liền có chút kỳ quái. Thì

ra:vốn...

Thế nhưng, Diệp Hi là chính bản thân thầm mến người a! Mụ mụ tại sao phải làm như vậy? Nàng không làm... thất vọng ba ba sao? Nàng không làm... thất vọng chính bản thân sao? Lại nói tiếp, Diệp Hi niên kỉ kỷ cũng đủ đương con trai của nàng!

Đây hết thầy phát sinh quá mức đột nhiên, Dương Ngọc Linh thậm chí còn không biết chính bản thân phải làm gì!

Ngay Dương Ngọc Linh vì mình mụ mụ cùng Diệp Hi chuyện giữa cảm nhận được lo sợ nghi hoặc lúc tuyệt vọng, một người khác cũng đồng dạng vì cái kia tiểu nam hài mà cảm thấy nặng nề đạo đức áp lực.

Ở thị chính đại lâu thị trường phòng làm việc trong, lúc này ăn mặc bạch sắc OL quần áo trong thành thực thị trường đem vật cầm trong tay bút máy bỏ xuống.

"Ai..."

Mấy ngày nay, Hàn Tuyết luôn luôn cảm giác mình hình như là đã làm sai điều gì sự tình, này một loại cảm giác phạm tội để cho nàng mỗi một buổi tối đều cơ hồ mất ngủ! Đang đến gần hừng đông thời điểm mới sẽ từ từ ngủ.

Thế nhưng, nàng lại luôn luôn mơ tới này một đứa bé trai hôn môi bản thân tình cảnh!

"Không, không phải như thế!"

Hàn Tuyết nhẹ nhàng mà lắc đầu, muốn đem này một loại ý nghĩ từ trong đầu vứt bỏ, thế nhưng nàng lại nghĩ như vậy, lại càng là để cho mình hồi tưởng thời điểm đó tình cảnh.

Đương thân thể của chính mình dán hẳn, môi cũng hôn vào trên môi của hẳn thời điểm, còn có chính là hẳn tẩn nhiên há mồm ra, ngậm vào môi của mình phiến thời điểm... Vốn là hôn, đã không thuần khiết.

"Ta tới cùng nghĩ cái gì a!"

Hàn Tuyết ánh mắt rơi vào phóng ở trên bàn làm việc tương khuông trên, thế nhưng này lại càng làm cho nàng cảm thấy cả người đều đang run rẩy! Bởi vì, ảnh chụp trong, sơ làm mẹ người chính bản thân, ôm lấy này một cái còn không sẽ đi tiểu hài tử, mà tên tiểu hài tử kia lại đem một cái tay nhỏ đè ép đến trước ngực mình này một đôi trướng phình nhục đoàn trên!

Nguyên bản rất tròn cổ trướng nữ phong, bị(được) tay hẳn đè ép được(phải) lồm xuống tiếp nữa.

Gần nhất mình là làm sao? Coi như mình cùng hẳn... Hôn môi thì đã có sao? Thế nhưng vì sao hiện tại chính bản thân luôn luôn nghĩ đến phương diện kia đi nè?

"Luôn cảm thấy, có chuyện gì muốn phát sinh như nhau. Là ta suy nghĩ nhiều sao?"

Tuy rằng lần trước ở khách sạn trong, nàng hỏi qua Diệp Hi vì sao lúc đó nếu như vậy làm. Hẳn trả lời nói chỉ là theo bản năng khép kín miệng.

Thế nhưng Hàn Tuyết lại cảm thấy ở trong lúc bất tri bất giác, chính bản thân dĩ nhiên không biết hẳn!

Thậm chí còn cảm giác được, hẳn thay đổi. Đối với, là thay đổi.

Cụ thể ở địa phương nào thay đổi, Hàn Tuyết lại nói không được. Nàng từ từ đưa ra một tay chỉ nhẹ nhàng mà vuốt ve môi của mình, này một loại bị(được) hôn môi cảm giác nhưng thật giống như ở trong đầu tản ra không

đi đường như, để cho nàng luôn luôn cảm giác mình hình như bị(được) hôn.

"Không cần nghĩ!"

Bỗng nhiên Hàn Tuyết mạnh lắc đầu, đem này một loại tràn đầy cảm kị, tràn đầy tội ác cảm ý nghĩ ném chur sau đầu. Thân thể nàng giãy dụa, để cho trước ngực cặp kia bào đầy kiều nữ cũng theo run.

Cùng lúc đó, nguyên bản còn dán tại cửa phòng bệnh trước nghe trộm lấy chính bản thân mù mù cùng chính bản thân thăm mẩn cậu bé trong lúc đó đen tối đối thoại, thế nhưng hiện tại Dương Ngọc Linh chợt xoay người hướng về hướng ngược lại chạy chạy!

Nàng thực sự không thể tha thứ mẹ của mình! Thân là người vợ người mẹ nàng, dĩ nhiên làm ra này một loại đồi phong bại tục chuyện tình! Hơn nữa còn là cùng chính bản thân thăm mẩn cậu con trai!

Một là thành thực xinh đẹp người vợ, một là tuổi quá trẻ cậu nhóc. Nhưng là hai người bọn họ dĩ nhiên xảy ra này một loại tràn đầy không chỉ không đạo đức thân thể quan hệ.

Điều này làm cho thân là Trương Ngọc Thiển nữ nhi Dương Ngọc Linh làm sao có thể tiếp nhận.

"Ai! Người... Người không phải Diệp Hi bạn học sao?"

Đương chạy Dương Ngọc Linh từ lên xuống thê trong đi lúc đi ra lại trùng hợp bị(được) chính khách tuần phòng y tá trưởng trình mẫn nhìn thấy.

Chỉ là, đối với trình mẫn nói, Dương Ngọc Linh nhưng thật giống như thiết sao đều không có nghe được dường như, vẫn như cũ tự mình đi ra y viện.

"Xảy ra chuyện gì nè?"

Trình mẫn lăm bầm lâu bầu nói, thế nhưng nghĩ tới Diệp Hi thân là, nàng càng thêm cảm giác mình tâm sắp nhảy ra ngoài! Cũng là bởi vì Diệp Hi nằm viện, nàng mới cố ý xin nghỉ ba ngày. Nhưng là bây giờ ngày nghỉ quá khứ, Diệp Hi lại vẫn không có xuất viện, trình mẫn mới phải bị(được) viện trưởng gọi đi làm lại.

Thế nhưng nàng lại sợ tái kiến người nam nhân kia. Cũng sợ nhìn thấy người nam nhân kia tôn tử.

Có thể, năm đó là chính bản thân còn trẻ vô tri, thanh xuân thiếu nữ luôn luôn sẽ bị thương tổn, không phải sao? Chính bản thân dĩ nhiên thích đương đắc cha mình nam nhân.

Đã nhiều năm như vậy, trình mẫn lúc này cũng thành thực không ít. Không như trước nữa là người ngây thơ thiếu nữ sinh! Nàng bây giờ thế nhưng một nữ hài tử mụ mụ!

Một cái mỹ phụ thành thực.

Ăn mặc hắc sắc dương nhung sam cùng với đồng nhất sắc hệ cùng đầu gối váy ngắn, trình mẫn này cao gầy dáng người thướt tha thướt tha, một bước một nhảy qua mà đi vào phòng làm việc của mình.

Lúc này trình mẫn trong lòng luôn có một loại mạo hiểm cảm giác, thật giống như cảm giác mình đứng ở huyền nhai biên thượng đường như. Một thân màu đen váy, cùng với cạp màu vàng giày cao gót, đi trên mặt đất phát sinh "Khanh khách" âm hưởng. Bị(được) đoạn khu có thể che màu mỡ mỡ mít càng đang nhẹ nhàng giãy dụa.

Đây hết thầy, dường như ở phòng bệnh trong Diệp Hi cùng mỹ phụ Trương Ngọc Thiển còn không có phát giác được.

Bất quá, Trương Ngọc Thiển lúc này điện thoại di động lại vang lên!

Nàng từ tay nải trong đem ra vừa nhìn, lại là con gái của mình đánh tới.

"Là Linh Linh?"

Nữ nhi vừa mới không phải đi xuống lầu sao? Làm sao sẽ ở phía sau đánh tới nè!

"Hắc hắc, là nữ nhi điện thoại a!"

Diệp Hi lúc này giống như là một cái đại hôi lang giống nhau dán chặt này một cái cao gầy thành thực mỹ nhân thể, nhìn nàng điện thoại, hãn càn cảm thấy kích thích!

Chính bản thân dĩ nhiên làm bạn học gái tiện nghi ba ba!

"Chớ nói mò!"

Nghe xong Diệp Hi nói, Trương Ngọc Thiển tâm giữa rõ ràng mà chiến run một cái, nàng về phía sau hơi lui một bước, kéo ra chính bản thân cùng cái này tiểu nam hài trong lúc đó khoảng cách, "Đừng nói chuyện!"

Nói xong trong, nàng mới nhấn nút trả lời.

"Linh Linh?"

"Ừm. Mụ mụ, là ta!"

Điện thoại trong, nữ nhi thanh âm hình như có một chút không giống với, thế nhưng lúc này Trương Ngọc Thiển nhưng không có chú ý tới. Bởi vì lúc này sau lưng của mình bỗng nhiên chĩa vào trên vách tường. Mà ở trước mắt, cũng tràn đầy dựa vào tới được tiểu nam hài.

Trương Ngọc Thiển tự nhiên biết hãn muốn làm gì.

"Mụ mụ, ta bỗng nhiên có chút khó chịu, về nhà trước!"

Điện thoại bên kia, nữ nhi nói lại làm cho Trương Ngọc Thiển cái này cao gầy tiểu phụ ngây ngẩn cả người: "Khó chịu? Đâu khó chịu?"

"Không có rồi, chẳng qua là cảm thấy ngực rầu rĩ, liền về nhà!"

"Ngu nữ nhi, nói cho mụ mụ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì —— oh!"

Trương Ngọc Thiển lời còn chưa nói hết, thân thể của hắn lại bản năng chiến run một cái.

Bởi vì, cái này tiểu nam hài lại dĩ nhiên đem một tay dò xét vào đến chính bản thân này hai chân thon dài trong lúc đó!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Phòng Làm Việc Thùy Mị

"Thực sự không có chuyện gì sao?"

Điện thoại này một bên, nữ nhi tốt như biết mình này biến đổi được(phải) tình huống dường như, này một loại giọng nói để cho Trương Ngọc Thiển lòng không khỏi hơi trầm xuống.

Lúc này, Diệp Hi chỉnh một cái thân thể đều dựa vào ở tại cái này cao hơn tự mình mỹ nhân tuyệt sắc thê trên người, một tay leo lên trước ngực của nàng, tay kia lại muốn ở nàng giữa hai chân đạt được càng nhiều hơn hoạt động không gian.

Thế nhưng Trương Ngọc Thiển lại kẹp lấy cái này nhỏ tay của cậu bé, cặp mắt kia nhìn hẩn chăm chăm, nhưng là lại cũng không dám... nữa nói chuyện, rất sợ điện thoại này một bên nữ nhi phát hiện thân là mẫu thân chính bản thân đưa lưng về phía nàng làm ra này một loại có vi luân lý đạo đức hoạt động.

"Đứa ngốc, mù mù có thể có chuyện gì nè!"

Tuy rằng kẹp lấy cái này nhỏ tay của cậu bé, thế nhưng Trương Ngọc Thiển lại cảm thấy hai chân của mình trong lúc đó trống rỗng càng lúc càng lớn!

Chính bản thân bộ ngực bị(được) nữ nhi bạn học nắm trong tay mà mình thì là kẻ trộm cùng nữ nhi nói điện thoại, này một loại để cho nàng thân là mẫu thân mà cảm thấy không gì sánh được nặng nề phụ tội cảm, thực sự để cho Trương Ngọc Thiển bối rối!

Mình tại sao có thể ở tiếp tục như vậy nè? Diệp Hi còn chỉ là một hài tử mà thôi, chính bản thân thân là người vợ người mẫu, thân là hân bạn học mụ mụ, lại đang phóng túng hân? Lẽ nào, chính bản thân thật là một cái phóng đãng nữ nhân? Nếu không làm sao sẽ để cho cái này tiểu nam hài lần thứ hai gặp thân thể của chính mình nè!

Chỉ là, nữ nhi nói lại để cho nàng không biết làm sao đứng lên: "Như vậy a, vậy được rồi! Mụ mụ ta về nhà trước! Mệt mỏi quá nè! Ta tốt muốn ngủ."

Nữ nhi giọng nói, tràn đầy một loại không giải thích được ưu thương.

Hàn Tuyết đưa ra hai tay xoa xoa chính bản thân ách huyết Thái Dương, phảng phất tự nhủ nói: "Hình như là tự ta quá mệt mỏi, ai."

Nàng nhẹ nhàng mà ghé vào trên bàn, cao gầy thân thể hơi uốn lượn. Nếu là có nam nhân tại nơi này, nhất định sẽ bị(được) cái này thành thực xinh đẹp thiếu phụ sở mê cũng.

Bởi vì, nàng như vậy một động tác lại đem trước ngực mình cặp kia sổ sách phình nhục đoàn đê ép ở cái bàn vùng ven, nguyên bản hờn vờn bào đầy nữ phong lúc này bị(được) đè ép được(phải) bẹp dẹp. Làm cho kim lòng không được huyền tưởng mình chính là này một cái bị(được) ngực nàng chổng chất chèn ép bàn công tác.

Thành thực điểm lệ tràn đầy thiếu phụ phong vận quyến rũ, so với này thanh thuần then thùng thiếu nữ càng trừ nhân tâm phách, thanh nhã son phấn hương cùng thành thực nữ nhân yếu ớt mùi thơm của cơ thể xông vào mũi.

Cũng không biết Hàn Tuyết nhớ ra cái gì đó, chỉ thấy trước mắt trước ngực nàng bào đầy phồng lên tuyết nữ bởi vì chúng nó chủ nhân dồn dập thở dốc mà lên dưới phập phồng, kéo nội bộ nịt vú cùng với quần áo bên

ngoài đang run rẩy vô cùng mịn màng kiêu má lúm đồng tiền thương lộ ra một tia đỏ ửng, xinh đẹp động nhân, bừng tỉnh bầu trời ráng màu.

"Xem ra ta thật là quá mệt mỏi!"

Hàn Tuyết trong lòng thực sự là vì mình vừa mới trong lòng nghĩ tới này một tia rung động mà cảm thấy xấu hổ!

Có lẽ, nàng thực sự mệt chết đi! Mệt chết đi mệt chết đi, mệt mỏi để cho nàng như vậy nằm cũng từ từ nhắm hai mắt lại, dường như muốn nhất thời nghỉ ngơi một chút.

Chỉ là, Hàn Tuyết trăm triệu thật không ngờ, chính bản thân cư nhiên sẽ làm như vậy một cái mộng! Mà này một cái mộng, chính là này tràn đầy đạo đức khiến trách tình cảm khai đoan —— rất kỳ quái, Hàn Tuyết đang ngủ mộng trong hình như là một cái hạnh phúc tiểu nữ nhân giống nhau. Ở trong phòng đổi lại y phục, dường như cấp cho âu yếm nam nhân thương thức, nàng rất phí tâm tư trang phục chính bản thân.

Bên trong Hàn Tuyết mới vừa thay xong y phục liền nghe được này một cái để cho nàng cảm thấy có một chút thẹn thùng nam nhân tại hô hoán. Trong lòng nàng máy động, càng có chút nhăn nhó! Không tự chủ được hướng về phía cái gương nhìn một chút, xác định chính bản thân không có gì không ổn, lúc này mới mở cửa phòng.

Bất quá nàng không chút nào phát hiện mình này khê động tác liền bừng tỉnh gần cùng nam nhân ước hẹn tiểu nữ sinh giống nhau.

Nhưng thấy cửa phòng bị mở ra, ở gian phòng ra nam nhân chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, một trận như u tựa như lan hương vị xông vào mũi!

"Đẹp quá!"

Hắn có chút xuất thần rừ rừ nói.

Nghe vậy, Hàn Tuyết phương tâm ngẩn ra, đã thấy nam nhân trước mắt đã vậy còn quá gạo này nhìn mình chăm chăm! Nàng phảng phất cảm giác mình không phiến sợi đứng ở hẳn trước mắt giống nhau, không khỏi cao giọng khê kêu: "Người đang nhìn cái gì nè!"

Trong nháy mắt đó, này phong tình, khí chất đó không một không làm cho lòng người say!

Một thân cạn hoàng sắc váy liền áo Hàn Tuyết từ từ đi tới, nàng lương thượng mặc dù có một chút vẻ giận, thế nhưng này then thùng đỏ ửng lại càng thêm mê người!

"Ta... Xin lỗi!"

Nam nhân tận lực khắc chế chính bản thân, cũng chỉ có cúi đầu không nhìn nữa trước mắt cái này thành thực uông vật!

"Người hài tử này... Tại sao như vậy nè!"

Hàn Tuyết đi tới chữ dùng thượng ngồi xuống, "Nói, vừa mới vì sao nói như vậy khinh bạc nói nè? Hừ!"

Từ giọng nói của nàng trong, nam nhân nhưng không có cảm thấy một tia trách cứ, không khỏi giật mình, "Ta vừa mới không phải nói nha, là người quá đẹp, ta có chút... Kim lòng không đậu."

"Bớt đi."

Hàn Tuyết nhẹ nhàng vờ một cái, quay đầu đi chỗ khác, "Người a! Học thể đó được(phải) cũng hư như vậy nè!"

"Ta, ta không có a!"

Nam nhân muốn giải thích, thế nhưng nhưng không biết lúc này muốn nói gì. Hẳn nhìn chăm chăm Hàn Tuyết sắc mặt nhìn, thấy nàng mơ hồ

muốn muốn phát tác, lập tức đứng lên: "A, ta nhớ lại còn có chuyện muốn làm, muốn đi ra cửa, nếu không sẽ bị bạn học mắng thảm!"

Nói cũng không quay đầu lại tông cửa xông ra!

"Tiểu tử này!"

Nhìn nam nhân đi xa bóng lưng, Hàn Tuyết bỗng nhiên thật là nhớ (muốn) tiểu cô nương vậy hơi chu khêu gợi môi anh đào, nhẹ nhàng vỗ nói: "Thật càng ngày càng không giống dạng!"

"Chi nha."

Nguyên bản nguyên thượng cánh cửa lại được mở ra, đầu của nam nhân lộ ra: "Hắc hắc, cũng là người quá đẹp a!

"Lại nói bậy có đúng hay không?"

Yếu điệu nữ nhân hờn dỗi làm cho tâm thần người rung động! Hàn Tuyết giống như là tiểu nữ nhân vậy nhìn hẩn chăm chăm, mắt hạnh tròn tròn, hắc bạch phân minh, thủy uông uông thật là mê người!

Này giáo bạch mặt cười trong trắng lộ hồng, ướm át cái miệng anh đào nhỏ nhắn tươi mới ướm át, trong lúc nói chuyện này một cái hợp lại môi anh đào nhất làm cho tinh kỳ chập chờn, hận không thể tiếp cận qua miệng âu yếm!

Nói cũng kỳ quái, Hàn Tuyết tính cách căn bản cũng không phải là này một loại yếu điệu tiểu nữ sinh. Thế nhưng nàng lại cảm giác mình rất muốn có một người nam nhân, một cái vai đến để cho mình dựa vào, để cho mình làm nũng.

Mà Hàn Tuyết đối diện nam nhân cũng ngây dại, cũng không phải là không có ra mắt nữ nhân xinh đẹp, thế nhưng lúc này Hàn Tuyết xinh đẹp

tư sắc dĩ nhiên để cho hắn nhìn trợn mắt hốc mồm! Nàng trần trụi ở trong không khí trơn trượt da thịt tuyết trắng non mịn, thướt tha lả lướt thành thực thân thể mềm mại bị(được) chăm chú bao bọc ở phiêu dật váy liền áo trong.

Dịu dàng nắm chặt (eo) thon thả váy tiếp theo song mê người bấp dùi tuyết trắng thon dài, tựa như một cái nghịch ngợm khả ái tiểu nữ sinh giống nhau cọ ở trên mặt nước. Hắn sắc tâm xảy ra, si ngốc nhìn chăm chú nhìn trước mặt xinh đẹp người vợ.

"Ánh mắt người nhìn nơi nào đó!"

Nam nhân này nóng rực ánh mắt để cho Hàn Tuyết phương tâm e then vô hạn, nàng nhẹ nhàng mà gõ hắn cái trán một chút, đi tới bên người của hắn. Ở nơi này thành thực cao gầy mỹ phụ hành tẩu trong lúc đó, Thanh Phong gọi lên, này tuyết trắng làn váy nhẹ nhàng bay lượn, phảng phất trận trận cuộn sóng giống nhau.

Tuy rằng đã là một cái mẹ của đứa bé, thế nhưng năm tháng ngoại trừ tặng nàng một thân thành thực kiều mị ra lại không chút nào ở trên người của nàng lưu lại một một chút tang thương vết tích! Thân thể của hắn đoạn tha thướt kiều diễm, thậm chí còn so với con gái của nàng càng thêm đầy đà xinh đẹp. Nhất là nàng vênh lên thật cao mỹ đôn, độ cung gọi cảm mê người.

"A! Ta thực sự muốn ra cửa!"

Nam nhân nóng rực ánh mắt lại lưu luyến không rời từ nơi này thành thực mỹ phụ ách trên người thu hồi, bất quá hắn rồi lại bỗng nhiên nói: "Thật muốn muốn người đương lão bà của ta nè!"

Phanh.

Nam nhân vừa dứt lời, hắn liền lập tức đóng cửa lại.

"Cái này tiểu hồn đản, lúc nào ngay cả ta cũng dám đùa giỡn?"

Hàn Tuyết lúc này chỉ cảm giác mình cả người đều là này một loại nóng rực cảm giác, nàng không nhịn được nghĩ muốn hệ một cái nước lạnh tắm!

Phòng tắm trong.

Lúc này Hàn Tuyết cả người không phiến sợi đứng ở cái gương trước. Nàng nhìn bên trong cái kia chính bản thân, trong miệng thấp giọng rừ rừ nói: "Ta rốt cuộc là đang suy nghĩ gì a! Làm sao sẽ muốn những thứ này cảm thấy khó xử chuyện nè!"

Trong gương người vẽ mặt đỏ bừng, phảng phất bị(được) Liệt Hỏa cháy qua giống nhau! Thôi doanh đưa tay vuốt ve mặt mình bâng, chỉ cảm thấy xúc tua nóng hổi không dứt!

"Hắn vừa mới nói, là thật sao?"

Hàn Tuyết hỏi mình, nàng nghĩ đến vừa rồi Dương Tuấn nói với nàng được(phải) câu nói kia: "Thật muốn muốn người đương lão bà của ta nè!"

"Phi! Hàn Tuyết người thật không biết xấu hổ!"

Mỹ phụ hướng về phía cái gương nhẹ khẽ gãi chính bản thân một ngum. Hai tay của nàng nhẹ nhàng vuốt ve bản thân da thịt, xúc tua vẫn là như vậy trơn truột, so với này mười tám mười chín tuổi tiểu cô nương mà nói cũng không nhàn hạ nhiều để cho!

Điểm này nàng rất có tự tin! Bình thường nàng liền được bảo dưỡng tốt, hơn nữa gương mặt của nàng cũng không có một tia nếp nhăn ngũ quan xinh xắn giống như là thiên nhiên dung hợp mà thành giống nhau, một cái đầu tóc ngắn bắt mắt mà thành thực gợi cảm.

Nhất là nàng cao vót ngạo nhân bộ ngực! Điểm này nàng để ý nhất! Đây một cái phân lượng, cũng đủ để cho nàng đem tuyệt đại bộ phận nữ nhân so không bằng! Hơn nữa, coi như là không có mang thương nịt vú cũng sẽ không có bất luận cái gì rủ xuống, thoạt nhìn là như vậy ăn no đĩnh, tràn đầy mê hoặc.

Nhục đoàn trên, hai điểm cây anh đào vẫn như cũ vẫn duy trì mềm mại hồng nhạt, dạy người không nhìn được nghĩ muốn đem chi ngậm ở trong miệng!

Hơn nữa, vóc người của nàng là như vậy nóng bỏng! Cao gầy mê người! Hơn một thước bảy cái đầu ở nữ nhân trong tuyệt đối rất cuộc rất cao chọn! Dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ, thon dài đùi đẹp duyên dáng yêu kiều!

"Hắn... Thực sự đối với ta có ý tứ?"

Nhìn như vậy có thể sánh ngang người mẫu vóc người chính bản thân, Hàn Tuyết không khỏi hỏi.

Chỉ là, không có bất kỳ người nào qua lại đáp nàng!

"Đô đô... Đô đô..."

Bỗng nhiên, giữa lúc Hàn Tuyết đang làm lấy như vậy một cái cảnh trong mơ thời điểm, điện thoại chợt vang lên!

Hàn Tuyết thế nhưng bị(được) lại càng hoảng sợ! Thẹn trong lòng nàng này yên tâm ngay cả nhảy vài đập! Nàng cũng không thấy rõ đối phương là ai liền nhấn nút trả lời.

Nhưng nghe một đứa bé trai thanh âm từ điện thoại di động truyền tới:
"Mụ mụ, ta lúc nào có thể xuất viện a? Ta muốn về nhà!"

"A!"

Diệp Hi nói, lại Hàn Tuyết trong lòng bỗng nhiên cảm nhận được vô cùng tà ác. "Cái gì a, mù mù bề bộn nhiều việc nè! Tối về lại nói!"

Nói nàng liền mặc kệ Diệp Hi quải thương liễu điện thoại.

"Hô.. .."

Cảm giác hình như vừa mới đã trải qua một hồi đại chiến vậy, thành thực xinh đẹp nữ thị trường, lúc này lưng dĩ nhiên ra một thân mồ hôi lạnh.

Mà Diệp Hi còn lại là có chút buồn bực để điện thoại di động xuống.

Vừa mới Trương Ngọc Thiển tìm một cái lấy cố rời đi, mình bây giờ là một người đứng ở bệnh phòng trong, thực sự đủ nhàm chán.

"Không biết trình y tá trưởng có tới không."

Diệp Hi lầm bầm lầu bầu nói, cái kia trình mẫn, tốt như vậy như có ý định muốn tách ra bản thân nè! Điểm này Diệp Hi thế nào cũng nghĩ không thông, chính bản thân còn không có kinh khủng như vậy sao??

Bất quá, nghĩ tới lần trước Từ Lâm nói, Diệp Hi liền cảm giác có chút không được tự nhiên, chính bản thân cùng cái kia thành thực mỹ phụ quan hệ giữa lại bị vị y tá trưởng này phát hiện?

Đây cũng không phải là đùa giỡn! Diệp Hi biết, nếu mà một kiện sự này bị(được) gia gia mình còn có mù mù chình mà biết, như vậy hậu quả rất nghiêm trọng!

"Tuy rằng ta không cho là nữ nhân kia sẽ là này một loại người, bất quá ta vẫn phải là đi gặp một lần nàng."

Nghĩ tới cái kia ăn mặc hộ sĩ đồng phục thành thực mỹ phụ, trong lòng liền không tự chủ trở nên hưng phấn.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Nữ Y Tá Thành Thục

"Như vậy, hiện tại ta có thể rời đi hay không?"

Ở Hoa Hải thị đệ nhất bệnh viện nhân dân phòng làm việc của viện trưởng trong, lúc này ngồi ở viện trưởng đối diện trình y tá trưởng khẽ khom người.

Bất quá, này một cái niên kỷ tiếp cận hơn sáu mươi tuổi viện trưởng lại tựa hồ như cũng không muốn để cho trình mẫn cứ như vậy xin nghỉ."Tiểu Trình, người cũng biết, buổi chiều sẽ có người của phía trên đến tham quan. Phương diện này ta còn cần trợ giúp của người nè! Người đều xin nghỉ hai ngày, xế chiều hôm nay liền ở lại y viện sao?, thế nào?"

"Thế nhưng viện trưởng, y viện cũng không có không không cho công nhân viên chức xin nghỉ quy định a! Hơn nữa không ai một tháng ngoại trừ quy định nghỉ ngơi ra, còn có tam ngày nghỉ kỳ. . Ta mới xin nghỉ hai ngày, còn có một ngày sao?!"

Trình mẫn tia không nhường chút nào.

"Tiểu Trình, người thật giống như thay đổi a!"

Viện trưởng sờ sờ râu mép của mình, nói: "Quên đi, người phải có cái gì sự tình khẩn yếu muốn làm sao?! Buổi chiều ta tìm những người khác thay thế người đi! Ai, bất quá công tác của người nhưng còn không có người có thể đảm nhiệm được nè! Bất quá, tiểu Trình, người có chuyện gì khó xử nói không ngại nói với ta. Có chuyện gì có thể giúp được một tay nói ta nhất định sẽ không từ chối!"

"Như vậy cảm ơn người, viện trưởng."

Trình mẫn đứng lên, vừa muốn xoay người rời đi, thế nhưng sau lưng viện trưởng chợt nói: "Ta cảm thấy người thật giống như đang trốn tránh cái gì. Trước kia người chính là bình thường đem chính bản thân khóa đang làm việc thất trong. Ai, ta hiểu rõ gia đình độc thân áp lực, bất quá người cũng không cần đem tất cả trách nhiệm đều ôm vào ở trên người của mình, bên cạnh người còn có là không ít bằng hữu nè!"

Thấy(gặp) trình mẫn ngăn người tại đó, viện trưởng không khỏi nói tiếp: "Có chuyện gì cho người sợ nè? Dừng cảm đối mặt mới là thật! Nhớ năm đó a, ta..."

Viện trưởng này bắt đầu huyễn tưởng lúc chính bản thân chuyện năm đó, thế nhưng nhưng không có chú ý tới trình mẫn lúc này đã đi ra phòng làm việc.

Nhẹ nhàng mà hít thở dài, trình mẫn trong lòng vẫn đang suy nghĩ vừa mới viện trưởng một câu nói: Có chuyện gì để cho mình sợ nè?

Nghĩ tới đã từng còn trẻ vô tri chính bản thân, nghĩ tới con gái của mình còn có cái kia Diệp Long, cùng với cháu của hấn, trình mẫn trong lòng liền có loại nói không rõ không nói rõ cảm giác.

"Cái kia Diệp Hi, hình như có chút quá phận!"

Trình mẫn bỗng nhiên hít thở dài, nghĩ đến lần trước chính bản thân dĩ nhiên nhìn thấy cái kia tiểu nam hài đang cùng hấn bạn học mụ mụ ở viện trưởng phòng làm việc của giữa tiến hành cầu thả việc."Hừ!"

Chẳng lẽ nói, bọn họ những cao quan kia đệ tử đều là như vậy phóng túng?

Bất quá, Diệp Hi còn chỉ là một hài tử a! Chẳng biết tại sao, trình mẫn luôn luôn đem mình làm làm là Diệp Hi trưởng bối để đối đãi. Nhìn vốn là tổ quốc đóa hoa, hiện tại lại biến thành bộ dáng như vậy, nàng không khỏi cảm nhận được tiếc hận.

"Ta không cần phải... Sợ hãi sao??"

Nghĩ tới nơi này, trình mẫn bỗng nhiên nở nụ cười, nàng quyết định, nhất định phải hảo hảo giáo huấn tên tiểu hài tử kia! Không thể để cho hắn tiếp tục như vậy rơi xuống đi xuống! Lúc này nàng ưỡn ngực một cái, để cho trước ngực mình này một đôi tràn đầy co dãn bộ ngực đĩnh đạc(phải) càng cao hơn đứng thẳng.

Thân là một nữ hài tử mẫu thân, trình mẫn lúc này vẫn là như vậy gọi cảm thành thực! Lúc này nàng mặc y phục ở trên người của nàng có vẻ như vừa vừa người, này thon dài vóc người ở quần áo phụ trợ dưới lồi lõm có hứng thú, là lướt mạn diệu!

"Diệp Hi..."

Lúc này đang ở đi trở về phòng làm việc của mình này một cái mỹ phụ, nàng theo bản năng cúi đầu lôi kéo y phục của mình, rồi lại vươn tay hơi chỉnh sửa lại một chút, từ cổ áo của nàng vị trí nhất thời lộ ra nội bộ này màu trắng đường viền hoa nị ngực!

Chỉ thấy hai tòa cao vót trong mây bộ ngực sửa chặt chẽ tương liên, trung gian một đường rãnh thật sâu hác làm cho hương về, nhàn nhạt cây hương trầm làm cho có chút trong lòng ngứa ngáy bắt đi.

"Nhất định phải hảo hảo giáo huấn hắn!"

Tuy rằng trình mẫn là nghĩ như vậy, thế nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới lần trước nhìn thấy người tình cảnh, nàng hô hấp bắt đầu trở nên có chút dồn dập. Dù sao, một cái tuổi quá trẻ cậu nhóc cùng một cái cao gầy thành thực

nhân khí thiếu phụ động yêu đương vụng trộm, trường hợp như vậy cũng không phải là nàng đã gặp!

"Hừ!"

Trình mẫn thấp hừ một tiếng, thậm chí còn đĩnh đĩnh ngực của mình, này đây ắp cao vót hai vú theo nàng ngực phập phồng mà lên dưới quay cuồng, nhộn nhạo xuất trận trận nhũ sóng, để cho bên người tự nhiên Phong nhi cũng cảm nhận được một trận đầu vầng mắt hoa.

Chỉ là, mặc dù nàng không thêm nghĩ nữa, thế nhưng trong đầu lại luôn luôn đối với cái kia cậu nhóc đang ở chà đạp cái kia mỹ phụ trang diện lái đi không được! Lúc này trái tim của nàng đang ở "Bang bang, bang bang" mà kịch liệt nhúc nhích, gương mặt cũng càng ngày càng cút nói, giống như bị cái gì sâu ở cắn xé, cái loại này trước nay chưa có khô nóng cảm càng làm cho nàng nhin không được khép lại hai chân.

Vóc người cực kỳ cao gầy nàng, thướt tha mạn diệu dáng người làm cho ý nghĩ kỳ quái!

Trình mẫn lại ở phía sau cũng không có về trước đi phòng làm việc, mà là đến phòng thay quần áo.

Giày cao gót đạp trên mặt đất phát sinh "Khanh khách" âm hưởng, này vớ màu da như ẩn như hiện, đi lên nữa là một cái quần cụt, trắng mịn đầy đà bấp ùi thu hết đáy mắt!

Thẳng đến trình mẫn khép cửa phòng lại, cởi quần áo dưới. Trên thân này da thịt trắng nõn bày ra ở trong không khí, trước ngực cổ trương lên, một đôi ngỗng cao đầy đặn bộ ngực sữa bị(được) nịt ngực trói buộc, cầm quần áo chống lên hai tòa trướng bông!

Lúc này này bào đầy nhục đoàn đang theo chủ nhân hô hấp mà nhẹ nhàng run rẩy!

Trình mẫn này một cái đầu phiêu dật tóc dài phiêu nhiên với sau đầu, trên mặt cũng một trận phức tạp biểu tình!

Nàng hơi khom lưng, đem quần của mình cũng cởi ra.

Lúc này trình mẫn hoàn mỹ tư thái hiện ra hết ở trong mắt Lâm Phong, là như vậy thành thực, như vậy cao nhã, động nhân thân thể đường cong là như vậy ôn nhu lồi lõm, tha thướt kiều diễm!

Nhất là trước ngực nàng một đôi ngạo nhân cao vót nhũ phong, thật chặt khóa lại nịt vú trong, trầm điện điện, lưng lay sắp đổ, hình như có rách áo chi thể. Thon dài kêu gọi mê người bắp đùi chân, nhuận vòng tròn đầy đà, xinh đẹp tuyệt trần rất khác biệt, thật sự là một cái làm cho nam nhân động tâm thành thực uông vật!

Mà khi trình mẫn đem này một món hồng nhạt đồng phục y tá trên thuyền thời điểm, còn lại là càng thêm mê người!

Y tá kia đồng phục mê hoặc, ở nơi này cao gầy mỹ phụ vóc người dưới có vẻ như vậy hoàn mỹ!

Tiền đột hậu kiều, ngẩng cao phong đứng thẳng trong mây bộ ngực sữa hơi phập phồng, cầm quần áo chống đỡ được(phải) cổ trương lên, thướt tha nhỏ rất muốn một tay doanh năm, mạn diệu tinh tế, hơi hở ra mông đít càng buộc vòng quanh mê người độ cung!

"Thối! Ta... Tới cùng... Ai, lẽ nào ta thực sự thay đổi sao?"

Nhìn cái gương trong chính bản thân, này một cái mỹ phụ bỗng nhiên có chút cảm giác khác thường. này giảo mỹ gương mặt trên bay lên vài giọt tươi, phấn má má ngọc trên càng một trận nóng hổi!

Vì sao chính bản thân luôn luôn nghĩ Diệp Hi cùng Từ Lâm người này thế đang trộm tình tình cảnh nè? Thậm chí nàng còn không có quên, cái

tuổi đó nhỏ nhỏ đang quá, lại người chủ để cho người trưởng thành cũng ghen tỵ "Tiền vốn" vừa nghĩ tới Diệp Hi, trình mẫn cặp kia thủy uông uông hoa đào hạnh mâu cũng nhận nhạo một trì thu thủy! Nàng đứng ở cái gương trước mặt, hai tay có chút không được tự nhiên nắm bản thân làn váy, này một món bó sát người hộ sĩ váy đem nàng mạn diệu lả lướt thân thể thật chặt bao vây lấy, lại đem nàng một thân lồi lõm có hứng thú đường cong tần nhiên hiện ra ở trước mắt!

Đổi xong quần áo trình mẫn, lúc này mới đi trở về phòng làm việc của mình.

Lúc này thân thể của hần tư, liền tốt rồi muốn trở thành y viện trong một đạo xinh đẹp nhất phong cảnh dường như. Thành thực phong tình, a na đường cong, thật sự là để cho bất luận kẻ nào đều muốn có được uông vật a!

Có lẽ là đang suy nghĩ gì, trình mẫn đi tới phòng làm việc của mình trước cửa cũng không có phát hiện cái gì dị dạng. Lúc đó khi nàng đang muốn vặn mở cửa phòng đi tới thời điểm, lại cảm giác được chính bản thân đụng phải một cái từ gian phòng đi ra người!

"A!"

Trình mẫn theo bản năng vừa gọi, hai tay càng bản năng muốn phải bắt được cái gì. Lại vừa vặn bắt được trước mắt này một thân ảnh.

"A di..."

Bỗng nhiên, một đứa bé trai thanh âm lại trình mẫn ngây ngẩn cả người! Thì ra: vốn, từ phòng làm việc của nàng trong đi ra lại chính là Diệp Hi!

Trong lòng ôm như vậy một thành thực a na thân thể, Diệp Hi chỉ cảm thấy một trận thực phụ mùi thơm thẳng rớm chóp mũi, trước ngực nàng tuyết phong kịch liệt nhúc nhích. Không biết vì sao, Diệp Hi thân thể vào

giờ khắc này trở nên không bị khống chế đứng lên! Hai tay của hắn dĩ nhiên vòng khuyen qua mỹ thiếu phụ nhỏ và dài (eo) thon thả, hơn nữa dùng sức ôm, đem bản thân mỹ thiếu phụ thật chặt ôm vào trong ngực!

"Ờ..."

Nguyên bản đã bị bỗng nhiên đánh lên bản thân tiểu nam hài lại càng hoảng sợ, hiện tại nàng tức thì bị Diệp Hi cử động cảm thấy bất ngờ. Chỉ là đáy lòng ở chỗ sâu trong nhưng chợt nhớ tới chính bản thân đã từng thấy qua yêu đương vụng trộm tràn diễm!

"Ai nha!"

Bị đột như kỳ lai ôm, trình mẫn lập tức đem Diệp Hi đẩy ra, lui về phía sau vài bộ! Thế nhưng thân thể đã có một chút mất đi cân đối, dạo qua một vòng mới dừng lại.

Hồng nhạt hộ sĩ váy ngắn theo động tác của nàng mà đứng đưa, giống như là Thiên Tiên la thường giống nhau khóa lại trên người của nàng, đem nàng một thân đường cong hoàn mỹ không giữ lại chút nào mà hiện ra ở trước mặt này một đứa bé trai trước mắt, phảng phất một cái ở trong buổi hoa phiên phiên khởi vũ Hồ Diệp tiên tử!

Đúng vậy, rất đẹp. Đây một cái cao gầy mỹ phụ thành thực, thực sự là rất đẹp.

Giống như là một cái cây đào mật đường như, hoặc như là một cái hồng cây táo, làm cho không nhìn được nghĩ muốn cắn một cái.

Trên người nàng này một loại thành thực thủy mị làm cho lòng người say thần mê!

Thon dài đùi đẹp lúc này xen kẽ mà bộ, hơi hở ra mông đít bị(được) váy bao vây lấy, đem nàng đường cong hướng về phía trước ném đi, tiếp theo đó

là (được) một tay doanh nắm eo thon nhỏ lồm xuống xuống, ở đi lên là này một đôi bị(được) nịt vú trói buộc nhũ phong, kiêu doanh ngồng cao, đầy ắp cao vót!

Lúc này đang theo động tác của nàng mà run rẩy, theo nàng hô hấp mà phập phồng!

Trước mắt này một cái mỹ phụ hộ sĩ, thật sự là câu nhân tâm phách!

"Người, người tại sao sẽ ở phòng làm việc của ta trong?"

Thoáng bình phục lại trình mẫn mạnh giả bộ làm ra một bộ chỗ chi lạnh nhạt biểu tình, cho dù trong lòng đang kịch liệt nhảy lên, thế nhưng thân là trưởng bối nàng lại không thể đủ dễ dàng tha thứ mình ở cái này tiểu nam hài trước mặt biểu hiện ra bất kỳ khác thường gì.

Chỉ là, trước ngực nàng, đem đồng phục y tá chống đỡ được(phải) phình ra bồng bồng này một đôi nhục đoàn, trên dưới phập phồng tần suất dường như ở nói cho trước mắt cậu nhóc, trong lòng nàng tình huống nè!

Diệp Hi có chút vô tội nói: "Ta chỉ là có chút việc muốn muốn tìm người, thế nhưng người không ở, cánh cửa lại không quan, ta nghĩ đến người ở bên trong nè!"

"Người tìm ta có chuyện gì?"

Trình mẫn không dấu vết thở ra một hơi, vượt qua Diệp Hi, đi hướng bản thân làm công vị thượng.

Mà Diệp Hi ánh mắt nhưng thủy chung cũng không có từ bóng lưng của nàng thượng đời.

Này một cái thành thực mỹ phụ mặt trái cũng là như vậy thật là tốt nhìn. Kiêu đỉnh rất tròn mông đít buộc vòng quanh hầu như hoàn mỹ độ cung,

bào đầy mông phiến để cho Diệp Hi muốn đưa tay ra với lên một thanh!

Còn có cặp kia chân, tuy rằng bị(được) hộ sĩ đồng phục váy bao vây lấy bắp đùi, thế nhưng này trắng nõn chân nhỏ vẫn là như vậy mê người.

Trình mẫn từ từ ngồi xuống, nhìn trước mắt tiểu nam hài, trong lòng đang suy nghĩ gì, cũng chỉ có nàng tự mình một người đã biết.

"Ta có đúng hay không có chỗ nào đắc tội A di người?"

Diệp Hi ngồi xuống trình mẫn đối diện, ánh mắt không dám quá mức làm càn, nhưng là lại luôn luôn hữu ý vô ý rơi vào nàng cặp kia ngạo nhân bộ ngực trên.

Mặc dù không có thân thủ nắm, cũng không có tận mắt đã đến, thế nhưng Diệp Hi lại biết, như vậy một đôi rất tròn cổ trướng nhục đoàn, sờ nhất định là tràn ngập kinh người co dãn, thậm chí sẽ cho người yêu thích không buông tay!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Đen Tối

"Người?"

Nhìn trước mắt này một đứa bé trai, trình mẫn bỗng nhiên thiêu mi nói:
"Người không có đắc tội ta! Chỉ là ta không quen nhìn như người vậy."

Trong lúc nói chuyện, nàng sửa sang lại thân thể của chính mình, giọng nói cũng biến thành nghiêm túc: "Diệp Hi, người nhưng biết mình bối cảnh?"

"Lưng của ta cảnh?"

Diệp Hi hơi sững sờ.

Trình mẫn nói tiếp: "Người thế nhưng Hoa Hải thị thị trưởng công tử, người... Gia gia cũng là quân đội trong số một số hai đại nhân vật, muốn là chuyện của người bị(được) cho hấp thụ ánh sáng, người muốn sẽ có hậu quả gì không?"

Nói đến Diệp Hi gia gia, trình mẫn bỗng nhiên trở nên không được tự nhiên.

Dù sao, người nam nhân kia, thủy chung đều là nữ nhi mình phụ thân của. Bất quá trình mẫn hiện tại cũng không phải ngay lúc đó ngây thơ thiếu nữ.

Diệp Hi trầm mặc.

Đúng như là hấn nói như vậy, nếu như chính bản thân cùng bạn học mẹ của nàng thông dân việc bị(được) cho hấp thụ ánh sáng, mù mù sẽ phải chịu dạng gì đối đãi? Gia gia nè? Ba ba của mình nè?

Dường như, tình huống như vậy tương đối nghiêm trọng.

"A di người biết cái gì?"

Diệp Hi đối mặt này một cái mỹ phụ hai mắt, nói: "Hay(vẫn,còn) là nói, người muốn áp chế ta?"

"Ta chỉ là muốn người đừng học hư như vậy! Dù sao người còn nhỏ như vậy."

Trình mẫn có chút thở dài mà nói: "Các người thế hệ này thế nhưng mấu chốt nhất một đời người, quốc gia sau này đều trông cậy vào các người thì sao!"

Thế nhưng, thực sự là như vậy một cái đường hoàng lý do sao?

Hay(vẫn,còn) là nói, trình mẫn làm như vậy là vì mình một điểm tư tâm?

"A."

Diệp Hi trả lời một câu, lại cũng không nói gì thêm, mà là cùng đợi trình mẫn bên dưới.

Nhìn đối diện tiểu hài tử, trình mẫn luôn cảm giác mình thân là trưởng bối hấn là hảo hảo dạy dỗ hấn. Dù sao, Diệp Hi thế nào cũng là nữ nhi mình.. .. Ách, nói lên bối phận đến, Diệp Hi hấn là nữ nhi của nàng cháu trai!

Loạn như vậy quan hệ, để cho trình mẫn một lòng trở nên mẫn cảm đứng lên. Nữ nhi còn so với Diệp Hi không lớn lắm nè! Thế nhưng bối phận tốt

nhất tốt nghiệp tây năm thứ nhất đại học bồi. Này tràn đầy cảm ky quan hệ, thật là loạn!

"Hiện tại người mới mười hơn tuổi sao?! Đối với nữ tính thân thể cảm thấy hứng thú là rất bình thường. Thế nhưng người cũng muốn bắt chước sẽ khắc chế chính bản thân. Nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi! Dù sao giống như người vậy có bồi cảnh người, cũng dễ dàng lợi dụng gia tộc quyền lực để đạt tới mục đích của chính mình!"

Trình mẫn ngữ trọng tâm trường nói.

Thế nhưng, đối diện Diệp Hi cúi đầu, nhưng là lại đem sự chú ý của mình đều đặt ở tọa(ngồi) đang làm việc trắc đối diện này một cái thực phụ hộ sĩ trên người. Hẳn không nghĩ ra, một cái người xa lạ, không cần phải... Quan tâm như vậy chính bản thân sao??

Quá khả nghi! Cái này trình mẫn thái độ thật sự là quá khả nghi!

"Diệp Hi! Người tới cùng có hay không ở hãy nghe ta nói!"

Trình mẫn bỗng nhiên vỗ án, hai tay chống đỡ ở trên bàn, hơi uốn lượn lấy thân thể của chính mình, nhìn cái này tiểu nam hài, nói: "Người ngược lại nói chuyện a!"

"Ta?"

Diệp Hi hơi hơi ngẩng đầu lên, nhưng là lại càng thêm nói không ra lời.

Bởi vì lúc này trình mẫn này một cái mỹ phụ hộ sĩ, lúc này dĩ nhiên không sai biệt lắm đụng tới trên mặt mình. Nàng khom người, vẻ mặt tức giận chờ đợi mình. Tiếc nuôi duy nhất là, hồng nhạt hộ sĩ chế phục ở ngực cũng không có mở rộng.

Diệp Hi ánh mắt không khỏi rơi vào trước ngực nàng. Này cổ trướng bộ ngực có chút biến hình, nhưng là lại vẫn như cũ kiều thật cao đứng thẳng.

"Hừ!"

Trình mẫn cũng không có phát hiện cái này tiểu nam hài trong hai mắt tràn đầy dục lửa khí tức nguy hiểm, nàng thân thể thẳng tắp, từ chỗ ngồi của mình đã đi tới.

Này một thân tràn đầy mê hoặc hộ sĩ chế phục đem vóc người của nàng hiển lộ được(phải) một tia không để lại, này kiều đỉnh mỹ đồn thực đầy áp mê người, một đôi thon dài đùi đẹp lành nghề đi nhìn qua thực sự là mê hoặc cực kỳ!

Hơn nữa, theo nàng hô hấp, bộ ngực hai thỏ ngọc đang ở hai bên loạng choạng, trợn trợn nhũ sóng càng hấp dẫn sâu đậm lấy Diệp Hi nhãn cầu!

Chỉ thấy trình mẫn đi tới Diệp Hi bên người, nói: "Câm?"

"Không có."

Diệp Hi nhìn nàng này một đôi bị(được) hộ sĩ váy bao quanh đùi đẹp, tuy rằng nhìn không thấy phía trên bắp đùi, nhưng là như thế này vào kịch liệt nhìn vận cân xứng mà thon dài đùi đẹp cũng là một loại thị giác hưởng thụ."Bất quá, A di người thật giống như rất quan tâm ta a, người —— "

Diệp Hi vừa định muốn nói nói, thế nhưng trình mẫn chợt ngăn trở hẳn: "Ta chỉ là không muốn nhìn các người những đứa bé này tử tuổi còn trẻ liền trở nên hư như vậy mà thôi!"

Nàng giấu đầu lòi đuôi mà giải thích.

Thế nhưng ở Diệp Hi nghe tới, nghi hoặc lại càng gia tăng.

Bất quá, hiện tại cô nam quả nữ cùng tồn tại một phòng, đối diện này một cái hay(vấn,còn) là thành thực cao gầy mỹ phụ hộ sĩ, thật sự là để cho Diệp Hi có chút khó có thể tự chế. Hẳn thậm chí có một chút muốn đem người mỹ phụ này mạnh mẽ đẩy ngã ý niệm trong đầu!

Trình mẫn nàng mặc này một thân hồng nhạt hộ sĩ chế phục là như vậy bó sát người chuẩn xác, đem nàng vậy được thực mạo diệu tư thái đường cong tận lộ không bỏ sót! Hai chân thon dài duyên dáng yêu kiều, cặp kia cần phải rách áo ra bộ ngực theo động tác của nàng dựng lên nhất khởi nhất phục!

Vóc người cao gầy, thành thực thân thể thướt tha nhỏ nhắn mềm mại, đường cong càng là lướt đi động đậy! Đây một cái mỹ thiếu phụ quả nhiên là tuyệt sắc xinh đẹp thành thực uông vật!

"Ừm?"

Diệp Hi bỗng nhiên phát ra một tiếng kinh ngạc.

Theo ánh mắt của hẳn, trình mẫn thấy được chính bản thân phóng ở trên bàn làm việc người tương cái. Đó là một cái chính bản thân cùng nữ nhi chụp ảnh chung!

Thế nhưng lúc này lại để cho Diệp Hi cảm nhận được vô cùng sai biệt!

Bởi vì, ảnh chụp trong này một cô bé, hẳn cảm nhận được vô cùng cảm giác quen thuộc! Hình như... Ở địa phương nào thấy qua! Hoặc là, chính bản thân người quen biết?

"Nhìn cái gì! Ta sẽ nói với người nói nè!"

Trình mẫn có chút hoảng hốt lập tức đem tương cái cất xong.

Thế nhưng, Diệp Hi trong đầu cũng đã hiện ra vừa mới trong hình kia một cô bé! Đúng vậy, tiểu cô nương này cho hẳn một loại rất mãnh liệt cảm giác quen thuộc.

Hình như...

Đối với! Nàng hình như bản thân cô!

Có lẽ nói, nàng cùng mình cũng rất giống!

Chẳng lẽ nói...

Vì sao tự mình này không nhận biết mỹ phụ hộ sĩ quan tâm như vậy chính bản thân? Vì sao nàng thái độ đối với tự mình như vậy kỳ quái? Ở liên tưởng đến ảnh chụp trong lớn cô bé kia, trình mẫn nữ nhi, Diệp Hi liền có chút hiểu!

Trình mẫn bỗng nhiên thổ liệu thổ khí, nói: "Quên đi, người đi ra ngoài trước sao?!"

"A di."

Diệp Hi bỗng nhiên đứng lên: "Người... Cùng ba ba ta có quan hệ gì?"

Diệp Hi chỉ là muốn đến ba ba của mình, lại cũng không có đi gia gia phương diện kia suy nghĩ.

Nào biết, nguyên bản vẻ mặt nghiêm túc mỹ phụ bỗng nhiên "Xì" một tiếng nở nụ cười!

Nàng cười đến như vậy trang điểm xinh đẹp, bộ ngực cặp kia quả cầu thịt đã ở kịch liệt mà run rẩy: "Người nghĩ rằng ta là ba ba người tình nhân?"

"Ách, chẳng lẽ không phải?"

Diệp Hi ngây dại. Hẳn thật đúng là như vậy nghĩ sao!

"Người cũng quá có thể suy nghĩ sao?!"

Nhìn Diệp Hi này kinh ngạc đến ngây người biểu tình, trình mẫn là cảm thấy như vậy thật là tốt cười. "Lẽ nào người không tiếp thụ được người khác quan tâm người? Hay(vẫn,còn) là nói, người cho là mình cùng này... Những nữ nhân kia trong lúc đó cũng không sai?"

"Ta không biết sao?."

Diệp Hi trong lòng vừa phun, luôn cảm giác mình hình như bỏ quên cái gì.

Hay(vẫn,còn) là nói, trên thế giới vốn là có lớn lên tương tự như vậy người.

Bất quá, người mỹ phụ này nữ nhi cùng chính bản thân cô lớn lên tương tự, có thể có thể lý giải là(vì) vừa khớp. Nhưng là con gái của nàng, bất luận là cùng chính bản thân, hay(vẫn,còn) là cô, cũng hoặc là ba ba của mình, đều có vài phần tương tự, giống như là...

Thật giống như là cùng một người hài tử!

Được rồi! Chính là cái này! Diệp Hi trong đầu lóe lên một cái không gì sánh được khiếp sợ ý niệm trong đầu! Sắc mặt của hắn bá một chút trở nên tái nhợt! Không thể nào? Nếu quả như thật như tự mình nghĩ như vậy, này trình mẫn nữ nhi, cái kia chính bản thân chính bản thân không lớn lắm la ly, không chính là mình —— y viện ra, lúc này lại đi vào một người mặc màu xám tro áo khoác ngoài, mang theo thái dương kính mắt trung niên nam nhân.

"Không biết Tiểu Hi một người ở chỗ này có thể hay không muộn hồng!"

Nam nhân thấp giọng lẩm bẩm, ghi danh một chút lập tức liền hướng về năm tầng săn sóc đặc biệt phòng bệnh đi đến.

Trên thế giới lại có trùng hợp như thế! Đây một người nam nhân...

Đem mắt hái xuống, Diệp Long tiện tay bỏ vào túi quần của mình trong.

Diệp Long! Lại chính là Diệp Long!

Mà ở trình mẫn đức phòng làm việc trong, Diệp Hi bọn họ cũng không biết Diệp Long đến.

"Kỳ quái, tiểu tử chạy địa phương nào đi?"

Đương Diệp Long đi tới cháu trai phòng bệnh là lúc lại phát hiện gian phòng trống rỗng, không có một bóng người.

"Diệp lão tiên sinh, ngài thế nào tới a?"

Sau lưng Diệp Long, biết tin tức viện trưởng vội vội vàng vàng chạy tới. Ngữ khí của hắn giống như là một cái nô tài như nhau.

Dù sao, thân phận của Diệp Long cũng đủ để cho hắn khúm núm! Chỉ cần Diệp Long nguyện ý, chỉ cần một chút một chút đầu, như vậy chính bản thân viện trưởng thân phận liền khó giữ được! Điều này làm cho lão viện trưởng làm sao không nơm nớp lo sợ nè!

"Ừm, Tiểu Hi hắn ở đâu?"

Diệp Long đối với viện trưởng này thái độ như vậy hình như đã thành thói quen, cũng không nói nhảm.

"Cái này... Nghe hộ sĩ nói, Tiểu Hi hắn hình như đi tìm trình y tá trưởng!"

Viện trưởng vội vàng đáp.

Diệp Long hơi khẽ cau mày: "Trình y tá trưởng?"

Nghe thấy cái dòng họ, Diệp Long chợt nhớ tới mình ở hơn hai mươi năm trước hoang đường chuyện cũ. Nay một nữ nhân hiện tại thế nào nè? Nàng cũng không muốn thấy mình liếc mắt!

Trong lòng hơi hít thở dài, Diệp Long lại nói: "VẬY làm viện trưởng mang ta đi y tá trưởng phòng làm việc của được rồi. Tiểu Hi tiểu tử kia, thực sự là yêu chạy loạn!"

"Diệp Hi!"

Trình miễn nhìn trước mắt cái này tiểu nam hài trên mặt âm tình bất định, đoán được hẳn khả năng biết cái gì, vội vàng nũng nịu nói: "Hiện tại người đi ra ngoài đi! Ta nghĩ muốn tự mình một người yên tĩnh một chút!"

Lúc này nàng kiều má lúm đồng tiền ửng đỏ, phấn má trở nên nóng hừng hực!

Diệp Hi nhìn trước mắt có chút sửa giận mỹ phụ hộ sĩ, chỉ cảm thấy nàng giống phấn điêu ngọc thể tác phẩm nghệ thuật làm cho mê muội! Hơn nữa, da thịt của nàng tuyết trắng giống như tơ lụa giống nhau, mặc dù không có sờ qua, thế nhưng Diệp Hi lại biết, nhất định là xúc tua trắng mịn non mềm, giống mới lột trứng gà bạch!

"Trình y tá trưởng? Ở sao?"

Bỗng nhiên, viện trưởng nói như sấm sét giữa trời quang, để cho cái kia trình miễn cả người run lên!

Kế tiếp một cái thanh âm khác càng làm cho nàng như bị điện giật!

"Bọn họ có phải hay không ở bên trong?"

Này thanh âm của một nam nhân, trình mẫn vô luận như thế nào cũng sẽ không quên!

Là Diệp Long! Dĩ nhiên là Diệp Long!

Mà Diệp Hi dường như cũng nghe được gia gia mình thanh âm, hấn vừa định muốn mở lời Đại Thoại, thế nhưng chợt bị(được) bên người này một cái mỹ phụ kéo lại, một tay che miệng của hấn!

"Đừng nói chuyện!"

Lúc này trình mẫn vậy được thực đẩy đà thân thể mềm mại dán lên cái này tiểu nam hài thân thể, trước ngực ngỗng cao cao vót song hoàn chông chắt chèn ép thân thể hấn!

Thế nhưng nàng chợt cảm giác được bụng của mình chỗ chia vào một cây lửa nóng thật lớn vật, mặt cười thượng nhất thời nổi lên từng đợt then thùng mây đỏ.

"Nói chung đừng nói chuyện!"

Thành thực ung dung mỹ phụ phong tình vạn chủng trắng cái ý nghĩ này lấy xấu tâm tư tiểu nam hài liếc mắt, một đôi ngọc thủ muốn đẩy hấn ra không phải, cứ như vậy để cho thân thể của chính mình dán hấn cũng không phải.

"Thế nhưng gia gia ta ở bên ngoài a!"

Thằng Diệp Hi nói, nguyên bản cũng đã vẻ mặt ửng đỏ mỹ hộ sĩ lúc này càng thêm xấu hổ! Lúc này nàng thực sự bị(được) bất thành tình tình hướng sợ hãi! Thế nào cũng thật không ngờ, người nam nhân kia cứ nhiên sẽ tìm tới nơi này đến!

Trong lòng hốt hoảng mỹ phụ hộ sĩ, lại chút nào cũng không có ý thức được mình lúc này cùng cái này cậu nhóc trong lúc đó là như vậy đích xác đen tối!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Tuyệt Sắc

"Làm sao vậy a?"

Diệp Hi nhìn trước mắt này một cái mỹ phụ, trong lòng cũng đang cười thầm. Thật chẳng lẽ như chính bản thân nghĩ như vậy? Nàng thực sự chính là mình gia gia tình nhân?

"Người trốn đi!"

Cũng không biết vì sao, nguyên bản Diệp Hi cùng nàng sẽ không có phát sinh qua chuyện gì, thế nhưng trình mẫn lại tựa hồ như rất sợ nhìn thấy Diệp Long như nhau, nàng lôi kéo cái này tiểu nam hài muốn để cho hắn tìm một chỗ trốn đi.

"A di, người làm chi nè? Ta tại sao muốn trốn đi?"

Diệp Hi không hiểu hỏi, thế nhưng hắn giọng nói quả thực có thể đè thấp, dường như hắn biết người mỹ phụ này hộ sĩ có chút không muốn để cho gia gia của mình phát hiện nè!

Diệp Hi ánh mắt rơi vào gần ngay trước mắt đạo này dáng người thương. Nàng vừa vặn vừa người hộ sĩ chế phục lại bị trước ngực nàng chống đỡ được(phải) cổ trương lên, phảng phất hai tòa liên miên chập chùng cao vót núi non giống nhau, tùy thời cũng sẽ có rách áo ra xu thế.

Hạ thân còn lại là ăn mặc đồng dạng sắc hệ váy ngắn, thẳng che lấp đến trên đầu gối phương làn váy không cách nào che giấu này một đôi tuyết trắng thon dài đùi đẹp. Cho dù không có xúc sờ lên, Diệp Hi nhưng cũng

dám khẳng định, này da thịt trắng mịn như tơ, đầy đà như chi, đường cong nhu hòa đùi đẹp cân xứng tiêm dày đặc.

Nhìn người mỹ phụ này lo lắng dáng dấp, Diệp Hi nụ cười trên mặt đại triển, ánh mắt kia càng thêm nóng rực, dường như muốn đem trình mẫn trên người hồng nhạt đồng phục y tá đều xé nát giống nhau!

Trình mẫn cũng không biết có phải hay không trong lòng không phục, nàng dĩ nhiên không có thoái nhượng, rất chịu thua đối mặt nam nhân này tham lam ánh mắt nóng bỏng, "Người không nghe được lời của ta sao?"

"Nghe được."

Diệp Hi gật đầu, lại giả vờ đi hướng cửa phòng, "Gia gia đang ở tìm ta nè!"

Không thể không nói, Diệp Hi giả bộ rất giống, thậm chí ngay cả so với hẳn lớn mỹ phụ cũng lo lắng hẳn sẽ chạy tới mở rộng cửa.

"Chớ!"

Quả nhiên, trình mẫn hành động ở Diệp Hi như đã đoán trước. Nàng kéo lại Diệp Hi cánh tay, nói: "Trước cho ta trốn đi! Đừng cho gia gia của người phát hiện."

Nàng làm sao có thể để cho Diệp Hi cứ như vậy đi mở cửa nè!

"Nhưng vì cái gì phải ẩn trốn nè?"

Diệp Hi giả bộ ngu nói.

Mà trình mẫn lúc này nghe được ngoài cửa tiếng đập cửa, một lòng đã bừng tỉnh kiến bò trên chảo nóng!

"Kỳ quái, lẽ nào không ai ở?"

Ngoài cửa, Diệp Long nghi ngờ lắm lắm, lại đưa tay đi vặn động bắt tay.

Nhưng nghe "Chi nha" một tiếng, cửa phòng lại bị hẫng mở ra!

Không có khóa!

"Di?"

Diệp Long sau lưng viện trưởng không khỏi phát ra một tiếng nghi hoặc: "Kỳ quái, trình y tá trưởng rõ ràng đã trở về a? Cũng không thể nhanh như vậy rồi rồi đi sao??"

"Hẫng là không ở nơi này sao??"

Diệp Long chậm rãi đi vào cái này phòng làm việc. Khi hẫng đi vào cái này phòng làm việc thời điểm, nhất thời nghe thấy được một loại nhàn nhạt mùi thơm. Rất tươi mát, cũng rất tự nhiên.

"Mùi này?"

Diệp Long bỗng nhiên cau mày, thầm nghĩ trong lòng: "Mùi thơm này hình như ở địa phương nào người qua. Kỳ quái!"

"Có cái gì kỳ quái mùi vị sao?"

Bên người lão viện trưởng bất minh cho nên, thế nhưng hẫng đã có một chút thấp thỏm bất an, bởi vì Diệp Hi không ở, có thể hay không chộc cho này một cái đại nhân vật mất hứng nè?

Lộp bộp!

Lúc này, núp ở này một cái giá sách cùng giá áo sau trình mẫn, trong lòng bỗng nhiên căng thẳng đứng lên! Nàng xuyên thấu qua một đạo khe nhìn Diệp Long, này một cái năm đó thật sâu thương tổn qua nam nhân của chính mình.

Nàng thực sự không muốn mình bây giờ cuộc sống yên tĩnh bị(được) hấn đánh vỡ. Thực sự không muốn. Con gái của mình, nàng không hi vọng nữ nhi biết người phụ thân này tồn tại. Lúc này trình mẫn cắn môi thật chặt một cái, hai tay lại nắm thật chặt nắm tay, dường như thực sự rất khẩn trương.

Mà ở bên người nàng tiểu nam hài lại cũng không có này một loại cảm giác. Ánh mắt của hấn thủy chung đều ở đây cái cao gầy mỹ phụ trên người dao động lấy. Lúc này thấy đến nàng cái dạng này, một loại trò đùa dai vậy xung động để cho hấn từ từ đuổi ra hai tay của mình.

Hai tay của nàng, dĩ nhiên từ từ leo lên mỹ phụ ngang hông thượng!

Trình mẫn cả người run lên, nhưng là lại cũng không có bất kỳ động tác gì!

Diệp Hi thấy(gặp) trình mẫn cũng không có phản kháng ý của mình, hấn mừng rỡ trong lòng, hai tay lần thứ hai vươn, ôm mỹ phụ nhân này dịu dàng nắm chặt (eo) thon thả, thấp giọng nói: "Tốt A di, yên tâm đi! Chúng ta không đi ra cũng sẽ không bị(được) gia gia bọn họ phát hiện!"

Hấn nói phảng phất hai người ngay yêu đương vụng trộm giống nhau.

Như vậy một loại mạo hiểm kích thích cảm giác, thật sự là quá tuyệt vời!

Thế nhưng trình mẫn nhưng cũng không sinh được ý niệm phản kháng, nàng chỉ là thuận thế phục ở sau người trên vách tường, nhắm mắt không nhìn. Nghe ôm lấy chính bản thân vòng eo này tiểu nam hài trên người nồng nặc khí tức, trình mẫn bỗng nhiên cảm thấy mình là có một loại nhàn nhạt cảm giác an toàn.

Diệp Hi thân thể nhẹ nhàng mà run rẩy! Hấn bỗng nhiên cảm nhận được sợ! Hấn sợ chính bản thân sẽ không khống chế được bản thân dục hỏa mà làm ra thương tổn chuyện của nàng đến. Dù sao, sự tình muốn thực sự như

chính bản thân nghĩ như vậy, hiện tại hẳn cùng người mỹ phụ này hộ sĩ núp trong bóng tối tiếp xúc thân mật mà bị gia gia phát hiện nói, hai ông cháu tùy thời cũng có thể đánh nhau nè!

Thế nhưng, người nói như vậy một cái tràn đầy thành thực phong vận mà vô cùng sức dụ dỗ nữ nhân nằm ở ngực mình, có thể không động tâm sao? Chỉ là, nhìn trong ngực xinh đẹp tiểu phụ run nhè nhẹ thân thể mềm mại co rúc ở góc chỗ, nhưng là lại lại tùy ý hai tay của mình ôm eo của nàng. Phảng phất đang tìm cầu cảm giác an toàn giống nhau, trong lòng của hẳn nhất thời tức giận một cổ là(vì) thập phần tà ác dục niệm.

Có lẽ là trong lòng vẫn như cũ tồn tại này một loại ngăn cách, trình mẫn cũng chưa hoàn toàn say mê với này một loại mộng lung cảm trong, thân làm mẹ người nàng tại sao có thể làm ra những thứ này đòi phong bại tục việc nè!

Vươn tay đem Diệp Hi đẩy ra, nàng chậm rãi lui về phía sau một bước nhỏ, thẳng đến sau lưng mình lần thứ hai chĩa vào trên vách tường mới thôi. Nàng hai tay theo bản năng ôm ở trước ngực của mình, biên bối răng trắng tinh cắn chặt môi dưới, trán nhẹ bải, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch: "Muốn chết rồi?"

Thanh âm của nàng thật rất nhỏ, sợ bị Diệp Long bọn họ nghe được. .

Lúc này trình mẫn nguyên bản trát lên tóc rải rác xuống tới, tóc dài phiêu dật, da trong trắng lộ hồng, cong cong run run lông mi dưới, cặp mắt phảng phất là tương bảo thạch giống nhau ánh sáng ngọc, mà lại mơ hồ có một loại mê hoặc lòng người quyến rũ yêu diễm.

Lúc này ẩn chứa hai bôi ưu thương.

Nàng xoay người muốn giật lại khoảng cách giữa hai người, bất quá sau lưng nàng lại vào lúc này đưa qua một đôi mạnh hữu lực cánh tay đem nàng cầm giữ vào trong lòng, phản ứng không kịp nữa, một cái ấm áp môi

đã bao phủ lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng nhi, nàng chỉ có thể phát sinh "Ô ô" tiếng kêu rên!

"Ngô —— "

Cái này nhón chân lên, hôn bản thân tiểu nam hài này đã man động tác để cho trình mẫn chạy tới nhẹ bản năng sợ, thân thể của hắn không được giãy dụa, nhưng chính là không dám cố sức.

Diệp Hi hai tay cố sức ôm eo của nàng đem nàng ôm thật chặt, tham lam mút vào đến từ chính mỹ phụ nhân đàn miệng trong thơm ngọt nước bọt, thỉnh thoảng cắn xé nàng đôi môi mềm mại.

Trình mẫn một đôi tay nhỏ bé ở Diệp Hi trên người lung tung huy động, cũng không biết muốn làm gì. Vô ý thức khẽ mở đôi môi, ứng với vào bên ngoài xâm miệng lưỡi. Song lưỡi vừa lộn làm động, trong miệng của nàng hộc nói mớ yêu kiều rên rĩ, càng ngày càng mềm yếu vô lực.

Trình mẫn cảm nhận được từng đợt hít thở không thông ngắt xiu, thân thể độ mạnh yếu phảng phất bị(được) quất một cái cạn bán, cả người xụi lơ ở Diệp Hi trong lòng, thường thường mà phát sinh một tiếng làm cho huyết mạch phún trương rên rĩ yêu kiều, thành thực mạn diệu, lồi lõm có hứng thú thân thể mềm mại ở Diệp Hi trên người càng không ngừng giãy dụa, ma sát không dứt!

Nhất là trước ngực cặp kia đầy ắp kiều đỉnh nữ phong càng liên tiếp chèn ép lồng ngực của hắn, này tràn đầy co dãn nhục đoàn là như vậy mê người, phảng phất hai luồng kẹo đường giống nhau, để cho Diệp Hi hận không thể cúi đầu cắn một cái!

"Kỳ quái, thanh âm gì?"

Bỗng nhiên Diệp Long thanh âm lại thiếu chút nữa liền mê thất ở nơi này tiểu nam hài trong nụ hôn nóng bỏng mỹ phụ phục hồi tinh thần lại! Đầu

của nàng về phía sau ngửa lên, rời đi Diệp Hi miệng, một tay khua lên, theo bản năng muốn phiến hẳn một cái bàn tay!

Chỉ là, nàng lại ngừng lại.

Bởi vì, Diệp Long bước chân đã càng ngày càng gần.

Trình mẫn lại càng hoảng sợ, thân thể mềm mại là(vì) không thể xét vậy nhẹ nhàng run run, nàng trán hơi đong đưa, này một đôi dâm phụ nhộn nhạo một trì xuân thủy vậy đôi mắt đẹp trừng mắt Diệp Hi, này hơi đỏ ửng gương mặt lại hiển lộ ra tức giận đáng dấp, nhưng là như vậy mê hoặc nhân tâm, phong tình vạn chủng.

Trong nháy mắt này!

Diệp Long ngừng lại!

Hai mắt của hắn khẽ híp một cái, bởi vì, hắn thấy được ở giá sách sau đó lộ ra ngoài một con hắc sắc giày cao gót một phần nhỏ!

"Ha hả, nếu nơi này không ai, chúng ta đây đi ra địa phương khác đi tìm sao?!"

Cũng không biết vì sao, Diệp Long lúc này cũng không có đi tới, mà là xoay người đối với cái này lão viện trưởng gật đầu liền muốn muốn rời khỏi phòng.

Thế nhưng Diệp Hi lại vào lúc này, hai tay ôm lấy trình mẫn vai, một sét đánh không kịp bưng tai chi thế lần thứ hai một ngụm hôn lên môi anh đào của nàng!

Trình mẫn nhưng thật không ngờ Diệp Hi sẽ lớn như vậy đảm, lại vẫn dám đến hôn môi chính bản thân! Nàng mời không bản thân phát ra một tiếng rên rỉ yêu kiều!

Tựa hồ là nghe được phía sau mình truyền một dị hưởng, cái kia nguyên bản muốn rời khỏi lão viện trưởng chậm rãi xoay người lại: "Vừa mới có đúng hay không có cái gì âm hưởng nè?"

Ầm ầm!

Lúc này đây không đơn thuần là trình mẫn cái này thành thực mỹ phụ cảm nhận được khẩn trương, thậm chí ngay cả muốn hôn nàng Diệp Hi cũng không khỏi được(phải) dừng lại động tác đến!

"Vừa mới có thanh âm gì sao? Người nghe lầm sao??"

Làm cho không nghĩ tới là, Diệp Long dĩ nhiên nhún vai, vẻ mặt bình tĩnh, "Đi thôi! Có thể bọn họ đến hoa viên nơi này sao?!"

Thấy Diệp Long rời đi, trình mẫn nhất thời hô một cái khí! Nhưng là của nàng tâm lại đang ở "Bang bang" thẳng khiêu.

Lão viện trưởng cùng Diệp Long hai người một trước một sau đi ra trình mẫn đức phòng làm việc, lại còn lại trình mẫn cùng tựa vào trên người nàng tiểu nam hài hai người.

Chỉ thấy cái này ăn mặc hồng nhạt đồng phục y tá mỹ phụ này nga trứng hình tiểu đỏ mặt lên như nước thủy triều, phảng phất chân trời đám mây, vừa tựa như hùng hực thiêu đốt Liệt Diễm!"Ta vừa mới tới cùng đang làm cái gì!"

Nàng ở trong lòng không khỏi hỏi chính bản thân, chính bản thân thế nhưng có một nữ hài tử mẫu thân a! Tại sao có thể làm ra như vậy đời phong bại tục chuyện nè!

Thế nhưng, nàng mình bây giờ cũng không có lòng tin khổng chế được chính bản thân. Bởi vì hiện tại nàng chỉ cảm giác mình hai chân có chút như nhũn ra.

Cho tới nay, thân là vị hôn mụ mụ nàng luôn luôn kiên cường sinh hoạt. Nàng có một khả ái nữ nhi, vị hôn mà dựng, lúc đó thế nhưng đã bị tả lân bên phải Lý này kỳ thị ánh mắt, nhưng nàng vẫn là căn răng đĩnh tới rồi.

Nhưng là bây giờ không biết từ lúc nào bắt đầu, chính bản thân này nguyên bản vẫn vẫn duy trì bình tĩnh phương tâm, nhưng thật giống như bị(được) đầu nhập vào một cục đá, nhất thời nhộn nhạo lúc từng đạo rung động.

Diệp Hi thấy(gặp) dựa lưng vào tường này một cái mỹ phụ hình như ngây dại như nhau, hần dĩ nhiên đưa tay lên lén sờ lên trình mẫn này chân ngọc thượng, chỉ cảm thấy xúc tua trắng mịn không dứt, phảng phất cọ ở tơ lụa chỉ số thông minh giống nhau để cho hần yêu thích không buông tay!

Nhất thời, trình mẫn nàng vươn một tay đè xuống Diệp Hi này một mực nàng chân ngọc giở trò ma quỷ, muốn đưa hần lồi ra đến, lại cũng không dám quá mức cố sức. Bởi vì, nàng còn nghe được Diệp Long cùng viện trưởng ở bên ngoài không có đi xa!

Bất quá, trong lòng nàng xấu hổ không dứt, cái này nhỏ tay của cậu bé phảng phất mang theo vô cùng ma lực giống nhau, để cho nàng cả người không ngừng run rẩy sâu đậm tội ác cảm trầm trọng mà áp lực, thế nhưng này yêu đương vụng trộm vậy sung sướng hưng phấn cũng mãnh liệt kích thích nàng, lý trí cùng dục vọng, cảm tính cùng lý trí tranh đấu đang ở kịch liệt mà tiến hành.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Mỹ Phụ

Nhưng như vậy có thể sao? Mặc dù mình cho tới nay đều là tự mình một người qua. Vô luận là cỡ nào tịch mịch, cỡ nào trống rỗng buổi tối, nàng cũng không có làm ra cái gì phóng đãng chuyện tình.

Mà bây giờ chính bản thân lại ở nơi này tiểu nam hài khinh bạc dưới trở nên nhạy cảm?

Ngoài cửa, Diệp Long cùng viện trưởng đã từ từ rời đi.

"Ba!"

Nhất thanh muện hưởng, Diệp Hi trên gương mặt nhất thời xuất hiện năm đỏ tươi ngón tay ấn.

"Diệp Hi người hơi quá đáng!"

Nhìn trước mắt thân cao vừa mới cao hơn trước ngực mình cặp kia nhục đoàn tiểu nam hài, nhìn hấn tay chân luống cuống cúi đầu, trình mẫn đột nhiên cảm giác được chính bản thân vừa vụn như hạ thủ quá nặng.

Bởi vì, khuôn mặt của hấn một mảnh hỏa hồng, bàn tay của mình ấn thật giống như thông qua đốt đỏ cục sắt khắc ở trên mặt hấn dấu vết giống nhau."Nói, vừa mới... . Tại sao phải làm như vậy!"

Nghĩ đến vừa mới chính bản thân lại bị cái này tiểu nam hài như vậy hôn môi, trình mẫn liền cảm thấy trong lòng của mình có một đoàn hừng hực thiêu đốt muốn diễm. Là kích thích? Là tội ác? Hay(vẫn,còn) là nặng nề áp lực?

"Thực sự là hỗn đản!"

Trình mẫn tuy rằng trong lòng có một chút không đành lòng, thế nhưng trong lòng không ngừng mọc ra lửa giận dĩ nhiên để cho nàng lần thứ hai quạt Diệp Hi một bạt tai!

Cái tát vang dội tiếng, ở trong phòng quanh quẩn đứng lên.

Mà Diệp Hi cũng là thật không ngờ nàng sẽ lần thứ hai đánh chính bản thân. Một tát này độ mạnh yếu so với vừa mới càng gia tăng một điểm, để cho thân thể hần cũng đứng không vững mà hướng lui về phía sau mấy bước, biết đụng phải giá sách mới ngừng lại được!

Thế nhưng, giá sách phía trên thư lại cho rằng Diệp Hi này vừa đụng đụng, cứ như vậy ngã xuống!

"Cẩn thận!"

Mắt thấy giá sách phía trên nhất vậy có một chút công kênh y học thư chính khách ngã xuống, trình mẫn bản năng muốn kéo Diệp Hi. Nhưng vẫn là đã muộn!

Nhưng nghe "Bang bang..."

Thanh âm vang lên, đồng thời kèm theo Diệp Hi rên tiếng: "Ôi!"

Rất nặng thư, một quyển bản địa đập phải Diệp Hi trên đầu.

"Thế nào? Không có sao chứ?"

Trình mẫn thế nhưng lại càng hoảng sợ, vội vàng kéo tay hần, một cái tay sờ trên đầu của hần, lại chỉ cảm thấy mặt trên nổi lên một cái thật to bánh bao.

"Xuy... Đau nhức a!"

Diệp Hi cũng hít một hơi khí lạnh.

"Đau nhức, đâm tử đáng đời người!"

Trình mẫn nghĩ đến chính bản thân vừa mới bị(được) hấn sờ soạng thân thể còn ý hôn môi, trong lòng sẽ tới khí. Nhưng khi nhìn cái này tiểu nam hài cái dạng này, lại cảm thấy buồn cười.

Diệp Hi gò má thương hai bên đều có bản thân dấu bàn tay, trên đầu còn nổi lên một cái đau đớn bánh bao!

"Thực sự đau quá ai!"

Diệp Hi vuốt đầu của mình, tay kia lại sờ sờ chính bản thân này đỏ lên gương mặt, trong lòng âm thầm kêu khổ, thật không ngờ chính bản thân ý thức nhin không được an lòng rước lấy như vậy báo ứng a.

May là trình mẫn coi như lý trí, nếu không nàng dùng đao đến đâm chính bản thân vậy thì cực kỳ.

"Đến."

Tức giận trừng cái này tiểu nam hài liếc mắt, trình mẫn người mỹ phụ này hay(vẫn,còn) là lòng có không đành lòng đi tới bản thân ghé làm việc thương ngồi xuống, từ trong ngăn kéo lấy ra một hộp rượu thuốc.

Diệp Hi lại sững sờ ở tại chỗ. Vừa mới này một người mặc hồng nhạt đồng phục y tá mỹ phụ từ trước người mình lúc đi qua, hấn luôn cảm giác mình hai tay đang run rẩy. Dường như rất muốn đem như vậy một cái mỹ phụ ôm vào trong ngực nè!

Vừa mới cùng nàng tiếp xúc thân mật cảm giác tuyệt vời, để cho Diệp Hi hô to đã nghiền! Để cho hấn lại lựa chọn một lần nói, hấn cũng sẽ không

chút do dự xuất thủ. Dù cho lần này là trên đầu bị(được) gạch đập phải hấn cũng không hối hận.

Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quý cũng phong lưu.

Xem ra, nam nhân thực sự là đồ đê tiện a!

Chỉ là, thử hỏi trong thiên hạ, đối mặt với như vậy thành thực phong tình mỹ phụ, ai có thể đủ cầm giữ được nè? Mặc dù là một cô bé mẫu thân, thế nhưng nàng bản thân mỹ nhưng cũng không bởi vì... này dạng mà có điều yếu bớt.

Này một thân thanh nhã xuất trần khí chất làm cho mê luyến. Cả người tản ra hoa tâm thiếu phụ mỹ lực động lòng người, hơn nữa mơ hồ cảm nhận được một chút Thư Hương khí. Mái tóc thật dài rối tung ở vai hai bên, ăn mặc vậy đại biểu thánh khiết nhất đồng phục y tá, thực sự có khác một phen phong tình!

"Ta vừa mới hấn là nhiều đánh người một ba!"

Trình mẫn bỗng nhiên nói. Mặc dù nói Diệp Hi theo tự mình cũng là một đứa bé mà thôi. Nhưng là mình chính là bị(được) tiểu hài tử này sờ soạng ngực, hôn miệng, điều này làm cho nàng cái này có thể làm hấn mù mù người mà nói là một loại xấu hổ!

"Ta sai rồi."

Diệp Hi hơi cúi đầu, thoạt nhìn giống như là này phạm qua sai lầm học sinh vậy.

Hấn này một cái dáng dấp lại làm cho trình mẫn "Xì" cười.

Nàng cười hình dạng rất đẹp, trên mặt lộ ra nhợt nhạt lê cơn xoáy, ngọc thủ che miệng. Động tác kia có vẻ như vậy ưu nhã, này một loại cảm đả

tiền khí chất có thể biểu thị người nữ nhân này rèn luyện hàng ngày.

Mỹ nhân thân nhiên cười, Diệp Hi nhất thời một trận mê muội, trong miệng có chút si mê thở dài nói: "A di người cười lộ lên thật là đẹp mắt!"

Cũng không phải là sao? Có thể không thể nói rõ là ngoạn đầu nhìn lại nhất tiêu bách mị sinh, nhưng là mị lực bất phàm! Nhất là động tác của nàng, giở tay nhắc chân trong lúc đó tự nhiên đổi thành một loại làm cho cúng bái khí chất cao quý, đáng vẻ muôn vàn! Điều này làm cho Diệp Hi lại nhin không được ngẩng đầu lên.

"Người nhìn cái gì chứ!"

Đối với Diệp Hi này thập phần nóng rực ánh mắt, trình mẫn hình như cảm thấy cả người đều thật nhiều con kiến đang bò được lấy, mới vừa bình tĩnh có một cái bàn tay ở trước ngực của mình vuốt ve, này một loại mới vừa tuyệt để cho nàng rất không có thói quen!"Người còn như vậy ta lại phải tức giận!"

"A. Ta không nhìn!"

Diệp Hi vừa nói vừa cúi đầu.

"Không quan hệ!"

Diệp Hi vuốt này hồng hồng dấu bàn tay, chê cười nói: "Bất quá trường lớn như vậy còn không có bị(được) nữ nhân như vậy đánh nhau nè! Thật đúng là có chút đau nhức!"

"Người đó là đáng đời!"

Trình mẫn đè ép môi dưới, đem trên tay rượu thuốc để xuống, lại đi tới bên cạnh trong học tử, tự nhủ nói: 'Kỳ quái, lần trước này bình làm bằng sắt du rõ ràng ta để ở chỗ này.'

"Hắn là ở chỗ này a?"

Trình mẫn đi ở phía trước, đưa tay muốn đi trở mình nhìn một chút ngấn tử. Chỉ là vị trí kia hình như có chút cao, nàng không (nên) muốn nhón chân lên đến.

Trình mẫn một động tác này có thể nhường cho Diệp Hi mở rộng tầm mắt! Nàng thon dài đùi đẹp, kiều đỉnh ngọc mông, eo thon chi... Gần đây hồ hoàn mỹ "S" hình đường cong để cho trước mắt hẳn sáng ngời! Nhưng khi nhìn không tới nàng phía trước có một chút đáng tiếc!

Trước mắt này một cái thành thực cao gầy mỹ phụ, ăn mặc tràn đầy sức dụ dỗ hộ sĩ chế phục, này lắc mông chi, đỉnh mông đít động tác thấy Diệp Hi trong lòng ngứa một chút, không khỏi huyền tưởng lúc người mỹ phụ này bên trong áo lót sẽ là như thế nào một loại tuyệt vời cảnh xuân nè?

"Diệp Hi, thành thật mà nói, vừa mới ta thực sự muốn phải thật tốt giáo huấn ngươi!"

Một lần nữa ngời trở lại đến trên ghế trình mẫn, bỗng nhiên nghiêm túc nhìn Diệp Hi: "Có phải là ngươi hay không cho rằng mỗi một nữ nhân cũng có thể tùy ý ngươi xằng bậy?"

"Không có, ta không có nghĩ như vậy a!"

Diệp Hi đạo (nói).

"Vậy ngươi vừa rồi thế nào động thủ với ta nè?"

Trình mẫn được(phải) để ý không buông tha người, cặp kia đôi mắt sáng trừng mắt trước mắt có chút không biết làm sao tiểu nam hài, nói:

"Hay(vẫn,còn) là nói, ngươi bình thường bên người đều là như vậy nữ nhân?"

"Không phải như vậy!"

Diệp Hi giải thích, thế nhưng nhưng không biết ứng với nên nói cái gì cho tốt. Dù sao, chính bản thân vừa mới thật sự là quá mức trùng động!

"Hừ!"

Trình mẫn thấp giọng hừ một câu, từ trong hộp xuất ra rượu thuốc, phảng phất lấm bẫm, lại thích như ở hỏi thăm này một đứa bé trai: "Ta đều lớn như vậy tuổi, có thể làm mẹ của người! Thật không biết người nghĩ như thế nào!"

"Thế nhưng A di người lớn lên thật xinh đẹp a!"

"Đẹp?"

Trình mẫn trong lòng hơi có một chút cảm giác thỏa mãn, đây là một cái nữ nhân đặc hữu lòng hư vinh.

"Tốt! Thật là đẹp mắt!"

Diệp Hi cười nói: "Thực sự tốt nhìn nè! Nếu như nói người là tỷ tỷ của ta thật là có người sẽ tin tưởng nè!"

Trình mẫn nhẹ vỗ một cái: "Người thế nào thoáng cái liền trở nên miệng ba hoa bắt đi nè!"

Bất quá ánh mắt của nàng tối sầm lại, sâu kín nói: "Ta cũng đã thua các người người tuổi trẻ, đâu còn có vốn liếng này nè!"

Có lẽ là nhớ ra cái gì đó chuyện thương tâm sao?, Diệp Hi hợp thời cười nói: "A di người còn rất trẻ nè! Theo ta bạn học gái thoát nhìn lớn hơn không được bao nhiêu nha! A, không đúng! Người đi còn trẻ hơn một điểm nè!"

Trình mẫn thế nhưng bị(được) Diệp Hi nói chọc cười: "Người a! Miệng cứ như vậy điềm! Nếu không ta lớn tuổi, còn có thể cho người dễ ngon dễ ngọt cho mê đảo nè! Nói không chừng sẽ đoạt người đương bạn trai ai ui!"

Nàng cười đến hoa chi chiêu triển, bộ ngực cặp kia nhũ phong càng liên tiếp run rẩy.

"Không cần A di người đi đoạt, ta hiện tại sẽ để cho bạn trai người được rồi!"

Diệp Hi đánh rần tùy cơn thượng, cười xấu xa nói: "Nếu như ta có như người vậy thành thực xinh đẹp nữ bằng hữu, vậy không biết đạo sẽ có bao nhiêu nam nhân ước ao đổ kị ta nè!"

"Người tiểu tử này! Có đúng hay không vừa mới giáo huấn còn không có cho người biết sai?"

Trình mẫn tuy rằng trong miệng trách cứ, thế nhưng Diệp Hi ca ngợi đối với nàng mà nói thế nhưng tương đối hưởng thụ nè! Đối với một nữ nhân mà nói, nàng rất muốn có được liền là nam nhân tán thưởng."Đến, đem đầu đưa qua đến, ta giúp người sát một chút rượu thuốc."

"Ừm."

Diệp Hi đi tới bên cạnh nàng, từ từ ngồi chồm hồm xuống.

Trình mẫn một tay đỡ cái này tiểu nam hài đầu, tay kia còn lại là đem đầu thuốc đồ ở bản thân tay kia cánh tay tâm trong, nhẹ nhàng mà ma sát Diệp Hi trên đầu cái túi xách kia tử.

Nhưng là tư thế như vậy, thật sự là để cho Diệp Hi cảm nhận được khó chịu nổi!

Bởi vì, lúc này hơi uốn lượn lấy thân thể Diệp Hi, ánh mắt của hắn lại đang hải đối mặt người mỹ phụ này hộ sĩ bộ ngực vị trí! Bộ ngực bàu đầy nữ phong bị(được) khóa lại nội lực nịt vú trong, trầm điện điện. Vòng eo tinh tế, đùi mông kiêu đĩnh, quả nhiên là ngực to, eo nhỏ nhắn, mông to!

Trình mẫu vóc người giáo tốt, hơn nữa còn là cao như vậy thiêu, thành thực thân thể duyên dáng yêu kiều, nên đột địa phương đầy đà mê người, sửa ao địa phương thướt tha gợi cảm! Thon dài tuyết chân càng kiện mỹ nhuận vòng tròn!

Gần ngay trước mắt kiều xinh đẹp tiểu phụ vậy được thực mạo diệu dáng người sư tử là để cho Diệp Hi có chút không khống chế nổi! Nàng này lời lồm mê người thân thể mềm mại bị băng bó khóa lại hồng nhạt đồng phục y tá trong, thế nhưng này lại không có giảm bớt chút nào vẻ đẹp của nàng!

Này da thịt trắng nõn lẩn sương thi đấu tuyết, tiêu diệt nhuận vườn vai, một đôi bồng tình tuyết ngẫu vậy cánh tay lúc này hoành ôm ở trước ngực, này để cho bất kỳ nam nhân nào thấy cũng sẽ trong lòng tình kỳ chấp chờn đùi đẹp chỉ che bấp đùi phần gốc vị trí, đường cong nhu hòa chân nhỏ để cho Diệp Hi trước mắt sáng ngời!

Lúc này đầu hắn càng vẫn thấp, hầu như liền đánh lên trước ngực nàng này một đôi thập phần bàu đầy phồng lên bộ ngực sửa trên!

Mà Diệp Hi ánh mắt còn lại là rơi vào trước mắt người mỹ phụ này hai chân thẳng lên. Một cái có chút bó sát người hộ sĩ váy ngắn đem nàng cặp kia tràn đầy sức dụ dỗ đùi đẹp chèn ép càng thêm mê người!

Trình mẫu dung mạo thực sự làm cho nhìn không ra tuổi của nàng, ung dung hoa quý, cao nhã thoát tục, tràn đầy thành thực nữ tính đầy đà ý nhị. Kiêu má lúm đồng tiền trên hoàn toàn không có một tia nếp nhăn, như hoa như ngọc, dường như phù dung vậy kiêu diễm động nhân. Vóc người của

nàng càng thần kỳ mà hoàn mỹ, đường cong lá lướt, ngực to eo nhỏ nhắn, ngồi cái ghế trên mỹ đồn câu nhân tâm phách!

Nhìn trước mắt xinh đẹp tiểu phụ, Diệp Hi còn thật sự có một loại muốn đem nàng lập tức đẩy ngã ở bản thân dưới thân hung hăng thảo phạt chà đạp xung động!

Bất quá, Diệp Hi ánh mắt rời lại bỗng nhiên bị(được) trên mặt bàn bày đặt này một tấm hình hấp dẫn.

Này là một đôi cữ nào mê người mẹ con a! Là tối trọng yếu là, người mỹ phụ này thân phận, để cho Diệp Hi cảm nhận được từng đợt cấm kỵ kích thích.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Kiều Mị

"Được rồi sao?"

Lúc này trình mẫn cũng không biết chính bản thân đang bị cái này tiểu nam hài loại nào thập phần nóng rực ánh mắt nhìn chăm chăm, nàng ôm lấy Diệp Hi đầu, nhẹ nhàng mà để cho hãn nâng lên.

Thế nhưng Diệp Hi ue vẫn như cũ chìm đắm trong này một loại gần gũi mỹ sắc trong, không có phản ứng đến. Cổ của hãn cứng đờ, cử động nửa thời điểm độ mạnh yếu đã có hơi lớn, cái trán chỉ một cái tử đánh vào này một cái cao gầy muội phu trước ngực!

Cặp kia đem nàng này một món hồng nhạt đồng phục y tá chống đỡ được(phải) phình ra bồng bồng nhục đoàn, bị(được) trán của đứa bé trai như vậy va chạm, nhất thời nhộn nhạo ra từng trận nhũ sóng!

"Ừm!"

Trong nháy mắt đó kích thích, cũng để cho trình mẫn không kìm hãm được phát ra một tiếng duyên dáng gọi to. Chỉ cảm thấy trước ngực một trận run rẩy, gắt gao điện lưu để cho thân thể của hãn đánh run một cái.

"Người tại sao như vậy nè!"

Trình mẫn mặc dù biết Diệp Hi không phải cố ý, nhưng nàng chính là tức giận, "Ngồi đằng hoàng cho ta!"

Có lẽ là hoảng hốt sao?, dù sao ngày hôm nay nàng cùng Diệp Hi cái này tiểu nam hài trong lúc đó tiếp xúc đã đủ nhiều! Hơn nữa, điểm trọng yếu

nhất chính là, Diệp Hi thế nhưng Diệp Long tôn tử! Nguyên bản cũng không muốn theo chân bọn họ Diệp gia lại có cái gì lôi kéo quan hệ, thế nhưng hiện tại trình mẫn lại đột nhiên cảm giác được, không nên để cho Diệp Hi cái này tiểu nam hài như vậy theo đuổi tiếp nữa!

Có lẽ, hẳn chi cho nên sẽ có hành động như vậy, là bởi vì từ nhỏ chỉ còn thiếu cha mẹ dạy dỗ sao?! Dù sao, Diệp Ngạo Dương cùng Hàn Tuyết hai phu phụ hầu như đều không có gì thời gian đến dạy dỗ hẳn.

Cũng không biết từ lúc nào bắt đầu, trình mẫn đã đem tự mình tác là của hẳn trưởng bối nè!

"A."

Diệp Hi trong lòng âm thầm đặc ý, tuy rằng vừa mới cũng không có bị(được) bàn tay của mình đụng vào qua, thế nhưng này một loại mềm mại mà tràn ngập co dãn cảm giác lại vẫn như cũ để cho hẳn muốn lần thứ hai âu yếm! Nhìn trước mắt như vậy một cái thành thực xinh đẹp vưu. Vật, Diệp Hi khó khăn nuốt nước miếng, thậm chí rất muốn một ngụm che lại cái miệng nhỏ nhắn của nàng!

Bất quá hẳn không dám.

"Diệp Hi người nghe, nếu còn để cho ta biết người còn như vậy hạ lưu nói, ta nhất định sẽ đem người với người bạn học mẹ của nàng chuyện giữa lộ ra ngoài!"

Trình mẫn bỗng nhiên áp chế đạo (nói).

"Không... Về phần sao??"

Diệp Hi nhìn nàng, có chút buồn cười, lại có một chút bất đắc dĩ.

Mà trình mẫn cũng tương đương có trả thù khoái ý.

Nhất là nhìn Diệp Hi không biết làm sao hình dạng. Càng làm cho này một cái so với Diệp Hi cao gầy không ít mỹ phụ miệng kia sừng hơi cong lên một cái xinh đẹp độ cung. Nàng đứng lên, nói: "Nếu để cho người tiếp tục tiếp tục như vậy, nói không chừng sau này người còn sẽ làm ra càng thêm quá phận chuyện tình đến nè! Người đã phụ mẫu không có thời gian để ý tới dạy người, như vậy ta sẽ tới quản quản người!"

Lời của nàng nói xong đương nhiên, thật giống như chính bản thân thật là cái này tiểu nam hài trưởng bối.

Bất quá, Diệp Hi nhưng thật giống như cũng không có đang nghe nàng nói chuyện giống nhau. Lúc này ánh mắt của hắn vẫn là nghe vào ở trước mắt này một cái mỹ phụ trên người!

"Không có chuyện, người đi ra ngoài trước sao?!"

Trình mẫn bỗng nhiên nói.

Cũng không biết nàng đến tột cùng đang suy nghĩ gì, lúc này hô hấp càng ngày càng gấp rút, ngực. Trước này một đôi đầy đặn tuyết nhũ cũng theo nàng hô hấp tần suất giật giật, nàng phấn đỏ mặt lên, dường như ba tháng hoa đào nở rộ giống nhau kiều diễm động lòng người, làm cho không nhịn được nghĩ muốn lên trước cắn một cái!

"A, vậy ta đi trước."

Diệp Hi gật đầu, lúc này mới lưu luyến không rời rời đi trình mẫn phòng làm việc của.

"Tên tiểu tử thú vị này!"

Trình mẫn hướng về phía cửa phòng thấp giọng thôi mắng một câu, này mới đi tới một cái bình phong phía sau, muốn đem vừa mới thay đồng phục

y tá cỡi ra. Dù sao cũng hiện tại mang theo cũng không có chuyện gì, nàng còn muốn muốn sớm một chút đi về nhà bồi bồi con gái của mình nè!

Mà liêm mặc sau đó, một đạo như ẩn như hiện mạn diệu dáng người lúc này lại nhẹ nhàng khom lưng, này tất huyền não tốt cỡi quần áo tiếng làm cho lòng người giữa không khỏi huyền tưởng lúc sa liêm sau kiều diễm xuân. Quang!

Lúc này đem đồng phục y tá cỡi ra mỹ phụ, lại dừng lại. Lúc này nàng đang ăn mặc một bộ tư sắc nội. Y phục. Một thân băng cơ ngọc phu lẫn sương thi đấu tuyết, hai chân thon dài càng duyên dáng yêu kiều, mông đít kiều đỉnh rất tròn, vòng eo một tay doanh nắm. Trước ngực càng khởi động một đôi thập phần cao vót núi non!

Tính gợi xương quai xanh khẽ run, động vừa nhìn, này một cái thành thực xinh đẹp tiêu phu quả nhiên là một cái cực phẩm a! Trên mặt nàng đường viền hết sức sao mỹ, mang có một loại khí chất cao quý, có vẻ đặc biệt mê người. Nàng lúc này trắng mịn gương mặt hơi đỏ ửng, là như vậy phong tình vạn chủng, dụ cho người hà tư!

Ngực của nàng. Bộ, đầy ắp, kiên. Đỉnh, rất tròn! Tay kia cảm tốt không phản đối! Này trầm điện điện nhục đoàn không có một tia rủ xuống, có vẻ như vậy kiều đỉnh đầy đà! Mà lúc này cao vót trong mây tô. Ngực lúc này càng là bởi vì mỹ thiếu phụ hô hấp mà trở nên run rẩy!

Nàng song. Ngọn núi vẫn là kiên. Đỉnh rất tròn, đem nhũ. Tráo chống lên hai tòa thật cao trướng bông! Ăn no. Đầy phồng lên núi non, nhất khởi nhất phục, cường liệt mà hấp dẫn nam nhân nhãn cầu!

Có chút ý loạn tình mê trình mẫn, bỗng nhiên đưa ra tay của mình, vuốt lên trên người của mình! Nàng cơ. Phu là như vậy tô nị, trơn không lưu tay! Trình mẫn thậm chí còn phóng đảng mà đem bản thân nị ngực hướng về

phía trước đẩy ra, một tay đem này một tòa nháy ra ngọc. Nhũ nằm trong tay!

"Ờ."

Phảng phất cảm giác được bản thân phương tâm bị(được) nam nhân nắm trong tay, cả người mềm mại tê tê, vô số điện lưu ở trong thân thể lên mà qua. Trình mẫn cánh tay ở trước ngực mình một tòa trên đỉnh núi tuyết nhẹ nhàng mà trượt xuống! Này thật sâu tê dại để cho nàng nhin không được phát sinh một tiếng nhọt nhạt rên rĩ yêu kiều: "Ừm..."

Mà trên mặt của nàng càng ửng đỏ một mảnh!

Nàng phảng phất cảm giác được có một người nam nhân tay của đàn ông đầu ngón tay ở bản thân tô. Ngực trên trượt xuống đúng vậy, chạm điện kích thích làm cho nàng hô hấp càng thêm dồn dập! Nàng chậm rãi nhắm lại bản thân cặp kia thủy uông uông mị nhãn! Thật mỏng môi anh đào hơi khê mím môi, sau đó lại từng lên, hai mảnh môi phiến hơi về phía trước chu, trên gương mặt, phấn má thượng, gáy ngọc là này then thùng đỏ ửng!

"Ta sao như vậy chứ!"

Trình mẫn chỉ cảm giác mình cả người trở nên khô nóng đứng lên! Một loại trước nay chưa có cảm giác tê dại để cho nàng tâm hoảng ý loạn! Phương tâm "Bang bang" thẳng khiêu, tiểu lộc loạn chàng, dường như muốn từ tim của mình phồng trong nháy ra giống nhau!

Cuồng loạn cảm giác đánh thẳng vào nàng thân là người vợ lý trí! Thế nhưng chính cô ta đôi bàn tay không ngừng mà xoa nắn trước ngực mình đem ăn no. Đây thỏ ngọc, ngũ chỉ thật chặt đem đang một tòa núi non nằm trong tay! Nhẹ nhàng mà xoa nắn, dùng sức đè ép! Dùng lòng bàn tay của mình học nam nhân tại trước ngực tinh tế nhào nặn ấ!

Mà thân thể nàng lại không khống chế được mà ngẩng đầu ưỡn ngực, dường như muốn đem bản thân tô. Ngực nhét vào bàn tay trong giống nhau!

Cái loại này điện giật cảm, rậm rạp chẳng chịt vết ngứa cảm từ ngực. Bộ truyền đến, nàng thậm chí có thể cảm giác được chính bản thân tuyệt như dính đoạn hai khối cây anh đào trở nên kiên cứng.

"A!"

Không ức chế được rên rỉ từ nàng trong miệng tràn ra, trình mắt lúc này mắt phượng mê ly, tuyệt hoàn mỹ má ngọc ửng đỏ một mảnh! Mũi ngọc trên xuất hiện một tầng mờ hôi hột, đỏ bừng đôi môi mím thật chặt, thần tình kia, bộ dáng kia quả nhiên là phong tình vạn chủng!

Nàng vậy được thực phong vận là lướt mạn diệu đường cong nhưng bởi vì nàng thân thể giãy dụa mà càng thêm mê hoặc!

Đầy đặn tô. Ngực cao vót trong mây! Lúc này bị(được) nịt ngực trói buộc, bày biện ra rất tròn kiêu đĩnh hình dạng, bừng tỉnh hai tròn trịa bóng cao su, không có một tia rủ xuống! Hơn nữa, trí mạng nhất là nàng cả người tản ra đoạt nhân tâm phách mê người mà thành thực thiếu phụ đặc hữu mùi thơm!

"Đinh..."

Bỗng nhiên, điện thoại lại ở phía sau vang lên.

Trình mắt nguyên bản còn đang thủ dâm hai tay lập tức cầm cự được! Nàng vội vàng dời hai tay của mình, mặc quần áo xong sau đó mới nghe điện thoại.

"Mụ mụ, ta hiện tại đã đến cửa bệnh viện nè! Ta liền vào được a!"

Là nữ nhi thanh âm!

"Chờ:các loại —— "

Trình mẫn vừa muốn nói chuyện, thế nhưng nữ nhi lại gấp lấy quả thượng liễu điện thoại.

"Nha đầu kia!"

Trình mẫn lại có chút lo lắng đứng lên. Dù sao lúc này Diệp Long còn đang y viện nè! Nếu như bị hấn phát hiện nữ nhi, vậy mình những năm gần đây ngày tự tuyệt đối sẽ không lại bình tĩnh!

Đây là nàng cũng không hi vọng phát sinh!

Vội vàng sửa sang xong y phục của mình, trình mẫn lập tức đi ra phòng làm việc.

Nữ nhi, là nàng cả đời này duy nhất! Trình mẫn một con cùng nữ nhi sống nương tựa lẫn nhau, nàng làm sao có thể để cho người nam nhân kia phá hư chính bản thân vốn là gia đình nè!

Thời gian, thực sự rất kỳ quái. Người người nhìn thẳng nó, nó cũng không sẽ động. Nhưng là lại sẽ ở lơ đãng trong lúc đó mất đi. .

Cùng nữ nhi đi dạo một cái buổi chiều thương trường, lúc này đã mặt trời lặn tây sơn! Trình mẫn hai mẹ con chính phải về nhà đi.

Thế nhưng, này một cái tiểu khu cũng một mảnh đen nhánh!

"Là bị cúp điện nè?"

Trình mẫn không khỏi hỏi.

"Mụ mụ!"

Trình ngọc dao ôm lấy mẹ mẹ cánh tay, trên mặt có chút lo lắng: "Lão sư nói, trên thế giới căn bản cũng không có nếu nói yêu ma quỷ quái sao?!"

Này một cô bé, lớn lên thoát nhìn cũng chỉ chừng mười tuổi. So với Diệp Hi nhỏ hơn tốt nhất vài tuổi. Bất quá, cho dù tuổi còn trẻ mà, thế nhưng trình ngọc dao lại di truyền mẹ của nàng mỹ lệ, cặp kia mắt phượng thủy uông uông, hình dạng xinh đẹp khả ái!

"Đối với! Nhà của chúng ta Ngọc nhi chính là dũng cảm, không sợ vài thứ kia!"

Mỹ phụ lôi kéo nữ nhi tay nhỏ bé vừa đi còn vừa muốn xem lấy hoàn cảnh chung quanh. Mặc dù nói không sợ, cũng không có cái gì quỷ quái. Thế nhưng trong lòng lại làm sao có thể hoàn toàn khắc phục loại này sợ hãi nè! Xung quanh đen như mực, đi vào tiểu khu, ngoại trừ này đường nhỏ căn bản là thấy không rõ!

Đối mặt với không biết, nhân loại thường thường cũng sẽ từ trong đáy lòng sợ!

"Mẹ mẹ!"

Nguyên bản còn vẻ mặt hưng phấn tiêu la lý không khỏi ôm lấy mẹ mẹ cánh tay, "Người có cảm giác hay không thật tốt như có thứ gì đang cùng ở chúng ta phía sau a?"

"Nơi nào! Người đa tâm liệu!"

Mỹ phụ trong lòng máy động, nàng cũng cảm thấy, nhưng là thế nào tốt đối với nữ nhi nói những lời như vậy nè! Nói chung về nhà trước mới là thật! Mặc dù mình là đại nhân, thế nhưng cũng chỉ là một nữ nhân mà thôi, đối mặt này sợ hãi thứ, không sợ mới kỳ quái nè!

Gió thổi lá cây, nhất thời "Sàn sạt" thanh âm bên tai không dứt. Bình thường rất bình thường thanh âm ở thần kinh cực độ nhạy cảm lại trở thành sợ hãi trong lòng!

"A!"

Trình ngọc dao vội vàng ôm lấy mù mù, "Mụ mù, chúng ta nhanh lên một chút trốn sao?!"

"Chớ nhanh như vậy! Mụ mù chân có chút chua xót nè!"

Mỹ phụ nhân trong lòng mặc dù có một chút sợ, thế nhưng lại không mau nổi. Trình mẫn trong lòng hiện tại có chút hối hận, vì sao chính bản thân không sớm một chút cùng nữ nhi về nhà, hảo hảo ở nhà xem ti vi không đi lại hết lần này tới lần khác muốn trẻ như vậy mới trở lại nè!

"Mụ mù, đi mau a!"

Trình ngọc dao không ngừng giục, thế nhưng dưới chân cũng gồ ghề bất bình nga trứng đường nhỏ, trình mẫn chân dưới một cái lão đảo, nhất thời té lăn trên đất!

"Ôi! Đau quá!"

"Mụ!"

Một bên trình ngọc dao thấy(gặp) mù mù ngã sấp xuống, vội vàng muốn nâng dậy nàng, thế nhưng lúc này phía sau lại đi ra một đạo thân ảnh!

"A! Quỷ a!"

Tiểu la ly trong lòng nhất thời đem vậy căn bản không tồn tại yêu ma quỷ quái cùng trước mắt cái bóng đen này nóc.

Diệp Hi đã có thể buồn bực! Nguyên bản còn dự định muốn tới bãi phỏng một chút trình mẫn, lại thật không ngờ mới vừa ra tới cũng đã hù được người! Bất quá nhìn này lấy chồng hình như té sao??

"Ai, người thấy rõ ràng một điểm, ta cũng không phải là quỷ đâu!"

Diệp Hi không vui nói.

Mẹ con hai người đều là sửng sốt, tiếp theo mông lung ánh trăng nhìn về người, đã thấy là một đứa bé trai hình dạng! Không phải quỷ liên tốt rồi, trình ngọc dao cái này tiểu la ly đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Bất quá, nàng nhưng không có phát giác đạo mẫu thân mình trên mặt thâm tình.

"A di, người té sao??"

Diệp Hi nhìn này từ dưới đất đứng lên trình mẫn căn bản ngay cả bước đi cũng không ổn, lập tức tiến lên đỡ lấy nàng. Này nhàn nhạt thực phụ mùi thơm cũng đã để cho hẳn lòng say!

Đỡ lấy này một cái thành thực mỹ phụ cánh tay, Diệp Hi trong lòng hình như có mấy con kiến ở bò loạn lấy.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Mẹ Con

"A di, người hay(vẫn,còn) là đừng nhúc nhích a. Như vậy sẽ làm chân của người đau hơn."

Nói, Diệp Hi hơi cong thân thể của chính mình, muốn ôm lấy cái này so với hẳn cao hơn chọn mỹ phụ, thực sự không phải một chuyện dễ dàng! Thế nhưng hẳn nhưng cố cắn răng, dĩ nhiên thực sự đem trình mẫn người mỹ phụ này bế lên!

"Ai, chớ —— "

Trình mẫn mới vừa muốn cự tuyệt, thế nhưng Diệp Hi lại ôm nàng không thả!"A di rất nặng sao??"

Nhìn cái này tiểu nam hài này cật lực hình dạng, trình mẫn lại lại cười:
"Hay(vẫn,còn) là thả ta xuống đây đi!"

"Không, ta có thể!"

Ở phía sau, Diệp Hi làm sao có thể tỏ ra yếu kém nè! Hướng về phía bên người này một cô bé trình ngọc dao cười cười nói: "Này, người dẫn đường sao?!"

Trình ngọc dao ánh mắt luôn luôn ở Diệp Hi trên người du tẩu. Cái này thoạt nhìn lớn hơn mình mấy tuổi cậu bé, thế nào cho mình một loại cảm giác quen thuộc nè? Thật giống như đã gặp ở nơi nào. Bất quá nàng vẫn gật đầu một cái: "Bên này a!"

Diệp Hi cứ như vậy ôm trong ngực mỹ thiếu phụ đi hưởng âm u này một khu dân cư.

"Cái kia, người... Người có thể thả ta xuống!"

Bị(được) nam nhân như vậy thân mật ôm ngang, trình mẫn rất không có thói quen! Nhất là ở con gái của mình trước mặt. Hơn nữa, cái này ôm bản thân hay(vẫn,còn) là một đứa bé trai mà thôi!

"Thế nhưng, A di người có thể bước đi sao?"

Diệp Hi thoáng ngừng lại, nhìn trong ngực mỹ thiếu phụ. Mông lung ánh trăng dưới, nhưng thấy trên mặt nàng hình như phủ thêm một tầng sa mỏng, trắng nõn không rãnh má ngọc thượng lộ ra nhàn nhạt đỏ ửng, hà phi hai gò má. Mây như núi xa, nhẹ nhàng mà lay động, môi anh đào khẽ cắn, hơi khẽ mím môi.

Chỉ bất quá lúc này hãn cũng là đầu đầy mồ hôi! Dù sao trình mẫn cái này thực phụ so với hãn nhưng cao nè! Muốn Diệp Hi ôm nàng đi, cũng không dễ dàng a.

"Ta có thể chính bản thân đi."

Trình mẫn vẫn kiên trì xuống tới.

Thế nhưng bên cạnh nữ nhi cũng không biết mình mù mù lúc này xấu hổ, "Không được a mù mù, chân của người bị thương, còn miễn cưỡng bước đi nói rất dễ thương càng thêm thương a!"

Nàng rất là quan tâm ngừng đầu chống lại Diệp Hi ánh mắt: "Phiền phúc ca ca!"

"Ừm!"

Diệp Hi khẽ gật đầu, ôm như vậy một cái thành thực uông vật, người nam nhân nào cũng sẽ không cự tuyệt sao?. Ánh mắt của hắn rơi vào trình mẫn trên người, lại cùng ánh mắt của nàng trên không trung gặp nhau. Diệp Hi vội vàng sai mở ra đường nhìn.

Bất quá, lúc này Diệp Hi nhưng không biết, người mỹ phụ này tâm tình lúc này!

Trời ạ, con gái của mình dĩ nhiên gọi ca ca hắn! Phải biết rằng, nữ nhi bối phận thế nhưng so với Diệp Hi còn muốn lớn hơn đồng lứa nè!

Rối loạn, rối loạn!

"A di các người liền ở trước mặt sao??"

Cảm giác bầu không khí hình như có chút băng lãnh, Diệp Hi một thoại hoa thoại nói: "Cũng không xa sao??"

"Đúng rồi! Ca ca người biết mẹ ta sao? Trước đây ta đều chưa từng thấy qua còn người?"

Tiểu la ly đi ở phía trước, quay đầu lại hỏi đạo (nói).

Diệp Hi khẽ gật đầu: "Ta a? Ách, ta là mẹ người chiếu cố một bệnh nhân."

"Thì ra:vốn ca ca còn ngã bệnh nè!"

Tiểu la ly bỗng nhiên cười nói: "Này ca ca lần này tới thì nhìn mục mục sao?"

"Đối với, đúng vậy!"

Diệp Hi chợt nghĩ tới trong ngực này một cái mỹ phụ đã từng đối với lời của mình đã nói. Chính bản thân có phải thật vậy hay không quá mức

phóng túng? Hình như, không thể gặp mỹ nữ như nhau! Mỗi lần đều là như vậy không kìm hãm được muốn thân cận các nàng. Hay(vẫn,còn) là nói, chính bản thân bản tính như vậy? Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn không khỏi lơ mơ tiếp nữa.

Bị(được) nàng bao ở trình mẫn cũng không bắt được trong mắt hắn một chút mất mát, muốn nói điều gì, thế nhưng nhưng không biết mở miệng. .

Mẹ con này hai người gia thì ở phía trước, ở tiểu la ly dẫn đường dưới Diệp Hi ôm lấy mỹ thiếu phụ đi vào, rất là ôn nhu đem nàng đặt ở trên một cái ghế, lại cố ý hỏi: "A di, chồng người đâu? Không ở sao?"

Nghe vậy, mẹ con hai người đều là thân thể run lên.

Trình mẫn vội vàng có chút bi thương mà cười nói: "Hắn ở Ngọc nhi sinh ra không lâu sau liền qua đời nè!"

Nhìn mẹ con nhị trên mặt người bi thương, Diệp Hi có chút quý ý nói: "Xin lỗi, câu dẫn ra thương thế của các người tâm sự!"

Bất quá, trong lòng hắn cũng đang cười thầm! Cái này tiểu la ly, thật chẳng lẽ chính là mình... Trường bối?

Ngày! Nghĩ như vậy muốn Diệp Hi cũng cảm thấy trong lòng một trận run! Cái này thoát nhìn so với chính mình còn muốn nhỏ la ly, dĩ nhiên bối phận so với chính mình còn muốn lớn hơn!

"Không, không có gì."

Mỹ phụ nhẹ khẽ lắc đầu, "Ta còn không có cảm tạ người tiễn ta trở về nè!"

Nói đến đây, nhớ lại vừa mới mình bị hắn ôm vào trong ngực là lúc đen tối, trình mẫn nhất thời trên mặt một xấu hổ, nhưng càng nhiều hơn cũng

đối với Diệp Hi một loại tức giận!

Tiểu la ly từ ngọc cũng không giống như như nhiều lời, lập tức cái kia tìm đến làm bằng sắt rượu, "Mụ mụ, người trước sát một chút làm bằng sắt quán bar, như vậy sẽ khá một chút!"

"Để cho ta tới sao?!"

Diệp Hi cười từ trình ngọc dao trong tay tiếp nhận bình rượu, nói: "A di không ngại ta đến hỗ trợ sao??"

"Ta..."

Trình mẫn quả thật có chút chú ý, bất quá nàng vừa muốn nói chuyện, Diệp Hi cũng đã ở trước người của nàng ngồi chồm hổm xuống, một tay nâng lên nàng con kia bị thương chân.

"Ôi!"

Một trận đau đớn để cho nàng nhịn không được thất thanh la lên.

"Mụ mụ!"

Tiểu la ly lập tức quan tâm hỏi: "Có đúng hay không rất đau a?"

Diệp Hi néo néo nữ nhi mình khuôn mặt nhỏ nhắn, nói: "Người a! Mụ mụ đều người lớn như vậy, chẳng lẽ còn biết sợ còn loại đau này a! Ngược lại người a, hiện tại khuya lắm rồi nè, nhanh lên một chút tắm ngủ đi! Ngày mai không phải nói phải đến cạnh biển đi bơi sao?"

"A!"

Tiểu la ly lập tức nhảy dựng lên: "Đối với a! Ta đều thiếu chút nữa đã quên rồi!"

Thiếu nàg vẫn có chút lo lắng nhìn mù mù, "Này... Người ta đi tắm trước a! Phiền phức đại ca ca!"

Nàng hướng về phía Diệp Hi ngọt ngào cười, lúc này mới xoay người rời đi.

"Chớ."

Trình mẫn muốn rút về chân của mình: "Cái này hãy để cho ta tự mình tới sao?!"

Diệp Hi nói: "Không quan hệ rồi! A di người mặc dù ngồi liền tốt rồi."

Hắn tìm đến một cái cànng thấp ghế ngồi xuống, đem mỹ thiếu phụ chân ngọc chở khách hai chân của mình thẳng lên, bỏ đi giày, lộ ra này da thịt trắng như tuyết.

"Ừm."

Bị(được) Diệp Hi chạm đến lấy góc một khắc kia, Diệp Hi nhin không được run rẩy một chút.

"Rất đau sao?"

Diệp Hi thấy nàng chau mày, không khỏi hỏi.

Trình mẫn nhẹ nhàng lắc đầu, "Có một chút một chút, không có quan hệ."

Diệp Hi dính một điểm rượu thuốc liền vì nàng sát đứng lên. Mỹ thiếu phụ này trắng mịn da thịt để cho trong lòng hắn có chút lằng lằng, tràn đầy co dãn càng làm cho Diệp Hi trong lòng tà niệm xảy ra!

Hắn một bên xoa rượu thuốc, một bên ngẩng đầu. Nhưng thấy trình mẫn người mỹ phụ này lúc này đang hơi khép hờ mắt, biên bối răng trắng tinh

cẩn chặt ướn át môi dưới, bộ ngực hai tòa núi non càng liên tiếp phập phồng.

Này trong lúc vô tình triển lộ ra mê người dáng dấp càng phong tình vạn chủng, nhàn nhạt thực nữ mùi thơm để cho thật sâu kích thích khứu giác của hần thần kinh. Nhìn mỹ nhân mê người má ngọc, này có thể cũng là một cái thị giác hưởng thụ sao?!

Diệp Hi cũng không dám vô cùng làm càn, chỉ là hần kìm lòng không được đem động tác trong tay trở nên chậm đứng lên.

Thế nhưng, dù sao thoa thuốc rượu không cần thời gian quá lâu. Cuối cùng hần lưu luyến không rời mà thu hồi hai tay, "Thời gian không còn sớm, vậy ta đi trước!"

"Diệp Hi."

Trình mẫn bỗng nhiên gọi hần lại.

"A?"

"Người... Hần là đoán được cái gì sao??"

Trình mẫn có chút mất tự nhiên nhìn hần, cũng không phải là bởi vì sợ, mà là bởi vì bất đắc dĩ. Dù sao, giấy không thể gói được lửa. Quả thực, con gái của mình lớn lên cùng Diệp Hi thật sự là quá giống!

Điểm này thậm chí là mình cũng không thể quên.

"Ừm."

Diệp Hi gật đầu, thế nhưng nhưng lại cảm thấy ngượng ngùng nói: "Bất quá... Muốn ta thừa nhận nàng, nàng chính là... Ách, cái kia gì, thực sự rất khó a! Ta so với nàng còn lớn hơn nè!"

"Diệp Hi."

Trình mẫn chột lại hô hoán nói: "Không (nên) muốn đem chuyện của ta nói cho người biết gia gia. Còn có Ngọc nhi chuyện, cũng mời bảo mật."

"Được rồi!"

Diệp Hi thật sâu thổ liểu thổ khí: "Bất quá, A di người vì sao không gặp ông nội của ta đâu?"

"Không có vì sao!"

Trình mẫn vừa nghe đến Diệp Long liền lập tức sùng sộ lên đến: "Ta chỉ là không muốn những năm gần đây ngày yên tĩnh bị đánh phá mà thôi! Ta hiện tại cũng không phải là trước kia này một cái ngây thơ tiểu cô nương!"

"Ừm, điểm này nhìn ra được!"

Diệp Hi ánh mắt ở trước mắt này một cái thành thực mỹ phụ trên người quét mắt, thần tình kia không nói ra được tà ác.

"Diệp Hi, hi vọng người sau này cũng tận lực ít theo chúng ta tiếp xúc."

Trình mẫn xin chột trở nên nghiêm túc, vốn là muốn giáo dục cái này tiểu nam hài, không cho hắn đi lên lệch ra đường. Thế nhưng hiện tại ra mắt Diệp Long sau đó, trình mẫn chột có một chút sợ lên.

Cũng không biết là sợ Diệp Long hay(vẫn,còn) là sợ Diệp Hi tiểu hài tử này!

"Kỳ thực, A di người không cần bộ dáng như vậy."

Diệp Hi từ từ ngồi xuống trình mẫn đối diện, nói: "Đây không phải là lỗi của người, không phải sao? Không cần phải... Che che giấu giấu. Tin tưởng gia gia cũng không phải này một loại tử triền lạn đả người."

"Chớ ở trước mặt ta nhắc tới hân."

Trình mẫn giọng nói rất lạnh đậm, hình như Diệp Long đối với nàng mà nói chỉ là một thông thường người xa lạ đường như. Có thể, lòng của nàng sớm đã chết sao?!

Hiện tại, đối với nàng mà nói, nữ nhi mới là toàn bộ của nàng.

"Nhưng là có một số việc A di người vẫn là phải đối mặt sao??"

Trình mẫn chợt đứng lên: "Đừng nói nữa. Khuya lắm rồi, người nhanh lên một chút trở lại! Tự ý rời đi y viện cũng không tốt!"

Nói, nàng hình như quên mất chân của mình còn đang đau nhức.

Chỉ là, đương trình mẫn đứng lúc thức dậy mới cảm nhận được chân trần truyền tới đau đớn! Nàng không tự chủ được phát ra một tiếng đau kêu: "Ôi!"

Cao gầy thân thể nhất thời mất đi cân đối.

Mà ở đối diện nàng Diệp Hi nhưng thật giống như còn không có phản ứng đến dường như, tất nhiên cứ như vậy tọa(ngồi) ở trên ghế sa lon, nhìn cái này cao gầy mỹ phụ hướng về chính bản thân nhào tới!

"Ai... Đau nhức!"

Diệp Hi chỉ cảm thấy này một thành thực động nhân thân thể hướng về chính bản thân áp đến, nặng nề cảm giác để cho hân đời không nhức nhích được đúng mực. Thế nhưng hai tay đã có ôm lấy người mỹ phụ này ngang hông.

Để cho hân cảm thấy khó chịu là, mặt mình lại bị người mỹ phụ này bộ ngực cặp kia trương phình nhũ phong thật chặt chèn ép. Cảm giác hít thở không thông, để cho mặt của hân nghẹn đến đỏ bừng.

"Ừm."

Cảm giác được trước ngực cái kia tiểu nam hài trong óc ở chèn ép bản thân kiều nữ, trình mẫn bỗng nhiên giãy giụa đứng lên, hai tay thừa tái Diệp Hi vai hai bên.

Mà Diệp Hi ánh mắt lại không tự chủ được rơi vào gần trong gang tấc này một đôi đem trước ngực nàng y phục chống đỡ được(phải) thập phần bèo dầy trên bộ ngực sữa! Sâu đậm rãnh giữa hai vú, nhàn nhạt cây hương trầm, không có chỗ nào mà không phải là ở kích thích hẳn!

"A!"

Bỗng nhiên, này thực phụ cùng tiểu nam hài phía sau lại truyền đến một tiếng bén nhọn chói tai la lên! Lại thì ra là mới vừa đi ra tới tiểu la lỵ trình ngọc dao! Nhưng này dưới hống nàng!

Nàng dĩ nhiên thấy mẹ của mình đem này người ca ca đặt ở trên ghế salon!

"Nha đầu chết tiệt kia, mù tên gì nè!"

Trình mẫn hai tay muốn đem thân thể của chính mình khởi động đến, thế nhưng bất đắc dĩ một chân còn đang đau nhức, nàng căn bản là đứng không vững.

Mà ở nàng dưới thân Diệp Hi đã có một chút hốt hoảng muốn đứng lên!

Chỉ là, trình mẫn không có dờn, hẳn lại một cái đầu đâm vào mỹ phụ trong lòng, gương mặt lần thứ hai chĩa vào nàng này ngạo nhân kiều nữ phong.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Nụ Hôn Nóng Bỏng

"Ôi!"

Bộ ngực lần thứ hai bị cái này tiểu nam hài tập kích, trình mẫn cái này cao gầy thành thực mỹ phụ nhất thời lui về phía sau nhiều bộ!

"Mụ mụ!"

Mà hành lang trong tiểu la ly cũng đi nhanh lên đến giúp đỡ mẹ của mình, dù sao mụ mụ chân vừa mới lắc lắc nè!

"Không có, không có việc gì."

Trình mẫn phát phát tay, nhưng là lại không có nhìn Diệp Hi cái này vừa mới đè ép nàng tô nhũ tiểu nam hài, mà chết có chút cố hết sức xoay người đi hướng gian phòng của mình: "Mụ mụ đi trước gian phòng đổi bộ quần áo, Ngọc nhi người bồi cái này hi ca ca nói chuyện phiếm sao?!"

Nói, nàng cũng không quản phía sau nữ nhi này ánh mắt kinh ngạc liền cuống quít đi sẽ trong phòng.

Mà Diệp Hi lại tự thủy chí chung đều chưa kịp nói dù cho một câu nói!

"Nột, ca ca người vừa vặn quá phạm a!"

Ngồi ở chính bản thân mụ mụ vừa mới chỗ ngồi, trình ngọc dao lúc này nhìn Diệp Hi, nói: "Rất xấu rồi! Trong sách đều nói khi dễ nữ nhân không là đồ tốt a!"

"Ta nào có!"

Diệp Hi vẻ mặt đau khổ, "Vừa mới chẳng qua là không cẩn thận huých A di một chút mà thôi a!"

"Khanh khách!"

Nhìn Diệp Hi phạm quần thâm tình, cái này tiểu la ly chột cười ha ha. Bất quá nàng rồi lại bỗng nhiên nghi ngờ nhìn Diệp Hi, kỳ quái hỏi: "Hi ca ca, người có phát hiện hay không chúng ta lớn lên rất giống a?"

"A?"

Nghe vậy, Diệp Hi trong lòng nhất thời đánh run một cái. Hắn vội vàng phủ nhận nói: "Này, đâu như a, người nhìn lầm rồi sao?!"

"Không thể nào? Thế nhưng ta cảm thấy thực sự hình như a!"

Tiểu la ly ngạo đầu, nhìn Diệp Hi, bỗng nhiên nói: "Người có đúng hay không ca ca ta a?"

"Tuyệt đối không phải!"

Diệp Hi vỗ ngực nói: "Ta tại sao có thể là ca ca của người nè!"

Thế nhưng trong lòng hắn nhưng ở nói: Ta bối phận ép người còn thấp hơn nè! Tiểu muội muội!

Trình ngọc dao có câu: "Thế nhưng chúng ta vì sao lớn lên giống như vậy nè!"

"Vừa khớp mà thôi a! Mỗi người đều có hai con mắt, hai cái lỗ tai, hai cái ty không, một cái miệng, người nói có thể không như sao?"

"Hi ca ca người liền nói mò!"

Trình ngọc dao cười đến hoa chi chiêu triển.

Thế nhưng lúc này từ trong phòng đi ra ngoài trình mẫn lại phụng phịu: "Ngọc nhi, nhanh đi ngủ! Khuya lắm rồi a! Ngày mai người không phải hẹn bạn học đi nhà các nàng chơi sao?"

"A."

Trình ngọc dao gật đầu, nhưng trong lòng nói thầm đạo, "Đêm nay mù mù vì sao kỳ quái như thế nè? Lễ nào nàng cùng cái này hi ca ca trong lúc đó..."

Diệp Hi không có phát hiện trình ngọc dao cũng không trở về gian phòng, mà là núp ở hành lang bọn họ không thấy được địa phương núp vào.

Thay cho vừa mới y phục, lúc này trình mẫn người mỹ phụ này mặc một bộ T-shirt cùng một cái bó sát người quần jean, bất quá, vóc người của nàng thế nhưng nóng bỏng rất nè! Trước ngực đỉnh một đôi cao vót hùng vĩ tuyết nhũ, theo thân thể của hấn khẽ run, vóc người cao gầy nàng có một đôi thon dài đùi đẹp, trên mặt ngũ quan cũng là cẩn thận trong suốt, nghi giận dữ nghi cười.

Như vậy một thân thanh xuân thiếu nữ trang phục làm thế nào cũng che giấu không được nàng cả người tán phát thành thực cao quý chính là thực phụ khí chất.

Này như xuất trần tiên tử kiều dung, trong sát na, Diệp Hi cảm thấy lòng say thần mê, chỉ thấy nàng Nga Mi đậm quét, hà sinh hai gò má, môi anh đào kiều diễm ướt át, một đôi đôi mắt đẹp bay ra hồn xiêu phách lạc sóng mắt.

Màu son cái miệng nhỏ nhắn, đen sẫm mà nhu thuận tóc dài bởi vì nàng động tác quan hệ mà rối tung ra, càng lộ ra quyến rũ động lòng người. Mà nàng nhu nhược kia thân thể đè ép trước ngực, càng khiến cho Diệp Hi trong lòng đột nhiên nhộn nhạo không dứt.

"Diệp Hi, người đi theo ta!"

Trình mẫn thủy chung phụng phịu, mang theo cái này tiểu nam hài đi tới thư phòng của mình trong.

Diệp Hi ở nàng sâu phía sau rõ ràng mà chú ý tới mỹ phụ nhân vậy được thực đẩy đà thân thể mềm mại nhẹ nhàng run rẩy, bình tức vai hơi không thể xét run run, dường như đang sợ cái gì. Ánh mắt của hắc kìm lòng không được rơi vào trên phần lưng của nàng.

Trình mẫn tư thái đường cong là như vậy mạn diệu thướt tha, tuy rằng nhìn không thấy trước ngực nàng cao vót nhũ phong, nhưng là của nàng phong thắt lưng kiều đồn lại cũng giống vậy hấp dẫn nam nhân nhân cầu.

Đầy ắp thành thực nàng lui đi thiếu nữ ngây ngô, phủ thêm một tầng gợi cảm mê người mị thái. Tại nơi bó sát người trở nên trắng quần jean dưới, hai chân của nàng là như vậy nhu hòa kiện mỹ.

"A di người có lời gì phải cùng ta nói sao?"

Diệp Hi dường như cảm thấy bầu không khí có điểm lạ.

Mà trình mẫn chỉ là khẽ gật đầu, làm mất đi tử rượu thượng lấy ra một thanh Whiskey, tự mình ngã xuống trên ly uống."Diệp Hi, ta không thích người đem những chuyện kia nói cho Ngọc nhi, hiểu chưa?"

"Thế nhưng, người làm như vậy có thể có thể lừa gạt được bao lâu?"

Đúng vậy, có thể lừa gạt được bao lâu? Trình mẫn ở trong lòng hỏi mình. Nhưng đáp án là nàng cũng không rõ ràng lắm. Chỉ là, nàng bây giờ, căn bản cũng không muốn cùng cái kia đã từng thật sâu thương tổn tới mình đích xác nam nhân có tiếp xúc! Thậm chí là cháu của hắc, trước mắt Diệp Hi cũng không có thể!

Diệp Hi thấy nàng không nói lời nào, chỉ là một kính nhi uống rượu, nhẹ nhàng mà hô hoán nói: "A di?"

"Được rồi!"

Trình mẫn mạnh ực một hớp rượu, còn ợ một hơi rượu, "Diệp Hi, các người người của Diệp gia, sau này cũng không muốn cùng mẹ con chúng ta nhắc lên quan hệ! Ta không muốn!"

"Có lẽ, A di người hẳn là tìm gia gia nói một cái!"

Diệp Hi nhìn trước mắt này một cái bởi vì quát:uống rượu mà khuôn mặt tân được(phải) hơi ãa hồng mỹ phụ.

"Ba!"

Bỗng nhiên, trình mẫn dĩ nhiên hung hăng đánh Diệp Hi một bạt tai: "Người tính cái gì! Chuyện của ta lúc nào cần phải người tiểu hài tử này để ý tới! Các người Diệp gia nam nhân đều không phải người tốt!"

"Nhưng A di như người vậy chán chường có thể đủ làm cái gì đấy?"

Diệp Hi trong lòng cũng không khỏi có chút tức giận! Người nữ nhân này thật sự là quá quật cường!

"Chán chường?"

Trình mẫn lần thứ hai ợ một hơi rượu, nói: "Này không có quan hệ gì với các người! Cút ra ngoài cho ta! Cút —— ngô!"

Thế nhưng này một cái mỹ phụ lời còn chưa nói hết, cái này tiểu nam hài cũng đã lấn người mà lên!

Diệp Hi nhưng không khách khí, miệng rộng một cái, lập tức hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng nhi, có chút cuồng dã mà cướp đoạt lấy nàng đàn

miệng trong thơm ngọt nước bọt. Hai tay của hắn tự nhiên không có không, mà là đang trình mẫn này thành thực thân thể mềm mại trên chung quanh thăm dò vuốt, thỉnh thoảng cố sức nắm nàng tuyết nhũ, giây lát lại cầm nàng ngọc mộng tùy ý nắm bóp.

"Ô..."

Uống một chút ít rượu trình mẫn bỗng nhiên khiếp sợ. Cái miệng nhỏ nhắn trong thở ra nhiệt khí mang theo nhàn nhạt mùi rượu, thật sâu kích thích Diệp Hi khứu giác thần kinh.

Nhưng nghe "Ba" một tiếng, Diệp Hi cánh tay chợt ở mỹ phụ nhân cao kiêu mộng dứt thượng đập đánh một cái!

"Ai —— "

Mộng dứt bị(được) cái này tiểu nam hài đánh một cái, trình mẫn hai cánh tay tìm lòng không được nắm thật chặt, toàn bộ thân thể áp ở nơi này so với chính mình thấp nhiều lắm cậu bé trên người, bộ ngực một đôi tràn đầy co dãn nhũ phong thỉnh thoảng ma sát lồng ngực của hắn. .

Bất quá hình như là phát giác bọn họ lúc này tư thế thật sự là quá mức mập mờ, trình mẫn liền muốn muốn giật lại khoảng cách giữa hai người.

"A —— "

Bất quá, ở eo của nàng lại vào lúc này đưa qua một đôi mạnh hữu lực cánh tay đem nàng thật chặt ôm vào trong ngực, phản ứng không kịp nữa, một cái ấm áp môi lần thứ hai bao phủ lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng nhi.

Diệp Hi hàm chứa môi của nàng phiến cắn xé, cuối cùng đột nhập nàng khớp hàm, lúc này mới bắt đầu điên cuồng lên, hai tay của hắn đã đặt lên

ôm người mỹ phụ này vai, đầu lưỡi cuồng nhiệt tiến công lấy nàng đàn miệng.

Ầm ầm!

Trình mẫn đại não bỗng nhiên xuất hiện ngăn ngủi chỗ trống!

Đều nói rượu có thể mất lý trí. Tuy rằng nàng còn không đến mức uống say, thế nhưng trong thân thể còn lúc này giống như bị chất xúc tác thôi phát giống nhau, để cho thân thể của hấn trở nên táo nóng lên!

Bất quá, như vậy cũng không sai, cảm giác dường như mình ở yêu đương vụng trộm giống nhau. Trình mẫn trong lòng nghĩ như vậy. Tự mình một người sinh sống hơn mười năm, cái loại này cảm giác bị đè nén dường như đang từ từ tiêu tán. Dù sao, nữ nhân còn là vui mừng(thích) sinh hoạt tràn ngập tình cảm mãnh liệt.

Diệp Hi nhẹ nhàng hôn lên người mỹ phụ này này kiều diễm nở nang đôi môi, đầu tiên là nhẹ cắn một cái, sau đó mới hung hăng hôn nàng. Hấn căng ra thân thể đem điều này so với hấn càng cao hơn mỹ phụ hoàn toàn đặt ở dưới thân, đầu lưỡi bắt đầu đánh vào môi anh đào của nàng trong.

Trình mẫn to lớn xấu hổ, nàng một đôi ngọc thủ bản năng chống đỡ Diệp Hi trong ngực, nàng thân thể mềm mại mềm mại như miên, hồn như là không có xương, cả người tản ra trận trận tươi mát mùi thơm của cơ thể cùng với nhàn nhạt phát hương vị.

Lúc này trình mẫn thân thể đều đặt ở trên bàn làm việc.

Diệp Hi lại cố ý đùa với nàng, đột nhiên rời đi cái miệng nhỏ nhắn của nàng.

Nguyên bản có chút tình mê ý loạn mỹ phụ, lại phát hiện cái loại này tê dại kích thích thoáng cái biến mất! Nàng không khỏi mở hai mắt ra! Nhưng

là lại ở phía sau thấy được trên người đè ép này một đứa bé trai!

Thân là trường bối nàng song má lúm đồng tiền phi hà, thở gấp hơi, ngượng ngùng quỳnh lên. "Người xuống tới!"

"Không dưới!"

Diệp Hi cũng là quyết tâm muốn cho người mỹ phụ này một chút dạy dỗ.

Lúc này hắn đặt ở như vậy một thành thực thân thể trên, nhìn nàng này một cái hợp lại môi, nhin không được lại hôn xuống!

Để cho Diệp Hi cảm thấy kinh ngạc chính là, nguyên bản hắn là đẩy ra chính bản thân, hung hăng tát mình một bạt tai mỹ phụ, dĩ nhiên chủ động vươn hai tay vòng khuyên ở bản thân cổ, chủ động đưa lên môi thơm.

Trình mẫn hô hấp thay đổi vừa to vừa dài, kích động trong lòng không dứt, nàng thân thể mềm mại càng một trận nóng rực, cảm thụ trên người mình nam nhân cường đại mà nặng nề chèn ép, nàng cái miệng nhỏ nhắn tuy rằng bị(được) hôn lên, nhưng vẫn là phát ra nhẹ nhàng yêu kiều rên rỉ, trong mắt bắn ra mê say ánh mắt, cuối cùng lại ở nơi này tiểu nam hài nụ hôn nóng bỏng dưới trở nên xuân tình nhộn nhạo.

Vừa hôn chung thôi, Diệp Hi thỏa mãn mà liếm liếm hiện đầy mỹ phụ nước bọt môi, cúi đầu nhìn như vậy một hầu như hoàn mỹ thân thể mềm mại.

Nàng gáy ngọc như bạch ngọc vậy hiện lên mê người sáng bóng, rất tròn nữ phong rất tròn cao vót, đem quần áo chống đỡ được(phải) phòng phình, giống hai tòa duyên dáng núi non. Vòng eo nhỏ và dài, mềm mại trắng mịn, dịu dàng cận kham nắm chặt, hơn nữa đường cong thập phần ưu mỹ, rất tự nhiên xuống phía dưới hình thành hoàn mỹ a na mông tuyến, đỉnh kiều ngọc mông ở quần bao bọc dưới càng mê người mười phần!

Càng làm cho Diệp Hi không nghĩ tới là, lúc này trình mấn kiều má lúm đồng tiền dĩ nhiên chậm rãi dâng lên hai đóa mây đỏ! Nàng hàm răng cắn chặt môi dưới, nghiêng đầu sang chỗ khác, chính là không nói một lời. Nhưng là của nàng yên tâm dĩ nhiên không tự chủ gia tốc nhảy lên, thậm chí ngay cả hô hấp đều có một chút khó khăn! Quả nhiên là ngưng ngưng được(phải) ngay cả trong suốt Ngọc Trí cái lỗ tai cũng đỏ bừng một mảnh!

Thế nhưng, như vậy mập mờ bầu không khí, lại bị bỗng nhiên vang lên chuông cửa sớ đánh vỡ!

Trình mấn chỉ cảm giác mình tâm như rớt vào hầm băng! Trời ạ, chính bản thân vừa mới đến tột cùng làm cái gì? Chính bản thân dĩ nhiên như vậy theo đuổi cái này tiểu nam hài đối với mình làm càn?

Muốn đến nơi này, nàng liền vội vàng đem Diệp Hi đẩy xuống tới, "Ta... Đi xem là ai!"

Lúc này trình mấn mái tóc có chút mất trật tự rối tung ở trên hai vai, nhưng là lại tràn đầy phiêu dật linh động cảm giác. Đây một thân đường cong càng thêm vượt trội, trước ngực so với vậy nữ nhân càng đầy ắp không ít, lộ ở trong không khí chân nhỏ đường cong ôn nhu.

Mỹ phụ nhân này nhất cử nhất động vô mất tự nhiên đối thành làm cho nam nhân điên cuồng phong tư, này thướt tha dáng người càng triệt để nâng lên Diệp Hi trong lòng dục hỏa. Bước đi là lúc, người mỹ phụ này cao gầy tư thái đường cong ở Diệp Hi trước mắt lộ rõ, cái nên lồm thì lồm vào, sửa đột đột.

Bộ ngực sữa cao vót to thẳng, eo nhỏ nhắn mạn diệu như liễu, ngọc móng đầy ắp kiều đĩnh, căn bản là nhìn không ra nàng là một cái hơn mười tuổi tiểu cô nương mũm mĩm. Hơn nữa, trải qua năm tháng lắng đọng, nàng này một thân thành thực động nhân thực phụ khí chất càng thêm phong vận mê người!

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Kích Thích Tình Cảm Lưu Luyến

Lúc này mỹ phụ nhưng trong lòng bỗng nhiên trở nên thấp thỏm bất an! Tại sao mình sẽ như vậy phóng túng! Tại sao muốn phóng túng cái này tiểu nam hài đối với mình làm càn nè? Trong lòng thập phần mê hoặc nàng, đi hướng cửa.

Chuông cửa vẫn ở chỗ cũ vang, cũng không biết là ai gấp như vậy. Bất quá bây giờ đều trễ như vậy, sẽ là ai a?

"Là ai nè?"

Trình mẫn lẫm bầm lâu bầu nói, thế nhưng khi nàng đi tới bảo vệ trước cửa, hơi khom lưng. Này khê động tác thực sự để cho nàng cao gầy mạn diệu dáng người có vẻ càng thêm lả lướt di động đột!

Hai chân thon dài, eo thon chi, còn có trước ngực trướng phình tuyệt nữ!

Thế nhưng lúc này thất lưng, trình mẫn xuyên thấu qua mắt mèo thấy được liên tục nhấn chuông cửa nam nhân là lúc, chợt ngây dại!

Dĩ nhiên là hẳn! Không sai! Là Diệp Long! Diệp Hi gia gia!

Ngày, hẳn dĩ nhiên lại tìm tới!

Làm sao bây giờ?

"Đình linh, đình linh..."

Mà ngoài cửa, Diệp Long nhưng vẫn ở nhấn chuông cửa. Lúc này trong lòng hẳn thập phần mâu thuẫn! Nguyên bản ở Hoa Hải thị đệ nhất bệnh viện nhân dân trong hẳn đã cảm thấy kỳ quái!

Này người y tá trường phòng làm việc của trong, mùi vị quen thuộc để cho hẳn nhớ lại đã từng tình nhân! Thăng đến hẳn ở trong phòng làm việc phát hiện, giá sách phía sau ẩn núp nhân tài càng thêm khẳng định, cái kia trình y tá trường, chính là năm đó chính bản thân đã từng thương tổn từng nữ nhân!

"A di, thế nào không mở cửa nè?"

Diệp Hi từ trong phòng đi tới, kỳ quái lấy này một cái mỹ phụ tại sao phải hình như bị kinh hách giống nhau dựa vào ở trên cửa nè? Người đến là ai?

Đây quả thật là để cho Diệp Hi cảm thấy hiếu kỳ.

"Đừng nói chuyện!"

Hình như là sợ Diệp Long biết Diệp Hi ở chỗ này, trình miễn vội vàng thấp giọng quát lên. Chỉ là, chính cô ta rồi lại ở phía sau vòng vo đi qua, xuyên thấu qua mắt mèo xem Diệp Long hay không còn ở.

Thế nhưng nàng lại cũng không nhìn thấy, lúc này sau lưng này một đứa bé trai đang ở hướng về nàng từng bước một đi tới! Trong lúc đó Diệp Hi đi tới cái này cao gầy mỹ phụ phía sau, dĩ nhiên đưa ra hai tay muốn ôm ở nàng!

Chợt nếu như tới ôm, thật sự là trình miễn bất ngờ.

"A!"

Trình mẫn thấp giọng kinh hô một chút, nàng chuyển động thân thể muốn tách ra tập kích, nhưng căn bản tránh không thoát được Diệp Hi một đôi ma trảo, vú của mình bị(được) nắm quá chặt chẽ, trước ngực truyền đến trận trận để cho nàng cảm thấy hưng phấn rồi lại run sợ điện lưu.

Nàng một đôi ngọc thủ lập tức đặt tại Diệp Hi ma trảo trên ý đồ đưa hẳn kéo lên, cái giận nói: "Buông tay!"

Chỉ là, nàng cũng không dám quá lớn tiếng! Bởi vì, Diệp Hi gia gia còn ở bên ngoài nè!

Không muốn tái kiến người nam nhân kia. Trình mẫn thực sự không muốn lại cùng hắn nhắc lên quan hệ thế nào!

Giờ này khắc này, mà ngoài cửa Diệp Long lúc này lại không biết mình tồn tử ngay chính bản thân tình nhân trong phòng. Lúc này hắn bỗng nhiên nói: "Trình mẫn, ta biết người hận ta! Nhưng ít ra cũng cho ta thấy người một mặt sao?!"

Mặc dù biết đối phương nhất định rất hận chính bản thân, nhưng là long nhưng vẫn là muốn tái kiến nàng một mặt!

Dù cho chỉ một mặt cũng tốt!

"Là gia gia!"

Diệp Long nói để cho ôm lấy hắn tình nhân nhi tử cảm nhận được một trận kích thích!

"Diệp Hi!"

Lúc này trình mẫn thấp giọng nổi giận nói: "Nhanh lên một chút buông tay!"

"Tử cũng không phóng!"

Diệp Hi hai tay chống đỡ ở nàg hai vai hai bên trên vách tường, cả người chậm rãi về phía trước đè ép, thẳng đến cũng nửa trước vào không được mấy may mới ngừng lại được, cảm thụ được như vậy một thành thực đầy đà mỹ lệ thân thể cùng thân thể của chính mình thân mật tương thiếp, Diệp Hi dục hỏa đã bắt đầu rồi từ từ thiêu đốt.

Nhất là người nữ nhân này thân phận, càng làm cho hãh cảm nhận được một loại mãnh liệt cấm kỵ kích thích!

"Ừm!"

Trình mẫn thật không ngờ chính bản thân cư nhiên sẽ bị động như vậy! Hiện tại cho dù mình muốn hung hăng giáo huấn cái này tiểu nam hài, cũng không dám quá lộ ra! Ngoài cửa nếu như bị Diệp Long nghe được, vậy làm sao bây giờ?

Thế nhưng trình mẫn càng như vậy lại càng là để cho Diệp Hi càn rỡ! Hãh nhẹ nhàng mà giãy dụa thân thể của chính mình, dùng trong ngực chèn ép người mỹ phụ này này một đôi cao thẳng bào đầy nữ phong, cúi đầu ghé vào nàg cổ trắng trên, bỗng nhiên hít một hơi, nói: "A di, thân thể của người tốt mê người a! Trên người người mùi vị thật là thơm!"

Này từng đợt thực nữ mùi thơm, để cho Diệp Hi cảm nhận được trước nay chưa có kích thích!

Cái này gia gia tình nhân, mà bây giờ gia gia liền ở ngoài cửa. Chính bản thân lại ôm lấy cái này cao gầy mỹ phụ thành thực! Yêu đương vụng trộm khoái cảm, cấm kỵ kích thích để cho hãh giữa hai chân tiểu Thanh long cũng nộ rống lên!

Diệp Hi rõ ràng cảm thụ trước người người mỹ phụ này này run rẩy nữ phong nhẹ nhàng run, trên dưới phập phồng, ở lồng ngực của mình trên không được mà ma sát lấy, này một sóng sóng chạm điện khoái cảm để cho hãh tâm thần mê say.

"Không —— "

Trình mẫn thiếu chút nữa liền lớn tiếng tức giận mắng cái này càn rỡ tiểu nam hài, thế nhưng trợn đến bên mép chợt dừng lại! Nàng làm sao có thể để cho ngoài cửa Diệp Long nghe được nè!

Diệp Hi chỉ cảm thấy từng đợt thơm phưng phức như u tựa như lan hương thơm, tự nàng phương miệng cùng mũi quỳnh thổi ra, phun ở trên mặt mình, cảm giác mềm mại tê tê, hỏa lạt lạt, thẳng thấm nội tâm, để cho hẳn nhất thời ý loạn thần mê.

Mà ở ngoài cửa, Diệp Long lại chợt nghe này một cái "Không" chữ!

Ầm! Thanh âm này, thanh thúy thanh âm dễ nghe, nhiều năm trước cảm giác bỗng nhiên tràn đầy đầu óc của hẳn! Diệp Long thậm chí còn tưởng rằng là trình mẫn ở nói chuyện với tự mình nè! Trên mặt của hẳn bỗng nhiên tràn đầy hối hận cùng áy náy: "Trình mẫn, người rốt cục nói chuyện sao? Ta cho rằng, người sẽ không lại nói chuyện với ta!"

Tĩnh!

Ở gian nhà trong, bất luận là muốn khinh bạc mỹ phụ cậu nhóc, còn là muốn phản kháng mỹ phụ, đều không tự chủ được ngừng lại! Lúc này bọn họ hô hấp đều trở nên dồn dập!

Mà Diệp Long chợt tự nhiên nói: "Mở rộng cửa để cho ta tái kiến người một mặt được chứ?"

Nghe được ngoài cửa gia gia thanh âm, đây càng thêm khơi dậy Diệp Hi trong thân thể thú tính, hẳn dĩ nhiên thừa dịp trình mẫn còn đang kinh ngạc trong, bỗng nhiên hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, điên cuồng mà đòi lấy lấy!

"Ô —— "

Trình mẫn thật không ngờ Diệp Hi cư nhiên sẽ ở phía sau xăng bậy, trong lòng cũng bị(được) ngoài cửa Diệp Long nói sớ làm rối loạn. Lúc này thật giống như quên mất phản kháng giống nhau! Nhưng cũng không có ngênh hợp.

"Người còn đang hận ta đi? Ta biết, năm đó ta có lỗi với người! Hiện tại ta cũng không phải là muốn cầu người tha thứ, chỉ là muốn thấy người một mặt mà thôi! Sau này ta lại cũng sẽ không xảy ra hiện tại trước mặt của người, có được hay không?"

Diệp Long vẫn như cũ đang nói lời này, thế nhưng hãn hồn nhiên chẳng biết đến hãn đã từng tình nhân lúc này lại bị(được) cháu của mình đặt ở trên tường, ôm vòng eo, cường hôn lấy cái miệng nhỏ nhắn của nàng!

Diệp Hi đầu lưỡi ở nàng hé miệng là lúc bỗng nhiên đột phá nàng khớp hàm, một bên tiếp tục nhẹ nhàng trêu chọc nàng đầu lưỡi, khi thì quấn lấy nhau, khi thì vẽ vòng tròn, bên kia còn lại là cách y phục nhẹ nhàng âu yếm nàng (eo) thon thả.

Trình mẫn nhắm chặt hai mắt khước từ lấy hãn, nhưng là của nàng hô hấp đã rõ ràng có chút dồn dập, xoang mũi trong cũng phát sinh nặng nề hơi thở cùng với hơi yếu tiếng rên rĩ.

Nhưng không biết tại sao hồi sự, trình mẫn lúc này cảm thấy trong thân thể có một cỗ không hiểu khó nhẹn xao động, nhưng này đùi xao động rồi lại dường như bị(được) thứ gì cho chèn ép lấy. Những năm gần đây, bị(được) nàng có thể đè nén nguyên bản trống rỗng tâm linh lại càng thêm xao động bất an.

"Ừm?"

Ở ngoài cửa, Diệp Long chợt nghe thanh âm kỳ quái, nhưng là lại nói không được.

Trình mẫn dưới tình thế cấp bách, bỗng nhiên cắn một cái cái này tiểu nam hài đầu lưỡi một chút!

"Ôi!"

Diệp Hi đau đến vội vàng rút về đầu lưỡi của mình, mà người mỹ phụ này nhồi máu nhân cơ hội đưa hẳn đẩy ra!

"Trình mẫn? Trò chuyện được chứ? Để cho ta biết người còn quá tốt."

Diệp Long lúc này ở bên ngoài vẫn như cũ không nghe theo không buông tha.

Mà trình mẫn nè?

Nàng dựa lưng vào cửa phòng, hai mắt tròn tròn, trừng mắt trước mắt cái này tiểu nam hài, lại không không đứng lấy phía ngoài Diệp Long nói chuyện: "Người đi đi! Ta không muốn gặp lại người!"

Đã lâu thanh âm, lần thứ hai ở bản thân bên tai vang lên! Diệp Long trong lòng cuối cùng là buông xuống này một tảng đá."Chúng ta... Có thể tâm sự sao? Những năm gần đây, đối với thương thế của người hại, ta sẽ bù đắp!"

"Ta nói, người đi cho ta!"

Trình mẫn làm một cái hít sâu, bỗng nhiên đem thanh âm của mình kéo được(phải) thật dài. .

Mà đang ở trước mặt nàng Diệp Hi, nhưng có thể từ trước ngực nàng vậy không dừng run phập phồng nhũ phong nhìn ra được, nàng hiện tại rất tức giận! Vẫn là hết sức tức giận! Ở trước ngực của nàng, y phục kia bị(được) chính bản thân vừa mới bóp có chút nếp nhăn.

Mà Diệp Long lại đối với trình mẫn nói vẫn như cũ thờ ơ! Hấn hiện tại trái lại càng thêm muốn gặp được nàng!

"Sẽ để cho ta gặp một lần, thế nào? Sau này, ta thực sự sẽ không lại phiền lấy ngươi! Ta cũng sẽ không ở xuất hiện ở trước mắt của ngươi!"

"A di."

Nghe xong bên ngoài lời của gia gia, Diệp Hi bỗng nhiên lần thứ hai tới gần trình mẫn, thấp giọng nói: "Hay(vẫn,còn) là thấy(gặp) —— "

Chỉ là, hấn lời còn chưa nói hết, lại bị trình mẫn một cái bạt tai!

"Ba!"

Đây là trình mẫn lần thứ hai đánh hấn.

Diệp Hi vượt trên mặt mình phát đau mà địa phương, trong lòng này một cổ hung tính cùng thú tính lại bị trình mẫn quật cường kích phát được(phải) có chút khó có thể đã khống chế!

"Cút! Hết thầy cút cho ta!"

Trình mẫn lần thứ hai tức giận hô!

Thế nhưng lúc này hai mắt có chút đỏ lên tiểu nam hài lại lần nữa lần người mà lên! Hấn lần thứ hai nhón chân lên, một ngụm hôn lên cái này cao hơn tự mình chọn mỹ phụ môi anh đào, hai tay càng ở nàng y phục trên người chỗ cố sức lôi kéo!

"Tê!"

Trình mẫn thân thể bỗng nhiên ngã về phía sau, áo T-shirt bị(được) tiểu nam hài vén vén bắt đi!

Nhất thời, cạm màu đỏ nịt vú chắm chú trói buộc ở cặp kia cao vót đầy ắp nhũ phong cảnh xuân liền không che giấu được hiện ra ở Diệp Hi trước mắt!

"Người —— "

Trình mẫn thế nhưng sợ choáng váng! Nguyên bản Diệp Hi khinh bạc nàng cường hôn nàng đã đủ quá phận được! Hiện tại hẳn cư nhiên hình như nổi điên giống nhau!

Diệp Hi hai tay bắt được nịt vú dẫn theo, dùng sức xé ra!

Này bưng tỉnh bạch ngọc vẩy một đôi nhũ phong sóng giống hai cái nghịch ngợm tiểu hài tử giống nhau nhảy về phía trước ra, nhất là tuyết nhũ trên hai điểm đỏ bưng, kèm theo hai vú lay động run mà hãy còn nhảy lên không dứt.

Trước mắt người mỹ phụ này, rất tròn mà bàu đầy tuyết nhũ bài trừ một đường rãnh thật sâu hác, lại không có chút nào rủ xuống! Nhỏ và dài (eo) thon thả dưới, một đôi mê người chân ngọc tuyết trắng thon dài, trắng nõn êm dịu phấn cánh tay, thành thực điểm lệ tràn đầy thiếu phụ phong vận quyến rũ!

"Hỗn đản!"

Trình mẫn cũng là tức giận! Thật không ngờ cái này hầu như có thể làm con trai mình tiểu nam hài dám can đảm đối xử với tự mình như thế! Hiện tại nàng đã không để ý thượng ngoài cửa Diệp Long, dĩ nhiên muốn phải thật tốt giáo huấn cái này không lớn không nhỏ cậu con trai!

Mà Diệp Long lại đang nghe "Hỗn đản" sau đó, trên mặt lộ ra biểu tình thất vọng. Hẳn còn tưởng rằng trình mẫn bây giờ nói chính bản thân nè! Vì vậy nhân tiện nói: "Thực sự không thể để cho ta gặp một lần sao?"

Thế nhưng, trong phòng trình mẫn đâu còn có thời gian đến mặc kệ nó!

Lúc này trình mẫn đang muốn phải bắt được Diệp Hi. Bình thường này thanh cao lãnh diễm lúc này lại trở nên phóng đảng đứng lên! Nàng thậm chí không để ý tới mình lúc này trên thân nịt ngực bị(được) ngăn! Tuy rằng áo T-shirt lần thứ hai che nàng này một đôi rất tròn kiêu nhã, nhưng là lại càng trừ nhân tâm phách, thanh nhã son phấn hương cùng thành thực tiểu phụ hương vị trước mặt nhào tới.

Chỉ thấy trình mẫn tuyết trắng như ngọc da thịt trong trắng lộ hồng, xinh đẹp khuôn mặt bay lên hai luồng kiêu diễm rặng mây đỏ, hạnh mâu lại mở thật to, trên mặt này tức giận biểu tình thật sự là làm cho không dám tới gần!

Nhưng ngay cả như vậy, trước ngực nàng cao thẳng hai vú lại vẫn như cũ đang run rẩy.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Tình Nhân Cũ

Hoa Hải thị là một cái thập phần phần vinh hiển đại hoá đại đô thị, buổi tối cũng không ngoại lệ, hay(vẫn,còn) là tràn đầy không khí náo nhiệt. Nơi này buổi tối, khắp nơi đều là đèn không hết xinh đẹp ngọn đèn, nhiều tựa như bầu trời đầy sao, xe cộ cũng mở to sáng ánh mắt, ở lối đi bộ chạy như bay.

Nhất là này công viên cùng với quảng trường, càng sáng người như dật cử. Có đang nhảy tập thể hình vũ, có ở một bên nói chuyện trời đất còn có tản bộ. Này tiểu hài tử ở quảng trường người đuổi theo ta ta đuổi theo người cũng không sợ có xa:xe đến nguy hiểm.

Mà ở Hoa Hải thị đệ nhất bệnh viện nhân dân. Nơi này cũng lánh một phen sự yên lặng, thanh tĩnh Phong nhi xông tới mặt làm cho có một loại muốn tĩnh hạ tâm lai hảo hảo nghe một phen cảm giác. Rất tự nhiên buổi tối, cũng rất bình tĩnh buổi tối.

Thế nhưng, xuất kỳ bình tĩnh, thường thường là bão tố phủ xuống đêm báo!

"Tiểu Hi nè?"

Lúc này, thừa dịp buổi tối chạy tới Hàn Tuyết lại nhìn gian phòng trống rỗng, có chút tức giận lầm bầm: "Lại chạy đến địa phương nào đi?"

Hiện tại chính bản thân còn không biết sẽ có cái gì nguy cơ chờ hăn nè! Thế nhưng đứa bé này lại luôn luôn chạy loạn!

"Nay ngày lúc xế chiều, Diệp Long tiên sinh đã tới một chút!"

Bên người hộ sĩ thấp giọng nói."Khi đó Diệp Hi hấn cũng đi ra ngoài một chút, Diệp Long tiên sinh bắt đầu cũng tìm không được hấn. Bất quá sau lại chính hấn lại đã trở về! Nói là đạo hoa viên nơi này tản bộ. Bất quá, vừa mới chúng ta đã tìm, hiện tại trong vườn hoa căn bản cũng không có người."

"A?"

Hàn Tuyết hơi sửng sờ, lập tức lập tức bấm Diệp Long điện thoại. Nàng thế nhưng thập phần sợ lần thứ hai gặp gỡ những người đó nè! Tuy rằng trong lòng thực sự rất muốn đem những người đó toàn bộ nắm, thế nhưng nhi tử hiện tại đột nhiên biến mất!

Mà Diệp Long nè? Lúc này hấn còn đứng ở trình mẫn ngoài cửa. Bất quá nhận được chính bản thân con dâu điện thoại, hấn cũng không khỏi không dừng lại.

"Tuyết Nhi, có chuyện gì không?"

Diệp Long thấp giọng hỏi, lúc này trong lòng của hấn một trận trầm trọng. Vì sao, nàng không muốn thấy mình nè? Lẽ nào, mình làm nên đối với nàng thương tổn, thật không có biện pháp bù đắp sao?

Vừa tiếp thông điện thoại, Hàn Tuyết liền không kịp chờ đợi hỏi: "Ba, Tiểu Hi có đúng hay không cùng với người?"

"Cái gì? Hấn không phải ở trong bệnh viện sao??"

Diệp Long kinh ngạc hỏi ngược lại.

Nghe vậy, Hàn Tuyết tâm giữa trầm xuống: "Không có! Ta bây giờ đang ở y viện! Những y tá kia nói buổi trưa người cùng với hấn."

"Đúng vậy! Thế nhưng sau lại ta không phải rời đi sao? Làm sao sẽ không ở nè! Người sẽ tìm một chút!"

Diệp Long trong lòng bỗng nhiên lo lắng. Có thể hay không lại là những người đó muốn đối phó cháu của mình nè!

Mà ăn mặc âu phục màu đen mỹ phụ thị trưởng, trong lòng cũng đang lo lắng vấn đề giống như vậy. Tiếp nhị liên tam tập kích, để cho nàng bất ngờ. Hiện tại nhi tử hành tung đi về phía bất minh, làm sao không để cho nàng lo lắng nè!

"Làm sao bây giờ? Lẽ nào Tiểu Hi hấn..."

Bây giờ Hàn Tuyết thật đúng là sợ những người đó sẽ lần thứ hai chiêu thương nhi tử phiền phức nè! Bất quá, nhưng trong lòng hình như có một loại thanh âm nói cho nàng biết, đây hết thảy đều chẳng qua là chính bản thân dư thừa lo lắng mà thôi.

Bất quá, cùng lúc đó.

Lúc này ở biệt thự trong Lạc Mỹ, lại vẻ mặt tiêu ý mà nhìn bên người Tần Nhã, cùng với chính bản thân mang tới mấy cái tâm phúc: "Ngày mai, các người đi ngay tiếp xúc cái kia La Phách Đạo! Ta cũng muốn nhìn, Hoa Hải thị hắc đạo giáo phụ, có thật lợi hại!"

"Người xem thường hấn, tuyệt đối sẽ xui xẻo!"

Bên người Tần Nhã lại thành linh nói: "Ta cho các người trong tài liệu cũng nói được(phải) rất rõ ràng! La Phách Đạo này tuyệt đối không đơn giản! Nói không chừng, hấn vẫn cùng trung tâm này đại lão hữu cơ khí thâm hậu quan hệ nè!"

"Ừm?"

Lạc Mỹ nghi ngờ nói: "Thế nhưng, nếu là như vậy, như vậy chẳng phải là _____ "

Tần Nhã cười nói: "Đối với! Rất có thể chính là người tưởng tượng trong như vậy! Ở trung tâm, ngoại trừ Diệp Long ra, còn có bảy người cùng hắn có tương đồng quyền lực người đầu! Trong đó, liền có một họ La!"

"Nói như vậy..."

Lạc Mỹ bỗng nhiên nở nụ cười: "Vậy càng thêm tốt! Ta muốn hung hăng phiến bọn họ một bạt tai!"

Nàng người nữ nhân này, thích nhất cái loại này chuyện kích thích. Lúc này đây đến Trung Quốc Hoa Hải thị đến, cũng không hoàn toàn là vì tổ chức, càng nhiều hơn chính là một loại muốn muốn khiêu chiến!

"Người điên!"

Tần Nhã trắng người nữ nhân này liếc mắt, nhưng trong lòng ở thâm cười nhạo nàng không biết tự lượng sức mình. Người nữ nhân này, thật chẳng lẽ cho rằng những người đó dễ dàng đối phó như thế? Nàng thật sự là quá ngây thơ rồi!

Mà ngồi ở trên ghế sa lon này một cái tiểu la ly, dương tử ôm lấy cái kia ôm một cái húng, tự nhiên ăn khoai phiến. Thế nhưng ở như vậy một cái thiên chân khả ái bề ngoài dưới, nàng nội bộ lại người chủ một viên xa so với cái này tuổi muốn thành thực tâm. Bất kể là chỉ số thông minh, hay(vẫn,còn) là tình thương.

Đóng lại điện thoại, Diệp Long lúc này lại cảm nhận được kỳ quái. Lẽ nào tôn tử lại bị những người đó chộp tới? Bất quá cũng không như!

Diệp Hi cũng không phải là cái loại này ba lần bốn lượt bị người khi dễ người. Hắn hiện tại, khả năng đã sớm làm xong lần thứ hai gặp phải những

người đó chuẩn bị! Nhưng vấn đề là, đã trễ thế này, Diệp Hi đi nơi nào nè?

Đây là Diệp Long nghĩ không hiểu. .

Hắn không biết Tôn khắp nơi thật sao địa phương, thế nhưng tôn tử lại biết hắn ở địa phương nào!

"Tiểu Hi!"

Trình mẫn lúc này để lấy cái ý nghĩ này muốn xâm phạm bản thân tiểu nam hài, tức giận nói: "Người muốn nói như vậy, chờ người ra phòng này, ta lập tức —— "

"Ra phòng này sau đó thì thế nào?"

Diệp Hi cảm nhẹ nhàng mà tựa vào trình mẫn vai trên, hai cánh tay từ từ cố sức siết chặt.

"Người —— "

Trình mẫn chuyển qua trán, chống lại Diệp Hi cặp kia thâm thúy lại tràn đầy cuồng bạo đôi mắt là lúc làm thế nào cũng nói không nên lời phía dưới! Đây một đứa bé trai, nhưng thật giống như thay đổi một người dường như, này tràn đầy muốn chiếm làm của riêng hai mắt, thật sự là để cho nàng cảm thấy sợ!

Thế nhưng, vừa nghĩ tới chính bản thân lại bị cái này so với nữ nhi lớn hơn vài tuổi tiểu nam hài tiếp nhị liên tam khinh bạc, trình mẫn vô cùng mịn màng trắng mịn tú má lúm đồng tiền trên rặng mây đỏ bay lên, phảng phất ba tháng hoa đào nở rộ giống nhau kiều diễm ướt át.

Diệp Hi tiếp cận quá... Đi ở nàng phần gò má trên nhẹ nhàng mà trác một cái, cười nói: "A di, người nói, nếu để cho gia gia biết chúng ta ở cánh cửa

bên kia như vậy thân mật, hẳn sẽ có phản ứng như thế nào? Nói không chừng, hẳn sẽ nổi trận lôi đình a!"

"Làm sao người biết?"

Không biết tại sao, trình mẫn đột nhiên thích loại này bị(được) hẳn chăm chú ôm cảm giác, phảng phất chính bản thân cái gì cũng không dùng suy nghĩ. Nàng quay đầu đi, trán hơi về phía sau ngửa lên, hai tay chống đỡ ở Diệp Hi rắn chắc vai trên, lạnh giọng mắng: "Người nếu như ở nói như vậy, ta nhưng thì không phải là nói như vậy! Nhanh lên một chút tránh ra!"

Diệp Hi bỏ qua đầu đi, một ngụm ngậm vào mỹ phụ nhân tinh xảo vành tai, lạnh nhạt nói: "Nếu như ta không cho nè? A di người định làm gì? Ta bây giờ là không nên để cho gia gia biết ta ở chỗ này đây?"

Trình mẫn thân thể mềm mại bỗng nhiên đánh run một cái, lại cũng không có phản bác lời của hẳn, chỉ là hừ lạnh một tiếng, hai tay bỗng nhiên dùng sức muốn đem trên người đè ép cái này tiểu nam hài đẩy ra. Nàng một bàn tay nắm thành quả đấm trên ngực Diệp Hi đập một cái, nói: "Câm miệng cho ta! Bằng không ta liền lập tức giết người!"

Cho dù trong miệng nói này uy hiếp, thế nhưng lúc này này ai ui cái cao gầy mỹ phụ thành thực lại có vẻ càng thêm động nhân! Nhất là cùng tiểu nam hài xảy ra tranh chấp dưới gương mặt, hơi ửng đỏ, tràn đầy một loại diễm lệ!

Năm tháng ngoại trừ ở trên người của nàng để lại càng thành thực hơn phong vận mùi vị bên ngoài còn không từng nhìn thấy có một tia nếp nhăn, thậm chí ngay cả nàng da thịt cũng là trắng mịn giống như cái thanh xuân thiếu nữ! Thật là một cái thành thực mê người uông vật a!

Nhìn như vậy một cái thành thực mỹ phụ đứng ở trước mắt của mình, đỏ mặt trứng, một đôi ngọc thủ ở trên người mình giùng giảng, bởi vì thân thể nghiêng hương về Diệp Hi duyên cớ, theo Diệp Hi, trước ngực nàng một

đôi nhũ phong dường như bị đè ép không ít, cứ nhiên để cho hẳn thấy rõ vậy đó song nhục đoàn biến hình vết tích!

Từ lúc vừa rồi chính bản thân cũng đã kéo rơi xuống nòng nịt ngực, hiện tại Diệp Hi âm thầm nuốt vào tích ở hầu nước bọt, trong lòng dục hỏa đã càng ngày càng mãnh liệt! Nhất là nghĩ tới gia gia của mình còn ở bên ngoài!

Một loại tràn đầy cảm kị khoái cảm để cho hẳn có chút không khống chế được!

Diệp Hi thậm chí còn có thể cảm nhận được mỹ phụ thở ra nhiệt khí toàn bộ đều phun ở tại chính bản thân, ánh mắt của hẳn không kìm hãm được rơi vào gần trong gang tấc cặp kia to lớn cao vót nhũ phong trên!

Khoảng cách gần như vậy nhìn không có nịt ngực trói buộc mỹ nhũ, Diệp Hi nhất thời cảm nhận được miệng khô môi táo, phảng phất có một cỗ nhiệt lưu từ tim của mình để dâng lên, để cho hẳn trong quần chống lên một cái phình trướng bồng!

"Diệp Hi, người tới cùng có nhường hay không mở ra!"

Mỹ phụ nhân lần thứ hai hướng về Diệp Hi nhảy một bước! Nhưng là giữa bọn họ khoảng cách cũng đã càng ngày càng ít, bước này để cho thân thể của bọn họ hơi tiếp hợp cùng một chỗ!

Diệp Hi trong lòng nhịn không được đánh run một cái, này một cỗ cường liệt dục hỏa chợt bắt đầu điên cuồng mà tứ ngược! Trên ngực bị(được) như vậy một đôi tràn đầy co dãn nhục đoàn nhẹ nhàng mà chèn ép, cũng theo mỹ phụ nhân hô hấp mà lên dưới ma sát, này một loại như gần như xa mà cảm giác rồi lại đẹp như thế hay không gì sánh được, để cho trong lòng hẳn rất không được đem trước mắt này một cái thành thực khêu gợi thành thực mỹ phụ lập tức đổ lên hung hăng ở trên người của nàng tung hoành ngang dọc!

Như vậy một cái tuyệt sắc vưu vật làm sao có thể không cho người hưng phấn nè?

"A di, người nói chuyện hay(vẫn,còn) là chớ lớn tiếng như vậy! Gia gia ta còn ở bên ngoài a!"

Diệp Hi chỉ cảm thấy là như vậy kích thích!"Hay(vẫn,còn) là nói, A di người còn muốn lấy sự tình trước kia?"

"Diệp Hi! Người hay nhất chớ nói lung tung nói!"

Trình mẫn nhìn này một cái dường như thực sự muốn xâm phạm bản thân tiểu nam hài, trong lòng liền cảm giác buồn cười: "Hay(vẫn,còn) là nói, người muốn đối với ta làm chút gì?"

"Ách..."

Chính bản thân dục vọng trong lòng bị(được) người mỹ phụ này nói ra, Diệp Hi thật đúng là không biết hẳn là thế nào phủ nhận.

"Khanh khách!"

Cùng cái này tiểu nam hài dán tại cùng nhau, trình mẫn lại cười nói: "Quả nhiên, người chung quy còn chỉ là một hài tử mà thôi! Có một số việc, không phải người dám đi làm!"

Nghe vậy, Diệp Hi nhất thời hình như bị(được) nữ nhân coi thường như nhau: "Sai lầm!"

Vươn hai tay ở mỹ phụ cặp kia cao vót nộ đột mỹ nữ thượng nắm một cái, cũng cầm hai tòa thánh ngọn núi nắn bóp, lập tức một tay đưa đến mỹ thiếu phụ trên người vuốt ve mỹ phụ này làm cho mê muội không dứt thân thể mềm mại.

Trình mẫn nói, thật giống như nói hấn là một tên thái giám! Nói như vậy, tại sao có thể không cho thân là mang đem nhi nam nhân cảm thấy phần nộ nè!

"Ừm!"

Trình mẫn vốn chỉ là quá phận tức giận mà nói như vậy, thế nhưng thật không ngờ cái này tiểu nam hài thực sự dám can đảm tiếp tục nữa! Lẽ nào hấn cho là mình dễ khi dễ phải không?

"Xem ta không hung hăng giáo huấn người!"

Cho dù bộ ngực này một đôi tràn đầy co dẫn mềm mại bị(được) hấn cầm lấy, trình mẫn cũng muốn đưa hấn đẩy ra.

Này ngũ quan xinh xắn thượng lộ vẻ nhàn nhạt rặng mây đỏ, này rặng mây đỏ vẫn lan tràn cổ trắng trên. Một đôi trắng mịn cánh tay ngọc ở trước ngực của nàng giùng giăng, lại khiến cho cặp kia rất tròn cổ trắng như phong càn vượt trội, nụ hoa muốn phóng, nhoáng lên nhoáng lên, rất là mê người!

"Có nường hay không mở ra?"

"Không cho!"

Diệp Hi nhìn chăm chăm trình mẫn ánh mắt.

Mà trình mẫn lại tuyệt không tỏ ra yếu kém chờ hấn.

Chỉ là, dán thân thể mình này một cái thành thực mỹ phụ, để cho Diệp Hi nhìn không được đưa tay phải ra vuốt lên lấy nàng này mê người thon dài chân nhỏ, tay kia còn lại là leo lên cao vót hai vú, này trắng mịn mà có nhiều co dẫn cảm giác để cho hấn có chút yêu thích không buông tay.

PHÚC ĐIỂM TIÊU ĐẠO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Lén Lén

Hai cổ bị(được) dục hỏa triền thân thân thể chăm chú tương thiếp, da thịt cùng da thịt trong lúc đó thông qua hai người y phục tương hồ ma sát. Cặp kia nộ đỉnh mỹ nữ bị(được) Diệp Hi trong ngực hoàn toàn chèn ép, trên đỉnh núi hai điểm thì theo trình mẫn thân thể giãy dụa mà không thì ma sát xuất trận trận tràn ngập khoái cảm điện lưu!

Như vậy một loại cảm giác, thật sự là làm cho không khống chế được muốn tiến hơn một bước!

Diệp Hi lại rõ ràng cảm thụ trong lòng mỹ nhân này to thẳng ăn no bào đầy kiêu nữ nhẹ nhàng run, trên dưới pháp phòng, ở lồng ngực của mình trên không được mà ma sát lấy, này một sóng sóng chạm điện khoái cảm để cho hấn tâm thần mê say, nguyên bản đã phát tiết từng dục hỏa lần thứ hai tăng vọt, hấn dùng lực ôm mỹ phụ (eo) thon thả, tham lam mút này đàn miệng trong thơm ngọt nước bọt, ôn nhu dây dưa nàng non mềm Đinh Hương cái lưỡi.

Một loạt kích thích, để cho bọn họ đều tốt như có chút rơi vào trong đó.

"Ừm.. .."

Trước ngực này đem cao vọt phòng lên mà có nhiều co dãn tuyết nữ bị(được) cái này tiểu nam hài trong ngực nặng nề mà chèn ép, cái loại này trước nay chưa có khoái cảm để cho nàng tim đập rộn lên, tâm hoảng ý loạn, cả người giống bị hỏa thiêu giống nhau, ngẩng cao kiêu nữ càng không ngừng kịch liệt pháp phòng, Quỳnh Dao nhỏ mũi nhẹ nhàng run run,

nóng rực hơi thở đều phun ở Diệp Hi trên mặt, ấm áp lại mang theo thực phụ nhàn nhạt tự nhiên mùi thơm ngát.

Chỉ là, đang cùng người mỹ phụ này tiếp xúc thân mật tiểu nam hài, nhưng không biết, ở y viện trong, tầng thành thực động nhân mỹ phụ thị trưởng đã kêu la như sấm!

"Hàn, Hàn nữ sĩ, ta nghĩ, Diệp Hi khả năng đi bệnh viện chúng ta cái kia trình y tá trưởng trong nhà."

Có một nhỏ hộ sĩ thấp giọng nói: "Xế chiều hôm nay, bọn họ hình như sống chung một chỗ a! Không biết, Diệp Hi có đúng hay không trộm lén đi ra ngoài, đi trình y tá trưởng nơi này nè?"

"Trình y tá trưởng?"

Hàn Tuyết lông mày khươi một cái, nói: "Nàng là ai? Ngụ ở chỗ nào?"

Trong lòng bỗng nhiên có một loại cảm giác, Hàn Tuyết mình cũng nói không rõ không nói rõ. Nhưng là lại lại là như vậy rõ ràng.

"Trình y tá trưởng a, nàng người khá tốt. Khả năng Diệp Hi thực sự ở nàng nơi này nè!"

Mặt khác một người y tá nói: "Bất quá, đã trẻ thế này, khả năng cũng không lại sao?!"

"Nói chung, các người nói cho ta biết cái kia trình y tá trưởng ở địa phương nào sao??"

Hàn Tuyết hiện tại thực sự rất gấp. Dù sao, phát sinh qua nhiều như vậy chuyện tình, nàng thực sự sợ.

Một tiếng rầm rầm tiếng sấm gõ, lại xẹt qua một đạo thiểm điện, mưa, nó lén lút tới.

Sa kéo kéo, sa kéo kéo... Bầu trời nước mưa, không ngừng mà hạ xuống.

Mỗi một Ti Vũ rơi xuống bất đồng địa phương, phát sinh thanh âm bất đồng, hợp tấu một khúc ưu nhã nhỏ khúc.

Mưa bụi đường như dây nhỏ, phiêu phiêu nhiều mà rơi xuống, trên đường cái mọi người không bung dù, hưởng thụ cái này thiên luân chi nhạc. Mưa bay tới mọi người trên mặt, mọi người lấy tay đem mưa bụi đưa đến nhỏ trong vũng nước.

Mưa bụi bay tới mọi người trên tay, mọi người đem chúng nó bôi ở trên tay.

Mà lúc này ở đường cái chí thượng, một chiếc cấp tốc chạy xe có rèm che đang ở mưa phùn trong chạy như bay lầy. Bên trong xe, là vẻ mặt lo lắng mỹ phụ. Hàn Tuyết lúc này trong lòng thầm nghĩ muốn sớm một chút tìm được nhi tử.

Dù sao, gần nhất tiếp nhị liên tam xảy ra nhiều như vậy chuyện tình, nàng thực sự rất khó tưởng tượng nhi tử bị thương tổn tình cảnh. Thân là mẫu thân, nàng tại sao có thể như vậy theo đuổi tiếp nữa nè? Xem ra, mình là quá cứng chiu hần!

Hàn Tuyết lúc này một lòng đã băng bó quá chặt chẽ. Nàng thực sự rất sợ hãi lần thứ hai nghe được tin tức xấu.

Chỉ là, thoát nhìn khí trời không thể nào tốt, vốn là mao mao tế vũ lại trở nên càng ngày càng a. Không biết lão thiên gia vì sao khóc, có thể là bởi vì tiền đã đánh mất duyên cố sao?!

Từng đợt mưa phùn giữa, nhà cao tầng hình như mặc vào một bộ màu trắng lụa mỏng, mưa xuân để cho cây giống cùng cỏ nhỏ, hoa nhỏ uống đủ thủy, dài ra xanh nhạt lá cây, đi ở buổi tối trên đường phố cả trai lẫn gái cũng chống cây dù, hình như nhiều đóa xinh đẹp Hoa nhi.

"Chi —— băng —— "

Bỗng nhiên, nguyên bản ở lối đi bộ bay nhanh xe có rèm che lại tả xung hữu đột, cuối cùng phải nghe xuống tới!

Lại vào lúc này bế bánh xe!

Mà sau lưng Hàn Tuyết, phụng Diệp Long mệnh lệnh bảo hộ nàng mấy cái bộ đội đặc chủng quân nhân nhưng cũng ngừng lại.

"Phu nhân, chớ ngu! Nhanh lên một chút trở về đi! Nếu không thủ trưởng muốn quở trách chúng ta!"

Ngồi trong xe, một cái trong đó nam nhân vẻ mặt khổ sở hướng về phía bên cạnh trong xe Hàn Tuyết nói.

Mưa, lại ở phía sau càng lúc càng lớn!

Hàn Tuyết lúc này hai tay chống đỡ ở trên tay lái, nhưng trong lòng càng thêm sốt ruột. Nàng luôn cảm thấy, hình như có chuyện gì sắp xảy ra giống nhau. Rất cảm giác kỳ quái, cũng không biết là lo lắng hay (vẫn, còn) là sợ, nàng hình như nghe được thanh âm gì ở gọi nàng.

Đây là một loại đến từ chính mẫu tính quan tâm cùng bức thiết.

Bỗng nhiên, xa vời liền xuất hiện một đạo hàng dài dường như thiểm điện, "Xôn xao" một tiếng, mưa to tựa như sụp ngày dường như phô thiên cái địa từ trên bầu trời trút xuống xuống tới, hạt mưa ngay cả cùng một chỗ như một tấm lưới, đọng ở trước mắt mọi người.

Phong thêm mưa tinh, như trên mặt đất tìm cái gì dường như, đông một cái đầu, tây một cái đầu mà loạn độn phải. Hạt mưa lớn chùng hạt đậu đánh vào cửa sổ thượng, đánh cho thủy tinh "Bá bá" vang lên, nước mưa dọc theo mưa băng chảy xuống, như chặt đứt tuyến hạt châu, dần dần liên

thành tuyến. Trên đất thủy càng ngày càng nhiều, xếp thành từng cái dòng suối nhỏ.

Mưa càng lớn, trên nóc nhà, trên đường, văng lên một tầng bạch mông mông sương mù, giống Phiêu Miểu làm sa. Hạt mưa tà đánh vào mặt đường giọt nước thượng, khơi dậy nhiều đóa bọt nước. Này bọt nước giống như một cái nho nhỏ suối phun.

Thế nhưng, thú vị như vậy mỹ cảnh, lúc này đối với Hàn Tuyết mà nói quả thực như vậy chán ghét.

Thật chặt cắn răng, Hàn Tuyết lo lắng nhìn về phía trước. Lúc này nàng hô hấp rất là gấp, rất gấp xúc. Trong lòng lo lắng nhi tử an toàn, nhưng là lại lại không thể đủ tìm được hãn. Như vậy một loại lo nghĩ lo lắng, để cho trái tim của nàng càng thêm không thể bình tĩnh trở lại.

Gấp hô hấp nàng, đem trước ngực cặp kia nguyên bản liền phình phồng tăng mỹ nhũ thừa nâng càng cao hơn đứng thẳng.

Đầy ắp mà mạn diệu thân thể mềm mại đường cong lộ, trước ngực thật cao giơ lên hai tòa tuyết sơn, rắn nước vậy (eo) thon thả tha thướt kiều diễm, dịu dàng nắm chặt. Tiếp theo là này ôn nhu chân nhỏ, cân xứng mà thon dài!

Nhất thời mây đen tràn ngập ở từng góc."Long" một tiếng vang thật lớn lập tức mưa như trút nước mưa to phủ xuống, "Sa — sa — "

Thanh thúy tiếng mưa rơi ở ta bên tai xẹt qua, một con chỉ rất sống động nhỏ côn trùng lén lút nhô đầu ra, khả năng chúng nó cũng là bị(được) trận này đột như kỳ lai mưa to thức tỉnh sao?."Hô — "

Một trận gió lạnh kéo tới, thổi trúng mọi người thẳng run run.

Chỉ là, trong buồng xe Hàn Tuyết lại vẫn như cũ bất vi sở động.

Nàng này hơi rối tung tóc dài lúc này có vẻ gợi cảm động nhân, một cặp mắt hắc bạch phân minh trong dường như nhộn nhạo có chút làm cho nhìn không thấu tia sáng kỳ dị, giở tay nhắc chân trong lúc đó tản mát ra một loạt làm cho mê luyến thành thực mỹ phụ khí chất.

Vóc người cao gầy, hơn nữa còn là kiêu diễm nóng bỏng, có thể dùng ma quỷ để hình dung! Hai chân đường cong nhuận vòng tròn mà nhu hòa, vòng eo như liễu, to thẳng tuyệt nhũ như hai cái thật cao trướng bông giống nhau cầm quần áo chống đỡ lên.

Vóc người cao gầy ăn mặc đoan trang thành thực nữ âu phục, này thon dài vóc người đem này một món quần áo trong chống đỡ cho hết mỹ thướt tha, phảng phất giống như là một cái trời sinh móc treo quần áo giống nhau. Cao gầy mà thon thả, duyên dáng yêu kiều, này mạn diệu a na tư thái làm cho huyết mạch phun ủa ra!

Chỉ thấy bên ngoài mây đen rậm rạp, bầu trời đen kịt. Đột nhiên, một đạo ngân xà vậy thiểm điện từ không trung xẹt qua. Lập tức, mưa to liền "Ào ào xôn xao" như Thiên Hà vỡ dường như trút xuống xuống tới. Phân không Thanh Thiên cùng mà, chỉ có một mảnh bạch lạng bạch lạng thủy thế giới.

Vô số viên mưa châu như chặt đứt tuyến trần châu, thẳng đi xuống, lớn chừng hạt đậu được(phải) mưa châu, theo "Cuối mùa thu chi ca" mưa cổ mẹ ôi tụ hội càng ngày càng "Hoạt bát". Bầu trời tối đen giống như đổ hắc sắc mực nước, thế nhưng, này quay cuồng vân y hi có thể thấy được, này từng cục vân giống từng cái một quái thú khuôn mặt, này lam màu tím thiểm điện là quái thú đáng sợ dữ tợn khuôn mặt tươi cười.

Một đạo thiểm điện, một tiếng thanh thúy sét đánh, tiếp theo liền dưới nổi lên mưa to mưa to, uyển như thiên thần thu được tín hiệu đem Thiên Hà Chi Thủy trút xuống đến nhân gian, mưa to mãnh liệt gõ lên nóc nhà, đánh thẳng vào thủy tinh, tấu lên một khúc kinh động lòng người chương nhạc.

Lúc này, lại có một đạo thiểm điện phách qua, này thiểm điện diêu được(phải) trong xe mỹ phụ thị trưởng ngay cả mắt cũng không mở ra được!

Thế nhưng ở thiểm điện qua đi, mà lúc này Hàn Tuyết hình như là đang làm lấy một cái quyết định đường như, căn môi dưới, hô hấp từ từ càng thêm dồn dập.

Nàng Nga Mi chau mày, lông mi run run, Quỳnh Dao nhỏ mũi trên mũi thở hơi hợp, biên bối răng trắng tinh cắn chặt gợi cảm mê người đôi môi, quả nhiên là mê người cực kỳ! Đang phối hợp thượng thành thực tư thái, mỹ phụ khí chất, thật sự là hoàn mỹ uông vật!

Bỗng nhiên, Hàn Tuyết lại dĩ nhiên mạo hiểm mưa xối xả, mở cửa xe ra đi xuống!

"Hoa lạp lạp!"

Đối với như vậy một cái gần như hoàn mỹ thành thực mỹ phụ, thậm chí ngay cả tự nhiên mưa cũng muốn hảo hảo thân cận nàng. Lúc này không ngừng mà ở tại trên người của nàng, đem nàng này thiếp thân y phục đều làm ướt!

Ướt đầm y phục, dán thật chặt lên cái này vóc người cực độ nóng bỏng mỹ phụ trên người, đem nàng này một đoạn mạn diêu đường cong tuyệt mỹ hoàn toàn phụ trợ đi ra.

"Mở ra chúng ta xa:xe sao?!"

Có lẽ là chớ người mỹ phụ này kiên quyết thái độ đả động, lúc này hai cái quân nhân chủ động từ trong xe.

Nhìn bọn họ một chút, Hàn Tuyết hơi mím môi một cái môi, lập tức leo lên chỗ điều khiển, không nói hai lời thay đổi chạy.

Bất quá, đối với đang hướng về bên này chạy tới mỹ phụ, Diệp Hi lúc này căn bản cũng không biết.

Bởi vì, giờ này khắc này, hẳn thế nào còn có tâm tình để suy nghĩ những vấn đề khác nè!

"Tại sao vậy chứ? A di trước người đều không phải là cái phản ứng này."

Diệp Hi bỗng nhiên ngừng lại, nhìn gần trong gang tấc này một cái mỹ phụ, trong lòng hẳn có chút nghi hoặc. Bất quá càng nhiều hơn chính là kích thích!

Để cho Diệp Hi không tưởng được chính là, học một khóa mở ra đang tức giận tức giận mỹ phụ, lúc này dĩ nhiên chủ động ở chỗ sâu trong một đôi tuyết trắng ngẫu cánh tay chủ động vòng khuyên lên bản thân cổ, chia vào đỏ bừng kiêu má lúm đồng tiền nói: "Tiểu hài tử, người không phải là muốn sao? Thế nào? Hiện tại ta cho người, người trái lại sợ?"

"Ta sợ?"

Diệp Hi hết sức buồn cười nhìn nàng. Nhưng là bởi vì thân cao quan hệ, khuôn mặt của mình đều đọng lại ở người mỹ phụ này trước ngực cặp kia tràn đầy co dãn mềm mại trên.

"Chẳng lẽ không phải?"

Hình như là muốn tận lực khiêu khích cái này tiểu nam hài, trình mẫn cư nhiên dùng chính bản thân a na thân thể đi ma sát hẳn.

Mà Diệp Hi một đôi ma trảo bỗng nhiên mà leo lên nàng một đôi run rẩy tuyết phong, cố sức nắn bóp."Ai sợ ai nè? Ta sợ A di người ăn ta sao?"

Trình mẫn hai tay càng thêm dùng sức ôm cái này tiểu nam hài cổ, buồn bã nói mà nói: "Vậy người thế nào còn không thương nè?"

Diệp Hi bỗng nhiên cười nói: "Thế nhưng rất kỳ quái a! A A di người đằng trước thái độ tại sao phải thật sao to lớn sai biệt nè? Thật giống như có thể muốn dụ dỗ ta —— "

Lời của hắn chỉ nói đến phân nửa, trình mẫn lại đột nhiên hôn lên hắn, cái miệng anh đào nhỏ nhắn ngăn chặn miệng của hắn.

Người mỹ phụ này, thật là điên rồi sao?

Bị(được) bỗng nhiên hôn Diệp Hi chỉ cảm thấy trên lỗ mũi truyền đến một loạt thực phụ mùi thơm của cơ thể.

Trình mẫn cả người lại tản ra một cỗ thành thực nữ nhân mê người mỹ lực, dường như thời gian ở trên người của nàng để lại đặc biệt ý nhị, ngạo nghệ đứng thẳng nhũ thịt đang ở hai bên toát ra, thỉnh thoảng đè ép ở Diệp Hi trên lồng ngực, rất tròn ngọc mông đung đưa trái phải, thân thể mềm mại nhẹ nhàng giãy dụa.

Diệp Hi hôn nàng gợi cảm môi là lúc, hai tay của hắn lại có một chút run rẩy, hắn đầu lưỡi cạy ra mỹ nhân hàm răng, tham lam hút dẫn lấy nàng Đinh Hương hay lưỡi, hai tay cầm thật chặt lấy trước ngực nàng cặp kia mềm mại kiều nữ.

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Mỹ Nhân Vượt Rào

"Này ta là thế nào?"

Đang cùng cái này còn không có chính bản thân cao tiểu nam hài hôn môi thời điểm, trình mẫn chợt ngây ngẩn cả người. Chính bản thân tại sao có thể như vậy phóng đảng người? Nàng không khỏi đưa ánh mắt về phía trước mắt Diệp Hi trên người, trong lòng trong khoảng thời gian ngắn hiện lên thập phần tình cảm phức tạp!

Đối phương thế nhưng...

Hơn nữa, lúc này cũng tắm xong như có chút cuồng dã bắt đi! Thành thực mỹ phụ mê hoặc lại tại sao có thể dễ dàng như vậy chống cự được nè! Diệp Hi ánh mắt luôn luôn không tự chủ rơi vào trên giường mỹ phụ nhân trên người. Mà trình mẫn tâm tình lúc này so với Diệp Hi còn muốn phức tạp! Dù sao mình từng theo gia gia của hắn quan hệ thân mật để cho mình sinh lòng cản trở!

Thế nhưng, nhưng trong lòng không tự chủ kịch liệt nhúc nhích, bưng tỉnh tiểu lộc loạn chàng giống nhau!

Mà vừa vặn vừa lúc đó, ngoài cửa Diệp Long chợt hô: "Trình mẫn, người nói một chút nói được chứ? Để cho ta biết người còn đang!"

Ầm ầm! Diệp Long nói, phóng muốn phóng túng mỹ phụ trong lòng nhất thời trở nên thanh minh!

Mình tại sao có thể làm ra chuyện như vậy nè!

Mà Diệp Hi hình như làm như không nghe thấy, hai tay dĩ nhiên lần thứ hai leo lên cái này so với hẳn càng cao hơn thành thực mỹ phụ trước ngực!

Trình mẫn hai tay liều mạng đè lại Diệp Hi ma trảo, thế nhưng lại cũng không có thể đem nó kéo cách trên người của mình, này bị(được) tiểu nam hài va chạm vào bộ vị Tô Tô tê tê, để cho nàng kim lòng không được muốn duyên dáng gọi to đi ra. Nhưng là của mình đã từng tình nhân liền ở cửa phía sau bên ngoài lại làm cho trong lòng nàng kinh khủng không dứt. Nàng cắn chặt môi dưới, trên mặt đỏ mặt phảng phất Liệt Hỏa thiêu đốt giống nhau, quả nhiên là kiều diễm ướt át.

Diệp Hi hai tay đưa về phía trình mẫn, muốn đem người mỹ phụ này thân thể nhẹ nhàng mà đặt tại trên người của mình, ở nàng này không có chút ý nghĩa nào phản kháng dưới tận tình ở nàng thành thực đẩy đà thân thể trên khẽ vuốt yêu vuốt, thỉnh thoảng đùa lấy nàng tràn đầy co dãn bộ ngực sữa.

Trình mẫn hướng chèn ép cự tuyệt hẳn xâm phạm, thế nhưng này để cho nàng cả người không ngừng run rẩy vuốt ve lại làm cho nàng một trái tim nhảy loạn loạn đung, mặt cười nóng hổi, mũi ngọc trong phun ra khí tức nóng rực không gì sánh được, trong lòng phảng phất có thiên trùng vạn mã ở cắn xé giống nhau.

Dán chặt người mỹ phụ này vậy được thực đẩy đà thân thể mềm mại, đồng thời sâu đậm cảm giác được nàng ở trong ngực của mình không được mà run, Diệp Hi trong lòng bỗng nhiên dâng lên một loại vậy tình cảm, mỹ nhân trong ngực là như vậy thành thực diễm lệ.

Ôm chặt lấy nàng thướt tha lồi lõm thân thể, thật sâu cảm thụ được trước ngực nàng mềm mại xúc cảm, bàn tay to ở nàng vô cùng mịn màng băng cơ tuyết phủ nhẹ nhàng vuốt ve. Để cho hẳn cảm thấy hưng phấn là, gia gia còn ở ngoài cửa!

Trình mẫn cùng Lâm Văn Tình các nàng đều là như vậy kiều diễm thủy mị, không sai biệt lắm cao gầy vóc người, tương tự chính là nóng bỏng đường cong, đồng dạng là như vậy câu nhân tâm phách, cả người tản ra một loại thành thực hương thơm, đẹp để cho người ta tâm động.

Mà lúc này trình mẫn này một thân y phục tuy rằng đem nàng vậy được thực a na thân thể mềm mại che. Thế nhưng áo T-shirt bị(được) vén lên lại làm cho Diệp Hi mở rộng tầm mắt! Ngẩng đầu lên nhìn nội bộ này trắng bóng một mảnh, trong lòng hẳn trở nên cuộn trào mãnh liệt dâng trào đứng lên, con kia ôm mỹ phụ vòng eo cánh tay không khỏi nắm thật chặt, để cho hai người thân thể dựa vào được(phải) càng thêm gần!

Hai cái này thân phận sai biệt to lớn người dùng một loại thập phần mập mờ tư thế tương tựa sát, này ánh mắt phức tạp cũng trên không trung gặp nhau. Trong nháy mắt đó, phảng phất sinh ra cường đại điện lưu giống nhau, đánh sâu vào trình mẫn, cũng đánh sâu vào Diệp Hi! Khiến cho lòng của bọn họ khiêu đều không khỏi gia tốc nhảy lên!

Diệp Hi hiện tại chỉ cảm giác mình trong lòng dục hỏa đã bành trướng tới cực điểm! Thế nhưng trình mẫn càng không chịu nổi, nàng bị(được) nhỏ trong mắt nam hài dục hỏa mắc cỡ về mặt phi hà. Này một đôi nhìn quanh sinh huy tinh mâu trong đã không thể ức chế mà xuân dập dờn bồng bênh dạng, kẹp thượng nàng về mặt đỏ ửng thẹn thùng thần tình, thật sự là câu người phóng đảng phách!

Diệp Hi hai tay không chỉ bao thuở đã đổi thành nắm trình mẫn vai, tuy rằng cách một tầng y phục, nhưng hẳn vẫn cảm giác được nội bộ này nhỏ nhắn mềm mại như đoạn, trắng mịn như tơ da thịt. Hẳn mắt sáng như đuốc vậy nhìn thẳng trong lòng mỹ phụ, chậm rãi ngẩng đầu.

Đều nói đêm tối là này không thấy được ánh sáng chuyện tình hoạt động thời cơ tốt nhất.

Đích xác không giải thích được. Tại đây một tòa hiện đại đại đô thị trong, ở phần hoa phía sau, luôn luôn tồn tại vô số bản thủ đồ đạc! Có lẽ là người, có lẽ là vật, không phải trường hợp cá biệt. Thế nhưng, bọn họ nhưng đều là sinh hoạt tại trong bóng tối.

Thích bóng tối người, lúc này lại trở nên dị thường hưng phấn! Bởi vì bọn họ trong khung này một loại hưởng thụ vậy trùng kích thật sự là quá lớn!

Mà chán ghét bóng tối người, lại giống như ở nửa đêm mở mắt, cực lực mở lớn con ngươi, nỗ lực thấy rõ này làm mình bội cảm căn nguyên của sợ hãi, nhưng mà, tại đây xanh đen dạ, tất cả chỉ là phí công.

Trong không khí lưu động trống trải cùng tịch mịch, giọt mồ hôi rơi vào chiếu thượng thấm ướt bọn họ quần áo, bọn họ dùng sức thở dốc, phảng phất sau một khắc đã đem dùng lại hô hấp, không ngừng run rẩy, trong bóng đêm lục lợi quang minh cứu chuộc.

Chỉ là, đây hết thảy tựa hồ là không thể nào!

Lúc này, Hoa Hải thị nổi danh hắc đạo giáo phụ —— La Phách Đạo lúc này lại ở chỗ này triệu kiến bản thân một đám thủ hạ.

Nơi này hiện tại có thể nói được với là thủ vệ sâu nghiêm. Ai cũng sẽ không nghĩ tới, tại đây một tòa tràn đầy cổ kính tửu điếm cấp năm sao tầng hầm ngầm trong, tụ tập Hoa Hải thị lớn nhất một cổ hắc đạo thế lực!

"Tin tưởng, mọi người cũng đã đã biết! Đối với này Nhật bản cầu khiêu khích, các người nói, muốn phải làm sao?"

La Phách Đạo lớn lên thập phần cao tới, hơn nữa bộ xương càng cường tráng, động vừa nhìn, còn tưởng rằng là này một loại trời sinh to con nê!

Hơn nữa, hần này ở dưới ánh đèn lóe lên lóe lên đầu trục lại làm cho người cảm giác có chút kinh khủng, bởi vì, trên mặt của hần, từ mắt phải kiểm đến bên trái cằm, giữ lại một cái sâu đậm dấu vết!

Thoạt nhìn rất là dọa người.

"Kiên:chơi con mẹ nó! Nhật Bản quý cũng dám can đảm ở chúng ta nơi này dương oai! Chơi, chúng ta xét nhà hỏa!"

Người đông đảo thành viên trong, một cái có chút phách lối thanh niên nhân cao giọng nói. Bất quá hần cũng nói ra nơi này đại bộ phận lòng của người ta tư.

Dù sao, nơi này khách không tới phiên Nhật bản quý dương oai!

"Mọi người yên lặng một chút!"

La Phách Đạo trống rỗng giơ nhắc tay, có chút đau lòng nói: "Thế nhưng, các người biết không? Ở chúng ta trong, lại có bởi vì tiền tài mà đầu nhập vào bọn họ này nhất phương! Chuyện gần nhất tình các người đều biết sao??"

"Nhật! Những giặc bán nước này! La lão đại không cần người xuất thủ! Người chỉ cần điểm ra ai là bán nước cầu, huynh đệ chúng ta nhất định đưa hần Lăng Trì!"

"Đúng vậy! La lão đại, người nói, tới cùng cái kia cầu nhật bán nước?"

"Tiếc nuôi là, ta cũng không biết."

La Phách Đạo trên mặt tràn đầy một loại khí phách, "Bất quá, ở tối hôm nay qua sau đó, ta liền sẽ biết là người nào! Đến lúc đó, tuyệt đối sẽ không buông tha bọn họ!"

"A? La lão đại, người này là làm sao mà biết được?"

Trong đó có người hỏi.

Mà đứng ở chỗ cao La Phách Đạo lại cười lạnh nói: "Sự phát hiện này ở còn không thể! Bất minh, rất nhanh các người cũng sẽ biết! Hiện tại ngoại trừ chuyện này, ta còn muốn muốn nói cho người! Ta hẹn này Nhật bản quý ở ba ngày sau ba giờ khuya ở chỗ này tiến hành đàm phán, mấy ngày nay, các người đừng đi bọn họ đâu tìm việc!"

"Được! La lão đại người nói gì chính là gì! Chỉ cần tìm ra quân bán nước liền tốt rồi! Đến lúc đó nhìn lão tử đâm bạo hấn hoa cúc!"

"Ha ha!"

Người chung quanh nhất thời cười vang.

Chỉ là, trong đó lại có mấy người sắc mặt không tốt lắm. Ở hoàn cảnh như vậy dưới, cũng không có người phát hiện!

Mà những người này nhưng không biết, ở nơi này hội đường xa xa một cái phòng trong, lúc này xuyên thấu qua đan mắt thủy tinh, đã thấy một gã ăn mặc thanh nhã mộc mạc mỹ phụ nhân chân chính vẻ mặt tiêu ý mà nhìn bọn họ. Cái hội nghị này một lúc mới bắt đầu, mỹ phụ liền đang chú ý mấy người kia nhất cử nhất động. Không có buông tha bọn họ mỗi một cái biểu tình!

Nguyên bốn chính là hoài nghi những người đó, bây giờ thấy sắc mặt của bọn họ dị dạng, mỹ phụ trong lòng cũng đoán được tám chín phần mười!

Nàng là như vậy ung dung hoa quý, cho dù ăn mặc tùy tiện, lại cũng không có thể đem nàng trên núi này một loại quý khí che lấp. Đó là một loại hồn nhiên thiên thành đoan trang thanh nhã, nhất cử nhất động cũng không có chút nào chế tạo, hồn nhiên thiên thành khí chất làm cho sinh không dậy nổi một tia tiết độc ý niệm trong đầu.

Nhìn đại đường trong tình cảnh, phu nhân người này cô tư tươi đẹp dật tú má lúm đồng tiền trên phát khởi nụ cười thản nhiên, nàng mỉm cười cười, tự nhủ nói: "Nghĩ không ra, quân bán nước cứ nhiên thật chính là bọn hần!"

Chính là này mấy cái thần tình khác thường người. Lão công ở nơi nào vừa nói chuyện, mỗi khi nói xử trí người phản bội thời điểm, những người này luôn luôn có chút tâm khôi biểu tình hoàn toàn rơi vào nàng cái này đương thê tử trong mắt!

Nụ cười của nàng rất đẹp, này nghiêng nước nghiêng thành dung nhan trên, ngũ quan xinh xắn vừa đúng địa điểm chuế tại nơi mở vô cùng phần nị nguyệt dung trên. . Đen sẫm nồng đậm mái tóc về phía sau thật cao địa bàn nổi lên một người cao quý phụ nhân kế, đoan trang mà thanh tú.

Nga Mi như trăng non, lại như Liễu Diệp vậy cong lấy, tựa như núi xa vậy mông lung. Ánh mắt của nàng ngày mai chiếu người, thủy uông uông, lại sâu thúy sáng sủa, trán trong lúc đó tràn đầy một loại cao cao tại thượng tư thế oai hùng.

Đây hết thấy, động vừa nhìn, dường như chỉ là hắc đạo phân tranh, xa xa không có can thiệp đến chúng ta diễn viên trên người. Lúc này, Diệp Hi trong lòng đang đang bị đục hóa đau khổ nè!

Tuy rằng Diệp Hi tâm để ý tố chất không kém, thế nhưng đối mặt với như vậy một cái trời sinh cao quý trang nhã, anh khí bức người phu nhân người, hần lại có một chút đem vô tòng hạ thủ cảm giác. Nhẹ nhàng mà lắc đầu, hần nhìn nguyên bản nghênh hợp chính bản thân, hiện tại rồi lại phản kháng lên mỹ phụ, bỗng nhiên cười nói: "A di, người... Đây là ý gì? Lẽ nào, vừa mới không phải người phóng đảng ôm ta sao?"

"Hiện tại ta đổi ý, không được?"

Trình mẫn tuy rằng nhìn trước mắt tiểu nam hài cũng không có sợ, nhưng là trái tim của nàng lúc này lại đang kịch liệt mà nhúc nhích!

"Ừm, thật có một chút bị(được) người đùa bỡn cảm giác!"

Diệp Hi có chút uể oải, nhưng là trong lòng của hắn, cũng đã dâng lên một cỗ cường đại tà niệm!"Vậy người, tới cùng muốn muốn thế nào?"

"Vậy người cho là ta muốn làm gì nè?"

Mỹ phụ nhân hai chân khép lại cùng một chỗ hướng một bên khẽ nghiêng lấy, một cái nhăn mày một tiếng cười là như vậy thành thực phong vận, mà đối với Diệp Hi này cao ngạo nhân thần phảng phất làm như không thấy giống nhau, hời hợt nói: "Người muốn có được cơ thể của ta?"

"Ách..."

Bị(được) người mỹ phụ này trực tiếp nói ra trong lòng tà niệm, Diệp Hi có chút phạm hồ đồ. Chỉ là, nhìn trước mắt này một cái thành thực xinh đẹp phụ nhân người, hắn chỉ cảm thấy trước mắt phảng phất một Vị Tiên tử đến trái đất giống nhau. Hai chân thon dài giao nhau chồng lên nhau, vòng eo tinh tế, dịu dàng nắm chặt, đem trên thân chống đỡ được(phải) thẳng tắp, bộ ngực bộ ngực sữa càng chính bản thân ánh mắt tụ tập mà, bào đầy tuyết nữ hơi phập phồng, làm cho không được muốn lấy tay đụng chạm.

"Trình mẫn? Người còn ở đó hay không?"

Diệp Long hình như vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định mà nhấn chuông cửa! Thế nhưng hắn làm sao sẽ biết, chính bản thân đã từng tình nhân, ngay vừa mới, ngay một tường chi cách địa phương cùng cháu của mình xảy ra thân mật ôm hôn nè!

Diệp Long không biết, thậm chí ngay cả đang hướng bên này chạy tới mỹ phụ thị trường Hàn Tuyết cũng không biết. Lúc này Hàn Tuyết còn

đang đường cái thượng bay nhanh lấy. Thế nhưng nàng này cả người đều ướt đầm, cho dù thoáng lau khô một chút, nhưng này chút y phục lại vẫn như cũ dán tại trên người của nàng, đem này để cho vô số nam nhân đều khát vọng nhìn thấy nóng bỏng đường cong bạo lộ ra đến!

Mà trình mẫn, lúc này nhưng trong lòng lại có một loại phóng túng khoái cảm. Nàng đột nhiên cảm giác được, cùng cái này tiểu nam hài tiếp xúc thân mật, này tràn đầy khẩn cấp kích thích. Còn có này một loại khiêu khích hấn khoái cảm!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Mê Loạn Tình

Diệp Hi hai tay run rẩy thối phồng ở trong lòng mỹ phụ này nóng lên má ngọc, hần tiếp cận quá... Đi, trong miệng cùng mũi trong thở ra nhiệt khí để cho trình mẫn không nhịn được phát sinh một tiếng rên rĩ yêu kiều, a khí như lan mùi thơm để cho hần cảm giác được trận trận mê say!

Thành thực mỹ phụ mùi thơm của cơ thể, nhất thời để cho Diệp Hi đánh một cái giật mình! Hai người dựa vào được(phải) càng ngày càng gần, tứ khối môi phiến cuối cùng không hề khoảng cách dán tại cùng nhau!

Đương bản thân môi anh đào bị(được) nam nhân hôn một khắc kia, trình mẫn trải qua không ra phát sinh nhột nhột một tiếng ưm, hai tay cũng không biết phóng ở địa phương nào, cuối cùng ở trong mê loạn chủ động quấn lên cổ của nam nhân, vậy được thực phong vận thân thể mềm mại tiếp đến trên người của hần.

Đương hai người môi lẫn nhau tách ra thời điểm, một cái màu bạc sợi tơ ngay cả ở bọn họ bên khõe miệng thượng, bộ dáng kia nhìn qua hết sức kiều diễm, rồi lại là như vậy câu nhân tâm phách.

"A di người mạnh khỏe lãng a!"

Diệp Hi cười đem một bàn tay đặt ở trước ngực của nàng. Trình mẫn cảm thụ được Diệp Hi ma trảo leo lên bản thân một đôi nhũ thịt lại dĩ nhiên cũng không có cự tuyệt, mà là tùy ý bàn tay của hần đặt ở cặp vú của mình trên.

"A di môi thực sự là mềm mại hương vị ngọt ngào!"

Diệp Hi vẻ mặt chế nhạo chống lại mỹ phụ nhân vậy có một chút mê ly hai tròng mắt. Ánh mắt của nàng rất đẹp, như trong đêm tối này chầm chầm đầy sao, sáng sủa mà trong suốt, hết sức mê người.

Thế nhưng, đương Diệp Hi ở trong phòng cùng trình mẫn ôm nhau mà hôn thời điểm, ngoài cửa gia gia Diệp Long lại phát ra một tiếng bất đắc dĩ thở dài, cuối cùng nói: "Người đã vô luận như thế nào cũng không muốn gặp được ta, này... Này ta rồi rời đi! Hi vọng người... Có thể tìm được một cái có thể cho người hạnh phúc nam nhân sao?!"

Nói xong, Diệp Long liền xoay người rời đi.

Bất quá, lúc này hãn hình như nghe được cháu mình thanh âm!

Bất quá, Diệp Long cũng là mỉm cười cười, tôn tử làm sao có thể trẻ như thế còn xuất hiện ở trình mẫn trong nhà nè!

Chỉ là, nguyên bản thân hình cao lớn hãn, lúc này bóng lưng thoạt nhìn đã có một chút chán chường.

Có thể, hãn khả năng vĩnh viễn sẽ không biết, bản thân này một cái đã từng tình nhân, bây giờ lại cùng cháu của mình dây dưa cùng một chỗ sao?? Điểm này, hãn chỉ ít hiện tại không biết!

Một lần cuối cùng quay đầu lại, nhìn vẫn như cũ đóng đại môn, Diệp Long tâm nhất thời nặng trĩu đến đáy cốc.

Lại là một tiếng thở dài, hãn mới chậm rãi mà xoay người rời đi.

"Chi —— "

Nghe có chút vội vàng xao động xe nâng chuyển hàng hoá sinh ở phía sau vang lên. Tiểu khu ra, một chiếc xe Jeep ở bay nhanh sau đó lại bỗng nhiên ngừng lại. Ở mưa xối xả trong trời đi thật lâu một khoảng cách!

"Phanh!"

Bỗng nhiên, cửa xe bị mở ra, từ trong xe đi ra một gã vóc người thập phần cao gầy nữ nhân. Bất quá y phục của nàng lại sớm đã thành cả người ướt đẫm. Lúc này nàng vội vội vàng vàng đi hướng tiểu khu cửa vào bảo an đình.

"Này, vị tiểu thư này, xin hỏi người tìm ai?"

Cái tiểu khu này cũng không lớn, cho nên người an ninh này trên cơ bản đều gặp nơi này nghiệp chủ. . Thế nhưng người mỹ phụ này, hẳn lại chưa từng có ra mắt.

"Ta tìm trình mẫn, nàng ở tại 2B81A."

Hàn Tuyết không kịp chờ đợi kết quả đăng ký bản. Thế nhưng lúc này nàng lại ngây ngẩn cả người! Bởi vì, nàng dĩ nhiên thấy Diệp Long vẻ mặt chán chường từ bên trong đi tới!

"Tuyết Nhi?"

Đương Diệp Long chú ý tới cả người đều ướt đẫm con dâu là lúc lại càng hoảng sợ: "Người thế nào tới nơi này a?"

"Ba, bệnh viện người nói cho ta biết, Tiểu Hi khả năng tới cái này là trình mẫn y tá trưởng trong nhà."

"Không, không thế nào?"

Diệp Long bỗng nhiên thật là nhớ (muốn) sấm sét giữa trời quang! Hẳn vừa mới ở trình mẫn gia môn bên ngoài, quả thực thật là nhớ (muốn) nghe được cháu trai thanh âm!

"Ba! Ba ba!"

Hàn Tuyết bỗng nhiên nói.

Diệp Long sắc mặt có chút kỳ quái nói: "Không ở nơi này nè! Vừa mới ta đã đi qua trình mẫn trong nhà! Tiểu Hi không ở nơi này. Có thể, hiện tại hẳn đã quay về bệnh viện sao?! Người về trước đi nhìn một cái."

"Thế nhưng —— "

Hàn Tuyết muốn nói điều gì, thế nhưng nếu Diệp Long cũng nói như vậy, nàng cũng không nữa quấy rối cái kia trình mẫn.

Diệp Long nói lần nữa: "Yên tâm đi! Tiểu Hi tên kia sẽ không như vậy không cẩn thận. Huống hồ, người cũng quá không tinh táo! Người xem, y phục đều ướt đẫm! Nhanh lên một chút trở về đi! Có Tiểu Hi tin tức ta lập tức điện thoại cho người!"

"Vậy ta trở về nữa y viện xem!"

Điện thoại di động bởi vì hiện tại đều ướt đẫm, căn bản cũng không có thể sử dụng. Hàn Tuyết này cao gầy dáng người lập tức xoay người đi hướng này một chiếc xe Jeep.

Mà nhìn đây hết thảy Diệp Long chợt thấp giọng tự nhủ nói: "Không phải để cho những tên kia bảo hộ Tuyết Nhi sao? Xem ra ta trở lại thật tốt tốt giáo huấn bọn họ một chút! Bất quá... Tuyết Nhi nói để cho ta cảm thấy kỳ quái, lẽ nào... Nhỏ Hi Chân ở trình mẫn trong nhà?"

Ầm ầm!

Nghĩ đến đây một tầng quan hệ, Diệp Long tâm giữa liền giống như sấm sét giữa trời quang như nhau sống ở tại chỗ.

Lẽ nào, chính bản thân vừa mới ở trình mẫn gia môn bên ngoài thực sự nghe được cháu trai thanh âm? Không thể nào đâu? Thế nhưng, hiện tại

đem điếm đáng ngờ đều chuyền lên đến, hình như thực sự sát có chuyện lạ."Không được, ta phải trở về xem!"

Diệp Long cắn răng, lập tức lại dọc theo đi ra ngoài đường chạy trở về!

Nếu mà cháu của mình lúc này thật ở trình mẫn trong nhà, chơi sao hẳn đang làm gì đó? Vừa mới mình nói chuyện lớn tiếng như vậy, nếu như hẳn ở đây nhất định sẽ đáp lại bản thân! Thế nhưng hẳn không có!

"Thật chẳng lẽ không ở nơi này?"

Diệp Long trong lòng bỗng nhiên có một loại dự cảm bất tường.

Hắn lúc này chính một cái thân thể đều đang run rẩy. To lớn hay(vẫn,còn) là nghi trình mẫn trong nhà đi đến.

Chỉ là, đi mang nàng trước cửa nhà của thời điếm, Diệp Long lại lại dừng lại. Bởi vì, vô luận hẳn làm sao gọi, trình mẫn chính là không để ý tới hẳn!

Diệp Hi thực sự ở bên trong sao?

Nếu mà không phải, vậy Diệp Long cảm giác còn khá một chút. Thế nhưng nếu mà Diệp Hi thực sự ở bên trong nè? Vậy hẳn lúc này lại đang... Làm gì? Liên tiếp vấn đề để cho Diệp Long cảm nhận được tâm phiền.

Chỉ là, hiện tại hẳn thật đúng là không biết phải làm gì nè?

Trong phòng, lúc này Diệp Hi đang cùng trình mẫn cái này cao gầy mỹ phụ tranh đấu lấy.

Không chút nào phát hiện, nguyên bản hẳn là quay về phòng ngủ đi trình ngọc dao lại dĩ nhiên núp ở góc tường thượng, len lén nhìn đây hết thấy.

Lúc này trình ngọc dao thế nhưng sợ hãi! Mẹ của mình, dĩ nhiên cùng cái này thoạt nhìn chỉ lớn hơn mình như vậy mấy tuổi cậu bé ở hôn môi! Trời

ạ! Mụ mụ hiện tại tuy rằng đã qua tuổi bất hoặc, thế nhưng nàng lại vẫn như cũ vẫn duy trì như vậy xinh đẹp động nhân. Bình thường đoan trang thanh tú nàng, đối với này muốn truy cầu nam nhân của nàng cũng không có sắc mặt tốt, thế nhưng hiện tại lại cư nhiên hình như một cái dâm phụ vậy ở hôn cái kia tiểu nam hài!

Này làm sao không để cho nàng cái này thân là nữ nhi giật mình nè!

Hơn nữa, trình ngọc dao bỗng nhiên có một loại cảm giác, cái kia là Diệp Hi cậu bé, vì sao cùng chính bản thân lớn lên như vậy tương tự nè? Nếu như nói hình dạng lớn lên tương tự chỉ là vừa khớp, như vậy vì sao trong lòng của mình sẽ có nhìn thấy thân nhân cảm giác nè?

"Mụ mụ!"

Lúc này trình ngọc dao trốn ở góc phòng, hai tay nắm thật chặt nắm tay. Nhìn mẹ của mình phóng đảng phong tao dáng dấp, nàng chỉ cảm giác mình cả người đều là này một loại khô nóng cảm giác, giống như bị cái gì điện lưu đánh trúng giống nhau! Mềm mại tê tê, nhưng là lại lại có chút thoải mái.

Lẽ nào, hôn môi thực sự tốt đẹp như vậy sao?

Mẹ của mình, ôm người so với nàng còn muốn thấp bé cậu con trai ở hôn môi!

Như vậy một màn, đối với trình ngọc dao nữ nhi này mà nói, tuyệt đối là một loại thập phần mãnh liệt trùng kích!

"Ừm!"

Trình mẫn hai tay thật chặt ôm lấy Diệp Hi ngang hông, cũng không có chú ý tới mình nữ nhi này biểu tình khiếp sợ! Lúc này hai tay của nàng đối

thành vòng khuyên ở cái này tiểu nam hài cổ, thân thể thiếp đi tới, đưa lên chính bản thân động nhân nụ hôn nóng bỏng!

Diệp Hi hai bàn tay rơi vào mỹ phụ này rất tròn mông đít trên nắn bóp, đầu lưỡi càn cùng nàng Đinh Hương hay lưỡi quấn ở cùng nhau.

Trình mẫn Đinh Hương cái lưỡi trắng mịn mềm mại, thỉnh thoảng cùng hẳn đầu lưỡi quấn quít cùng một chỗ, trện trện u vận liêu nhân mùi thơm ngát xông vào mũi. Nàng phương hình đầy thể, ôn hương nhuyễn ngọc tuyệt vời xúc cảm để cho Diệp Hi tâm thần đều say.

Diệp Hi hai cánh tay đem người mỹ phụ này ôm vào trong ngực của mình, thật chặt vòng khuyên ở nàng (eo) thon thả, để cho này cao gầy lá lướt di động đột thân thể mềm mại thân mật dán tại trên người của mình.

"Ngô —— "

Diệp Hi miệng nhẹ nhàng mà mút vào nàng đôi môi mềm mại.

"Ừm."

Bị(được) cái này tiểu nam hài như vậy thân mật hôn sâu lấy, trình mẫn đại não một mảnh khoảng không, nàng hơi mở, để cho Diệp Hi đầu lưỡi xâm lấn đánh nàng đàn miệng trong!

Diệp Hi tham lam hấp thu trong miệng nàng ngọt nước bọt, cuốn lên nàng cái lưỡi, cuồng dã mà lăn lộn, ở nàng đàn miệng trong lăn lấy. Thẳng đến hai người hô hấp có chút khó khăn, bọn họ lúc này mới rời đi môi của đối phương.

Hô hấp dồn dập mà Diệp Hi, cứ như vậy nhìn cái này bỗng nhiên trở nên phóng đảng lên mỹ phụ, trong lòng cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Trình mẫn ăn mặc rất đơn giản, rồi lại không mất thành thực quyền rũ! Đây hai chân thon dài duyên dáng yêu kiều, vóc người cao gầy thực sự không phải trẻ tuổi Diệp Hi hiện tại có thể so sánh được.

Hơn nữa, đây một cái mỹ phụ, nàng có so với đây thanh thuần nữ sinh hơn các nàng không có thành thực mỹ! Chính là điểm này thành thực xinh đẹp mê hoặc, thiếu chút nữa để cho Diệp Hi liền nơi này liền không nhìn được muốn đem nàng lập tức đẩy té trên mặt đất hung hăng tiến vào nàng!

Trình mẫn này vóc người cao gầy vừa đúng. Trên thân dưới, một hypcobon nhu hòa, gợi cảm dị thường đùi đẹp tuyết trắng trơn truột, cho dù ăn mặc phác thông cũng ngăn cản không được này mê người chân đường cong.

Trước ngực của nàng càng mê người. Rộng lớn áo T-shirt đều là bị(được) chống đỡ được(phải) tràn đầy, phồng lên nhuần vòng tròn, cặp kia tuyết nhũ theo nàng hô hấp mà lên dưới hơi hoảng động. Mà trên mặt đất, lại rơi xuống nàng bị(được) cái này tiểu nam hài gạt nịt vú!

Cặp kia mất đi trói buộc mỹ nhũ không có một chút rủ xuống, bưng bình trừ lại ngọc chén. Rất tròn mà kiều đỉnh, ngạo nhân mà bào đầy!

Trình mẫn ngũ quan xinh xắn càng tuyệt vời tuyệt luân, cặp kia linh động thanh tú mà đôi mắt đẹp lúc này nhộn nhạo hóa không ra xuân tình, ánh mắt ở Diệp Hi trên người lưu luyến lấy.

"Chú ý nước miếng của người!"

Bỗng nhiên trình mẫn có chút tức giận nói.

Vóc người của nàng quả thực vô cùng cân xứng! Bộ ngực to lớn ngọn núi hoàn toàn không có một tia phá hư không cứng rắn cân đối, trái lại nhìn qua là như vậy thướt tha mạn diệu!

"Mụ mụ..."

Lúc này thấy đây hết thấy trình ngọc dao, trong lòng giống như là bị hoảng sợ nai con ở nhảy loạn loạn đưng phải. Trên gò má càng nóng hổi không dứt, hình như đốt đỏ cục sắt!

Làm sao bây giờ? Chính bản thân phải làm gì? Đã hơn mười tuổi trình ngọc dao, bao nhiêu hiểu được một chút chuyện nam nữ! Hiện tại, mẹ của mình nhưng ở trước mắt cùng cái này tiểu nam hài như vậy thân mật! Vậy có phải hay không nói, cái này là Diệp Hi cậu bé, sẽ trở thành là(vì) ba ba của mình?

Trình ngọc dao còn nhỏ, nàng cũng chỉ sẽ trực quan mà tự hỏi.

"Tốt... Cảm giác thật là kỳ quái!"

Nàng một tay bao phủ ở trước ngực của mình, nơi này mới vừa bắt đầu phát dục, còn không có rõ ràng nổi lên. Nàng chỉ cảm giác mình một trái tim thật giống như muốn từ trong thân thể nhảy ra giống nhau!

"Bang bang, bang bang..."

Không, không thể nhìn!

Trình ngọc dao muốn che lại cặp mắt của mình, thế nhưng nhưng trong lòng lại có một chút khát vọng, nàng hình như cảm thấy, mình chính là cùng tiểu nam hài hôn môi mụ mụ như nhau, cảm giác... Thật kỳ quái!

Nàng là thật không có ra mắt chính bản thân cái kia thành thực xinh đẹp, đoan trang tú lệ mụ mụ sẽ có như vậy phóng đảng phong tao một mặt!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Mỹ Nhân Ý Loạn

Thanh xuân, cái này vừa quen thuộc vừa xa lạ chữ, vô thì vô khắc vờn quanh tại nơi chút đã lớn lên người xung quanh. Thiếu nữ thời đại, cái này so với bất kỳ địa phương nào đều tràn ngập khí tức thanh xuân địa phương tồn tại hứa hứa đa đa nữ nhân mộng tưởng, các nàng có thích làm lão sư, bác sĩ, quân nhân, du hành vũ trụ viên, khoa học gia...

Thế nhưng, mấy năm nay ít thời điểm mộng tưởng, hiện tại xuống sửa trường thành nữ nhân mà nói, bất quá là nhất thời. Thiếu nữ thời đại ngây thơ đã không còn nữa tồn tại. Các nàng bây giờ là như vậy thành thực.

Mặt trời chiều rơi xuống núi đầu, bị(được) ánh tà dương nhuộm đắm được(phải) phát hoàng mỏng vân di động ở trên trời như là một cái kính nghiệm thời đại cọ rửa mà cũ được(phải) phát hoàng ảnh chụp, vân bên mặt nhẵn vết vừa giống như bởi vì vô số chết đi mặt trời lặn mà hoa dưới ẩn ký.

Này như là vãn lộ, như là thiên thiên vạn vạn nhẹ từng sợi sở dây đưa cùng một chỗ thì phiền phức, lại bởi vì kéo xa màn ảnh, mà từ từ cho người thấy không rõ, dần dần không rõ, cuối cùng chỉ thấy trọng điệp tầng mây cùng vùng ven đường cong.

Trình mẫu đang là như thế này! Thuở thiếu thời hậu nàng, cũng sẽ ước mơ. Hi vọng người yêu của mình là một người anh hùng.

Thế nhưng hiện tại nàng mới biết được, chính bản thân trước đây, là cỡ nào ngu!

Nhưng là bây giờ, nàng ôm này một cái mình làm sơ cái kia tình nhân tôn tử, cầm kị cùng yêu đương vụng trộm khoái cảm lại làm cho nàng cắn

bản là không khống chế được chính bản thân! Có thể nói, nàng trong khung, liền tràn đầy một loại phản bội cùng phóng đảng nhân tố sao?!

Thì ra:vốn vẫn cho là mình là một cái không có tự do cá. Mặc dù có hoa lệ quần áo bao vây lấy này yếu đuối thân thể, màu vàng vấy cá có thể ở sáng lạn dương quang chiếu xuống rạng rỡ loá mắt.

Nhưng mà, cá không thể ly khai thủy. Nàng từng nỗ lực nỗ lực giãy dụa, nhưng đều là phí công. Nàng muốn đi muốn đi địa phương. Đi xem trăm trong hoa viên muôn hoa đua thắm khoe hồng, nghe một chút trong rừng rậm trăm điệu đua tiếng, lướt qua thiên sơn vạn thủy, nhìn đại mạc, đi phân thường ốc đảo, này nhưng chỉ là huyền tưởng, như một cái phao phao lên cao, lên cao, ở đến mặt nước chi tế, tan biến, dong vào trong nước, không gặp.

Nàng hận, nàng hận này mỗi ngày bao bọc nàng thủy, là nó ngăn trở nàng đi trước.

Chỉ là, sau lại biết mình bên ngoài mang thai người nam nhân kia hài tử sau đó, nàng lại trở nên tỉnh táo lại. Trở thành mẫu thân, nàng không được không là(vì) con gái của mình suy nghĩ. Đúng vậy, này hư ảo ý niệm trong đầu, cũng đã bị(được) nàng chế trụ.

Thế nhưng hiện tại ôm lấy người nam nhân kia tôn tử, hẳn nhưng thật giống như là đang trả thù hẳn!

Có thể, còn có nhiều hơn là nàng thân là thân thể nữ nhân trong khát vọng sao?? Chỉ là, hiện tại cũng đã không trọng yếu. Nàng muốn phóng túng, nàng cũng muốn trả thù, chính là đơn giản như vậy.

Lúc này người mỹ phụ này nàng một thanh nhào vào Diệp Hi trong lòng, hai cánh tay đưa hẳn thật chặt ôm, thành thực đẩy đà thân thể mềm mại dán tại trên người của hẳn nhẹ nhàng run rẩy ma sát. .

Diệp Hi một tay ôm nàng nhỏ và dài (eo) thon thả, tay kia nhẹ nhàng đưa bờn mái tóc của nàng, động tác ôn nhu, phảng phất ở ôm một món vô giá bảo vật giống nhau. Sau đó thối phồng ở nàng mềm mại gò má, hơi cúi đầu, ôn nhu hôn tới nàng tú má lúm đồng tiền trên nước mắt.

"Ừm."

Trình mẫn thân thể mềm mại run lên, hai cánh tay lại chủ động ôm ôm lấy Diệp Hi cổ, hai chân hơi cúi xuống đến, đối với cái này so với chính mình thấp bé cậu bé đưa lên bản thân gọi cảm môi anh đào!

Hai người giống như là một đôi tình yêu cuồng nhiệt trong tình lữ giống nhau tương hổ ôm hôn lấy, động tác cuồng dã mà nhiệt tình. Thân thể tương dựa vào, môi tương thiếp, nước bọt hổ độ, gián tiếp nụ hôn nóng bỏng!

"Diệp Hi... Có gan hay không ôm ta trở về phòng?"

Lúc này trình mẫn thực sự thật giống như này ai cũng có thể làm chồng kỹ nữ như nhau phóng đảng! Nhưng là trên người của nàng đã có mơ hồ tràn đầy một loại thành thực cao ngạo khí chất.

"Có cái gì là Diệp Hi ta không dám nè!"

Diệp Hi hơi cúi người xuống, cố hết sức ôm lấy nàng một cái so với chính mình nặng, cũng cao hơn tự mình mỹ phụ! Thế nhưng y hấn bây giờ vóc dáng, thật sự là có chút cật lực!

"A!"

Ở nàng nhin không được phát sinh một tiếng duyên dáng gọi to sau đó, lại đem nàng thành thực đầy đà thân thể mềm mại đặt ở trước người của mình trên, một tay ôm bả vai của nàng, tay kia còn lại là ở nàng chân ngọc trên nhẹ nhàng vuốt ve.

"Tiểu hõn đản, người sẽ không ôm không dậy nổi ta đi?"

Trình mẫn hai tay phải vòng khuyên ở Diệp Hi cổ, thướt tha lồi lõm thân thể mềm mại nằm ở trong ngực của nàng, "Người xem người, thật cố hết sức!"

"Không sợ! A di a, ta chẳng những còn có khí lực ôm người, ta còn hữu lực khí chơi người nè!"

Diệp Hi đối với người mỹ phụ này trêu đùa lại là không quan tâm, hai tay trên đó, ở trong ngực xinh đẹp người vợ thành thực thân thể trên giường.

Hắn một tay vuốt ve trắng mịn bắp đùi, tay kia còn lại là dọc theo nàng mạn diệu thân thể đường cong, một nắm chặt trong đó một tòa run rẩy vú, nhẹ nhàng nắn bóp.

"Nhanh... Nhanh ôm ta trở về phòng đi!"

Trình mẫn lúc này hình như có một loại không kịp chờ đợi tâm tình!

"Lĩnh mệnh!"

Diệp Hi tuy rằng thật có chút cật lực, nhưng vẫn là có thể miễn cưỡng bảo trụ cái này cao gầy mỹ phụ thành thực, đi hướng gian phòng của nàng trong!

Trong ngực này một cái phóng dãn mỹ phụ, gợi cảm mê người đường cong hiện ra hết trước mắt. Nhất là trước ngực cặp kia làm cho không nhịn được nghĩ muốn bơi lên một thanh tiêu nhũ, ba đào cuộn trào mãnh liệt, cao gầy cân xứng tư thái đem cảm y phục chống đỡ cho hết mỹ tới tận cùng.

Thế nhưng từ trên người của nàng đã có mơ hồ để lộ ra một loại thành thực quyến rũ. Lồi lõm a na vóc người, này ngực to, này eo nhỏ nhắn, này

ngọc mộng, tạo thành này một đạo mạn diệu đường cong thực sự mê người!

Nhìn trước mắt thành thực mỹ nhân, Diệp Hi trong lòng muốn dục hỏa tăng vọt. Hắn cố nén trong lòng muốn đem các nàng lập tức đẩy ngã xung động, nghĩ gian phòng đi đến.

"A di gian phòng thật lớn, thơm quá a!"

Diệp Hi đi vào gian phòng, dùng chân đóng cửa lại sau đó liền lập tức đem trong ngực mỹ phụ hướng trên giường lớn mặt ném đi!

Nhưng giữa lúc hắn muốn nhào lên thời điểm, trình mẫn nàng từ trên giường thượng bỗng nhiên đứng lên, trước ngực này một đôi bầu đầy rất tròn tuyết phong ba đào cuộn trào mãnh liệt! Vóc người cân xứng. Hạnh mặt đào má, thịnh nhan tiên tư lại hơi thi phấn trạch, ngọc diện đậm phất, mi tựa như trắng non.

Bất quá lúc này đang vẻ mặt vẻ giận mà nhìn Diệp Hi!

"Sao, làm sao vậy?"

Diệp Hi có chút ngây thơ!

"Người xoay người sang chỗ khác!"

Trình mẫn bỗng nhiên nói.

"A?"

Diệp Hi thế nhưng trợn tròn mắt, người mỹ phụ này không biết là hỏi hận sao?.

"Xoay qua chỗ khác!"

Trình mẫn nói lần nữa.

Diệp Hi không có cách nào, cũng chỉ có làm theo.

Bất quá hẳn lại chợt nghe một trận tất huyền não tốt thay quần áo thanh âm.

Khi hẳn kìm lòng không được xoay người sang chỗ khác thời điểm, đã thấy người mỹ phụ này trên người chỉ một món khăn lông màu trắng, che trước ngực ba đào cuộn trào mãnh liệt cảnh xuân cùng với giữa hai chân cấm địa.

Nhưng là như thế này lại càng thêm tăng thêm này một tia đem lộ giấu diếm, còn ôm tỳ bà bán che mặt cảm giác thần bí! Hai song tu trường tuyệt trắng chân ngọc đập ưu nhã vỡ bộ, xen kẽ mà đi, Bộ Bộ Sinh Liên! Hai tay của nàng bưng kín trước ngực mình khăn mặt, rất sợ nó vừa cảm giác vô ý sẽ gặp rơi xuống dường như.

"Thế nào?"

Hình như là cố ý muốn khiêu khích cái này tiểu nam hài như nhau, trình mẫn phong tao cười cười.

Diệp Hi nhìn trước mắt cười tươi như hoa mỹ phụ nhân, trong lòng tình kỳ rung động. Ánh mắt của hẳn lại không tự chủ được rơi xuống cặp kia run rẩy nhũ thịt trên! Chỉ thấy mỹ phụ trước ngực bèo đầy to thẳng, trướng phình, ở thân thể của hẳn di động là lúc run lên một cái, nhộn nhạo xuất trận trận nhũ sóng!

"Muốn làm chuyện xấu có đúng hay không?"

Trình mẫn nhìn một chút cái này tiểu nam hài giữa hai chân người trưởng bông, lại đem tay của mình che ở trước ngực, một đôi đôi mắt đẹp tựa như

giận dữ không phải giận dữ, Nga Mi tựa như tần không phải tần, nội bộ lại bình tĩnh ẩn chứa vô cùng thu thủy giống nhau!

Tiểu nam hài không hề che giấu tham lam lửa nóng nhãn thần để cho nàng bỗng nhiên cảm nhận được tâm hoảng ý loạn, lướt qua một cái động đích xác rặng mây đỏ ở nàng tú má lúm đồng tiền trên tràn ra! Xinh đẹp gương mặt phẳng phất tùy thời đều có thể tích xuất thủy đến giống nhau, thật sự là một cái động nhân uông vật!

"A di người thật đẹp!"

Diệp Hi có chút si ngốc mà nhìn chăm chăm người mỹ phụ trước mắt, thấp giọng rù rì nói. Chân của hắn chậm rãi di động, hướng về nàng tới gần.

"Có lá gan nói người cứ tới đây a!"

Nàng phong tình vạn chủng mà chuyển qua trán.

Diệp Hi lúc này đã đến gần cái này tuyệt sắc mỹ phụ, gặp được trình mẫn mặc dù không có yêu thương nhưng nhớ, nhưng là lại hình như là đang đợi chính bản thân giống nhau! Hai cánh tay hắn nhất thời mở lớn, đem xông tới mặt mỹ phụ nhân ôm vào trong ngực của mình!

"A!"

Đương thân thể của chính mình bị(được) cái này so với chính mình còn muốn thấp bé cậu con trai như vậy thân mật ôm, trình mẫn trong lòng cả kinh, hai tay khước từ lấy Diệp Hi trong ngực bản năng muốn đưa hắn đẩy ra.

Thế nhưng Diệp Hi lại cũng sớm đã liệu đến nàng giãy dụa, hai cánh tay mạnh hữu lực vòng khuyển ở nàng eo nhỏ nhắn, dùng sức đặt tại nàng hơi hở ra ngọc môn trên. Hắn thật chặt ôm trong ngực xinh đẹp phụ nhân, lại

cười đối với trình mẫn nói: "Đây là A di người nói a! Ta có lá gan a, cho nên ta muốn lên lạc!"

"Vậy người đến a! Ta xem người có phải thật vậy hay không đủ lá gan!"

Trình mẫn tức giận bạch liễu tha nhất nhĩn, thế nhưng nàng lại cảm giác mình tim đập thành thạch! Cửu khoáng phương tâm phảng phát bị(được) mãnh liệt điện lưu đánh thẳng vào giống nhau, nàng thân thể mềm mại hơi nóng lên.

"Không vội không vội a, A di người là không chạy thoát được đâu!"

Diệp Hi ôm chặt lấy trình mẫn, hơi cúi đầu, hãn thở ra nóng rực khí tức hầu như đều phun ủa ra ở nàng rặng mây đỏ giăng đầy kiều má lúm đồng tiền trên, cảnh này khiến thành thực mỹ phụ kim lòng không được phát sinh "Ủm" một tiếng, cả người mềm yếu vô lực than tựa vào nam nhân trong lòng!

Diệp Hi một tay ôm chặt ở eo của nàng, tay kia lại nhẹ vỗ về mái tóc của nàng, bỗng nhiên cúi đầu, một ngậm ngậm vào trình mẫn thùy tai, nhẹ nhàng mà nhai hút.

"Ờ —— "

Mãnh liệt điện lưu trong nháy mắt này vọt lên trình mẫn tứ chi bách hài, này cảm thấy thẹn cảm cùng khuất nhục làm cho nàng e thẹn không dứt! Thế nhưng này cảm giác ấm áp làm mất đi lỗ tai của mình không ngừng truyền đến!

Ban ngày, từng làm cho môn mang đến rất nhiều táo bạo, để cho bọn họ không cách nào giãy, thẳng đến ánh trăng phủ xuống, bọn họ mới chính thức tìm được thuộc về tâm linh sự yên lặng.

Này buổi tối, tựa như một cái suy ngẫm mặt! Không biết nó đang suy tư điều gì, cũng không hiểu được nó ý đồ, dĩ nhiên có thể đem đây hết thay đổi như vậy lãnh đạm thanh nhàn, tựa như cái khác Thiên Đường!

Thực sự a! Khoảng không tĩnh không người, mưa xối xả đã chậm rãi nghe xong xuống tới. Trong trời đêm phiêu tán Vũ Hoa, lo lắng mà rơi vào trên mặt đất, không có một tia âm hưởng, bao trùm hết thay sự vật xấu xí!

Lúc này, ở Hoa Hải thị này một khu nhà tửu điểm tầng hầm ngầm, nguyên bản tụ tập người ở chỗ này đã chậm rãi tán đi. Hoa Hải thị hắc đạo giáo phụ, La Phách Đạo lẳng lẳng đứng ở trong hội trường ương, xung quanh không ai.

La Phách Đạo hơi thở dài một hơi, nhưng trong lòng ở thống khổ lấy. Tuy rằng không biết là ai phản bội chính bản thân, thế nhưng này người hiềm nghi nhưng đều là năm đó theo chính bản thân vào sinh ra tử huynh đệ a!

Hiện tại, vì tiền tài, bọn họ lại phản bội chính bản thân!

Nơi này cũng chỉ có một mình hãn.

Không, còn có một cái!

Chỉ thấy từ đằng xa căn phòng mở cửa phòng, chậm rãi đi tới một nữ nhân.

"Thật lớn!"

Tự nhiên Phong nhi nhìn chăm chăm mỹ phụ nhân trước ngực này một đôi không có gì sánh kịp thật lớn tuyết phong, cũng không nhìn được phát sinh một tiếng tán thán! Bất quá, mỹ phụ nhân trên người cũng không phải ngoại trừ cao vót cao ngất tuyết phong ra không đúng tý nào.

Nhưng thấy nàng lớn lên bồng tình nguyệt trong hăng nga vậy mình
diễm đoan trang! Tươi đẹp đẹp tuyệt luân gương mặt diêu như xuân hoa,
kiểu Nhược Thu nguyệt! Này một thân tử sắc quần dài đem nàng một thân
thành thực mạn diêu thân thể mềm mại che, rồi lại để lộ ra một loại phong
tạo tận xương, câu nhân tâm phách khí chất!

PHÚC ĐIỂM TIÊU DAO

Vô Danh
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Người Vợ Xinh Đẹp

Đích xác, đây là một cái phong tư trác việt rồi lại thanh xuân tịnh lệ mỹ phụ nhân! Đương tự nhiên Phong nhi ánh mắt rơi ở người mỹ phụ này trên người là lúc nhưng trong lòng bỗng nhiên hiện lên một loại kinh diễm cảm giác, hô hô thôi.

Này một thân thúc yêu váy liền áo để cho nàng lửa kia lạt khêu gợi thân thể mềm mại càng thêm tràn đầy quyến rũ sức dụ dỗ! Nhẹ nhàng đong đưa quần dài phảng phất có sinh mệnh giống nhau, đem tuyệt sắc mỹ phụ nhân này một thân lả lướt di động đột đường cong triển lộ không thể nghi ngờ.

To thẳng bộ ngực sữa cao vót hơi lắc lư, eo thon chi thướt tha thướt tha, nhuận vòng tròn ngọc mộng kiều đỉnh đầy ắp, một đôi chân ngọc càng thanh tú cân xứng, mặc ở dép trên đi lại phát sinh "Khanh khách" tiếng vang, nhiều tiếng phảng phất ma âm giống nhau rung động tự nhiên Phong nhi.

"Người đang phiến não lấy sao?"

Này một cái mỹ phụ thanh âm rất êm tai, giống như là trân châu rơi ở ngọc vòng lên như nhau thanh thúy dễ nghe, làm cho có một loại tuyệt vời thính giác hưởng thụ. Hơn nữa, nhất cử nhất động của nàng, một cái nhăn mày một tiếng cười, không một mất tự nhiên đổi thành thành thực phụ nhân ý nhị.

Nghe được lão bà mình nói, thân là Hoa Hải thị hắc đạo giáo phụ, La Phách Đạo đã có một chút buồn bã thần thương: "Đúng vậy! Dù sao, bạn

họ cũng đều là ta đã từng vào sinh ra tử huynh đệ! Thế nhưng hiện tại lại phản bội ta, người để cho ta làm sao chịu nổi!"

"Ai."

Mỹ phụ chậm rãi thổ lộ thổ khí, nói: "Thế nhưng người có nhớ thân phận của mình? Người không chỉ có riêng là Hoa Hải thị hắc đạo giáo phụ! Người hay(vẫn,còn) là trung tâm —— "

Mỹ phụ muốn nói điều gì, thế nhưng nói đến chỗ này rồi lại bỗng nhiên ngừng lại.

Nhàn nhạt Phong nhi, nhẹ nhàng mà thối lất phất. vén lên nàng hai tấn sợi tóc, vuốt ve gương mặt của nàng.

"Ta biết! Ta đều biết a!"

La Phách Đạo bỗng nhiên rộng to hơn: "Thế nhưng... Ta lừa gạt bọn họ, đây là báo ứng sao?"

"Không phải."

Mỹ phụ thấp giọng nói: "Thật không rõ, người tại sao muốn như vậy lưu ý này vài tên phản đồ!"

"Câm miệng!"

La Phách Đạo hướng về phía lão bà của mình quát: "Người làm sao có thể hiểu rõ!"

"Người —— "

Nhìn trượng phu bên kia có chút dữ tợn khuôn mặt, mỹ phụ trong lòng chỉ cảm thấy hết sức ủy khuất, chính bản thân vất vả như vậy, là vì cái gì?

Mà bây giờ hăn dĩ nhiên đến chửi mình!"Vậy người chính bản thân đi giải quyết sự tình sao?! Ta câm miệng dù sao vẫn được chưa!"

Hung tợn trừng hăn liếc mắt, mỹ phụ lập tức xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

Mà đang ở một bên khác, đang ở xe Jeep thượng hướng về y viện chạy trở về thị trường Hàn Tuyết chợt khi tiến vào bệnh viện thời điểm thấy được cục công an cục trưởng Lưu An lúc này vẻ mặt khẩn trương cùng đợi.

"Xảy ra chuyện gì?"

Hàn Tuyết nhận lấy một người y tá đưa tới áo khoác ngoài, khoác ở trên người của mình.

Lưu An thấp giọng ở bên tai của nàng nói như vậy vài câu.

"Cái gì!"

Hàn Tuyết nhưng thật giống như thập phần khiếp sợ!"Lúc nào? Những người đó, lúc nào tụ chung một chỗ?"

"Chính là hiện tại!"

Lưu An đạo, "Hơn nữa, ta nghe nói hình như mũi ngọc tượng tượng trong càn thêm phiền toái một chút."

"Hiện tại?"

Hàn Tuyết nghĩ tới chính bản thân này một cái mất tích nhi tử, vừa mới chuẩn bị nói cái gì, thế nhưng đã thấy đến nguyên bản ở lại cái kia tiểu khu công công Diệp Long.

Diệp Long lúc này vẻ mặt cô đơn: "Tuyết Nhi, yên tâm đi! Tiểu Hi sẽ ở đó người y tá đáng dấp trong nhà nè! Ta vừa mới đi qua."

"Như vậy a!"

Hàn Tuyết gật đầu, nhưng là lại không có phát hiện Diệp Long trên mặt này một loại hết sức kỳ quái biểu tình. Chồng chất nàng liền đối với Lưu An nói: "Vậy chúng ta hãy đi trước sao?!"

Nhìn con dâu rời đi, Diệp Long nhìn ngoài cửa sổ đã chậm rãi dừng lại mưa xối xả, trong lòng đi thế nào cũng không phải tư vị. Trời ạ, thật không ngờ, cháu của mình thực sự ngay đã từng tình nhân trong nhà sao? Thế nhưng vì sao bọn họ không để ý tới mình nè?

Nghĩ tới mình ở trình mẫn gia môn bên ngoài nghe được thanh âm quái dị, Diệp Long tâm liền trầm xuống!

Không thể nào đâu? Cháu của mình mới bấy lớn?

Mặc dù mình cũng là tự nói với mình như vậy, thế nhưng Diệp Long lại cảm thấy này hình như là ở lừa mình dối người. Đúng vậy, chính bản thân rõ ràng nghe được.

Cho dù không muốn thừa nhận, nhưng là lại có không phải không thừa nhận.

Cháu của mình, tới cùng ở trong phòng làm chuyện gì nè?

Đáng thương Diệp Long, thậm chí còn không biết, mình còn có một cái con gái tư sinh nè!

Bất quá, trong óc của hắn lại dĩ nhiên huyền nhớ lại bản thân cái kia tôn tử đang cùng trình mẫn người mỹ phụ này đang làm cái gì không thấy được ánh sáng chuyện tình, nói cách khác, Diệp Hi tại sao không có để ý sẽ chính hắn một gia gia nè?

"Thật nhu nhược!"

Diệp Hi đem mặt mình bâng đè ép tại nơi song to thẳng mà có nhiều co dẫn tuyết nhũ trên, xúc cảm mềm mại kia để cho hấn tâm thần rung động, dường như muốn đem trong cơ thể hấn dục hỏa toàn bộ dẫn phát ra ngoài giống nhau! Mũi trong lúc đó truyền đến trận trận cây hương trầm, Diệp Hi tâm đều say!

Nặng nề áp lực, dường như đầu không lại trong lòng này hùng hực thiêu đốt hỏa diễm!

Hai tay của hấn kìm lòng không được bắt được mỹ phụ nhân cặp kia tiêu diệt nhuần vòng tròn vai, hơi giã dựa lồng ngực của mình, để cho thân thể của chính mình càng thêm hữu lực ma sát mỹ phụ nhân bộ ngực này tuyệt vời tuyệt luân nguy nga tô nhũ!

"Diệp Hi..."

Trình mẫn thấy(gặp) Diệp Hi chỉ là một mặt nhìn mình, cũng không nói nói, tâm hoảng ý loạn nàng muốn giăng co chột bị(được) Diệp Hi đè xuống vai. Nàng nhẹ nhàng mà bãi động trán, giọng nói lại phảng phất lo lắng không đủ giống nhau.

Chính bản thân làm cái gì vậy nè? Lại đang cùng cái này tiểu nam hài, cái này có thể làm con trai mình tiểu nam hài phát sinh loại chuyện này! Thật sự là quá mức hoang đường! Chỉ là thân thể nhưng thật giống như không bị khống chế như nhau, nhẹ nhàng mà run rẩy.

Diệp Hi chậm rãi cúi đầu, một ngụm hôn lên môi anh đào của nàng, tay hấn cũng thuận thế ôm nàng nhỏ và dài (eo) thon thả, tay kia còn lại là đem bao bọc ở mỹ phụ trên người khăn mặt gạt đến, nhẹ nhàng mà xoa trước ngực run rẩy đích xác nhũ phong.

Vô tận dục hỏa đem lý trí của nàng chậm rãi mất đi. Dần dần, nàng phảng phất bị(được) này một loại mãnh liệt cấm kỵ kích thích rung động

động tình không dứt, tuyết trắng ngẫu cánh tay quấn lấy Diệp Hi cổ, nhiệt tình nghênh hợp hẳn hôn sâu.

Diệp Hi nhẹ nhàng mà nhào nặn vuốt này mềm mại nhũ phong, ngón tay mang theo núp êm ái chèn ép, tay kia ở nàng chân ngọc đi lên quay về vuốt ve, dọc theo bắp chân của nàng trên dưới thăm dò.

Nhìn mình dưới thân xinh đẹp thiếu phụ khuôn mặt e thẹn khó nhìn, ngẫm có ý thu ba ánh mắt dường như muốn đầu viên ngọc trích thủy giống nhau! Diệp Hi cúi người ở nàng núp thượng nhẹ nhàng một trác, dừng ở nàng phủ đầy ửng hồng mặt cười, trong lòng hẳn tràn đầy chinh phục cảm!

Chính là cái này nữ nhân, thành thực gợi cảm, động nhân xinh đẹp thiếu phụ, lúc này lại ở bản thân dưới thân! Ngày, nghĩ tới gia gia của mình, Diệp Hi liền cảm giác một loại cường đại trước đó cửa từng có tội ác cảm đè nén hẳn.

"Sợ sao? Tiểu hỗn đản!"

Trình hẳn lúc này hai tay bắt được trên người này một đứa bé trai, trong lòng muốn đưa hẳn lui ra đến, nhưng là lại lại tràn đầy không muốn. Luân lý đạo đức để cho nàng muốn giãy dụa, thế nhưng nhiều năm qua bị(được) áp chế dục hỏa cũng không dung nàng chạy trốn!

Diệp Hi lần thứ hai hôn lên này kiều diễm mê người môi anh đào, hai người vong tình hôn vào cùng nhau, tham lam lấy đối phương nước bọt, môi chặt chẽ tương thiệp, qua lại mài nghiền lấy. Diệp Hi vươn tay ôm mỹ nhân gáy ngọc, ngón tay nhẹ nhàng mà đè ép nắn bóp nàng Ngọc Trí thù tai, ôn nhu ma cọ lấy.

Dục hỏa, đã đưa lên đến sắp bùng nổ trình độ.

Diệp Hi đem trên người mình y phục từng món một cởi ra, thẳng đến cùng cái này thành thực mỹ phụ hai người nhất thời thẳng thắn thành khẩn

gặp lại!

Đây hết thầy phát sinh là như vậy tự nhiên, bọn họ phảng phất giống như là một đôi hưởng thụ nhiều năm ân ái phu thê giống nhau. Trình mẫn nàng cũng sớm đã đem hết thầy đều ném chur sau đầu, cái gì thiếu phụ người mẫu, luân lý đạo đức!

Vào giờ khắc này, nàng chỉ biết là, trên người mình cái này tiểu nam hài đó là (được) mình muốn tất cả.

Diệp Hi cư cao lâm hạ đánh giá trước mắt này một cái một tia không xinh đẹp thiếu phụ, chỉ thấy này mở khuynh thành nguyệt dung thương bay lướt qua một cái khiến người mê say đỏ bừng, một đôi có người mà mê ly trong đôi mắt đẹp để cho trong lòng hẩn tinh kỳ chấp chờn. Này một cái lộ ra tròn vẹn xinh đẹp thành thực, đầy đà khêu gợi nữ nhân thân thể liền ngang dọc ở trước mặt của mình!

Nàng khép hờ tú mục, tú mặt đỏ bừng, thân thể mềm mại hơi run rẩy, hai cánh tay dùng thủ hộ ở trước ngực của mình, tay kia còn lại là che hai chân của mình trong lúc đó thần bí ngọc cánh cửa.

Thế nhưng trước ngực lại vẫn như cũ lộ ra trắng mịn, sáng loáng mềm mại hơn phân nửa nhũ ngực. Này một đôi đầy ắp kiêu đĩnh, căng tròn cao vót nhũ thịt triển lộ ở trước mắt hẩn. Trắng mịn nhũ phong theo mỹ phụ nhân nhỏ nhẹ thở dốc rung động, xinh xắn đỏ bừng núp như hai viên chín cây nho dụ cho người thèm nhỏ dãi.

Trần ngập dâm dục thành thực cùng xinh đẹp!

Nhìn trên người cái này tiểu nam hài, mỹ phụ hai mắt ẩn tình, vô hạn thẹn thùng chớ trên người mình đè ép Diệp Hi liếc mắt, hơi nhắm lại hai tròng mắt, đỏ bừng đầy mặt.

Diệp Hi hơi run rẩy ra tay chỉ sờ lên dưới thân xinh đẹp thiếu phụ to thẳng tũn trên. Trình mẫn thoáng như cùng giống như điện giật, một trận tê dại từ đầu ngón tay thoáng chốc truyền khắp thân thể các nơi! Nàng kiều hừ một tiếng, bất an xoay xiêm áo thành thực đẩy đà thân thể.

Trình mẫn này đẩy đà thành thực, thướt tha kêu gọi thân thể mềm mại ở cậu bé dưới thân giãy dụa, nàng lúc này đã hoàn toàn chìm đắm đến sung sướng hưng phấn cùng khoái cảm trong, này còn sót lại với trong đầu một chút lý trí đã không còn sót lại chút gì, hoàn toàn đem hết thảy tất cả quên không còn một mảnh, chỉ để ý thoả thích hưởng thụ tiểu nam hài âu yếm, đạt được làm như nữ nhân ứng với nên có được tính sung sướng.

Nàng hoàn toàn thật không ngờ, bản thân đây hết thảy, đều ở đây nữ nhi không coi vào đâu tiến hành! Chính hẳn một mẫu thân, lại bị nữ nhi thấy được phóng đãng một mặt!

Mình bình thường thành thực đoan trang hình tượng, ngày hôm nay lại hoàn toàn thân thủ tan vỡ.

Diệp Hi ma trảo phảng phất mang theo ma lực giống nhau, mãnh liệt lật kích hưng phấn để cho nàng ôm lấy sau ót của hắn, đem đầu của hắn đặt tại trước ngực của nàng đạo kia thật sâu rãnh giữa hai vú trong.

Nằm úp sấp ở nơi này thành thực mỹ phụ nhân không phiến sọt ngọc thể trên, Diệp Hi đem mặt chôn ở nàng cao vót nhũ thịt trong lúc đó, nghe này mê người cây hương trầm, nhịn không được đem miệng dán lên này sáng loáng đầy ắp, mềm mại mỹ nhũ.

Trình mẫn rên rỉ yêu kiều một tiếng, lập tức phát sinh làm người ta tiêu hồn tiếng thở dốc cùng tiếng rên rỉ. Diệp Hi ở một tiếng này tiếng yêu kiều rên rỉ cổ vũ dưới, bờ môi của hắn cùng đầu lưỡi hôn liếm này hãm sâu nhũ hác, đầu lưỡi ở nàng này như chín cây anh đào vậy mê người nếm còn quẩn.

Diệp Hi ở nơi này sau khi chết cúi đầu nhìn dưới thân mỹ phụ, đã từng mong muốn không thể thành lòng dạ, lúc này đã là thuộc về mình, nàng này mê người thành thực kiều khu, làm mình cả người đều mềm nhũn.

Nhẹ nhàng mà, Diệp Hi ở nàng nhĩ liên thối nhiệt khí nói: "A di, người chuẩn bị xong chưa?"

Nhất thời, trình mẫn toàn thân run rẩy, tiểu nam hài chính là lời nói, vén lên nàng ẩn sâu đáy lòng tình dục, dường như trước kia tất cả vào thời khắc này đều có vẻ cũng không trọng yếu.

Diệp Hi lần thứ hai ôm sát trong ngực mỹ phụ, hôn nàng, ở âm thầm dưới ánh đèn, nàng vóc người lồi lõm có hứng thú, đường cong đẹp đến như thủy tinh vậy tinh xảo đặc sắc, này ứng đỏ gương mặt, xinh xắn hơi kiều mũi ngọc, cùng này khẽ nhếch khêu gợi môi, đầy đà da thịt trắng như tuyết, dường như chỉ ứng với có ở trên trời, người ta kia được(phải) vài lần vẫn.

Đối với cái này tiểu nam hài nói, thân là trưởng bối trình mẫn lại cảm thấy thập phần xấu hổ! Nhưng vẫn như cũ căn môi dưới nói: "Nhanh, yêu ta."

Đơn giản mấy chữ, bao hàm chính bản thân tất cả tình cảm.

Thẳng đến người mỹ phụ này cặp kia thon dài tuyết trắng đùi đẹp tách ra kẹp lấy cái này tiểu nam hài ngang hông là lúc, cả phòng trong, nhất thời dâng lên từng đợt dâm mỹ bầu không khí!

Diệp Hi phủ ở trình mẫn trên thân, hai tay cố sức đè ép nàng hai cánh tay, đầu lưỡi không ngừng ở nàng bộ ngực sữa, môi cùng hương má bên trong liếm, hôn. Nghĩ đến dưới thân đích xác này một cái mỹ phụ đúng là mình gia gia trước đây tình nhân, Diệp Hi liền cảm giác được cả người dục hỏa tăng vọt!

"Ờ... Chớ cần... Ngô... Hừ... Ừm... A..."

Cho dù tốt chưa có hoàn toàn bắt đầu, trình mẫn lúc này đã trở nên có chút mê ly, vậy được thực được(phải) thân thể không ngừng mà gãy dựa.

Bị(được) cái này tiểu nam hài đờ ở trên người, nàng vừa thẹn vừa vội, kiểm nhi đỏ như lửa. Thân thể mềm mại loạn chiến, hai hàng lông mày nhú chặt, nhưng là vừa cảm giác mình là như vậy hưng phấn!

Âm hộ của nàng chậm rãi bắt đầu phát nhiệt, âm đạo bên trong chọt bắt đầu chảy ra một chút dịch làm cho âm hộ bốn phía trong suốt dịch lượng, thấu phát ra từng cổ một âm mỹ vị.

"Hắc hắc, A di người mạnh khỏe lành a! Người xem, đều ra thật nhiều nước!"

Diệp Hi lấy tay tách ra đóng chặt hai mảnh âm thần, nhẹ nhàng cắn một chút hồng nhuận ướt át âm đế, tiếp theo dùng ngón tay từ từ hướng trong cắm vào.

"A... A... Tiểu hỗn đản..."

Đem ngón tay của mình rút ra, Diệp Hi hai tay cầm lấy trình mẫn hai chân dùng sức tách ra, cũng mang cao lên, sau đó đỉnh chính bản thân hạ thân thật cao đứng vững côn thịch đứng vững nàng này đã róc rách nước chảy âm hộ, nhẹ nhàng nghiền nát mấy cái: "A di, ta muốn cắm tiến vào a?"

Nghe vậy, mỹ phụ trình mẫn lập tức nhắm hai mắt lại.

Mỉm cười, Diệp Hi mông đít tiếp theo về phía trước dùng một lát lực, theo trình mẫn kêu thảm thiết, côn thịch đã đâm mở ra mỹ phụ này nhiều năm qua không có bị(được) xâm lấn đóng chặt âm thần, vọt vào thập phần ướt át huyết động.

"A... Của người... Thật lớn... Đau... A..."

Cho dù là thân là thành thực phụ nữ, đối mặt cái này tiểu nam hài không phải so với thường nhân thật lớn nhỏ, trình mẫn hay(vẫn,còn) là ăn không tiêu. Nàng hình như cảm thấy âm đạo của mình đều bị xanh phá như nhau! Nóng hừng hực, trướng phình! Thế nhưng có mềm mại tê tê!

"Oh, A di người kẹp ta thật thoải mái a!"

Diệp Hi cảm thấy bên trong lại nhiệt lại chặt, côn thọt bị(được) Âm Bích thọt kẹp thật chặt, cũng có thể vô cùng rõ ràng mà cảm thấy âm đạo bên trong một loạt co rút lại. Hai mảnh hồng nộn âm thần bị(được) bản thân phân thân chống đỡ hướng hai bên thật to tách ra, nho nhỏ cái động khẩu giống như muốn vỡ ra như nhau.

"Ừm... Nhẹ một điểm.. .. A di mạnh khỏe cỡ không có làm... A..."

Theo cái này tiểu nam hài đâm thọc, từng sợi đâm thủy theo trình mẫn vậy theo nhiên trắng mịn âm đạo dưới sừng bị(được) mang ra ngoài. Dính ướt hai người bọn họ kết hợp chổ.

Diệp Hi vô cùng hưng phấn, đem người mỹ phụ này đi chính bản thân hạ thân ép xuống, sau đó giơ cao Cự Long về phía trước chọt dùng một lát lực, một cái nhớ thâm nhập, mạnh mẽ căng ra trình mẫn mềm mại mềm mại bí huyết.

"Thật sâu a..."

Theo trình mẫn từng tiếng thê tươi đẹp kiều uyển rên rỉ, nàng Thiên Thiên ngọc thủ không tự chủ được nắm thật chặt dưới thân khăn trải giường.

"Đau chết mất... Của người thực sự thật lớn... A... Thọt tới... Không (nên) muốn... A... Nhanh dừng... A nha... Ô... Không (nên) muốn oa... A..."

Muốn bị hư a... A..."

Diệp Hi không ngừng đâm thọc, trình mẫn không ngừng rên rỉ, kích thích Diệp Hi ở phía trên phát điên vậy hướng về phía vú của nàng lại là nhào nặn lại là bóp, không ngừng liếm, làm cho nàng trên bộ ngực sữa mặt khắp nơi là nhất phiến phiến nước bọt. Hắn một mặt đâm thọc, một mặt nhào nặn chuẩn bị nàng hai vú, đầy đặn hai vú bị(được) vuốt ve thỉnh thoảng biến hóa thành các loại hình dạng.

Trình mẫn âm hộ bị(được) cái này tiểu nam hài không ngừng mà cằm, chỉ cảm giác mình cả người dục hỏa theo trở nên càng thêm cuồng bạo! Vú của mình cũng đồng thời bị(được) nắn bóp, khiến cho nàng toàn thân như là tán cái giống nhau, xinh đẹp tóc dài lúc này cũng bị gãy tán loạn không dứt, bộ ngực đầy đặn kịch liệt mà phập phồng, hai cái nhũ phong cũng bị kéo cùng nhau vừa rơi xuống.

Theo Diệp Hi không ngừng đâm thọc, trình mẫn âm đạo bên trong đâm dịch cũng càng ngày càng nhiều, côn thịt đâm thọc đứng lên cũng càng ngày càng thuận lợi, đâm dịch đem âm hộ xung quanh đều làm cho lại lượng lại trơn.

"Thật là giỏi... Ừm... Không (nên) muốn... Ai... A hừ... A... Chịu không nổi... A... Tốt ca ca... A... Cố sức..."

Đã lâu khoái cảm, để cho trình mẫn bắt đầu rồi vong tình rên rỉ.

Diệp Hi tốc độ đâm thọc càng lúc càng nhanh, trình mẫn tiếng kêu càng ngày càng phấn khởi.

"Ờ... A... Ừm... Ừm... Ờ..."

Thấy dưới thân người mỹ phụ này này phúc phóng dăng dăng dăng dấp, Diệp Hi trong lòng dục hỏa bị(được) kích thích càng sí vượng hơn. Hắn côn thịt thật giống như mưa rơi đâm thọc lấy nhỏ hẹp âm đạo, càng

phát ra đở tươi âm thần bị(được) Cự Long mang không ngừng trở mình vào nhảy ra, âm đạo trong cổ cổ xuân dịch bị(được) to lớn dương vật đánh không ngừng hướng ra phía ngoài thẳng tràn đầy, làm cho trình mẫn âm hộ xung quanh càng phát ra dính ẩm ướt.

Trình mẫn hai hàng lông mày lúc này đã từ từ mới chau mày cùng một chỗ, hai chân bắt đầu rời kịch liệt giãy dụa.

Diệp Hi biết nàng lúc này sắp cao trào, vì vậy ngọc hành càng phát điên vẩy ở âm đạo trong tả xung hữu đột, trước sau trùng kích.

"A... Ngô... Đâm chết ta rồi... Ừm... Ừm... Ừm... A... Ừm... Nhanh... A nha... Nhanh lên một chút... A... Chịu không..... Không được... A... Không được... Ờ... Ừm..."

Nghe được trình mẫn này một loạt xuân âm, Diệp Hi trong lòng dục hỏa giống như là muốn đem côn thịch hoả táng như nhau, đánh hẳn quên mất tất cả, liều mạng đâm thọc. Âm đạo bên trong yêu dịch như quyết đê vẩy theo bản thân đâm thọc hướng ra phía ngoài mạnh mẽ tràn đầy, làm cho Diệp Hi tiểu phúc cùng trên đùi trong suốt chiếu sáng, lại dính lại trơn.

"A —— bay trên trời!"

Diệp Hi thật sâu cắm vào, nhất thời chỉ cảm thấy trình mẫn âm đạo tuôn ra từng cổ một nóng một chút dịch thể, nóng quy đầu một trận tê dại, hẳn rốt cục nhịn không được, một đạo nồng nặc tinh dịch bắn thẳng về phía hoa tâm, nóng trình mẫn "Ừm, ừm" mà đâm gọi không dứt.

"A di, thoải mái sao?"

Diệp Hi phủ ở trình mẫn ngọc thể thượng, không có trực tiếp rút ra bản thân phân thân, để cho nó như vậy cắm ở người mỹ phụ này âm đạo thì mặt cảm thấy thực sự là cực kỳ thoải mái.

Trình mẫn lúc này tựa như chết đi như nhau, toàn thân vô lực nằm ở trên giường, trong miệng kiêu thờ hỗn hển, ngọc thể trên dưới khắp nơi hiện đầy dính dính dâm thủy cùng mồ hôi, âm đạo trong còn đang ra bên ngoài chảy xuống lấy Diệp Hi bắn đi vào tinh dịch. Lúc này trên mặt nàng đỏ ửng còn không có mất đi, trong cơ thể khoái cảm còn không có tán đi, nàng giương đôi mắt, vô lực nhẹ lắc lắc ngọc thể, mang theo mê người biểu tình cầu khẩn: "Tiểu hỗn đản, người... Người thật muốn mạng của ta a..."

Chỉ là, Diệp Hi lúc này bỗng nhiên đem côn thịnh rút ra, sau đó lại từ từ mà cắm vào!

"Ồ... Không (nên) muốn... Ta chịu không nổi... A... Người thế nào... Còn cứng như vậy a! A hử... Điềm nhẹ... Nha... Ừm... Trước dừng lại..."Trình mẫn trắng noãn đầy đặn ngọc thể nhẹ nhàng gãy dựa, muốn để cho Diệp Hi dừng lại. Nhưng nàng sao nghĩ đến, chính bản thân trần như nhộng ngọc thể như vậy gãy dựa, khiến nàng càng phát ra có vẻ gợi cảm, trái lại càng tăng thêm Diệp Hi dục hỏa.

"A di, người đứng lên!"

Diệp Hi đem bản thân côn thịnh rút ra, đem cả người mềm yếu vô lực mỹ phụ bãi thành nhỏ chó mẹ vậy dâm đấng tư thế, chính bản thân nửa quỳ sau lưng nàng, cầm Cự Long, "Xì" một tiếng liền lần thứ hai cắm vào này róc rách nước chảy ngọc cánh cửa trong!

"Oh... Nhẹ một điềm rồi..."

"Ta cố sức A di người mới có thể càng thêm song a!"

Diệp Hi tốc độ dâm thọc mau khiến người kinh ngạc. Dâm thọc thì truyền ra một loạt da va chạm ba ba tiếng cùng bên trong âm đạo bị(được) dâm thọc mà phát ra xì tiếng, khiến cho bên trong cả gian phòng tràn đầy mê người xuân sắc.

"A... Người... Người mạnh khỏe... A... Ừm..."

Trình mẫn lúc này giống như là động dục chó mẹ giống nhau, căn bản thân mông đít, thừa nhận phía sau tiểu nam hài đam thọc!

"Ừm... Điềm nhẹ... A... Cố sức... Ai... Nha... Tốt... Dừng... A..."

Diệp Hi côn thít một vào một ra không ngừng ra vào lấy, làm đứng thẳng lấy. Trình mẫn dần dần cảm thấy mình âm đạo bên trong càng ngày càng nóng, dường như còn có dâm cảm giác nhột, khiến nàng nhịn không được liên tục rên rỉ, tính dục đỏ mặt ở trên mặt của nàng thậm chí toàn bộ ngọc thể từ từ rậm rạp.

"Ờ... Điềm nhẹ... A... A... Ân hừ... A di chịu không nổi... A... Tiểu lão công... Ừm tốt ca ca... A..."

Nàng cảm thấy mình phía dưới khoái cảm càng ngày càng đậm, cả người như muốn bay lên rồi dường như. Đầu của nàng bộ về phía sau cố sức ức lấy, thon dài hai chân dùng sức mang theo Diệp Hi thân thể, dùng áp lực này không chịu được khoái cảm.

"A... Cố sức cầm... A... Nhanh... Ừm... Cố sức... A... Ờ... A... Lại... Tới... A... A... A... A... Ừm... Ừm..."

Trình mẫn cao trào cái này tiếp theo cái kia vọt tới, toàn thân đã một điềm khí lực cũng không có. Diệp Hi liều mạng đè nén chính bản thân, hết sức đam thọc. Ở trình mẫn cao trào đạt được ước chừng lần thứ tư sau đó, Diệp Hi bỗng nhiên bạo phát, nóng rực tinh dịch ở nàng bên trong âm đạo nội bắn ra!